

QUELQUES PRECISIONS AU SUJET DE MON ORIENTATION POLITIQUE
APRES LA CHUTE DE LA JUNTE.

Comme on le sait, dès les premiers temps de la dictature, j'avais souligné le fait que sa chute pourrait avoir lieu de deux façons:

1) Soit par la réunion de toutes les forces antidictatoriales, de la Gauche à la Droite démocratique, soit, au cas où cette unité antidictatoriale ne pourrait être obtenue au sommet, par une solution réalisable au sein du système lui-même, basée sur la Droite démocratique sous l'égide de Caramanlis.

On sait également que j'ai combattu de toutes mes forces pour l'obtention de la première solution, le point de culminant de ce combat ayant été la proposition de créer le Conseil National de Résistance, à Paris, en 1970, quelques jours après ma libération. Cette idée, que partageaient en substance toutes les forces populaires antidictatoriales, en particulier à la base du peuple, n'a pas ~~été~~ finalement été acceptée, par diverses directions démocratiques, ^{soit par} ~~par~~ ~~une~~ ~~cause~~ ~~voitée~~ manque de maturité, soit nettement par opportunisme, à titre personnel ou de parti.

Comme on a pu le constater plus tard, les principaux responsables de cette scission laissent aux autres la chute de la junte (sans jamais, naturellement, le dire publiquement), tandis qu'ils ne s'intéressaient qu'à la façon dont ils édifieraient leur propre parti dans la Grèce métadictatoriale.

C'est ainsi que nous n'avions d'autre solution que celle réalisable au sein du système, qui aurait cependant le grand avan-

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is showing signs of recovery, but that inflation remains a serious problem. The government has implemented various measures to control inflation, but these have had limited success. The report also discusses the political situation, noting that the government is facing increasing opposition from the opposition parties. The opposition is demanding greater transparency and accountability from the government. The report concludes that the government must take more decisive action to address these issues if it is to maintain the confidence of the people.

The second part of the report provides a detailed analysis of the economic data. It shows that the GDP has grown by 2% over the last year, which is a positive sign. However, the inflation rate has risen to 15%, which is a major concern. The report also notes that the unemployment rate remains high, at 12%. This is a significant problem, as it indicates that the economy is not creating enough jobs to absorb the growing workforce. The report suggests that the government should focus on stimulating economic growth and creating more jobs to reduce inflation and unemployment.

The third part of the report discusses the political situation. It notes that the government is facing increasing opposition from the opposition parties. The opposition is demanding greater transparency and accountability from the government. The report also notes that the government is facing a number of challenges, including a shortage of funds and a lack of political support. The report suggests that the government should focus on addressing these issues and working to build a coalition of support.

The fourth part of the report discusses the social situation. It notes that there is a growing concern about the social situation in the country. There is a rising level of poverty and inequality, and many people are struggling to make ends meet. The report suggests that the government should focus on addressing these social issues and providing support to the most vulnerable members of society.

The fifth part of the report discusses the international situation. It notes that the country is facing a number of challenges in the international arena. There is a growing concern about the country's international relations, and the government is facing increasing pressure to reform its policies. The report suggests that the government should focus on improving its international relations and working to build a more stable and secure international environment.

tage de nous délivrer de la junte, qui signifiait pour nous la ruine absolue. Beaucoup des responsables de la scission, pour excuser le rôle d'observateurs qu'ils jouaient, affirmaient que la junte constituait le dernier jeu du système, et que le système n'avait d'autre issue, et qu'en tout cas n'importe quelle autre solution ne serait qu'un simple "déguisement" de la junte, ou même pire que la junte. C'est ainsi qu'à ma ~~prévision~~ ^{de} ~~prévision~~ de la solution Caramanlis, que j'ai finalement exposée publiquement en Janvier 1973 à Londres, c'est-à-dire quand il n'y avait plus aucune possibilité de résistance active du peuple dirigée par un front des forces antidictatoriales (GMR), ces cercles ont répondu par des attaques massives d'accusations, de calomnies, mais aussi d'analyses économiques, politiques et sociales faussement savantes ~~avec lesquelles~~ ^{dont} était exclue toute probabilité de vie parlementaire en Grèce après la dictature.

Finalement, après les événements de Polytechnique (chute de Papadopoulos) et la trahison de Chypre (Juillet 1974), le système a eu recours à la solution Caramanlis. Bien qu'au moment de la libération la situation ait été assez confuse, je me suis risqué à d'autres prévisions, après la confirmation de ma prévision initiale concernant la solution Caramanlis. Je dois souligner ici encore qu'une prévision n'est pas un souhait. Et je peux dire que bien au contraire je fais partie des rares cas à avoir fait tout ce qui était possible pour que soit évitée la réalisation de la solution Caramanlis. Mais, comme je l'ai déjà dit, lorsque j'ai constaté que mes propositions étaient rejetées, j'ai fait un choix honnête et courageux entre deux réalités: la réalité de la junte, et celle d'une Grèce parlementaire sous Caramanlis. C'est ainsi qu'au lendemain de la junte, j'ai souligné: Premièrement, qu'il y a de sérieuses différenciations au sein de la droite grecque elle-même, qui aboutit à une opposition radicale entre les forces de la junte au service des Américains, et la droite démocratique dirigée par la lignée Caramanlis. Deuxièmement, que le renversement

que de nous délivrer de la jungle, qui signifiait pour nous la ruine
 absolue. Beaucoup des responsables de la situation, pour exposer la
 règle d'opération du jeu, nous disaient qu'ils étaient prêts à nous
 laisser le dernier mot de la décision, et que la décision n'était d'ailleurs
 jamais, et qu'en tout cas n'importe quelle autre solution ne serait
 de nature à nous empêcher de la jungle, ce même jour de la jungle.
 C'est ainsi qu'à la fin de la solution Garamania, que j'ai
 finalement exposé publiquement en janvier 1977 à Londres, et qui a
 été quand il n'y avait plus aucune possibilité de résistance active
 de la part dirigée par un front des forces antibureaucratiques (GMB),
 ces derniers ont répondu par des attitudes massives d'acceptation, de
 reconnaissance, mais aussi d'analyse économique, politique et sociale
 dans un sens qui était tout à fait exacte. ^{Je suis} L'analyse avait été faite
 de vive voix en Grèce après la discussion.
 Finalement, après les événements de Polytechnique (fin de la
 révolution) et la transition de Grèce (juillet 1974), la décision a eu
 recours à la solution Garamania. Bien qu'au moment de la libération
 la situation ait été assez confuse, je ne suis pas à d'autres pré-
 visions, après la conclusion de la révolution initiale concernant la
 solution Garamania. Je dois continuer à dire encore d'autres prévisions
 n'est pas un hasard. Et je peux dire que rien au contraire je fais
 partie des rares cas à avoir fait tout ce qui était possible pour
 que soit évitée la réalisation de la solution Garamania. Mais, comme
 je l'ai déjà dit, lorsque j'ai constaté que mes prévisions étaient
 rejetées, j'ai fait un choix réfléchi et courageux entre deux réalisations
 la réalisation de la jungle, et celle d'une Grèce parlementaire sous Gora-
 mania. C'est ainsi qu'au lendemain de la jungle, j'ai souligné: Prévis-
tion, qu'il y a de sérieux différends au sein de la droite
 grecque elle-même, qui aboutit à une opposition radicale entre les
 forces de la jungle au service des Américains, et la droite démocrati-
 que dirigée par la ligne Garamania. Deuxièmement, que le mouvement

de la junte n'a pas eu lieu par une révolution, mais par un compromis qui a permis d'une part aux forces populaires d'acquiescer des libertés démocratiques qu'avait abolies la junte, et d'autre part aux forces de la junte, c'est-à-dire à l'américanocratie, de conserver intact le mécanisme de violence avec lequel elle a d'ailleurs gouverné la Grèce de façon dictatoriale pendant sept ans. Troisièmement, que face à cette réalité, le peuple n'avait d'autre arme pour se défendre ~~que~~ qu'une collaboration unifiée au sein de laquelle Caramanlis et sa lignée étaient appelés à jouer un rôle déterminant. Quatrièmement, que le temps jouait et joue encore un rôle important pour l'isolement et l'anéantissement final du cancer de l'américanocratie. A savoir que nous devions agir en faveur de l'abolition de la dictature, qui représente une victoire immense ~~pour~~ du peuple, et ceci à tout prix, sans mouvement précipités ou précoces qui auraient pu nous reconduire en arrière au lieu de nous faire aller de l'avant.

C'est ainsi, du point de vue ^{de ces} ~~de ces~~ estimations, ~~qu'on~~ que l'on devra interpréter le mot d'ordre qui m'est attribué: "Caramanlis ou tanks", et qui sans aucun doute a provoqué un choc à cette époque. Choc salutaire à mon avis, car sous le charme du chant des sirènes politiques, une partie du peuple et de la jeunesse en particulier semblait avoir subitement oublié le septennat des colonels et la réalité, commençant à croire soudain que les puissances obscures qui gouvernent la Grèce depuis un demi-siècle avaient disparu comme par magie.

A la tête de ce mouvement pour un changement socialiste immédiat (Mélina Mercouri avait déclaré à la veille des élections: "Lundi, la Grèce sera un pays socialiste"), se trouvait Andréas Papandréou, avec le PASOK. Comme la solution Caramanlis était venue non seulement ~~de~~ ^{de} balayer ses plans, mais aussi ^{de} ~~de~~ ^{démentir ses} ~~prévisions~~ ^{prévisions}, il a lancé le fameux mot d'ordre selon lequel Caramanlis était une "dictature déguisée", et paraphrasant ses déclarations, répondit "maintenant nous avons et Caramanlis, et les tanks".

Pour comprendre combien le peuple grec a aujourd'hui la mémoire courte, cinq ans à peine après ces ~~évidentes~~ paroles, qui naturellement ne sont pas restés au stade des discours, mais se sont accompagnées d'un mouvement anti-caramanliste jusqu'à l'hystérie, tout le monde parle aujourd'hui du jumelage Caramanlis-Papandréou, à savoir d'une étroite collaboration au niveau gouvernemental entre les deux hommes, avec Caramanlis président de la République et Papandréou premier ministre. Politique appuyée en ce moment par la presse favorable au PASOK surtout, et favorisée par la presse gouvernementale.

Cependant, le PCG lui-même avait malheureusement abouti à cette conclusion, comme quoi Caramanlis serait un simple déguisement de la junte, créant ainsi objectivement un front de combat avec le PASOK, dans le but de frapper et de renverser le régime Caramanlis, et de s'attaquer naturellement sans pitié à tout parti et à toute personnalité qui oserait affirmer le contraire.

Je peux dire que j'en ai été la première victime, recevant les attaques ^{lignées} impitoyables des deux ~~parties~~ pendant quatre ans, lesquelles avaient pour but mon anéantissement en tant qu'homme politique mais aussi en tant que musicien, en tant qu'artiste, mais aussi en tant que combattant et en tant que personne. Pour diminuer mon impact politique, on s'est adonné à une entreprise colossale de sabotage de mon oeuvre artistique et musicale. En particulier au sein de la jeunesse, et avec pour arme principale la calomnie, on a donné aux jeunes une image déformée et odieuse de ma personne, anéantissant et ridiculisant les oeuvres ~~que~~ qui, quelques années à peine auparavant, avaient été le soutien et le symbole de la lutte sur les lèvres et dans le coeur du peuple.

Qu'attaquait-on? Principalement la prévision que j'avais faite de la solution Caramanlis, et que la vie est venue confirmer. Mais aussi la nouvelle prévision, à savoir qu'à partir de ce compromis il était possible de franchir des stades d'importance historique pour notre pays et notre peuple. Il suffit pour cela de maintenir l'union et la force du front démocratique à la base du peuple avec pour direction toujours, Caramanlis

lui-même.

Car aujourd'hui aucun observateur de bonne foi ne peut nier que le gouvernement Caramanlis, bien qu'il ait eu à affronter d'un côté l'esprit de pouvoir de l'américanocratie, et de l'autre le front PASOK-PCG etc., a examiné de grands problèmes nationaux de façon démocratique, avec des résultats jamais atteints dans notre pays. Le dernier stade de cette entreprise étant l'ouverture spectaculaire vers Moscou et les pays socialistes, ainsi que la ferme résistance aux pressions des Américains et de l'OTAN, fait qui a forcé le PASOK aussi bien que le PCG à reconnaître publiquement sa grande importance et à se tenir aux côtés de Caramanlis.

Je crois par cette analyse avoir éclairci pour quelle raison mon opposition au PASOK, mais aussi, et plus particulièrement, au PCG, avait pris une si grande acuité. Je dois dire ici que la politique de scission des forces anti-dictatoriales, basée sur l'hystérie anticaramanliste, ~~était~~ cultivée par le PASOK et le PCG, ne "prenait" pas, ~~aux~~ au sein du peuple et de la vie.

Bien sûr, il y a des difficultés et des ~~xxxx~~ embûches, des répressions et des injustices, dont est responsable le gouvernement Caramanlis, notamment en ce qui concerne la situation économique du pays, qui porte le sceau d'une politique basée sur les intérêts de l'oligarchie qui continue à appuyer et à s'appuyer sur le Parti de la "Démocratie Nouvelle".

Mais ces points négatifs du mode de gouvernement de Caramanlis ne doivent pas nous détourner du problème principal qui, comme nous l'avons vu, continue d'être l'américanocratie et la dépendance. Et comme nous l'avons vu, face à ces problèmes, la présence de Caramanlis constitue un élément positif, ce qui est aujourd'hui reconnu, maintenant publiquement et triomphalement, aussi bien par le PASOK que par le PCG, avec un retard de cinq ans.

Donc le fait que le peuple ait été conscient de cette réalité et qu'il n'ait pas suivi une politique de polarisation destructrice, m'a amené moi-même à un nouveau stade... Puisqu'en un certain sens la solution Caramanlis nous assurait cette marche démocratique que nous suivons aujourd'hui, notre

1945-1946

Car aujourd'hui nous observons de bonne foi ne peut pas être le
 Gouvernement allemand, bien qu'il ait eu à affronter un côté l'opinion
 de pouvoir de l'américanisation, et de l'autre le front PAROK-POG etc...
 a examiné de grands problèmes nationaux de façon déterminée, avec des
 résultats jamais atteints dans notre pays. Le dernier stade de cette entre-
 prise étant l'ouverture d'opportunités vers Moscou et les pays socialistes,
 ainsi que la ferme résistance aux pressions des Américains et de l'OTAN,
 fait qui a permis le PAROK aussi bien que le POG à reconnaître rapidement
 une grande importance et à se tenir aux côtés de l'Allemagne.
 Je crois par cette analyse avoir éclairci pour partie raison non opposée
 au PAROK, mais aussi, et plus particulièrement, au POG, avait pris une si gran-
 de ampleur. Je dois dire ici que la politique de réaction des forces anti-
 démocratiques, basée sur l'hostilité anti-allemande, était cultivée par le
 PAROK et le POG, pas, comme on voit du peuple et de la vie.
 Bien sûr, il y a des différences et des erreurs, des régressions et
 des injustices, dont est responsable le Gouvernement allemand, notamment
 en ce qui concerne la situation économique du pays, qui porte le poids d'une
 politique basée sur les intérêts de l'Allemagne qui continue à appuyer et
 à appuyer sur le fait de la "démocratie nouvelle".
 Mais ces points négatifs du mode de gouvernement de l'Allemagne ne doivent
 pas nous détourner du problème principal qui, comme nous l'avons vu, continue
 d'être l'américanisation et la dépendance. Et comme nous l'avons vu, face à
 ces problèmes, la présence de l'Allemagne constitue un élément positif,
 qui est aujourd'hui reconnu, maintenu rapidement et fermement.
 aussi bien que le PAROK que par le POG, avec un retard de cinq ans.
 Donc le fait que le peuple ait été constant de cette réalité et qu'il
 n'ait pas suivi une politique de polarisation destructrice, m'a amené moi-
 même à un nouveau stade... Finalement un certain sens la solution allemande
 nous assurait cette marche démocratique que nous suivons aujourd'hui, notre

problème à partir de là était de voir comment sauvegarder cette issue et comment assurer et enrichir chaque jour la régime démocratique, mais aussi comment préparer l'étape suivante, l'après-Caramanlis. Je constate que l'hystérie anticaramanliste a été beaucoup plus profitable au PASOK qu'au PCG. Bien sûr le PCG, principalement avec la même arme, a gagné la part du lion au sein de la gauche. Mais le PASOK, dépassant en anticaramanlisme, mais aussi en "gauchisme", la gauche entière, y compris le PCG, s'est taillé la part du lion au sein du corps électoral des forces progressistes. (Elections de 1977: PASOK 25%, PCG 10 %, PCG intérieur et EDA 2%). Il était clair qu'à cette phase le PASOK avait besoin de la collaboration du PCG, car il voulait ~~gagner~~ ^{gagner} ~~gagner~~, surtout parmi la jeunesse et les travailleurs, des titres de combattivité et des garanties morales. Il était certain, et je l'ai déclaré publiquement ~~xxx~~ depuis longtemps, qu'une fois qu'il aurait gagné ce qu'il avait à gagner de son alliance avec le PCG et en général avec la gauche, le PASOK se tournerait vers les couches conservatrices, et surtout tenterait de prouver au bloc du pouvoir que son "socialisme" [j'utilise les guillemets dont ~~xxxx~~ ces jours-ci la presse favorable au PASOK orne le mot "socialisme" de ce parti] aurait deux caractéristiques:

- 1) Il n'entamerait pas les fondements du pouvoir; et
- 2) il ne s'exposerait pas aux miasmes d'une collaboration pré-électorale ou méta-électorale, avec les communistes grecs ~~xxxx~~.

Nous sommes donc en présence de ces phénomènes incroyables.

Le PASOK, s'appuyant en substance sur la gauche, se transformait en une énorme puissance politique dont on ~~peut~~ ^{pouvait} prévoir, sans être prophète, qu'elle mènerait en fin de compte à ~~un~~ ^{l'} affaiblissement et à l'isolement de la gauche. Je pars de la constatation que la gauche telle qu'elle s'est formée en particulier du temps de l'EAM, a constitué la force de renaissance du peuple grec. De ce point de vue elle demeure aujourd'hui le seul espoir d'un ~~changement~~ ^{changement} substantiel et régénérateur en Grèce. C'est ainsi que la

d'un "gouvernement national" et républicain en Grèce. C'est ainsi que la

formation en particulier du temps de l'EM, a constitué la force de résistance

de la gauche. Le parti de la gauche telle qu'elle n'est

de'elle n'aurait en lui de compte à un établissement et à l'établissement

de la puissance politique dont on peut prévoir, sans être prophète,

la PARE, s'appuyant en substance sur la gauche, se transformerait en une

force normale dans la présence de ces phénomènes intermédiaires.

ou métastorables, avec les commutateurs **progrès**.

Si on ne s'exposait pas aux risques d'une collaboration pré-électorale

(II) n'entraînerait pas les fondements du pouvoir;

rationnel:

table au PARE, orce le mot "socialisme" de ce parti aurait deux caractères

liens: [1] utilité des réalisations dont nous sommes tous-ci la phase la plus

travaux, et surtout tentatives de trouver un moyen de pouvoir que son "social-

général avec la gauche, le PARE se contenterait vers les couches sociales

aurait gagné ce qu'il avait à gagner de son alliance avec le PARE et en

et de l'a déclaré publiquement ~~xxx~~ depuis longtemps, d'une façon telle qu'il

des titres de compatibilité et des garanties normales. Il était certain,

car il voulait ~~xxxxxxxxxxxx~~ surtout parmi la jeunesse et les travailleurs,

clair qu'à cette phase le PARE avait besoin de la collaboration du PARE.

(Élections de 1977: PARE 25%, PARE 10 %, PARE 10 %, PARE 25%). Il était

taille la part de lion au sein du corps électoral des forces progressistes.

liens, mais aussi en "gauchisme", la gauche entière, y compris le PARE, n'est

part de lion au sein de la gauche. Mais le PARE, dépassant son antichambre-

qu'un PARE n'est que le PARE, principalement avec la même arme, a gagné la

que l'histoire antichambre a été beaucoup plus profitable au PARE

aussi comment préparer l'avenir, l'après-Germania. Le constat

et comment assurer et enrichir ce que pour la région démocratisée, mais

prophète à partir de là était de voir comment sauvegarder cette chose

gauche grecque a reçu pendant des décades les attaques de la droite, et leur a pourtant résisté. Aujourd'hui la gauche est attaquée et menacée, bien plus encore, de coups venant de gauche. Je dirais que cela constitue une conception géniale de la part du bloc au pouvoir, si la myopie politique des cercles de la gauche elle-même n'avait pas aidé à ce que le PASOK ~~xxx~~ acquière la puissance nécessaire, grâce à la gauche, pour crapper la gauche. Ces nouvelles constatations me mènent ainsi à une nouvelle politique, que j'ai exposé pour la première fois en janvier 1978, et que l'on peut résumer, en quelques lignes, de la façon suivante:

Il faut sauver la gauche, issue de l'EAM. Le PASOK est issu du Centre et, pour cela, manque de maturité; il est plein de contradictions et de dangers. La Gauche est une lignée ~~XXXXXXXXXXXX~~ authentiquement populaire, déjà éprouvée, et responsable. Mais comment unir la gauche?

1) Nous devons prendre pour base la force principale telle qu'elle s'est révélée aux élections de 1977, c'est-à-dire le PCG. Ce parti doit croire à ~~sa~~ l'union et lutter pour elle. Voulant montrer en actions la justesse de ces opinions, et surtout l'impact qu'aurait au sein du peuple l'appel à l'unité de la gauche, j'ai collaboré aux élections municipales à Athènes avec le PCG. Et les résultats ont été, à l'échelle nationale, plus que positifs.

2) Les autres forces de gauche, PC intérieur, EDA et indépendants, devaient aussi croire en l'unité et y participer. Mais il était connu que les directions de ces partis réagiraient, notamment face au fait que l'union devrait avoir pour fondement le PCG. C'est pourquoi:

3) L'unité devait commencer de façon méthodique à la base du peuple, des combattants, par la création de centaines et de milliers de comités pour l'union de la gauche,

(En ce qui concerne le Mouvement pour l'Union de la Gauche (KEA),
ci-joint le document récemment donné à la presse étrangère).

gauche propose à titre pendant des élections les élections de la droite, de leur à pour tant réajusté. Aujourd'hui la gauche est élargie et renforcée, bien plus encore, de coup venant de gauche. Le thème des comités une conception générale de la part du bloc au pouvoir, et la mystification des cercles de la gauche elle-même n'avait pas aidé à ce que le PAROK

aux négatifs la puissance nécessaire, grâce à la gauche, pour dépasser la gauche. Les nouvelles constatations ne mènent ainsi à une nouvelle politique, que j'ai exposée pour la première fois en janvier 1978, et que l'on peut résumer, en quelques lignes, de la façon suivante :

Il faut sauver la gauche, tenue de l'EMAN. Le PAROK est dans du centre et, pour cela, manque de maturité; il est plein de contradictions et de dangers. La gauche est une ligne KENNEDY, autrement dit, politiquement populaire, déjà éprouvée, et responsable. Mais comment unir la gauche?

(1) Nous devons prendre pour base la force principale celle qu'elle a, est révélée aux élections de 1977, c'est-à-dire le PCG. Ce parti doit croire à sa l'union et lutter pour elle. Vouli ont montré en action la justesse de ces opinions, et surtout l'impact qu'aurait eu cela du peuple l'appel à l'unité de la gauche, j'ai collaboré aux élections municipales à Athènes avec le PCG. Et les résultats ont été à l'échelle nationale, plus que peut-être.

(2) Les autres forces de gauche, notamment, EDA et indépendantes, devraient aussi croire en l'unité et y participer. Mais il était connu que les directions de ces partis résistent, notamment face au fait que l'union devrait avoir pour fondement le PCG. C'est pourquoi :

(3) L'unité devrait commencer de façon méthodique à la base du peuple, des comités, par la création de centaines et de milliers de comités pour l'union de la gauche.

(4) En ce qui concerne le Mouvement pour l'Union de la Gauche (KMA), ci-joint le document récemment donné à la presse (anglais).

Cette initiative a reçu l'approbation du POG, et conduira peu à peu les
 autres partis également, sans que l'on puisse dire que l'approbation so-
 fait sans tactique ni stratégie. Mais ce qui est certain, c'est que le Mouve-
 ment pour l'Union de la Gauche constitue aujourd'hui une réalité qui
 a non sans aide de l'ancien délégué le POG à réviser sa position vis-
 à-vis du PABOK, ne serait-ce qu'avec du retard; la commission d'experts
 du Comité Central du POG dénonce la tentative de
 la classe dominante de créer un système de deux partis (Démocratique
 Nouvelle et Travail) qui aura pour but principal l'isolement de la gauche.
 Le Président de l'EMK, Ilias Iliou, porte aujourd'hui (à II. 79) la même
 conviction. Il nous a dit avec un long retard. Une autre commission d'experts
 pour la gauche est la dénomination de l'ancien Travailiste comme quoi il
 n'est pas question de réviser l'erreur de 1963-64, ce qui en quelques
 mots signifie que la gauche ne renoncera pas sans conditions (comme
 en 1963-64) le PABOK pour atteindre le pouvoir. Il faut donc envisager
 l'éventualité d'un gouvernement de la "Démocratie Nouvelle", descendant
 de la position du POG, qui rejette le dilemme Germanie ou Espagne.
 Mais pour que la gauche puisse échapper à ce rôle infame, et pour qu'elle
 puisse intervenir de façon décisive dans l'évolution politique du pays,
 il lui faut reprendre du poids, c'est-à-dire l'impact au sein du mouvement
 de masse et la puissance électorale. C'est pourquoi trois choses sont in-
 dispensables:

- 1) L'Union de la Gauche au sein du Mouvement unifié (KMA);
- 2) La mise au point claire des relations entre la gauche et le PABOK;
- 3) L'élaboration et l'adoption d'une ligne politique qui nous délimite
 des dilemmes Germanie ou Espagne, et qui ouvre une perspective
 stable et sûre de changement démocratique régénérateur.

Chers camarades,

je suis parmi vous, aujourd'hui, pour exprimer les sentiments de respect, de confiance, de solidarité de tous ceux qui, dans mon pays, croient au socialisme et à la démocratie, des communistes grecs, au Parti Communiste Français et à son secrétaire général Georges Marchais.

Notre peuple observe avec dégoût la campagne enragée lancée par la réaction française et internationale contre votre parti ainsi que les attaques ignobles contre la personne de son secrétaire. Et, naturellement, le peuple travailleur de notre pays non seulement ne prête aucune foi à toutes ces affabulations mais croit exactement le contraire: si les adversaires du Parti Communiste Français ont perdu à ce point leur sang-froid c'est que le mouvement communiste en France va bien! qu'il va même très bien!

D'ailleurs, notre mouvement à nous, le mouvement révolutionnaire grec avec en tête les communistes, est habitué à ce que nos ennemis communs se comportent de manière aussi basse. Chaque fois qu'il s'averait que le nazisme, les camps de concentration, les innombrables milliers de fusillés et de torturés, les dictatures sanglantes ne suffisaient pas pour mettre à genoux notre mouvement ils passaient à l'usage de leurs chères méthodes propres à leur monde en désarroi, celles de leur grand maître, le défunt Goebbels; et ceci dans l'intention de désorienter notre peuple, de réussir la désunion des forces progressistes par la calomnie, la boue et le mensonge le plus ignoble.

Notre peuple connaît par sa propre expérience tous ces farouches défenseurs des droits de l'homme qui, avant d'exceller au Viet-Nam, au Nicaragua, à Saint-Salvador et autres Afriques du Sud ils s'étaient aiguisés les griffes sur la chaire grecque. Même aujourd'hui, plus de trente ans après la guerre civile que l'impérialisme avait imposé en Grèce il existe encore trente deux mille - oui, trente deux mille - exilés politiques grecs qui vivent à l'étranger, interdits de séjour dans leur propre pays. Là-dessus, la chorale écoeurante des soi-disant défenseurs de la liberté ne souffle pas un mot; rien sur ces familles écartelées, sur les milliers de jeunes qui n'ont pas pu voir le sol natal, sur les vieillards qui meurent loin de leur pays parce qu'ils avaient rêvé, pour lui, un avenir meilleur. Cette conspiration de silence éclaire d'un éclairage réaliste le contenu que met la réaction dans ces clameurs en faveur de la "liberté".

A

Aujourd'hui l'impérialisme se trouve face à des problèmes extrêmement graves qui amplifient et approfondissent sa crise: crise économique, sociale, politique culturelle et morale. En utilisant comme prétexte les événements d'Afghanistan - événements dont il est le véritable instigateur - il essaye d'arrêter le courant puissant de l'évolution objective. Il essaye d'inverser l'inexorable avance de l'histoire.

Qui sont ces nouveaux sauveurs de l'humanité? Carter! Thatcher! Strauss! Beghin! Sadate et l'ex chah d'Iran! et avec eux dans un front commun, malheureusement, la direction chinoise.

Devant cette croisade hypocrite et dangereuse pour les peuples de la réaction la plus noire, les forces populaires ont besoin de prises de position claires et courageuses.

Le Parti Communiste Français avec son attitude claire et courageuse remplit entièrement sa tâche historique. Et c'est pour cela qu'il attire aujourd'hui les feux croisés de la réaction et de la social-démocratie. En ce qui concerne plus particulièrement cet espace hypersensible, important et critique pour l'évolution du monde qu'est l'Europe et où la France - et par conséquence le Parti Communiste Français - jouent un rôle déterminant, l'attitude des com-

po Comme il y a le silence sur le sort des milliers de personnes distinguées des États Unis victime de l'ignorance turque et de l'atom

Le rôle principal de la Commission est de surveiller l'exécution des décisions prises par le Conseil d'Administration et de rendre compte de son activité au Conseil d'Administration.

Le rôle principal de la Commission est de surveiller l'exécution des décisions prises par le Conseil d'Administration et de rendre compte de son activité au Conseil d'Administration.

Le rôle principal de la Commission est de surveiller l'exécution des décisions prises par le Conseil d'Administration et de rendre compte de son activité au Conseil d'Administration.

Le rôle principal de la Commission est de surveiller l'exécution des décisions prises par le Conseil d'Administration et de rendre compte de son activité au Conseil d'Administration.

Le rôle principal de la Commission est de surveiller l'exécution des décisions prises par le Conseil d'Administration et de rendre compte de son activité au Conseil d'Administration.

Le rôle principal de la Commission est de surveiller l'exécution des décisions prises par le Conseil d'Administration et de rendre compte de son activité au Conseil d'Administration.

Le rôle principal de la Commission est de surveiller l'exécution des décisions prises par le Conseil d'Administration et de rendre compte de son activité au Conseil d'Administration.

Le rôle principal de la Commission est de surveiller l'exécution des décisions prises par le Conseil d'Administration et de rendre compte de son activité au Conseil d'Administration.

Le rôle principal de la Commission est de surveiller l'exécution des décisions prises par le Conseil d'Administration et de rendre compte de son activité au Conseil d'Administration.

munistes français bouleverse les plans de l'impérialisme.

B { Mettre, en particulier, à nu comme le fait actuellement votre parti le rôle de commis de l'impérialisme que joue la social-démocratie cela nuit bien évidemment beaucoup aux plans de la bourgeoisie européenne et mondiale qui mise justement sur la collaboration de cette social-démocratie pour perpétuer sa mainmise sur la vie de nos pays.]

Aujourd'hui, le Parti Communiste Français avec d'autres partis communistes européens dont le Parti Communiste de Grèce ouvre une nouvelle perspective pour le peuple français et pour tous les peuples de l'Europe. C'est la voie de la clarté idéologique, de classe; sans illusions! et c'est pour cela que cette voie est celle de l'exaltation révolutionnaire, la voie du combat!

En conséquence, la défense du Parti Communiste Français et de notre cher camarade Georges Marchais n'est pas ^{un} acte d'amitié et d'honneur mais aussi un devoir politique, révolutionnaire, militant. Car aujourd'hui, sur la personne de Georges Marchais, les travailleurs de tous les pays du monde défendent les idéaux immortels et invincibles qui meneront au triomphe l'humanité, les idéaux du socialisme, du communisme!

Vive la solidarité combattante du mouvement ouvrier mondial!

Vive la solidarité avec les forces socialistes partout dans le monde, avec les pays socialistes, avec l'Union Soviétique!

Vive la solidarité fraternelle entre français et grecs combattants et camarades de la même cause!

Vive le Parti Communiste Français!

Soullon

—

M. D. ...
...

ministres français poursuivire les plans de l'impérialisme.

Même, en particulier, à ne comme le fait effectivement votre parti le
Pôle de COMITÉ de l'impérialisme que tous les social-démocrates de ce pays
évidemment beaucoup aux plans de la bourgeoisie européenne et mondiale qui
sont justement sur la collaboration de cette social-démocratie pour préparer
sa mainmise sur la vie de nos pays.

Aujourd'hui, le Parti Communiste Français avec d'autres partis communistes
européens dont le Parti Communiste de Grèce œuvre une nouvelle perspective pour
le peuple français et pour tous les peuples de l'Europe. C'est la voie de la
claire idéologie, de classe; sans illusions et c'est pour cela que cette
voie est celle de l'exaltation révolutionnaire, la voie du combat!

En conséquence, la défense du Parti Communiste Français et de notre cher
compagnon Georges Marchais n'est pas un acte d'amitié et d'honneur mais une
et un devoir politique, révolutionnaire, militaire. Car aujourd'hui, sur la per-
sonne de Georges Marchais, les travailleurs de tous les pays du monde défilent
les idées socialistes et inviolables qui méritent au titre de l'humanité, les
idéaux du socialisme, du communisme!

Vive la solidarité combattante du mouvement ouvrier mondial!

Vive la solidarité avec les forces socialistes partout dans le
monde, avec les pays socialistes, avec l'Union Soviétique!

Vive la solidarité fraternelle entre Français et Grecs combattants
et camarades de la même cause!

Vive le Parti Communiste Français!

Communistes
du
no Dutesme

7-11-1957

ENTRETIEN DE AZ. AVEC M. THEODORAKIS

Cassandre ne va pas aux urnes

LINZ (AZ) . C'est à partir de la culture en tant qu'arme de la conscience du peuple que le compositeur grec Mikis Theodorakis fait le plus volontiers de la politique. Alors que jeudi soir Theodorakis se produisait au Gymnase de Linz, c'était à Vienne qu'il était attendu le vendredi. C'est à Linz qu'AZ eut avec l'artiste l'entretien suivant :

" Je suis comme le médecin qui annonce une vérité désagréable à son malade " nous dit Theodorakis, car à son avis, la Grèce comme également l'Espagne, l'Italie et le Portugal souffrent d'une "tumeur cancéreuse", celle de structures étatiques empreintes de fascisme . Selon lui, le danger est particulièrement évident en Grèce, car ce pays - qui, demain dimanche, doit aller aux urnes - se situe au point d'intersection de différents intérêts des grandes puissances. "L'unité nationale", "le compromis historique" constitueraient à son avis la parade contre le fascisme et contre des structures post-fascistes. Il voudrait voir le gouvernement Karamanlis beaucoup plus au centre.

Son modèle ? l'Espagne, où communistes, socialistes et droite démocratique se sont assis à la même table pour conclure un compromis sur les plans politique, social et économique . Mais on n'a pas demandé l'avis de Théodorakis. C'est pourquoi, il ne prendra pas part non plus aux élections. " On ne m'a rien demandé, et en Grèce, c'est la démagogie qui triomphe ", dit-il dans un beau français. " C'est celle d'un Andreas Papandreou, qui parle de socialisme mais se sert de la démagogie d'un Mussolini et exploite les besoins de changement ressentis par la jeunesse grecque." Aux dires de Théodorakis, Papandreou a fait en sorte de provoquer des élections anticipées et Karamanlis a commis la lourde erreur d'avancer les élections . Car le moment est mal choisi pour procéder à des élections. La Grèce

ENTRETIEN DE A. V. VEC M. THEODORAKIS

Casasnovas ne va pas aux urnes

LINE (A.V.) . . . C'est à partir de la culture en tant qu'arme de la conscience du peuple que le compositeur grec Nikita Theodorakis fait le plus volontiers de la politique. Alors que j'oublie soit Theodorakis se produisant au Gymnase de Linz, c'était Vienne qu'il était attendu le vendredi. C'est à Linz qu'il eut avec l'artiste l'entretien suivant :

" Je suis comme le médecin qui annonce une vérité désagréable à son malade " nous dit Theodorakis, car à son avis, la Grèce comme également l'Espagne, l'Italie et le Portugal souffrent d'une "lume" cancéreuse", celle de structures étatiques primitives de fascisme . Selon lui, le danger est particulièrement évident en Grèce, car ce pays - qui, depuis dimanche, doit aller aux urnes - se situe au point d'interaction de différents facteurs des grandes puissances européennes, "l'intersection historique" constituant à son avis la parade contre le fascisme et contre des structures post-fascistes. Il veut dire voir le gouvernement Karmanlis beaucoup plus au centre.

Bon mobile ? l'Espagne, où communistes, socialistes et droite démocratique se sont assis à la même table pour conclure un compromis sur les plans politiques, sociaux et économiques . Mais on n'a pas demandé l'avis de Theodorakis. C'est pourquoi, il ne prendra pas part aux élections . " On ne m'a rien demandé, et en Grèce, c'est la démocratie qui triomphe ", dit-il dans un beau français . " C'est celle d'un Andreas Papandreu qui parle de socialisme mais se sert de la démocratie d'un Mussoliniet exploitée les besoins de changement ressentis par la jeunesse grecque ". Aux dires de Theodorakis, Papandreu a fait en sorte de provoquer des élections anticipées et Karmanlis a commis la lourde erreur d'avancer les élections . Car le moment est mal choisi pour procéder à des élections. La Grèce

traverse une crise économique, la menace turque est toujours présente, 30 pour cent au moins des soldats de l'armée grecque sont partisans d'une dictature militaire, n'attendant, selon Théodorakis, qu'une situation favorable tant sur le plan international qu'à l'intérieur même de la Grèce pour passer aux actes. " Les tiraillements de la gauche grecque, les provocations de la Turquie pourraient largement ouvrir le champ à un nouvel état totalitaire ".

Que Théodorakis nous livre tous ces propos dans le Gymnase à moitié vide de Linz et non à Athènes aux réunions de parti, n'est pas sans raison. Théodorakis est depuis cinq ans déjà un apatride politique. Lui qui, on le sait, fut l'un des fondateurs du Front Intérieur patriote (qui s'opposa pour la première fois en 1967 à la dictature) a été exclu en 1972 de ce parti. Cet homme qui lutta à cette époque dans les rangs de l'opposition nous en retrace alors avec détail l'histoire; la division qui survint au sein de la direction du parti communiste grec - qui se trouvait à ce moment là à l'étranger - fut suivie de violentes luttes entre fractions à l'intérieur même du pays. Dans la prison même où Théodorakis fut incarcéré, il y avait trois fractions communistes. Théodorakis s'efforça il est vrai de les ramener dans une même voie, mais cela n'aboutit qu'à son isolement complet par les orthodoxes fidèles à Moscou, lorsqu'il proposa une "unité d'action" contre la dictature. Lorsqu'il fut libéré de prison, il fit une entrée remarquée au parti communiste de l'intérieur, beaucoup plus pour ne pas encourir le reproche d'avoir trahi son parti, pour se racheter, que par conviction profonde.

Il juge aujourd'hui durement ses anciens amis politiques :
 " Tous les partis communistes sont restés staliniens. Pour moi, seul Carrillo est un véritable communiste, peut-être y en a-t-il aussi quelques autres encore". Théodorakis lui-même se considère également communiste, mais différent de Brejnev ou Mao. Il ne voit dans les partis communistes rien d'autre qu'une arme de l'Union Soviétique, qui aurait conclu de son côté un compromis avec les impérialistes. " Que ce soit en Amérique Latine

Traverse une crise économique, la menace turque est toujours présente, 30 pour cent au moins des soldats de l'armée grecque sont partisans d'une dictature militaire, n'atteignant, selon Théodorakis, de "une situation favorable tant sur le plan international qu'à l'intérieur même de la Grèce pour passer aux Grecs." Les fixilliments de la gauche grecque, les provocations de la Turquie pourraient largement ouvrir le champ à un nouvel état totalitaire."

Que Théodorakis nous livre tous ces propos dans le gymnase à moitié vide de Ikon et non à Athènes aux réunions de parti, n'est pas sans raison. Théodorakis est depuis cinq ans déjà un spécialiste politique. Lui qui, on le sait, fut l'un des fondateurs du Front intérieur patriote (qui s'opposait pour la première fois en 1967 à la dictature) a été exclu en 1973 de ce parti. Ces hommes qui jouèrent à cette époque dans les rangs de l'opposition nous en retracent alors avec détail l'histoire; la division qui survint au sein de la direction du parti communiste grec - qui se trouvait à ce moment là à l'étranger - fut suivie de violentes luttes entre fractions à l'intérieur même du pays. Dans la prison même où Théodorakis fut incarcéré, il y avait trois fractions communistes. Théodorakis s'efforça de rester au-dessus de ces luttes, mais cela n'aboutit qu'à son isolement complet par les orthodoxes libérés à Moscou. Lorsqu'il proposa une "unité d'action" contre la dictature, lorsqu'il fut libéré de prison, il fit une entrée triomphale au parti communiste de l'intérieur, beaucoup plus pour ne pas encourir le reproche d'avoir trahi son parti, pour se racheter que par conviction profonde.

Il juge aujourd'hui durement ses anciens mais politiques : "Tous les partis communistes sont restés staliniens. Pour moi, seul Gattilio est un véritable communiste, peut-être y en a-t-il d'autres ailleurs encore". Théodorakis lui-même se considère également communiste, mais dilèrent de Brejnev ou Mao. Il ne voit dans les partis communistes rien d'autre qu'une arme de l'Union Soviétique, qui aurait concis de son côté un compromis avec les impérialistes. "Que ce soit en Amérique Latine

ou en Grèce, les Soviétiques ont trahi les communistes. Nous avons été les victimes du compromis entre les grandes puissances . "

Théodorakis n'a pas non plus grande opinion de l'euro-communisme . Pour lui, ce dernier constitue une tactique. "L'Europe doit emprunter une troisième voie, celle qui garantit un changement dans la liberté et la dignité, conforme à la tradition européenne".

Terminant par un bref regard sur la situation en Europe de l'Ouest et en particulier la République Fédérale d'Allemagne où il a séjourné en dernier lieu, il ajoute pour finir : l'extrême gauche est en crise; le terrorisme n'est pas uniquement engendré par des éléments fascistes , la gauche elle même, qui n'a aucune perspective à offrir aux jeunes, en porte également une grande part de responsabilité . Il y a des gens qui se croient idéologues et qui veulent se sacrifier pour d'autres. Mais cette tactique criminelle qu'ils ont choisie porte en elle même sa destruction, car elle fournit des atouts au fascisme."

ou en Grèce, les gouvernements ont traité les communistes. Nous
avons été les victimes du compromis entre les grandes puissances
ces "

Thodorakis n'a pas non plus grande opinion de l'euro-communisme.
me. Pour lui, ce dernier constitue une tactique. "L'Europe doit
empêcher une troisième voie, celle qui garantirait un changement
dans la liberté et la dignité, conforme à la tradition européenne."
ne".

Terminant par un bref regard sur la situation en Europe de l'ouest
et en particulier la République Fédérale d'Allemagne où
il a séjourné en dernier lieu, il ajoute pour finir : "L'extrême
gauche est en crise; le terrorisme n'est pas uniquement
engendré par des éléments tactiques, la gauche elle-même, qui
n'a aucune perspective à offrir aux jeunes, en porte également
une grande part de responsabilité. Il y a des gens qui ne
croient idéologiques et qui veulent se sacrifier pour d'autres."
Mais cette tactique criminelle qu'ils ont choisie, porte en elle
même sa destruction, car elle fournit aux forces du fascisme."

16_

couches sociales.Elles forment aussi,parallèlement,une nouvelle conscience opposée au capitalisme et de plus en plus attachée au Socialisme.En Grâce ces forces ~~xxx~~ dotées d'une conscience politique se trouvent dans toute la Gauche, EDA - PCGist. - PCG - PASOK - D.A. etc..(Ils existe naturellement aussi d'autres forces ~~xxxxxx~~ incluses dans la Gauche du fait de leur place au sein de la production,mais qui n'ont pas encore pris conscience politiquement de leur rôle social.Ce sont-là les forces en puissance d'une gauche unifiée de demain).Si l'on analyse en se basant sur des critères de classe la composition des partisans de tous ces partis,je crois que l'on verra que la classe ouvrière est partout proportionnellement représentée.On peut dire par contre que les intérêts,aussi bien que le rang social des ~~xxxxxx~~ membres de tous les partis de Gauche,sont à peu près communs.Ce ne sont donc pas les conditions objectives qui mènent à cette scission,mais les divergences des groupes dirigeants au sujet de la route à suivre.Par conséquent la "classe ouvrière dirigeante" constitue plus un principe idéologique qu'une réalité sociale et de parti.

Mais comment se manifeste dans la pratique ce rôle historique dominant de la classe dirigeante? Par la révolution que réalisera le parti en tant qu'expression de la classe qui est elle aussi supposée incarner les intérêts de tout le peuple.Par conséquent la révolution,quelè que soient la façon dont elle commence et ce sur quoi elle s'appuie,aboutira obligatoirement à l'affermissement de la domination absolue du Parti Communiste, en tant que seul régisseur des intérêts de la classe ouvrière.

Il est évident que cette conception de la révolution, confirmée par la pratique internationale,rend méfiants tous les alliés politiques possibles du PC,tandis que parallèlement elle altère le caractère de la révolution elle-même, à savoir de celle que l'histoire ~~l'histoire~~ révolution sociale contemporaine, c'est-à-dire la révolution que réalisera l'écrasante majorité des travailleurs, en brisant le rapport de base de la société capitaliste.La révolution socialiste est celle que réalisera le peuple travailleur, organisé en un parti unifié ou en un front

17_

homogène dans lequel il n'y aura pas de partis dirigeants par définition, avec une mission historique et des responsabilités à part, ~~à~~ ^{collaborant} dans le front commun. Et il réalisera la Révolution en tant que ~~le~~ ^{représentant} de la volonté de l'écroulante majorité de tout le peuple.

Enfin il y a encore une autre divergence sur laquelle nous devons insister: elle concerne le mouvement communiste international.

Ceci n'a absolument aucun rapport avec nos estimations quant au rôle et à l'importance des pays socialistes, particulièrement dans le combat des peuples contre l'impérialisme américain. Nous considérons vraiment que l'Union Soviétique et les autres états socialistes ont beaucoup apporté. Tout comme nous estimons l'aide qu'ont donnée et que donnent chaque fois ces états à tous les peuples qui combattent pour leur Indépendance Nationale.

Ce que nous ne comprenons pas, c'est l'utilité de l'internationale de partis aujourd'hui.

^{de considérer} Le fait que l'Union Soviétique aidera notre peuple lorsqu'il en aura besoin, ~~est un fait établi.~~ ^{est un fait} Mais quand pourra-t-elle le faire? Quand la demande d'aide vient ~~de~~ ^{d'un} gouvernement légal soutenu par la majorité de notre peuple. C'est d'ailleurs ce qu'elle a fait, lorsque le gouvernement ~~légal~~ ^{légal} de Chypre a demandé son aide. Dans aucun autre cas l'Union Soviétique n'interviendra dans nos affaires intérieures. Cela, elle l'a montré on ne peut plus clairement, aussi bien avec nous qu'avec tout le monde.

Pourquoi donc cultiver le mythe de l'unité internationale des partis révolutionnaires? Jusqu'à présent ce mythe n'a favorisé que la Droite.

Si l'unité internationale entre les PC est de caractère nettement politique et non révolutionnaire, l'Internationale des Partis constitue alors, tout comme la socialiste, une union ~~idéologico-politique~~ ^{idéologico-politique} ~~simple~~ ^{simple} ~~ment~~ ^{ment} "ptolémique".

Mais ce n'est pas là le caractère que lui donnent en principe les PC eux-mêmes, ni par conséquent la Droite. Car les premiers cultivent le mythe de la

... dans les parties ...
... de la ...

... de la ...

... de la ...

... de la ...

... de la ...

... de la ...

... de la ...

... de la ...

... de la ...

... de la ...

de la ...

de la ...

solidarité internationale entre les forces ~~XXXXXXXXXXXX~~ révolutionnaires, que la seconde traduit par danger communiste..(en réalité inexistant).

Il existe donc ici aussi une relation théorique et anachronique, qui, alors qu'elle ne peut offrir en réalité qu'une collaboration morale à notre peuple, devient cependant l'un des fondements sur lesquels l'impérialisme édifie la nécessité de sa présence dans notre pays, avec l'approbation d'une grande partie de notre peuple, qui était jusqu'à hier convaincu de l'existence réelle du "danger communiste"...

Il est historiquement prouvé que mis à part le Sud-Vietnam, où les conditions étaient particulières du fait de la présence de la partie Nord les deux grandes révolutions d'après-guerre ont eu lieu là où les PC sont restés en marge. C'est-à-dire à Cuba et à Alger. Par contre, les mouvements ^{auxquels} ~~les~~ communistes ont pris part, comme en Grèce, en Indonésie, au Vénézuéla et au Chili, ont été brisés par les oligarchies nationales, avec l'aide des USA, sans recevoir la moindre aide substantielle de la part de l'internationale des partis. Car à la tête de cette internationale se trouvent des partis chargés de responsabilités d'état, qui ne peuvent pas risquer ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ une confrontation ouverte avec l'impérialisme par solidarité envers les Grecs ou les Espagnols, ou les communistes Chiliens. C'est-à-dire que nous n'avons eu jusqu'à ^{absolument} présent aucun changement révolutionnaire dirigé par les communistes. Et chaque fois que quelque chose de tel a été entrepris, nous avons eu une lourde défaite avec des conséquences incalculables pour tout le peuple. Et aujourd'hui au Portugal, où les communistes, possédant des appuis au sein de l'armée, visent des changements révolutionnaires, nous avons une crise profonde et de sombres perspectives. ^{Pourquoi donc} ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ cet attachement dogmatique à une formule théorique et sans contenu, puisque la pratique montre clairement qu'elle ne sert à rien? Au contraire la vie et l'expérience historique prouvent qu'un mouvement populaire peut espérer réussir s'il est absolument indépendant, politiquement et organisationnellement. C'est-à-dire ^{prouvé} qu'il s'appuie exclusivement sur le peuple. Une fois ~~il~~ son autonomie totale, il peut alors se tourner à loisir vers

... les forces armées révolutionnaires ...

Il existe une relation étroite et constante ...

... les forces armées révolutionnaires ...

... les forces armées révolutionnaires ...

Il est nécessaire de maintenir une unité ...

... les forces armées révolutionnaires ...

... les forces armées révolutionnaires ...

... les forces armées révolutionnaires ...

... les forces armées révolutionnaires ...

... les forces armées révolutionnaires ...

... les forces armées révolutionnaires ...

... les forces armées révolutionnaires ...

... les forces armées révolutionnaires ...

... les forces armées révolutionnaires ...

... les forces armées révolutionnaires ...

19

toutes les forces internationales dont il pense qu'elles peuvent l'aider dans son combat. Et notre propre mouvement de la Gauche, également, lorsqu'il aura ~~m~~ acquis sa maturité et qu'il sera solidement édifié sur la base de l'indépendance absolue par rapport à toutes les forces internationales, et à tous les partis, demandera alors sans doute la collaboration de toutes les forces progressistes du monde, et naturellement en particulier de celles des pays socialistes. Mais il le fera d'un point de vue réellement indépendant et égalitaire, chose que demandent je crois et acceptent toutes les forces progressistes du monde. Et ~~interna~~ c'est naturellement notre peuple lui-même qui réclame ceci plus que personne; il est en effet logique, après ce qu'il a subi, qu'il soit devenu hyper-sensible à des problèmes concernant l'affermissement de l'indépendance et de l'égalité du pays, en particulier vis-à-vis des grandes puissances. Le fait que certains PC soient en relation de dépendance avec d'autres partis-frères n'est pas simplement le produit de la "propagande de l'ennemi de classe", mais un fait prouvé par des documents officiels. C'est ainsi que dans des couches très vastes de notre peuple, règne la ferme conviction que les PC cherchent à faire passer la Grèce d'une zone d'influence à l'autre. Mais parle-t-on de cordes dans la maison du pendu?.. C'est cette zone d'influence qui a coûté et qui coûte si cher à notre peuple ~~leur épreuve~~. Naturellement toutes les zones ~~zones~~ ne se ressemblent pas. Mais pour le moment le fait que ce soient des zones suffit à notre peuple. Nous ne voulons ni bonnes ni mauvaises zones. Mais ~~l'~~ peut-elle être parfaite? ~~l'indépendance nationale~~ ~~non~~. Elle peut cependant être relative. Et ~~m~~ c'est celle-ci que nous devrions rechercher, en ayant pour principe premier de rester en-dehors des blocs militaires. De nous unir de notre plein gré, en suivant la règle des intérêts du peuple et du pays.

dénomination
 La ~~raison~~ du parti a été elle aussi une sérieuse ~~raison~~ cause de l'aboutissement d'un marxiste vivant et sûr à l'abolition d'une autre relation dogmatique. Parce que l'on ne peut s'en tenir au contenu de la théorie et ignorer la pratique historique. Aujourd'hui le PC n'est pas seulement le parti qui a pour but le communisme, mais surtout celui qui constitue dans le milieu international

20_

une partie de l'Internationale Communiste, telle qu'elle est historiquement formée. C'est-à-dire ayant à sa tête le PCUS. Un PC contemporain ne peut exister en-dehors de ce milieu. Et cela de nombreux PC très puissants le savent parfaitement, comme par exemple les PC Romain, italien et espagnol, qui, malgré leurs divergences essentielles avec le PC soviétique, demeurent cependant dans les lignes de l'Internationale. Quel sens peut avoir un PC petit et faible comme le nôtre "de l'intérieur", lorsqu'il se trouve en-dehors du grand ordre? Ce n'est pas seulement que le PC révèle une foule de souvenirs négatifs, en notre peuple, mais il détermine surtout avec clarté que son but final est de conduire le pays sur la voie des pays socialistes. Cette voie a certes de nombreux côtés positifs. Mais peut-on vraiment croire qu'elle convient aujourd'hui à notre peuple? Et que notre peuple est disposé à se soulever pour soutenir une telle politique?

Enfin, il y a encore une divergence essentielle. Et celle-ci quant à la fonction et la structure du parti. Le parti, a-t-on coutume de dire, est l'instrument. C'est-à-dire qu'on le ~~construit~~ ^{construit} conformément au bât auquel on le destine. Avec le concentrationnisme démocratique, on édifie un parti dur, à discipline de fer. Mais pour quoi faire? En Italie il recherche la collaboration des démocrates chrétiens. En France celle des socialistes-réformistes. En Espagne celle des monarchistes. Naturellement pas pour faire la Révolution ensemble, mais pour gouverner dans le cadre de l'état bourgeois. On se demande pourquoi cette organisation de fer, puisque jusqu'à présent, là où les communistes ont entrepris de faire une révolution armée, (Grèce - Vénézuéla), ils ont été à proprement parler proscrits par le mouvement communiste international, qui a qualifié leur politique de plus ou moins aventureuse. Peut-être prévoit-on dans l'avenir un conflit révolutionnaire ouvert mené par les PC? Je crois que la détente persistante entre l'Union Soviétique et les USA, tout comme la tentative et la tendance générale vers un relâchement international déterminent dans les grandes lignes la stratégie des mouvements populaires. En Europe surtout, le but est la conquête de la majorité populaire, au moyen d'élections. Cette voie est fidèlement suivie par

2I_

les seuls PC valables, le français et l'italien, qui essaient par tous les moyens de convaincre le peuple et leurs alliés qu'ils sont au fond opposés aux mêmes ennemis qu'ils énoncent:
~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ ils disent: "Nous sommes ^{un} PC, c'est-à-dire le parti de la classe ouvrière. ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ qui est à l'avant-garde. Nous sommes donc nous aussi l'avant-garde. Nous avons une mission historique: la dictature du prolétariat. Pas même un parti au monopole du pouvoir. Ce n'est pas seulement la classe ouvrière qui est touchée par les monopoles. C'est tout le bloc historique. C'est pourquoi un programme commun de pouvoir de tous les travailleurs est nécessaire". Ou bien:

"Nous sommes un parti révolutionnaire. C'est pourquoi notre structure est révolutionnaire. Mais aujourd'hui l'équilibre national des forces, mais aussi l'évolution sociale, ne permet pas une action révolutionnaire immédiate. Ce qui est révolutionnaire pour nous c'est de défendre aujourd'hui le peuple. De convaincre nos alliés que nous respecterons, aujourd'hui et demain, le verdict populaire. C'est-à-dire que nous ne ferons pas la révolution seuls. Mais uniquement le peuple tout entier. Par conséquent la révolution (armée, naturellement) est quelque chose de très lointain. Et peut-être ne sera-t-elle pas nécessaire". Ou bien:

"Nous sommes un parti nationaliste. Nous appartenons à l'Internationale des partis. Nous reconnaissons le rôle historique de l'Union Soviétique. Mais nous conservons notre entière indépendance. Nous ne reconnaissons ^{à personne} ~~à~~ le droit à l'intervention ne serait-ce que fraternelle. Même pas à l'Union Soviétique. Nous sommes en désaccord avec l'invasion en Tchécoslovaquie (communistes Français, Italiens, Espagnols). Nous sommes un parti patriotique. Nous mettons au-dessus de tout les intérêts de notre peuple".

Je suis véritablement impressionné par cette prise de position compliquée, due au fait que les communistes vivants tels par exemple que les Italiens n'ont pas progressé vers la confirmation même théorique de la remise en question substantielle à laquelle ils sont passés depuis longtemps dans

Les seuls de valables, les Français et l'italien, ont eu des succès par leur
notre la commission de la guerre et l'armée de terre et l'armée de l'air
et l'armée de la mer. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 1914-1918. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 1939-1945. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 1954-1962. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 1968-1974. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 1979-1984. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 1989-1991. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 1991-1995. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 1995-1999. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 1999-2003. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 2003-2011. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 2011-2015. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 2015-2020. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 2020-2022. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 2022-2024. Les Français ont eu des succès dans les batailles de
la guerre de 2024-2025.

tous les domaines de l'action politique. Les communistes invitent aujourd'hui leurs alliés et le peuple à planter des fleurs tous ensemble, oubliant entre-temps que leur persistance ~~xxxxxx~~ dogmatique en des principes ^{et des structures} périmés leur a légué une panoplie de fer, pareille à celle des cavaliers du moyen-âge. Le casque dissimule le regard. Une panoplie aussi lourde révolution, dictature du prolétariat, le parti de Lénine, Internationale, concentrationnisme démocratique tout cela pour entrer ~~xxxxxx~~ au parlement bourgeois, s'allier avec les réformistes, devenir un parti ^{de} ~~gouvernement~~ dans le cadre de la démocratie bourgeoise, jurer fidélité au principe de la majorité électorale? À ceci tout cela revient-il finalement? A jeter la lance, le casque, toute la cuirasse théorique. Alors pourquoi l'avoir? C'est là la question.

Mais peut-être la structure du parti est-elle en rapport avec la forme du pouvoir recherché? C'est probablement ~~xxxxxx~~ cela. Au fond les PC insistent: dans le stade intermédiaire (l'expérience montre qu'il peut durer un demi-siècle) l'existence d'un cerveau responsable est nécessaire pour organiser et diriger le nouvel état: le parti, en tant que mandataire de l'avant-garde sociale, la classe ouvrière. Mais une fois arrivés à l'avant-garde de l'avant-garde, nous sommes dans un cercle vicieux. Car même au sein du parti d'avant-garde, il y a les combattants d'avant-garde, la direction d'avant-garde, le chef d'avant-garde. C'est-à-dire un parfait système solitaire au sein ~~des~~ structures du pouvoir de parti destinés finalement à mettre en place les structures du pouvoir d'état de demain. Par conséquent le concentrationnisme démocratique, qui n'est rien d'autre que l'affermissement substantiel des droits de l'avant-garde minoritaire, n'a pas pour but d'organiser un parti combattant (car nous n'avons jamais vu, et à ce qu'il semble nous ne verrons jamais de tel combat), mais de créer les structures d'un pouvoir d'état probable, et surtout la "classe gouvernante" qui, basée sur le parti, et sur sa mission historique, monopolisera la Responsabilité et la Décision.

Je crois que nous avons exposé clairement les points auxquels se bornent nos divergences avec les PC. Nous nous considérons comme les véritables communistes d'aujourd'hui et de demain, ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ si l'on admet que le commu-

dans les domaines de l'économie, les communications, les sciences
 humaines et les arts. A travers les lieux de travail, les lieux de
 formation et les lieux de vie, nous nous efforçons de créer une
 culture qui soit à la fois moderne et respectueuse des traditions.
 Nous sommes convaincus que la culture est le socle sur lequel se
 construit une société prospère et harmonieuse. C'est pourquoi nous
 nous engageons à soutenir et à promouvoir les initiatives culturelles
 de nos collaborateurs et de nos partenaires. Nous croyons que la
 culture est le véritable moteur du changement et de l'innovation.
 C'est pourquoi nous nous efforçons de créer un environnement de
 travail où la culture est au cœur de toutes nos activités.

Cette vision de la culture est le fondement de notre stratégie
 de développement durable. Nous sommes convaincus que la culture
 est le véritable moteur du changement et de l'innovation. C'est
 pourquoi nous nous efforçons de créer un environnement de travail
 où la culture est au cœur de toutes nos activités. Nous croyons
 que la culture est le véritable socle sur lequel se construit une
 société prospère et harmonieuse. C'est pourquoi nous nous engageons
 à soutenir et à promouvoir les initiatives culturelles de nos
 collaborateurs et de nos partenaires. Nous sommes convaincus que
 la culture est le véritable moteur du changement et de l'innovation.
 C'est pourquoi nous nous efforçons de créer un environnement de
 travail où la culture est au cœur de toutes nos activités.

La culture est le véritable socle sur lequel se construit une
 société prospère et harmonieuse. C'est pourquoi nous nous engageons
 à soutenir et à promouvoir les initiatives culturelles de nos
 collaborateurs et de nos partenaires. Nous sommes convaincus que
 la culture est le véritable moteur du changement et de l'innovation.
 C'est pourquoi nous nous efforçons de créer un environnement de
 travail où la culture est au cœur de toutes nos activités.

-nisme est le système social qui harmonise mieux que tout autre les rapports sociaux et assure ~~aux peuples~~ le degré de liberté le plus élevé à tous, indépendamment de la nationalité, du sexe, de l'origine et des capacités de chacun.

Nous croyons que tout communiste vivant devrait aujourd'hui ~~chercher~~ adapter la théorie marxiste à la réalité sociale et internationale actuelle. Je suis sûr qu'il aboutirait alors ~~à des~~ aux mêmes conclusions que nous: à savoir que l'avant-garde sociale se manifeste ~~plus~~ de façon plus ~~proche~~ et plus vaste sur toute l'étendue des forces sociales en conflit avec le capitalisme-impérialisme, de plus en plus gagnées par la perspective du changement social. Par conséquent le parti du changement, véritablement révolutionnaire, devra transférer ~~l'attention~~ le centre ~~de gravité~~ d'une classe, la classe ouvrière, à un bloc social, le front des travailleurs.

Ce transfert permettra de voir par la suite tous les problèmes fondamentaux sous un ~~autre~~ jour nouveau. Car nous n'aurons plus à faire à une minorité sociale qui ~~est~~ ^{"les autres"} les autres, "prend la tête", etc., mais à une majorité sociale dont on peut dire qu'elle exprime tout le peuple. Ainsi, à travers ce prisme, ~~notre~~ ~~conception~~ notre conception de la structure du parti, de la forme de la Révolution et du Pouvoir change forcément, ainsi que le concept de nationalisme.

Ainsi le Pouvoir devra-t-être celui qui assure la participation substantielle de la majorité à la prise des décisions.

Non plus une "classe ~~ouvrière~~" ^{ouvrière}, mais une organisation basée sur les soviets abolis, c'est-à-dire sur l'assemblée générale, ~~sur l'abolition~~ la démocratie directe, l'élévation du peuple au niveau de la responsabilité.

C'est également ainsi que la seule révolution saine et positive de notre temps est la révolution démocratique de tout le peuple. C'est-à-dire celle qui exprimera en tant que loi historique la volonté du gigantesque mouvement de masses qui balayera tous les restes des centres égocentriques de décisions qui structurent le pouvoir contemporain. Et enfin quant au véritable ~~internationalisme~~ internationalisme: la sauvegarde de la démocratie dans notre pays et des libertés de notre peuple constitue le premier devoir international. Mais au-delà de cela nous croyons que les peuples devront combattre l'un pour l'autre concrètement,

24_

et non hypocritement comme ils le font jusqu'à présent(voir récemment la ~~mauvaise~~
prétendue ~~mauvaise~~ solidarité envers l'Espagne)___ car c'est seulement ainsi que chaque
peuple et que tous les peuples passeront un jour à la société humaine idéale,
la société mondiale, qui, délivrée des guerres, réalisera le rêve séculaire de
l'édification pacifique, d'une authentique culture de toute l'humanité.

-.-.-.-.-

U

et son développement comme lui la loi de la nature. Son développement
 est donc un développement qui se fait dans la nature.
 et son développement comme lui la loi de la nature. Son développement
 est donc un développement qui se fait dans la nature.
 et son développement comme lui la loi de la nature. Son développement
 est donc un développement qui se fait dans la nature.

" On ne peut expliquer les phénomènes sociaux par les statistiques seules. Ni par les théories économiques, marxistes ou non. Ni par la parole ou les mathématiques. La vie est quelque chose de beaucoup plus profond que tout cela". Et voici qu'un "non-musicien", un politicien économiste, Jacques Attali, place la conscience du ~~Devenir~~ ~~historique~~ social au niveau du "bruit organisé", au niveau de la musique.

Je suis un musicien formé au sein de l'histoire récente de la Grèce. De nature, ~~xxxxxxx~~ j'ai toujours aimé me trouver là où le tourbillon emporte l'humanité. Là où le bruit assourdissent des événements ébrable les murs et les consciences. J'aimais le bruit. Le bruit de la manifestation. Du combat. Du chant. Des lamentations. Du cri de guerre. Le bruit m'attirait comme un aimant. J'abandonnais alors maison, parents et fiancée pour courir au coeur du "bruit". C'est ainsi que je suis devenu chanteur, manifestant, combattant. Les humains me faisaient et me font peur. Lorsque je les vois un par un, je sens la nature humaine pleine de panique, ~~xxxxxxx~~ soupçonneuse, sournoise et avide de ~~xxxx~~ sang. Et de pouvoir. Lorsque je les vois tous ensemble _ dans un stade, une manifestation, une bataille, une chorale_, et surtout lorsqu'ils ~~crient~~ ~~changent~~ tous ensemble en rythme, lorsqu'ils chantent, surtout, alors ils semblent acquérir une certitude. La nature humaine recule. La confiance existe. L'homme s'apprivoise. Alors on peut respirer. Se laisser aller à la joie, chanter aussi sans inquiétude.

Mais attention. La manifestation ne peut durer éternellement. Les humains vont se disperser. Devenir ruisseaux. Groupés, partis, dirigeants. Ils ouvriront des bureaux dans le but de dompter la manifestation, la chorale, la chanson. Ils sortiront leurs statistiques, leurs chiffres, leurs théories. Ils promettent des paradis. Pour récupérer les gens. Les endormir. Pour faire de la manifestation un corps discipliné au rythme de la volonté d'un chef. Pour faire de la chanson un hymne au pouvoir.

"lors les hommes deviennent numéros, fourmis, soldats. Alors la

" On ne peut expliquer les phénomènes sociaux par les
 statistiques seules. Ni par les théories économiques, maisistes ou
 non. Ni par la parole ou les mathématiques. La vie est quelque chose
 de beaucoup plus profond que tout cela. Et voici du "non-musicien",
 un politicien économiste, Jacques Attali, place la conscience du devenir
 "musical" social au niveau du "prêt organisé", au niveau de la musique.
 Je suis un musicien formé au sein de l'histoire récente de la
 Grèce. De nature, "musical" j'ai toujours aimé me trouver là où le
 conditionnement apporte l'humanité. Là où le prêt assure des évé-
 nements éphémères les uns et les consciences. J'ai aimé le prêt
 de la manifestation. Du chant. Des lamentations. Du cri de
 guerre. Le prêt m'attirait comme un aimant. J'abandonnais alors maison,
 parents et fiancées pour courir au cœur du "prêt". C'est ainsi que je
 suis devenu chanteur, manifestant, combattant. Les humains me faisaient
 et me font peur. Lorsque je les vois un par un, je sens la nature hu-
 maine pleine de paines, de souffrances, de courtoisie et vide
 de savoir. Et de pouvoir. Lorsque je les vois tous ensemble, dans
 un stade, une manifestation, une bataille, une chorale, et surtout lorsqu'ils
 chient tous ensemble en rythme, lorsqu'ils chantent, surtout, alors ils
 semblent acquiescer une certitude. La nature humaine recule. La confiance
 existe. L'homme s'apprivoise. Alors on peut respirer. Se laisser aller
 à la joie, chanter aussi sans inquiétude.
 Mais attention. La manifestation ne peut durer éternellement. Les
 humains vont se disperser. Devenir individus. Groupes. Parties. Différents.
 Ils ouvriront des bureaux dans le but de dompter la manifestation, la
 chorale, la chanson. Ils sortiront leurs statistiques, leurs chiffres, leurs
 théories. Ils promettent des paradis. Pour récupérer les gens. Les endor-
 mir. Pour faire de la manifestation un corps discipliné au rythme de la
 volonté d'un chef. Pour faire de la chanson un hymne au pouvoir.
 Alors les hommes deviennent numéros, courants, solides. Alors la

vraie manifestation, la vraie chanson deviennent des fleuves souterrains. C'est elle la musique profonde qui doit donner aux hommes la certitude au moment où le monde devient de plus en plus insensé.

Le savoir occidental, dit Attali, tente depuis vingt-cinq siècles de voir le monde". A tort, car le monde "on ne le voit pas, on l'entend. On ne peut pas le lire, mais l'écouter".

Je trouve dans ces mots la justification d'une vie qui depuis quarante ans écoute le monde. Depuis 1940, avec l'invasion des Italiens, un nouveau "bruit" est né dans les tréfonds de la société grecque. Il s'est vite fondu avec les coups de feu. Les bombardements. Les lamen-résonnances. Les ~~sons~~ métalliques des ordres donnés par les conquérants. Et bientôt avec les premières clameurs de groupe des manifestations. Les chansons entonnées par la foule. C'est ainsi que j'ai plongé au coeur du "son", à la recherche de sa plus puissante intensité, de la plus universelle. De tous les "sons", les plus fascinants car grandioses et insaisissables étaient celui des bombardements, celui du combat et celui de la manifestation. Ils avaient tous les trois le frisson de la mort. Mais ils étaient si présents, si "vivants", que la conscience en devenait comme plus puissante que la mort. Le "son", expression de vie dans sa forme la plus éclatante, menait au-delà de la mort. Mourir alors au milieu du "bruit" était comme ~~se~~ se draper à jamais dans la vie. C'était l'immortalité, cet envol éternel aux ailes de bruit. C'est ainsi que j'imagine encore les morts de cette époque. Ceux des bombardements, du combat et de la manifestation.

Le son qui tue même s'il arrive que l'on n'en meure pas, c'est celui des tortures.

Le Camps de concentration est resté dans ma mémoire comme un son de foule à la torture. La Sûreté Générale de 1967, c'est celui de la torture "individuelle". Ces deux sons ont tué un peu de l'homme que je suis. Le son de la foule me tuait chaque jour, il ne m'abandonnait

Je suis le son de la foule me tuant chaque jour, il ne m'abandonnerait
 la foule "individuelle". Ces deux sons ont tué un peu de l'homme que
 son de foule à la foule. La Société Générale de 1937, c'est celui de
 Le Camp de concentration est resté dans ma mémoire comme un
 des tortures.

Le son du tonnerre s'il arrive que l'on n'en meurt pas, c'est celui
 pompiers, du combat et de la manifestation.

C'est ainsi que j'imagine encore les mots de cette époque. Ceux des
 la vie. C'était l'immortalité, car envoi éternel aux ailes de prout.
 alors au milieu du "prout" était comme ~~xxxx~~ se briser à jamais dans
 vie dans sa forme la plus éclatante, menait au-delà de la mort. Mourir
 en devenait comme plus puissante que la mort. Le "son", expression de
 la mort. Mais ils étaient si présents, si "vivants", que la conscience
 et celui de la manifestation. Ils avaient tous les trois le frisson de
 et insaisissables. Étaient celui des pompiers, celui du combat et
 plus universelle. De tous les "sons", les plus fascinants, car grandiose

Le cœur du "son", à la recherche de sa plus puissante intensité, de la
 Les chansons entonnées par la foule. C'est ainsi que j'ai plongé au
 Et plénitude avec les premières clameurs de groupes de manifestations.
 tation. Les ~~xxxx~~ métalliques des ordres donnés par les conducteurs.
 résonances
 s'est vite fondue avec les coups de feu. Les bombardements. Les lamen-
 un nouveau "prout" est né dans les profondeurs de la société grecque. Il
 durant une écoute le monde. Depuis 1940, avec l'invasion des Italiens,
 Je trouve dans ces mots la justification d'une vie qui depuis
 on l'entend. On ne peut pas le lire, mais l'écouter".

Elle savait occidental, dit Attali, tante depuis vingt-cinq
 certitude au moment où le monde devient de plus en plus insensé.
 zaine. C'est elle la musique profonde qui doit donner aux hommes la
 vraie manifestation, la vraie chanson deviennent des fleuves souterr-

pas un seul instant. Mais très souvent il revenait tel qu'il était, terrible, grandiose, insaisissable, empoisonné. Avec des griffes et des lames. Est-ce pure coïncidence que j'en aie été délivré à l'époque même où j'ai découvert la veine musicale populaire en écrivant EPI-TAPHIUS?

L'autre son, le son "individuel", celui de la terrasse, de l'abattoir, m'a assassiné. Le seul salut possible, le combat, la manifestation, est arrivé et n'est pas arrivé.

Quelqu'un, quelques-uns, quelque part, un jour, ont eu peur de la nouvelle manifestation. Ils ont eu peur du nouveau bruit, des nouvelles chansons, du nouvel espoir.

Jusqu'à présent il semble qu'ils aient été plus forts que le son, que la chanson, que l'espoir, que la manifestation.

Façonné si longtemps par ~~des~~ bruits tels et si nombreux, je suis moi-même devenu bruit, un corps qui reçoit et projette le son.

Ecouter le bruit de la manifestation au sein de la manifestation_ le bruit du combat au sein du combat_ le bruit des tortures au sein des tortures_ en un mot le bruit du peuple au sein du peuple, c'est un droit que j'ai conquis seul par mes propres combats. Ceux qui m'ont aidé sont comme moi. C'est-à-dire une partie du bruit d'ensemble. Ceux qui ont entravé ces combats, ceux qui m'ont renié, haïssent le bruit. ^{et renient} Ils haïssent ce qui a été, ce qui a existé une fois pour toutes_ ce qui a été entendu une fois pour toutes et qui est resté gravé une fois pour toutes dans la mémoire du concret et de ~~l'abstrait~~ l'abstrait que sont la patrie et l'histoire des hommes.

M I K I S   T H E O D O R A K I S .

pas un seul instant. Mais très souvent il revenait tel qu'il était,
 terrible, grandiose, insaisissable, empoisonné. Avec des filles et des
 femmes. Est-ce que c'est la coincidence que j'en aie été délégué à l'époque
 même où j'ai découvert la veine musicale populaire en écrivant l'Épi-
 TAPHUS?

L'autre son, le son "individuel", celui de la terreur, de l'abat-
 toir, m'a assésiné. Le seul salut possible, la manifestation,
 est arrivée et n'est pas arrivée.

Quelques-uns, quelques-unes, quelques part, un jour, ont eu peur de
 la nouvelle manifestation. Ils ont eu peur du nouveau bruit, des nouvelles
 chansons, du nouvel espoir.

Jusqu'à présent il semblerait qu'ils aient été plus forts que la
 son, que la chanson, que l'espoir, que la manifestation.

Répondre et longuement par des bruits faits et si nombreux,
 je suis moi-même devenu bruit, un corps qui reçoit et projette la son.

Écouter le bruit de la manifestation au sein de la manifestation
 le bruit du combat au sein du combat, le bruit des tortures au sein
 des tortures, en un mot le bruit du peuple au sein du peuple, c'est
 un droit que j'ai conquis seul par mes propres combats. Ceux qui m'ont
 aidé sont comme moi. C'est-à-dire une partie du bruit d'ensemble.

Ceux qui ont entravé ces combats, ceux qui m'ont renié, haïssent le bruit
 et renient
 Ils haïssent ce qui a été, ce qui a existé une fois pour toutes, ce
 qui a été entendu une fois pour toutes et qui est resté gravé une fois
 pour toutes dans la mémoire du concret et de l'histoire. L'abatrait
 dus sont la partie et l'histoire des hommes.

M I K I S   T H E   D U R A K I S

DECLARATION DE MIKIS THEODORAKIS, EX-PRESIDENT DU FRONT PATRIOTIQUE,
CONCERNANT LES ELECTIONS DU 20 NOVEMBRE DERNIER EN GRECE.

Mikis Théodorakis, qui effectue actuellement une tournée en Allemagne avec son orchestre, nous a fait parvenir de Würzburg la déclaration suivante:

"Les élections qui viennent de se dérouler en Grèce ont été provoquées par Andréas Papandréou, avec l'aide et la complicité entre autres de certaines grandes chaînes de journaux. Elles ont reçu l'assentiment du Premier Ministre M. Constantin Caramanlis, qui sur ce point précis a adopté une ligne de conduite plus dictée par ses propres sentiments et par l'égoïsme que par l'examen des critères politiques actuels.

Le peuple grec n'a pas saisi le sens de ces élections; quant aux forces politiques, elles ont toutes suivi le cours des choses avec un fatalisme qui s'est avéré dangereux pour elles-mêmes. J'avais déclaré que le ^{grand} vaincu de l'affrontement électoral serait le peuple grec; et les résultats en confirment cette prévision pessimiste.

A commencer par le cas de M. Caramanlis. Le fondement de sa théorie et de sa pratique politiques est sa Politique Européenne - qui à présent seuls quinze pour cent du corps électoral ~~sont opposés~~ ^{sont opposés} à l'entrée de la Grèce dans la Communauté Européenne. Aujourd'hui plus de quarante pour cent des électeurs ont dit non à l'Europe. Par conséquent il ne restait que deux solutions pour le Premier Ministre: soit avoir recours à de nouvelles élections, soit démissionner. Ayant en effet presque la moitié du peuple grec contre sa ligne politique de base, il ne peut continuer à gouverner le pays tout comme hier.

Le second résultat négatif est la légalisation et l'accès au Parlement de la Droite favorable à la junte, qui avec une campagne électorale d'à peine deux mois a déjà acquis un important pourcentage. Basée sur cette force électorale, la Droite anti-démocratique aura une possibilité de récolter la plus grande part des électeurs actuels de M. Caramanlis, au cas où ce dernier se retirerait pour une raison quelconque de la vie politique active. Au quel cas avec l'aide ou plutôt sous la direction de l'Armée, et favorisée par les éléments

DECLARATION DE MIKIS THEODORAKIS, EX-PRESIDENT DU FRONT PATRIOTIQUE
CONCERNANT LES ELECTIONS DU 20 NOVEMBRE DERNIER EN GRECE.

Mikis Theodorakis, qui effectue actuellement une tournée en
Allemagne avec son orchestre, nous a fait parvenir de Wurzbourg la
déclaration suivante:

"Les élections qui viennent de se dérouler en Grèce ont été
provoquées par Andréas Papandréou, avec l'aide et la complicité
entre autres de certaines grandes chaînes de journaux. Elles ont
reçu l'assentiment du Premier Ministre M. Constantin Caramannis,
qui sur ce point précis a adopté une ligne de conduite plus dilatoire
par ses propres sentiments et par l'égoïsme des par l'examen
des critères politiques actuels.

Le peuple grec n'a pas saisi le sens de ces élections; quant aux
forces politiques, elles ont toutes suivi le cours des choses avec
un fatalisme qui s'est avéré dangereux pour elles-mêmes.
J'avais déclaré que le seul vaincu de l'affrontement électoral serait
le peuple grec et les résultats en confirment cette prévision pesse-
liste.

A commencer par le cas de M. Caramannis. Le fondement de sa stratégie
et de sa pratique politiques est sa politique européenne. Il a
seuls deux buts: cent du corps électoral. Il s'agit d'opposer à l'entrée
de la Grèce dans la Communauté européenne. Aujourd'hui plus de quarante
se pour cent des électeurs ont dit non à l'Europe. Par conséquent il
ne faut pas que des solutions pour le Premier Ministre: soit avoir
recours à de nouvelles élections, soit démissionner. Avant en effet
presque la moitié du peuple grec contre sa ligne politique de base.
Il ne peut continuer à gouverner le pays tout comme hier.
Le second résultat négatif est la légalisation et l'écoulement
Parlement de la Droite favorable à la Juncture, qui avec une campagne
électorale d'un mois a déjà acquis un important pourcentage.
Basée sur cette force électorale, la Droite anti-démocratique aura une
possibilité de récolter la plus grande part des électeurs actuels
de M. Caramannis, au cas où ce dernier se retirerait pour une raison
quelconque de sa vie politique active. Au quel cas avec l'aide ou
plutôt sous la direction de l'Armée, et favorisée par les éléments

Un Centre-Droite ~~si~~ désenchanté, elle pourra imposer dans notre pays un régime parlementaire du type du régime turc.

Le troisième élément négatif est la montée spectaculaire d'Andrés Papandréou (PASOK), avec la quasi-disparition simultanée du Centre.

L'histoire ~~de~~ récente de notre pays nous a enseigné que toutes les époques d'anomalies coïncident avec un affaiblissement politique des forces du Centre. C'est pourquoi la montée d'Andrés Papandréou ouvre deux perspectives.

La première est la création d'un front avec le Parti Communiste de l'extérieur ~~(*)~~, qui sort lui aussi vainqueur de sa confrontation avec le PC "de l'intérieur" et les autres forces de renouveau de la Gauche. Il se peut qu'un front PASOK-PCGext. arrive à créer un courant populaire qui dépasse les quarante pour cent, et qui acquière même la majorité parlementaire absolue. Mais il faudra prévoir dans ce cas la réaction violente du facteur étranger les USA et des Forces Armées.

Par conséquent la victoire électorale n'est pas suffisante: il faut aussi une préparation à l'affrontement dynamique, affrontement dont il n'est pas impossible qu'il aboutisse en faveur du PASOK et du PCG ext.; si, comme on le dit, M. Papandréou dispose d'appuis considérables au sein de l'Armée.

Quel régime pourra bien résulter d'une telle mosaïque de forces politiques et militaires, c'est là que réside l'imprévisible.

La deuxième perspective pour M. Andrés Papandréou, si l'on arrive à le persuader que l'Armée n'acceptera pas ce front avec le PCG, serait une opposition radicale à l'extrême-Gauche, un anti-communisme, un anti-soviétisme ouverts, afin de ~~gagner~~ ^{gagner} la confiance des Forces Armées. Et dans ce cas un mouvement politique autonome pourrait être créé, capable de conquérir des secteurs plus importants de l'électorat, et capable en collaboration avec l'Armée d'imposer à notre pays un régime de type arabe, qui constitue d'ailleurs l'idéal de M. Papandréou.

Le dernier résultat négatif est l'enlèvement des forces de renouveau de la Gauche, résultat de la faillite de la direction du PC intérieur, qui depuis la scission des deux PC jusqu'à aujourd'hui, dirige ce parti qui a toujours été et continue d'être le seul espoir pour une marche démocratique et normale du pays vers le socialisme.

En conclusion ces élections, comme nous l'avions prévu, ont mis

En conclusion ces élections, comme nous l'avons prévu, ont mis

socialisme.

aujourd'hui, dirige ce parti qui a toujours été et continue d'être la direction du P.C. jusqu'à des forces de renouveau de la gauche, résultat de la faillite de la dernière résultat négatif est l'énormément déstabilisé

de type arabe, qui constitue d'ailleurs l'idéal de M. Paganon. capable de conduire des secteurs plus importants de l'industrie, et Et dans ce cas un mouvement politique autonome pourrait être créé,

socialisme ouverte, afin de garantir la confiance des forces armées. une opposition radicale à l'extrême-gauche, un anti-communisme, un anti-

à la perspective que l'Armée n'accepte pas ce front avec le P.C., et l'on arrive La deuxième perspective pour M. Andréas Paganon, et l'on arrive politiques et militaires, c'est la que réalise l'impérissable.

quel régime pourra bien résulter d'une telle mosaïque de forces Par conséquent la victoire électorale n'est pas suffisante: il faut si, comme on le dit, M. Paganon dispose d'appuis considérables au sein n'est pas impossible qu'il aboutisse en faveur du P.S.O. et du P.C. exté: quel ne perspective à l'effortement dynamique, effortement dont il

Armées. ce cas la réaction violente du facteur étranger, les USA et des forces même la majorité parlementaire absolue. Mais il faudra prévoir dans courant populaire qui dépasse les querelles pour cent, et qui agit dans la gauche. Il se peut qu'un front P.S.O.-P.C. exté. arrive à créer un

avec le P.C. de l'intérieur" et les autres forces de renouveau de l'extrême" (M), qui soit lui aussi vainqueur de sa confrontation La première est la création d'un front avec le Parti Communiste de

deux perspectives. forces du Centre. C'est pourquoi la montée d' "n"brées "spanon" ouvre époques d'années coincident avec un affaiblissement politique des

L'histoire se déroule de notre pays nous a enseigné que toutes les

Arées Paganon (P.S.O.), avec la question simultanée du Cen- Le troisième élément négatif est la montée spectaculaire d'An- un régime parlementaire du type du régime turc.

du Centre-Droite sera déstabilisé, elle pourra imposer dans notre pays

Il y aura cette année vingt ans que Théodorakis s'est tourné vers la Musique populaire grecque , en mettant en musique l'oeuvre de Yannis Ritsos "EPITAPHIOS", liant ainsi intimement la chanson populaire _connu et entonnée par tous_ aux combats d'un peuple.

"Epitaphios" est la complainte d'une mère qui se lamente sur le corps de son fils, ouvrier tué au cours d'une manifestation.

La "chanson politique", c'est pour Théodorakis celle qui donne aux larges masses la possibilité de s'unir en un rythme commun, en une seule voix, une seule mélodie, aux grands idéaux. Des idéaux qui peuvent être l'amour de la liberté et de la patrie, tout comme l'amour de la beauté, de la vérité, des sentiments humains. Même une chanson d'amour peut être révolutionnaire, car elle peut offrir au peuple la beauté, la force de l'espoir, l'unir au sein de la beauté en une seule voix contre ses tyrans.

C'est pourquoi la junte militaire avait, il y a onze ans, interdit toutes les oeuvres de Théodorakis. Une interdiction bien compréhensible, puisque le peuple grec a fait de ces chants le symbole de son combat pour ~~la~~ la Démocratie.

Nous entendrons ce soir, en première partie de ce concert, des chants choisis parmi ces oeuvres populaires:

- "Epitaphios et Romiosyni, sur des poèmes de Yannis Ritsos, inspirés par les ~~xxx~~ luttes sociales ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ **nationales;**

"Les Déserteurs", sur des poèmes de Yannis Théodorakis, empreints de la nostalgie d'une petite ville de Crète ; puis le "Romancero Gitano", de Federico Garcia Lorca, reflet de l'Espagne : celle de la fierté, celle de la joie de vivre, ^{de} et la joie de mourir..

Nous entendrons enfin Mauthausen , sur des poèmes de

Il y aura cette année vingt ans que Théodorakis a écrit
 toutes ses plus belles chansons populaires grecques, un extrait en musique
 l'œuvre de l'artiste "Epi 20 ans", il est ainsi intitulé
 la chanson populaire, connu et apprécié par tous aux quatre
 coins du monde.

"L'artiste" est le compositeur d'une œuvre qui se présente
 sur la scène de son pays, souvent sur un terrain d'émancipation.
 La "chanson populaire", c'est pour Théodorakis celle qui
 donne aux masses la possibilité de s'unir en un rythme
 commun, en une seule voix, une seule mélodie, aux grands thèmes.

Les thèmes qui peuvent être l'œuvre de la liberté et de la patrie,
 sont ceux l'œuvre de la liberté, de la vérité, des sentiments
 humains. Même une chanson d'amour peut être révolutionnaire.
 car elle peut offrir au peuple la beauté, la force de l'espérance.
 l'unir au sein de la beauté en une seule voix contre ses tyrans.

C'est pourquoi la justice militante avait, il y a deux ans,
 interdit toutes les œuvres de Théodorakis. Une interdiction
 bien compréhensible, puisque le peuple grec a fait de ces chants
 le symbole de son combat pour la liberté.

Nous entendons ce motif en première partie de ce concert,
 des chants choisis parmi ces œuvres populaires
 de Théodorakis et de ses amis, les plus belles de l'œuvre de l'artiste.

PROLOGUE

Les "Héros", sur des thèmes de l'œuvre de Théodorakis, espèrent
 de la naissance d'une petite ville de l'île "Iouli" le "roman-
 ceur grec", de l'ancien maître l'œuvre de l'Espagne : celle
 de la liberté, celle de la joie de vivre, la joie de vivre.
 Nous entendons enfin l'œuvre de Théodorakis, sur des thèmes de

Iakovos Kambanellis: un cri de protestation contre ~~les camps de concentration~~ les camps de concentration nazis.

La première partie de ce concert se terminera par l'introduction orchestrale de l'Opéra "Quartier des Anges".

Ces oeuvres sont interprétées par Yannis Thomopoulos, Margerite Zorbala, et Sophie Michailidou, sous la direction de Mikis Théodorakis.

"Ta Lyrika", sur des poèmes de Tassos Livaditis, est l'oeuvre le poète et le compositeur, la plus récente de Théodorakis. Deux anciens partisans, membres de la Résistance Nationale, tournent ensemble leur souvenir vers leur génération, celle de la Résistance. Celle qui a donné des dizaines de milliers de vies. Celle des centaines de milliers de d'exécutions, prisonniers, de déportés, de torturés. Et celle qui a édifié la Grèce actuelle.

Et c'est pourquoi tous les tons, toutes les nuances, tous les sentiments sont présents dans "Ta Lyrika". La nostalgie et l'espoir, le rêve et le combat. L'amertume et la force, mêlés en ~~une~~ une oeuvre, dédiés aux milliers de combattants anonymes qui par leur peine et leur sacrifice ont aidé la vie à poursuivre sa marche inexorable.

Les œuvres sont interprétées par Yannis Theodorakis,
 Margarita Lora et Sophia Michalidou sous la direction de
 Mikis Theodorakis.

Les pièces sont de ce concert se terminent par l'introduc-
 tion orchestrale de l'Opéra "Quartier des Anges".

Les œuvres de concert de concentration
 Iakovos Kambanellis un acte de protestation contre

La "Lyrika", sur des poèmes de Tassos Livaditis, est l'œuvre
 la plus récente de Theodorakis. Deux autres pièces, "Mourir"
 et "La Résistance", sont également écrites pour un grand
 orchestre. Celle de la Résistance, celle qui a donné des di-
 rections de milliers de militaires des centaines de milliers de
 prisonniers, de déportés, de torturés. Et celle qui a été écrite
 grâce actuelle.

Et c'est pourquoi tous les jours, toutes les nuances, tous les
 sentiments sont présents dans "La Lyrika". La nostalgie et l'es-
 poir, la rage et le combat, l'amour et la force, mêlés en
 une œuvre d'art aux milliers de compositions originales
 qui par leur forme et leur beauté ont aidé la vie à poursuivre
 sa marche inexorable.

-3-

Du côté des USA se confirme la domination absolue des monopoles américains sur l'ensemble de la zone d'influence américaine. ~~Les~~ ~~monopoles~~ ~~américains~~ ~~sur~~ ~~l'ensemble~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~zone~~ ~~d'influence~~ ~~américaine.~~ ~~Les~~ ~~monopoles~~ ~~américains~~ ~~sur~~ ~~l'ensemble~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~zone~~ ~~d'influence~~ ~~américaine.~~ Le porte-parole officiel de cette politique des monopoles est le gouvernement américain. De l'autre côté se confirme également le contrôle du pouvoir par le groupe dirigeant du Parti Communiste Soviétique, qui est le principal porte-parole du "socialisme d'état", ~~qui~~ principale caractéristique de la gestion et du fonctionnement général des pays de l'Est.

Par-delà les différences fondamentales bien connues entre les deux systèmes, l'une de leurs caractéristiques communes est l'exclusion des masses des Centres de Décisions, l'absence de procédures ~~larges~~ ~~culturelles~~ qui offrent aux ^{larges} masses de réelles possibilités de participation et d'expression créatives et, enfin, le caractère hyper-concentrationnaire du pouvoir et le rôle prédominant des forces armées et des services secrets.

o o o o

Or la requête fondamentale des travailleurs est leur participation substantielle aux Centres de Décisions _ à l'usine et à l'université, tout comme au sein de l'état et du mode de gouvernement du pays ~~aux~~ ~~mêmes.~~

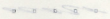
• • • •

L'étroite union entre les PC et l'URSS n'a pas eu pour seule conséquence la tendance négative au stalinisme. Elle les a aussi intimement liés aux mécanismes d'une nouvelle politique internationale basée sur la création du camp socialiste en tant que nouvelle réalité internationale, et sur l'élévation de l'URSS elle-même en principale puissance adverse aux USA.

Un nouvel équilibre mondial s'est ainsi créé, lequel, après quelques fluctuations, conduit nettement à une collaboration de plus en plus vaste entre les deux camps, chacun recherchant pour des raisons qui

Du côté des USA se confirme la domination absolue des monopoles
 multinationaux sur l'ensemble de la zone d'influence américaine. Les
 groupes d'intérêt américains exercent le contrôle de cette politique
 et du fonctionnement général des pays de l'Est.

Par-delà les différences fondamentales bien connues entre
 les deux systèmes de leurs caractéristiques communes est l'exclusion
 des masses des décisions, l'absence de procédures démocratiques
 de participation et d'expression créative et enfin, la caracté-
 ristique hyper-concentratoire du pouvoir et la forte prédominance des forces
 étatiques et des services secrets.

Les redites fondamentales des travailleurs est leur participation
 substantielle aux Centres de Décisions à l'usine et à l'université,
 tout comme au sein de l'État et du mode de gouvernement du pays.

L'absence d'union entre les PC et l'URSS n'a pas eu pour seule
 conséquence la tendance négative au stalinisme. Elle les a aussi
 intimement liés aux nouvelles idées aux mécanismes d'union internationale
 basés sur la création du camp socialiste en tant que nouvelle réalité
 internationale, et sur l'adhésion de l'URSS elle-même en principe
 puissance adverse aux USA.

Un nouvel équilibre mondial s'est ainsi créé, lequel, après quelques
 fluctuations, conduit nettement à une collaboration de plus en plus
 vaste entre les deux camps, chacun recherchant pour des raisons qui

lui sont propres la perpétuation de la situation actuelle ~~xx~~ à l'échelle internationale.

o o o o o

Aujourd'hui en Grèce, trois ans après la chute de la junte militaire, les forces armées et les services secrets semblent commencer à revendiquer les centres du pouvoir. Vis-à-vis de ~~xxxx~~ ces forces, qui, si elles n'entravent pas pour le moment le gouvernement démocratique de Caramanlis, peuvent changer d'attitude demain envers un gouvernement d'opposition le peuple est aujourd'hui terriblement désarmé.

Ces forces politiques ont la conviction que le Parti Communiste est totalement dépendant de l'Union Soviétique, et que par conséquent sa stratégie et sa ^{tactique} ~~xxxxxxxx~~ font partie de la stratégie et de la tactique appliqués à l'échelle mondiale par l'Union Soviétique.

Si les forces armées et les services secrets constituent donc une réalité, si ces constatations et cette analyse sont justes, il faut alors conclure que la Gauche grecque constitue aujourd'hui, comme par le passé, la clé des évolutions futures.

C'est-à-dire que la Gauche grecque devra briser définitivement et décisivement le mythe, et la réalité, de sa dépendance envers l'Union Soviétique, entretenu jusqu'à présent au nom d'un "internationalisme prolétarien" aux contours quelque peu flous...

Et la Gauche grecque, comme l'épouse de César qui devait non seulement l'être, mais aussi paraître honnête, devra ~~xxxxx~~ une fois pour toutes en finir avec ~~xxxxxxxx~~ ce problème.

Mais ceci surtout parce que l'écrasante majorité des membres de la Gauche grecque et des communistes croit à une voie indépendante vers le socialisme.

Mais bien qu'il en soit ainsi, on ne peut ignorer que le Parti Communiste Grec est chargé d'une pratique politique historique bien précise marquée du sceau de la dépendance, ce qui a d'ailleurs contribué à une impressionnante accumulation ~~d'échecs~~ ^{de} ~~tragi-~~ ^{tragi-}ques grecs.

Par contre, les PC français et italiens, ~~xxx~~ dénués des expériences négatives que nous avons nous connues, donc ayant beaucoup plus d'impact dans le peuple, tentent de ^{montrer} ~~xxxxxx xxxxxx~~ par tous les moyens leurs différends, leurs désaccords, leurs prises de distances et leur entière indépendance vis-à-vis de l'Union Soviétique. Quant à l'internationale communiste, ils ne lui dédient que de temps à autre une parole platonique.

Cer ils ont compris qu'aussi bien les centres de pouvoir nationaux et internationaux, que le peuple lui-même, dans chaque pays, ne sont pas prêts à laisser passer le pays de l'un à l'autre bloc stratégique.

Contrairement aux dirigeants du Parti Communiste Grec, les communistes italiens déclarent ouvertement qu'ils souhaitent leur pays au sein de l'Europe et au sein du monde occidental. Les Italiens acceptent même de rester membres de l'OTAN, parce qu'ils refusent justement de prendre seuls la responsabilité de renverser l'équilibre mondial. Cette déclaration constitue un acte politique clair et honnête. Et pour que ces partis y procèdent, ce la signifie qu'ils considèrent que c'est là la marche à suivre indispensable pour pouvoir revendiquer le pouvoir, basés sur la volonté du peuple exprimée par la voie des urnes.

Je crois qu'il ^{devrait} ~~xxx~~ en être exactement de même en Grèce, si nous voulons contribuer, en tant que Gauche, à la neutralisation du cancer de super-pouvoir militaire.

Mais bien qu'il en soit ainsi, on ne peut ignorer que le
Parti Communiste Grec est chargé d'une pratique politique histo-
rique bien précisée en vue de la dépendance, ce qui a été

leurs contribués à une représentation ~~accoutumée~~
~~accoutumée, traditionnelle, d'usage.~~

Par contre, les PC français et italiens, sans doute des exécutifs
des négatives que nous avons nous connues, donc ayant beaucoup plus
d'impact dans la vie, tant de ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ ^{montré} par tous
les moyens leurs différents, leurs désaccords, leurs prises de distances
et leur entrée indépendante vis-à-vis de l'Union Soviétique. En
Quant à l'internationalisme communiste, ils ne lui dédient que de temps
à autre une parole pitoyable.

Ces faits ont compris qu'aussi bien les centres de pouvoir nation-
aux et internationaux, que le monde lui-même, dans chaque pays, ne
sont pas prêts à laisser passer le pays de l'un à l'autre d'un état
régulier.

Contrairement aux dirigeants du Parti Communiste Grec, les
communistes italiens déclarent ouvertement qu'ils souhaitent leur
pays au sein de l'Europe et au sein du monde occidental. Les Italiens
acceptent même de rester membres de l'OTAN, parce qu'ils refusent
justement de prendre sous la responsabilité de renverser l'équilibre
mondial. Cette déclaration constitue un acte politique clair et non-
négatif. Et pour que ces partis y procédaient, ce la signifierait qu'ils consen-
draient que c'est là la marche à suivre indépendante pour pouvoir
revenir à leur pouvoir, basé sur la volonté du peuple exprimée
par la voie des urnes.

devrait
Je crois qu'il ~~faudrait~~ en être exactement de même en Grèce,
et nous voulons contribuer, en tant que gauche, à la neutralisation
du concept du super-pouvoir militaire.

Il nous faudra donc démontrer par l'action politique que la Gauche grecque, dans son écrasante majorité, n'a nullement l'intention de se laisser prendre dans l'engrenage de l'équilibre de la terreur et de la logique des blocs militaires.

La Gauche grecque refuse la politique du PCG visant à un changement de camp militaire. Elle lutte pour la dissolution des deux blocs. Pour l'interdiction des deux flottes qui revendiquent une mer étrangère, la Méditerranée. Pour l'abolition des bases appartenant aux deux camps.

Nous prévoyons à moyen terme à la prise du pouvoir par la ^{la} ~~gauche~~ Gauche. Si nous voulons vraiment réaliser cela, il nous faudra être le ~~porte-parole~~ ^{de} ~~XXXXX~~ XX fidèle ~~à~~ ^{de} la réalité du mouvement progressiste grec.

C'est pourquoi nous devons avoir pour but central l'indépendance absolue et définitive de la Gauche grecque et le tracé d'une nouvelle voie, avec de nouvelles méthodes qui correspondent aux données grecques et internationales actuelles.

• • • • •

Aujourd'hui de plus en plus larges masses sont convaincues de la politique désastreuse de l'impérialisme américain, tandis que, comme toujours, la Gauche grecque, dans son ensemble, se trouve en opposition radicale avec la politique impérialiste des USA.

C'est à cette prise de position radicalement opposée à l'impérialisme américain que demeure le parti de l'EDA (Gauche Démocratique Unifiée) depuis sa fondation jusqu'à nos jours.

Mais qui serait aujourd'hui avantagé par le transfert de l'opposition au sommet entre les USA et l'URSS à ~~l'équilibre~~ l'équilibre intérieur des forces? Naturellement le plus puissant. C'est-à-dire, à l'heure actuelle et dans notre pays, l'impérialisme.

Il nous faut donc déceler par l'action politique que la
 gauche progressiste, sans son caractère majoritaire, a nullement l'inten-
 tion de se laisser prendre dans l'engrenage de l'édifice de la
 réaction et de la logique des blocs militaires.
 La gauche progressiste refuse la politique de bloc visant à un chan-
 gement de camp. Elle lutte pour la dissolution des blocs
 réactionnaires, l'indépendance des deux forces qui représentent une
 part étrangère, la neutralité. Pour l'abolition des bases appartenant
 aux deux camps.

Il nous faut donc déceler par l'action politique que la
 gauche progressiste, sans son caractère majoritaire, a nullement l'inten-
 tion de se laisser prendre dans l'engrenage de l'édifice de la
 réaction et de la logique des blocs militaires.
 La gauche progressiste refuse la politique de bloc visant à un chan-
 gement de camp. Elle lutte pour la dissolution des blocs
 réactionnaires, l'indépendance des deux forces qui représentent une
 part étrangère, la neutralité. Pour l'abolition des bases appartenant
 aux deux camps.

Aujourd'hui de plus en plus large masse sont conscientes
 de la politique désastreuse de l'impérialisme américain, tandis que
 comme toujours, la gauche progressiste, dans son ensemble, se trouve en opo-
 sition radicale avec la politique impérialiste des USA.
 C'est à cette prise de position radicalement opposée à l'impe-
 rialisme américain que demeure le parti de l'USA (Gauche Démocratique
 Unifiée) depuis sa fondation jusqu'à nos jours.
 Mais qui serait aujourd'hui écarté par le transfert de l'opo-
 sition au moment entre les USA et l'URSS à travers l'édifice
 réactionnaire des forces réactionnaires, le plus puissant, c'est-à-dire
 à l'heure actuelle et dans notre pays, l'impérialisme.

C'est d'ailleurs là le sens profond du compromis historique italien, tout comme celui de la politique de la Gauche française et espagnole. A savoir que ces forces cherchent à éviter par tous les moyens de mêler à l'équilibre intérieur des forces l'opposition au sommet, l'opposition de notre époque, pouvant entraîner à un conflit atomique.

La Gauche Grecque doit donc mener le combat là où est rassemblée sa force, c'est-à-dire sur le front intérieur, et en particulier celui de la démocratie, qui la préserve de l'isolement et l'aide à forger des alliances et à étendre son rayonnement. Evitant d'offrir à l'impérialisme des armes politiques et idéologiques dont il a besoin pour intervenir à nouveau ~~xxxxxxxxxxxx~~ de façon directe, évidente et dynamique, isolant la Gauche et regroupant à ses côtés les forces politiques, sociales et militaires indispensables, qui en ce moment ne semblent pas beaucoup s'inquiéter du "danger rouge"...

• • • • •

Depuis la chute de la junte jusqu'à nos jours, il est évident que quelque chose a changé dans la structure du pouvoir. Et ce changement si primordial a été l'isolement des forces armées et services secrets, des "américains, la présence de la Droite Démocratique à l'avant-scène de la vie nationale grecque, les tendances plus progressistes du Centre et du Centre-Gauche, enfin la création d'un front national populaire et démocratique à la base du peuple grec.

La Gauche devrait à tout prix sauvegarder, favoriser et développer cette unité populaire, qui peut ne pas viser immédiatement à des buts très élevés, comme le socialisme, mais ~~est~~ est absolument en faveur des trois buts premiers: à savoir la sauvegarde de l'inté-

grité nationale, de la légalité démocratique et des intérêts des larges couches du peuple travailleur.

Par conséquent, au lendemain du changement de 1974, le but premier et irréversible de la Gauche aurait déjà d'être le Gouvernement d'Unité Nationale, en tant qu'expression d'un compromis national grec.

Les nouvelles conjonctures historiques rendent non seulement possible, mais même indispensable la collaboration entre ^{toutes} les forces patriotiques qui croient sincèrement aux principes de base de la Démocratie, de l'intégrité nationale, de l'indépendance et de la justice sociale. Il existe aujourd'hui en Grèce de telles forces au sein de tous les milieux politiques, l'extrême-droite mise à part. Et ceci pour des raisons historiques, sociales et même économiques. Le compromis national ou alliance nationale est l'organe historique nécessaire à la réalisation dans notre pays de la révolution démocratique tant attendue.

-----

grité nationale, de la légalité démocratique et des intérêts

des larges couches du peuple travaillant

Par conséquent, au lendemain du changement de 1974, la but premier

et irréversible de la gauche aurait déjà été le mouvement

d'Unité Nationale, en tant qu'expression d'un compromis national grec.

Les nouvelles conjonctures historiques tendent non seulement

possible, mais même indispensables la collaboration entre ^{toutes} les forces

partielles qui existent actuellement aux principes de base de la

Démocratie, de l'intégrité nationale, et de l'indépendance et de la

justice sociale. Il existe aujourd'hui en Grèce de telles forces au

sein de tous les milieux politiques, extrêmes-droite mise à part.

Et ceci pour des raisons historiques, sociales et économiques.

Le compromis national ou alliance nationale est l'époque historique

nécessaire à la réalisation dans notre pays de la révolution démoc-

ratique tant attendue.

Alors que la fonction normale des institutions démocratiques constitue un besoin vital pour la survie et l'affermissement de la démocratie, le peuple grec est soudain surpris par le décret d'élections anticipées, inattendues et inexplicables, avec pour protagonistes Andréas Papandréou et Constantin Caramanlis.

Le fait que ^{ce soient seuls} les petits intérêts personnels qui conduisent les deux dirigeants politiques à cette décision est une provocation pour le peuple. Les élections n'ont en effet aucune raison sérieuse d'être anticipées.

Notre peuple est ainsi convié aux urnes, ce qui entraîne de très graves conséquences économiques et sociales, et le pays est poussé vers l'abîme électoral, pour la seule et unique raison que le premier ^{des deux politiciens} a l'ambition de devenir le chef dominant de l'opposition, et le second d'exploiter les conjonctures politiques actuelles pour obtenir une réélection certaine.

Le plus tragique est que nous sommes ainsi conduits à une polarisation dangereuse pour la démocratie. Les seules forces politiques qui peuvent jouer à l'heure actuelle un rôle favorable sont l'Union du Centre (EDIK) et les Cinq (EDA etc.). Seule la collaboration entre ces forces pourrait changer radicalement la situation. C'est seulement ainsi que pourrait être contré le dangereux antagonisme entre les deux hommes politiques qui n'ont pas hésité à mettre les intérêts de parti au-dessus des intérêts nationaux.

En outre, la présence d'une lignée démocratique puissante et d'une représentation de la Gauche démocratique la plus importante possible, peut être le fondement d'un changement sûr, qui détruira le monopole de la Droite et mènera le pays sans péripéties et ni vains sacrifices à un gouvernement plus démocratique, plus progressiste, qui exprime plus entièrement le grand désir du peuple: progrès, Liberté et Justice sociale.

Ainsi que la fonction normale des institutions démocratiques
constitue un besoin vital pour le peuple et l'effacement de la
démocratie, le peuple grec est soudain surpris par le décret d'élis-
tion anticipées, inattendues et inexplicables, avec pour protagonistes

Andreas Papandréou et Constantinos Karamanlis.

ce moment seul

Le fait que les petites instances personnelles conduisant

les deux dirigeants politiques à cette décision est une provoca-

tion pour le peuple. Les élections n'ont en effet aucun raison

nécessaire d'être anticipées.

Notre peuple est ainsi conduit aux urnes, ce qui entraîne

qui risqué à tout moment un effondrement

de très graves conséquences économiques et sociales. Le pays est

poussé vers l'abîme électoral, pour la seule et unique raison que

en fait, pour le moment

le pouvoir a l'ambition de devenir le chef dominant de l'opposition,

et le second d'exploiter les conjonctures politiques actuelles pour

obtenir une réaction certaine.

Le plus tragique est que nous sommes ainsi conduits à une cohabitation

dangereuse pour la démocratie. Les seules forces politiques qui peuvent

jouer à l'heure actuelle un rôle favorable sont l'Union du Centre

(EUSK) et les Eux (EUA etc.). Seule la collaboration entre ces forces

pourrait changer radicalement la situation. C'est seulement ainsi

que pourrait être contré le dangereux antagonisme entre les deux

forces politiques qui n'ont pas hésité à mettre les intérêts de

partir au-dessus des intérêts nationaux.

En outre, la présence d'une ligne démocratique puissante et d'une

représentation de la gauche démocratique la plus importante possible,

peut être le fondement d'un changement qui, du début à la fin, le monopole

de la Droite et mène le pays sans péril à une vraie société

à un gouvernement plus démocratique, plus progressiste, qui exprime

plus entièrement le grand désir du peuple: progrès, liberté et justice

sociale.

Je regrette profondément que la sincérité et les sens de la responsabilité avec lesquelles ~~je~~ je me suis toujours adressé à notre peuple m'aient ~~soûlé~~^{assez} cher pour m'empêcher de prendre part à la vie politique du pays. Peut-être un jour mes compatriotes, et en particulier la jeunesse grecque, comprendront-ils combien ils ont fait de tort, et tout d'abord à eux-mêmes, en ne voulant pas comprendre que des liens aussi sacrés et inébranlables que ceux qui nous lient n'auraient jamais pu me permettre le moindre écart dans l'accomplissement de mon devoir envers le peuple grec.

Après la chute de la dictature, j'avais considéré comme un tel devoir sacré de soutenir à tout prix le gouvernement Caramanlis, sachant ainsi aider à la sauvegarde de la fragile démocratie dans notre pays.

J'avoue que l'accomplissement de ce devoir, me contraignant à prendre part pour une lignée politique de droite que j'ai durement combattue toute ma vie, avait été pour moi une rude épreuve. Plus cruelle peut-être que mon séjour dans les prisons de la junte.

Je sais que la vérité de mes paroles sème sans doute l'amertume. Une amertume que je récolte le premier.

.....

La regrette profondément que la sincérité et la pureté de la
responsabilité avec lesquelles j'attends de voir les choses
adressés à notre peuple m'aient coûté ^{si cher} pour m'empêcher de
prendre part à la vie politique du pays. Pour être un jour mes
compatriotes et en particulier les jeunes gens, comprendront-ils
combien ils ont fait de tort et tout d'abord à eux-mêmes, en ne
voulant pas comprendre que des liens aussi sacrés et indissolubles
que ceux qui nous lient n'auraient jamais pu me permettre de rompre
l'accord dans l'accomplissement de mon devoir envers le peuple grec.
J'ose la chute de la dictature, j'étais considéré comme un
faulx devoir sacré de soutenir à tout prix le gouvernement Latsis.
Je n'ai rien fait à la sauvegarde de la liberté démocratique dans
notre pays.
J'avoue que l'accomplissement de ce devoir me contraignait à prendre
part pour une ligne politique de droite que j'ai dûment constaté
toute sa vie avait été pour moi une rude épreuve. Plus cruelle peut-
être que mon séjour dans les prisons de la Junta.
Je sais que la vérité de mes paroles sera sans doute l'assurance.
Une assurance que je révois la première.

~~SECRET~~

La nouvelle junta des généraux, ayant à sa tête le tortionnaire Ioannidis, chef de la police militaire, a déclenché une vague de terreur nouvelle en jetant dans les bagnes de la Police Militaire et de la Sûreté Générale de nombreux communistes et partisans de Gauche, qui constituent aujourd'hui la cible principale du gouvernement. Le plan du mécanisme fasciste est évident et sert un double but:

1) Gagner du temps face à la crise économique, politique et sociale galopante, à laquelle est arrivée la Grèce après sept ans de dictature.

2) Créer des "faits accomplis" en vue de la nouvelle forme de gouvernement élaborée par les forces qui le soutiennent, afin de le maintenir prisonnier de ces forces et de la politique Américaine. Renforcer,

En vue de la politique qu'exercent les grandes forces vis-à-vis du problème grec et de la faiblesse du milieu européen, la dépendance politique de la Grèce par rapport à l'Amérique, dans un complexe de dictatures méditerranéennes, qui comprendra la Grèce, l'Espagne et le Portugal. Il est d'ailleurs caractéristique, de ce point de vue, que les milieux fascistes grecs maintiennent des relations étroites avec les forces de l'extrême-droite italienne.

~~CONFIDENTIAL~~

Les nouvelles jointes des gouvernements, sont à ce titre le témoignage
 loquace, chef de la police militaire, a déclaré une vague de l'absence
 nouvelle en l'état dans les rangs de la police militaire et de la
 Grand Général de nombreux conseillers et partisans de gauche, qui
 constituent aujourd'hui la cible principale du gouvernement. Le plan
 du généralissime l'accent est évident et sert au double but :

1) Gagner du temps face à la crise économique, politique et sociale-
 le séparant, à laquelle est arrivée la crise après une de durée
 dure.

2) Créer des "faux espoirs" en vue de la nouvelle forme de
 gouvernement ébauché par les forces qui le soutiennent, afin de le
 maintenir prisonnier de ces forces et de la politique intérieure.
 En vue de la politique qu'exercent les grandes forces vis-à-vis
 du problème grec et de la violence du milieu européen, la dépendance
 politique de la Grèce par rapport à l'Occident dans un complexe de
 relations multilatérales, qui comprennent la Grèce, l'Espagne et
 le Portugal. Il est d'ailleurs caractéristique de ce point de vue,
 que les milieux occidentaux maintiennent des relations étroites
 avec les forces de l'extrême-droite italienne.

vec l'Union soviétique, il est donc parti. Il n'a pas recherché l'approbation du mouvement international mais il a fait un autre mouvement international. C'est le cas des trotskystes qui ont quitté et ont fondé un autre mouvement international; c'est le cas du Venezuela où les communistes ont formé le mouvement du socialisme; c'est le cas de Tito ~~à part~~, qui a quitté le ~~Parti~~ ^{l'Internationale} communiste; ce n'est pas le Parti communiste là-bas, c'est l'Union des communistes yougoslaves. En Grèce les communistes peuvent former l'Union des communistes grecs

- Parti communiste est donc un peu un label d'accord avec l'U.R.S.S. A partir du moment où on est en désaccord on prend un autre titre.

- Ce n'est pas seulement le titre; il y a aussi le fonctionnement. Le mouvement international s'était formé après la Révolution d'Octobre et ce sont des émissaires de cette Internationale qui ont créé le mouvement en Grèce; les membres n'étaient pas élus mais imposés par l'Internationale. Elle disait nous formons une armée internationale et pour chaque pays elle indiquait qui serait responsable, pour la branche grecque, la branche italienne, la branche française. C'est comme cela que le Parti communiste grec s'est fondé; après il y a une partie des membres du Parti qui trouve que l'Union soviétique est ^{abusé} l'objet de cette relation. Après il y a ^{le accord commun avec} la dictature en Grèce. Les communistes ne ^{reconnus} sont plus ^{indépendants et séparés} l'Union soviétique. A ce moment

Il y a le Tchecoslovaquie

là, il y a une espérance avec le mouvement international ^{le partagerait et s'opère commun avec} et le mouvement espagnol de Carillo. Mais il restait une ^{l'autre} équipe tout à fait isolée. Mais après l'ensemble des Partis communistes d'Europe a reconnu Carillo. Tandis que

Pain il y avait 1948
le gch. important à l'ensemble
et après lui va à l'ensemble et

Les communistes d'Europe à l'occasion de la conférence de la Commission internationale
pour l'Europe. Ils ont été invités à participer à la conférence internationale
des communistes qui se tiendra à Paris en 1957. Ils ont été invités à participer
à la conférence internationale des communistes qui se tiendra à Paris en 1957.

Le rôle des communistes dans le mouvement ouvrier
Le rôle des communistes dans le mouvement ouvrier est de première importance.

Le rôle des communistes dans le mouvement ouvrier est de première importance.
Le rôle des communistes dans le mouvement ouvrier est de première importance.
Le rôle des communistes dans le mouvement ouvrier est de première importance.

Le rôle des communistes dans le mouvement ouvrier est de première importance.
Le rôle des communistes dans le mouvement ouvrier est de première importance.
Le rôle des communistes dans le mouvement ouvrier est de première importance.

Handwritten notes:
Le rôle des communistes dans le mouvement ouvrier est de première importance.
Le rôle des communistes dans le mouvement ouvrier est de première importance.

*Η παγκόσμια κοινωνία όχι μόνο δεν είναι "μικροαστικό όνειρο", αλλά αποτελεί προϋπόθεση για την οικοδόμηση του κομμουνισμού. Κομμουνισμός με στρατιωτικές δαπάνες, με Κράτος και με διπλωματία, δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί. Αυτό δείχνει η παγκόσμια πείρα. Πάνω από μισό αιώνα πέρασε από την επανάσταση του Οκτώβρη και ακόμα δεν υπάρχει καμιά προοπτική για το πότε η σοβιετική και άλλες κοινωνίες θα μπουν στην εποχή του κομμουνισμού.

Οι θεμελιωτές του επιστημονικού σοσιαλισμού πήρξ και "Έγκελς υποστηρίζουν ότι "ο κομμουνισμός δε θα μπορούσε να υπάρξει παρά μόνο εάν ένα τυπικό γεγονός" και "κάθε επέκταση επικοινωνίας θα καταργούσε τον τυπικό κομμουνισμό" εάν δεν εκδηλώνονταν "μονομιξ και ταυτόχρονα" εάν πράξη "κυριάρχων λαών". :

"Μονόχα μ'αυτή την καθολική ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων εγκαθιδρύεται μία παγκόσμια επικοινωνία ανάμεσα στους ανθρώπους, που παράγει σ'όλα τά έθνη ταυτόχρονα το φαινόμενο της μάζας "χωρίς ιδιοκτησία" -παγκόσμιος συναγωνισμός-, κάνει κάθε έθνος να εξαρτιέται από τις επαναστάσεις των άλλων, και τελικά έχει βάλει τά παγκόσμια-ιστορικά, με εμπειρικό τρόπο παγκόσμια, άτομα στη θέση των τοπικών ατόμων. Δίχως αυτό, 1-ο κομμουνισμός δε θα μπορούσε να υπάρξει παρά μόνο εάν ένα τοπικό γεγονός, 2-οι ίδιες οι δυνάμεις επικοινωνίας δε θα μπορούσαν να ανακτυχτούν εάν παγκόσμιες, επομένως εάν άφορητες δυνάμεις: θα παραμένας τοπικές "περιστάσεις" περιτριγυρισμένες από δεισιδαιμονία, και 3-κάθε επέκ-

"Наша задача в том, чтобы выработать единые нормы и стандарты для всех стран.

Именно поэтому мы предлагаем всем участникам конференции рассмотреть следующие вопросы:

1. Анализ существующей ситуации в области международной торговли.

2. Определение основных тенденций развития мировой экономики.

3. Разработка рекомендаций по улучшению условий международной торговли.

4. Рассмотрение вопросов, связанных с совершенствованием таможенных процедур.

5. Обсуждение возможностей расширения внешнеэкономических связей.

6. Рассмотрение роли государства в регулировании внешней торговли.

7. Анализ опыта отдельных стран в развитии международной торговли.

8. Определение конкретных мер, способствующих развитию международной торговли.

9. Рассмотрение вопросов, связанных с совершенствованием системы международных расчетов.

10. Обсуждение роли научных исследований в развитии международной торговли.

11. Рассмотрение вопросов, связанных с совершенствованием системы международной информации.

12. Заключение.

Мы уверены, что совместные усилия всех участников конференции позволят нам решить поставленные задачи.

С уважением,
Генеральный секретарь Конференции

И.И. Иванов

Адрес: Москва, ул. Мясницкая, д. 40

Телефон: 2-23-45

Телеграфный адрес: 251125

Итого: 12 пунктов повестки дня.

Примечание: Решения конференции подлежат утверждению Комитета экспертов.

Секретариат Конференции просит участников ознакомиться с повесткой дня и подготовить доклад.

Почтовый адрес: Москва, ул. Мясницкая, д. 40, ящик 125

Почтовый индекс: 125080

Телетайп-адрес: 251125

2-

τάση της επικοινωνίας θα καταργούσε τόν τοπικό κομμουνισμό.

Ήμπειρικά, ο κομμουνισμός είναι δυνατός μονάχα εάν πράξη των κυρίαρχων λαών μονομιᾶς καὶ ταυτόχρονα, πρῶγμα πού προϋποθέτει τὴν παγκόσμια ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων καὶ τὴν παγκόσμια επικοινωνία πού συνδέεται μὲ τὸν κομμουνισμό".

-Ἡ Γερμανική Ἱδεολογία. Μετάφραση κ. Φιλίση.-

" Ὅμως καὶ τὸ προλεταριάτο ὅν μπορεῖ νά υπάρξει παρὰ μονάχα παγκόσμια-ιστορικά ὅπως κι' ὁ κομμουνισμός".

" Ὁ κομμουνισμός ὅν εἶναι γιὰ μᾶς μιὰ κατάσταση πραγμάτων πού πρέπει νά ἐγκαθιδρυθεῖ, ἕνα ἰδεῶδες πού σ' αὐτό θά πρέπει νά προσαρμοστεῖ ἡ πραγματικότητα. Ὀνομάζουμε κομμουνισμό τὴν πραγματική κίνηση πού καταργεῖ τὴ σημερινή κατάσταση πραγμάτων. Οἱ ὅροι αὐτῆς τῆς κίνησης προκύπτουν ἀπὸ τὶς προϋποθέσεις πού τώρα υπάρχουν. Ἐπιπλέον, ἡ μάζα τῶν ἐργατῶν πού εἶναι μόνον ἐργάτες -μαζική ἐργατική δύναμη ἀποκομμένη ἀπὸ τὸ κεφάλαιο ἢ ἀπὸ κάθε εἶδος ἱκανοποίησης ἔστω καὶ περιορισμένης- προϋποθέτει τὴν παγκόσμια ἀγορά, ὅπως ἐπίσης τὴν προϋποθέτει καὶ ἡ ἀπώλεια, ἡ ὄχι πρόσκαιρη, αὐτῆς τῆς ἐργασίας, σὰ σίγουρης πηγῆς ζωῆς, ἀπώλεια πού προκύπτει ἀπὸ τὸν ἀναγωνισμό.

Τὸ προλεταριάτο μπορεῖ νά υπάρξει μονάχα παγκόσμια-ιστορικά, ὅπως κι' ὁ κομμουνισμός, ἡ δραστηριότητα τοῦ προλεταριάτου, μπορεῖ νά ἔχει μονάχα μιὰ "παγκόσμια-ιστορική" ὑπαρξη. Πρόκειται γιὰ παγκόσμια-ιστορική ὑπαρξη ἀτόμων, δηλαδή ὑπαρξη ἀτόμων πού συνδέεται ἄμεσα μὲ τὴν παγκόσμια ἱστορία".

-IDNM-.

...мәжбүр түрде үлкен сандағы адамдарды қарама-қарсы тарапқа жіберу керек...

Бұл жөніндегі шешімдерді қабылдау барысында...

...қажет болғанда, олардың арасындағы қарым-қатынасты...

...күшейтуге және оларды бірлесіп істейтін бірлесуші...

...жасауға тиіс болғандықтан, бұл мәселе...

...қажетті жағдайларда қолданылуы мүмкін.

"...және бұл мәселе..."

"...қажетті жағдайларда қолданылуы мүмкін."

"...және бұл мәселе..."

Бұл мәселе бойынша...

...және бұл мәселе...

...және бұл мәселе...

...және бұл мәселе...

...және бұл мәселе...

...және бұл мәселе...

...және бұл мәселе...

...және бұл мәселе...

...және бұл мәселе...

...және бұл мәселе...

...және бұл мәселе...

...және бұл мәселе...

...және бұл мәселе...

...және бұл мәселе...

...және бұл мәселе...

...және бұл мәселе...

3-

Τέλος οι ίδιοι πάντα Μάρξ και Ένγκελς διακηρύττουν ότι μονάχα όταν θα απελευθερωθούμε από τους διάφορους "έθνικούς και τοπικούς φραγμούς" θα μπορούσαμε να απολαμβάνουμε την "ολόπλευρη παραγωγή όλης της γής". Τί άλλο είναι αυτό από το δράμα της παγκόσμιας κοινωνίας;

" Αλλά είναι επίσης εμπειρικά διαπιστωμένο ότι με την ανατροπή της υπάρχουσας κατάστασης της κοινωνίας από την κομμουνιστική επανάσταση και με την κατάργηση της ατομικής ιδιοκτησίας και είναι ταυτόσημη μ' αυτή, θα καταργηθεί αυτή η δύναμη ή τόσο μυστηριώδης γιά τους γερμανούς θεωρητικούς, και ότι τότε η απελευθέρωση του κάθε ξεχωριστού ατόμου θα πραγματοποιηθεί στο μέτρο που η ιστορία θα μετατρέπεται σε παγκόσμια ιστορία. Από τα παραπάνω είναι φανερό ότι ο πραγματικός πνευματικός πλοῦτος του ατόμου εξαρτιέται ολοκληρωτικά από τον πλοῦτο των πραγματικών του σχέσεων. Μόνο τότε θα απελευθερωθούν τα ξεχωριστά άτομα από τους διάφορους έθνικούς και τοπικούς φραγμούς, θα έρθουν σε πρακτική σύνδεση με την όλη και πνευματική παραγωγή όλου του κόσμου και θα είναι σε θέση να αποκτήσουν την ικανότητα να απολαμβάνουν αυτή την ολόπλευρη παραγωγή όλης της γής - τις δημιουργίες του ανθρώπου-. Αυτή η καθολική εξέλιξη, φυσική μορφή της παγκόσμιας-ιστορικής συνεργασίας των ατόμων, θα μετατραπεί σε αυτή την κομμουνιστική επανάσταση σε έλεγχο και συνειδητή κυριαρχία αυτών των δυνάμεων, που γεννημένες από την άμοιβαλα δράση των ανθρώπων ανάμεσα τους έχουν ως τώρα απεβληθεί πάνω στους αν-

4-

θρώπους και ἔχουν κυριαρχήσει πάνω τους σὲ δυνάμεις τελείως
ξένες πρὸς αὐτοὺς".

"Προλετάριοι ὅλοι τῶν χωρῶν ἐνωθεῖτε!".

"Ὅμως γιὰ ποῖό λόγο; Γιὰ νὰ θιφάσουν ἀνάμεσά τους τὰ παλιὰ
σύνορα; ἢ γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν αὐτὸ τὸ μαρξιστικό-μικρο-
αστικό ὄνειρο τῆς παγκόσμιας κοινωνίας;

Μετὰ τοὺς ἰταλοὺς ρεβιζιονιστὲς δὲν τῶχουμε φυσικά σὲ
τίποτα νὰ χαρακτηρίσουμε καὶ τὸν ἴδιο τὸν Μάρξ ἀναθεωρητὴ
τοῦ μαρξισμοῦ.

Σάμπως θάναί γιὰ πρώτη φορά;

.....

Этот текст является частью документа, относящегося к делу № 12345.

Следующий текст является частью документа, относящегося к делу № 12345.

"Исторический документ, относящийся к делу № 12345."

"Этот текст является частью документа, относящегося к делу № 12345. Он содержит информацию о деятельности организации в период с 1990 по 1995 год."

Следующий текст является частью документа, относящегося к делу № 12345.

Настоящий текст является частью документа, относящегося к делу № 12345.

Следующий текст является частью документа, относящегося к делу № 12345.

Следующий текст является частью документа, относящегося к делу № 12345.

Следующий текст является частью документа, относящегося к делу № 12345.

-----

*Ο ελεύθερος και δημοκρατικός διάλογος έχει κι' αυτός ορισμένους βασικούς κανόνες. Πρώτον είναι να ξέρεις με ποιόν μιλάς. Το πραγματικό του όνομα. Τη ζωή του. Τη δράση του. Δεύτερον είναι να σέβεται το συνομιλητή σου. Να άπαντώς με έπιχειρήματα στα άπιχειρήματα και να άφήνει τον άναγνώστη να βγάξει μόνος του το συμπέρασμα γάά το τί είναι και τί δέν είναι ο Ένας ή ο Άλλος.

Τά δύο άρθρα του κ. Βάσου Μαυροβουνιώτη με τά όποια όποτιόεται ότι άπαντά στα δικά μου δέν πληρώνουν δυστυχώς τίς παραπάνω προϋποθέσεις. Πώς κρύβει όνομα και ζωή πίσω από ψευδώνυμο. Ένώ ή δική μου ζωή μπορεί να έλεχθεί άπόλυτα άπό όλους. Άπό τήν Άλλη μεριά μιλάει σε τέτοιο τόνο και κολλάει τέτοιες έτικέτες που όμολογώ ότι με εδφνισαν και με φόβησαν. Γιατί είχα τήν έντύπωση ότι έκεινο το γνωστό και άμαρτωλό σταλινικό παρελθόν είχε και σβήσει. Να όμως που βρυκολάκισσε. Λίγο άκόμα και θα πρόσθετε στους χαρακτηρισμούς έκεινα τά γνωστά κλισιόδίκια: "Έξοκολισμένος προδότης του παγκόσμιου έργατικού κινήματος, έξπουλημένος πράκτορας τής έντελλίζουσας σέρβικ", και πάλι λόντας. Τόχη που τήν έχω άλήθεια να βρισκόμαστε στα 1975 και όχι στα 1945!

*Επομένως τί ν' άπαντήσεις σ' αυτόν τον κύριο; Για ό διερωτώμαι έν' όνόματι ποιός άρχής ή διεθούση τής 'Ελευθεροτυπίας έπιτρέπει για τρίτη φορά βαρείς χαρακτηρισμούς σε βάρος συνεργάτη της. Είναι έξω από κάθε δεοντολογία ή προσωπική έπίθεση και οι χαρακτηρισμοί -κάποιος Άλλος συνεργάτης με άποκαλοούσε

2-

"Απλοτικό" με άρθρο του δημοσιευμένο πλατ στο δικό μου- όχι μόνο μέσα στην ίδια εφημερίδα αλλά και ανάμεσα σε εφημερίδες.

Δημοκρατία σημαίνει διάλογος με βάση την Ιστορία και τόν Ελληνοσεβασμό. Με κρυφή ταυτότητα, και με ύφος ψευδοεισαγωγικά να διατυπώνουμε καταδικές, αυτό είναι φασισμός!

Αυτή τη νοοτροπία, αγαπητέ κύριε, έχω θα την χτυπήσω παντού και πάντως και δεν μας γελούν έμεις πιά οι λογοτεχνικές μεταμφιέσεις. Αυτό το "σοσιαλισμό" που μας εθαγγελίχεστε τον είχαμε σκληρά πάνω στο πετόι μας. Δεν ξέρω τι κάνετε έσως όλα αυτά τα χρόνια. Όμως έμεις βρισκόμαστε μέσα στο χαράκιμα και σήμερα είμαστε σε θέση να ξέρουμε καλά αυτό που όφειλε και κείνο που βλάπτει το λαό μας. Και δεν είναι με τί ολογιάν και τίς γνωστές φράσεις και συνθήματα που έμεις διαηρετούμε το λαό. Τόν διαηρετούμε με όλα μας τη ζωή. Το χαρακτήρα, το ήθος, τη δράση, την πρόβλη, τη δημιουργία, την στράτευση, την προσφορά.

Σεγυμνωθείτε, κύριε, με όλα τα συνθήματα, τους χαρακτηρισμούς και τίς ρετσέτες βγαλμένες από έγχειρήδια πεθαμένων εποχών. Πείτε μας ποιός είστε. Τι κάνετε για το λαό. Ποιά είναι τα διαπιστευτήριά σας. Ποιός είναι οι τίτλοι σας για να μπορείτε να μιλάτε καταχρόμενος από μια λαθεμένη αντίληψη της εφημερίδας που σας φιλοξενεί, περί δημοκρατίας και ελεύθερου διαλόγου.

Δώστε την ευκαιρία στο λαό μας να κρίνει έσως, τον είσαγγελία μου, και μένα για τόν οποιο προεξοφλάτε την άρνητική γνώμη του λαού.

3-

"Όμως γυρεύω πολλά. Γι' αυτό δεν μπαίνω στην ούσα. Άλλως σημειώνω την άσχημα και προσκερνώ. Άφήνω την "ΡΙΝΑΣΙΤΑ", θεωρητικό όργανο του Ιταλικού κομμουνιστικού κόμματος, ν' άπov-τήσει στο βασικό πρόβλημα που άφορά το ρόλο της έργατικής τάξης, καί της συμμαχίας έργατών-άγροτών. Υπογράφει ο Λουτσιάνο Γκροβέκι, διευθυντής του περιοδικού "Μαρξιστική Κριτική":

7.

"One people know the other side of the mountain." A
statement of the fact that the "MOUNTAIN"
is not only a mountain but a mountain of knowledge, a
place of learning and growth. It is the mountain
of knowledge, the mountain of growth, the mountain
of learning, the mountain of knowledge.

Θά μοῦ πείτε βέβαια, κοίτες εἶναι αὐτός ὁ Γκροβκι καί ποῦ εἶναι αὐτό τό Κομμουνιστικό Κόμμα ποῦ λέει τέτοιες ἀπόψεις; Πήπως δέν εἶναι ἕνα μικροαστικό κόμμα, κι' αὐτό τό Κ Κ τῆς Ἰταλίας; Εἶναι ἤ δέν εἶναι; Ἄν δέν ξέρετε, ρωτήστε τό δικό μας ΚΚΕ νά σῶς πει.

Ἐξ' ἄλλου, ἐπιμένει κι' αὐτό σ' αὐτό τό μικροαστικό ὄραμα τῆς Παγκόσμιας Ἐπανδύσεως ἀπό τήν ὁποία θά ξεκηθήσει μία νέα παγκόσμια κοινωνία τῆς Εἰρήνης καί τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἀνα-
 ἴστασης. "Μικροαστικό ὄνειρο" - ὅπως προβάλλεται εὐφυσῆς καί τόν τίτλο τῆς ἐφημερίδας - τῶν μικροαστῶν φιλοδόξων ὅπως οἱ Εἰδρξ, Ἐνγκελς, Προυχάριν, Λένιν, Τρότσκι, Στάλιν, Τορέζ, Τολιότι, Δημητρώφ, Γληνός, Καρλίλο, Γκαρωντό, Κο-τσέ-μένχ, Περλίνγουερ,

of the other side, the other side of the road and
 need also to be considered in the same way
 subject to the same law of gravitation, the other side
 is the 'other side' of the road. As the other side, the other
 side of the road is the other side.

'The other side' is the other side of the road, the other side
 of the road, the other side of the road, the other side of the road
 and the other side of the road. The other side of the road is the
 other side of the road, the other side of the road, the other side
 of the road, the other side of the road, the other side of the road.
 The other side of the road is the other side of the road, the other
 side of the road, the other side of the road, the other side of the
 road, the other side of the road, the other side of the road, the
 other side of the road, the other side of the road, the other side
 of the road, the other side of the road, the other side of the road,

5-

Μαο-τσε-τόνγκ, Τσε Γκουεβέρα και τόσοι άλλοι διεθνιστές, που σημαίνει κατάργηση της πατρίδας με την στενή άστική έννοια, και οικοδόμηση της μεγάλης πατρίδας, της Διεθνούς θηλαστή της Παγκόσμιας σοσιαλιστικής Κοινωνίας.

-.-.-.-.-

18

2-

The following is a list of the names of the persons who have been
 appointed to the various positions in the office of the
 Secretary of the State, and who have taken the oath of office
 and qualification, and who are now acting in the same.
 The names of the persons who have been appointed to the
 various positions in the office of the Secretary of the State,

18

Τὰ πράγματα δὲν εἶναι κανονικά. Ἡ κατάσταση δὲν εἶναι κανονική. Ὁ Καλλιτέχνης ἀσφυκτικῶς καὶ ὁ πολίτης κινεῖται. Πρέπει νὰ ἀντιδρῶσουμε, στὴν ἀντίδραση. Δηλαδή πρέπει νὰ δράσουμε καὶ καλὴ ἄμειρα, πολιτικῶς, μαζικῶς, μαχητικῶς. Πρέπει νὰ δοῦμε καθαρῶς αὐτὸ ποῦ συμβαίνει γύρω μας. Κάποιοι βιάζονται. Βιάζονται πολύ. Πρέπει νὰ ἐξετάσουμε γιατί βιάζονται καὶ ποῦ θέλουν νὰ μῆς πῶνε.

Καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα ὡς μιλήσουμε γιὰ τὴν Τέχνη, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια ἐποθεῖσαμε μὲ ἔργο καὶ πράξη ὅτι ἡ τέχνη εἶναι φαινόμενο πολιτικῶς. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀριστερὰ πρωτοπόρα κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ δύναμις ἔδειξε στὴν ζωὴ ὅτι εἶναι ἐπίσης καὶ πρωτοπόρα πολιτιστικὴ δύναμις. Δημιουργήθηκε Τέχνη γιὰ τὸ λαό. Μήψικαν οἱ βάσεις γιὰ τὸ ἀναγεννητικῶς πολιτιστικῶς μας κίνημα ὀργανικῶς δεμῆνο μὲ τὸ λαϊκῶς ἐπαναστατικῶς μας κίνημα. Ὁ λαός, ἡ νεολαία εἶχαν τοὺς δικούς τους ἑκφραστικὺς τρόπους, τὴ δική τους αἰσθητικὴ, τὰ δικὰ τους ἔργα. Πετύχαμε τὴν ἐνότητα μέσων καὶ στόχων τῆς πολιτικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐπανάστασης. Γιὰ πρώτη φορὰ, τότε, ἡ τέχνη μαζῶν καθιέρωσε τοὺς δικούς της χώρους, τὰ στάδια. Γιὰ πρώτη φορὰ, τότε, ἡ λαϊκὴ τέχνη συνέτριψε τὴ βιτρίνα τῶν Ἀθηνῶν - ὅπου οἱ ἐκλεκτοὶ τῶν ἀσπῶν εἶχαν φυλακισμένη τὴν τέχνην - γαιτωνέες καὶ στὴν ἐγκαταλειμμένη Ἑπαρχία. Ἔτσι τὰ ὄνειρα ποῦ ἔσπειραν μὲ τὸ αἷμα τοὺς οἱ νεκροὶ τῆς Ἀριστερῆς ἀναφαν καὶ καλὴ ζωοφόρος πυρκαϊὴς στὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδας. Τότε τὰ χωριά γέμισαν μὲ τὰ τραγεῦδια τῶν λαμπροκόμων ποῦ μεταφέρανε τὸ ἀνίκητο μήνυμα ἐνδότητος καὶ ἀγῶνα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀριστερῆς. Καὶ αὐτὴ ἡ Τέχνη ἤρθε ἔμπρακτα νὰ ξεκαθαρίσει τὴν ἕσθη ἀπὸ τὸ σῆμα. Ὁ λαός καὶ ἡ νεολαία εἶχαν τώρα τὴ δική τους τέχνη γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἀμερικανοκρατία, τὸ θρόνο, τὴν προεδρία, τὴ χούντα καὶ τὰ τάνικα στὸ πολυτεχνεῖο.

Κι' ἐνῷ αὐτὴ ἡ τέχνη ἄντεξε τὰ πυρὰ τοῦ ἐχθροῦ, σήμερα διαβρωμένη ἀπὸ τὰ μέσα, συκοφαντημένη γιὰ μικρόψυχους κομματικούς ὑπολογισμούς, δουλεμένη ὑπουλα ἀπὸ κῆκῆσκι ἄστούς καλλιτέχνες καὶ βαλαν τὴ μάσκα τοῦ προοδευτικοῦ, περνᾷ σιγὰ-σιγὰ στὰ περιθώρια τῆς ἐπίσημης πολιτιστικῆς πολιτικῆς τῶν ἐπιτελείων καὶ αὐτῆς τῆς ἴδιας τῆς Ἀριστερῆς.

Ἔμαι βοθεῖα πεπεισμένος ὅτι αὐτὴ ἡ σύγχυση καὶ ἡ κρίση συνδέεται ἔμεσα μὲ τὴν κρίση τῆς Ἀριστερῆς. Γι' αὐτὸ καὶ σὺν μαχόμενας καλλιτέχνες ἀγωνίζομαι γιὰ τὸ ξεπέραςμα τῆς κρίσης. Σήμερα σὺν πνευματικὸς ἄνθρωπος ἀσφυκτιᾷ τὸ ἔτος καὶ περισσότερο ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς χούντας. Ἐπειδὴ εἶμαι Ἀριστερὸς καὶ ἐπειδὴ τὸ ἔργον μου εἶναι συνδεδεμένο ὄργανικῶς μὲ τὴν Ἀριστερά ὑφίσταμαι ἕναν ἄγριο ἀλλὰ κρυφὸ διωγμὸ ἀπὸ ὀλοκληρὸ τὸ πλέγμα τῶν μέσων ἐνημέρωσης - τηλεόραση - ραδιόφωνο - τύπος - καὶ ἐλέγχει ἡ ἑλληνικὴ ὀλιγαρχία δεξιὰ καὶ "δημοκρατικῆ".

Πισμένος μέσα στίς *συνηχηχοῖδες* ἀπὸ τῆ μιᾶ ὀλοκληρωτικὸς πῶλεμος τῆς ὀλιγαρχίας καὶ μοῦ στερεῖ κάθε δυνατότητα πρόσβασης καὶ ἐπικοινωνίας, μὲ τὸ μεγάλο κοινὸ, ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ σύγχυση καὶ ἡ ἀμφοισθήτηση μὲσὰ στίς γραμμὲς μας, ὅσον ἔχω δυνατότητα ἀρεσης καλλιτεχνικῆς ἐπικοινωνίας. Ὅμως ἂν ἀναγερῶμαι στίς προσωπικὲς μου ἐμπειρίες τὸ κάνω μόνον καὶ μόνον γιὰ εἶναι ἐνδεικτικὸς γιὰ τὴ γενικότερη πορεία τῆς Τέχνης καὶ ἰδιαίτερα τῆς Τέχνης γιὰ τὸ λαὸν. Αὐτὸ τὸ κῆθος, τὸ μένος καὶ ἡ ἔρηνη ἰδιαίτερα ἀπὸ μεῖνον τὸ κομμάτι τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας καὶ ἔχει βάλει σήμερα τὴ μάσκα ἔχει μόνον τοῦ δημοκράτη ἑλλά καὶ τοῦ ἐπαναστάτη θὰ πρέπει νὰ μῆς βάλει σὲ πολλὰς σκέψεις. Ἄν θέλετε τὴ δικὴ μου γνώμη, τὸ πιὸ ἀνησυχητικὸ ἔσως σημάδι γιὰ τὴν ἀλλαγὴ καὶ μῆς ὑπόσχονται οἱ γνωστοὶ νονοὶ τῆς ἀλλαγῆς μὲ φορέα μόνον ἕνα κόμμα καὶ φουδικὰ τὴν Ἀριστερά στή

novel the *Allyce* he holds more than any other novel of the
 century. It is a book that has made its way into the hearts
 of all who have read it. The story is simple, but it is
 so true, so human, so full of life and interest that it
 has become a classic. The characters are so well drawn
 that they seem to live and move before our eyes. The
 plot is so carefully constructed that it is a pleasure
 to follow it. The book is a masterpiece of the art of
 fiction. It is a book that should be read by every
 one who is interested in the human mind and heart.
 It is a book that will stand the test of time. It is
 a book that will be read and re-read for many years
 to come. It is a book that is a true masterpiece.
 The book is a masterpiece of the art of fiction. It is
 a book that should be read by every one who is
 interested in the human mind and heart. It is a book
 that will stand the test of time. It is a book that
 will be read and re-read for many years to come. It
 is a book that is a true masterpiece.

γωνία είναι τό βαθύ τους μίσος για τήν πολιτιστική αναγέννηση καὶ βγήκε μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀριστερίας.

Ὅταν αὐτοὶ οἱ κύκλοι φοβῶνται ὅπως ὁ διάβολος τὸ λιβανὸ ἐκείνη τήν τέχνη καὶ τόσο φόβιζε τὴ χούντα, τὰ συμπεράσματα βγαίνουν μόνον τους.

Ὅποιος φοβᾶται τὴν Ἀριστερίαν, ὅποιος φοβᾶται τὴν τέχνη τῆς Ἀριστερίας, τότε σὲ τελικὴ ἀνάλυση φοβᾶται τὸν ἴδιο τὸ λαὸ. Καὶ κανένα προσώπητο, καμμιά μεταμύηση δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ κρύψει τὴν ἀληθινὴ του φύση.

Κι' ἔτσι μπήκαμε στὴν οδοὸα τοῦ προβλήματος. Γιατί τάχα νὰ βιάζονται ὅσοι βιάζονται σήμερα; καὶ γιατί πιστεύουν ὅτι ἡ συγκυρία εἶναι εὐνοϊκὴ. Ἄφοῦ ἐνῆμα καὶ μέσα στὴν Τέχνη τῆς Ἀριστερίας ὑπάρχει τέση σόγχυση. Ἄφοῦ ἡ Ἀριστερίαν ἐξαιουλοῦσε νὰ ἀλληλοσπερᾶσεται στίς ἀντιφάσεις της, ἐνῆμην νὰ τίς ξεπερᾶσει. Καιρός νὰ δοηγήσουμε σὲ πῶλωση μὲ σκοπὸ νὰ καταβροχθίσουμε γιὰ ἕλλη μιά φορά - ὅπως λ.χ. στὰ 1964 - τὸ ἐκλογικὸ σῆμα τῆς Ἀριστερίας, βάζοντας ἔτσι τελειόδικα στὴ γωνία τὴν Ἀριστερίαν. Γρήγορα, τώρα, αὔριο. Πρὶν ἀλλάξει ἡ κατάσταση μέσα σὸ λαὸ, μέσα σὸ προοδευτικὸ κίνημα καὶ πρὸ παντὸς μέσα στὴν Ἀριστερίαν.

Γιατί τοὺς ἀνησυχεῖ τὸ ἀνοιγμα πρὸς ἡδοχα καὶ Πεκίνο; Γιατί δὲ ἀλλάξει ἐξ' ἀντικειμενικοῦ ὁ διεθνὴς προσαυατολισμός τῆς χώρας. Γιατί δὲ ὑπάρξουν χειροπιαστὰ καὶ σοβαρὰ *ἀντιβάρη* στὸ μονόπλευρο προσαυατολισμὸ πρὸς τὴ ὀδοση. Καὶ ὅλα αὐτὰ δὲ ἔχουν βαθεῖες ἐπιπτώσεις μέσα σὸ λαϊκὸ μαρ κίνημα. Μέσα σὸ λαὸ. Παιδὸς δὲν συμφωνεῖ ὅτι ὁ ἀντισοβιετικὸς σημαίνει γιὰ μᾶς ἀντικομμουνισμός; ἀηλαδὴ ἡ Ἀριστερίαν στὴ γωνιά;

Γράφει γι' αὐτὸ ὁ Ριζοσπάστης:

Καί ὁ νόμος νεώτερος.

Τοῦς ἀνησυχεῖ ἀκόμη θετική κέραια μέσα στό λαϊκό μας κίνημα.
Καί προπαντός ὁ ἀνέμελος τῆς ἐνδετητας καὶ σταθερά κερδίζει τοῦς ἀγωνιστές
τῆς ἄριστοτερός εἰς ἕκαστο χῆρο καί ἐν ἀντίκεινται. Σήμερα ἔλα καί πιά πολλοί
ἀγωνιστές βλέπουν καθαρά ὅτι γιά νά ἀποφύγουμε τήν πόλεση που μᾶς δόθη-
γοῦν εἶναι ἀνάγκη νά συσπειρωθεῖ ἡ ἄριστερά.

Γιά νά ὑπάρξει δημοκρατική διεξοδος δέν ὑπάρχει ἄλλος ὁρῆμος
α' αὐτόν. Γράφει σχετικά ἡ ΑΥΓΗ.

Ⓢ

1897. New York. ...

The following is a list of the ...
... of the ...
... of the ...

The ... of the ...
... of the ...

The ... of the ...
... of the ...

The ... of the ...
... of the ...

The ... of the ...
... of the ...

The ... of the ...
... of the ...

The ... of the ...
... of the ...

The ... of the ...
... of the ...

"Όμως για να γίνουν όλα αυτά προϋπόθεση είναι η έννοια συσπειρωση της 'Αριστερας.

"Η ΚΝΑ προσφύεται για το σκοπό αυτό, και θα κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να ξεκαρραστούν οι διαφορές, οι προκαταλήψεις, να ξεκαρραστεί η κρίση. Με μια 'Έννοια συμπάταξη όλων των δυνάμεων της 'Αριστερας στην κορυφή και στη βάση είναι βέβαιο ότι η παράταξη μας θα αναδειχτεί σε δύναμη-κλειδί για τις μελλοντικές εξελίξεις στη χώρα μας.

Σήμερα φαίνεται ότι οι γνωστοί νομοί έχουν το πρόβλημα τους λυμένο. Αυτά κόμματα εξουσίας και οι ενοχλητικοί στη γυνδα.

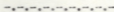
"Ας τοβς χαλάσουμε για άλλη μια φορά τα σχέδια." Άλλωστε τοβς τα χαλάτε μισό αιώνα τώρα δίνοντας πάντοτε στο λαό μας την άναγκαία δύναμη για νέες κατακτήσεις.

Είμαστε παρήφανοι για όσα προσφέραμε έως σήμερα στο λαό μας.

Γι' αυτό η κόβδη μας γίνεται όλο και πιο μεγάλη.

"Όταν η ένότητα της 'Αριστερας γίνει πραγματικότητα δεν θ' αλλάξει μόνο η πολιτική μας ζωή. Θα αλλάξει το ίδιο το ψυχολογικό, το ήθικό κλίμα. Τήν κρίση θα την διαδεχτεί η *είνωση*, η αναγέννηση, η δημιουργία.

Βοηθείστε μας - δίνοντας τα χέρια - και μες τοβς πνευματικούς ανθρώπους της 'Αριστερας να ξαναβρούμε τήν ψυχή μας, το τετραγύλλο δάκρυ.

"Denn ich will leben und nicht sterben, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt.

"Ich will leben und nicht sterben, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

und die Welt denkt, wie die Welt denkt, wie die Welt denkt."

~~ΕΙΣΑΓΩΓΗ~~

Τὸ τελευταῖο διδαστήμα παρακολούθησα ἀπὸ τὴν τηλεδραση δύο διευνητῶν ἀγῶνες: Ἐναν ποδοσφαιρικὸ καὶ Ἐναν μπάσκετ. Καὶ εἶδα καὶ ἤκουσα κάτι πρωτοφανές: Οἱ Ἕλληνες φιλάθλοι γιουχάζουν τοὺς φιλοξενούμενους μας ἀλλοτρίους. Διςβάνθηκα τὴν ἀνάγκη νὰ σταλῶ τὴν ἐπομένη στοὺς ἕξνους μας τὸ ἀκόλουθο τηλεγράφημα:

"ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΜΑΣ ΞΕΝΟΙΣΤΟΡ ΔΙΕΘΑΝΟΜΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΩΣΗ ΣΑΝ ΕΛΛΗΝΑΙ ΝΑ ΣΑΣ ΖΗΤΗΣΩ ΜΕ ΟΑΝ ΜΟΥ ΤΗΝ ΚΑΡΑΙΑ ΣΥΓΓΟΝΗ ΣΤΟΡ ΞΕΡΩ ΤΙ ΣΚΕΠΤΕΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΟΥ ΣΤΟΡ Η ΜΟΝΗ ΕΞΗΓΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΘΟΙΑ ΚΙΡΚΗ ΜΕΤΑΒΑΛΑΕΙ ΚΑΠΟΙΟΥΣ ΣΕ ΑΡΚΟΥΑΕ ΣΤΟΡΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΙΜΟΥΝ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΣΤΟΡ ΣΑΣ ΑΓΑΝΟΥΝ ΣΤΟΡ ΚΑΙ ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ ΜΟΥ ΤΙΜΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ ΣΤΟΡ ΔΙΚΟΣ ΣΑΣ Μ.Θ."

Αὐτὴ ἡ ἴδια κίρρη ποὺ μεταβάλλει τοὺς φιλάθλους σὲ ἀρκούδες μεταμορφώνει τοὺς ... "φιλόμουσους" σὲ ματρούδες. Ὅμως γιὰ τὸ πρόβλημα αὐτὸ θὰ ἀσχοληθῶ κιὸ κάτω ἐκτενεστερα.

~~SECRET~~

The following information was obtained from the records of the
 Federal Bureau of Investigation and was furnished to the
Director of the Federal Bureau of Investigation on 10/10/50.
 The following information was obtained from the records of the
 Federal Bureau of Investigation and was furnished to the
 Director of the Federal Bureau of Investigation on 10/10/50.
 The following information was obtained from the records of the
 Federal Bureau of Investigation and was furnished to the
 Director of the Federal Bureau of Investigation on 10/10/50.
 The following information was obtained from the records of the
 Federal Bureau of Investigation and was furnished to the
 Director of the Federal Bureau of Investigation on 10/10/50.
 The following information was obtained from the records of the
 Federal Bureau of Investigation and was furnished to the
 Director of the Federal Bureau of Investigation on 10/10/50.

The following information was obtained from the records of the
 Federal Bureau of Investigation and was furnished to the
 Director of the Federal Bureau of Investigation on 10/10/50.
 The following information was obtained from the records of the
 Federal Bureau of Investigation and was furnished to the
 Director of the Federal Bureau of Investigation on 10/10/50.
 The following information was obtained from the records of the
 Federal Bureau of Investigation and was furnished to the
 Director of the Federal Bureau of Investigation on 10/10/50.

1- "Αν υπάρχει κείμενο, θα πρέπει ίσως ν' το έχει ο Δημ. Παπαδόπουλος που άσφαλώς διαθέτει και άλλα έγγραφα της ΔΝΑ.

(Η διεύθυνσή του στην Αθήνα είναι: Κομνηνών 12, 11709).

Αυτό έγινε το 1966, κυρίως μετά τα γεγονότα του Γοργοπόταμου. Ήδη βρισκόμουν σε πλήρη αντίθεση με την πολιτική της ΕΔΑ, πιστεύοντας ότι τελικά είχαμε μετ βληθεί σε ούρα του Γ. Παπανόρου. Ήνω σε πολλούς τομείς και ιδιαίτερα στους έργ'τες, την νεολαία, την κουλτούρα, θάλεγα ότι ένω κυριαρχούσαμε ή πολιτική της ΕΔΑ δεν έκμεταλλεύοταν αυτό τ' άπου, σέν νά είχε κάποιο κόμμα εξ'έναντι στο Κέντρο.

"Αν είχε λόγους τακτικής νά τ' κάνει, ό'ν μ'ες έξηγουόσε. Κορόφωμα αυτής της πολιτικής ύπηρεση τ' γεγονότα του Γοργοπόταμου. Όταν τ' πληροφορήθηκα στο τηλέφωνο από τ' Αριλλάνη, θυμάμαι τήν έκάντησή μου: Τόν ρώτησα πόσοι είναι οι νεκροί. Κου είπε, νεκρώ, 12. και τότε τ'ου λέω: "Πρέπει νά οργανώσουμε 12 κηδέτες Λαμπράκη", έννοώντας μ' αυτό ότι ήθελα νά κινητοποιήσουμε όλες μ'ες τ'ς δυνάμεις, κυρίως στην Αθήνα και τή Θεσσαλονίκη, σε γιγαντιαίες μαζικές κινητοποιήσεις, ώστε νά πιέσουμε άποφασιστικά τόν Παπανόρου που έκείνο τόν καιρ'ο βρισκόταν κάτω από τήν άποκλειστική πρέση της δεξιάς, και γι' αυτό γιν'τον όλο και πιο άντικαμμουνιστής. (Βλ. π.χ. σχέδιο για τή διάλυση της ΔΝΑ ύστερα από τή άπόρριψη του βουλγαρά). Ήμουν άπόλυτα βέβαιος ότι κάτω από τήν πρέση τ'ων μαζ'ων ό Παπανόρου και ή κυρίησησή του θα μπορούσαν οι Ίδιοι και νά άντιμετωπίσουν από θέση ίσχυος τή δεξιά και τ' σχέδιά της. Αηλαδή με τ'ς κινητοποιήσεις αυτές, έστω

καί ἄν εἶχαν ἀντικυβερνητικό χαρακτήρα, ἐγὼ ἔβλεπα ὅτι θά
 βοηθοῦσαμε τόν Παπανόρρου νά ξεπεράσει τήν πολιτική τοῦ
 "διμέλειου" καί νά στραφεῖ ὅπως εἶπα πιά ἀποφασιστική
 ἐνάδειον τῶν ἀνακτόρων καί γενικώτερα τοῦ παρακράτους, καί
 γιά κείνη τήν ἐποχή κύριος στόχος τους ἦταν ἡ πτώση τοῦ
 ἴδιου τοῦ Παπανόρρου, πρῆγμα καί ἔγινε τελικά. θυμῶμαι ὅτι
 στό Γοργοπόταμο ἔπεισα τόν Κόρκο καί τόν Παρασκευόπουλο
 ν' ἀφήσουμε τήν ἀμφιταλαντευόμενη στάση καί νά καταγγεί-
 λουμε ἀνοιχτά τό παρακράτος μιλώντας εὐθέως γιά δολοφονική
 ἐνέργεια." Ἔτσι τά μεσάνυχτα μιλήσαμε καί οἱ τρεῖς στός
 δημοσιογράφους καί ἔμειναν στό ἴδιο μέ μῆς ξενοδοχετο, καί
 τήν ἄλλη μέρα ὅλος ὁ τόπος εἶχε τήν ἀνακοίνωση τοῦ κλιμα-
 κίου τῆς ΒΔΑ πρὸς τήν ὀρθή κατὰ τή γνώμη μου κατεύθυνση.
 Δηλαδή τήν ἐκδοχή ὅτι πρόκειται γιά δολοφονική ἐνέργεια
 καί ἐπομένως ἡ κυβέρνηση ἔχει τίς ἀνάλογες εὐθύνες.
 Ὅμως τήν ἄλλη μέρα τό μεσημέρι ἔφτασαν ἐπειγόντως ὁ
 Ἡλιδόπουλος καί ὁ Κκενῆς ἐπὶ μέρος τῆς Ἐκτελεστικῆς
 Ἐπιτοπῆς καί ὁ μεταξὺ εἶχε συνεδριάσει. Εἶχε ἀποκηρύξει
 αὐτή μας τήν ἐνέργεια καί ἤρθε στή Λαμία γιά νά ἐφαρμόσει
 τήν ἀπόφαση αὐτή. θυμῶμαι ὅτι μέναμε στό ἴδιο διαμέτριο καί
 οἱ τρεῖς, καί ὅταν μῆκε ὁ Ἡλιδόπουλος καί ὁ Κκενῆς μέ
 παρακάλεσαν νά βγῶ ἔξω. Καί ἀπὸ κείνη τῆ στιγμή καί πέρα,
 τό παιχνίδι εἶχε γιά πάντα χαθεῖ, γιατί ἡ ΒΔΑ, πιστεύοντας
 ὅτι ἔτσι ἐξυπηρετεῖ καλλίτερα τόν Παπανόρρου, ἔθεσε οὐσιασ-
 τικά τήν ὑπόθεση, μιλώντας γιά ἀτόχημα καί ἀποπροσανατολισμό-
 τας ἔτσι τό λαό, καί ἐνῶ περίμενε μέ τόν κινητοποιήσουν ὥστε
 νά μπορέσει ὁ ἴδιος μέ τή δύναμή του νά φράξει τό ὄρομο
 στούς δολοφόνους, καί ὅν ἦταν ἄλλοι, ὅπως ἀποδείχτηκε ἐκ τῶν
 ὑστέρων, ἀπὸ τῆν ἐπερχόμενη ροῦντα - παρακράτος - ΣΙΑ κ.λπ., -

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to the bleed-through effect. It appears to contain several paragraphs of text, possibly related to a historical or administrative document.

έντι λοιπόν νά κινητοποιήσει τό λαό, τοῦ ἔδωσε κατά κάποιο τρόπο γραμμή νά μένει ἥσυχος στό σπίτι του ὡστενά μὴν ἐνοχληθεῖ ὁ Παπανόρεου, δείχνοντας καλή διαγωγή ἀπέναντι στούς δολοφόνους.

"Ήταν κατά τή γνώμη μου ἡ χειρότερη ὑπηρεσία ποῦ μπορούσαμε νά κάνουμε καί στόν ἴδιο τόν Παπανόρεου. Ἡ ἀπόφαση τῆς ΕΔΑ γιά τόν Γοργοπόταμο ἔκλεινε τό μέλλον τῆς χώρας. Ὁ λαός ὅμως στήν ἐποχή τῆς λάμψης ἦταν ἔτοιμος νά πλημμυρίσει τούς ὁδούς ὅλης τῆς Ἑλλάδας ἀντί ὅσες τρεῖς πόλεις, γιατί ἡ ὀργή του ἦταν τεράστια καί ἰδιαίτερα ἡ νεολαία ποῦ ἔβλεπε καθαρά ὅτι ἡ ἠττημένη δεξιά σήμωνε πάλι κεφάλι καί ἦταν ἡ τελευταία μας εὐκαιρία γιά νά τῆς κόψουμε τά χέρια.

"Αν γίνονταν τελικά αὐτές οἱ τεράστιες κινητοποιήσεις, δεκαπλάσιες ὅπως εἶπα ἀπό τήν κηδεῖα τοῦ Λαμπρόκη, εἶναι βέβαιο ὅτι ἡ ἔνωση Κέντρου μαζί καί μέ ὅλο τό λαό καί μέ μῆς, θά ἦταν ὑποχρεωμένη εἴτε νά ξεσκεπαστεῖ σάν πράκτορας τῆς δεξιᾶς, εἴτε νά ὀδεῖ τή μάχη, ἄλλὰ μιά μάχη ἀποφασιστική, κατά τοῦ παρακράτους, καί μέλιστα ἀπό θέση ἰσχύος, γιατί τότε ἦταν κυβέρνηση, εἶχε πολλούς ἀνθρώπους τῆς μέσα στόν ἴδιο τό στρατό καί στήν ἀστυνομία, καί ἐπομένως ἡ ἐπιλογή ἐκεῖνης τῆς στιγμῆς γιά μιά ἀποφασιστική σύγκρουση ἦταν κατά τή γνώμη μου ἡ πιό εὐνοϊκή γιά τό ἑλληνικό προοδευτικό κίνημα, γιά ὅλο τό λαό, μῆς καί ὁ ἴδιος ὁ ἀντίπαλος μέ τή δολοφονική του ἐνέργεια στό Γοργοπόταμο εἶχε δημιουργήσει τρεῖς ἀπαρά- τητες προϋποθέσεις, δηλαδή δημοκρατική ἐνότητα καί ἀντιδεξιό πάθος μέσα σέ ὅλο τό λαό. Ὅμως ὅπως εἶπα ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ, ἴσως μέ τήν συνενοχή τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ ΚΚΕ, ὄχι μόνο ἔχασε αὐτή τήν ἱστορική εὐκαιρία, ἀλλά ἀφήνοντας ἔκθετο τόν Παπανόρεου στή διάθεση τῆς δεξιᾶς, προετοίμασε ἀθελά τῆς

First account of development of the...

Today found the water supply and water for...

It is possible that the water supply...

The water supply is not sufficient for...

The water supply is not sufficient for...

The water supply is not sufficient for...

The water supply is not sufficient for...

The water supply is not sufficient for...

The water supply is not sufficient for...

τό δρόμο για την τελική κατάρρευση του Παπανδρέου (βλ. 'Ιουλιανά κ.λπ.), _γεγονότα που ώδήγησαν τελικά στη χούντα.

Τό ίδιο βράδυ μετά τη συνεδρίαση στη Λαμία, στη Βουλή ο 'Αρχηγός της ΚΡΕ, ο Κανελλόπουλος, πανευτυχής όπως φαινότανε για τη στάση της ΕΔΑ, δεν 'εχασε ούτε ένα λεπτό, περνώντας άμέσως σε επίθεση. Θυμῶμαι ότι σε μία στιγμή του λόγου του, που φυσικά κατηγορούσε τόν Παπανδρέου για την απόφασή του να στείλει αντιπροσωπεύακυβερνητική στήν επέτειο του Γοργοπόταμου και καθιστώντας υπεύθυνη για τά γεγονότα του Γοργοπόταμου, σε μία στιγμή λοιπόν, στράφηκε προς έμεις, τούς βουλευτές της ΕΔΑ, και δείχνοντάς μας μέ τό χέρι φώναζει: "Είστε κόμμα δολοφόνων!". Θυμῶμαι ότι έπειδή ήμουνα μόνος βουλευτής που είχα διαφωνήσει ήδη μέ τήν πολιτική της ΕΔΑ, αντίδρασα μονάχα εγώ, ένω όλοι οί άλλοι είχαν κατεβεί τό κεφάλι, παραδεχόμενοι κατά κάποιο τρόπο ότι είμαστε δολοφόνοι, ένω τά πιάματα τών συντρόφων μας ήταν άκίμα άποφα στή καρδιά του Γοργοπόταμου. 'Αφού είδα ότι κανείς από τήν 'Εκτελεστική 'Επιτροπή δεν αντίδρασε στήν βαρεία ύβρη του άρχηγού της ΚΡΕ, σημάθηκα, και θυμῶμαι ότι είπα περίπου ότι "είναι ντροπή να μιλάτε έσείς αυτή τή γλώσσα, όταν οί νεκροί άνήκουν στήν παράταξή μας, και όταν όλος ό κόσμος ξέρει ότι οί δολοφόνοι βρίσκονται στή δική σας παράταξη".

'Από κατ' και πέρα δημιουργήθηκαν έπεισόδια. 'Αποφάσισα μόνος μου να μήν τούς αφήσω να συνεχίσουν, κι ένω οί συνάδελφοί μου της ΕΔΑ με τραβούσαν, σε κάθε του ψιάση του άπαντούσα μέ λέξεις όπως "τριφυκλα", "Κοτζαμάνης", "Ασμπράκης", _και τελικά ο Κανελλόπουλος κατέβηκε από τό βήμα.

'Η ΕΔΑ έδωσε συνέχεια έντολή κκή ή κηδεύα τών θυμάτων να γίνει διακριτικά, και αν είναι δυνατόν να μήν πάρει κανένα

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

πολιτικό χαρακτήρα." Έτσι την άλλη μέρα βρέθηκα στο Πέραμα, μαζί με σχεδόν όλο το Προεδρείο των Λαμπρόκηδων, στην κηδεία του Γραμματέα της ΕΔΑ, που ή χειροβομβίδα του είχε κηκκικκικκικκικκ πολιτικοίσει ολόκληρο το κεφάλι. Η ΕΔΑ είχε μεγάλη περιφρούρηση ώστε να εφαρμοστεί η γραμμή του κόμματος, αλλά ήταν δύσκολο να μπει εμπόδισον να πλησιάσουμε στο φέρετρο, μίξ και εγώ ήμουν βουλευτής εκείνης της περιφέρειας. Τόν έπικηθείο τον έκφώνησε ο βουλευτής Παπαδημητρίου, μέλος της 'Εκτελεστικής 'Επιτροπής, ακολουθώντας τη γραμμή, είπε περίπου ότι ο Γραμματέας της ΕΔΑ ηγαίνοντες στο Γοργοπόταμο μαζί με τους άλλους ήταν σόν να πήγαινε σε κάποιο πικ-νίκ σκου δυστυχώς έπεσε θυμα κάποιου τυχαίου άτυχήματος. Με την όμθυμη αντίδραση και των υπόλοιπων Λαμπρόκηδων, θυμάμαι ότι πήρα τό λόγο ένω προσπαθούσε να με έμποδίσει.

Άμέσως μετά την κηδεία πήγαμε σιά κεντρικά γραφεία της Θεσσαλίας (τότε βρισκονταν σ' ένα κλήσο κτίριο στην όδό Μειραιώς, πιδ κάτω από τό και νοίργια), καλέσαμε και τόν ΗπενΪ και κάναμε Προεδρείο με όθμα τό γεγονότα του Γοργοπόταμου και την πολιτική της ΕΔΑ. Ο τελευταίος, σόν τό μοναχικό μέλος της 'Εκτελεστικής 'Επιτροπής, προσπάθησε να μίξ μετακείσει. Όμως έμετες όμθωνα καταδικάσαμε την πολιτική της ΕΔΑ, διαχωρίζοντας τη θέση μας σόν ΔΗΛ και άπαιτώντας από τό κόμμα να αναθεωρήσει τη στάση του όσο ήταν ακόμα καιρός, υλοθετώντας την πολιτική των μαζικών κινητοποιήσεων έναντίον του έγκλήματος της δεξιάς. Στο τέλος ο ΗπενΪς έγκαιτέλειψε τη συνεδρίαση και πήγε προφανώς να είδοποιήσει την ήγεσία της ΕΔΑ για την άπφασή μας, ένω έματες οι υπόλοιποι πετάξαμε τό κείμενο και άνατέθηκε σε μένα να φροντίσω για τη δημοσίευση του από την "Αύγή".

"The first thing I noticed when I stepped out of the plane was the
 cold air. It was a relief after the long flight. I looked out at the
 vast landscape below me, a mix of green fields and brown hills. The
 sun was low in the sky, casting a golden glow over everything. I
 felt a sense of peace and tranquility that I had never experienced
 before. The air smelled fresh and clean, a stark contrast to the
 stale air of the airplane cabin. I took a deep breath and felt my
 lungs expand. It was a simple moment, but it felt like a revelation.
 I was finally home."

"The second thing I noticed was the sound of the wind. It was a
 constant hum, a low-frequency vibration that seemed to permeate the
 entire atmosphere. It was a comforting sound, a reminder of the
 elements of nature that I had been so close to. The wind rustled the
 leaves of the trees and the grass, creating a symphony of natural
 sounds. I closed my eyes and listened intently, letting the sound
 wash over me. It was a soothing presence, a reminder of the world
 I had left behind. I felt a sense of connection to the earth, a
 sense of belonging that I had never felt before. The wind was a
 constant companion, a friend who had been with me since the beginning
 of time. It was a simple sound, but it felt like a lifeline. I was
 finally home."

Πράγματι πήγα στην έφημερίδα, όπως όμως, όπως ήταν
 φυσικό, μου είχαν ότι άρμόδιος να δώσει έντολή ήταν μόνο
 ο Ηπικλλάκης. Έπρεζε λοιπόν στη Βούλη. Η συνεδρίαση δεν
 είχε ακόμα αρχίσει. ^{μέ ειδα} Μόλις ~~μικηκίης~~ ο Ηπικλλάκης μου είχε στο
 μεταξύ πληροφορηθεί τα γεγονότα, και πριν του πω τίποτα,
 για το κεζιμένο, εξαλλος, μπροστά σε όλους τους Βουλευτές
 (Κεντρώους κ.λπ.), άρχισε να μου φωνάζει: "Δέν είσαι έσθ που
 θα διαλύσεις το κόμμα". Πήραμε σχεδόν στα χέρια όπως μας
 χόρτισε ο Κόρκος. Καί η έπιστολή φυσικά δεν δημοσιεύθηκε.
 'Από καί καί πέρα, όπως είναι φυσικό, οι σχέσεις μου με την
 ηγεσία της ΕΔΑ ήταν πολύ τεταμένες. Όσοσο, τα καθημερινά
 γεγονότα ήταν τόσο πυκνά και και ιμα, δηλαδή έπρεπε συνε-
 χώς να παίρνουμε συγκεκριμένες αποφάσεις, συγκεκριμένα
 μέτρα, κινητοποιήσεις κ.λπ., όπως φτάσαμε στα 'Ιουλιανά.
 Δεν θυμάμαι έν τα γεγονότα του Γεργολόταμου ήταν πριν ή
 μετά το πρώτο συνέδριο της ΔΗΑ, γιατί ^ή καί πρώτη μου είση-
 γηση στο καινούργιο κεντρικό συμβούλιο ήταν διαποτισμένη με
 το ίδιο πνεύμα σχετικά με την έσφομένη πάντα κατά τη γνώ-
 μη μου πολιτική της ηγεσίας της ΕΔΑ:
 θυμάμαι μόνο μία φράση που έγινε αντίκεζιμένο πολλών συζη-
 τήσεων. "Λεγα ότι η πολιτική αυτή με μαθηματική ακρίβεια
 μας οδηγεί σε τούνελ. Άγώ τουλάχιστον βλέπω καθαρά την εί-
 σοδό του και δεν μπορώ να προβλέω την έξοδο. Καί πάλι με
 παρέμβαση του Κκεντ ή είσηγηση αυτή δεν κατέβηκε ως τα μέλη
 του τότε κεντρικού συμβουλίου αλλά μόνο στο προόρετο, και
 όπως έμαθε έν των ύστερων ο Τρίκας, μέλος της Γραμματείας
 πήρε το κεζιμένο αυτό για να το δειξει προσωπικά στον

Ich habe die Ehre, Ihnen hiermit zu berichten, dass
 die von Ihnen am 10. d. M. angeforderten
 Daten bezüglich der Tätigkeit des
 Unternehmens in den letzten
 Jahren zur Verfügung gestellt werden
 können. Die entsprechenden
 Unterlagen sind Ihnen
 in den letzten Tagen
 überreicht worden. Ich
 hoffe, dass diese
 Informationen für
 Ihre Zwecke ausreichen.
 Falls Sie weitere
 Angaben benötigen,
 bitte lassen Sie mich
 wissen. Mit freundlichen
 Grüßen,
 Dr. h. c. h. [Name]

Κολιγιάννη που τότε βρισκόταν στο Ανατολικό Βερολίνο.
 Τι είχαν και τι αποφασίστηκε, δεν ξέρω. Φυσικά τα 'Ιουλιανά έπιβεβαίωσαν τις επιφυλάξεις μας για την πολιτική της ΕΔΑ. Παρ' όλα αυτά και πάλι η ΔΔΑ είναι αυτή που μπήκε έπικεφαλής στις μεγάλες κινητοποιήσεις που συντάραξαν την 'Αθήνα την 'Ελλάδα και 'Όλο τον κόσμο για 70 μέρες. Τότε έποκαλύφθηκε πιά πανηγυρικά ή 'Ξλαίψη κάθε σοβαρής πολιτικής από μέρος της ΕΔΑ, δηλαδή οι κινητοποιήσεις αυτές δεν δόηγοσαν σε καμιά προοπτική, σε καμιά έναλλακτική λύση, είχαν ένα ανόμοιο στόχο, να έμποδίσουμε τους άποσπάτες να κάνουν Κυβέρνηση, και 'Όταν τελικά οι άποσπάτες έκαναν Κυβέρνηση, φάνηκε στόμάτια του κόσμου ότι 'Όλοι μας οι 'Αγώνες έπεσαν στο κενό. Κι τον κοινό 'Αγώνα Παπανορέττων και ΕΔΑ έναντι των άποσπατων, γινήκαμε κάτι παραπάνω από ούρα του Παπανορέου. Γινήκαμε Παπανορέττωότεροι του Παπανορέου. Κι έποτέλεσμα ένα τυφλό, θρησκευτικό θ'άλεγα, πέθος κατά των άποσπατων χωρίς καμιά έπίσημη 'Ανάλυση, κοινωνική, ταξική - "Τι είναι ο Παπανορέου, τι είναι οι άποσπάτες, τι είμαστε έμεις". Και 'Έτσι 'Όταν τό Δεκέμβρη του 1966, τότε που τα 'Ανάκτορα και γενικά τό παρακράτος, 'Ες κούμε οι 'Αμερικάνοι, περνούσαν σε μιά 'Ελλη φάση, με τη βασιλική Κυβέρνηση του Παρασκευοσκουλου, βρέθήκαμε να φηφίζουμε την 'Ίδια πολιτική με τους άποσπάτες (την Κυβέρνηση Παρασκευοσκουλου 'Υποστήριζαν στη Βουλή ή ΕΡΕ, ή συντριπτική πλειοψηφία της ΕΚ με έπικεφαλής τον Γ. Παπανορέου, και ή προοδευτική πλειοψηφία της Ε.Κ., με έπικεφαλής τον 'Ανδρέα Παπανορέου, 'Ενωθ' ενάντια στην Κυβέρνηση του Παρασκευοσκουλου φήφισε μόνο ή ΕΔΑ και οι άποσπάτες).
 "Όταν λοιπόν βρεθήκαμε στην 'Ίδια πολιτική, δεν ξέραμε πώς να

Konstitution und über die...
 11. Die...
 12. Die...
 13. Die...
 14. Die...
 15. Die...
 16. Die...
 17. Die...
 18. Die...
 19. Die...
 20. Die...
 21. Die...
 22. Die...
 23. Die...
 24. Die...
 25. Die...
 26. Die...
 27. Die...
 28. Die...
 29. Die...
 30. Die...
 31. Die...
 32. Die...
 33. Die...
 34. Die...
 35. Die...
 36. Die...
 37. Die...
 38. Die...
 39. Die...
 40. Die...
 41. Die...
 42. Die...
 43. Die...
 44. Die...
 45. Die...
 46. Die...
 47. Die...
 48. Die...
 49. Die...
 50. Die...

έξηγήσουμε στο λαό αυτή την έξ αντικειμένου κοινή στάση με μία πολιτική παράταξη ("άποστάτες") που μέχρι χτές τη χτυπάγαμε με την ίδια λύσσα με τους Παπανορέεικούς.

Εχοντάς με την φηγοφορία αυτή, που κατά τη γνώμη μου είχε άποφασιστικό χαρακτήρα, γιατί είναι φανερό ότι η κυβέρνηση Παρασκευόπουλου είχε ένα μόνο σκοπό: να δώσει το χρόνο στη δεξιά ώστε να ανακυντάξει τις δυνάμεις της ύστερα από τις έκλογικές ήττες του 1963-64, και με τον α' ή β' τρόπο να μπορέσει να στερεώσει καλλίτερα την κυριαρχία της, θυμάμαι ότι την ίδια μέρα της φηγοφορίας συμαντήθηκα με τον 'Ανδρέα "απανορέου, με δική μου πρωτοβουλία, δηλαδή εν άγνοια της ήγασίας της ΕΔΑ, λέγοντάς του περίπου τα έξης: Νομίζω ότι με τη σημερινή έκλογή στη Βουλή, είναι μία μοναδική εύκαιρία να διαχωρίσεις τη θέση σου από την "Ένωση Κέντρου. Λέγεται ότι σε ακολουθούν περίπου 50 βουλευτές.

φηγίσεις
"Αν κηφικηπακμαζί με την ΕΔΑ, ενάντια στην κυβέρνηση Παρασκευόπουλου, 1) θα σταματήσει όλη η προπαγάνδα και του παρακράτους και της δεξιάς για το όπθην κίνδυνο που παρουσιάζεις όντας στην ήγασία ενός κόμματος που πιθανόν αύριο να είναι έξουσία." Έτσι άφανοϋμε ένα από τα προσχήματα του παρακράτους που ζητάει με κάθε τρόπο άνώμαλες λύσεις.

2) Νομίζω ότι με τη συντηρητική πλευρά της Ε. Κ. δεν μπορείς να έχεις καμιά σχέση πιά, δηλαδή και αν η Ε.Κ. γίνει κυβέρνηση, ο ρόλος σου περ' όσα ισχυρίζεται η δεξιά προπαγάνδα δεν μπορεί να είναι άποφασιστικός. 3) Μένοντας ανεξ' ερτητος έπικεφαλής ενός κόμματος προοδευτικού με 40-50 βουλευτές δημιουργούμε έξ αντικειμένου τις βάσεις για ένα μέτωπο της άριστερας." Έως έκείνη τη στιγμή, ο 'Ανδρέας φαινόταν να ταλαν-

τεύεται. Όμως τό βράδου στή ψηφοφορία κατά σύμπτωση είχα ύριστεύ έγώ άπό τόν Πρόεδρο ψηφοσυλλέκτης . 'Ο 'Ανδρέας καί ή ομάδα του φήμισαν τελικά ύπέρ τής Κυβερνήσεως Παρασκευόπουλου, μέ τή δικαιολογία ότι δεν έπρεπε νά διασπαστεύ ή Ένωση Κέντρου.

Δίγιο πριν άπό τά γεγονότα αυτά, πήγα μαζί μέ τόν Νίκο Καρρῦ στό Βουκουρέστι ύστερα άπό πρόσκληση του Πολιτικού Γραφείου του ΚΚΕ, μέ θέμα "ή ΔΝΑ καί οί πολιτικές εξελίξεις".

'Ο Καρρῦς μέ παρακάλεσε μέ κίνω έγώ τήν είσήγηση. Στή συνεδρίαση πήρε μέρος όλοκληρο τό ΠΓ μέ έπιμεφαλής τό Γκρόσο καί Κολιγιάννη, ήταν καί ό Παρτσάλδης. Στήν είσήγησή μου, άφου επανέλαβα τς άπόψεις μου γιά τήν πολιτική κατάσταση, που τούς ήταν άλλωστε γνωστές, μίλησα κυρίως γιά τήν καινούργια μεγάλη έκστρατεία που έτοιμάσαμε μέ κύριο στόχο τήν πραγματοποίηση μαζικών σεμιναρίων γύρω άπό τά προβλήματα τής νεολαίας κατά κλάδους, δηλαδή άγροτική έργαζόμενη καί φοιτητική μαθητική νεολαία. 'Εκείνο που έχει σημασία είναι οί νέες μορφές που προτείνουμε, δηλαδή οί συζητήσεις γιά τά προβλήματα νά πέρουν ένα μαζικό δυναμικό χαρακτήρα, νά γίνουν δηλαδή μέσα σιή βάση ο'όλο τόν έθνικό χώρο μέ κινητοποιήσεις, συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις, μέ πολλές κορυφώσεις που θα κατέληγαν σε τρία, ως τό κούμε συνέδρια νεολαίας:

- 1) Γιά τά άγροτικά.
- 2) Γιά τά έργατικά.
- 3) Και γιά τά φοιτητικά μαθητικά.

Τό ΠΓ άποσώθηκε γιά νά μελετήσει τς προτάσεις. Καί στή βραδινή συνεδρίαση ό Κολιγιάννης περιορίστηκε σε πολύ γενικές άπαντήσεις, καί όριστηκε τς λεπτομέρειες νά τς συζητήσουν

μέ κλιμακο τής Κεντρικής 'Επιτροπής άποτελούμενο από τούς
Ετρίγγο και Φαράκο στη Βουδαπέστη.

'Εκετ' ό Ετρίγγας απόκάλυψε τίσ πραγματικές προθέσεις του
Πολιτικού Γραφείου, που φυσικά άπηχοσαν από τή γνώμη τής ήγε-
σίας τής ΕΔΑ. Συμψμαι χαρακτηριστικά ήμα τή φράση του:
"Ηδς χρειάζεται μυμηγκοδουλειά". "άέν είμεθα πρόθυμοι
γι' αυτές τίσ μεγάλες κινητοποιήσεις. Άνησυχούμε γι' αυτές."

Πρέπει έδω νά πώ ότι μετά τά 'Ιουλιανό ήπηρεε μιά
κάποια κάμφη, τόσο μέσα στο λαό, όσο και ιδιαίτερα στη νεολαία
και έπομένως στη ΔΝΑ. Γι' αυτό άκριβώς τό λόγο, τό Προεδρείο
τής όργάνωσης είχε έπεξεργαστεί αυτό τό πρόγραμμα τών κινη-
τοποιήσεων που κατά τή γνώμη μας θά έδιναν μέ νέα όρμητικό-
τητα και μαζικότητα στο κίνημά μας. "Όμως ήμουν ύποχρεωμένος
νά μεταφέρω τήν άποψη του Π. Γ. που μής καλοϋσε σέ "μυμηγκο-
δουλειά". 'Εκετ' μεταξύ άλλων τούς ανέφερα ότι παρ' ότι τό
σύνολο τών λαμπράκων πιστεύουμε ότι είναι κομμουνιστές,
χωρίς νά τό διακηρύξουμε φυσικά έπίσημα, (τό ίδιο συνέβαινε
έλλωστε και μέ τήν ΕΔΑ), έντούτοις άντικειμενικοί λόγοι,
κυρίως ή έλλειψη μαρξιστικών βιβλίων, μής έμπόδιζαν νά περά-
σουμε σέ μιά περισσότερο μαρξιστική έπιμόρφωση τών μελών μας.
'Ο φαράκος ανέλαβε νά συνταχθετ' έξω και νά μής σταλετ' στην
'Ελλάδα τό άνάλογο ύλικό. "Όταν γύρισα στην 'Αθήνα, συζητήσαμε
μέ τή Γραμματεία του Προεδρείου, τίσ άπόψεις του ΠΓ, και άπο-
φασίσαμε νά τίσ εφαρμόσουμε στην όργάνωση. Τά άποπελέσματα
ήσαν καταστροφικά. Συμψμαι λίγους μήνες άργότερα σέ μιά συνε-
όρταση τής γραμματείας, όταν ρώτησα τό ήπενθ γιατί ύπάρχει
τόσο μεγάλη διαρροή σέ μιά συγκεκριμένη μας όργάνωση,
μου άπάντησε χαμογελώντας "ή μυμηγκοδουλειά", κόνοντας έτσι
εύθέως κριτική στη γραμμή που μής έπέβαλε τό ΠΓ, και που

στην ούσα ήταν μία άρνηση της ως τότε πολιτικής μας μέσα στη νεολαία, μις πολιτικής που είχε όψει τόσο θεαματικά αποτελέσματα.

"Ίσως τό γεγονός αυτό νά στάθηκε ή άφορμή που μέ όδήγησε στην παραίτησή μου. Ή ούσα πάντως είναι ότι τά χέρια μας ήταν δεμένα, τό κόμμα, ΚΚΕ καί ΕΔΑ, είχαν αποφασίσει νά βάλουν τή ΔΝΑ όπως λέμε "στό μαντρί", όποτε καί ή οική μου προσωπική συνβολή καί ρόλος μου στην όργάνωση έλατιωνοταν έξ άντικειμένου από μέρα σέ μέρα. (Όλες μου οι προτάσεις για κινητοποιήσεις καί άλλες ενέργειες άπορρίπτονταν συστηματικά από τήν ήγεσία της ΕΔΑ). Καί τότε άκριβώς είναι που αποφάσισα νά στραφώ πιά άποφασιστικά πρós τό πολιτιστικό κίνημα, ιδρύοντας τό Πολιτιστικό Κέντρο Πειραιώς, μέ προοπτική νά τό γενικεύσω σέ όλες τις μεγάλες πόλεις της Ελλάδας.

"Έτσι υπέβρα τα τήν παραίτησή μου, που ηηκη ήταν ένα γράμμα πρós τό κεντρικό συμβούλιο της ΔΝΑ. Συμπίμαι ότι υπαγόρευα τό γράμμα αυτό στον Δημ. Παληό, που ήταν τότε ό προσωπικός μου γραμματέας, όταν άρχισαν νά μπαίνουν διάφορα μέλη του άποεδρείου. Νομίζω ότι 3 ή 4 πρόλαβαν καί τό πήραν. Μετά έφτασε ό Μικεντισμοταμάτης τή δακτυλογράφηση των άντιγράφων που προορίζονταν για τά 700 μέλη του Κεντρικού Συμβουλίου έδωσε έντολή νά μήν γίνει γνωστό τό γράμμα, καί μέ παρακάλεσε νά πώμε σίτι του. Σέ λίγο έφτασε έκεί καί ό Νίκος Καρπής καί μετά από κολύμπες συζητήσεις καταλήξαμε νά παραμείνω τυπικά άπόεδρος της ΔΝΑ, νά μή γίνει γνωστή ή παραίτησή μου καί σέ άντιστάθμισμα νά γίνω μέλος μέ κοσπέτοια της "Κτελεστικής Έπιτροπής της ΕΔΑ, ώστε νά συναχίζω νά παίρνω μέρος από πιά ύψηλή καί υπεύθυνη θέση στη διαμόρφωση της πολιτικής της ΕΔΑ μέ ειδικό τομέα τό προβλήματα πολιτισμού.

2: Δημοσίευμα "Αθηναϊκής".

Νομίζω ότι το 1962 έγινε μια πρώτη συνάντηση στο δικηγορικό γραφείο Καραχάλιου-Δρούζα, ύστερα από πρωτοβουλία όρισμένων επιστημόνων κυρίως που ανήκαν στο χώρο της άριστερης χωρής να είναι οργανωμένοι στην ΕΔΑ. Από το 60 ως το 62 ή καλλιτεχνική μου παρουσία στην Ελλάδα, με κορόμφωμα τις λαϊκές συναυλίες στην επαρχία, έπαιρνε όλοένα και περισσότερο πολιτικό χαρακτήρα. Προσωπικά διατηρούσα σχέσεις με πολλούς ΕΔΑϊτες, καληούς συντρόφους στο ΕΑΝ, στην ΕΠΟΝ, στην Ίμαρσία, στο Μεκρονήσι, και που μερικοί από αυτούς ήταν ηγέτες της ΕΔΑ. Δεν ήταν τόσο οι συγκεκριμένες μου διαφωνίες για την πολιτική που έφάρμοζαν (νομίζω ότι την βροχή εκείνη δεν είχα διαφωνίες) όσο από τη μια μεριά το σόκ που είχα δεχτεί στο 1949 όταν ήμουν στο 4ο τάγμα Μεκρονήσου με την 6η ολομέλεια του ΕΚΕ, που μ'έκανα να χάσω την πίστη μου στην πολιτική των διαφόρων ηγετών του κόμματος αυτού, όσο από την άλλη πλευρά η σκέψη ότι στην περίοδο εκείνη έπρεπε να μείνω εκτός του κόμματος για να μπορέσω ελεύθερα και αδέσμευτα με έφορμόσω την άποστολή μου στον πολιτιστικό τομέα, όπως άρχισα με τον "Επιτέφιο".

Εδώ πρέπει να υπογραμμίσω το γεγονός ότι συγκεκριμένα ο "Επιτέφιος", όπως και τ'άλλα έργα που άκολούθησαν, χτυπήθηκαν άνοιχτά από τις στήλες της "Αύγης". Και ήταν φανερό ότι η πλειοψηφία της Ιντελιγκέντσιας της άριστερης και κυρίως των οργανωμένων μελών της στην ΕΔΑ, όπως και πολλά στελέχη ήταν ενάντια στην μελοποίηση του Ρίτσου από μένα με τον τρόπο που έγινε, γιατί πίστευαν ότι το μπουζούκι είναι ο ύπόκοσμος, το χαοσι, ή διαφθορά, και επομένως θανάσιμοι έχθροί της άριστερης.

Πιστεύω ότι αν η ηγεσία της ΕΔΑ δεν με αποκήρυξε τότε σαν μουσικό άνοιχτά, αυτό το έκανε γιατί διαπίστωσε ότι το έργο μου είχε μεγάλη απήχηση στις λαϊκές μάζες και ιδιαίτερα στη νεολαία που επικλήον αντιμετώπιζαν τόσο το έργο μου όσο και μένα σαν μία από τις πιο προχωρημένες εκφράσεις της ελληνικής άριστερης τήν εποχή εκείνη.

"Αλλωστε τον τόνο τον έδωσε ή ίδια ή δεξιά που από τήν πρώτη στιγμή έδειξε θάλαγα φόβο και πανικό απέναντι στο έργο και τή όρση μου με τις συνεχείς απαγορεύσεις, τό ρα-διόφωνο, τή λογοκρισία, και γενικά τις διώξεις που έπαιρναν όλο και πιο όξυ χαρακτήρα, με κορύφωμα τό λιθοβολισμό από τήν αστυνομία και από τους παρακρατικούς της συνουσίας μου στη Νόουσα (έκλογές 'Οκτ.-Νοεμβ. 1961).

"Ετσι σιγά-σιγά έρχισα νά λειτουργώ μέσα στη συνείδηση μιās μεγάλης μερίδας άνοργανώτων της άριστερης, σαν φυσικός ήγέτης ενός πλατειού άναγεννητικού άριστερου κινήματος.

"Έτσι ώδηγηθήκαμε στη συγκέντρωση που άνεφερα στην άρχή, όπου άποφασίστηκε νά μελετήσουμε πιο έπιστημονικά τήν περίπτωση δημιουργίας ενός πλατειού κινήματος της άριστερης, ενός άναγεννητικού κινήματος της άριστερης εκτός της ΕΔΑ.

Οι προσπάθειες μας αυτές ολοκληρώθηκαν με τή δημοσίευση μιας ένός κειμένου που τό όνομάσαμε "Μανιφέστο της 'Αθήνας" (και που θα πρέπει νά κυκλοφόρησε τέλη του 62 ή άρχές του 63). Τότε έμφανίστηκαν και άλλες ομάδες στελεχών πλέον της άριστερης, που διαφωνούσαν με τήν πολιτική της και που πρότειναν νά συντονίσουμε τις προσπάθειές μας, οι περισσότεροι απ' αυτός μόλις έβγαίνουν από τις φυλακές του έμφυλου πολέμου και μία σημαντική μερίδα ήταν πρώην αξιωματικοί του ΕΛΑΣ.

"Ετσι στις αρχές του 63 το σπίτι μου είχε μεταβληθεί σε πολιτικό γραφείο, γεγονός που ήταν φυσικό να προκαλέσει την αντίδραση της ηγεσίας της ΕΔΑ, που δεν ήργησε να φανεύει.

"Χστερα από πολλές συζητήσεις και διαπραγματεύσεις, η ΕΔΑ ζήτησε την ένταξη αυτού του κινήματος στις γραμμές της.

Τελικά δεν είχαμε αντίρρηση, όμως θέταμε ορισμένους όρους που πιστεύαμε ότι θα βοηθούσαν ώστε η ΕΔΑ να γίνει το πλατύ μαζικό και ξεκαθαρισμένο κόμμα που θέλαμε.

Με δύο λόγια, οι απόψεις μας ήταν ότι υπήρχε έν δυνάμει ένα πλατύ κίνημα μέσα στο λαό και ιδιαίτερα στη νεολαία που όμως η ΕΔΑ και ιδιαίτερα η νεολαία της, λόγω της στενότητας της πολιτικής της, δεν μπορούσε να εκφράσει.

Μια άλλη ομάδα που πήρα επαφή μαζί μας ήταν το κίνημα κηέρτρων Ράσελ, με επικεφαλής τον Νικχάλη Περιστεράκη.

Παρ'ότι η νεολαία της ΕΔΑ προσκαθούσε να το ελέγχει 100 ο/ο έντοτούς η ίδιαζουσα προσωπικότητα του Περιστεράκη κατάφερε τελικά να δίνει στο κίνημα αυτό μία διαφορετική λάμψη, ένα νέο τύπο έκαφης με το λαό. Παράδειγμα η σύλληψη ψιλάότη Παραθώνεια πορεία ειρήνης, που άνήκει στο κίνημα αυτό και που τελικά έλλαξε την ιστορία στην Ελλάδα.

Ετήν προετοιμασία της πρώτης Παραθώνειας πορείας, η κίνηση μας, που είχε ακόμα προσχωρήσει στην ΕΔΑ, είχε πάρει δραστήρια μέρος. Όλα τα μέλη μας πήραν μέρος στην κινητοποίηση και όλοι πιστώθηκαν από την αστυνομία ένω, όπως είναε γνωστό, μονόχε ο Γρηγόρης Λαμπράκης, έντας βουλευτής, μπόρεσε να φτάσει στο Παραθώνα, γεγονός που του στοίχησε μετά λίγο καιρό τη ζωή του, με αποτέλεσμα όλο το πλέγμα των εξέλιξεων που ακολούθησε.

Μετά την Παραθώνεια πορεία και πριν από τη δολοφονία

του λαμπράκη, στο δίδωμά του αυτό είχαμε τικτές συναντήσεις με την ηγεσία της ΕΔΑ από γραφεία της "Αύγης", με σκοπό όπως είπα την εξέταση των όρων της συμμετοχής και του κινήματος του "Μανιφέστου της Αθήνας στις γραμμές της ΕΔΑ.

"Όλες αυτές οι κινήσεις ήταν φυσικό να γίνουν εύρύτερα γνωστές, έξ' ου και το άρθρο της "Αθηναϊκής".

Την εποχή εκείνη, ανάμεσα σε άλλους με είχε επισκεφθεί στο σπίτι μου και ο Δευτέρης Αποστόλου, αλλά δεν θυμίζω τι ακριβώς είπαθηκε μεταξύ μας και τι είχαμε συμφωνήσει.

II:

Λόγω των στενών σχέσεων μου με την ηγεσία της ΕΔΑ, είσοποιήθηκα άμεσα από τον Αντόνη Ηκριλλάκη για τον τραυματισμό του Λαμπράκη. Αποφάσισα να πάω άμεσα στη Θεσσαλονίκη και το ανακοίνωσα. Η παρακάλεσε να περάσω από τα γραφεία του κόμματος. Εκεί μου ανακοίνωσαν ότι αποφάσισαν κι αυτοί από την πλευρά τους να στείλουν αντιπροσωπεία αποτελούμενη από τον Μανώλη Γλέζο, τον Γιάννη Ρίτσο και τον Καθηγητή Ίμβριώτη, και αν ήθελα να αποτελέσω κι εγώ μέλος αυτής της αντιπροσωπείας "Έτσι πήγαμε όλοι μαζί στο νοσοκομείο "Αχέια" όπου μέσα βρισκόταν ο Λαμπράκης. Εκεί άμεσα διαπιστώσα ότι ο μηχανισμός της ΕΔΑ είχε έντολη (Ίσως να ήταν και δική της πρωτοβουλία) να φερθεί με ειδική κυρίως ανάμεσα σε μένα και το Γλέζο, δηλαδή τέ βράδεια όταν εγκαταλείψαμε το νοσοκομείο και υπήρχε κίνδυνος να χτυπηθούμε κι έμετς από τους παρακρατικούς, οι ΕΔΑϊτες φρουροί περιβάλλοναν επιδεικτικά τον Γλέζο για να τον βάλουν στο αυτοκίνητο και να τον συνοδεύσουν

Die ersten vier Jahre des Bestehens des Vereins haben für die Höhe des Interesses die besten Belege geliefert. Die Zahl der Mitglieder ist von 1874 bis 1881 von 120 auf 400 gestiegen. Diese Zunahme ist der Verdienste der Tätigkeit der Mitglieder zu danken, die in ihrer Zahl sich jährlich um ein Drittel vermehrt hat. Die Zahl der Mitglieder ist im Jahre 1881 auf 400 gestiegen. Diese Zunahme ist der Verdienste der Tätigkeit der Mitglieder zu danken, die in ihrer Zahl sich jährlich um ein Drittel vermehrt hat.

στην πόλη, ενώ το ίδιο επιδεικτικά με Άθηναν έρημο και μόνο μπροστά στο νοσοκομείο στο Ξελες των παρακρατικών.

Όμως είναι ο άπλος λαός και κυρίως οι νέοι που με περικύκλωναν για να με προφυλάξουν, και θυμάμαι ότι σε μία τέτοια στιγμή, μπροστά στο νοσοκομείο, καθώς συζητούσαμε, ρίχτηκε η ιδέα για την όργάνωση ενός κινήματος δυνατού που θα έμπδιζε τα χέρια της αντίδρασης να επαναλάβουν αυτό που έκαναν με τον Λαμπράκη.

Εξ συνέχεια η όργάνωση της ΕΔΑ θεσ/νικής υποχρεώθηκε να με προτείνει για όμιλητή στη συγκέντρωση που όργάνωσε για το Σάββατο (δηλαδή δύο μέρες μετά το χτύπημα του Λαμπράκη) μπροστά στο πανεπιστήμιο, και που είχε απαγορευτεί από την άουτονομία. Προηγούμενα είχε άναγγελθεί ότι θα μιλήσουν ο Ρίτσος και ο Ίμβριώτης. Όμως το Σάββατο το πρωί Έφυγαν και οι δύο για την Άθήνα όπου όπως είπαν είχαν άλλες υποχρεώσεις, κι έτσι δεν έμεινα παρά μόν εγώ, πρόγμα υποθέτω επώδουνο για την ήγεια της ΕΔΑ, που δεν ήθελε με κανένα τρόπο να έμφανιστώ και ιδιαίτερα εκείνη τη στιγμή μπροστά στο λαό με πολιτικές εϋθύνες. Αύτή η όμιλία μου και η πορεία που άκολούθησε ήταν η πρώτη ούσιαστική επάνοδος στην πολιτική ζωή της χώρας.

Την επόμενη μέρα πέθανε και τυπικά ο Λαμπράκης. Και το πρόβλημα που ήτανε μπροστά μας ήταν η μορφή της κηδείας και τί αποβλέπαμε απ' αύτην, δηλαδή ποιούς πολιτικούς στόχους θα βόζαμε εκείνη τη στιγμή. Νομίζω ότι κανείς μας δεν συνέλαβε σωστά το συγκεκριμένο συσχετισμό δυνάμεων ώστε να μπούν τά σωστά συστήματα. Ή δική μου άποψη ήταν περισσότερο άρισ-τερη απ' όσο έπρεπε, και γι' αύτο χτυπήθηκε από την ήγεια της ΕΔΑ δικαιολογημένα ίσως, αλλά τελικά η πολιτική που διατύπωσε η ήγεια αύτη στη συγκεκριμένη στιγμή ήταν κι αύτη δεξιότερη απ' όσο έπρεπε.

1. Die erste Aufgabe ist die Bestimmung der *Grundform* der *Erkenntnis*.
 2. Die zweite Aufgabe ist die Bestimmung der *Form* der *Erkenntnis*.
 3. Die dritte Aufgabe ist die Bestimmung der *Materie* der *Erkenntnis*.
 4. Die vierte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 5. Die fünfte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 6. Die sechste Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 7. Die siebte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 8. Die achte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 9. Die neunte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 10. Die zehnte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 11. Die elfte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 12. Die zwölfte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 13. Die dreizehnte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 14. Die vierzehnte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 15. Die fünfzehnte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 16. Die sechzehnte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 17. Die siebenzehnte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 18. Die achtzehnte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 19. Die neunzehnte Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 20. Die zwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 21. Die einundzwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 22. Die zweiundzwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 23. Die dreiundzwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 24. Die vierundzwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 25. Die fünfundzwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 26. Die sechsundzwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 27. Die siebenundzwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 28. Die achtundzwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 29. Die neunundzwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.
 30. Die dreißigste Aufgabe ist die Bestimmung der *Wahrheit* der *Erkenntnis*.

-17-

Ευγκεκριμένα, πότε να έπρεπε να ριζούμε σκληρότερα συνθήματα ανταποκρινόμενα και στην αγανάκτηση που συντάραζε τό λαό, ενώ η ΕΔΑ τελικά δεν κατάφερε να ριζεί κανένα πολιτικό σόνημα, καμμιά πολιτική προοπτική, μέσω στην κηδεσία. 'Η αντίθεση μου με την ηγεσία της ΕΔΑ ήταν πολύ μεγάλη, κατά κάποιο τρόπο έκείνη τη στιγμή εξέφραζε άκκι τά πιο άκρατα συνθήματα άντι-δεξιά του λαού, άπό την "αλλη μεριά η ΕΔΑ είχε φόβους μήπως η κηδεσία, παρασυρμένη άπό τά συνθήματα αυτά, πάρει μαχητικό χαρακτήρα, γεγονός που μπορούσε να δώσει την εύκαιρία στο παρακράτος για μία λυσσαλέα και άποφασιστική άντεκτίθεση κατά του μαζικού κινήματος.

'Ομολογώ ότι σε εκείνη τη συγκεκριμένη στιγμή η σέση μου καθοριζονταν περισσότερο ^{άπό} έν ένόηκτο και τό συναίσθημα και πολύ λιγότερο άπό συγκεκριμένη πολιτική άνάλυση. "Άλλωτε μου έλειπαν και τά έπιστημονικά δεδομένα του πολιτικού προβλήματος. Καί γι' αυτό δεν οίνω ήδικο στίς συγκεκριμένες πράξεις έχθρικές που εξέδόηωσε η ηγεσία της ΕΔΑ, ήκι την έποχή έκείνη, όπως λ.χ. την "σάλληψη μου" άπό τον Τάκη Ηκενε στο σταθμό της άαρσης τό βράδυ που περιμέναμε τό κορό του Δεμπράκη και την άπομόνωσή μου στο θουαγίε του σταθμού. Λίγο άργότερα, και όταν μαζί με τους φίλους μου είχαμε άποφασίσει να κάνουμε πορεία ώς την Αηερδούλη είναι ο Γλέζος που με "καρκάλεσε" να μπώ σ' ένα αυτοκίνητο της ΕΔΑ, ώστε να μή γίνει η πορεία, και τέλος την ήμέρα της κηδεσίας και όταν μπροστά στο νεκροταφείο ο κόσμος μου ζητούσε να πάρω τό λόγο ήταν ο Δεωνόρας Κύρκος που κι αυτός μ' έβαλε σ' ένα άλλο αυτοκίνητο της ΕΔΑ για να με άδηγησει στο σπίτι μου.

'Ο μόνος που έπιασε νομίζω άκριβώς τό πολιτικό σέγμα της

στιγμής είναι ο Ίδιος ο λαός, που τόσο από την πλευρά του
 όγκου (έκατοντάδες χιλιάδες), όσο και από την πλευρά της
 πειθαρχίας και της αυτοσυγκράτησης αλλά και της αποφασισ-
 τικότητας και όργης που έδειξε με τα πολιτικά συνθήματα
 που ξεπηδούσαν αλύτρωτα μέσα από τις γραμμές και του,
 άνοιξε το δρόμο εκείνη τη στιγμή για την άνατροπή των 5χι
 της δεξιάς, τουλάχιστον της κυβέρνησης της δεξιάς, γεγονός
 που πραγματοποιήθηκε ύστερα από λίγους μήνες.

Πάντως το στοιχείο που κυριάρχησε ήταν η νεολαία με κύριο
 σύνθημα "κάθε νέος και λαμπράκης".

"Έτσι την επομένη κιόλας μέρα της κηδείας, κλήθηκα στο γρά-
 φετα της ΕΔΑ όπου ο 'Αντώνης Περιλλώκης μου ανακοίνωσε
 τις προτάσεις της 'Εκτελεστικής 'Επιτροπής.

'Αναγνωρίζοντας πια έπίσημα τον πολιτικό μου ρόλο, πρότεινε
 το άναγεννητικό κίνημα της άριστερας που ήταν και αντίκει-
 μένο του Μανιφέστου της 'Αθήνας να το εφαρμόσουμε στο χώρο
 της νεολαίας, δημιουργώντας από κοινού μία κίνηση νεολαίας
 που θα είχε το όνομα του Λαμπράκη, και που θα ήταν άνοιχτή
 σε όλο το δημοκρατικό φάσμα της χώρας.

Βέβαια σε μυστικό έπίπεδο η οδυσιαστική καθοδήγηση του κινή-
 ματος αυτού θα εξασφαλιζόταν σε δυο έπίπεδα:

Το πρώτο, μία προσωπική έπαφή δική μου με τον Ίδιο τον
 Περιλλώκη σαν έκπρόσωπο της ΕΔΑ, και

Δεύτερον, σε έπίπεδο νεολαίας από δυο έκπροσώπους της Ν.ΕΔΑ
 (Γιάνναρος και Δεντάκης) και δυο έκπροσώπους που θα ήρεζα
 έχω (Καράχλιος και Πάγκαλος). Σε συνέχεια άπευθυνθήκαμε
 σε γνωστές προσωπικότητες της έπιστήμης και της τέχνης,
 και αφού συντάξαμε από κοινού την ιδρυτική διακήρυξη της
 ΔΚΝΓΑ, τη δώσαμε στη δημοσιότητα με τις γνωστές υπογραφές.

Σε συνέχεια πραγματοποιήσαμε και την πρώτη μας συγέ-
 νωση στο θέατρο ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, όπου από την πρώτη στιγμή φάνηκε
 ότι η νεολαία δέχτηκε με ⁶ πρωτοφανή ένθουσιασμό την πρωτο-
 βουλία μας αυτή. Σύμφωνα με την όρχική μας άπόφαση, ζητήσαμε
 έπαφή με τους ήγέτες των δημοκρατικών κομμάτων Γ. Παπανδρέου
 Στεφανόπουλο, Βενιζέλο, Μαρκεζίνη, καθώς και με τον Πρόεδρο της
 ΕΔΑ. 'Αναπτύξαμε σε όλους την Ίδια θέση, ότι δηλαδή φιλοδο-
 ξούμε να ενώσουμε όλη τη νεολαία της άριστερας και του

vorerster Teil, der nach dem 1. Juli 1933 in Kraft trat,
 durch die Verordnung über die Gleichschaltung der Parteien
 vom 4. Februar 1933 (Reichsgesetzblatt I S. 15) aufgehoben
 wurde. Die neue Verordnung über die Gleichschaltung der
 Parteien vom 11. März 1933 (Reichsgesetzblatt I S. 15)
 trat am 1. April 1933 in Kraft. Diese neue Verordnung
 über die Gleichschaltung der Parteien ist bis heute in
 Kraft geblieben.

Κέντρο σ' ένα έννιατο κίνημα με κύριο στόχο την άνατροπή της δεξιάς. Αφού για ένα διάστημα οι ηγέτες του Κέντρου ταλαντεύτηκαν σχετικά με τη στάση που θα έπαιρναν απέναντι στις πρωτοβουλίες μας (ό Γ. Παπανδρέου μ' έσβησε πολύ θετικά). Ο κεντρικός τύπος έρχισε τ' άρχικά του έναντιόν μας, καταγγέλλοντας ότι η κίνηση ήταν μιά από τις συνηθισμένες παγίδες-μεταμφιέσεις του ΚΚΕ.

III:

Τρία βασικά χαρακτηριστικά άκολούθησαν την ιδρυτική διακήρυξη.

- 1) Ηιά πρωτοφανής έξέπλωση της κίνησης σε όλη την Ελλάδα. Σε λίγους μήνες, έκου ζούσαν νέες, ακόμα και στο τελευταίο χωριό, είχαν με πρωτοβουλία δική τους δημιουργήσει τοπική όργάνωση.
- 2) Το γεγονός αυτό έστρεψε τ' άρχικά του άκρατικού μηχανισμού, άστυνομίας και παρακράτους, ένόντιά μας με όλα τ' μέσα. Καί
- β) η έκθεση από την πλευρά της Ε.Κ. έπαιρνε όλο και πιο μεγάλες διαστάσεις. "Ετσι ανεξάρτητα από τις προθέσεις μας, δηλαδή για μιά πλατειά δημοκρατική νεολαία, οι επιθέσεις των άλλων μ' έ υποχρέωναν να περιοριστούμε στο χώρο της άριστερας. "Άλλωστε και η συντριπτική πλειοψηφία των νέων μελών της κίνησης πίστευαν οι ίδιοι ότι μαίνοντας στην κίνηση μας έμποιαν ταυτόχρονα στο χώρο της άριστερας. Το να επιμελούμε στις άρχικές μας προθέσεις γινόταν κάθε μέρα και πιο αντίρεαλιστικό, και έτσι, ύστερα από ένα χρόνο περίπου όδηγηθήκαμε στη συγχώνευση της κίνησης με την Ν. Ε.Δ.Α και της δημιουργίας της ΔΗ.Α. σαν της μοναδικής νεολαίας της ελληνικής άριστερας, δηλαδή της Ε.Δ.Α, δηλαδή του ΚΚΕ. "Όσον άφορι για τ' γνώμη του κ. Παπανδρέου, όπως είπα και πιο πριν, στη συνάντησή μας φάνηκε

θετικώς. Νομίζω όμως ότι την επομένη μέρα ή τη μεθεπόμενη
έλλαξε γνώμη.

Εγχείσεις ΔΝΑ-ΚΚΕ.

"Έγινα νομίζω τὸ 1943 μέλος τοῦ ΚΚΕ, γιατί διαπίστωσα ὅτι
μὲ ἐκφράζει πολιτικά καὶ ἰδεολογικά. Δὲν νομίζω ὅτι ἀπὸ
τότε ἔλλαξαν οἱ στόχοι καὶ τὰ ἰδανικά τοῦ ΚΚΕ. Ἐπομένως
οὐσιαστικά θεώρησα τὸν ἑαυτὸ μου ὅπως καὶ τὸ θεωρῶ οὐσιαστικά
σὲν μέλος ἢ ὁπαδὸς τοῦ κόμματος αὐτοῦ. Ἀντίθετα σὲ διάφορες
περιόδους εἶχα ἀπὸ μικρὲς ἕως μεγάλες ἀμφιβολίες γιὰ τὶς
διάφορες ἡγεσίες καὶ τὴν πολιτικὴ τους.

"Ὅμως τὰ γεγονότα ἐξελιχθῆκαν ἔτσι ὥστε δὲν θυμῶμαι ποτὲ νὰ
παραιτήθηκα ἐπίσημα ἀπὸ τὸ κόμμα αὐτό. Τὸ ἐρώτημα ποῦ μπαίνει
εἶναι τὸ ἐξής: εἶναι δυνατόν νὰ ἄτομο νὰ πιστεῦει ὅτι οὐσιασ-
τικά ἀνήκει σ' ἕνα κόμμα, ἐνῶ τυπικά νὰ βρίσκεται ἔξω ἀπὸ
τὸ κόμμα αὐτό; Νομίζω ὅτι τὰ γεγονότα στὴν Ἑλλάδα ὁδήγησαν
σ' αὐτὴ τὴν παράξενη στάση δεκάδες χιλιάδες κομμουνιστῆς, καὶ
ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ὑπῆρξα, καὶ εἶμαι ἀκόμακι ἐγώ, γιὰ τὸν ἀκλουστάτο
λόγο ὅτι ἡ συνεχὴς παρανομία δὲν μᾶς ἐκέτρεφε ποτὲ νὰ καθή-
σουμε ὅλοι μαζί καὶ νὰ συζητήσουμε ἐλεύθερα γύρω ἀπὸ ἕνα
τραπέζι. Κι ὅταν ἡ στιγμὴ αὐτὴ ἦρθε, μὲ τὴν νομιμοποίηση τοῦ
ΚΚΕ, τότε δὲν εἶχαμε ἕνα, ἀλλὰ τρεῖς τουλάχιστον κομμάτια ποῦ
ἀνήκαν ὅλα τους στὸ ἴδιο κόμμα. Καὶ ἐπομένως αὐτὴ ἡ ἀπαραί-
τητη κατὰ τὴ γνώμη μου συνάντηση-ἐξήγηση ὅλων ἀνεξαρτήτως
τῶν ἐλλήνων κομμουνιστῶν δὲν μπόρεσε καὶ δὲν μπορεῖ ἀκόμα
νὰ πραγματοποιηθεῖ. Κι γιὰ ποιὸ λόγο εἶμαι καὶ τώρα τυπικά
ἔξω καὶ ἀπὸ τὰ τρεῖς κόμματα, ἀνεξάρτητα ἢ κατὰ καιροὺς
συνεργάστηκα πότε μὲ τὸ βωυτερικό, πότε μὲ τὴν ΕΔΑ καὶ πότε
μὲ τὸ ΚΚΕ.

Beauftragte sind für die Ausführung der

2. Abschnitt

"Es wird die Ausführung der Aufgaben...

... der in der Anlage 1 zur Verfügung...

... der in der Anlage 2 zur Verfügung...

... der in der Anlage 3 zur Verfügung...

... der in der Anlage 4 zur Verfügung...

... der in der Anlage 5 zur Verfügung...

... der in der Anlage 6 zur Verfügung...

... der in der Anlage 7 zur Verfügung...

... der in der Anlage 8 zur Verfügung...

... der in der Anlage 9 zur Verfügung...

... der in der Anlage 10 zur Verfügung...

Τό ίδιο συνέβαινε και στην περίοδο 60-67, δηλαδή θεωρούσα πάντοτε ντέ φάκτο τόν έαυτό μου κομμουνιστή, μέλος ένός ίδιότιου ΚΚΕ, και στό βαθμό που πίστευα ότι μπορούσα νά συντονίσω τό βηματισμό μου μέ τή συγκεκριμένη ήγεσία και τήν πολιτική της, τό έκανα μέ ύλη τήν κειθραρχία του κομμουνιστή όπως τήν είχα διαδαχτεί στό προηγούμενα χρόνια της δράσης μας στις γραμμές του ΚΚΕ, αλλά ταυτόχρονα και ύλη τήν άνεξαρτησία του έγωνιστή που για τόν α' ή β' λόγο όέν του ζήτησαν τή γνώμη ούτε μπορούσε νά εκφράσει τίς απόψεις του για ό, τι έγινε στό παρελθόν και επόμενος ήταν άσχετος μέ τίς λύσεις που δόθηκαν χωρίς νά λάβουν υπ' όψη τή γνώμη του.

Και στό σημείο αυτό όέν μιλάω μόνο για τόν έαυτό μου αλλά για εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες κομμουνιστές που μέ πρωτοφανή κειθραρχία και ένθουσιασμό, ακολουθώντας τή γραμμή του ΚΚΕ, πήγαμε στό βουνό ή μπήκαμε στην παρανομία, περάσαμε στρατοδικεία, φυλακές, βασανιστήρια, έξορίες, μακρονησία, οι περισσότεροι από μής σκοπεύτηκαν και σε συνέχεια, όταν οι Έθιοι οι ήγετες κατάγγελε ή μία τήν ύλλη για έγκληματικά λάθη, κανείς όέν ήρθε νά ζητήσει και τή δική μας γνώμη, τή γνώμη της βίσης, αλλά όλα λύθηκαν μέ τούς τρόπους που λóθηκαν από ένα επίκεδο στελεχών κι άπάνω, και που στό κάτω κάτω αυτά τά Έθιοι στελέχη ήταν όό ύπερό νοι για όσες συμφορές ύπέστη τό κίνημα και ό λαός μας.

Ήμουν λοιπόν ένας ντέ φάκτο κομμουνιστής και φαίνεται ότι ή πειστικότητα μου και γενικότερα ή στάση και ή δράση μου ήταν τέτοια ώστε ή ήγεσία της ΕΔΑ στην άρχή και του ΚΚΕ σε συνέχεια νά μέ βάλει νά παίρνω μέρος ίσότητα τουλάχιστον ούσιαστικά σε πολλές συνεδριάσεις τους.

Όμως πρέπει νά τονίσω ότι αυτή ή κατάσταση επιβλήθηκε στις ήγεσίες από τά Έθιοι τά πράγματα.

Θυσια ή συμμετοχή μου σε συνεδριάσεις του ΠΓ και της Έκτελεστικής Έπιτροπής δε σήμαιναν καθόλου ότι υπήρξα Έστω και

για μία στιγμή μέλος του ηγετικού aparát. Έκετ δηλαδή που χαρίζεται και αποφασίζεται ή γραμμή του κόμματος, το κέντρο αποφάσεων του κόμματος. Και ούτε ποτέ μου έγινε παρόμοια πρόταση. Ακόδειξη ότι στην τελευταία ολομέλεια του ΚΚΕ πριν από τη δικτατορία, που έγινε στο έξωτερικό και όπου πήραν μέρος πολλά στελέχη των ανακρίθων, έγω είχα μείνει έντελως έξω από τις διαδικασίες και έντελως συμπτωματικά άργότερα πληροφορήθηκα για την ολομέλεια αυτή.

6:

Έξηγησα πιδ πριν κάτω από ποιές συνθήκες έγινε μέλος της Έκτελεστικής Έπιτροπής της ΕΔΑ. Για μένα προσωπικά ήταν μία εύκαιρία να συμμετέχω πιδ ήμερα και ούσιαστικά στη χράση της γραμμής της ΕΔΑ. Σε μία περίοδο έξαιρετικό κρίσιμη για τη χώρα. Φυσικά την Έκτελεστική Έπιτροπή αποτελοϋσαν δυο κατηγορίες μελών. οι α' κατηγορίες, το λεγόμενο Γραφετο Έσωτερικού, δηλ, εκπρόσωποι του ΠΓ, και πιδ αποτελοϋσαν το ούσιαστικό κέντρο αποφάσεων (Νικηλάκης, Δρακόπουλος, Καρής, Γλέζος, Κόρκος, Βετιπής) και οι β' κατηγορίες, οι ύπόλοιποι. Ε' αυτήν άνήκα κι έγω. Όπως έξ άλλου και ο πρόεδρος της ΕΔΑ ο Παπαλιόης και ο άλλος Έπλιοϋ, κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος. Πάντως το γεγονός αυτό όν πιδ έμποδίζε να εκφράσουμε τη γνώμη μας, να συζητάμε έλεύθερα, και πιστεύω ότι σε πολλές περιπτώσεις ή γνώμη μας έπηρεαζε τις τελικές αποφάσεις που όπως είπα τις έπαιρνε το Γραφετο Έσωτερικού με την έγκριση πάντα του ΠΓ.

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work done during the year. It also mentions the various committees and sub-committees which have been formed to deal with the different aspects of the problem.

The second part of the report deals with the results of the work done during the year. It mentions the various reports and papers which have been prepared and the progress of the work done in each of the different departments. It also mentions the various conferences and meetings which have been held and the results of these.

Ἡ ἀπάντηση στό Ἄγγλιο ἔγινε τόν Μάρτιο τοῦ 1967. Ἡ συμμετοχή μου στήν Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή μέ βοήθησε νά ξεκαθαρίσω πολλὰ πράγματα σχετικά μέ τή φύση τῆς ΕΔΑ, μέ κύριο χαρακτηριστικό τόν φαιρισμό ἀπό μέρος γνωστών ἡγετῶν ποῦ οὐτελγιο οὐτεκολύ τήν εἶχαν μεταβάλλει σέ ἀληθινὸ τοιφιλία τους. Ὅλα αὐτὰ τὰ καταγγέλαμε σέ κάθε εὐκαιρία καί ἰδιαιτέρως σέ μιὰ ἱστορική Διοικοῦσα Ἐπιτροπή, νομίζω στὰ 1966, ποῦ ἦταν εἰσηγητὴς ὁ Δρακόπουλος καί ὅπου ἀποφασίσαμε νά συντονίσουμε τὰ κυρὰ μας, οἱ Δεσποτιδῆς, Αἰνεργάτος, Καναλάκος, ὁ ὕποφαινώμενος, ἔχοντας καί τήν ὑπόσχεση τοῦ Ἡλιοῦ ὅτι θὰ καταγγελεῖ κι αὐτὸς τήν ἀνώμαλη κατάσταση καί ποῦ τελικὰ ὅμως ὄν τὸ ἔκανε.

Ὅλες μας οἱ ἐλπίδες εἶχαν συγκεντρωθεῖ στό Συνέδριο τῆς ΕΔΑ, ποῦ εἶχε ἀποφασιστεῖ γιὰ τὸ καλοκαίρι τοῦ 66. Ὅμως ξαφνικά ὁ Δρακόπουλος, ποῦ εἶχε ἀντικαταστήσει τὸ Ἡκριλλῆνη σάν Γραμματεῖς τοῦ Γραφεῖου Ἐσωτερικοῦ, ὕστερα ἀπὸ ἕνα ταξίδι του στό ἔξωτερικό γύρισε μέ τήν πρόταση-ἀπόφαση τῆς ἀναβολῆς τοῦ Συνεδρίου.

Ἄν τὸ Συνέδριο πραγματοποιείταν τήν ἐποχὴ ἀκκινητικῆν μπορεῖ οἱ ἐξελιξίσεις στήν Ἑλλάδα νά ἦταν διαφορετικῆς.

Ὅμως ἦταν σχεδὸν βέβαιο ὅτι ἡ τότε ἡγεσία τῆς ΕΔΑ, ὀηλαδῆ τὰ μέλη τοῦ Γραφεῖου Ἐσωτερικοῦ ποῦ προανάφερα, θὰ ἦταν πολὺ ὀσκολο νά κρατηθοῦν στίς θέσεις τους, ὅσες προσπάθειες καί ἔν ἔκαναν, γιὰ νά μανικυλάρουν τὸ συνέδριο. Καί εἶναι γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἀσφαλῶς ποῦ πέτυχαν τήν ἀναβολὴ τοῦ συνεδρίου μέ ἀποτέλεσμα νά ὀξυνθοῦν ἀκόμα περισσότερο οἱ ἀντίθεσεις

πού συγκλόνησαν τήν ΕΔΑ, και άκόμα πιο πολύ τή νεολαία.

Ήταν φυσικό νά γίνω ένας άπό τούς κύριους έκφραστές αούτης τής δυσφορίας τών στελεχών. Καθημερινά διάφορα στελέχη διατύπωναν τούς φόβους τους, και όλοι σκεφτονταν ότι έπρεπε νά κάνουμε κάτι ώστε νά ταρακουνηθεϊ τό κόμμα, και κερσίως ν' αλλάξει ή ηγεσία τής ΕΔΑ, πού εδειχνε όλο και πιο άκατάλληλη γιά νά άντιμετωπίσει μιá κατάσταση πού γινόταν άπό μέρα σέ μέρα όλο και πιο κρίσιμη.

Ήεσα σ' αυτό τό κλίμα, και όταν βρισκόμουν στό 'Αργύνιο όμιλήτης σέ μιá άνοιχτή συγγέντρωση τής ΕΔΑ, τό βράδυ γυρίζοντας στό ξενοδοχείο, βρήκα νά μέ περιμένουν πολλά μέλη του Προέδρείου τών Λαμπρόκηδων. Κού είπαν ότι ήρθαν όλοι κρυφά, είδικά γιά νά μέ δοϋν, και εύθύς μου έκαναν κριτική γιαντί δεν τούς είχα δείξει έμπιστοσύνη, δηλ. δεν τούς είχα ποτέ ως τότε άποκαλύψει τίς βοηθότερες σκέψεις μου γιά τήν ηγεσία τής ΕΔΑ και τήν πολιτική τους.

"Όπως είχα και πιο πριν, παρ' ότι τυκικά άνοργάνωτος, διατηρούσα έντοτούς πάντοτε τά χαρακτηριστικά του τυκικού μέλους του κόμματος, πού ένα άπ' αυτά είναι ή κριτική νά περιορίζεται στα όργανα πού άνήκεις. οι Λαμπρόκηδες γιά μένα ήσαν νέοι, άγουροι κομμουνιστές και δεν ήθελα γιά κανένα λόγο νά κατηγορηθώ ότι μέσα στην όργάνωση νεολαίας έκανα φραξιολογισμό." Όμως ό τρόπος πού διαλέξαν τά μέλη αυτά γιά νά μου μιλήσουν, και ή έποχή, ένας μήνας πριν τό πραξικόπημα, μέ άνάγκασε νά τούς μιλήσω άνοιχτά. Τήν έποχή έκείνη ήμουν ένας άπό κείνους πού πίστευαν στή συναιτότητα τής δεξιάς νά περάσει σέ άνάμιαλες λύσεις. Και αυτό ήταν εύρύτερα γνωστό μέσα στο

und zusammenfassend die einzelnen Punkte der Kommission zu veranlassen.
 Diese Punkte sind in der Anlage 1 mit dem Namen der Kommission
 angegeben. Die Kommission hat sich mit der Sache beschäftigt und
 hat die folgenden Punkte festgestellt:
 1. Die Kommission hat festgestellt, dass die Kommission aus
 fünf Mitgliedern besteht, die durch die Landesregierung ernannt
 sind. Die Kommission hat die Aufgabe, die Angelegenheit zu untersuchen
 und einen Bericht über die Ergebnisse ihrer Tätigkeit zu erstatten.
 2. Die Kommission hat festgestellt, dass die Kommission die
 Aufgabe hat, die Angelegenheit zu untersuchen und einen Bericht
 über die Ergebnisse ihrer Tätigkeit zu erstatten.
 3. Die Kommission hat festgestellt, dass die Kommission die
 Aufgabe hat, die Angelegenheit zu untersuchen und einen Bericht
 über die Ergebnisse ihrer Tätigkeit zu erstatten.
 4. Die Kommission hat festgestellt, dass die Kommission die
 Aufgabe hat, die Angelegenheit zu untersuchen und einen Bericht
 über die Ergebnisse ihrer Tätigkeit zu erstatten.
 5. Die Kommission hat festgestellt, dass die Kommission die
 Aufgabe hat, die Angelegenheit zu untersuchen und einen Bericht
 über die Ergebnisse ihrer Tätigkeit zu erstatten.
 6. Die Kommission hat festgestellt, dass die Kommission die
 Aufgabe hat, die Angelegenheit zu untersuchen und einen Bericht
 über die Ergebnisse ihrer Tätigkeit zu erstatten.
 7. Die Kommission hat festgestellt, dass die Kommission die
 Aufgabe hat, die Angelegenheit zu untersuchen und einen Bericht
 über die Ergebnisse ihrer Tätigkeit zu erstatten.
 8. Die Kommission hat festgestellt, dass die Kommission die
 Aufgabe hat, die Angelegenheit zu untersuchen und einen Bericht
 über die Ergebnisse ihrer Tätigkeit zu erstatten.
 9. Die Kommission hat festgestellt, dass die Kommission die
 Aufgabe hat, die Angelegenheit zu untersuchen und einen Bericht
 über die Ergebnisse ihrer Tätigkeit zu erstatten.
 10. Die Kommission hat festgestellt, dass die Kommission die
 Aufgabe hat, die Angelegenheit zu untersuchen und einen Bericht
 über die Ergebnisse ihrer Tätigkeit zu erstatten.

κόμμα και στη νεολαία. Η ηγεσία αντίθετα έκρινε ότι κάθε τέτοια ανάλυση βοηθούσε την κινδυνολογία, όπως την όνομαζαν, δηλ. την προπαγάνδα του αντίπαλου, που με την άπειλη μιας επερχομένης στρατιωτικής δικτατορίας προσπαθούσαν να φοβίσουν κυρίως την άριστερά, αλλά και τους συντηρητικούς κεντρώους ώστε να εξασφαλιστεί το εκλογικό ουνάμιμα της δεξιάς στις επικείμενες εκλογές, που είχαν οριστεί για το καίριο του 67.

"Όμως εγώ επέμενα στις απόψεις μου, και από τις αρχές του Απριλίου του 67 αρνιόμουν να πάρω μέρος σε προεκλογικές συγκεντρώσεις, πρότεινα συνεχώς να πάρουμε συγκεκριμένα οργανωτικά μέτρα, ώστε να μη μας βρει η χούντα στον ύπνο.

Και ακόμα δυο μέρες πριν τη δικτατορία πρότεινα εν αγνοία της ΕΔΑ συνάντηση με τον Ανδρέα Παπανδρέου για να ιδρύσουμε μαζί ένα κινεμά καινού μέτωπο κατά της δικτατορίας.

"Ίσως για να διασκεδάσουν αυτές τις απόψεις που τη συμμερίζονταν όλο και περισσότερα στελέχη, έβλεπαν τον Διαμαντόπουλο να γράφει το περίφημο άρθρο "Για ποιούς λόγους δεν είναι δυνατόν να γίνει δικτατορία στην Ελλάδα", που κατά διαβολική σύμπτωση δημοσιεύτηκε στο φύλλο της "Αύγης" στις 21 Απριλίου, όπως και πολλές συγκεντρώσεις στελεχών των ΔΗΑ, κρυφά από μένα, που ήμουν πάντοτε τυπικά πρόεδρος, με κορύφωμα τη συγκέντρωση της σπουδάζουσας στα γραφεία της ΕΔΑ, με το ίδιο θέμα, δηλ. κινδυνολογία, χωρίς να με ονομάζουν φυσικά, αλλά πάντοτε κρυφά από μένα, πραγματοποιήθηκε το ίδιο το βράδυ της δικτατορίας.

Στο Αγρίνιο ορισμένοι Διαμπερήδες πρότειναν να ιδρύσουμε νέο κόμμα, το κόμμα των Διαμπερήδων. Τελικά ύστερα

"Das ist die Antwort auf die Frage, ob wir
 die Welt retten können. Wir müssen sie
 retten, weil sie unsere Heimat ist. Wir
 müssen sie retten, weil sie unsere Zukunft
 ist. Wir müssen sie retten, weil sie
 unsere Identität ist. Wir müssen sie
 retten, weil sie unsere Freiheit ist. Wir
 müssen sie retten, weil sie unsere
 Würde ist. Wir müssen sie retten, weil
 sie unsere Hoffnung ist. Wir müssen sie
 retten, weil sie unsere Liebe ist. Wir
 müssen sie retten, weil sie unsere
 Menschlichkeit ist. Wir müssen sie
 retten, weil sie unsere Seele ist. Wir
 müssen sie retten, weil sie unsere
 Existenz ist. Wir müssen sie retten,
 weil sie unsere Welt ist."

ἀπό κρίσιμη σκέψη, ἀποφασίσαμε νά ἀπευθυνθοῦμε πιδ συγκε-
κριμμένα σέ στελέχη τῆς ΕΔΑ, μέ σκοπό τήν ἐξέταση τῶν δυ-
νατοτήτων γιά μιᾶ ἀλλαγὴ μέσα ἀπὸ τὴν ΕΔΑ, καί σέ περίπτωση
πού αὐτό ὄν εἶναι δυνατόν, τότε τὴν ἴδρυση ἄλλου φορέα.
Πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή, σέ μιᾶ συζήτηση πού ἔγινε στὸ
θεμέλιο, "σκού πῆραν μέρος στελέχη τῆς ΕΔΑ καί τῶν ΔΝΑ, ἔπο-
φασίσαμε νά πραγματοποιήσουμε μιᾶ πρώτη σύσκεψη στίς 21 τοῦ
'Απρίλη στὸ γραφεῖο τοῦ Καραχάλιου, καί μοῦ ἀνέθεσαν νά κίνω
τὴν εἰσήγηση, πού ἄλλωστε εἶναι τὸ μόνο ντοκουμέντο πού κατέσ-
τρεφα τὴν νύχτα τῆς 21 τοῦ 'Απρίλη ὅταν ἐγκατέλειπα τὸ σπίτι
μου γιὰ νὰ μῶ στὴν παρανομία.

Ἡ Ἑργατικὴ Πρωτομαγιά εἶναι ἡ γιορτὴ τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἡ γιορτὴ ὅλων τῶν ἐργαζομένων, ἡ γιορτὴ τῆς Παγκόσμιας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀριστερίας.

Τὸ Κίνημα τῶν Ἐπιτροπῶν Πρωτοβουλίας γιὰ μιὰ ἐννιαετὰ ἑλληνικὴ Ἀριστερία συμμετέχει οὐδόψυχα στὴ γιορτὴ τῆς Ἑργατικῆς Πρωτομαγιάς, ποῦ τὴ θεωρεῖ δική του.

Γι' αὐτὸ ἀπορρίπτει μὲ ἀγανάκτηση κάθε παρέμβαση τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν στὸ δικαίωμα τῶν ἐργαζομένων νὰ γιορτάζουσι ὅπου θέλουσι καὶ ὅπως θέλουσι τὴ δική τους γιορτὴ.

Ἡ Ἑλλάδα ποῦ ζοῦμε εἶναι δημιούργημα τῶν ἐλλήνων ἐργαζομένων. Οἱ δημοκρατικὲς ἐλευθερίες ὅσες καὶ ὅποιες λειτουργοῦν εἶναι κατάκτηση τῶν ἐλλήνων ἐργαζομένων.

Ἔτσι ἡ θέληση τῶν ἐργαζομένων πρέπει νὰ προηγῆται. Τὸ Κράτος, ἡ Κυβέρνηση, καὶ πολὺ περισσότερο ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχή, πρέπει νὰ ἀκολουθοῦν. Καμμιά ἀρχή, καμμιά δύναμη δὲν ἔχει τὸ ἠθικὸ δικαίωμα νὰ υπαγορεύει τοὺς ὅρους τῆς στοῦς ἐκπροσώπους τῶν ἐργαζομένων.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ, τὸ Συντονιστικὸ Συμβούλιο Ἀθῆνας καλεῖ ὅλα τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν νὰ καλέσουν τὸ λαὸ στίς συνοικίες καὶ τοὺς κλάδους νὰ πάρουν μαζικὰ μέρος στὴν ἐκδήλωση τῆς Πρωτομαγιάς ποῦ οργανώνουσι τὰ .....

.....

Ἄν τελικῶς ἡ κυβέρνηση θελήσει νὰ σταματήσει μὲ ἀστυνομικὰ μέτρα τὸ ἑρπὸ δικαίωμα τῶν ἐργαζομένων νὰ τιμοῦν τὴ μνήμη τῶν ἡρώων τῆς Πρωτομαγιάς, ὁ λαὸς ἔβρει ὅτι μιὰ τέτοια

H' Eyrant þuottuáttir lívar þ' gættir tíc þýttarícc

tícc, þ' gættir þáttir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

þ' gættir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

Þ' Eyrant þuottuáttir lívar þ' gættir tíc þýttarícc

tícc, þ' gættir þáttir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

þ' gættir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

T' tíc þuottuáttir lívar þ' gættir tíc þýttarícc

tícc, þ' gættir þáttir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

þ' gættir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

H' Eyrant þuottuáttir lívar þ' gættir tíc þýttarícc

tícc, þ' gættir þáttir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

þ' gættir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

Hættir þ' Eyrant þuottuáttir lívar þ' gættir tíc þýttarícc

tícc, þ' gættir þáttir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

þ' gættir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

Ícc þ' Eyrant þuottuáttir lívar þ' gættir tíc þýttarícc

tícc, þ' gættir þáttir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

þ' gættir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

Þ' Eyrant þuottuáttir lívar þ' gættir tíc þýttarícc

tícc, þ' gættir þáttir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

þ' gættir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

.....

Ícc þ' Eyrant þuottuáttir lívar þ' gættir tíc þýttarícc

tícc, þ' gættir þáttir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

þ' gættir tíc þýttarícc, þ' gættir tíc þýttarícc

ἐνέργεια εἶναι ἠθικὰ παράνομη.

Ἡ νομιμότητα εἶναι μὲ τὸ μέρος αὐτῶν ποῦ ὑπερασπίσ-
τηκαν πάντα μὲ θυσιές καὶ αἷμα ἐνάντια σὲ κάθε καταπίεση.

Κάθε ὑποχώρηση σημαίνει νίκη τῶν μαύρων δυνάμεων ποῦ
ἐλογχεύουν πίσω ἀπὸ τὲς ἀστυνομικὲς ἀπαγορεύσεις.

Καλοῦμε τὴν Κυβέρνηση νὰ ἀκούσει τὴ φωνὴ τῆς Δημοκρατίας
ποῦ θεμελίω τῆς εἶναι ἡ θέληση καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἐρ-
γαζομένων.

ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ Ι

ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ Ι

Γιὰ τὸ Συντονιστικὸ Συμβούλιο Ἀθήνας τῶν Ἐπιτροπῶν

- Πρωτοβουλίας   -δῶματα-
- ΣΚΕΛΗΤΙΚΑ   .....
- 1 ἀπὸ τὰ ἔργατικά Σωματεῖα.....
- 1 Διανοσόμενοι-καλλιτέχνες.....
- 1 Συνδικάτες   .....

ἢ: Τὸ Συντονιστικὸ Συμβούλιο Ἀθήνας -χωρὶς δῶματα-

-.--.-.-.-.-.-.

Επισημαίνεται επίσης ότι...

Η αναφορά γίνεται επίσης με το άρθρο...

Το άρθρο αυτό έχει ως σκοπό να...

Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί...

Επισημαίνεται επίσης ότι...

Κατά την εξέταση των στοιχείων...

και σύμφωνα με τα στοιχεία...

αποτελείται.

ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΤΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΤΑΙ

ΟΑΟΙ ΚΑΙ ΟΑΟΙ ΕΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΤΑΙ

Το άρθρο αυτό έχει ως σκοπό να...

Επισημαίνεται επίσης ότι...

Επισημαίνεται επίσης ότι...

Επισημαίνεται επίσης ότι...

Επισημαίνεται επίσης ότι...

Επισημαίνεται επίσης ότι...

Το άρθρο αυτό έχει ως σκοπό να...

.....

*Επειδή τό αντίκεζμενό μας εΐναι ή συσκεζρωση τής
 έλληνικής *Αριστερής, νομίζω ότι θά πρέπει νά διευκρινήζουμε
 γιά ποιό άκρίβεις *Αριστερά μιλάμε. **Ήθελώ**

Γύρω άπό τήν έλληνική *Αριστερά υπάρχουν πολλοί μύθοι
 καί πραγματικότητες. Μετά τή διδασκαση, στό 1968, καί λόγω τών
 όποκειμενικών δυσκολιών που κέρναγε ή παράταξη μας, όλο καί
 περισσότερο έδραιώνεται ή θεωρία ότι πρόκειται γιά μιá παρ-
 τάξη ιστορικά ξεπερασμένη, παραδοσιακή, περιθωριακή. Έτσι καλ-
 λιεργείται ό μύθος μιás *Αριστερής που βρísκεται σέ άνάζητηση
 τής ταυτότητας της, μιás καί έχασε τήν έπαφή της μέ τίς έρ-
 γαζόμενες μάζες του λαού μας, μιás καί έχασε τό τραύμα της
 ιστορίας. Αιτός εΐναι ό μύθος. Ποιό εΐναι ή πραγματικότητα;
 Ήθελω άπό τό γεγονός ότι ή *Αριστερά στις έκλογές που άκολού-
 θησαν τή χούντα πήρε ποσοστό γύρω άπό τό 10 ο/ο οδηγούμεστε
 στό συμπέρασμα γιά τήν άδυναμία της *Αριστερής; Στο έπι-
 χείρημα αυτό ή άπάντηση εΐναι ότι εκτός άπό μιá εξαίρεση,
 στό 1958, όταν ή ΒΔΑ πήρε τό 25 ο/ο, σέ όλες τίς άλλες έκλο-
 γικές άναμετρήσεις ή έπísτημη δύναμη της *Αριστερής κυμάνθηκε
 γύρω στό 10 ο/ο.

*Ακόμα καί στις έκλογές όπου ή *Αριστερά διέθετε Έναπολό
 μεγάλο **πληθιακή** μαζικό κίνημα, δηλαδή μιá έκδηλη έπιρροή μέσα
 στις μάζες, ακόμα καί τότε τό έκλογικό ποσοστό δέν μπόρεσε
 νά εκφράσει τήν άληθινή της δύναμη. Γιατί; Γιατί όπως εΐναι
 γνωστό οι έκλογές που έγιναν μέχρι τώρα στη χώρα ήταν έκλογές
 βίας καί νοθείας -1946, 1961- που έγιναν κάτω άπό τό κράτος

δλοφάνερων έξβιασμών."Όπως στά 1952 -Παπάγος -Πλαστήρας- ,
 στά 1963 -Παπανδρέου,Καραμανλής- και στά 1974 εδός μετá
 τήν κατάρρευση τής δικτατορίας. 'Ο έξβιασμός αυτός στηρίζεται
 στό γεγονός ότι στη χείρα μας υπάρχει άμερικανοκρατία,δηλαδή
 μιá υπερδύναμη ή όποια έλέγχει τούς μηχανισμούς έξουσίας,
 όποτε ό λαός μας,φοβισμένος,φθηρίζει κάθε φορά τό λιγότερο
 κακό. 'Ακόμα ή ύπαρξη αυτού τού ζένου καρκινώματος δημιούρ-
 γησε πολιτικές δυνάμεις άποδεκτές άπό τό υπεριώδες-παράκρϊτος,
 δυνάμεις άνεκτές και δυνάμεις έχθρικές που άπορρίπτονται άπό
 τήν υπερεξουσία.Τέτοια δύναμη άπορριπτέα είναι ή δική μας
 παράταξη που δέν μπορεί νά κατακτήσει τό πραγματικό έκλογικό
 της ποσοστό,μιός και ό λαός μας βλέπει ότι τελικά τά κέντρα
 άποφάσεων,και επομένως και ή έθνική μας άνεξαρτησία.Έλέγχεται
 οδσιαστικά άπό ζένες δυνάμεις, 'Επομένως ή πραγματική δύναμη
 τής 'Αριστεράς μπορεί νά όπολογιστεί μόνο σέ συνθήκες πραγμα-
 τικής Δημοκρατίας και πραγματικής έθνικής άνεξαρτησίας.
 Γι'αυτό τό λόγο και όταν δέν μπαίνει πρόβλημα κυβερνητικής,
 όπως λ.χ. στίς δημοτικές εκλογές,τότε ή 'Αριστερά πλησιάζει
 στό πραγματικό εκλογικό της ποσοστό."Αν λοιπόν σήμερα υπάρχει
 πραγματικά μιá φτιαχτή συρρόκνωση τού εκλογικού μας σώματος,
 αυτό όφείλεται σέ δύο λόγους:

1-Ότι οδσιαστικά κυβερνά ή υπερεξουσία,και

2-Ότι ή παράταξη μας είναι ή μοναδική δύναμη ή όποια
 δέν θα συμβιβαστεί ποτέ μ'αυτή τήν υπερεξουσία,γιατί κá
 μ'αυτήν τήν χωρίζουν θανάσιμες διαφορές.

Γιατί πράγματι ή 'Αριστερά,σάν παράταξη όλου τού εργαζόμενου

λαού, για να μπορέσει να εφαρμόσει το πρόγραμμά της, δηλαδή να δώσει την εξουσία στο λαό, πρέπει πρώτα να γκρεμίσει την ξένη εξάρτηση, τόσο τη στρατιωτική όσο και την οικονομική. Και για αυτό, το λόγο στα τελευταία πενήντα χρόνια, επικεφαλής σε όλους τους αγώνες του λαού μας, -έθνικούς, κοινωνικούς-, ήρθε ακριβώς σε έντονη σύγκρουση με τα ξένα και τα ντόπια αφεντικά και όλες οι δυνάμεις ελέγχουν στη χώρα μας, πληρώνοντας τους αγώνες αυτούς με βαρύτατο τίμημα.

"Έτσι, αντιστρέφοντας το επιχείρημα για τη συρρίκνωση της 'Αριστεράς, λέμε ότι η εκλογική συρρίκνωση δείχνει ότι βρεθήκαμε και βρισκόμαστε ακόμα στη θέση της υπερταγής και ανελέητης αντίθεσης με την ελληνική ολιγαρχία και τους ξένους προστάτες της. Είναι η σωστή και ασυμβίβαστη τοποθέτηση της παράταξής μας που κάνει ένα μεγάλο ποσοστό από τους φυσικούς μας εκλογείς να στρέφονται προς άλλες κατευθύνσεις, στην αναζήτηση όπως είπαμε του "μικρότερου κακού". Αυτό έγινε χτές, αυτό μπορεί να γίνει και αύριο. Αυτό είναι η μία πραγματικότητα. Η άλλη πραγματικότητα είναι το τί έκανε και τί κάνει η ελληνική 'Αριστερά στο σύνολό της για τα συμφέροντα του εργαζόμενου ελληνικού λαού. Και για να μην πούμε πολύ μακριά, ές άρχισουμε από τα χρόνια του άνεμδοτου -1961-: είναι η παράταξή μας που σήμωσε το κύριο βάρος για να ήττηθεί η δεξιά στις εκλογές του 1963-64. Έμελλε επίσης σημάσαμε το μεγαλύτερο βάρος των 'Ιουλιανών, το 1965. Στην περίοδο αυτή -1961-67-, η Ελλάδα και οι λαμπράκηδες είχαν φτάσει και στο τελευταίο χωριό, σπέρνοντας τα ίδια και της έθνικής μας ανεξαρτησίας, της δημοκρατίας, της κοινωνικής

δικαιοσύνης, του σοσιαλισμού, του ελληνικού πολιτισμού. Και μπορούμε να πούμε ότι έκεινη ή σπορά υπήρξε αποφασιστική για την παραπέρα ανάπτυξη ολοκληρω του ελληνικού δημοκρατικού κινήματος. Έξο στα χρόνια της δικτατορίας, όσο προπαντός μετά την πτώση της.

Οι νέες δυνάμεις που ήρθαν να προστεθούν στην παράταξη μας μετά το 1974 βρήκαν ένα δρόμο καλά στραμμένο. Και μέσα στη δικτατορία ή παράταξη μας σήκωσε τα μεγαλύτερα βάρη, στην παρανομία, στις φυλακές και τις εξορίες. "Έγινε ο καλύτερος υπερασπιστής της δημοκρατικής διαμάχης και ο άδιδάκτος έχθρος της χούντας. "Αν είμαστε ενωμένοι, είναι φανερό ότι μετά την πτώση της δικτατορίας ή ελληνική "Αριστερά θα μπορούσε να φέρσει τους καρπούς που ή Ίδια Ξεπευρε για το συμφέρον του λαού μας. "Όμως παρ'όλες τις δυνάμεις μας, τις διαιρέσεις μας, σ'όλο το διάστημα που ακολούθησε την μεταπολίτευση μπορούμε να πούμε ότι ή παράταξη μας στο σύνολό της, βάζοντας σαν πρώτο στόχο την διατήρηση της δημοκρατικής διαμάχης, συνέτεινε αποφασιστικά στο να ξεπεραστούν όλοι οι σκόπελοι και οι κίνδυνοι μιας περιόδου κυριολεκτικά "Αφήσανε την επαναστατική φρόση και τα ήχηρά συνθήματα στα γκρουπουσκόδια και τους νεοφασίστες της "Αριστεράς.

1. Die erste Aufgabe ist die Festlegung der Aufgabenstellung. Diese ist in der Regel durch die Auftraggeberin zu klären. Es ist wichtig, dass die Aufgabenstellung klar und verständlich ist und alle notwendigen Informationen enthält.

2. Die zweite Aufgabe ist die Ermittlung der benötigten Ressourcen. Hierzu ist es notwendig, die benötigten Personen, Materialien und Gelder zu ermitteln.

3. Die dritte Aufgabe ist die Planung der Aufgabenabfolge. Hierbei ist es wichtig, die Reihenfolge der Aufgaben zu bestimmen und die benötigte Zeit für jede Aufgabe zu schätzen.

4. Die vierte Aufgabe ist die Durchführung der Aufgaben. Hierbei ist es wichtig, die Aufgaben pünktlich und qualitativ zu erledigen.

5. Die fünfte Aufgabe ist die Evaluation der Ergebnisse. Hierbei ist es wichtig, die erreichten Ergebnisse mit den ursprünglichen Zielen zu vergleichen und die Gründe für eventuelle Abweichungen zu ermitteln.

Αυθ είναι τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα ποῦ ἐδραίωνουν μιὰ πολι-
τική παράταξη μέσα στό λαό: τὰ ἰδανικά της καί οἱ ἀγῶνες
ποῦ ὀργανώνει γιά τήν κατάκτηση αὐτῶν τῶν ἰδανικῶν.
Όταν λέμε ἰδανικά, ἐννοοῦμε τό μοντέλο τῆς κοινωνίας ποῦ
πρωτεῖνει μιὰ παράταξη στό λαό. Τό δικό μας μοντέλο λέγεται
ἐπιστημονικά σοσιαλισμός. Στήν διάρκεια τῆς ἐθνικῆς ἀντίστα-
σης ἐμνευσμένη τόσο ἀπό τὰ ἰδανικά τοῦ ἐπιστημονικοῦ σοσια-
λισμοῦ ὅσο καί τίς ἐθνικές μας παραδόσεις, ἡ παράταξή μας
εἶχε ὀργανώσει τό ΕΑΜ καί τόν ΕΛΑΣ. ~~ἠκηκὴ κηκὴ κηκὴ~~ μέσα στήν ἀγω-
νιστική πρῶτη τερῶστια μάζες τοῦ ~~κηκ~~ λαοῦ μας σέ πολ-
λές περιπτώσεις στήν ἐλευθέρη Ἑλλάδα ἔκανε πρῶτη τῆ λαϊκῆ
ἐξουσία. Σέ συνέχεια παρ' ὅτι ἡ παράταξή μας ἐντελῶς μόνη ἀντι-
μέτωπε τόν ἀγγλικό καί ἀργότερα τόν ἀμερικανικό ἰμπεριαλισ-
μό χάνονται σέ μάχες, ἐκτελεστικά ἀποσπασματα, φυλακές, ἐξορίες,
καί προσφυγιά δεκάδες χιλιάδες μέλη καί στελέχη του, δέν ἔπαψε
νά ὀργανώνει κάθε στιγμή ὅλους τοὺς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ ἀπό τοὺς
πιο μεγάλους ὄς τοὺς πιο μικροὺς, νά μπαίνει ἐπικεφαλῆς στό
συνδικαλιστικό κίνημα, στήν αὐτοδιοίκηση, στό γυναικεῖο κίνημα,
στή νεολαία, στήν ἀγροτιά, στόν πολιτισμό, ἐνῶ παράλληλα σέ κάθε
ἐδαφικά προσκαθοῦσε νά ἀναπτύξει τῆ θεωρία σχετικά μέ τήν
στρατηγική της, κεραιρώντας διδάγματα τόσο ἀπό τῆ δικῆ της
ὅσο καί ἀπό τῆ δικῆ μας πείρα. Τό πρόβλημα τοῦ σοσιαλισμοῦ
ἀναλόγηκε δεξιοδικά καί ἀποτυπώθηκε σέ δεκάδες κομματικά
κείμενα, δημοσιεύσεις, συνεντεύξεις, λ.λπ. Μὲ ἄλλα λόγια μιὰ
τερῶστια θεωρητικῆ ἐργασία ἔγινε μέσ στους κόλπους τῆς Ἄρισ-
τερῆς ποῦ μετὰ τό 1968 κῆρε δεξότατο ἰδεολογικό χαρακτήρα.
Τό γεγονός ὅτι ὀδηγηθήκαμε τελικά σέ συγκρούσεις ἰδεολογικοῦ

und eines der meisten bedeutendsten und vornehmsten
 sein werden. Die gegenwärtigen Vorarbeiten sind
 zu dem Ende in der That schon im Gange.
 Die gegenwärtigen Vorarbeiten sind zu dem Ende
 in der That schon im Gange. Die gegenwärtigen
 Vorarbeiten sind zu dem Ende in der That schon
 im Gange. Die gegenwärtigen Vorarbeiten sind
 zu dem Ende in der That schon im Gange.
 Die gegenwärtigen Vorarbeiten sind zu dem Ende
 in der That schon im Gange. Die gegenwärtigen
 Vorarbeiten sind zu dem Ende in der That schon
 im Gange. Die gegenwärtigen Vorarbeiten sind
 zu dem Ende in der That schon im Gange.
 Die gegenwärtigen Vorarbeiten sind zu dem Ende
 in der That schon im Gange. Die gegenwärtigen
 Vorarbeiten sind zu dem Ende in der That schon
 im Gange. Die gegenwärtigen Vorarbeiten sind
 zu dem Ende in der That schon im Gange.
 Die gegenwärtigen Vorarbeiten sind zu dem Ende
 in der That schon im Gange. Die gegenwärtigen
 Vorarbeiten sind zu dem Ende in der That schon
 im Gange. Die gegenwärtigen Vorarbeiten sind
 zu dem Ende in der That schon im Gange.
 Die gegenwärtigen Vorarbeiten sind zu dem Ende
 in der That schon im Gange. Die gegenwärtigen
 Vorarbeiten sind zu dem Ende in der That schon
 im Gange. Die gegenwärtigen Vorarbeiten sind
 zu dem Ende in der That schon im Gange.

χαρακτήρα με όλες τις γνωστές πρακτικές επιπτώσεις που είχαν
 και έχουν επάνω στο μαζικό μας κίνημα δεν θα πρέπει να βλέ-
 πουμε τα θετικά στοιχεία που υπάρχουν μέσα σ' αυτή την ιδεολο-
 γική διαμάχη. Γιατί στο κάτω-κάτω έμεις οι ίδιοι που άλλοτε
 ανήκαμε σ' έννιατο κομμά φάχωντας τόσο για να βρούμε τα αίτια
 του κακού όσο και για να ανακαλύψουμε τους καλλίτερους δρό-
 μους για το μέλλον του λαού μας, είχαμε το θάρρος να ποθώ-
 τήν αλήθεια όπως ο καθένας την συνειδητοποίησε, χωρίς φόβο
 και χωρίς ύστεροβουλία, γιατί πιστεύουμε ότι έμεις που ανή-
 κουμε στην ελληνική Αριστερά επιτελούμε ένα λειτουργήμα ,
 είμαστε κάθε στιγμή θεόλογοι μπροστά στο ^{έ'ο} λαό και στην
 ιστορία, έρχομαστε και πολύ μακριά και κηγάζουμε πολύ μα-
 κριά. Ξέρουμε ότι από την άνοιχτή συζήτηση, το διάλογο, άκώμα
 και την ιδεολογική σύγκρουση, τελικά θα προκύψει κάτι καλό
 για το κίνημα και το λαό μας. "Όλα αυτά τα λέω για να υπογραμ-
 μίσω το γεγονός ότι στο χώρο της ελληνικής Αριστεράς, πέραν
 από τους αναγνωρισμένους άπ' όλους άγώνες της, υπάρχει μια
 πλούσια πολιτική πρακτική και θεωρία, θα έλεγα σφαιρική. "Όλα
 τα προβλήματα έχουν έρευνηθεί, αναλυθεί, τοποθετηθεί, όλες οι
 προοπτικές έχουν διερευνηθεί, έχουν διατυπωθεί. Και δεν πιστεύω
 ότι προσέθετο τίποτα το αξιόλογο από άλλες παρατάξεις σε
 σχέση με το σοσιαλισμό γενικά και τον ελληνικό σοσιαλισμό
 ιδιαίτερα. "Ήδη πριν από 15 χρόνια μέσα στο δεκάλογο των
 Λαμπράκηδων υπάρχει άποτυπωμένο ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα
 για το όρδο προς τον ελληνικό σοσιαλισμό, πρόγραμμα στο
 οποίο καμιά παράταξη ως σήμερα δεν πρόσθεσε ούτε ένα κετρά-
 δάκι. Το λέω αυτό γιατί οι Λαμπράκηδες άγκάλιασαν σε μια

1. Die...
 2. Die...
 3. Die...
 4. Die...
 5. Die...
 6. Die...
 7. Die...
 8. Die...
 9. Die...
 10. Die...
 11. Die...
 12. Die...
 13. Die...
 14. Die...
 15. Die...
 16. Die...
 17. Die...
 18. Die...
 19. Die...
 20. Die...
 21. Die...
 22. Die...
 23. Die...
 24. Die...
 25. Die...
 26. Die...
 27. Die...
 28. Die...
 29. Die...
 30. Die...
 31. Die...
 32. Die...
 33. Die...
 34. Die...
 35. Die...
 36. Die...
 37. Die...
 38. Die...
 39. Die...
 40. Die...
 41. Die...
 42. Die...
 43. Die...
 44. Die...
 45. Die...
 46. Die...
 47. Die...
 48. Die...
 49. Die...
 50. Die...
 51. Die...
 52. Die...
 53. Die...
 54. Die...
 55. Die...
 56. Die...
 57. Die...
 58. Die...
 59. Die...
 60. Die...
 61. Die...
 62. Die...
 63. Die...
 64. Die...
 65. Die...
 66. Die...
 67. Die...
 68. Die...
 69. Die...
 70. Die...
 71. Die...
 72. Die...
 73. Die...
 74. Die...
 75. Die...
 76. Die...
 77. Die...
 78. Die...
 79. Die...
 80. Die...
 81. Die...
 82. Die...
 83. Die...
 84. Die...
 85. Die...
 86. Die...
 87. Die...
 88. Die...
 89. Die...
 90. Die...
 91. Die...
 92. Die...
 93. Die...
 94. Die...
 95. Die...
 96. Die...
 97. Die...
 98. Die...
 99. Die...
 100. Die...

δεδομένη στιγμή εκατοντάδες χιλιάδες νεολαούς, επιτελώντας έτσι ένα τεράστιο διαπαιδαγωγικό έργο. Φυσικά ή Νεολαία Λαμπρόκη δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ή πολιτική νεολαία τής ελληνικής 'Αριστεράς σ' εκείνη τήν εποχή, καί επομένως ή δεκάλογος τών Λαμπρόκηδων άπηχούσε τήν πεμπτούσια του προγράμματος τής ελληνικής 'Αριστεράς για τή δημοκρατία καί τό σοσιαλισμό. 'Υπάρχει όμως μία περίοδος όπου ή παράταξη μας δεν εκφράζει σωστά τίς εργαζόμενες μάζες, τήν εργατιά, καί τήν αγροτιά, τά μεσαία στρώματα, τούς διανοούμενους, τούς καλλιτέχνες, τή νεολαία; "Όπως είπα καί πιο πριν, ή παράταξη μας ανταποκρίθηκε ^{απόλυτα} παρ' όλες τής εσωτερικής δυσκολίας, στα μεγάλα αίτήματα τής στιγμής. Αυτό κάνει καί σήμερα. 'Αφού βοηθήσαμε με όλες μας τίς δυνάμεις για νά στερεωθεί όσο είναι δυνατόν ή δημοκρατία, βρισκόμαστε καί πάλι σέ μία κρίσιμη περίοδο, καί γι' αυτό όφείλουμε νά πούμε όλη τήν άλήθεια στο λαό.

Σήμερα καλλιεργείται συστηματικά ή ψύχωση τής άλλαγής. Μία άλλαγή βασισμένη άπάνω σέ μία θεραπευοστευμένη εικόνα, δηλαδή νά φύγει ή Καραμανλής καί νά έρθει ή 'Ανδρέας. Παρ' όλες τής έκκλησεις που έγιναν μέχρι τώρα σέ όλους τούς θεσθώνους αυτής τής πολιτικής, δεν είχαμε ως σήμερα καμμιά συγκεκριμένη άπάντηση για τό τί θα είναι αυτή ή άλλαγή, ποιος θα τήν κάνει καί κυρίως πώς θα τήν κάνει. "Ότι υπάρχει αίτημα άλλαγής, αυτό έμετε τό ξέρουμε καλλίτερα από κάθε άλλον, δεδομένου ότι ή κύριος στόχος τής παράταξης μας σέ κάθε περίοδο ήταν ή δημοκρατική άλλαγή. "Όμως έμετε προχωρούμε σέ μία επιστημονική άνάλυση τής ελληνικής κοινωνίας καί τών διεθνών σχέσεων, προλειμένου νά

the following are the names of the persons who have been
 named in the report of the committee on the subject of
 the proposed amendments to the constitution of the
 state of New York. The names are given in the order
 in which they were mentioned in the report. The names
 of the persons who have been named in the report are
 as follows:

The following are the names of the persons who have
 been named in the report of the committee on the subject
 of the proposed amendments to the constitution of the
 state of New York. The names are given in the order
 in which they were mentioned in the report. The names
 of the persons who have been named in the report are
 as follows:

The following are the names of the persons who have
 been named in the report of the committee on the subject
 of the proposed amendments to the constitution of the
 state of New York. The names are given in the order
 in which they were mentioned in the report. The names
 of the persons who have been named in the report are
 as follows:

The following are the names of the persons who have
 been named in the report of the committee on the subject
 of the proposed amendments to the constitution of the
 state of New York. The names are given in the order
 in which they were mentioned in the report. The names
 of the persons who have been named in the report are
 as follows:

The following are the names of the persons who have
 been named in the report of the committee on the subject
 of the proposed amendments to the constitution of the
 state of New York. The names are given in the order
 in which they were mentioned in the report. The names
 of the persons who have been named in the report are
 as follows:

καθορίσουμε σωστά το συσχετισμό δυνάμεων και άνέλογα να καταστρέψουμε την τακτική μας ώστε να μπωρέσουμε να παρατάξουμε όπερτερες δυνάμεις στο αντίπαλο στρατόπεδο, πράγμα που μπορεί να έγγηθεεί για την έπιτυχία και τη στερέωση αυτής της έλλαγής.

Όπως είπαμε, στη χώρα μας υπάρχει και λειτουργεί ένα σύμπλεγμα έξουσίας που όέν έλέγχεται στην τελευταία άνάλυση για τον πολιτικό κόσμο που κυβερνά τη βουλή, τους έλληνους θεσμούς, που προβλέπει το σύνταγμα. Αυτό το σύμπλεγμα έξουσίας έχει διασυνδέσεις διεθνείς, οικονομικές και στρατιωτικές, και έχει έπιβάλλει τον έλεγχο του σε μία μεγάλη μερίδα του στρατού, των ομαάτων ασφάλειας, του κρατικού μηχανισμού, των μέσων μαζικής έννημέρωσης, της οικονομίας, στα συνδικάτα και σε μία σειρά άλλους νευραλγικούς τομείς.

Η τακτική που προτείνουμε έμεεις για να αντιπαραταχθούμε νικηφόρα σ' αυτό το σύμπλεγμα έξουσίας είναι ή δημιουργία ενός καλατικού πανεθνικού μετώπου καλά διαρθρωμένο, διακλαδωμένο με γερή και έννιαία θωρητική πανοπλία, έννιαίο στρατηγικό στόχο και έννιαία τακτική. Για να δημιουργήσουμε ένα τέτοιο κίνημα χρειάζεται κατ' έρχήν ένδότητα από τα πάνω όλων των δυνάμεων που συμφωνούν στην προοπτική της όημ , κοινό πρόγραμμα έξουσίας και σε συνέχεια πολέμοχθή και πολέχρονη δουλειά, ώστε τελικά να σχηματιστεί ένα συμπαγές μέτωπο που να διαθέτει τόσο την έκλογική πλειοψηφία όσο και τον ιδεολογικό, πολιτικό, ψυχολογικό, οργανωτικό και τεχνικό έξοπλισμό, για να μπορέσει να αντιπαρατάξει κάθε μορφής αντίθεση και αντίσταση στις κάθε μορφής πρόκλησης και αντιπερισπασμούς που είναι πιθανόν να

κάνει το σύμπλεγμα εξουσίας τη στιγμή που θα νοιώσει ότι χάνει τελειωτικά τον έλεγχο από τη χώρα μας. Έτσι η ελληνική όσο και η διεθνήςπρακτική δείχνουν καθαρά ότι ο Ιμπεριαλισμός, ο καπιταλισμός, η ολιγαρχία και οι χούντες δεν παραδίδουν άμαχητά τα προνόμιά τους. Πόσο μάλλον που στη χώρα μας υπάρχουν τό γνωστά σημαντικά στρατηγικά συμφέροντα των ΗΠΑ. Υπάρχουν στρατιωτικές βάσεις, υπάρχει το πημμήμημ το σύμφωνο του 1953 που δίνει το δικαίωμα στους Αμερικανούς να επεμβαίνουν άνοιχτά. Υπάρχει η παντοκρατορία των ξένων μονοπωλίων και των πολυεθνικών εταιριών, και όλα αυτά σε συνδυασμό με την κατάσταση στο Αίγαίο, στην Κύπρο, στη Μέση Ανατολή, στο Ιράν, και στη Γιουγκοσλαβία όπου όλοι περιμένουν με αγωνία το τι θα γίνει με το θάνατο του Τίτο. Κάτω από το πρίσμα αυτών των διαπιστώσεων, για εμάς η κυβερνητική αλλαγή δεν μπορεί να αποτελέσει αυτοσκοπό. Γιατί πρώτα απ'όλα το ερώτημα που μπαίνει είναι με ποιο τμήμα θα κληρώσει ο λαός μας μιάν έπιφανειακή και άπρητοίμαστη αλλαγή που δε στηρίζεται, όπως είπαμε πιο πριν, από ένα σ'ένα πλατύ, βαθύ και δυναμικό, παλλαϊκό κίνημα. Όμως το ΠΑΣΟΚ ισχυρίζεται ότι είναι ένα τέτοιο κίνημα. Όχι μόνο χωρίς εμάς, αλλά, και παρ'ότι δεν το λένε άνοιχτά, και ενάντια σε εμάς, που όπως τό υπογραμμίζουν ένδεικτικά στην τελευταία απόφαση της κεντρικής τους επιτροπής,

1891. Die erste Ausgabe der Zeitschrift "Die
 Arbeiter-Zeitung" erschien am 1. März 1891
 in Wien. Sie wurde von dem Arbeiter-
 Parteivorstand der Sozialdemokratischen
 Arbeiterpartei (SDAP) in Wien heraus-
 gegeben. Die Zeitschrift sollte die
 Interessen der Arbeiterklasse vertreten
 und die Arbeiter zur politischen
 Betätigung ermutigen. Die erste
 Ausgabe wurde von dem Arbeiter-
 Parteivorstand der SDAP in Wien
 herausgegeben. Die Zeitschrift sollte
 die Interessen der Arbeiterklasse
 vertreten und die Arbeiter zur
 politischen Betätigung ermutigen.

-1-

- Για ποιοις λόγους έχετε φύγει από το ΚΚΕ. Και από ποια είστε το ΚΚΕ (ΑΝΤ);

- Πρώτ' απ' όλα ές ξεκαθαρίσουμε το πιο βασικό θέμα: Δέν είμαι έγώ, ό όποιοσδήποτε κομμουνιστής, που "Έφυγε από το κόμμα", αλλά είναι το κόμμα που δι-
καστήκε στην κορυφή κωρίς να ρωτηθεί κανένα και πρό παντός, έμεις που παλεψαμε
τόν έχθρο μέσα στην "Έλλάδα. Αύτή ή διδασκαση, έκελνη τή στιγμή με τοποθέτησε
συναισθηματικά και πολιτικά ένάντια και στις δύο πλευρές. Δέν ήταν ή έρα
για να βγάλουμε μπροστά στόν αντίπαλο τά λερωμένα μας. "Άλλοι στή φυλακή,
έλλοι στην παρανομία, όλοι "όπό παρακολούθησιν" προσπαθούσαμε να κρατήσουμε
ψηλά τό φρόνημα του σκλαβωμένου λαού μας. Έίμαστε υπερήφανοι γιατί παρ' όλες
τις άδυναμίες και δυσκολίες, παρ' όλους τους κινδύνους, έμεις πρώτοι, ή "Αρι-
στερά, και πάλι σημάσαμε ψηλά τή σημαία τής "Αντίστασης του λαού μας ένάντια
στή χούντα και τό άφεντικό τής, τόν "Αμερικάνικο "Ιμπεριαλισμό. "Όλα πηγαιναν
καλά και όλα έδειχναν ότι ή νέα "Αντίσταση άρχισε να πιάνει ρίζες βαθειά
μέσ στο λαό ός τή στιγμή τής διδασκασης... "Η διδασκαση έκελνη τή στιγμή με
κελνη τή μορφή -χυδαιότητα στις άκρες ΑΝΤΕΚΛΗΣΗΣ άταλριαστη σε λαϊκόος
άγωνιστές- χόθηκε σάν άτσάλενιο νυστέρι μέσα στή ψυχή του λαού. "Ο λαός μας
μούδιασε, παρέλυσε, έχασε όριστικά τήν έλπίθα και τήν πίστη στις δικές του
δυνάμεις, που μόνο ή "Αριστερά μπορεί να έμπνεει και να γιγαντώνει.

"Αμέσως, μαζί με έλλους δύο συντρόφους -ό ένας ήρθε και με βρήκε στο
Βραχάτι που ήμουν για λίγο καιρό "ελεύθερος"- συντάξαμε ένα σύντομο σημείωμα:
"Η διδασκαση δέν πρέπει να περάσει μέσα στην "Έλλάδα. Οι Έλληνες κομμουνιστές
πρέπει να μβίνουν έναρμένοι...". "Ήταν πολιτικά σωστή αύτή ή θέση; Νομίζω ναί.
Γιατί ές μή ξεχνάμε ότι έκελνη τή στιγμή τό ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ζήτησε τήν
ένδοτητα όλων των δημοκρατικών δυνάμεων. "Ακόμα και με τήν άντιχουντική άεξία.
"Επομένως πώς ήταν δυνατόν οι κομμουνιστές μεταξύ τους να μή συμφανούν άφού
"Άμεις -μά και οι άλλα πέρα στόχοι - είχαν κρυστάλληνη καθαρότητα; Ρέξιμο
της χούντας, Κυβέρνηση "Εθνικής "Ενδοτητας, "Αναγνώριση όλων των Κομμάτων,

The first part of the document is a letter from the Secretary of the
 Board of Directors to the stockholders. It is dated the 1st day of
 January, 1900. The letter is addressed to the stockholders of the
 company and is signed by the Secretary. The letter contains the
 following information:

The first part of the letter is a statement of the financial
 condition of the company. It states that the company has a
 surplus of \$100,000.00 and that the company is in a
 position to pay dividends of \$1.00 per share. The letter
 also states that the company has a debt of \$50,000.00 and
 that the company is in a position to pay interest on this
 debt.

The second part of the letter is a statement of the
 operations of the company. It states that the company has
 sold 100,000 shares of stock and that the company has
 received a total of \$1,000,000.00 for these shares. The
 letter also states that the company has a net income of
 \$100,000.00 for the year.

The third part of the letter is a statement of the
 dividends to be paid. It states that the company will
 pay dividends of \$1.00 per share on the 1st day of
 February, 1900. The letter also states that the company
 will pay interest on its debt of \$50,000.00 on the 1st
 day of February, 1900.

The fourth part of the letter is a statement of the
 company's future plans. It states that the company plans
 to continue its operations and to pay dividends of \$1.00
 per share in the future. The letter also states that the
 company plans to pay interest on its debt of \$50,000.00
 in the future.

The fifth part of the letter is a statement of the
 company's appreciation for the stockholders' support. It
 states that the company is grateful for the stockholders'

"Πλεθόντες "Εκλογές.

"Αν όμως η θέση για την ένδεση των κομμουνιστών ήταν και ρεαλιστική και πολιτικά όρθη, η κείρα έδειξε ότι ήταν ουτοπική γιατί, όπως φάνηκε, μέσα ή αλλ' σε όρισμένα ήγετικά κέντρα, υπήρχαν δυνάμεις που από καιρό μας είχαν δείξει ότι είτε δεν κατανοούν την ελληνική πραγματικότητα, είτε έχουν κατά νουν κάποια δική τους στρατηγική άνομολόγητη και άγνωστη ως σήμερα άκμα και πιά τους ίδιους τους θαπούς τους..

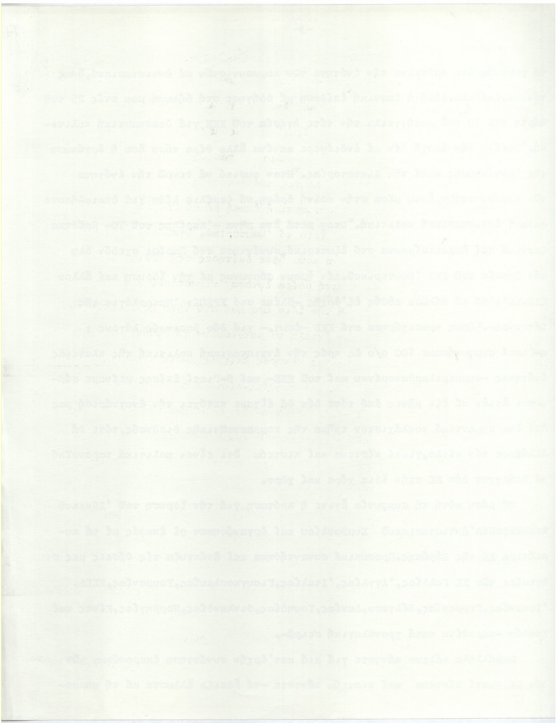
"Όμως το πιο τραγικό μέσα στην πρόσφατη ιστορία του ελληνικού κομμουνιστικού κινήματος είναι το γεγονός ότι οι Έλληνες κομμουνιστές δεν είχαν την ευκαιρία να συζητήσουν ήρεμα, πολιτισμένα και ουσιαστικά για τα μεγάλα προβλήματα που τους χωρίζουν. "Όπωςδήποτε υπάρχουν βασικές διαφορές. "Όμως πότε και που συζητήθηκαν; Ξαφνικά βρεθήκαμε πρό τετελεσμένου γεγονότος! Τη λογική την αντικατέστησε ο τυφλός φανατισμός. Τη συντροφικότητα το παθιασμένο μίσος. "Όπου υπήρξε διάλογος -στρατοπέδα, φυλακές-, ήταν διάλογος κουφών. Προσωπικά έμεινα έξω απ' αυτή τη διαίρεση. "Όχι γιατί έβλεπα τον έαυτό μου διαφορετικό από τους άλλους. "Αλλά ίσως γιατί η διδασκαλία με βρήκε σε πλήρη έπιμόνωση. "Έτσι όταν βρέθηκα στον "Όρωπό, δεν έντάχθηκα σε καμιά παράταξη. "Ήμουν ο μόνος που συνεργαζόμουν, κυρίως για τα προβλήματα του Στρατοπέδου, και με τίς τρεις παρατάξεις. "Όμως όταν το κάρτη του 70 πρότεινα να συνεργαστούμε σε αντιστασιακό επίπεδο -διατηρώντας τις επί μέρους διαφορές μας- τότε δέχτηκα μια άνω προηγούμενου έκθεση από μέρους των υπευθύνων του ΚΚΕ, που κατέβασαν γραμμή να μου κόψουν άκμα και την "καλημέρα". Βίλικρινά με πρόμαξε ο φανατισμός και το τυφλό κείσμα. Γιατί ως έκλεινη τη στιγμή όχι μόνο συνεργαζόμουν στενά μαζί τους, αλλά σε πολλές περιπτώσεις οι προτάσεις μου για αγωνιστική στάση προβόλονταν σαν παράδειγμα από το ΚΚΕ. Τί έλλαξες; Μόνο

The first part of the paper is devoted to a general discussion of the
 various methods which have been proposed for the determination of the
 rate constants of chemical reactions. It is shown that the most reliable
 method is the one which involves the measurement of the initial
 rates of reaction. This method is applicable to all reactions, and
 is particularly useful for the study of reactions which are
 of the first order. The method of initial rates is based on the
 fact that the rate of reaction is proportional to the concentration
 of the reactants raised to a certain power. This power is the order
 of the reaction. The method of initial rates involves the measurement
 of the initial rate of reaction for a series of different initial
 concentrations of the reactants. The order of the reaction can then
 be determined from the slope of the log-log plot of the initial
 rate versus the initial concentration of the reactants. This method
 is particularly useful for the study of reactions which are of the
 first order. The method of initial rates is based on the fact that
 the rate of reaction is proportional to the concentration of the
 reactants raised to a certain power. This power is the order of the
 reaction. The method of initial rates involves the measurement of the
 initial rate of reaction for a series of different initial
 concentrations of the reactants. The order of the reaction can then
 be determined from the slope of the log-log plot of the initial
 rate versus the initial concentration of the reactants. This method
 is particularly useful for the study of reactions which are of the
 first order.

τό γεγονός ότι πρότεινα την ένδεκτη των κομμουνιστών σε αντιστασιακό, όπως
τόνισα, έπλεεδο. Αδίκη ή εξαφανική επέθεση με δόξησε στη δήλωσή μου στις 25 του
ηάρτη του 70 που καθήγγειλα την τότε ήγεσία του ΚΚΕ για διασπαστική πολιτι-
κή. Έκελην την έποχή δέν με ένδιέφερε κανένα άλλο θέμα τόσο όσο ή οργάνωση
της 'Αντίστασης κατά της Δικτατορίας. Ήταν φυσικό να θεωρώ την ένδεκτη
των κομμουνιστών, έστω μέσα στην κοινή δράση, σε θεμέλιο λίθο για οποιαδήποτε
σοβαρή αντιστασιακή πολιτική. Όταν μετά ένα μήνα - 'Απρίλης του 70- βρέθηκα
εξαφανικά και άπροετοίμαστα στο έξωτερικό, συνάντησα στο Παρίσι σχεδόν όλη
την ήγεσία του ΚΚΕ 'Εσωτερικού. Δέν ήμουν σύμφωνος με την Ύδρυση και άλλου
ΚΚΕ. Κι 'αυτό τό δήλωσα εθύς εξ'άρχής - βλέπε στο ΧΡΕΟΣ: 'Ημερολόγια της
ζάτουνας-. Όμως προσεχώρησα στο ΚΚΕ -έσωτ.- για δύο βασικούς λόγους :
α- Γιατί συμφωνήσαμε 100 ο/ο ως προς την αντιστασιακή πολιτική της πλατειάζ
ένδεκτης - συμπεριλαμβανομένου και του ΚΚΕ- και β- Γιατί επίσης μέναμε σύμ-
φωνοι ότι αν σε έξει μήνες από τότε δέν θα έΐχαμε πετύχει την αναγνώριση μας
από ένα σημαντικό τουλάχιστον τμήμα της κομμουνιστικής διεθνούς, τότε θα
αλλάξαμε τον τίτλο, γιατί πίστευα και πιστεύω ότι είναι πολιτικά παρανοηκό
να υπάρχουν δύο ΚΚ στην Ύδια χώρα και χώρο.

Με βάση αυτή τη συμφωνία έγινε ή πρόταση για την Ύδρυση του 'Εθνικού
Αντιστασιακού Συμβουλίου και οργανώθηκαν οι επαρχές με τά κυ-
ριότερα ΚΚ της Εβρώπης. Προσωπικά συναντήθηκα και άνάπτυξα τς θέσεις μας στη
ήγεσία των ΚΚ Γαλλίας, 'Αγγλίας, 'Ιταλίας, Γιουγκοσλαβίας, Ρουμανίας, ΕΕΣΔ,
'Ισπανίας, Γερμανίας, Βέλγους, Δανίας, Σουηδίας, Διυλανδίας, Κορρηγίας, Κίνας και
Σουδάν - παραθέτω κατά χρονολογική σειρά-.

Παρόλληλα πάλαι πάντοτε για μία κατ'άρχήν συνάντηση εκπροσώπων των
δύο ΚΚ, γιατί πίστευα και πιστεύω πάντοτε -τό έδειξα άλλωστε με τη συμμε-

τοχή μου στην ΕΠΩΜΕΝΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ- ότι παρ'όλες τις μεγάλες και ουσιαστικές διαφορές που μας χωρίζουν, υπήρξαν και υπάρχουν μπροστά μας μέγιστα προβλήματα που εξ'αντικειμένου πρέπει να μας ενώνουν. Τουλάρχιστον σε μία ένδετη δράση. Αυτό δείχνει και η διεθνής περίοδος. "Ας πάρουμε λ.χ. το ΚΚ Ιταλίας θα δοϋμε ότι μέσα στις γραμμές του συνυπάρχουν τάσεις εξ'ΐσου αντίθετες μ'αυτές που χωρίζουν σήμερα τους Έλληνες κομμουνιστές.

"Όμως η προσπάθειά μου για ουσιαστική επαφή με το ΚΚΕ Έβρισε δύο και μεγαλύτερη αντίθεση μέσα στο ίδιο το "Εσωτερικό". Έτσι ενώ ήμου ετοιμος να συναντήσω τον Κώστα Κολιγιάννη που ήθελε επίτηδες στη Νόσσα για αυτή την επαφή -καλοκαίρι του 70- κατά κακή μοίρα Έφτασαν περαστικοί για την Κορέα δύο σύντροφοι του ΠΓ Εσωπερικού την ίδια ώρα και στο ίδιο ξενοδοχείο που θα γινόταν η συνάντηση... Είχαν έντολη να ματαιώσουν τη συνάντηση, γιατί όπως Έλεγαν δεν ήταν παρά μόνο ένας πονηρός έλιγμος. Χωρίς να κεισθώ υπάκουσα έντοτοίς στην απόφαση της πλειοψηφίας. Δεύτερη απόπειρα για συνάντηση με τον τότε Γενικό Γραμματέα -~~Κ~~ Κολιγιάννη- Έγινε με μεσολάβηση σουηδών συντρόφων. Και πάλι το Γραφείο -"Εσωτερικό"- Έβαλε εμπόδια. Τέλος -και έδω το αποκαλύπτω για πρώτη φορά- ματαιώθηκε για άγνωστους σε μένα λόγους η προσπάθεια, που ανέλαβε ο Ζόρζ Μαρσαλ ύστερα από επιστολή μου- που μου ζήτησε ο Ίδιος να απευθύνω προς την Κ.Ε. του ΚΚΓ και που φυσικά συνέταξα με Έγκριση του Γραφείου -"Εσωτερικού"- Συμφωνήθηκε να γίνει συνάντηση κορυφής ανάμεσα στις ηγεσίες των δύο κομμάτων με την παρουσία σοβιετικών, γάλλων Ιταλών και Ισπανών ηγετών ώστε να βρεθεί μία κοινή βάση τουλάχιστον για ένδετη δράση.

"Έτσι πέρασε ο καιρός -πολύ περισσότερο από τους Έξι μήνες που είχαμε συμφωνήσει- και κατάλαβα πολύ καλά ότι οι φίλοι του "Εσωτερικού" είχαν σάν

...the ... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

πρώτη και μοναδική Έγνοια πώς να μονοπωλήσουν το Κομμουνιστικό Κίνημα.

Ακριβώς όπως και οι άλλοι. Στο μεταξύ όλα τα ΚΚ - με εξαίρεση τους Γιουγκοσλαβούς και τους Κορεάτες- μας δήλωσαν καθαρά ότι δεν μας αναγνωρίζουν σαν ΚΚ. Ήντοίχοις πολλοί - ακόμα και οι σοβιετικοί- ήσαν πρόθυμοι να μας αναγνωρίσουν και να μας βοηθήσουν σαν ΠΑΜ ή σαν άλλο κόμμα της Αριστεράς. Έτσι η έλλαγή του τέταου ήταν -και είναι για μένα- μια ουσιαστική πολιτική πράξη γιατί θα μας έβγαζε από το άδιέξοδο, το μπλοκάρισμα και τήν έμφύλιο σπαργαμό μέσα στον οποίο τελικά δόγηθήκε η Αριστερά και θα προετοζμαζε, μέσα σε ήπια και πολιτισμένο κλίμα, τήν ένδοτητα δράσης και ίσως και ουσιαστικότερη ένδοτητα μεταξύ τών έλλήνων κομμουνιστών.

"Όμως τότε κανείς δεν με πίστευε." Όταν έλεγαι "Δύο ΚΚ ίσον κανένα ΚΚ", ό καθένας φαντάζονταν ότι τό κύμα τών έλλήνων αριστερών και του έλληνικού λαού θα τους ακολουθούσε. Τό ίδιο σκέφθηκαν ακόμα και οι δεκάδες ομάδες πρώην μελών του ΚΚΕ -οί 400, οί 70, κλπ.- που πίστευαν ότι αυτοί θα γίνουν τελικά ΤΟ ΚΟΜΜΑ Ι

"Όμως ακόμα και τό ΚΚΕ, που έχει αυτή τή στιγμή τήν αποκτήριξη της Σοβιετικής Ένωσης και του Διεθνούς Κινήματος, τς είναι σήμερα σε σχέση με τό Κόμμα του 1945 ή του 1965; Ένα πολύ μικρό του κομματί..."

Και έτσι φτάνουμε μπροστά σε δύο ουσιαστικά προβλήματα. Τό πρώτο αφορά τήν ιστορική νομιμότητα και έπομένως τήν μονοπωλήση του ΚΚΕ. Από τήν άποψη αυτή και μόνο οι φίλοι του Έσωτερικού έχουν δίκιο. Γεννήθηκαν και έζησαν σαν Έλληνες κομμουνιστές. Η βάζη ποιά λογική και ποιά ιστορική νομιμότητα μπορεί κανείς να τους άρνηθεί τόν τίτλο του Έλληνα κομμουνιστής; "Ας βρούμε ένα κάδι και " που με βάζη του να μπορεί κανείς να φέρνει αυτόν τόν τίτλο. Θα δοϋμε ότι χιλιάδες ή δεκάδες χιλιάδες δεν βρίσκονται σήμερα στις γραμμές

The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice". The text is very faint and difficult to read, but it appears to be a list of names and titles, possibly a list of judges or officials.

The second part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice". The text is very faint and difficult to read, but it appears to be a list of names and titles, possibly a list of judges or officials.

The third part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice". The text is very faint and difficult to read, but it appears to be a list of names and titles, possibly a list of judges or officials.

The fourth part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice". The text is very faint and difficult to read, but it appears to be a list of names and titles, possibly a list of judges or officials.

The fifth part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice". The text is very faint and difficult to read, but it appears to be a list of names and titles, possibly a list of judges or officials.

του ΚΚΕ. Έχουν δικαίωμα ή όχι να οργανωθούν σε κόμμα; Πάνει ο τίτλος. Είδαμε πως έγινε η διάσπαση. Από τα πάνω. Σε συνέχεια η Σοβιετική Ένωση και μαζί της το διεθνές κομμουνιστικό κίνημα εύλογα ανήλθαν με τις δύο πλευρές. Αλλά είναι η "νομιμότητα" και η δύναμη του ΚΚΕ. Όμως φτάνει για μένα όχι. Γιατί θα έπρεπε κατά τη γνώμη μου να υπάρξει δυνατότητα να πουν ελεύθερα τη γνώμη τους όλοι οι Έλληνες κομμουνιστές. Και αυτοί να αποφασίσουν. Γιατί μόνο αυτοί εκφράζουν την ιστορική νομιμότητα.

Η πρόταση και οι προοπτικές μου για την εγκατάλειψη του τίτλου και τη συσπείρωση των υπολοίπων κομμουνιστών μέσα λ.χ. στις γραμμές μιας καινούργιας ΕΑΔ υπαγορεύτηκε από ιστορική εθιμότητα και ρεαλισμό. Με την ελπίδα ότι μ'αυτό τον τρόπο θα μπορούσε να δημιουργηθεί το κατάλληλο κλίμα και οι απαραίτητες προϋποθέσεις για ένα πλησίασμα - συνεργασία - ένδεκτη δράσης, και γιατί όχι έμπνευση, ανάμεσα στις διάφορες τάσεις και παρατάξεις. Το δεύτερο πρόβλημα είναι ότι αυτή η κορεία για την άσκηση όποια μπορεί να πει ότι έκανα τόσες θυσίες ώστε να με θεωρούν άξιωμα και άφελη - βλεπέλ.χ. τη συμμετοχή και "έξουδετέρωση" μου μέσα στην ΕΠΟΜΕΝΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ - βέβαια πραγματοποιήθηκε.

Επομένως το χόσμα ανάμεσα στους Έλληνες κομμουνιστές μεγάλωσε. Ήρθαν και οι νεολαίοι που αποδεχτήσαν βασιλικότεροι του βασιλέως και πρωτοπόροι στο φανατισμό με σημαία τη διάσπαση... Σε βαθμό που μπορούμε να πούμε ότι οι ηγεσίες των δύο ΚΚ έγιναν "αίχμηλότες" της ΚΝΕ και του ΠΗΓΑ μιας και αυτοί οι νεολαίοι δεν έχουν τους προσωπικούς αγωνιστικούς δεσμούς των παλιών και γι'αυτό κλειδοτοούν σε φανατισμό. Έτσι η αποστασιοποίηση οδήγησε σε πλήρη πόλωση και τελικά σε διαμόρφωση διαφορετικής πολιτικής - στρατηγικής και τακτικής - που συχνά και γύρω στα κρίσιμα θέματα βρίσκεται σε πλήρη

διαμόρφωση - 20

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work done during the year. It is followed by a detailed account of the various projects and schemes which have been carried out, and a summary of the results achieved. The report concludes with a statement of the financial position and a list of the members of the committee.

The following is a list of the projects and schemes which have been carried out during the year:

- 1. The construction of a new school building at [location].
- 2. The purchase of a new motor vehicle for the use of the committee.
- 3. The organization of a series of lectures on the subject of [topic].
- 4. The publication of a book on the subject of [topic].
- 5. The organization of a series of excursions to [location].

The results of these projects and schemes are as follows:

- 1. A new school building has been completed and is now in use.
- 2. A new motor vehicle has been purchased and is now being used by the committee.
- 3. A series of lectures has been organized and held at [location].
- 4. A book on the subject of [topic] has been published.
- 5. A series of excursions has been organized and held at [location].

The financial position of the committee is as follows:

- Income: £[amount]
- Expenditure: £[amount]
- Balance: £[amount]

The members of the committee are:

- Chairman: [name]
- Secretary: [name]
- Members: [names]

άντιθεση, ανάμεσα στα τρία κόμματα, μέσα στα όποια βρίσκονται σήμερα οι οργανωμένοι κομμουνιστές.

Επομένως μονάχα ένα "θαύμα" θα μπορούσε να οδηγήσει τους Έλληνες κομμουνιστές που σήμερα είναι χωρισμένοι σε τέσσερα κομμάτια -ΕΚΚΕ, "Εσωτερικό, ΕΔΑ και "Ανεξάρτητοι- να καθίσουν γύρω από ένα τραπέζι, για να συζητήσουν, σαν παληοί συναγωνιστές και σύντροφοι, τα φλέγοντα προβλήματα που απασχολούν τό λαό μας και όλους τους λαούς, που γι' αυτόν και γι' αυτούς υποτίθεται ότι έδωσαν όλη τους τη ζωή.

Από μια τέτοια συζήτηση - με τόν όρο να γίνει ουσιαστικά, δηλαδή ό ένας να ακούσει τόν άλλο- όλο και κάτι θα μπορούσε να βγει. Ακόμα και όταν ό καθένας θα διατηρούσε τελικά τη σημερινή του άποψη - ακόμα και τότε ό προβληματισμός της άλλης παράταξης θα ήταν ένα όφελσιμο στοιχείο στην τελική διαμόρφωση τών αποφάσεων.

Βρισκόμαστε, σαν λαός, σε μια όσκολη, κρίσιμη ιστορική καμπή. Γεμάτη παγίδες και κινδύνους. Η ό στραβοπάτημα είναι δυνατόν να βρεθούμε ξαφνικά και πάλι όλοι μαζί -έναντι οι Έλληνες κομμουνιστές- είτε πίσω από τα όδερρα είτε σε κανένα κοινό λάκκο...

"Αν ζήσουμε - σε τέτοιες ξανά συνθήκες, τότε θα οικτρώμε και πάλι τό "στραβό μας τό κεφάλι". Η ένδοξη ό δεν είναι ένα ρομαντικό σύνθημα μιας εύλιθης ψυχής... Αποτελεί ιστορική αναγκαιότητα για τους λαούς που θέλουν να ζήσουν και να προχωρήσουν, όπως αποτελεί πράξη όψηλης αγωνιστικής εδόνης για τους στρατευμένους αγωνιστές.

Προσωπικά είμαι πάντα πρόθυμος να συζητήσω για όλα τα προβλήματα με όλους τους Έλληνες δημοκράτες και φυσικά πολύ περισσότερο μ' αυτούς που μοιράστηκαν μαζί τους τα 3/4 της ζωής και της δράσης μου. Οι διόψεις που δια-

[The page contains extremely faint and illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document. The text is mirrored and difficult to decipher.]

τυπώνω δημόσια και που όπως είναι γνωστό βρίσκονται συχνά σε διαμετρική αντίθεση με τη σημερινή ήγεσία του ΚΚΕ, δεν με εμποδίζουν καθόλου να πιστέω ότι και μέσα εκεί, όπως και στην ΕΑΑ και στο "Εσωτερικό", ή συντριπτική πλειοψηφία έχει το ίδιο όπως πάντα ιδανικό, δηλαδή τη λευτεριά και την προκοπή του λαού μας, με μόνη τη διαφορά ότι οι ιστορικές συγκυρίες - τόσο τραγικές και καταραμένες για το ελληνικό κίνημα - μας απομακρύνουν τον έναν από τον άλλον, δεν μας έδωσαν τη δυνατότητα για διαρκή και γόνιμη επικοινωνία, με αποτέλεσμα να έχει σήμερα ο καθένας τη δική του άποψη για το πως θα πραγματοποιηθεί το κοινό ιδανικό.

- Μπορείτε να μας πείτε ποιές είναι οι βασικές διαφορές της πολιτικής σας έκτιμησης;

- Πιστέω ότι το Κόμμα διαμορφώνει τελικά τη φυσιογνωμία και τη στρατηγική του - καθώς και όλη την οπλοεικη δομή και λειτουργία του - σε άδολυτη συνάρτηση με την πολιτική του γραμμή. Δηλαδή με τη δυνατότητα προσαρμογής στην ιστορική πραγματικότητα, με στόχο να την προωθήσει, να την αλλάξει. Εκεί μετριέται όλο το ιστορικό φιλοσοφικό, μέσα στη ζωή και κυρίως μέσα στην Αντ.χ. δ Α' και Β' είχε χείρη την επανάσταση, η δίκη των ανδρών και το τέλος των επιτυχών γιατί αποδελχτηκαν μέσα σε κελές τις συγκεκριμένες ιστορικές συνθήκες ότι ήταν όρθος. Επομένως νομίζω ότι θα πρέπει και μετς να περιορίσουμε τη βασική κριτική μας θεώρηση γύρω από το πρόβλημα της πολιτικής γραμμής. Σε κοινό βαθμό δηλαδή αντιμετωπίζεις πάλι το κυρίαρχο ή τα κύρια προβλήματα της στιγμής. Και πρώτ' απ' όλα ποιο είναι το κυρίαρχο πρόβλημα;

Έδώ θα προσπαθήσω, όσο είναι δυνατόν περισσότερο γενικά, να πω την άποψή μου.

Το κυρίαρχο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας παραμένει πάντα ο "Εμ-

κοινό πρόβλημα ή επιτυχία.

φθλιος Πόλεμος". Γιατί η δομή του Κράτους, του Στρατού, των Σωματίων 'Ασφαλείας-
με άλλα λόγια του δυναμικού έρευσματος της εξουσίας, μαζί με την νοοτροπία,
την ψυχολογία και την εκμετάλλευσή τους από την ξένη και ντόπια ολιγαρχία,
δρα αυτά είναι άποτελέσματα του 'Εμφύλιου Πολέμου, της ήττας των προοδευτικών
δυνάμεων και της κυριαρχίας της αμερικανοκρατίας. Αυτό είναι το κυρίαρχο γε-
γονός που άλλοιώνει το χαρακτήρα των κοινωνικών αντιθέσεων, των ταξικών
αγώνων γιατί στις αγωνιστικές συσπειρώσεις του λαού δεν άπαντά μόνο
ο συνθησιμένος μηχανισμός καταπίεσης του άστικού κράτους αλλά ένας ειδικός
μηχανισμός που στην ούσα έλέγχει το ίδιο το άστικό κράτος εξυηρητώντας
βασικά διεθνή οικονομικά και στρατηγικά συμφέροντα.

'Επομένως το πρώτο πράγμα που έχουμε να κάνουμε όταν μετράμε τις δυνά-
μεις μας είναι να λάβουμε υπ' όψη μας την ύπαρξη και λειτουργία αυτού του
παρακράτους - υπερκράτους. Αν το άγνοήσουμε ή το υποτιμήσουμε τότε θα έχουμε
και πάλι πένσι έξω στις βασικές μας εκτιμήσεις. Οπως έγινε λ.χ. στην περι-
οδό 63-67.

Όμως μετά την ήττα μας στον 'Εμφύλιο συνέβη και το εξής: η μέν δεξιά
μονοπόλησε τους μηχανισμούς, ή δέ 'Αριστερά τελικά άμεσα ή έμμεσα επέβαλε
τις ιδέες της στο λαό...

Τό γεγονός αυτό τρομοκρατεί άδικα περισσότερο τον σκληρό πυρήνα του
δυναμικού καρκινώματος, άδηλαδή βάζει λάδι στη φωτιά των πιο μαδρων - φασισ-
τικών αντιλήψεων.

Γι' αυτό χρειάζεται σύγηση και προσοχή, κυρίως από μέρος της 'Αριστεράς.
Αυτό θα πρέπει να είναι η βάση της πολιτικής μας. Γιατί έμετε περισσότερο
από τον καθένα αγαπούμε το λαό γιατί είμαστε ο λαός και θέλουμε να τον
άπαλλάξουμε από περιττά δεινά...

'Από κει και πέρα ποθεί να μελετηθεί η οριζική αντίμετώπιση αυτών των

The first part of the report deals with the general situation of the country, and the second part with the results of the survey. The survey was conducted in the form of a questionnaire, and the results are given in the form of tables and graphs. The first table shows the distribution of the population by sex and age, and the second table shows the distribution of the population by occupation. The third table shows the results of the survey on the subject of the survey, and the fourth table shows the results of the survey on the subject of the survey. The fifth table shows the results of the survey on the subject of the survey, and the sixth table shows the results of the survey on the subject of the survey. The seventh table shows the results of the survey on the subject of the survey, and the eighth table shows the results of the survey on the subject of the survey. The ninth table shows the results of the survey on the subject of the survey, and the tenth table shows the results of the survey on the subject of the survey.

συνειπών του 'Εμφύλιου σάν θεμέλιο για όλη την πολιτική μας.

'Η ριζική αντιμετώπιση μπορεί να γίνει μόνο από την 'Αριστερά -καί όταν λέω 'Αριστερά εδώ έννοια μόνο τους κομμουνιστές- γιατί έμετες πήραμε μέρος στον 'Εμφύλιο και έμετες θα πρέπει να κόψουμε το γόβριο δεσμός με το μαχαίρι. Αυτό το "μαχαίρι" το ονομάζω πολιτική της εθνικής συμφιλίωσης.

Μέσα στις δυσμένες ιστορικά συνθήκες δεν υπάρχει, κατά τη γνώμη μου, άλλη πολιτική για να βγούμε από τον φαύλο κύκλο που μας έχει κλείσει η αμερικανή νοκρατία.

Ποιος είναι ο στόχος αυτής της πολιτικής; Είναι φανερό ότι η πολιτική αυτή αποβλέπει στην προοδευτική απομόνωση των φασιστικών στοιχείων που με τις εδολογίες της ξένης και ντόπιας διλιγαρχίας καταφέρνουν -έκμεταλλευόμενοι το κλίμα και τις συνέπειες του 'Εμφύλιου, δηλαδή προβάλλοντας το κομμουνιστικό μπαιμπόλα- να συσπειρώνουν γύρω τους τις απαραίτητες δυνάμεις -στελέχη, λαό- ώστε να γίνονται ρυθμιστές της εθνικής μας ζωής.

Με βάση αυτές τις εκτιμήσεις χαράζω τη στάση μου απέναντι στα γεγονότα. Δεν άνημα ούτε στο ένα ούτε στο άλλο ΚΚ βασικά γι' αυτό το λόγο. Δηλαδή γιατί η πολιτική της εθνικής συμφιλίωσης μπαίνει στη γωνία. Καί όχι μόνο αυτό, αλλά σιγά-σιγά γλιστράμε προς την αντίθετη μεριά. Δηλαδή την πολιτική της ρεβάνς... ~~και στον πόλεμο και σε αυτό το σημείο φέρω τον πόλεμο και τον εμφύλιο για να επαναλάβω τον εμφύλιο και τον εμφύλιο.~~

Αυτό όλα είναι ίσως κατανοητά για μια γενιά που δεν έζησε τον 'Εμφύλιο και τις συνέπειες, όμως για μας τους μεγάλους είναι άπαράδεκτα. Γιατί πρέπει να έχουμε διδαχτεί και τουλάχιστον από τα δικά μας τα λάθη.

Πρέπει λοιπόν να πούμε στους νέους ότι σήμερα το πιο επαναστατικό είναι να υπερασπίσουμε, να διατηρήσουμε και να πλατύνουμε τις σημερινές δημοκρατίες

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the war. It is followed by a detailed account of the military operations in the various theaters of war. The report concludes with a summary of the achievements of the armed forces and a forecast for the future.

The military operations in the East have been particularly noteworthy. The forces have achieved significant successes in the campaigns of the East, demonstrating their tactical and strategic capabilities. The progress made in the West has also been substantial, with the forces showing resilience and determination in the face of adversity.

The report also highlights the contributions of the various branches of the armed forces, including the army, navy, and air force. Each branch has played a vital role in the overall success of the military operations. The coordination and cooperation between these branches have been exemplary, reflecting the high level of training and discipline of the forces.

In addition to the military achievements, the report also mentions the support provided by the civilian population. The people have shown unwavering loyalty and support for the armed forces, contributing to the war effort in various ways. This support has been a crucial factor in the success of the military operations.

The report concludes with a statement of confidence in the future of the country and the armed forces. It expresses the belief that the forces are well-equipped to face any challenges that may arise and to achieve their ultimate objectives.

κες κατακτήσεις του λαού, που αν τις εξετάσει κανείς συγκριτικά με κείνο που είχαμε χτές και προχτές, και κυρίως αν δει κανείς κατάφρασα τα χάλια του λαού κινήματος, αποτελούν πραγματικά άλματα προς το καλύτερο.

"Άλλοτε δώσαμε ποταμούς αιμάτων και κληρονομήσαμε το κράτος της άμης βίας και νοθείας - Σήμερα με ελάχιστες, σε σχέση με τις άλλотινές, θυσίες, με διαλυμένο το μαζικό μας κίνημα, έχουμε δικαιώματα και ελευθερίες που δεν τις είχαμε ποτέ... Γιατί, γιατί ο λαός άρμασε. Ο λαός είναι στη βάση του ένομιένος. Η πολιτική της έθνικής συμφιλίωσης γίνηκε - γίνεται στη βάση του λαού. Και όχι μόνο στη βάση του λαού, αλλά - κι' αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία - έχει πραγματοποιηθεί και στις κορυφές της κοινωνικής και πολιτικής μας ζωής - Άριστορά, Κέντρο, Λεξιά - που όλες μαζί, δηλαδή οι πολιτικές δυνάμεις δυνάμεις που στην ουσία εφαρμόζουν άμεσα είτε έμμεσα την πολιτική του έθνικού συμβιβασμού, της έθνικής συμφιλίωσης, επηρεάζουν αυτή τη στιγμή την μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Έτσι το παρακράτος - υπερκράτος διατάζει να χτυπήσει. Όμως θάδραξει... Και γι' αυτό το ξαναλέω, το πιο επαναστατικό, είναι να το εξουδετερώσουμε κάθε στιγμή με τη σωστή πολιτική μας.

Με βάση αυτές τις εκτιμήσεις θα κριθεί και στο μέλλον η θέση και η συμμετοχή μου στην ένεργό πολιτική ζωή. Θυσικά θα ήμουν πολύ εδτυχής αν η ανάλυση αυτή έβρισκε αλήθεια κατ' αρχήν μέσα στο ΚΚΕ, το ΚΚΕ έσωτ. - και ~~γνώμ~~ μέσα στους κομμουνιστές. Όμως και μέσα μου είπατε Άριστορά.

"Αντικειμενικά βλέπω ότι βρισκόμαστε σε μια θαυμάσια ιστορική στιγμή. Γιατί έχουμε μεγάλες δυνατότητες. Περισσότερες από ποτέ με μια άρδη πολιτική το ~~προσώπων~~ πιο άριστο κίνημα της χώρας μας μπορεί να γίνει και πάλι ο βασικός ρυθμιστής της έθνικής μας ζωής, άνολγοντας μπροστά στο λαό μας διέπλευτες τις πύλες της προοπτικής, δηλαδή του ελληνικού σοσιαλισμού στο όψος της εποχής

1.-

παραμένω πιστός στην πεμπτούσα της μαρξιστικής σκέψης όπως είναι διατυπωμένη πib πάνω μ'αυτόν τόν απαράμιλο σε καθαρότητα και περιεκτικότητα τρόπο.Με δύο λόγια είναι αντιμετώπιος σε ό τι αφορά τους τελικούς σκοπούς.Τό δράμα. Πιστεύω κι'εγώ ότι ο πραγματικός πνευματικός πλοῦτος του ανθρώπου εξαρτιέται από τόν πλοῦτο τών σχέσεων που πρέπει να σπάσουν τους "έθνικούς και τοπικούς φραγμούς".Βλέπει μήπως κανείς,σήμερα,ύστερα από μισό αιώνα σοσιαλιστικής εμπειρίας, να έχουν σπάσει αυτοί οι "τοπικοί φραγμοί",τουλάχιστον ανάμεσα στις σοσιαλιστικές χώρες; *Βδω στα Βαλκάνια μόνο έχουμε την *Αλβανία κατά Γιουγκοσλαβίας.Βουλγαρία κατά *Αλβανίας.Ρουμανία κατά Βουλγαρίας και οὔτω καθ'έξής.Και πως θα μετατραπεί η κομμουνιστική επανάσταση "σε έλεγχο και συνειδητή κυριαρχία" έκείνων τών δυνάμεων που έχουν επιβληθεί πάνω στους ανθρώπους χωρίς την "παγκόσμια-ιστορική συνεργασία τών ατόμων"; Μήπως οι σχέσεις ΗΣΣΑ-Κίνας μās βοηθάνε στην εφαρμογή αυτής της μαρξιστικής αρχής;

Νά γιατί είπα στην αρχή ότι ο κ.Β.Μ.μοῦ θύμισε παληά σταλινική νοοτροπία.Και σάν ὕφος αλλά και σάν περιεχόμενο. Είναι η θεωρία της "μιας πατρίδας" πάνω στην οποια ο Στάλιν δόγημένος στην αρχή από καθαρά πρακτικούς λόγους,σε συνέχεια έβλεψε να της δώσει θεωρητικό βάθος,πετυχαίνοντας τελικά τη διαστρέβλωση του μαρξισμού που τόσο άκριβā πληρώσαμε και εξακολουθούμε να πληρώνουμε.

Και για να τελειώνουμε,ας δοῦμε τι λένε οι Ηδρξ και "εὐγγελος

2-

σχετικά με την "τάξη" που είναι φορτισμένη με την ιστορική αλλαγή. Δηλαδή πώς εκείνοι έννοούν την "εργατική τάξη", τη θέση της και τις σχέσεις της μέσα στον κοινωνικό σύνολο.

"Με την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων έρχεται ένα στάδιο όπου παραγωγικές δυνάμεις και μέσα επικοινωνίας έρχονται σε μια κατάσταση, που κάτω από τις υπάρχουσες σχέσεις, φέρνουν μονάχα κακό, και δεν είναι πια παραγωγικές αλλά καταστροφικές δυνάμεις -μηχανήματα/χρήμα-. Και σε σύμβαση με όλα αυτά εμφανίζεται μια τάξη που πρέπει να σηκώσει όλα τα βάρη της κοινωνίας, χωρίς χωρίς να απολαμβάνει το πλεονεκτήματά της. -...-. Μια τάξη που αποτελεί την πλειοψηφία όλων των μελών της κοινωνίας... και που απ'αυτήν προέρχεται ή συνείδηση της αναγκασιότητας μιας ριζικής επανάστασης...". -IDEM-

"Η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων στην εποχή των κάρβ και "βυγκελς καθορίζονταν από την βιομηχανική επανάσταση που δημιούργησε το προλεταριάτο, δηλαδή την τάξη που έπρεπε "να σηκώσει όλα τα βάρη της κοινωνίας και που αποτελούσε την πλειοψηφία όλων των μελών της κοινωνίας". -Είτε βιομηχανικές αναπτυγμένες χώρες της εποχής#. Σήμερα όμως ζούμε την εποχή της τεχνολογικής επανάστασης, οπότε οι νέες συνθήκες παραγωγής δημιουργούν αυτή την καινούργια τάξη "που σηκώνει όλα τα βάρη της κοινωνίας και που αποτελεί την πλειοψηφία όλων των μελών της κοινωνίας".

"Αν θέλουμε να μένουμε λοιπόν πιστοί στην ουσία της μαρξιστικής σκέψης, τότε θα πρέπει να έρευνήσουμε για να βρούμε

3-

ποιά είναι σήμερα αυτή ή "καινούργια τάξη" που φορτίζεται όλο και πιο πολύ με τή "συνείδηση τής αναγκαιότητας μιας ριζικής επανάστασης". Κι' αυτή δεν είναι άλλη παρά ή μεγάλη συμμαχία όλων τών εργαζομένων που έξ' άλλου είναι ή μόνη που αποτελεί αυτή τή στιγμή τήν "κλειοφθία όλων τών μελών τής κοινωνίας". Κι' αυτή ή συμμαχία γυρεύει τόν έννιατο πολιτικό και κομματικό της φορέα. Για να μπορεί να διαοράματήσει τόν ιστορικό της ρόλο όπως τόν διαγράφουν οι Μάρξ και Ένγκελς.

Τό Κ.Κ. Γερμανίας, στην μέλετη μέ τίτλο "Η κατάσταση τής εργατικής τάξης στη Δυτική Γερμανία", άπλουστεύει άκόμα πιο πολύ τά πράγματα, βαπτίζοντας "εργατική τάξη" όλους ανεξαιρέτως τούς εργαζόμενους, δηλαδή αυτούς που πουλούν καθημερινά - με μεροκάματο ή μισθό - τήν εργατική τους δύναμη:

"Όλοι όσοι δεν άνήκουν στην κατηγορία τών ανεξαρτήτων εργατών και που όφείλουν να πουλάνε κάθε μέρα τήν εργατική τους δύναμη - με εξαίρεση μια φούχτα από διευθυντές, διοικητικούς και μεγάλους υπαλλήλους - άνήκουν στην εργατική τάξη".

Για να τό κάνει όμως αυτό χρειάζεται άκόμα "ή άλλαγή τών ανθρώπων σε μαζική κλίμακα" γιατί μονάχα τότε ή τάξη αυτή "θα γίνει ικανή να θεμελιώσει έξ' άρχής τήν κοινωνία". Δηλαδή οι Μάρξ και Ένγκελς θεωρούν άπαραίτητη τήν άπανάσταση "όχι μόνο επειδή ή κυρίαρχη τάξη δεν μπορεί να άνατραπεί με κανένα άλλο τρόπο", αλλά επίσης "επειδή ή τάξη που τήν άνατρέκει μόνο σε μια επανάσταση μπορεί να άπαλλαγεί από τήν προαιώνια "κόπρο

4-

τοῦ ἀγγέλου" καὶ νὰ γίνεαι ἱκανὴ νὰ θεμελιώσῃ ἐξ' ἀρχῆς τὴν κοινωνία". Ὅμως γιὰ τὴν παραγωγή σὲ μαζικὴ κλίμακα αὐτῆς τῆς κομμουνιστικῆς συνελόσης --...-- εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἀνθρώπων σὲ μαζικὴ κλίμακα, μὴ ἀλλαγὴ τοῦ μπορεῖ νὰ γίνεαι μονάχα μὲ ἓνα πρακτικὸ κίνημα, μὲ μιὰν ἐπανάσταση". Ποίος παραμένει σήμερα πιστὸς σ' αὐτὴν τὴν μαρξιστικὴ ἀρχὴ τοῦ εἶναι ἡ οὐσία τῆς ἐκπολιτιστικῆς ἐπανάστασης, δηλαδὴ αὐτῆς τοῦ εἶναι μᾶς δόγησῃ στὴν "ἀλλαγὴ τῶν ἀνθρώπων";

"Ὅς ριζοῦμε μὴ ματιὰ γύρω μας νὰ δοῦμε τοῦ καὶ ἡὺς ἐφαρμόζεται ὁ μαρξισμὸς στὴν πεμπτούσα του..."

* Ἐμεῖς ἀντὶς οὐδὲν ἀλλάξαμε πορεία. Μονάχα καθάρησαμε τὴν βραχὴ μας* ἀπὸ τὶς προκατασκευασμένους ἀλήθειες, ὥστε νὰ μπορούμε νὰ πατῶμε γερὰ πάνω στὴν πραγματικότητα, προσπαθόντας νὰ προσαρμόσομε κάθε φορὰ τὴ σκέψη καὶ τὴν πράξη σύμφωνα μὲ τὴν πραγματικότητα, γιὰ νὰ μπορέσομε τελικὰ νὰ τὴν ἀλλάξομε.

"Съединението на всички народи в един народ" е
 един от основните принципи на нашата политика. Това
 означава, че всички народи са равни и имат право
 на самоопределение. Нашата задача е да осигурим
 мир и стабилност в света.

"Съединението на всички народи в един народ" е
 един от основните принципи на нашата политика. Това
 означава, че всички народи са равни и имат право
 на самоопределение. Нашата задача е да осигурим
 мир и стабилност в света.

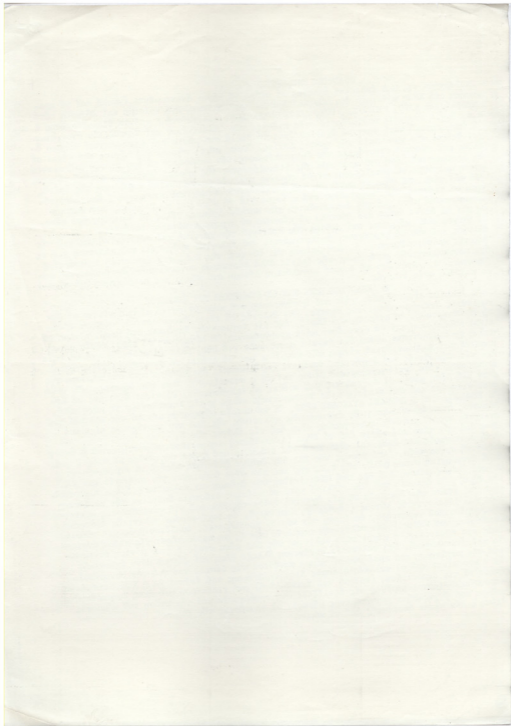
"Съединението на всички народи в един народ" е
 един от основните принципи на нашата политика. Това
 означава, че всички народи са равни и имат право
 на самоопределение. Нашата задача е да осигурим
 мир и стабилност в света.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Εκυβέρνηση της Ν.Δ. επιβαίνει. Ειλογες με στόχο να πάρει ανακατανομή εντολή και να προχωρήσει στη λύση κρίσιμων έννοιων και λαϊκών προβλημάτων. Στά κρίσιμα και δόσολα αυτά προβλήματα ΝΑΤΟ, ΚΥΠΡΙΑΚΟ, ΕΟΚ, ΔΙΧΟΜΟΤΗΤΟΠΟΙΗΣΗ, κ.λ.π. στα 3 χρόνια διακυβέρνησης η Ν.Δ. έκανε συνεχώς διαχωρήσεις στις πιέσεις των Αμερικάνων και άπορθεϊτων στοιχείων η χει. δείξει την χρονοκρίση της φέρει τη δεξιά στα μάτια και άπορθεϊτων στοιχείων έλλους μας γίνωσσι ο ίδιονάις της αντιπολίτευσης δεν κατάφεραν να εμφανίσουν μία πιστή και έναλλαχτική λύση στο πρόβλημα της διακυβέρνησης της χώρας. Έδειχνοντας αβή τη κατάσταση μπορούμε να καταλάβουμε τι θα σημαίνει μία νέα μονοκομματική κυβέρνηση της δεξιάς γιά τον τόπο. Θα σημαίνει ενάντιση του επικίνδυνου άσταχτικού καθήροου, άποχρηστικότητα στα κρίσιμα επί την αντιμετώπιση των λαϊκών άγώνων, άποχρηστικότητα στα κρίσιμα επί το πέρασμα σε δημοκρατικότερες έννοιαις. Οι στόχοι του κόμματος στο σχέδιο της Κ.Ε. γιά την ταχτική και στρατηγική μας γιά τις έιλογες και που θα περιέχονται άναλυτικότερα στο έιλογικό πρόγραμμα του κόμματος γιά τις έιλογες προσδιορίζονται: 1. Στή μείωση της έντασης της Ν.Δ. στη προοτιτική δημοσιογραφία μονοκομματικής κυβέρνησης της δεξιάς άλλα εδρότερου συνασπισμού- άντιπολιτευτικού χαρακτήρα. 2. Στήν άπο το δυνατό μεγαλύτερη ένταση στο κόμμα μας ανεξάρτητα έπί το πρόπο καθόσου στις έιλογες.

Η ΕΛΛΑΔΙΚΗ ΜΑΧΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΜΒΛΗΤΕΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Η Έλλάδα είναι η μόνη χώρα που η άσκήρηση του κομμουνιστικού κινήματος γίνεται με έπισητή άσκήρηση. Η άσκήρηση του ΚΚΕΕΕ. από τις δογματικές έννοιαις στο κομμ. κίνημα θα είναι πολύπλευρη και θα έπερατοίσε κάθε προηρομένο. Η άσκήρηση θα πάρει έπειτα μορφή και η χρησιμοποίηση μέσων όχι βέβαια προφανών γιά μας, άλλα άπορθεϊτων γιά το έπιση κρητικό και κομμουνιστικό κίνημα της πατρίδας μας θα πρέπει να αντιμετώπιστε σταθερά άπο τις κομματικές και ηγετικές έννοιαις χωρίς καμία άποχρηστικότητα στο πλαίσιο της άσκήρησης κάθε αντιδημοκρατικού μέσου και τή σ υποστήριξη όλων των δημοκρατικών όονά σου νικηρά και στο πλαίσιο μιας δημοκρατικής πύλης χωρίς λαοπλογίες τη μάχη άσκή. Η ΣΥΜΒΛΗΤΗ ΤΩΝ 5 ΠΕΡΕΛΑΙ ΔΥΣΚΟΛΕ ΣΦΕΕ. Η τελευταία άσκήρηση μετάβ της ΕΑΔ και του κόμματος ήταν άποτέλεσμα μιας άντιφατικής πολιτικής της ΕΑΔ που ταυτόχρονα είχε και γική συνεργασία ΕΑΔ-ΕΑΚ και άβή κατά την διάρκεια που η ΕΑΔ σήκωνε με τοξ 5 γιά άλλα άντιφατική στάση μελών της Δ.Σ. της ΕΑΔ που έπτε άπέρησαν την σημαία των 5, του έπιμα. Η άπουσία του ΠΑ. Ηλιος κατά το κρίσιμο διάστημα έπιτείνει την κατάσταση άβή και έβασε την εκτίρατα σε μία ηγετική ομάδα της ΕΑΔ που γιά γενικότερους πολιτικούς μετρωσιμικούς χαρακτήρα, έπιρριξη μαρξισμού, άποδοξη φορμών πολιτικής έντασης άπεδουσης του ΚΚΕΕΕΕ. δεν έπτε την σημαία των 5, να παρουσιάζει τις πλθον άντιφατικές προ τάσεις χ. η μέχρι πάρα πολιτική της ΕΑΔ μέσα στους 5 ήταν μόνιμη συνεργασία με μεταβολική. Στή τελευταία συνάντηση έλλάξε θέση και χήτησε μόνο έιλογική, άβή 5 που είναι και οι τελικές θέσεις διαπέθεσε τις θέσεις του γιά την συνεργασία ήπτε να τις δημοσιόσει (πρώτα που έγινε-άβή) στη περίπτωση που άλλα έπιμερίδα παρουσίαζε διασπρωλιμένους τις έελξεις επί συνεργασία και την στάση του κόμματος πώρημα που έγινε-έπιμα προηρομένης μέρας). Οι προτάσεις της ΕΑΔ πο...

Στό κρίσιμο αυτό σημείο για την επιτυχία της εσωτερικής πολιτικής που χάραξε το κόμμα μ είναι αποφασισμένο να δώσει όλες του τις δυνάμεις για την τελική επιτυχία τις χωρίς δια-
 παράδεκτες υποχωρήσεις που θα αποβούν εις βάρος του κόμματος ή σε προωθούν μία λογική
 κατάργησης της πολιτικής αυτονομίας των κομμάτων στα πλαίσια της συμμαχίας. "Αν κάτι
 τέτοιο δεν είναι δυνατό και επειδή η καθυστέρηση της συμφωνίας τελικά αποβαίνει εις
 βάρος όλων των κομμάτων στην ειλολογική μάχη ή Κ.Ε. έθεσε όριο πέραν του οποίου το
 κόμμα θα προχωρήσει ανεξάρτητα από την " συμμαχία των 5 " στην μάχη των ειλολογών.-

Η πολιτική έντιμότητα δεν θα μοιραστεί στα μέλη αλλά θα γίνει προφορικά από μέλη γρα-
 φείων.-

26 /9/77-----

Τά βασικά προβλήματα που υπάρχουν εσοκλίρες στις διαπραγματεύσεις των συμβαλλόμενων
 μελών για την ειλολογική συμμαχία είναι 4 κήρια.

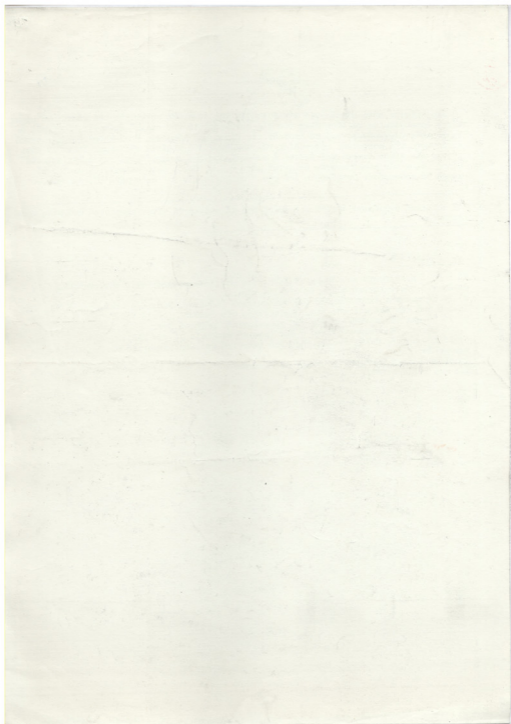
α) Τό ζήτημα της εκπροσώπησης του συνασπισμού από έναν. Βασικά πρότείνεται ό "ΙΔ. "ΙΔ
 "Ιλιος από την ΕΔΛ και την Σοσ. Πρωτοβουλία σόν "πρότος μεταξύ τους"

β) Τό ζήτημα των κοινών μορφών της προεκλογικής μάχης-ή έχι.

γ) Τό ζήτημα της σταυροδότησης ή όχι (βασική διαφωνία με την ΕΔΛ).

δ) Τό ζήτημα της άλλης αναλογικής κατά ειλολογική περιφέρεια μεταξύ των 5 συμβαλλόμε-
 νων μελών.

Σημείωση: Βασικά ζήτήματα τό γ' και δ' αναμένουμε τις τελικές αποφάσεις της Δ. Ε. της
 ΕΔΛ και τις προτάσεις της.-

Τίποτα δέν είναι πιο άναγκατό και πολύτιμο γιά τόν "Αν-
θρωπο παρά ή "Ελευθερία." Αν δέν έχεις τροφή, άν δέν έχεις γνώ-
σεις, άν δέν έχεις άνέσεις, τότε υποφέρεις. "Αν δέν έχεις "Ελευ-
θερία, τότε δέν υπάρχουν. Γιατί τότε δέν μπορεί νά λογαριάζε-
σαι "Ανθρωπος.

Τί είναι ή "Ελευθερία; "Ελευθερία είναι ή εβδύνη. Είναι
νά είσαι υπεύθυνος. Ηδ κρείττες κάθε στιγμή, σε κάθε περίπτωση,
τό μερίδιο της εβδύνης που σου άναλογεί μέσα στόν καταμερισμό
της δμίδας και της κοινότητας.

"Ελευθερία είναι νά σκέφτομαι, νά σχεδιάζω και νά άποφα-
σίζω, κάθε στιγμή και σε κάθε περίπτωση, μαζί με τους άλλους,
γιά λογαριασμό μου και γιά λογαριασμό τών άλλων.

"Όταν ένας άλλος τό κάνει γιά λογαριασμό μου, είτε άτομο
είναι αυτός είτε κόμμα, τότε έγώ δέν είμαι έλεύθερος. Γιατί
"Ελευθερία είναι τό δικαίωμα νά είμαι υπεύθυνος κάθε στιγμή,
σε κάθε περίπτωση. "Ελευθερία είναι τό χρέος.

Die erste Seite des Buches ist ganz leer und enthält nur die
Nummer 1. Die zweite Seite ist ebenfalls leer und enthält
die Nummer 2. Die dritte Seite ist ebenfalls leer und
enthält die Nummer 3. Die vierte Seite ist ebenfalls leer
und enthält die Nummer 4. Die fünfte Seite ist ebenfalls
leer und enthält die Nummer 5. Die sechste Seite ist
ebenfalls leer und enthält die Nummer 6. Die siebte Seite
ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 7. Die achte Seite
ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 8. Die neunte Seite
ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 9. Die zehnte Seite
ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 10.

Die elfte Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 11.
Die zwölfte Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 12.
Die dreizehnte Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 13.
Die vierzehnte Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 14.
Die fünfzehnte Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 15.
Die sechzehnte Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 16.
Die siebzehnte Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 17.
Die achtzehnte Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 18.
Die neunzehnte Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 19.
Die zwanzigste Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 20.

Die einundzwanzigste Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 21.
Die zweiundzwanzigste Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 22.
Die dreiundzwanzigste Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 23.
Die vierundzwanzigste Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 24.
Die fünfundzwanzigste Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 25.
Die sechsundzwanzigste Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 26.
Die siebenundzwanzigste Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 27.
Die achtundzwanzigste Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 28.
Die neunundzwanzigste Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 29.
Die dreißigste Seite ist ebenfalls leer und enthält die Nummer 30.

σχέση εξάρτησης ψυχολογικού χαρακτήρα. Πατερναλισμός. Υποταγή. Προσομοιωσιμότητα. Ήδη "Ολα φαινόμενα παραμυθίας και διαστρέβλωσης.

Πού όμως δεν θα πρέπει να μπερδεύουμε να δοίμε ότι η ζωή επιβάλλει την φυσιολογική - σωστή - αληθινή και άναγκαία σχέση ενάμεσα στη βάση, ... τα στελέχη και την ήγασία που ήταν και έφ' όσον έκφραστεί όρθά μέσα σ' αυτά τα πλαίσια και μάλιστα τους φραγμούς, τότε μόνον είναι δυνατόν το κόμμα να προσέχει να βρει την αληθινή του λειτουργία μέσα στη ζωή. Πάντως σήμερα με τις γνωστές άνεστιλές, παρανοήσεις και εισηγημούς, δεν μπορούσε να προσδοκούμε άλλη λειτουργία, έξω από κείνη ενός πλαδαρού πολιτικού οργανισμού άδύναμου να μεταστιάσει έμεσα και άποικιολεσματικά την ίδια την πολιτική του σκέψη.

"Λογαίο" η παράταξη μας είναι αυτόθεσκη. Πρώτον γιατί ο ένημος της ιστορίας φυσικά υποχρεωτική για μας. Και δεύτερον γιατί ~~ήκηκηκηκηκη~~ η βάση της άνάλυσής μας είναι η πολιτική οικονομία. "η κιά σωστά, ή οικονομία." Έτσι λ.χ. οι έπίσημοι οικονομολόγοι του κόμματος άπό τα 1945 προβλέπουν σέ τακτά διαστήματα την πτώση του καπιταλισμού λόγω της έπερχόμενης "μεγάλης οικονομικής κρίσης". Τελικό γάδουμε σιά 1976 και ή παραγωγικότητα στην άγροτική οικονομία είναι δάδεκα φορές κατώτερη στην "ανατολή παρά στή Δύση, ή άποικιολεσμε οι σοβιετικοί να περιμένουν άπό τις ΗΠΑ να τους δώσουν τους 70 έκατ. τόνους σιέρι για να μην... πεινάσουν.

Τελικά οι οικονομολόγοι μας όνν κατάφεραν ώς σήμερα νά μής ούσουν μιάν άπλή καί εικόνα τών συγχρόνων οικονομικών φαινομένων καί ιδιαίτερα της χώρας μας. Ήρται βέβαιος ότι από τά 100 άνόματα καί άνώτερα στείλεχη όλης της 'Λοιοτερεΐς, ζώες μόνο ένα από ένατό νά έχει ύποφραστεί κάτι στό χώρο της οικονομίας.

Η σύγχυση άπευδόη από τή στιγμή που πλατ' στες κομμουνιστές ήρθαν νά προαγεσθών καί οι γνωστοί νεόφυτοι της 'Λοιοτερεΐς, οικονομολόγοι - προφήτες.

Τελευταία έχει γίνει της μόδας ή έκνοση: "περιφερειακή οικονομία" συννοουμένη από τά "πολυεθνικά μονοπώλια". Ο Παπανόρεου μίλησε στο Παρίσι για οικονομία του βορρά καί οικονομία του νότου, δηλαδή για γεωγραφική οικονομία. Φυσικά αυτό τόν βολέσει. Βορρές ζουν σοσιαλοδημοκρατία, πολυκομματισμός, συνδικαλιστικές έλευθερίες κλπ. Ένν ό όδος είναι έκδομα άνοιχτός σε περίοιστα όπως λ.χ. Ένας πανταρισμός προσαρμοσμένος στις ύπανότικτες - "περιφερειακές" οικονομίες του κένουί είναι βέβαιο ότι ό ΑΠ όνν θέλει κοινοβόλιο, άπεχθάνεται τόν πολυκομματισμό, καί φυσικά θάλαγε τά συνδικάτα καί κίθε άλλοι εΐδους ένόσεις καί όμαδικές ή άτομικές δραστηριοιότητες κέτω από τόν έμσοο καί ρωτισμένο έλεγχο του κινήματος! Πάθει όμως νά μρεθετ μιá σπουδαίωρανης δικαιολογία. Καί όνν οικονομολόγος βέβλιος ύν ότι κανείς όνν ή καταλάβει τίποτα καί μόλιστα ή ντραπούν νά όμολογ'ρουν ήν άγνοιά τους κένω σ'αίτά τά θήματα, ρίγνει τή μεγάλη λέξη "περιφερειακή οικονομία". Δες καί οι λαοί είναι φέτες ή ντουλάπια που μοιρεΐς νά τους ξεχωρίσεις καί μέ τους κατατάξεις μόν για πάντα. Περιφερειακή οικονομία σημαίνει όδω-

νομία οικονομικής ανάπτυξης σε εθνική βάση _ στο βαθμό λ.χ. που οι οικονομίες των ευρωπαϊκών χωρών παρ'όλα που τον ένογκαισιμό τους από την οικονομία των ΗΠΑ μπορούν έντοτοτες να διατηρούν τον εθνικό τους χαρακτήρα. Εξής μάλιστα είναι άκαταρτοτικό, είναι, το ίδιο ισχύει ίσως για την Ισπανική ή την πορτογαλική οικονομία; Όμως οι Ισπανοί κερματιστές μιλάνε ήδη για εξευρωπαϊσμό της Ισπανικής οικονομίας. Ποιός είναι το κριτήριο, ποιός ο παράγοντας που έμπούξουν την οικονομία μας με ακολουθήσει, είναι και με μεγάλη καθυστέρηση ή με πιο άργαίους ρυθμούς, την εξέλιξη της ευρωπαϊκής οικονομίας;

Κι' αυτό ή οικονομική μας εξέλιξη από τα οικονομικά, πολιτιστικά, άμερικανικά και άλλα ευρωπαϊκά μονοπώλια μπορούμε να μάθουμε πως λειτουργεί; Ποιός συγκεκριμένες οικονομικές μονάδες βρίσκονται κάτω από αυτόν τον έλεγχο, με ποιαού είδους συμμόσει.

Πόσο κεφάλαιο μπαίνει και πόσο βγαίνει και με ποιό τρόπο και πως οι σχέσεις αυτές _ εν υπάρχουν και σε ποιό βαθμό και ποιότητα ύδατος _ έμπούξουν να αναπτυχθούν άλλες σχέσεις, όπως λ.χ. αυτές που υπάρχουν για την Ιταλική, την βελγική, ή την λουξεμβουργιανή οικονομία;

Πώς θέλουν ένδοξο κέρδος μεταξύ Εύρώπης και Μέσης Ανατολής; Ποιός μάλιστα θέλουν; και με ποιό τρόπο μάλιστα έπιβάλλουν τη θέλησή τους; Και τί σημαίνει "κέρδος", πως λειτουργεί, ευκεκριμένα, άδεια δηλαδή "να βρούμε στην Ελλάδα μονάχα αυτό το είδος τις έπενδύσεις με προορισμό να κατευθυνθούν άπο ηλεκτρικά προς τη Μέση Ανατολή";

Άπορ, είλι, ρινά, τί το πως οι θεωρίες αυτές έντιμετωρίζουν τον παράγοντα άνθρωπο. Ποιός είναι το άνθρωπινό στοιχείο, ή ιστορική παράδοση, το ύφος του μορφωτικού και πολιτιστικού έπιπέδου,

und die ersten vierzehn Jahre
 der Republik waren für
 die Entwicklung des
 Landes von großer
 Wichtigkeit. In dieser
 Zeit wurde die Verfassung
 geschaffen, die die
 Grundlage für den
 Staat bildet. Durch die
 Arbeit der ersten
 Präsidenten wurde die
 Einheit des Landes
 gesichert und die
 Unabhängigkeit
 gegenüber den Fremden
 erreicht. In dieser
 Zeit wurde auch die
 Wirtschaft des Landes
 begründet, die bis
 heute die Basis für
 den Wohlstand des
 Volkes bildet. Die
 ersten Jahre der
 Republik waren also
 eine Zeit der großen
 Tatkraft und des
 heldenmütigen Einsatzes
 für die Freiheit und
 die Einheit des Vaterlandes.

η Ελλάδα, τῶν ἀνθρώπων, οἱ ἐμπειροπληκεῖς ἱστορικοί, πολιτικοί καὶ οἰκονομικοί τους ἐμπειροίτες;

Τὸ Ἰσραήλ καὶ οἱ ἄραβες κατοικοῦν στὸν ἴδιο χῶρο. Ποῦ εἶναι ἡ διαφορά τους; Ἴδ' ὅτι οἱ πρῶτοι κούβαλον μῖσα τους μὲ ἀψηλὴ τεχνολογική - πολιτιστική - κοινωνική παράδοση. Κι' αὐτὸ καὶ μόνο τὸ γεγονός τοῦσ ἐίνει ἕνα τερῶσιο προσβῶλιμα παρ' ὅτι ὁ γεωγραφικὸς χῶρος εἶναι κοινός.

Ὄν εἶναι ἡ γεωγραφία ποὺ κῶνει τὴν ἱστορία, ὅτε τὴν οἰκονομία. Πρὸς τὴν φυσική κα' αὐτὴ τὸ ὄλο της. Ὅμοι ὁ κοινωνικός ἄνθρωπος, ἡ ἀνθρώπινη κοινωνία, ἀποκαλεῖ τὴ βασική δύναμη. Ἡ ἑλληνική κοινωνία, ἔν ἔριμε πῶσο, αὐτὸ ἀφαιλεται τὸ συγκεκριμένα ἱστορικά γεγονότα. Ἡ ἔλπι, ὄν ἕνα ὄνομα, ἔδειξε πὲ κῶσε εὐκαιρία ὅτι ἔχει προημένο πολιτικό καὶ πολιτιστικό ἐπίπεδο. Καὶ τῶσα βρῖσκαται σὲ ὄρῶο γιὰ τὴν κατάκτηση ἑνὸς ὄρῶου ἐπίσης τεχνολογικό ἐπίπεδο. Οἱ Ἕλληνες, ὄκου κα' ἔν ἕγαν, κούβαλ' ἄντας μῖσα τουσ τὴν ἑλληνική κοινωνική παράδοση, ἔιναν στοιχεῖτα ἄρῶου σὲ ὄλους τοὺς τομῶτε. Ἐ μῶτε λείπει; ἢ λῶσομα βασικά τὸ πολιτικό μας πρόβλημα. ἢ ἐμπεδῶσομα σῶρρες δημοκρατικές σχέσεις. ἢ ἑναρμονῶσομα τῶς κοινωνικές σχέσεις σὲ ὄλα τὰ ἐπίπεδα. ἢ ἐπιβῶλομα μὲ τὴν ἑνότητα καὶ τὴν συναίστη τὴν ἑθνική μας ἀνεξαρτεσία στὸν παθῶο ποὺ λειτουργεῖ στὴν ἐκσχὴ μας.

* Σπομένως ἡ βάση γιὰ κῶσε ἐξέλιξη καὶ κούξω τὴν οἰκονομική, εἶναι ἡ ἀπέκλιση τοῦ πολιτικοῦ μας προλήματος, δηλαδή τῆς δημοκρατίας.

ἢ ἀστερεωμένη καὶ ἀναπτυγμένη δημοκρατία, ἡ οἰκονομική μας ἀνάπτυξη ὄχι μόνο μπορεῖ νὰ παρακολουθήσει τῶς οἰκονομίες τῆς εὐρώπης, ἀλλὰ εἶναι δυνατόν νὰ προσηῖσει σὲ νέους ὄρῶους μὲ

1. Die ...
 2. ...
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...
 7. ...
 8. ...
 9. ...
 10. ...
 11. ...
 12. ...
 13. ...
 14. ...
 15. ...
 16. ...
 17. ...
 18. ...
 19. ...
 20. ...

πού όέν μπορεί νά υπάρξει δίχως τήν έλευθερη και ζωντανή έποκοινωνία του ενός με τον άλλο. Αυτό όέν μπορεί πιά νά γίνει. Πού σημαίνει ότι τό κείραμα αυτό σταματά στο βαθμό που με έφορα.

Ελά γιανί θεωρώ άναγκαίο και χρήσιμο τό βιβλίο αυτό, που τό άφιερώνω κυρίως σέ όλους τους νέους "Έλληνες καλλιτέχνες με τήν έλπίδα ότι ίσως κάτι από ύα λέγονται έσύ μέσα τους προγραμματίσει και τους δδηγήσει προς τήν ίδια κατεύθυνση. Δηλαδή νά "γούν όριστικά από τά "τείχη" και νά φιλοδοξήσουν νά έκφράσουν με τό Έργο και με τή στάση τους τήν άπέραντη εύαισθησία και τό ένθεο πάθος, του λαού μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: "Ας αρχίσουμε τη συζήτησή μας μ'ένα ερώτημα που ταιριάζει στις δύο πολιτικές σας ιδιότητες." Ηοσπε κάποτε ο Πρόεδρος των Λαμπράκηδων και βουλευτής της ΕΔΑ. Ποιά είναι λοιπόν η γνώμη σας, πρώτον για τη σημερινή μας νεολαία, και δεύτερον για την ένδοξη της 'Αριστεράς;

ΑΘΑΝΑΣΗΣ: "Έχει πιά καθιερωθεί το λιβάνισμα της ελληνικής νεολαίας. "Έτσι είναι φυσικό να έχει δημιουργηθεί κάποια αυταρέσκεια ιδιαίτερα μέσα στους κύκλους της πολιτικοποιημένης νεολαίας. Αυταρέσκεια που τους οδηγεί κατά τη γνώμη μου σε επικίνδυνο δρόμο, μις και τους απογειώνει από την ελληνική πραγματικότητα. Δέν είναι λίγοι εκείνοι που απορρίπτουν την ιστορική μας παράδοση και με μία φρόση κατεδαφίζουν, κυρίως, την ελληνική άριστερά. Το ΚΚΕ, το ΕΑΜ, ή ΕΔΑ, ή ΔΝΑ, το ΠΑΜ αποτελούν γι' αυτούς μι άλυσιδα από... λάθη. Όλοι οι ήγέτες, συλληβόηη, είναι χρεωκοπημένοι. "Όλα τά στελέχη της έποχής 40-70 καρνται το θεωρητικού και πολιτικού έκκεδου επίκεδου. Ηέ λίγα λόγια ή πραγματικά σοβαρή επαναστατική περίοδος της ελληνικής άριστεράς αρχίζει με τη σημερινή άριστερή μας νεολαία. Τή γενιά του Πολυτεχνείου...

Φυσικά, γι' αυτή την κατάσταση δέν φταίνε μόνο οίνέοι. Τήν κύρια εθύνη κατά τη γνώμη μου τήν έχουν τά διάφορα κομματικά έπιτελεία της 'Αριστεράς που, για νά πάρουν μαζί τους όσο μπορούσαν πίο πολλούς νεολαίους, καταφύγανε στην κολακεία, τό λιβάνισμα και τη δημαγωγία..

"Η δική μου ή άποψη είναι φυσικά έντελώς διαφορετική. "Από τά 1940 έως τά 1970 ζώ οργανικά δεμένοι με τήν πρωτοπορεία της ελληνικής νεολαίας. Σάν άγωνιστής και σάν συνθέτης. "Έχω λοιπόν μιá κάποια άκκεμακία έμπειρία και δεκτικότητα σε ό,τι άφορά τό χώρο της νεολαίας και ιδιαίτερα της ελληνικής.

Γυρίζοντας από τήν έξορία, βρήκα τήν ελληνική νεολαία περισσότερο ώριμη σε σχέση με όρισμένα πολιτικά θεωρητικά προβλήματα

(κυρίως τὰ διεθνή). "Όμως συγχρόνως τῆ βρῆκα ἀπληροφόρητη, κυρίως σέ σχέση μέ τά δικά μας ἱστορικά γεγονότα. Ἡ "ἀλήθεια" πού ὁ κάθε ^{νός} ~~κός~~ συνέλαβε ἦταν ἡ "ἀλήθεια" τοῦ κομματικοῦ μηχανισμοῦ μέσα στό ὅποιο ἐντάχθηκε. Ἦταν ἡ "ἀλήθεια" τῆς α ἢ β ἡγεσίας. Ἐπομένως μισο-ἀλήθεια, γιά νά μήν πῶ ὅτι τίς περισσότερες φορές ἦταν ἀντι-ἀλήθεια...

Τό πρῶτο σοβαρό ἀποτέλεσμα δέν ἄργησε νά φανεῖ: Ἡ ἀπορρόφηση ἀπό τήν ἡγεσία τοῦ ΠΑΣΟΚ μιᾶς σημαντικῆς μερίδας νέων πού φυσιολογικά μᾶς ἀνήκουν. Δηλαδή ἀνήκουν στήν ἑαμογενῆ ἀριστερά. Πιστεῶ ὅτι τό 99% αὐτῶν τῶν νέων πῆγαν ἐκεῖ μέ τήν πεποίθηση ὅτι τό ΠΑΣΟΚ εἶναι ὁ φυσιολογικός κληρονόμος καί συνεχιστής τῆς ἑλληνικῆς Ἀριστερῆς ὅπως διαμορφώθηκε ἱστορικά στά τελευταῖα 40 χρόνια. Δέν εἶναι οὔτε τό ΚΚΕ, οὔτε ἡ ΕΔΑ οἱ κληρονόμοι τοῦ ΚΚΕ καί τῆς ΕΔΑ, ἄλλα.. τό ΠΑΣΟΚΙ ἔδω νομίζω ὅτι θά πρέπει νά ξαναδοῦμε σοβαρά τό πρόβλημα τῆς ἡγετικῆς ὁμάδας καί τῶν στελεχῶν στή δομώρφωση καί ἐφαρμογή τῆς πολιτικῆς γραμμῆς. Ἐνα κόμμα ἢ ἕνα κίνημα δέν εἶναι μόνο οἱ ὄμορφες λέξεις, τά συνθήματα, τά προγράμματα. Ἐνα κόμμα καί ἕνα κίνημα εἶναι προπαντός οἱ ἄνθρωποι, τά στελέχη, ἡ ἡγετικῆ ὁμάδα. Γιατί αὗτοι τελικά θά ἐφαρμόσουν ἢ δέν θά ἐφαρμόσουν τά ὄμορφα λόγια καί τά συνθήματα. Γιά τό λόγο αὐτό, ἡ ἴδια ἡ ζωῆ ἔχει ἐπιβάλλει τό δικό της τό νόμο στήν ἐπικόγη τῶν πολιτικῶν στελεχῶν. Εἶναι ὁ νόμος τῆς κοινωνικῆς πάλης. Μέσα σ' αὐτή τήν πάλη δημιουργοῦνται σιγά-σιγά καί ξεχωρίζουν οἱ ἡγετικές ὁμάδες. Ὅμάδες τῆς δεξιᾶς, τοῦ Κέντρου, τῆς Ἀριστερῆς κ.λπ. Μετά τῆ χρεωκοπία τῆς ἑλληνικῆς ἀστικῆς τάξης στά χρόνια τῆς ξένης κατοχῆς, ὁ νόμος τῆς κοινωνικῆς πάλης, πού τότε πῆρε ἐθνικό-ἀπελευθερωτικό χαρακτήρα, δημιούργησε ἀργά, βασανιστικά, μιᾶ καινούργια ἡγετικῆ ὁμάδα πού εἶχε μάλιστα τό χαρακτηριστικό νά εἶναι πολυπληθῆς, τήν ἡγετικῆ ὁμάδα τῆς ἑλληνικῆς Ἀριστερῆς. Δεκάδες χιλιάδες πολιτικά στελέχη ἀναδειγμένα μέσα στήν πάλη ἀποτέλεσαν τῆ ραχοκοκαλιά τοῦ νέου κινήματος τοῦ λαοῦ μας. Ἡ δοκιμασία ἦταν ἀπόλυτη. Μόνο μέ τήν Κίνα καί τό Βιετνάμ μπορεῖ

νέ συγκριθεῖ ἡ δοκιμασία πού ἐπέβαλλαν τὰ ἱστορικά γεγονότα ἐπάνω σέ μιὰ δοσμένη πολιτική ἡγεσία πού καλύπτει στό χῶρο μας τρεῖς γενεές. Ἡ γενιά τοῦ ΕΑΜ, ἡ γενιά τῆς ΕΠΟΝ καί ἡ γενιά τῶν Λαμπράκηδων. Ὁ ἔθνικός καί ὁ ταξικός ἐχθρός ἐπὶ τριάντα χρόνια μᾶς ἐρίχνε συνεχῶς μέσα στήν ὑφικάμινο κι' ἐμεῖς βγαίναμε. ἀτσόλο. Αὐτό τό ἀτσόλο λοιπόν ἀποτελεῖ τήν πιό μεγάλη κατάκτηση τοῦ λαοῦ μας. Εἶναι ὅλα τὰ κοινωνικά καί πολιτικά στελέχη τῆς ἐλληνικῆς (ἐαμογενούς) ἀριστερᾶς, κι' αὐτά μόνο μποροῦν νά δώσουν τήν ἐγγύηση ὅτι τὰ λόγια καί τὰ προγράμματα πού εἶναι εὐκόλα στό χαρτί καί στά μπαλκόνια θά γίνουν πράξη.

Εἶναι λοιπόν καιρός νά συνέλθουμε πρῶτοι ἐμεῖς ἀπό τό σόκι τῆς διάσπασης, νά ξεριζώσουμε τό δέντρο πού μᾶς κρύβει τό θάσος.

Πιστεῖσθε ἀράδαντα ὅτι ἀπό τὰ 25% τοῦ ΠΑΣΟΚ, τό 20% εἶναι δικό μας. Ἡ δύναμή μας σήμερα μέσα στόν ἐλληνικό λαό εἶναι πλατύτερη καί βαθύτερη ἀπό ποτέ ἄλλοτε, "Ἄν ἐνωθοῦμε, τότε στίς ἐπόμενες ἐλογές θά διεκδικήσουμε τουλάχιστον τό 25%. "Ἄν ἐνωθοῦμε, τότε θά πάρουμε μαζί μας ξανά ὅλη τή νεολαία πού μᾶς ἀνήκει. "Ἄν οἱ Λαμπράκηδες εἶχαν στά 1965 ἑβδομήντα χιλιάδες τακτικά μέλη, καί ἐπιρροή πού ξεπερνοῦσε τίς διακόσιες χιλιάδες, τότε σήμερα ἡ Νεολαία τῆς Ἀριστερᾶς θά πρέπει νά διπλασιάσει τό δυναμικό τῶν Λαμπράκηδων.

"Ἄν ἐνωθοῦμε, τότε, ἔχοντας ξεπεράσει τοὺς θεολογικούς διαξιφισμούς, θά ἀφιερωθοῦμε ἀποκλειστικά στό παρόν καί τό μέλλον τοῦ λαοῦ μας, πού σημαίνει ὅτι μέ τήν ὀριμότητα καί τό κῆρος πού μᾶς δίνει ἡ ἱστορική μας πείρα, καί ἡ ἀγωνιστική μας περὶδοση, θά εἴμαστε σέ θέση νά προτείνουμε στό λαό μας τό κοινωνικό πρότυπο πού τοῦ ταίριάζει ἔξου βγαίνει μέσα ἀπό τὰ σπλάχνα του, τόν ἐκφράζει καί τόν ἀναδεικνύει ἀφέντη στόν τόπο του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιά ποιό λόγο διαλέγετε τώρα αὐτή τή φωνή τῆς ἐνότητας, δηλαδή τέσσερα καί πλέον χρόνια μετά τήν πτώση τῆς χούντας; Γιατί

δέν τό κάνατε πιδό πριν; Στά 1974 είσατε έμας άπό τούς πέντε πού ύπογράφατε τήν "Ενωμένη 'Αριστερά" (ΚΚΕ_ΕΔΑ_Ήλεόπουλος_ΕΝάσης, καί σεις). Γιατί τότε δέν έξακολουθήσατε στόν ίδιο δρόμο, δηλαδή τής μέ κάθε τρόπο ένότητα τής 'Αριστερας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Πρώτα άπό όλα γιατί ή άλλη άνάμεσα στό ΚΚΕ καί τό 'Εσωτερικό βρισκότανε, τήν έποχή έκείνη, στην κορυφή της. Αύτή τήν άντίθεση τήν έζησα σέ όλη τήν προεκλογική περίοδο (του 74), καί τήν πλήρωσα όσο κανένας άλλος. Ήμουν όπως ο διαιτητής πού πάει νά συμφιλώσσει τίς δύο ομάδες καί τελικά τρώει αύτός τό ζύλο... Σήμερα ή ξαφνική άνοδος του Παπανδρέου _ πού όφείλεται σέ μεγάλο ποσοστό τόσο στή δική μας φαγωμάρα όσο καί στή βοήθεια πού του έδωσαν οί ίδιοι οί κομμουνιστές _ νομίζω ότι συγκλόνησε όλους τους έαμογενείς τόσο βαθειά ώστε, νά σκέπτονται πιά σοβαρά ότι ή διάσπαση άρκετά βάστηξε καί είναι πιά καιρός νά σοβαρευτούμε. Το ίδιο ένιωσα κι' έγώ. Στο κάτω-κάτω, από τά 1942 πού όργάνωθηκα στό ΕΑΜ, ζω μέ τούς ίδιους άνθρώπους. Μαζί τους μοιράστηκα όλες τίς μεγάλες χάρες, όλες τίς μεγάλες τραγωδίες καί δοκιμασίες, όλα τά μεγάλα όνειρα καί ιδανικά. Εύμαστε από τήν ίδια γενιά, τό ίδιο αίμα. Φάγαμε μαζί τό πικρό ψωμί τής φυλακής καί τής έξορίας καί ζήσαμε μαζί τίς πιδό συγκλονιστικές στιγμές του λαου μας.

Πέρα όμως από τίς άντικειμενικές δυσκιλίες (άντίθεση ΚΚΕ καί 'Εσωτερικού). είχα σοβαρούς ύποκειμενικούς λόγους νά χαράξω τήν πολιτική πού χάραξα για τον έαυτό μου. Πίστευα, καλώς ή κακώς, ότι ή άμέσως μεταχουντική περίοδος άποτελοϋσε μία πάρα πολύ κριτική και δραματική περίοδος για τό λαό μας. Ή άπλή λογική μέ όδηγοϋσε στό συμπέρασμα ότι οί μαύρες δυνάμεις πού μάς γονάτισαν επί έπτά όλόκληρα χρόνια ύπήρχαν άνέπαφες καί μάς παρακολουθούσαν ποσοεχτικά μέ τό δάκτυλο κικ στην σκανδάλη. "Ενας από τούς στόχους τους _ μικρός ή μεγάλος _ ήμουν κι' έγώ. 'Αρχηγός των λαμπράκωδων, ήγετικό στέλεχος στην 'Αντίσταση κατά τής δικτατορίας, διαθέτονας καί τό "όπλο" τής μουσικής, ήξερα ότι τό σύνολο των στελεχών του

μαύρου μηχανισμού με έβλεπε σαν τό κόκκινο διάβολο πού μέ ε έντολή... τής Ηδσχας παρέσυρα τήν έλληνική νεολαία στο δρόμο τής καλλημηκική έννικης προοσίας.

Πίστευα λοιπόν, καλώς ή κακώς, ότι έκείνο πού πιθαμώς μπορούσαν νά έπιτρέψουν στόν α ή β παράγοντα ή μηχανισμό θά ήταν δύσκολο ή καί αδύνατο νά τό έπιτρέψουν σέ κάποιον πού τόν θεωρούν έξ' όρισμοϋ... κόκκινο προδότη, έκανό _χάρη στή μουσική καί τήν ιστορία_ νά ..γοητεύει κυρίως τούς νέους καί νά τούς παρασύρει στό γκρεμό τής προοσίας.. "Έπρεπε λοιπόν νά προσέξω τά βήματά μου. Μέσα μου άκουγα δύο φωνές: τή φωνή τής ματαιοδοξίας καί τή φωνή τής εϋθύνης, όπως μου τήν δίδαξε τό Μεγάλο Σχολείο, ή 'Ελληνική 'Αριστερά. "Η πρώτη μου έλεγε: "Πές στό λαό καί κυρίως στή νεολαία αυτό πού θέλεις άκούσει. Νά, σήμερα έχεις στόν Καραϊσκάκη, στόν Πανιώνιο, στό Κουταντζόγλειο, στόν Πανθηναϊκό 50.000 λαό. Τό μικρόφωνο είναι δικό σου. Μπορείς νά τοϋ πετς ό, τι θέλεις. "Όλη ή 'Ελλάδα, μετά, θά σ' άκούσει. Κατάδρασε τόν Καραμανλή, κήρυξε τόν πόλεμο στήν Τουρκία, ρίξε άνάθεμα στήν ΕΟΚ, φώναξε "Έξω οί βάσεις τοϋ θανάτου", "Έξω από τό ΝΑΤΟ", δειξε στό λαό ότι πιστεύεις ότι οί έχθροι του έκμηδενίστηκαν καί ότι έχει τή δύναμη νά φτιάξει τή Δευτέρα.. Σοσιαλισμό!". Μπούσα νά καλέσω πράγματε τό λαό καί ιδιαίτερα τή νεολαία, από τήν πρώτη στιγμή πού ήρθαν αύθόρμητα κατά χιλιάδες στο 'Ελληνικό γιά νά μέ ύπαδεχτοϋν σέ μαχητική πορεία έναντία στή "μεταμφίεση τής χούντας", τή νέα Κυβέρνηση. Καί είμαι βέβαιος ότι θά μέ άκουγαν δεκάδες χιλιάδες πρωτοπόροι νέοι έτοιμοι νά θυσιάστοϋν γιά τή νίκη τοϋ λαοϋ μας.. "Άλλωστε μου τό πρότειναν πάρα πολλοί τήν ώρα πού προχωρούσαμε άργά πρós τήν 'Αθήνα από τό 'Ελληνικό, στις 24 τοϋ 'Ιούλη τοϋ 74, τήν επόμενη από τήν έπιστροφή τοϋ Καραμανλή. Νά κάνουμε δηλαδή μαχητική πορεία πρós τό Πολυτεχνείο. Στήν άρχή είπα ΝΑΙ καί πολλοί ματοσυκλεττιστές κατευθόνησαν πρós τής Συνοικίες. Μετά γόρισαν γιά νά μής πληροφορήσουν ότι ό λαός κατεβαίνει

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

πρός τό Πολυτεχνετο. Όταν φτάσαμε όμως στό Α' Νεκροταφείο καί είδα τίς άστυνομικές δυνάμεις παραταγμένες καί άφού τίς διασπάσαμε βρεθήκαμε σέ νέο κλοιό, τότε άπόφασισα νά δούμε σοβαρά τό πρόβλημα. Θάναξα όσους γνώριζα καλά στό αύτοκίνητό μου, καί μαζί όλοι άποφασισαμε νά μήν πάρουμε τήν εύθ ύνη γιά μία ένέργεια πού μπορούσε ό αντίκαλος νά τήν μετατρέψει σέ πελώρια προβοκάτσια με άνυπολόγιστες συνέπειες. Η άλλη φωνή, ή φωνή τής εύθύνης, μου έλεγε: "Αέν άνήκεις στόν έαυτό σου καί στίς όποιες ματαιοδοξίες σου. Άνήκεις στό Κόμμα του λαού. Άνήκεις στήν έλληνική Άριστερά πού σέ διδάξε νά βάζεις πάνω άπ' όλα τά συμφέροντα καί τήν εύτυχία του λαού. Καί ό λαός μας πρέπει νά άνασάνει. Από τά 1940 περνάει άπό δοκιμασία σέ δοκιμασία. Καί ή πιό ταπεινωτική καί έπικίνδυνη, ή τελευταία, τής χούντας. Καί, ή άλλαγή δέν είναι αύτή πού όνεργεύτηκε ό λαός μας. Ναί, είναι ντροπή γιά όλους μας νά μς προσφέρει αύτή τήν όποια "λύση" ή άμαρτωλή δεξιά.. Όμως σέ σχέση με ό, τι ύπήρχε (χούντα) καί με τό συσχετισμό δυνάμεων (διάσπαση τής Άριστερας, τσακισμένο μαζικό κίνημα) ή σημερινή κατάσταση άποτελεϊ ένα θετικό βήμα, θετική κατάκτηση γιά τό λαό μας, πού δέν πρέπει νά χαθεϊ. Εφ' όσον χτυπώντας καί άνατρέποντας δέν είμαστε άκόμα έτοιμοι νά φέρουμε γιά τό λαό μας κάτι καλλίτερο, καί άκόμα χειρότερα, κινδυνεύουμε νά τόν πάμε πίσω, τότε είναι καλλίτερη ή τακτική τής διαφύλαξης αύτης τής όποιας κατάκτησης άκόμα καί αν έχει τή σφραγίδα προσώπων καί κομμάτων πού ό λαός μας τά έχει καταδικάσει στά βάθη τής ψυχής του.. "Εξ άλλου πιστεψα καί πιστεύω ότι τά πρόσωπα πού βρίσκονται στό προσκήνιο τής πολιτικής μας ζωής δέν παίζουν κατ' ανάγκη καί τόν κύριο ρόλο στή διαμόρφωση τής έντικης μας ζωής. Στή συγκεκριμένη περίπτωση είχα τή γνώμη ότι τόν κύριο ρόλο τόν παίζει ή πλατειά αντιδικτατορική ένότητα πού ύπήρχε μέσα στό λαό μας καί πού πίεζε όλες τίς πολιτικές ήγεσίες νά σέβονται τή Δημοκρατία, θέλοντας καί μή.

Γι' αυτό και όλη μου ή πολιτική δράση στο διάστημα αυτό είχε σαν αντικείμενο να εκφράζει και να δυναμώνει τη λαϊκή ένδοτητα με κύριο έχθρο τή χούντα και κύρια επίδοξωη τή διασφάλιση και στερέωση τής Δημοκρατίας." Έτσι έβαλα όσο βάρος και έπιρροή διέθετα στην πλάστιγγα αύτης τής πολιτικής που πρώτος έγώ ήξερα καλά ότι όχι μόνο μιá μερίδα τής ' Αριστεράς τήν απέρριπτε, αλλά και ότι οί πολυπληθείς μου αντίπαλοι που βρίσκονται σε όλο τόν πολιτικό χώρο και κυρίως στην " Άκρα Δεξιά, θα έκμεταλλεύονταν σε βάθος αυτό τό δρόμο τής ευθύνης που χάραξα για τόν έαυτό μου για να με εξοντώσουν πολιτικά παρουσιάζοντάς τον σαν "άποστασία", "κού-ραση", "ξεστράτισμα", "ξεπούλημα", και "προδοσία"...

Νομίζω ότι τά γεγονότα επιβεβαιώνουν 100% αύτή τήν πολιτική. Και για να πάρω μόνο μιá ένδειξη, τίσ τελευταίεσ έκλογέσ, βάζω τό έρώτημα: "Πώς έγινε και οί άριστερέσ δυνάμεισ πήραν όλεσ μαζί τό 37%"; Κάτι τέτοιο νομίζω ότι συμβαίνει για πρώτη φορά στή χώρα μας. Γιατί έως τώρα ύπηρχε είτε φοβία είτε νοθεύα.. "Αρα για πρώτη φορά ύπήρξαν τέτοιεσ και τόσεσ δημοκρατικέσ συνθήκεσ ώστε να μπορέσει ε γιά πρώτη φορά, τό τονίζω ό λαός μας να δειξει επίτέλουσ τό άληθινό του πρόσωπο".

' Εδώ κάνω μιá παρένθεση. Στά 1946, όταν ό Ζαχαριάδης άποφάσισε να κάνουμε άποχή, ή επίσημη έκδοχή για τό ποσοστό του ΕΑΜ ήταν 9,3%. Στην πραγματικότητα τό ΕΑΜ πήρε τότε 39%. Με άλλα λόγια οί δυνάμεισ τής 'Αριστεράς που τίσ ύπολογίζω γύρω στο 40% έμειναν άνεπαφεσ. Όμως ό λαός μας έμπαινε συνεχώς μπροστά σε κρίσιμα διλήμματα. Δεν φήφιζε όπως θα ήθελε, αλλά όπως μπορούσε όπως και τόν άφηναν να ψηφίσει τά ιστορικά γεγονότα και ή κρατική μηχανή. Φτάνει όμως να ζήσει μέσα σε σχετικά καλέσ δημοκρατικέσ συνθήκεσ για να δειξει όπως εμπει είπα τό άληθινό πρόσωπο του. Σ' αυτό τό δρόμο τής όμαλης δημοκρατικής πορείασ, έχω τήν πεποίθηση ότι θυ- σίασα στα τελευταία χρόν ια τή δημοτικότητα μου κυρίως μέσα στην προοδευτική νεολαία, και γενικότερα μέσα στο προοδευτικό στρατόπεδο.

Γιατί κατασυκοφαντήθηκα από όλες τις πλευρές. Όμως μέσα μου είμαι περήφανος γιατί νομίζω ότι έκανα το χρέος μου σαν μέλος της έλλη-
νικής άριστερας που βάζει το συμφέρον του λαού πάνω από κάθε πια tu
άλλο.

Από δω όμως και πέρα θεωρώ ότι ένας καθκος μόνο δε φτάνει.
Ναι, διάλεξα με πλήρη συναίσθηση του τί κάνω, το ρόλο του έλευθερου
σκοπευτή. Δέ φοβέμαι την κρίση του λαού, ούτε την κρίση της 'Αριστερας.
Είμαι βέβαιος ότι άργά ή γρήγορα θα δικαιωθώ. Όμως από δω και μπρός
πιστεύω ότι ο, τι είχα να κάνω σαν "έλεύθερος σκοπευτής", το έκανα.
Είμαι ικανοποιημένος γιατί βοήθησα σέβι ποσοστό που βοήθησα ώστε τα
πράγματα να ακολουθήσουν την ομαλή πορεία, που ξεπεράσαμε τις παγίδες
και τις προβοκάτσιες και έτσι δώσαμε στο λαό τη δυνατότητα να ανασάνει,
να οργανωθεί, να άκούσει έλευθερα όλες τις φωνές — όλα τά κόμματα — και
να εκδηλώσει έλευθερα την πολιτική του ταυτότητα.

"Αν δοϋμε αυτή την τελευταία περίοδο συγκριτικά με τά προηγούμενα
ιστορικά στάδια, θα διαπιστώσουμε ότι ο λαός μας πέτυχε να πελώριο
βημα προς τά εμπρός. Προάλλα όμως θα δοϋμε ότι αυτό τό βημα μπορεί
να άποδειχτεί τελικά επικίνδυνο αν οι πιο υπεύθυνες πολιτικές λαΐκες
δυνάμεις — δηλαδή οι έαμογενείς άριστερά — δέν ύψωθούν γρήγορα σε
κύριο παράγοντα στη διαμόρφωση της έθνικής μας ζωής." Αν δηλαδή
τό· κύριο ρόλο εξακολουθήσουν να τον παίζουν δυνάμεις και πρόσωπα
μη δοκιμασμένα που κάνουν δέν ξέρει από που έρχονται και που μιά
πηγαίνουν. Γι' αυτόν λοιπόν άκριβώς τό λόγο πιστεύω ότι σημάνε ή στιγμή
της ένδτητας των έλλήνων κομμουνιστών. Για να διαφυλάξουν ο, τι κατέκ-
τησε ο λαός μας, στα τελευταία χρόνια, και για να του δώσουν τό περιε-
χόμενο εκείνο που αντίστοιχει στα πραγματικά ιδανικά του — όπως τά
διατύπωσε και υπεράσπισε ή έλληνική 'Αριστερά στα τελευταία σαράντα
χρόνια της έθνικής μας ζωής.

101
 «... անհասկանալի»... Դժգոհական շնորհակալություններ և հարգանքներ
 չեն հայտնում, որ սույն դեպքերում ինքնին հարցազրույցներ են տվել և
 ինքնին պատկերներ են նկարահանել։

Այնպիսի և՛ արձագանքներ և՛ արձագանքներ չեն հայտնում, որ ինքնին
արձագանքներ ինքնին են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել
 ինքնին հարցազրույցներ են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել
 ինքնին հարցազրույցներ են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել
 ինքնին հարցազրույցներ են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել
 ինքնին հարցազրույցներ են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել
 ինքնին հարցազրույցներ են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել
 ինքնին հարցազրույցներ են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել
 ինքնին հարցազրույցներ են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել

«... անհասկանալի»... Դժգոհական շնորհակալություններ և հարգանքներ
 չեն հայտնում, որ սույն դեպքերում ինքնին հարցազրույցներ են տվել և
 ինքնին պատկերներ են նկարահանել։
Այնպիսի և՛ արձագանքներ և՛ արձագանքներ չեն հայտնում, որ ինքնին
արձագանքներ ինքնին են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել
ինքնին հարցազրույցներ են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել
ինքնին հարցազրույցներ են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել
ինքնին հարցազրույցներ են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել
ինքնին հարցազրույցներ են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել
ինքնին հարցազրույցներ են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել
ինքնին հարցազրույցներ են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել
 ինքնին հարցազրույցներ են տվել և ինքնին պատկերներ են նկարահանել

ΕΡΩΤΗΣΗ: Φτάνουν όμως μόνο τὰ ιστορικά γεγονότα, οί ανάγκες της στιγμής, για νά ενώσουν τούς Έλληνες κομμουνιστές; 'Από τὰ 1968 πού έγινε ή διάσπαση, έως σήμερα, διατυπώθηκαν πολλές άντιθετικές ιδεολογικές πλατφόρμες καί τελικά δημιουργήθηκε κλίμα άληθινού έμφύλιου πόλεμου μέσα στην έλληνική 'Αριστερά. Πως είναι δυνατόν νά γεφυρωθούν αυτά τὰ χάσματα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Πρῶτον, δέν πρέπει νά υποτιμᾶμε τό βάρος της ιστορικής στιγμής, τῶν ιστορικών γεγονότων. Βέβαια υπάρχει έδώ ένα πρόβλημα έκτίμησης. Δηλαδή τὰ γεγονότα είναι πράγματι τόσο σοβαρά ὥστε νά οδηγούν σέ ριζικές άναθεωρήσεις; Ἡ ιστορία είναι γεμάτη από παραδείγματα. 'Ιδιαίτερα στό χώρο της 'Αριστεράς. 'Αλλαγή της πορείας κατά 90 - 180 μοίρες. 'Ο άφελής θά πει: όπορτουμισμός. Όμως ό σοβαρός παρατηρητής θά διαπιστώσει ότι έφ'όσον τὰ ιστορικά δεδομένα αλλάζουν κατά 90, 100, 180 μοίρες είναι φυσικό ένα ζωντανό κόμμα, οό ζωντανοί άγωνιστές νά θελήσουν νά προσαρμόσουν τήν τακτική τους στις νέες συνθήκες. Είδημή είναι καταδικασμένοι, ξεπερασμένοι από τὰ γεγονότα.

Δεύτερον, τὰ προβλήματα πού έτέθησαν στά τελευταία δέκα περίπου χρόνια, σέ ὅλο τό χώρο της 'Αριστεράς, παραμένουν. 'Ο προβληματισμός, πλουσιότατος, μπορεί τελικά νά άποδεχτεί σωτήριος για τό άριστερό μας κίνημα εάν άποφασίσουμε ὅλοι μαζί _εἴτε οί πιο πολλοί μαζί_ νά επιδιώξουμε τίσ λύσεις πού επιβάλλονται ὄχι από θέσεις έμφύλιου μάχης, αλλά από θέσεις έννιαίου άγώνα ένάντια στους καινούς μας έχθρούς καί αντιπάλους. Μά άλλα λόγια είναι δυνατόν νά συμφωνηθεῖ, σέ πρῶτο στάδιο, ή συμπάρταξη τῶν δυνάμεων γύρω από ένα μίνιμουμ πρόγραμμα κοινῶν στόχων, πού νά εκφράζουν τήν άμεση τακτική μας πηκ σέ σχέση κυρίως μέ τήν κατάσταση στή χώρα μας, καί παράλληλα νά συμφωνηθεῖ ό τρόπος πού οί προβληματισμοί καί οί διαφωνίες μπορεί νά λυθοῦν μέσα στην πορεία, ὥστε σέ ένα δεύτερο στάδιο, νά δοῦμε τί μπορεί νά βγει από τήν ιδεολογική ζύμωση.

881

շրժ շեպհնն իօ, արծնօղչչ ձեկզօտն ի՛ր օսմյ շաճօ սսօննէր : ՅԻՃԻՏԻՊԵ
 ԵԹԸԻ ի՛ր ծեկա՛ : շէճոյսսօսմիօք շշնր/ԼԼԷ շծօ՛ր սսօճնն ի՛ն ի՛յ, շրժիյյոյ
 շէկյէթիւնն շէ՛լլօք յեկրթնստեյն, արձաի՛ր շաճ, քոսքոսնն ի՛ր շչւյ՛ ծօք
 Սօնօթընն ար՛կե կըրթիթղզսօսմիօք ձեկյէ՛ր յեկ շեպրծօրեկ շէկյօլօճն
 յծրեյնսծ յեյ՛ շՄԻ. ԶօզէրօղԻ՛ ի՛կյնր/ԼԼԷ յի՛ր սօճի սօճէԼԻ Սօլ՛Լ՛Թի՛ն
 ; արեպօճի ի՛ր ի՛րն սՍօթազսօղչչ ի՛ն

շրժիկզօտն շրժ շօզնի ծ՛ր արձեկյոտն ի՛ն յեթիք յնծ, ՎՕՐԹՈՍ : ՅԻՃԻՏԻՊԵ
 արժիթիօք յե՛ր Թծն յչիքնն յարթի՛Ե. յարծնօղչչ յեկիկզօտն յե՛ր, շրժիյյոյ
 ի՛ն շրՄ Զօզիօ սօճ՛ր արեպօճի յեյ՛ շրծնօղչչ ի՛ր ի՛րն/ԼԼԷ. շրժիյյոյ
 - արք ծեկ ի՛ր շիչի յեյ՛ շրծնօղչչ ի՛ն : շչօթիթղզեթնն շէկյէր յօ սՍօղրծծ
 շնչօղօք շրժ ի՛ր/ԼԼԷ. շճօզէրօղԻ՛ շրժ օրժի ծր արձէրնն/ԼԼԷ. արեպօճ
 շծրարթօ ծ շաճ՛. շծիօսսօտրօք : Եթ ի՛ր շի՛լէթն Օ՛. շչօղօճԻ՛ - ՕԸ ձեկ
 - ձԼԼն յե՛կօճն ձեկիկզօտն ի՛ր յօճն՛ քն յ՛ր յե՛րն/ԼԼԷ ի՛ր շի՛րքրքարք
 - յաճ ծօ, արժիկ ծնարեյն յե՛ր ձեկյօթ յեյ՛ շչօղօճ ԵԻ, 001, 0Ը ձեկ սսօճ
 շնչօ շսօ՛ր ի՛ր/ԼԼԷ յի՛ր սսօճիարթօք ի՛ն սսօթիթղչի ի՛ն շէճոյսսն յօնար
 - օղչչ ի՛ր ծեկ յօնչիարթօք շէ՛, յօնչիարթօք յեյ՛ ի՛րն/ԼԼԷ. շեկրիսսօ շչն
 . արծն

սօնիքեկ արծն արձեպչէր ի՛ր արթիթի՛ն ծօք արեպիթիօք ի՛ր, ՎՕՐԹՈՍ
 , շծիօ արեպիթիօք Օ՛. յսօնչիարթօք, շճօզէրօղԻ՛ շրժ օրժի ծր օղն յօ, արնծի
 ծօզէրօղն ծր ի՛ր շօղիթո Եթիչե՛րն ի՛ն ձեկյէր Եթօք, շօտեթնսօլ
 _ յիչ յօլլօք ծիք իօ շրժ_ յիչ յօլն շիսօննարթօք յե՛ր արժիկ շիչ
 յօլնիթն շչօթն ծեկ յ՛ր արնօլլնիթի՛ն ծօք շչօթն շի շիսօնն/ԼԼԷ ի՛ն
 շիչ շծօնն շծօր արեպնն յե՛րն սօննն շչօթն ծեկ ձԼԼն, շրժիչ
 , Եթիթիսսօ ի՛ն յծրեյնսծ յեյ՛ յիչն յԼԼԷ ի՛ն. շիսօլլնիթն յեկ շծօրթի՛ն
 յսօսնն յիչ յե՛րն արծի յեպիսսծ յե՛ր ի՛րն/ԼԼԷ ի՛ն յի՛րն/ԼԼԷ յի՛րն/ԼԼԷ յի՛րն/ԼԼԷ
 շիչ ի՛ր/ԼԼԷ արթօք յի՛ր սսօճիարթօք ի՛ն ծօք, յիչն սՍօյօք արեպրծիք
 ար/ԼԼԷ ձեկ, շիչ արժի ի՛ր արթօթի՛ր յի՛ր յիչ յի՛րն սօճի յօ յի՛րն/ԼԼԷ
 շի՛րն/ԼԼԷ իօ յեկ յօթիարեպիթիօք իօ ծօք շօթի ծ յի՛րն/ԼԼԷ յի՛րն/ԼԼԷ ի՛ն
 , յի՛րն/ԼԼԷ օրձիթն յե՛ր յօ շրՄ, յի՛րն/ԼԼԷ յի՛րն/ԼԼԷ յի՛րն/ԼԼԷ յի՛րն/ԼԼԷ յի՛րն/ԼԼԷ
 . արթի՛ն յի՛րն/ԼԼԷ յի՛րն/ԼԼԷ յի՛րն/ԼԼԷ յի՛րն/ԼԼԷ յի՛րն/ԼԼԷ յի՛րն/ԼԼԷ յի՛րն/ԼԼԷ

Βέβαια πέρα από τις ιδεολογικές - πολιτικές διαφορές ή διαφωνίες υπάρχουν και πολλές αντιθέσεις προσωπικού χαρακτήρα. Υπάρχει πολύ πάθος και πολύ μίσος. Αυτό είναι αλήθεια. Όπως επίσης είναι αλήθεια ότι οι προσωπικές διαφορές άφορουν μόνο μια υπερελαχιστη μειοψηφία. Ιδιαίτερα στο χώρο των παλιών και μεγάλων στελεχών.. θεωρώ ότι δεν μπορούν πενήντα, τό πολύ, πρόσωπα τύσα τέ υπολόγιστο να καταδικάζουν ένα πελώριο κίνημα σαν το δικό μας στην αυτοκαταστροφή του. Ας φάξει ή βάση να τα ανακαλύψει σε όποιο χώρο και αν ανήκουν, να τα ~~ανακαλύψει~~ ανακαλύψει, να τελειώνουμε με την τραγωδία αυτή που μας δέρνει τόσον καιρό.

Τό ξανατονίζω για να μην υπάρξει καμιά παρεξήγηση: θεωρώ όλες τις ιδέες, κρίσεις, προβληματισμούς που έγιναν και διατυπώθηκαν από θέση ευθύνης μέσα σε όλους ~~τους~~ χώρους. της διασπασμένης ελληνικής άριστερας, σαν ένα κέρδος. Στο κάτω-κάτω, έμετες οι Έλληνες κομμουνιστές, δεν είχαμε ως τώρα τό προνόμιο να συζητήσουμε όλοι μαζί ελεύθερα τα προβλήματά μας. Νομίζω ότι σε όλα τα κόμματα του κόσμου ~~ήρθανε~~ υπάρχει αυτή ή βεντάλια των άποψεων. Και κατά τό 90% δεν φτάνουν σε διάσπαση. Ας ακούσουμε λοιπόν ^{προσχημικά} ~~προσχημικά~~ την κάθε άποψη. Όμως με έναν όρο: ότι συμφωνούμε σήμερα στον κοινό άγώνα. Ότι δηλαδή ο προβληματισμός και ή συζήτηση δεν μας άποσπουν από την καθημερινή πάλη. Και ακόμα πιο πολύ, βάζουμε την ίδια την καθημερινή πάλη τούς στόχους που διαλέγουμε, τη μορφή άγώνα που διαλέγουμε_ σαν κύριο κριτή για τό ποιός έχει δίκιο και ποιός άδικο. Άρκετά νομίζω βάσταξε αυτή ή πελώρια ΔΕΕΧΗ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ που έγινε ή παράταξη μας. Στο μεταξύ, όπως είδαμε, άλλοι πιο καπάτσι από μας, παίρνοντας τα συνθήματα και τα στελέχη μας, μας αίφνιδίασαν, κατακτώντας και ένα πελώριο τμήμα από τό δικό μας έκλογικό σωμα...

ΕΡΩΤΗΣΗ: Με ποιό τρόπο βλέπετε να πραγματοποιείται αυτή ή ένδκτη; Πάνω σε ποιά κόμματα ή πρόσωπα πιστεύετε ότι μπορεί να στηριχτεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: "Όπως ήδη ανέφερα, πιστεύω κατ'άρχηνοστή φωνή της βάσης. Στη φωνή των δεκάδων χιλιάδων πολιτικών και κοινωνικών στελεχών της 'Αριστεράς. Αυτών που έπιζήσανε από τις δοκιμασίες και που βρίσκονται σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της ελληνικής ζωής. Ένα μέρος έχει οργανωθεί. Ένα άλλο, όχι. Το πως θα πιέσουν τις ηγεσίες και τις προσωπικότητες, αυτό είναι θέμα του καθενός.

"Όμως πέρα από αυτή την αυθόρμητη φωνή της βάσης, πρέπει να υπάρξει και θέληση και από τα πάνω. Και κυρίως από τις οργανωμένες δυνάμεις. -μετς που δεν ανήκουμε στο σημερινό ΚΚΕ και που μάλιστα βρεθήκαμε και σε σκληρή αντίθεση μαζί του, πρέπει να δηλώσουμε ότι η ζωή και ο λαός το καταστήσανε και το αναδείξανε σε κύριο έκφραστή αυτή τη στιγμή του έαμικου μας κινήματος. Δεν είναι μόνο ότι με το 10% κατάφερε να διασώσει ένα μεγάλο τμήμα των έκλογών μας, αλλά νομίζω ότι η εικόνα που έχει δημιουργήσει μέσα στη συνείδηση του λαού είναι ότι πρόκειται για ένα σοβαρό κόμμα που δουλεύει με υπευθυνότητα και αποτελεσματικότητα. Έπομένως το κύριο βάρος για την ενότητα της έαμικης αριστεράς σήμερα πέφτει φυσιολογικά στους ώμους αυτού του κόμματος. Θα προτιμούσα φυσικά το ρόλο αυτό να τον έπαιζε η ΕΔΑ στην όποια ανήκω, όμως η ζωή και ο λαός απόφασισαν διαφορετικά. Αυτό δε σημαίνει ότι άρνούμαι τη Διακήρυξη της ΕΔΑ καθώς και τις κυριώτερες της θέσεις. Βέβαια η ΕΔΑ δεν κατάφερε τελικά να άπαλλαγει από τον άσφυκτικό έναγγαλισμό του ΚΚΕ 'Εσωτερικού που την δόηγησε τελικά σε πλήρη παράλυση - ιδιαίτερα στην περίοδο των τελευταίων εκλογών όπου ο ήγεμονικός ρόλος του 'Εσωτερικού μέσα στις γραμμές μας δόηγησε την ΕΔΑ σε άκριβως αντίθετη πορεία από κείνη που χάραξε η συντριπτική πλειοψηφία της Διοικούσας 'Επιτροπής (26 κατά 16 ψηφοί). Δηλαδή όχι εύκαιριακή έκλογική συνεργασία με τη Σύνμαχία και έν ανάγκη αυτότελή κάθοδο στις εκλογές κ.λπ. κ.λπ.- Νέ όλα αυτά θέλω να πω ότι σε μία ένδεχόμενη έν οπόηση της 'Αριστεράς, είμαι διατεθειμένος να υπερσπύσω υπερσπύσω τις μεγάλες γραμμές

πού χαράξαμε με τους φίλους της ΕΔΑ καθώς και όποια ιδεολογική -
 πολιτική ~~αποψη~~^{θέση} διατύπωση ο ίδιος και εξακολουθώ να ~~θεωρώ~~^{τήν} σοβαρή
 για τό κίνημα της χώρας μας. "Όμως θά τό κάνω υποκειμένος στό νόμο
 του έλευθερου θεάλογου πού καταλήγει στό νόμο της πλειοψηφίας
 μειοψηφίας. "Όπως ήδη είπα, έκείνο πού έχει αυτή τή στιγμή καθορισ-
 τική σημασία είναι νά συμφωνήσουμε γύρω από τους άμεσους στόχους
 πού βάσει μπροστά μας ή κατάσταση στή χώρα μας. Είμαι βέβαιος ότι
 "Όταν λυθεί τό πρόβλημα αυτό, τότε μέσα στήν πορεία και τόν κοινό
 αγώνα θά βρούμε και τίς υπόλοιπες λύσεις πού συμφέρουν στό λαό μας.

"Όστε για νά καταλήξω πιστεύω ότι ο κύριος ρόλος πέφτει σήμερα
 στό ΚΚΕ χωρίς μ' αυτό νά υποτιμώ τό θετικό και άποφασιστικό ρόλο
 πού μπορεί νά παίζουν για τήν ένότητα της 'Αριστερας τόσο ή ΕΔΑ όσο
 και τό 'Εσωτερικό.

Δέν είναι μυστικό και γι' αυτό μπορεί νά τό ξαναπώ σήμερα, ότι από
 τήν στιγμή της δημιουργίας του, διαφώνησα με τήν ύπαρξη ενός δεύτερου
 ΚΚΕ στή χώρα μας (βλέπε στό "ΧΡΕΟΣ" σχετική συνέντευξή μου σέ ίταλό
 ημοσιογράφο, από τή Ζάτουνα). Καί άργότερα, όταν ήγίνα μέλος του ΠΓ του
 ΚΕ 'Εσωτερικού, ένας από τους όρους πού έβαλα για τήν παραμονή μου
 αν και ή άλλαγή του τίτλου στήν περίπτωση πού δέν θά μ'ε άναγνώ-
 ε τό διεθνές κομμουνιστικό κίνημα. Τελικά ή έμμονή της ήγεσίας

'Εσωτερικού νομίζω ότι κατέληξε νά είναι ο κύριος παράγοντας
 γι' τήν τραγική κατάσταση πού παρουσίασε τό κίνήμα μας μετά τήν
 πτώση της χούντας. ~~Όπως~~^{Όπως} έδειξε ή ζωή, ή περίφημη ανάσωση
 δ' αν ήρθε από κατ' (γι' αυτό άλλωστε δημιουργήθηκε και ή ΕΔΑ) και τό
 τέλειτο λάθος της ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ (μέ μοναδικό σκοπό τήν ανάσωση
 μέτ' ΚΚΕ!) δέηγήσε σέ συντριπτική ήττα. 'Ανήκει νομίζω στους άγω-
 νιστές κω ρεφίσεων στο κόμμα αυτό ή εύθύνη ενός όριστικοϋ εξα-
 θαρτισμού ηρ άφρωστης κατάστασης πού κινδύνευσε νά δολοφονήσει

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δηλαδή προτείνετε να ένταχθούν στο ΚΚΕ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Δέν προτείνω τίποτε. Άλλωστε δέν έχω τέτοιο δικαίωμα. Τό μόνο πού μπορώ νά κάνω έδω είναι νά διατυπώσω τίς προσωπικές διαπιστώσεις καί νά έκφράσω τήν προσωπική μου γνώμη. Δέν μιλάω καν σαν μέλος τής ΣΕ τής ΕΔΑ. Μιλώ σαν ένας άπλός άγωνιστής, μέλος τής έλληνικής Άριστερης.

Διαπιστώνω ότι ό έλληνικός χθρος δέν χωράει δύο ΚΚ. Είναι μεγάλη πολυτέλεια. Διαπιστώνω ότι τό δεύτερο ΚΚ δέν δικαιώθηκε ίστορικά. Γιατί ή άνανεωτική του μορφή δέν άκτινοβόλησε, δέν έπεισε, δέν έπι άσε μέσα στους άγωνιστές καί μέσα στό λαό. Τό μόνο πού έκανε ήτα ν νά πλώσει τά πνεύματα, καί νά όδηγήσει τό ΚΚΕ σέ όσο γίνεται πιά άσφυκτική σύσφιξη γύρω άπό τίς σημαίες τής "όρθοδοξίας". Ό συγκεντρωτισμός του σέ μεγάλο βαθμό όφειλεται στήν καθημερινή του σύγκρουση μέ τό κόμμα πού του διεκδικούσε τό χρησίμα, γι' αυτό τό λόγο άκριβώς, βλέποντας πάντα δυναμικά καί όχι στατικά τήν πορεία των γεγονότων, μπορώ νά πώ άπό τώρα μέ βεβαιότητα ότι ή τελευταία νίκη του ΚΚΕ ήσταν άναμέτρηση πού πρώτο έπεδίωξε τό 'έσωτερικό _θά τό όδηγήσει σέ μιá νέα "ψυχολογία" πού θά τό βοηθήσει νά κερδίσει ένα δρόμο πού έχασε επειδή κι' αυτό συχνά αντί νά δει τό δάσος δέν έβλεπε παρά τό δέντρο... Πιστεύω ότι ή άνανέωση _οί άνοιχτοί όρίζοντες_ ή προσαρμογή στα έπίπεδα τής έποχής μας_ ό μοντερνισμός, δέν είναι προνόμιο κανενός. "Αν υπάρχουν σταλινικοί _καί υπάρχουν_ θά ήταν τερατώδες φέμα ότι μπήκαν όλοι μαζί μόνο στό ένα κόμμα! "Η άλήθεια είναι ότι τό κίνημά μας είναι μπολιασμένο μέ τό σταλινισμό." Όλοι μας ύπήρξαμε κάποτε σταλινικοί. Καί σήμερα θά βρετ κανείς έπιφανείς σταλινικούς όχι μόνο στό ΚΚΕ έσωτερικού, αλλά καί στήν ΕΔΑ." Όμως τό πρόβλημα δέν είναι αυτό. Τό πρόβλημα είναι ή ύποκρισία. Γιατί είναι ύποκριτικό νά σκεπάζουμε τήν πραγματική μας φύση μέ τό χιτάνιο του άνανεωτισμού καί νά καθίζουμε στό σκαμνί τους άλλους...

"Έτσι οι διαπιστώσεις αυτές με οδηγούν στην διατύπωση της προσωπικής μου γνώμης. Πιστεύω λοιπόν ότι οι συνθήκες στη χώρα μας και ιδιαίτερα στο χώρο της 'Αριστεράς μας οδηγούν σε δύο λύσεις: 'Η πρώτη είναι να μπουν όλοι οι κομμουνιστές - έαμιτές 6 εδαυτές - λαμπράκηδες - στο ΚΚΕ;

'Η δεύτερη είναι πλαύστο ΚΚΕ και με τό ΚΚΕ να χτιστεί Ένα νέο ΕΑΜ ή μιά νέα ΕΔΑ που να χωρέσει όλο τό προοδευτικό κίνημα του λαού μας." Οπως ήδη είπα, "Ένα τέτοιο κίνημα έφ'όσον προετοιμαστεί έγκαιρα και σωστά, μπορεί να διεκδικήσει άνετα στις προσεχείς έκλογές τουλάχιστον τό 25% των ψήφων του έλληνικού λαού.

Αυτό σημαίνει ότι τό κίνημα αυτό -καί μόνο αυτό- μπορεί να θεμελιώσει, να τσιμεντώσει, τη δημοκρατία, και να οδηγήσει σταθερά σοβαρά και ύκεύθυνα προς τό δρόμο της κατάκτησης της 'Εθνικής μας 'Ανεξαρτησίας και της ριζικής κοινωνικής αλλαγής με στόχο την έλληνική κοινωνία του σοσιαλισμού, σάν κορύφωση των έπικων άγώνων του λαού μας με έπικεφαλής τους Έλληνες κομμουνιστές.

---.---.---.---.---.---

Par la nouvelle série d'articles que va publier l' "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ",
 Mikis Théodorakis examine avec inquiétude le problème de la perspective
 de la Gauche grecque. En qualité de Président du Conseil National du PAM,
 il souligne certains ^{aspects} ~~points~~ intéressants de la Résistance contre la Dictature,
 inconnus au grand public. Tandis qu'en tant que membre de la direction de l'EDM
 il analyse certains aspects de la problématique fondamentale qui a conduit ses
 membres à la décision de rechercher une nouvelle voie pour la Gauche grecque.

L'auteur de ces articles lui-même a prié notre journal ~~επισημαστικα~~ d'annoncer
 qu'il est disposé à ouvrir un débat créateur basé sur les points de
 vue exposés. Et Mikis Théodorakis a l'intention de commenter et de répondre à
 toute point de vue intéressant ^{dont il} ~~sur~~ nous sera fait part.

CLASSE OUVRIERE.

L'ALLIANCE DES TRAVAILLEURS.

J'essaierai d'expliquer pourquoi nous tous, qui nous trouvons aujourd'hui à l'EDA, croyons que la politique que nous traçons même plus sûrement et plus efficacement à la ^{réalisation} ~~communisme~~, par tout notre peuple, de ce grand rêve: le Socialisme. La plupart d'entre nous ont combattu, par le passé, dans les rangs du PCG. Il existe aujourd'hui deux PC. Pourquoi refusons-nous d'entrer dans les rangs de l'un ou de l'autre? Pour quelle raison avons-nous uni nos forces au sein de l'EDA? Est-ce une simple ambition personnelle? Est-ce un compromis? Est-ce l'un ^{de nos} ~~des~~ idéaux politiques? (Pour mentionner quelques accusations décochées par divers cercles). Mais je ne pense pas que nous devons mener la discussion à niveau aussi bas. Je crois que l'on doit en toute occasion affronter son adversaire idéologique et politique avec les armes idéologiques et politiques, et jamais personnelles. La règle générale ce sont ceux qui n'ont pas d'arguments qui se livrent à des attaques d'ordre personnel. Je reconnais bien sûr que la tactique de la calomnie est efficace surtout parmi la jeunesse enflammée, mais cette efficacité ne dure qu'un certain temps. La vie dévoile la calomnie et ses auteurs. Quand on est pur, fidèle à ses principes, justice vous est un jour rendue. C'est là la loi de la vie et du combat. Ne pourrions-nous pas nous aussi, aujourd'hui, enflammer de nouveau la jeunesse, la réveiller, la fanatiser, la "prendre avec nous"? Pourquoi pas? Nous ^{avons} ~~avons~~ nous, contrairement aux autres, le fait de notre présence combattante à la période la plus critique, à savoir les premières heures de la dictature. C'est-à-dire une preuve irréfutable de notre fidélité au combat contre les ennemis de notre peuple. Je crois que si nous étions démagogues c'est-à-dire si nous mettions au-dessus de tout les intérêts de notre parti, nous n'aurions qu'à garder cette position: "Résistance-Révolution par tous les moyens à toute époque, en toute occasion". Naturellement le Mour viendrait et ce mot d'ordre pourrait jouer le rôle absolument opposé, c'est-à-dire favoriser le jeu de la contre-révolution. Mais quelle importance cela aurait-il? L'essentiel est que nous serions, aux yeux des "enflammés", de purs révolutionnaires!

LE DIRECTEUR DES TRAVAILLES

L'administration des Travaux
 a l'honneur de vous adresser
 ci-joint le rapport annuel
 relatif à l'exécution des
 travaux effectués pendant
 l'année 1901. Ce rapport
 vous donnera une idée
 exacte de l'état des
 services et de l'activité
 de vos agents. Il vous
 fera connaître les
 progrès réalisés et les
 difficultés rencontrées.
 Je vous prie d'agréer,
 Monsieur le Directeur,
 l'assurance de ma haute
 considération et de mon
 dévouement.

La conclusion de tout cela est que le révolutionnaire conséquent, le combattant populaire conséquent, doit s'intéresser tout d'abord au peuple, même si cela peut à un certain moment faire du tort à son parti, étant donné que des démagogues feront tout pour exploiter sa continuité dans la lutte, on la présentera comme un prétendu recul, un compromis, et autres arguments connus.

Les exemples abondent. Je n'en choisirai ici qu'un seul: l'attitude du PC français en Mai 1968. C'est le seul parti politique qui a refusé de se laisser entraîner par le mouvement soi-disant révolutionnaire des étudiants du Quartier Latin. Et même lorsque s'est étendu à toute la France un climat prétendu révolutionnaire, les communistes français ont réagi décidairement à toute tentative d'"actions révolutionnaires". Pourquoi? Parce qu'ils étaient convaincus que malgré le trouble profond qui secouait la France, le Pouvoir n'était pas au fond entré en crise. Bien au contraire ~~avait le contrôle~~ avait le contrôle des appuis dynamiques de l'Etat. Même il exerçait une grande influence sur de larges couches sociales. Alors que de l'autre côté le peuple français n'était ~~pas~~ préparé idéologiquement, ni organisé, pour passer à l'attaque générale révolutionnaire. Un tel événement aurait eu pour conséquence de briser les forces populaires et de soumettre la France aux Américains, qui étaient prêts à intervenir naturellement avec le consentement du Pouvoir.

Rappelons-nous maintenant la boue dont on a couvert le PCF. Combien de fois on l'a accusé de compromis, ~~multilatéralisme~~ d'être "à la traîne de la classe bourgeoise", de trahir le mouvement ouvrier. L'un des résultats a été la quasi-dissolution de leurs organisations au sein du milieu étudiant. Mais les dirigeants français n'ont pas hésité. Le temps a passé. Leurs accusateurs se sont lassés, et sont fatigués, ont changé de vie, sont entrés eux aussi peu à peu dans le "cytère". La vie a rendu justice au PCF. Le peuple a appris que De Gaulle préparait méthodiquement sa contre-attaque. Et qu'en cas où les communistes seraient entrés résolument dans le combat pour la révolution, il aurait alors frappé au moyen de unités spéciales qu'il aurait fait venir d'Allemagne. Il avait même, cet anti-américain, demandé l'aide des USA. Le Pouvoir était fin prêt à passer à l'action.

Le candidat de son parti est en position de faire valoir ses titres et ses services, et de démontrer par ses faits et gestes qu'il est digne de la confiance de ses électeurs. Il n'a pas besoin de recourir à des moyens d'exception pour se faire connaître et pour faire valoir ses titres et ses services.

Les élections sont le reflet de la confiance que le peuple a accordée à son candidat. Ce n'est pas le candidat qui se fait élire, c'est le peuple qui élève son candidat. Le candidat qui se fait élire est celui qui a su gagner la confiance de ses électeurs par ses faits et gestes, par ses titres et ses services.

Le candidat qui se fait élire est celui qui a su gagner la confiance de ses électeurs par ses faits et gestes, par ses titres et ses services. Il n'a pas besoin de recourir à des moyens d'exception pour se faire connaître et pour faire valoir ses titres et ses services.

3_

C'est ainsi qu'aujourd'hui le plus grande organisation au sein du milieu étudiant est celle des communistes. La véritable révolution n'est pas une question de simple fièvre sociale. Ce n'est pas une affaire de "grippe". C'est un événement historique transcendant. C'est une affaire de "cancer", et même au dernier stade, celui de l'évolution avancée, ~~le stade de la crise~~, c'est-à-dire lorsque tout l'organisme du pouvoir est grièvement ~~atteint~~, lorsque la crise est générale et que le nouveau pouvoir le pouvoir populaire erre dans les rues...

Mais avisons-nous une telle crise, nous, en Grèce?

Oui, nous ont dit tous les novices du Socialisme et de la Révolution.

Nous avons-nous répondu, vétérans de la lutte.

Oui signifie que la crise du Pouvoir en Grèce est profonde, par conséquent qu'il n'y a pas d'autre voie que celle de la révolution immédiate. Que le pouvoir est incapable de gouverner par d'autres moyens que la sombre dictature militaire. Que la classe bourgeoise en Grèce est vaincue une fois pour toutes. Qu'un gouvernement de type européen ne peut survivre. Cela quant au Pouvoir. Quelle devra donc être l'attitude des forces populaires? La révolte générale du Peuple et de l'Armée.

Non signifie que le Pouvoir n'a pas subi de crise dans notre pays. Que la crise superficielle concernait la forme du pouvoir, tandis que tous les appuis dynamiques étaient au fond absolument contrôlés par les mécanismes du Pouvoir. Que d'autre part les liens du Pouvoir avec l'impérialisme américain étaient plus étroits. Qu'enfin de larges masses populaires, et même celles qui étaient en désaccord avec la Dictature, (forme de Pouvoir), étaient d'accord avec le système bourgeois (véritable base du pouvoir). Tandis que de l'autre côté l'évolution idéologique nécessaire n'existait pas au sein du peuple, ni la préparation à la substance et la forme du changement. Tout comme il n'existait pas de Direction, d'avant-garde révolutionnaire qui prendrait la responsabilité historique du changement.

Et nous entendons par "direction" la grande organisation politique qui exprimera et guidera le mouvement unifié du peuple. ~~organisations~~

4

Même aujourd'hui, un an et demi après la chute de la Junte, imaginons ce qui se passerait dans le cas extraordinaire où le Pouvoir déciderait de...se suicider. Le plus probable est que débiterait une guerre implacable entre les partis et les groupes qui revendiquent le monopole de la "continuité révolutionnaire". Ce qui signifiait ~~ce moment~~ ^{qu'} ce moment l'indispensable conception unifiée de la forme et des moyens du changement social ^{à l'égard des} au sein des masses. Par conséquent quiconque parle aujourd'hui de révolution sociale immédiate est soit d'une naïveté exceptionnelle, et ignorant de l'histoire, soit vice des intérêts politiques, en prenant pour arme une démagogie effrénée.

Mais voici que le raisonnement basé sur le "oui" se montre erroné dans la pratique. Le pouvoir bourgeois non seulement existe et gouverne dans les cadres de la démocratie européenne, mais aussi montre qu'il s'appuie jusqu'à présent sur des fondements solides.

La confusion demeure encore quant à l' "Armée". Le slogan "Peuple et Armée" est devenu à la mode. Cela fait partie aussi des maux causés par l'imitation systématique des vieilles recettes révolutionnaires. L'Armée de L'Épouse de Lénine, c'était surtout les soldats. L'Armée de l'époque de l'américanocratie, ce sont surtout les officiers.

On nous a dit à nous aussi, en 1946-47, alors que la jeunesse athénienne ^{entrait dans les rangs} ~~entraînait~~ dans l'Armée Démocratique: " Vous devez vous engager dans l'Armée Nationale. C'est là que vous serez organisés, et le moment venu vous vous unirez avec les ~~partisans~~ ^{partisans} insurgés". Nous avons donc envoyé des dizaines de milliers de membres de l'EFON à l'Armée, pour qu'ils s'unissent avec le Peuple (Armée et Peuple!), croyant que de l'autre côté nous avions à faire à des imbéciles. Mais eux nous attendaient. Ils avaient mis en route leur machine qui a commencé le tri méthodiquement, et le technique de la "déclaration". Avec pour centres Makronissos et les 12, des dizaines, sinon des centaines de milliers de membres de l'EFON, de l'ELAS et de l'EMN, ^{our 44 choro} et ont servi plus ou moins fidèlement dans les rangs de l'Armée Nationale!

dans ce rapport, il est dit que le 15 mars 1954, le
 directeur de la section de la police a écrit au
 directeur de la section de la justice pour lui
 signaler que le 12 mars 1954, il a été informé
 par un officier de la police que le 10 mars 1954,
 un individu s'est présenté au bureau de la police
 et a déclaré qu'il avait des renseignements sur
 la personne qui a été mentionnée dans le rapport
 de la section de la justice.

Le 15 mars 1954, le directeur de la section de la
 police a écrit au directeur de la section de la
 justice pour lui signaler que le 12 mars 1954,
 il a été informé par un officier de la police
 que le 10 mars 1954, un individu s'est présenté
 au bureau de la police et a déclaré qu'il avait
 des renseignements sur la personne qui a été
 mentionnée dans le rapport de la section de la
 justice.

Le 15 mars 1954, le directeur de la section de la
 police a écrit au directeur de la section de la
 justice pour lui signaler que le 12 mars 1954,
 il a été informé par un officier de la police
 que le 10 mars 1954, un individu s'est présenté
 au bureau de la police et a déclaré qu'il avait
 des renseignements sur la personne qui a été
 mentionnée dans le rapport de la section de la
 justice.

5

Et naturellement à quelques exceptions près, ils ne se sont pas unis avec le Peuple (Armée Démocratique), car au delà des raisons techniques il y avait surtout des raisons politiques, à savoir que le mouvement révolutionnaire de l'époque, au lieu de conquérir le peuple, a suivi la marche opposée, c'est-à-dire que ses dirigeants (Zachariadis) ont fait des estimations erronées. C'est ainsi qu'avec un mouvement politique ~~peuple~~ et l'Armée (et avec elle des milliers d'hommes de Gauche engagés), est restée fidèle au Pouvoir. La conclusion est que c'est seulement en cas de propagation générale du mouvement politique révolutionnaire et de son idéologie au sein du peuple que nous pourrions nous attendre au passage massif, ^à d'unités entières en ordre, du côté du Peuple c'est-à-dire comme celui qui a eu lieu lors des deux grandes Révolutions de notre temps, en Russie et en Chine.

Donc pour nous, les vétérans, ^{n'existe-t} il ~~attende~~ pas de crise de Pouvoir. Au contraire nous ^{voions} ~~attendons~~ même la crise au sein de l'opposition. Quelle ligne devons-nous donc tracer?

Mais on devra ici examiner le problème de la forme et de la substance du Pouvoir. Nous entendons par substance du Pouvoir la loi de base qui caractérise ~~le~~ ^{l'état} bourgeois, à savoir la sauvegarde de la propriété privée des moyens de production. Aujourd'hui, les états socialistes mis à part, cette loi de base régit tous les autres états du monde: les USA et la Suède, le Canada et l'Allemagne, l'Espagne et la France, le Brésil et le Danemark, l'Afrique du Sud et la Finlande, l'Inde et la Hollande, l'Argentine et l'Italie, le Chili et la Grèce actuelle. Nous voyons donc que, bien que fidèles à la loi de base de la société bourgeoise, les états ~~qui~~ cités plus haut diffèrent radicalement entre eux, souvent comme le jour et la nuit. La forme du pouvoir est donc le composant essentiel d'une société donnée. Et que partant de la même loi de base, les états comme la Suède et le Chili, comme le Brésil et le Danemark ou l'Italie, se trouvent radicalement opposés entre eux. Par conséquent la recherche d'une nouvelle forme de pouvoir sans la suggérer l'abolition de la loi de base de la société n'est qu'un leurre, une tromperie et une peine perdue pour le peuple, mais une con-

Il a été constaté que les renseignements fournis par les
 personnes interrogées, sont en fait des renseignements très
 vagues et qu'ils ne permettent pas de conclure sur
 l'existence ou non d'un lien de dépendance entre
 les personnes en question.

Les renseignements fournis par les personnes interrogées
 sont très vagues et ne permettent pas de conclure sur
 l'existence ou non d'un lien de dépendance entre
 les personnes en question.

Il a été constaté que les renseignements fournis par les
 personnes interrogées, sont en fait des renseignements très
 vagues et qu'ils ne permettent pas de conclure sur
 l'existence ou non d'un lien de dépendance entre
 les personnes en question.

Les renseignements fournis par les personnes interrogées
 sont très vagues et ne permettent pas de conclure sur
 l'existence ou non d'un lien de dépendance entre
 les personnes en question.

Il a été constaté que les renseignements fournis par les
 personnes interrogées, sont en fait des renseignements très
 vagues et qu'ils ne permettent pas de conclure sur
 l'existence ou non d'un lien de dépendance entre
 les personnes en question.

Les renseignements fournis par les personnes interrogées
 sont très vagues et ne permettent pas de conclure sur
 l'existence ou non d'un lien de dépendance entre
 les personnes en question.

Il a été constaté que les renseignements fournis par les
 personnes interrogées, sont en fait des renseignements très
 vagues et qu'ils ne permettent pas de conclure sur
 l'existence ou non d'un lien de dépendance entre
 les personnes en question.

6

réelle, substantielle. C'est du moins ce que montre l'étude des sociétés contemporaines, et il suffit d'aller vivre dans les pays mentionnés ci-dessus pour constater s'il existent ou non des différences radicales entre eux malgré le fait que nous le répétons que la loi de base de toutes ces sociétés est la même.

En basant ^{nous} sur cette constatation nous jugeons que le combat devait être mené pour changer la forme du pouvoir, et nous conservons cette ligne ^{aujourd'hui} tracée dès les premiers temps de la dictature avec continuité aujourd'hui.

Notre divergence avec d'autres membres de la ^{gauche} est que nous aurions dû selon eux lutter pour abolir la loi de base du pouvoir, car sans ce changement radical, il n'y a pas de changement substantiel dans la vie sociale. En d'autres termes, il n'y a pas pour eux de différences essentielles entre les conditions de la Dictature et celles de la Démocratie actuelle. Peut-être la dictature était-elle préférable, car le peuple souffrait et ~~maintenant~~ il était alors plus facile de le voir dresser contre la "loi de base". C'est-à-dire pour qu'il fasse une révolution sociale. La vie a naturellement montré que c'est exactement le contraire qui a lieu, à savoir que sous les conditions de la dictature le facteur subjectif c'est-à-dire l'avant-garde politique se déploie difficilement. Et non seulement cela, mais le déploiement a souvent lieu dans l'autre sens: à voir vers sa dissolution substantielle, par la dispersion créée par la "fièvre" idéologique intense. Et ceci est le résultat de l'absence de contact entre les combattants et leurs idées, et les masses; les dictatures contemporaines veillent à empêcher ce contact. Nous ne sommes plus à l'époque romantique de l'occupation. Nous nous réunissions alors dans les parcs et parcourions les quartiers. Maintenant l'adversaire sait tout cela. Et pour agir dans la clandestinité il faut prendre mille précautions. Les clandestins ont été substantiellement isolés entre eux et isolés du peuple. Et voici les résultats. La dictature nous a légué quatre partis de gauche (dont deux PC), et des dizaines de groupes et groupuscules qui finalement, tous ensemble, ~~se neutralisent mutuellement~~ s'attaquant les uns les autres, se neutralisent mutuellement, ceci ayant pour résultat de

7

faire reculer, encore beaucoup plus loin que ne l'avait laissé la dictature, le ~~_____~~ ^{mouvement} pour le changement souhaité par la Gauche.

Il ne suffit pas de vouloir le changement radical. Il faut aussi pouvoir ~~_____~~ le réaliser. Les conditions premières pour cela sont premierement: que les conditions objectives le permettent, et deuxièmement: que le facteur subjectif soit prêt à intervenir décisivement.

Les conditions objectives étaient d'un côté l'évaluation des possibilités du Pouvoir à l'échelle nationale et internationale, et de l'autre côté les conditions sociales, la situation et les convictions du peuple. En deux mots nous constatons et nous constatons encore que les possibilités du Pouvoir sont encore _____ étendues. Il existe un accord parfait sur toute l'étendue de nos mécanismes, particulièrement vis-à-vis d'un mouvement de Gauche à tendances révolutionnaires. Tandis que les conditions sociales, ayant pour ~~caractéristique~~ ^{le déplacement} principale la grande "fluidité" dans les changements sociaux, avec ~~_____~~ ^{_____} des couches productrices, ne conduisent aucune classe sociale à ~~_____~~ l'"asphyxie", ~~_____~~ ^à l'apaisement. La classe la plus révolutionnaire dans notre pays, la classe paysanne, celle qui a incarné l'ELAS et l'Armée Démocratique, brisait les chaînes du sous-développement total et de l'assujétissement au malheur, au moyen de l'émigration nationale et internationale. D'autre part les chômeurs, les ~~_____~~ et les ouvriers les plus défavorisés en général, prenaient le chemin de l'Allemagne, de l'Australie, du Canada, pour y tenter ou en devenir petits propriétaires. La conclusion était, et est encore, que lorsque ^{_____} ~~_____~~ ^{_____} cette grande "fluidité" ^{cette "mobilité"} ~~_____~~ et des possibilités ^{de} ~~_____~~ changements, ~~_____~~ la politique des masses change aussi. Et c'est seulement ainsi que s'explique leur attitude "bizarre" durant la dictature. Elles pouvaient être et elles étaient, contre la dictature, mais la "fluidité" des changements sociaux créait un élément politique d'attente de remise à plus tard du conflit. Comme s'ils s'étaient dit: "Maintenant on s'arrange. Tout change. Nous verrons bientôt...". Ceci montre que l'élément social a une force plus décisive que le "sens" politique. C'est-à-dire que la conscience

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

8

de ne pas être libre parce que Papadopoulos l'avait réduit en esclavage ne suffisait pas à soulever le peuple. Car l'élément social dans lequel il se trouvait et vivait lui ouvrait des perspectives et des possibilités.

Ceci quant aux conditions objectives.

Le facteur subjectif, pour fonctionner correctement et pour pouvoir se déployer doit tout d'abord exprimer les conditions objectives. Mais allons plus loin. Quelle était sa structure organisationnelle? Avant la dictature il n'y avait qu'un seul parti de gauche organisé: l'EDA-PCG. Nous trouvons être dans la clandestinité, nous avons vite constaté que toutes les organisations du Parti s'étaient dissoutes. Nous avons tenté avec difficulté de monter deux-trois petites organisations, mais qui elles-mêmes étaient attaquées si sûrement que leur action devenait problématique. Cette dissolution avait pour résultat de briser le moral non seulement du peuple, mais aussi des cadres et membres de nos anciennes organisations qui n'avaient pas encore été arrêtés.

Plus tard les Centristes et partisans du Centre-Gauche ont créé des groupes et des organisations. Mais il était évident que toutes les organisations clandestines constituaient plus les foyers d'une résistance "morale" que des forces ~~généralistes~~ "en ordre de bataille", prêtes au combat contre l'ennemi.

Pour que la politique de résistance aboutisse, il aurait fallu ~~avoir~~ examiner avec justesse ces possibilités subjectives, tout comme un autre élément fondamental à savoir que le facteur international ^{nous} était défavorable, car, contentement à la juste qui disposait d'appuis internationaux adés, nous ne pouvions compter sur aucune aide active proche, venant d'où que ce soit.

Il fallait également examiner avec justesse ce qui se passait au sein de la société grecque. A savoir si les conditions sociales imposaient d'elles-mêmes la montée d'un courant révolutionnaire ^{qui} viendrait finalement de larges couches de notre peuple, exprimant ses intérêts et ses espoirs profonds. Ou si au contraire l'évolution de la société grecque se trouvait à un stade tel que l'on n'a de pas de grands regroupements et surtout sous la forme de l'entrée dans un du

combat révolutionnaire.

C'est ainsi que dès le premier instant le Front Patriotique a vu que le mouvement de résistance pouvait être édifié sur l'acceptation générale du changement de la forme de pouvoir. C'est-à-dire passer de la Dictature à la Démocratie (de type bourgeois naturellement).

Si le regroupement que tout le monde attendait n'a pas eu lieu, la cause fondamentale en est le fait que les novices de la Gauche ont cru que les conditions sociales, et plus généralement les conditions historiques, étaient "mûres" pour permettre le changement radical. C'est pourquoi ils sabotent dans la pratique le combat pour le changement de forme, à savoir la chute de la dictature. C'est ainsi que s'est dissout le seul mouvement de résistance capable d'acquiescer d'acquiescer un grand déploiement: le mouvement qui aurait eu des buts clairement anti-dictatoriaux, sans les mélanges les mêlant ou les confondre avec ceux de la révolution sociale.

Il est réellement stupéfiant qu'aujourd'hui encore, après la confirmation absolue de cette analyse, beaucoup des responsables du détournement de la résistance soutiennent encore que les conditions étaient et sont ces "mûres" pour un changement radical, c'est-à-dire l'abolition de la loi de base de la société bourgeoise. Stupéfiant, parce que l'on pourrait leur demander: puis-je en est ainsi, pourquoi vous n'avez-vous pas progressé dans l'action révolutionnaire? Et puis, que les conditions et les peuples sont mûrs, pourquoi ne vous ~~soutenaient~~ ont-ils pas suivis? Pourquoi, aujourd'hui, ne vous suivent-ils pas?

Quelle est leur réponse démagogique et superficielle? Parce que le peuple a été terrorisé. Parce que toi, Théodorakis, avec le mot d'ordre "Baraganlis ou tanks", tu as terrorisé le peuple!

Cette argument prouve leur éloignement du peuple. Il prouve qu'en fond ils n'ont jamais connu le peuple. Et si l'on avait dit en 1944 à notre peuple "Tapan-drées ou les tanks". Churchill nous l'a dit, et le peuple a répondu par le combat dans les rues d'Athènes; trente-trois jours et trente-trois nuits de lutte armée ont été la première réponse. Le Peuple n'a pas peur. Il lui suffit

document révolutionnaire.

Tout d'abord on dit la grande lecture de l'œuvre révolutionnaire et on se la

représente de récentes paroles que l'œuvre révolutionnaire a dit

document de la forme de l'œuvre révolutionnaire de la révolution à la

document de la forme révolutionnaire.

Il se représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

représente de tout le monde révolutionnaire et on se la

IO_

d'être organisé et d'avoir devant lui une perspective claire et réaliste. Notre Peuple, pendant et après la dictature, a eu l'occasion de déterminer ce qu'il veut et de juger par quel moyen il conquerra ce qu'il veut, et sur quelles forces, sur quelles possibilités il devra s'appuyer pour le conquérir.

Son point de vue était-il juste ou erroné? Il était juste, car aujourd'hui encore il ne voit pas sur quelles forces concrètes de changement il pourra s'appuyer avec certitude pour progresser encore plus avant sur le chemin de la démocratie et de la liberté ^{amix} au carrefour du changement radical. C'est ce devant notre peuple que nous voulons, aujourd'hui comme hier, accomplir. Lui dire comme toujours la vérité. Analyser scientifiquement toutes les données du problème. Tout exposer. Clairment, de façon simple et compréhensible. Et tracer avec certitude, dans la mesure de nos possibilités, la route de l'avenir.

Précisons ici encore une fois que notre but final est de changer la loi de base de la société contemporaine, et de société du ROI (propriété privée), en faire la société du NOUS (socialisation des moyens de production). Cinquante ans d'expérience du socialisme appliqué ont montré que la nationalisation des moyens de production, les mesures économiques et les ~~travaux~~ ^{politiques} sociales étaient un seul côté du problème. L'autre côté, le facteur humain, a présenté et présente des difficultés beaucoup plus grandes. L'élément humain a été divisé en deux destins fondamentaux, l'avant-garde et les masses laborieuses. Les deux présentent des faiblesses. La première s'est laissée lier par les mécanismes de pouvoir. Elle a monopolisé l'idéologie, la philosophie, l'analyse sociale et l'esthétique. Elle n'a finalement pas pu résister au poids stampiné de tant de forces conjuguées. Les procédures et formes de pouvoir, ayant pour point culminant le stalinisme, ont finalement formé une classe ^{gouvernante} ~~gouvernante~~ ayant pour colonne vertébrale et pour cerveau le Parti, accusé la totalité des responsabilités quant à la totalité des problèmes concernant le pays. Elle a l'œil partout.

1880s époque de l'essor de la bourgeoisie
 dans les pays de l'Europe occidentale.
 Le mouvement ouvrier s'est développé
 dans ces pays à la fin du 19ème siècle.
 Il a été marqué par la lutte pour
 l'abolition du travail forcé et
 pour l'obtention du droit de grève.
 Le mouvement ouvrier a été influencé
 par les idées socialistes et
 communistes.

Le mouvement ouvrier a été influencé
 par les idées socialistes et
 communistes. Il a été marqué
 par la lutte pour l'abolition
 du travail forcé et pour
 l'obtention du droit de grève.
 Le mouvement ouvrier a été
 influencé par les idées
 socialistes et communistes.

II_

De la maternité au cimetière en passant par la pensée et le mode de pensée, la maison, l'école, le travail, le Pouvoir accompagne fidèlement le citoyen. Il le prend gentiment par la main et le conduit. Je crois que c'est là le premier problème que nous devons éclaircir, car il s'agit d'un problème-clé. C'est-à-dire lorsque la loi de base de la classe bourgeoise sera abolie, lors les propriétaires n'existeront plus, qui deviendra-t- alors ~~est~~ substantielle propriétaire de la richesse nationale? Il semble que la possession de la rich nationale constitue la source d'une puissance vertigineuse. C'est pourquoi la question "qui sera le propriétaire?" est d'une grande importance. Lorsque s'est posé le problème "Parti ou Soviets", Méline a répondu: le Parti. Depuis lors ce choix constitue un principe léniniste de base, et une interprétation de la véritable structure de la dictature du prolétariat. A savoir que le Centre de Décisions doit être ^{le} monopole du Parti jusqu'à ce que les conditions mûrissent et permettent ainsi son extension aux Soviets, c'est-à-dire aux assemblées générales populaires. L'expérience soviétique nous montre qu'en un demi-siècle les conditions n'ont pas encore mûri. C'est ainsi que le Parti s'empare de la puissance vertigineuse que lui donne la soumission à son jugement de l'organ nation ^{des biens} ~~national~~ national.

Aujourd'hui encore les PC approuvent ce principe léniniste de base, tout déplorant que le prolétariat, c'est-à-dire la classe ouvrière, constitue la force sociale d'avant-garde dont la mission historique est de conduire le reste de la société au changement socialiste. La domination d'une classe sur toutes les autres, avec le Parti pour guide et détenteur du pouvoir exécutif.

C'est-là que se manifeste notre premier désaccord avec les PC. A savoir que nous constatons nous que la classe ouvrière grecque ne se différencie pas qualitativement des autres couches de notre société. Tout d'abord elle n'est pas elle-même, du moins dans notre pays, assez évoluée pour jouer un rôle déterminant dans la procédure de la production. Mais on ne peut pas dire que même historiquement la classe ouvrière grecque dans son ensemble ait joué un rôle plus révolutionnaire au cours des événements de notre histoire contemporaine

de la manière en laquelle on trouve par le fonds de la parole
le premier sens de la parole et le sens de la parole

Il se peut également par le sens de la parole et le sens
des autres mots que nous devons être instruits de leur sens
et de leur force et de la raison de leur usage

Les propositions sont ordonnées ainsi que les choses de la nature

et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

manière de la parole est ordonnée de la manière de la parole
et de la manière de la parole est ordonnée de la manière de la

11

IS_

que les paysans ou les couches moyennes. Par conséquent notre point de vue est
 que les conditions de la production contemporaine ont créé un gigantesque re-
 groupement de forces sociales qui ont deux caractéristiques communes: ce sont
 toutes des forces productrices, tout comme elles sont toutes l'objet de l'ex-
 ploitation du Capital et des trusts. Il existe donc une prolétarianisation subst-
 cielle de très larges couches sociales ~~xxxxxxx~~ parmi lesquelles se trouve
 aussi la classe ouvrière, sans jouer cependant aucun rôle primordial. Par consé-
 quent le fait de faire de la classe ouvrière une force d'avant-garde est ir-
 réfléchi et sans fondement historique, et brings en fait le front commun. Car le
 PC ~~dit~~ dit clairement que son but est d'imposer la domination d'une classe (av-
 son Parti) sur les autres. Par conséquent, aussi bien lorsqu'il invite à la coll-
 boratation, il le fait avec la conviction d'être la force d'avant-garde, le domi-
 nateur. "Venez avec moi. Je vous guiderai, et quand nous prendrons le pouvoir je
 vous gouvernerai". Mais si l'on part du point de vue que le bloc historique à
avoir l'ensemble des travailleurs ~~xxxxxxxxxxxx~~ au sein de xxxxx production
 met en opposition radicale avec la loi de base de la société bourgeoise, cons-
 titue la nouvelle force sociale de notre époque, de plus en plus gagnée par les
 idéaux du Socialisme, c'est alors que devient historiquement nécessaire la créa-
 tion d'un parti unifié de tous les travailleurs, qui assure l'unité de toutes
 ces forces sociales aussi bien aujourd'hui que demain, c'est-à-dire après le
 changement radical. Ainsi, pour la période de la lutte dans les cadres de la
 démocratie bourgeoise, l'unité organisationnelle des forces sera assurée, alors
 qu'elle est aujourd'hui brisée par ~~une~~ une ~~une~~ une ~~une~~ une ~~une~~ une ~~une~~ une
 elle est aujourd'hui brisée par ~~une~~ une ~~une~~ une ~~une~~ une ~~une~~ une
 sociale. Et le moment du changement venu, la dictature d'une classe et d'un parti
 sera remplacée par la nouvelle force-guidé de la vaste alliance de tous les tra-
 vailleurs, qui sera simultanément l'expression de l'écroulante majorité populaire
 et une garantie pour l'édification du socialisme de tout le peuple.

Une autre divergence à souligner est l'estimation de ce que nous avons
 désigné par "forme de pouvoir". Les évolutions au sein des sociétés contem-
 poraines nous ont amené à des "modèles" sociaux dans lesquels, bien que le rapport
 et l'opposition ~~xxxxxxxxxxxx~~ de base demeurent (à savoir Capital-Travail), les

13

possibilités substantielles dont disposent le peuple travailleur diffèrent cependant considérablement d'un modèle, d'un pays à l'autre. Cela signifie qu'il y a une possibilité d'évolution au sein du système capitaliste lui-même. Tout comme il existe également la possibilité de la création d'un gouvernement qui s'appuie principalement sur les forces du peuple travailleur. Cette opinion est rejetée en théorie par les PC et naturellement par tous les groupes gauchistes ~~numériques~~ Mais en pratique certains PC, comme par exemple ceux de France, d'Espagne et d'Italie (et naturellement du Chili) sont ^{amenés} ~~amenés~~ par la vie elle-même à reconsidérer les faits et à admettre substantiellement ce que l'on appelle si dédaigneusement le "révisionnisme". Ainsi le Programme Commun des Communistes et Socialistes français est un programme "révisionniste", ce qui signifie qu'il vis des changements dans les cadres bourgeois. Le Front Populaire Chilien a fait de même. Mais après son échec beaucoup ont se sont exprimés de condamner le "principe" de cette tentative. Notre opinion est au'en-dehors du fait qu'il existait une situation particulière au Chili parce que les USA y avaient de énormes intérêts économiques et stratégiques (à cause de la matière première stratégique), le Front Populaire ne disposait pas d'une grande majorité et, peut être parce que les opinions n'étaient pas en concordance parfaite entre les principaux partis qui le constituaient, il est resté longtemps hésitant, surtout quant au problème du nettoyage de l'Armée des agents des USA. Notre opinion est que le Gouvernement des Travailleurs devra avoir une cohérence absolue. Savoir avec certitude ce qu'il devra faire à chaque instant. Prendre toujours résolument les mesures qu'il juge devoir prendre. Conserver toujours un contact vaste et profond avec la grande majorité de la Nation et la mobiliser ainsi. Ne trahir sans hésitation tous les foyers ~~de~~ des dirigeants de l'impérialisme Car c'est là et ce sera là le source du grand danger. Pinochet, sans la direction et l'aide des USA, n'aurait pas fait de coup d'état.

Les communistes Italiens, menés au seuil du pouvoir par le dernier vote du peuple italien, ont depuis longtemps déclaré leur foi dans le principe de la très vaste alliance politique. Le compromis historique, à savoir la collaboration de la Gauche avec la Démocratie chrétienne elle-même, est jugé par le PC Ita

The following information was obtained from the records of the
 Department of the Interior, Bureau of Land Management, at
 Washington, D. C., on the 10th day of October, 1954.
 The records show that on the 10th day of October, 1954,
 the following land was patented to the United States
 Government:

Section 10, Township 10 North, Range 10 East,
 3rd Principal Meridian, Grant County, Oregon,
 containing 360 acres, more or less, of land
 owned by the United States Government, and
 the same is hereby patented to the United States
 Government.

The above land was patented to the United States
 Government under the provisions of the Act of
 October 3, 1943, (Public Law 778, 75 Stat. 654),
 which provides for the patenting of land owned
 by the United States Government, and the same
 is hereby patented to the United States
 Government.

The above land was patented to the United States
 Government under the provisions of the Act of
 October 3, 1943, (Public Law 778, 75 Stat. 654),
 which provides for the patenting of land owned
 by the United States Government, and the same
 is hereby patented to the United States
 Government.

The above land was patented to the United States
 Government under the provisions of the Act of
 October 3, 1943, (Public Law 778, 75 Stat. 654),
 which provides for the patenting of land owned
 by the United States Government, and the same
 is hereby patented to the United States
 Government.

The above land was patented to the United States
 Government under the provisions of the Act of
 October 3, 1943, (Public Law 778, 75 Stat. 654),
 which provides for the patenting of land owned
 by the United States Government, and the same
 is hereby patented to the United States
 Government.

14

comme un stade historique nécessaire sur la route ~~du~~ du Socialisme. De son côté Santiago Cerillo, dirigeant du PC Espagnol, a des opinions semblables, sinon encore plus étendues. Que se passe-t-il? Les trois PC d'Europe les plus grands et les plus considérables sont-ils soudain devenus des partis socialdémocratiques "révisionnistes"? Il est vrai que la politique qu'ils traquent est en opposition avec la sévère doctrine qui rejette ces "stades" et surtout la possibilité de conquêtes substantielles pour les travailleurs et même sous un gouvernement qu'ils soutiennent dans le cadre de la démocratie bourgeoise et du système capitaliste. La seule division qui peut exister entre eux et la socialdémocratie consiste en la perspective à venir. C'est-à-dire considèrent-ils ce stade comme final ou comme transitoire? En d'autres termes ont-ils toujours pour but le passage révolutionnaire, par l'abolition de la loi de base de la société bourgeoise, et ~~le~~ ^{son} remplacement par la loi de l'organisation socialiste de la société?

Naturellement le grand regroupement des travailleurs dans les lignes d'un parti unifié (et ceci devrait être le but premier de tous les marxistes de notre époque, à savoir la réunion d'un parti de type nouveau des travailleurs, qui correspondrait absolument à la structure de la société contemporaine) pourra progresser sans hésitations "dogmatiques" ni oscillations vers la revendication de la majorité gouvernementale, avec deux certitudes:

Premièrement: qu'un progrès substantiel peut exister pour tous les travailleurs, avec un gouvernement qui les représente à 100%, dans le cadre du système bourgeois;

Et deuxièmement: que le gouvernement des travailleurs peut constituer le stade transitoire le meilleur et le plus sûr ~~pour~~ ^{pour} le passage au Socialisme.

Durant cette période la majorité populaire peut s'étendre. Le peuple peut être informé de tous les problèmes que pose le Socialisme. Le mécanisme d'état peut être débarrassé des "cancers" des agents des puissances étrangères. Les premières grandes nationalisations peuvent avoir lieu, et plus généralement la préparation de la structure économique du pays à son passage à l'organisation économique socialiste de la société. Le niveau de vie, le niveau d'instruction

...

...

...

Le niveau

idéologique, politique et culturel de tout le peuple peut s'élever. La nouvelle conscience du NOUS s'étendre, s'aiguiser et s'affirmer. Toutes les nouvelles fonctions sociales ~~exercées~~ simultanément et étudier la nouvelle structure qui assurera la liberté et la démocratie véritable à tous. Et surtout trouver les nouveaux cadres administratifs dans lesquels tous décideront de tout et pour tous. C'est seulement ainsi, ces conditions premières acquises, que l'on pourra passer au changement révolutionnaire, c'est-à-dire devenir tous copropriétaires de la richesse nationale dans la tutelle (et la domination) d'aucune classe sociale cooptant à l'avant-garde. L'avant-garde sociale appartient à l'élément ~~exécutif~~ de la société, c'est-à-dire à la grande alliance politique de tous les travailleurs, exprimée par le Parti Unifié du peuple travailleurs.

Et c'est aussi seulement ainsi que le sens et la substance même de la Révolution pourront se "démystifier". C'est-à-dire de symbole de ^{la} dissension et de ~~devenir~~ ^{la} perspective ~~mutuelle~~ d'unité. En effet qu'en est-il finalement de la Révolution? La veulent-ils ou non? Et qu'entendent-ils par Révolution? Et le chemin pacifique vers le Socialisme exclusif, ou prépare-t-ils la Révolution?

Je crois qu'ici aussi la vie a éclairci les choses; la persistance dans le principe du rôle dirigeant d'une classe même la confusion et les soupçons en effet tous les ^{autres} partis politiques ~~actuels~~ sont forcément ^{réflectifs} vis-à-vis des PC, car ils savent que le principe de base du PC est de se considérer comme l'avant-garde (c'est-à-dire comme mandataire et ^{comme} expression de la classe ouvrière dirigeante). Il n'a par conséquent qu'un seul et unique but: "Assurer le rôle dominant de cette classe et surtout celui du parti qui l'exprime". S'il pouvait s'emparer du pouvoir, sa mission historique serait alors de monopoliser tous les centres de décisions. Je veux dire par là que la persistance dans la doctrine de la domination d'une classe exclut en réalité l'alliance et l'unité substantielle de tous les travailleurs. Tout simplement parce que les nouvelles conditions de la production forment, comme nous l'avons dit, un nouveau type de prolétariat au sein duquel coexistent de nombreuses classes

16

couches sociales. Elles forment aussi, parallèlement, une nouvelle conscience opposée au capitalisme et de plus en plus attachée au Socialisme. En Grèce ces forces n'ont dotées d'une conscience politique se trouvent dans toute la Gauche - EDA - PCGist. - PCG - PASOK - D.A. etc-. (Il existe naturellement aussi d'autres forces ~~incluses~~ incluses dans la Gauche du fait de leur place au sein de la production, mais qui n'ont pas encore pris conscience politiquement de leur rôle social. Ce sont-là les forces en puissance d'une gauche unifiée de demain). Si l'on analyse en se basant sur des critères de classe la composition des partisans de tous ces partis, je crois que l'on verra que la classe ouvrière est partout proportionnellement représentée. On peut dire par contre que les intérêts, aussi bien que le rang social des grands membres de tous les partis de Gauche, sont à peu près communs. Ce ne sont donc pas les conditions objectives qui décident à cette occasion, mais les divergences des groupes dirigeants au sujet de la route à suivre. Par conséquent la "classe ouvrière dirigeante" constitue plus un principe idéologique qu'une réalité sociale et de parti.

Mais comment se manifeste ^{dans la} pratique ce rôle historique dominant de la classe dirigeante? Par la révolution que réalisera le parti en tant qu'expression de la classe qui est elle aussi supposée incarner les intérêts de tout le peuple. Par conséquent la révolution, quel que soient la façon dont elle commence et ce sur quoi elle s'appuie, aboutira obligatoirement à l'affermissement de la domination absolue du Parti Communiste, en tant que seul régisseur des intérêts de la classe ouvrière.

Il est évident que cette conception de la révolution, confirmée par la pratique internationale, rend méfiants tous les alliés politiques possibles du PC, tandis que parallèlement elle altère le caractère de la révolution elle-même à savoir de celle que ^{présente} la révolution sociale contemporaine, ~~qui~~ c'est-à-dire la révolution que réalisera l'immense majorité des travailleurs, en brisant le rapport de base de la société capitaliste. La révolution socialiste est celle que réalisera le peuple travailleur, organisé en un parti unifié ou en un front

17.

homogène dans lequel il n'y aura pas de partis dirigeants par définition, avec une mission historique et des responsabilités à part, ~~qui~~ ^{collaborant} dans le front commun. Et il réalisera la révolution en tant que ~~le~~ ^{représentant} la volonté de l'immense majorité de tout le peuple.

Enfin il y a encore une autre divergence sur laquelle nous devons insister: elle concerne le mouvement communiste international.

Ceci n'a absolument aucun rapport avec nos estimations quant au rôle et à l'importance des pays socialistes, particulièrement dans le combat des peuples contre l'impérialisme américain. Nous considérons vraiment que l'Union Soviétique et les autres états socialistes ont beaucoup apporté. Tout comme nous estimons l'aide qu'ont donnée et que donnent chaque fois ces états à tous les peuples qui combattent pour leur Indépendance Nationale.

Ce que nous ne comprenons pas, c'est l'utilité de l'internationale de partis aujourd'hui.

de considérer le fait que l'Union Soviétique aide notre peuple lorsqu'il en aura besoin, ~~est un fait établi.~~ ^{comme} Mais quand pourra-t-elle le faire? Quand la demande d'aide vient ~~d'un~~ ^{d'un} gouvernement légal soutenu par la majorité de notre peuple, c'est d'ailleurs ce qu'elle a fait, lorsque le gouvernement légal de Chypre a demandé son aide. Dans aucun autre cas l'Union Soviétique n'interviendra dans nos affaires intérieures. Cela, elle l'a montré on ne peut plus clairement, aussi bien avec nous qu'avec tout le monde.

Pourquoi donc cultiver le mythe de l'unité internationale des partis révolutionnaires? Jusqu'à présent ce mythe n'a favorisé que la Droite.

Si l'unité internationale entre les PC est de caractère nettement politique et non révolutionnaire, l'Internationale des Partis constitue alors, tout comme le socialisme, une union ~~idéologico-politique~~, idéologico-politique *simplement "platonique"*.

Mais ce n'est pas là le caractère que lui donnent en principe les PC eux-mêmes, ni par conséquent la Droite. Car les premiers cultivent le mythe de la

... les ... de ...
... de ... de ...
... de ... de ...

... de ... de ...

... de ... de ...
... de ... de ...
... de ... de ...

... de ... de ...

... de ... de ...

... de ... de ...

... de ... de ...

... de ... de ...

... de ... de ...

... de ... de ...

... de ... de ...

... de ... de ...

... de ... de ...

... ..

solidarité internationale entre les forces ~~révolutionnaires~~ révolutionnaires, que la seconde traduit par danger communiste..(en réalité inexistant).

Il existe donc ici aussi une relation théorique et anachronique, qui, alors qu'elle ne peut offrir en réalité qu'une collaboration morale à notre peuple, devient cependant l'un des fondements sur lesquels l'impérialisme édifie la nécessité de sa présence dans notre pays, avec l'approbation d'une grande partie de notre peuple, qui était jus-^{qu'}à hier convaincu de l'existence réelle du "danger communiste"...

Il est historiquement prouvé que mis à part le Sud-Vietnam, et les conditions étaient particulières du fait de la présence de la partie Nord, les deux grandes révolutions d'après-guerre ont eu lieu là où les PC sont restés en marge. C'est-à-dire à Cuba et à Alger. Par contre, les mouvements autocentrés communistes ont pris part, comme en Grèce, en Indonésie, au Venezuela et au Chili, ont été brisés par les oligarchies nationales, avec l'aide des USA, sans recevoir la moindre aide substantielle de la part de l'internationale des partis. Car à la tête de cette internationale ne trouvent des partis chargés de responsabilités d'état, qui ne peuvent pas risquer ~~une confrontation ouverte~~ une confrontation ouverte avec l'impérialisme par solidarité envers les Grecs ou les Espagnols, ou les communistes Chiliens. C'est-à-dire que nous n'avons eu jusqu'à présent absolument aucun changement révolutionnaire dirigé par les communistes. Et chaque fois que quelque chose de tel a été entrepris, nous avons eu une lourde défaite avec des conséquences incalculables pour tout le peuple. Et aujourd'hui au Portugal, et les communistes, possédant des appuis au sein de l'armée, visent des changements révolutionnaires, nous avons une crise profonde et de nombreux projetifs ~~projetifs~~ Fourgué dans ~~projetifs~~ et attachement dogmatique à une formule théorique et sans contenu, puis-que la pratique montre clairement qu'elle ne sert à rien? Au contraire la vie et l'expérience historique prouvent qu'un mouvement populaire peut espérer réussir s'il est absolument indépendant, politiquement et organisationnellement. C'est-à-dire provoqué s'il s'appuie exclusivement sur le peuple. Une fois ~~provoqué~~ son autonomie totale il peut alors se tourner à loisir vers

19_

toutes les forces internationales dont il pense qu'elles peuvent l'aider dans son combat. Et notre propre mouvement de la gauche, également, lorsqu'il aura mû acquis sa maturité et qu'il sera solidement édifié sur la base de l'indépendance absolue par rapport à toutes les forces internationales, et à t les partis, demandera alors sans doute la collaboration de toutes les forces progressistes du monde, et naturellement en particulier de celles des pays socialistes. Mais il le fera d'un point de vue réellement indépendant et égalitaire chose que demandent je crois et acceptent toutes les forces progressistes du monde. Et ~~comme~~ c'est naturellement notre peuple lui-même qui réclame ceci plus que personne; il est en effet logique, après ce qu'il a subi, qu'il soit devenu hyper-sensible à des problèmes concernant l'affermissement de l'indépendance et de l'égalité du pays, en particulier vis-à-vis des grandes puissances. Le fait que certains PC soient en relation de dépendance avec d'autres parties du monde n'est pas simplement le produit de la "propagande de l'opium de classe", mais un fait prouvé par des documents officiels. C'est ainsi que dans des couches très vastes de notre peuple, règne la ferme conviction que les PC cherchent à faire passer le Gêze d'une zone d'influence à l'autre. Mais parle de cordé dans le sens du pendu?.. C'est cette zone d'influence qui a coûté ce qui coûte si cher à notre peuple ~~tant éprouvé~~. Naturellement toutes les zones ~~ne~~ ~~se~~ ~~ressemblent~~ pas. Mais pour le moment le fait que ce soient des zones suffit à notre peuple. Nous ne voulons ni bandes ni mauvaises zones. Mais ~~peut-elle être~~ ~~relative~~ ~~à~~ ~~notre~~ ~~indépendance~~ ~~nationale~~ ~~non~~. Elle peut cependant être relative. Et mû c'est celle-ci que nous devons rechercher, en ayant pour principe premier de rester en-dehors des blocs militaires. De nous unir de notre plein gré, en suivant la règle des intérêts du peuple et du pays.

dépendance
 La ~~subordination~~ du parti a été elle aussi une sérieuse ~~cause~~ cause de l'at-
 tissement d'un marxiste vivant et mû à l'abolition d'une autre relation dogma-
 tique. Parce que l'on ne peut s'en tenir au contenu de la théorie et ignorer la
 pratique historique. Aujourd'hui le PC n'est pas seulement le parti qui a pour
 but le communisme, mais surtout celui qui constitue dans le milieu internatio-

une partie de l'Internationale Communiste, telle qu'elle est historiquement formée. C'est-à-dire ayant à sa tête le PCUS. Un PC contemporain ne peut exister en-dehors de ce milieu. Et cela de nombreux PC très puissants le savent parfaitement, comme par exemple les PC Roumain, Italien et Espagnol, qui, malgré leurs divergences essentielles avec le PC soviétique, demeurent cependant dans les lignes de l'Internationale. Quel sens peut avoir un PC petit et faible comme le nôtre "de l'intérieur", lorsqu'il se trouve en-dehors du grand ordre? Ce n'est pas seulement que le PCG révèle une foule de souvenirs négatifs, en notre peuple, mais il détermine surtout avec clarté que son but final est de conduire le pays sur la voie des pays socialistes. Cette voie a certes de nombreux côtés positifs. Mais peut-on vraiment croire qu'elle convient aujourd'hui aujourd'hui à notre peuple? Et que notre peuple est disposé à se soulever pour soutenir telle politique?

Enfin, il y a encore une divergence essentielle. Et celle-ci vient à la fonction et la structure du parti. Le parti, a-t-on coutume de dire, est l'instrument. C'est-à-dire en'on le ~~travaille~~^{travaille} conformément au but auquel on le destine. avec le concentrationnisme démocratique, on édifie un parti dur, à discipline de fer. Mais pour quoi faire? En Italie il recherche la collaboration des démocrates chrétiens. En France celle des socialistes-réformistes. En Espagne celle des monarchistes. Naturellement pas pour faire la révolution ensemble, mais pour gouverner dans le cadre de l'état bourgeois. On se demande pourquoi cette organisation de fer, puis-que jusqu'à présent, là où les communistes ont entrepris de faire une révolution armée, (Grèce - Vénézuéla), ils ont été à proprement parler éprouvés par le mouvement communiste international, qui a qualifié leur politique de plus ou moins aventurisme. Peut-être prévoit-on dans l'avenir un conflit révolutionnaire ouvert mené par les PC? Je crois que la détente persistante entre l'Union Soviétique et les USA, tout comme la tentative et la tendance générale vers un relâchement international déterminent dans les grandes lignes la stratégie des mouvements populaires. En Europe surtout, le but est la conquête de la majorité populaire. au moyen d'élections. Cette voie est fidèlement suivie par

The first part of the report is devoted to a general
 description of the country and its resources. It
 is followed by a detailed account of the
 various expeditions which have been made
 into the interior, and the results of
 these expeditions. The report then
 proceeds to a description of the
 various tribes and nations which
 inhabit the country, and the
 customs and manners of these
 different peoples. The report
 concludes with a summary of the
 principal facts which have been
 ascertained, and a list of the
 names of the various places
 which have been discovered.

1846

The second part of the report is devoted to a
 description of the various tribes and nations
 which inhabit the country. It is followed by
 a detailed account of the customs and
 manners of these different peoples. The
 report then proceeds to a description of
 the principal facts which have been
 ascertained, and a list of the names
 of the various places which have been
 discovered. The report concludes with a
 summary of the principal facts which
 have been ascertained, and a list of
 the names of the various places which
 have been discovered.

21.

les seuls PC valables, le français et l'italien, qui essaient par tous les moyens de convaincre le peuple et leurs alliés qu'ils sont au fond opposés aux principes qu'ils énoncent: ~~.....~~ ils disent: "Nous sommes ^{un} PC, c'est-à-dire le parti de la classe ouvrière, ~~.....~~ qui est à l'avant-garde. Nous sommes donc nous aussi l'avant-garde. Nous avons une mission historique: la dictature du prolétariat, Pas même un parti au service du pouvoir. Ce n'est pas seulement la classe ouvrière qui est touchée par les monopoles. C'est tout le bloc historique. C'est pourquoi un programme commun de pouvoir de tous les travailleurs est nécessaire". Ou bien:

"Nous sommes un parti révolutionnaire. C'est pourquoi notre structure est révolutionnaire. Mais aujourd'hui l'équilibre national des forces, mais aussi l'évolution sociale, ne permet pas une action révolutionnaire immédiate. Ce qui est révolutionnaire pour nous c'est de défendre aujourd'hui le peuple. De convaincre nos alliés que nous respecterons, aujourd'hui et demain, le verdict populaire c'est-à-dire que nous ne ferons pas la révolution seule. Mais uniquement le peuple tout entier. Par conséquent la révolution (armée, naturellement) est quelque chose de très lointain. Et peut-être ne sera-t-elle pas nécessaire". Ou bien:

"Nous sommes un parti nationaliste. Nous appartenons à l'Internationale des partis. Nous reconnaissons le rôle historique de l'Union Soviétique. Mais nous conservons notre entière indépendance. Nous ne reconnaissons ^{à personne} le droit à l'intervention ne soviétique que fraternelle. Même pas à l'Union Soviétique. Nous sommes en désaccord avec l'invasion en Tchécoslovaquie (communistes Français, Italiens, Espagnols). Nous sommes un parti patriote. Nous mettons au-dessus de tout les intérêts de notre peuple".

Je suis véritablement impressionné par cette prise de position compliquée, due au fait que les communistes vivants - tels par exemple que les Italiens - n'ont pas progressé vers la confirmation même théorique de la remise en question substantielle à laquelle ils sont parvenus depuis longtemps dans

The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country. It is followed by a detailed account of the work done during the year. The report concludes with a summary of the results and a list of the names of the members of the committee.

The committee has the honor to acknowledge the assistance rendered by the various departments of the Government and the private institutions. It is also indebted to the members of the committee for their valuable suggestions and criticisms.

The committee is composed of the following members:

Chairman: _____
 Members: _____
 Secretary: _____

The committee is pleased to have the honor to present this report to the public. It is confident that the results of its work will be found to be of great value to the country.

tous les domaines de l'action politique. Les communistes invitent aujourd'hui leurs alliés et le peuple à planter des fleurs tous ensemble, oubliant entre-temps que leur persistance ~~sur~~ ^{et des structures} dogmatique en des principes ~~portés~~ leur a légué une pesanteur de fer, pareille à celle des chevaliers du moyen-âge. Le cas de dissimule le regard. Une pesanteur aussi lourde révolution, dictature du prolétariat, le parti de Lénine, Internationalisme concentrationnisme démocratique tout ce pour entrer ~~sur~~ au parlement bourgeois, s'allier avec les réformistes, devenir un parti ~~gouvernement~~ dans le cadre de la démocratie bourgeoise, jurer fidélité au principe de la majorité électorale? A quoi tout cela revient-il finalement? A jeter la lance, le casque, toute la cuirasse théorique. Alors pourquoi l'avoir? C'est là la question.

Mais peut-être la structure du parti est-elle en rapport avec la forme du pouvoir recherché? C'est probablement ~~sur~~ cela. Au fond les PC insistent dans le stade intermédiaire (l'expérience montre qu'il peut durer un demi-siècle) l'existence d'un cerveau responsable est nécessaire pour organiser et diriger le nouvel État: le parti, en tant que mandataire de l'avant-garde sociale, la classe ouvrière. Mais une fois arrivés à l'avant-garde de l'avant-garde, nous sommes dans un cercle vicieux. Car même au sein du parti d'avant-garde, il y a les combattants d'avant-garde, la direction d'avant-garde, le chef d'avant-garde. C'est-à-dire un parfait système soviétique ~~au PC~~ ~~des structures de pouvoir de par~~ et destiné finalement à mettre en place les structures du pouvoir d'État de demain. Et cependant le concentrationnisme démocratique, qui n'est rien d'autre que l'affaiblissement substantiel des droits de l'avant-garde minoritaire, n'a pas pour but d'organiser un parti combattant (car nous n'avons jamais vu, et à ce qu'il semble nous ne verrons jamais de tel combat), mais de créer les structures d'un pouvoir d'État probable, et surtout la "classe gouvernante". qui, basée sur le parti, et sur ses anciens historiens, socialisera la responsabilité et la décision.

Je crois que nous avons exposé clairement les points auxquels se bornent nos divergences avec les PC. Nous nous considérons comme les véritables communistes d'aujourd'hui et de demain. ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ ni l'on admet que le commu

-misme est le système social qui harmonise mieux que tout autre les rapports sociaux et assure ~~l'ensemble~~ le degré de liberté le plus élevé à tous, indépendamment de la nationalité, du sexe, de l'origine et des capacités de chacun.

Nous croyons que tout communiste vivant devrait aujourd'hui ~~se~~ adapter la théorie marxiste à la réalité sociale et internationale actuelle. Je suis sûr qu'il aboutirait alors ~~à~~ aux mêmes conclusions que nous: à savoir que l'avant-garde sociale se manifeste ~~de~~ de façon plus précise et plus vaste que toute l'étendue des forces sociales en conflit avec le capitalisme-impérialisme, de plus en plus gagnées par la perspective du changement social. Par conséquent le parti du changement, véritablement révolutionnaire, ~~est~~ ^{travaillant} ~~le~~ centre dirigeant d'une classe, la classe ouvrière, à un bloc social, le front des travailleurs.

Ce transfert permettra de voir par la suite tous les problèmes fondamentaux sous un seul jour nouveau. Car nous n'avons plus à faire à une minorité sociale qui "vainc" les autres, prend "la tête", etc., mais à une majorité sociale dont on peut dire qu'elle exprime tout le peuple. Ainsi, à travers ce prisme, ~~notre~~ ~~conception~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~structure~~ ~~du~~ ~~parti~~, de la forme de la révolution et du Pouvoir change forcément, ainsi que le concept de antimarxisme.

Ainsi le Pouvoir devra-t-être celui qui assure la participation substantielle de la majorité à la prise des décisions.

Non plus une "classe gouvernante", mais une organisation basée sur les soviets abolis, c'est-à-dire sur l'assemblée générale, ~~la~~ ^{la} démocratie directe, l'élévation du peuple au niveau de la responsabilité.

C'est également ainsi que la seule révolution sensée et positive de notre temps est la révolution démocratique de tout le peuple. C'est-à-dire celle qui exprime en tant que loi historique la volonté du gigantesque mouvement de masses qui balaye tous les restes des centres égoïstes de décisions et structurent le pouvoir contemporain. Et enfin c'est au véritable internationalisme internationalisme: le sauvetage de la démocratie dans notre pays et des libertés de notre peuple constitue le premier devoir international. Mais au-delà de ce nous croyons que les peuples devront combattre l'un pour l'autre concrète

...and in the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

24

et non hypocritement comme ils le font jusqu'à présent (voir récemment la
prétendue
dixants) solidarité envers l'Espagne) car c'est seulement ainsi que chaque
peuple et que tous les peuples passeront un jour à la société humaine idéale,
la société mondiale, qui, délivrée des guerres, réalisera le rêve séculaire de
l'édification pacifique d'une authentique culture de toute l'humanité.

.....

The first part of the report is devoted to a description of the
 work done during the year. It is divided into three main sections,
 each of which is further subdivided into smaller parts. The first
 section deals with the general work of the department, the second
 with the work of the various sections, and the third with the work
 of the individual members of the staff.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ.
 MIKIS THEODORAKIS.

Τό μακρινό Βιετνάμ είναι πολύ κοντά σέ ἔλαος μας. Εἶναι "δικό μας". Εἶναι ἔλαοι αὐτῶν πού ἀγωνίζονται γιά ἔθνικη ἀνεξαρτησία καί ἀξιοπρέπεια, γιά λευτεριά, γιά πρόκοπή, γιά σοσιαλισμό. Ἐνάξ μικρές λαοί πού ταπεινῶς τήν μεγάλη ἱμπεριαλιστική αὐτοκρατία τῆς ἐποχῆς μας μᾶς ἔμαθε νά μή σταυρό-νομε τά χέρια, νά εἶμαστε ἀσυμβέβαστοι μέ τήν καταπίεση καί νά γινόμεστε πανίσχυροι ὅταν ἐνωμένοι παίρνουμε στά χέρια μας τίς τόχες μας. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες πού συγκροστήκαμε ἔνοπλα μέ τρεῖς ἱμπεριαλισμούς, -τόν γερμανικό, τόν ἑγγλέζικο καί τόν ἀμερικάνικο-, βλέπουμε στό Βιετνάμ μιᾶ δίκαιιση τῶν ἀγῶνων καί τῶν θυσιῶν μας.

Κά γιατί τό δικό μας Βιετνάμ, τῶν ἐργαζομένων, τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων τοῦ μόχθου, τῶν δημοκρατικῶν δημιουργῶν τοῦ πνεύματος, τό Βιετνάμ ἔλαοι τῶν λαῶν πού διψοῦν γιά εἰρήνη καί ἔθνικη ἀνεξαρτησία "ἐνοχλεῖ" τόσο πολύ τοῦς ἱμπεριαλισμούς καί τοῦς συνενόχους τοῦς.

«Η δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη αποτελεί ένα πολυσήμαντο γεγονός της πρόσφατης ιστορίας μας. Το πολιτικό αυτό έγκλημα υπήρξε προδόν των μεθοδικών προσπαθειών του αστυνομικού κράτους και των παρακρατικών φασιστικών οργανώσεων, του μοναρχικού παρασκηφίου και όλων των παραγόντων της άνωμαλίας, της αντίδρασης και των αμερικανοκρατικών επεμβάσεων στη χώρα μας για να ματαιώσουν την αποκατάσταση συνθηκών δημοκρατικής νομιμότητας και εθνικής ανεξαρτησίας. Σκόπευε να άνασχεσει την ανάπτυξη του προοδευτικού κινήματος και το υφιστάσιμο ξεπέραςμα των συνεπειών και των φυχώσεων του εμφύλιου πολέμου. Η πολιτική αυτή δολοφονία κορύφωσε την αντίδραση των δυνάμεων της άλιγαρχίας, της βίας και της υποτελείας στη δημιουργία νέων αξόνων της εθνικής μας ζωής και στην αξίηση του κύρους και της άκτινοβολίας των προοδευτικών ιδεών για τις σύγχρονες κοινωνικές προοπτικές.

Η επίλογη του Γρηγόρη Λαμπράκη σάν στόχου του έγκλήματος άντανάκλα τό έθρος της προσωπικότητας και δικαιώνει τραγικά τό άγωνιστικό ήθος και την δημοκρατική του συνέπεια. Άπό τό άλλο μέρος εκπράζει τόν πανικό τών οργανωτών της δολοφονίας για την άγωνιστική κατάφαση στή ιδανική της Άριστερής από τίμιους πατριώτες και υπεύθυνους πολίτες, που δέν δέχονταν νά ύπηρετήσουν τις διαφανείς σκοπιμότητες του άγροραίου άντικομμουνισμού.

Η παρουσία πολλών από τούς επώνυμους υολόγους της δολοφονίας στους μηχανισμούς της δικτατορίας, δεβαιώνει την διακρίστωση ότι με την δολοφονία του Λαμπράκη λειτούργησαν οι μηχανισμοί τών άνοιχτών και ήμών άντιλαϊκών επεμβάσεων, που δόηγγσαν στην κατάλυση της Δημοκρατίας, έλοκληρώνει τη φυσιογνωμία του έγκλήματος σάν καρπού του πολιτικού κλίματος της εποχής εκείνης και δικαιώνει την ευαισθησία και την αντίδραση του λαού, όπως εκφράστηκε στη μοναδική συνάθροιση για την κηδεία του Λαμπράκη στις εκδηλώσεις που άκολούθησαν τό τε και κορυφώθηκαν με τό κίνημα τών Λαμπράκηδων.

Η προσπάθεια νά φραχτούν οι δρόμοι τών ήμελών εξελίξεων και της προκοπής από τις άνασυγκροτημένες δυνάμεις της άνωμαλίας εκδηλώνεται έσανά στη σημερινή κρίσιμη περίοδο με τις άπειλές για την έπιβολή αντιδραστικών λύσεων και τό ξενοκίνητα σχέδια έναντίον της δημοκρατικής πορείας της χώρας και της εθνικής της υπόστασης. Η άναβίωση φασιστικών προκλήσεων και ή επανεμφάνιση φαινομένων άστυνομικής αυθαιρεσίας, που προσκοθούν τις άντιλαϊκές επιδιώξεις, επιβάλλουν την σταθερή και άποτελεσματική άντιπαράθεση όλων τών δημοκρατικών δυνάμεων, μετά την δδυνηρή πείρα της δικτατορίας.

Όσοι ύπογράφουμε τό κείμενο αυτό άποτελέσαμε την πολιτική ήγεσία της Νεολαίας της Άριστερής της εποχής εκείνης, υπήρξαμε Προεδρεία και στελέχη της Δημοκρατικής νεολαίας Λαμπράκη. Διώσαμε τότε με όλους τούς συντόφους μας τό παρόν στη δύσκολη εκείνη περίοδο, μα περίοδο που χαρακτηρίζεται άπό τις ιστορικές διεργασίες της γενιάς εκείνης νά άναζητήσει έννα δικός της δρόμο προς τό μέλλον, ν' άναζητήσει, νά συνειδητο-

ποιήσει και να επιδιώξει μαζικά και αγωνιστικά τις λύσεις των εθνικών, κοινωνικών και πολιτικών προβλημάτων. Η νεολαία της 'Αριστεράς επεχείρησε με προσπάθεια που να τιμή εμπρακτα και να αξιοποιεί τις αγωνιστικές παραδόσεις της 'Αριστεράς, αλλά και να διεκδικεί την ουσιαστική συμμετοχή της στη σύλληψη και πραγμάτωση μιας καινούργιας αυτοκαθοριζόμενης και ριζικής πολιτικής παρουσίας στον κοινωνικό μας χώρο. 'Ακολουθήσαμε τότε ένα δρόμο δοκιμασίας, και μέσα από την αντίθεση προς τη μηχανιστική παραδοχή προκατασκευασμένων προτύπων, προσεθήσαμε, με αντιφάσεις και δυσκολίες, μαζί με όλη τη νέα γενιά των αγωνιστών της 'Αριστεράς, να συμβάλουμε, με την ανάπτυξη ενός πρωτότυπου, πλακτιού και αγωνιστικού κινήματος νεολαίας, στην αναζήτηση ενός ελληνικού δρόμου για την δημοκρατική ανάπτυξη και τη σοσιαλιστική αναγέννηση της πατρίδας μας.

Τό γεγονός ότι το κίνημα των Λαμπράκηδων εντάσσεται στη γενικότερη, διαφοροποίηση της γενιάς μας, όπως εκφράστηκε και σε άλλους νεολαϊστικούς πολιτικούς χώρους, κάνει φανερό ότι η γενιά μας ανέλαβε με αξιοπρέπεια τις ιστορικές της εθόνες και επιδίωξε τον πολιτικό αυτοπροσδιορισμό της και την συνειδητή και ουσιαστική συμμετοχή της στα προβλήματα του καιρού και του τόπου μας.

Σήμερα, εποχή προβληματική, κρίσιμη και επώδυνη, η κρίση της 'Αριστεράς μας βρίσκεται σε διάφορες θέσεις, που προσδιορίζονται από την διαφορά αντίληψων για τον χαρακτήρα, τις αιτίες και την υπέρρασή της. Η εμπειρία μας όμως από τους κοινούς αγώνες και τις κοινές εθόνες για όσα θετικά και αρνητικά συντελέσθηκαν στο κίνημα των Λαμπράκηδων και μαζί ή αίσθηση των χρεστών κατακτήσεων της γενιάς μας αλλά και της σημερινής συμμετοχής της στη δημόσια ζωή κατά τρόπο άριστο σε σχέση με το επίπεδο αυτών των κατακτήσεων, μας επιτρέπει την σύμπτυξη σε πολιτική εκδήλωση για την φιλοσοφία του Λαμπράκη. Πιστεύουμε ότι η καταβολή πάρα πέρα προσπαθειών, για την αναζήτηση εκφράσεων, ένότητας του λαϊκού κινήματος και προσέγγισης του προβλήματος της κρίσης της 'Αριστεράς με παρηγοία και υπευθυνότητα αποτελούν συγκεκριμένες προοπτικές και υποχρεώσεις μας.

Με τις διαπιστώσεις αυτές πήραμε την πρωτοβουλία να οργανώσουμε πολιτική εκδήλωση τη Δευτέρα 2 'Ιουνίου 1975 ώρα 8 το βράδι σε κλειστό χώρο που θ' ανακοινωθεί για να τιμήσουμε την μνήμη και την θυσία του μάρτυρα Λαμπράκη και να αξιολογήσουμε τις πολιτικές συνιστώσες και έμπιστώσεις του εγκλήματος. Στην εκδήλωση αυτή καλούνται να μετάσχουν παλιοί και νεότεροι φίλοι και σύντροφοι με την δεδαιόγτητα ότι πρόκειται για την εκπλήρωση ενός χρέους και την ανάληψη μιας εθόνης. — 'Αθήνα 23.5.75».

Χριστόφορος 'Αργυρόπουλος, Γρηγόριος Γιάνναρος, Γιώργος Γιωτόπουλος, Μίχης Θεοδωράκης, Μπάμπης Θεοδωρίδης, Μπάμπης Κοβάνης, Σταμάτης Κουλόκος, 'Ανδρέας Λενάκης, 'Αριστοίδης Μανωλάκος, Μίχης Μανωλάκος, Δήμος Μπουρομάτης, Χρόνης Μίσιος, Γιάννης Μπακαΐς, Τάκης Μπενιός, Τάκης Παλιός, Γιάννης Πετρόπουλος, Τάσος Τρίκας, Λευτέρης Τοϊβόγλου

Νομίζω ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη ντροπή και ψυχική
βάσανος για έναν που βασανίστηκε για τις ιδέες του να υπο-
χρεωθεί να μνησεί ο ίδιος τους βασανιστές του ή να κατα-
θέσει σάν ένας άλλος συνηθισμένος μάρτυρας στην ψυχρή αίθουσα
του δικαστηρίου. Και μάλιστα να είναι υποχρεωμένος να ακού-
σει κάθε είδους -πολλές φορές προσβλητικές- ερωτήσεις από
κάθε πλευρά, δικόμα και από τους βασανιστές του. Πρώτα απ' όλα
το βασανιστήριο δεν είναι μια απλή σωματική δοκιμασία. Εκεί-
νο που δοκιμάζεται, εκείνο που βλάπεται βαθειά, εκείνο που κλο-
νίζεται επικίνδυνα είναι ο ίδιος ο άνθρωπος. Η κεμπτούσα
της ανθρώπινης ύπαστασης. Από την στιγμή που ο κρατούμενος
θα συνειδητοποιήσει ότι έχει να κάνει με ανθρώπινα κτήνη,
μια απέραντη βαθειά θλίψη τον καταλαμβάνει για το κατόντημα
του ανθρώπου. Ξαφνικά νοιάζει να βελτιωθεί μέσα στο χρόνο. ^{Από τον}
2000 μ.χ. κατακυλάει στο 2000 π.χ. Στην εποχή των σπηλαίων.

Μια όραση κτήνους τον τυλίγει και τότε κονά πιδ/πολύ
κι' από τα χτυπήματα. Εκείνοι τον χτυπούν κι' αυτός έχει ένα
μυστικό βλέμμα για να τους παρατηρεί εν ψυχρώ προσεκτώντας
να τους καταλάβει. Εκείνοι θργιάζουν άπάνω του κι' αυτός
βάζει στον λαιμό του έναγωνία ερωτήματα: "Πώς είναι δυνατόν
να τους κατόντησαν έτσι; Ποιος τους κατόντησε έτσι;...". Η
άπάντηση είναι απροσδόκητη. Συγκλονιστική. "Αρα κι' αυτός
είναι θύμα. Ίσως μεγαλύτερο θύμα από μένα. Γιατί έμένα μου
φέρονται σά ναίμαι κτήνος. Θέλουν να με κάνουν κτήνος." Ομως
αυτοί είναι ήδη κτήνη. Τους έκαναν ήδη κτήνη. Ομως ποιος
τους έκανε; Το Ύδραγμα! Ήπομένως τώρα που με βασανίζουν

1. Die Wahl der Präsidenten erfolgt durch die Wahlmänner der verschiedenen Staaten.
 2. Jeder Wahlmann hat eine Stimme.
 3. Die Wahlmänner wählen den Präsidenten für eine Zeitsdauer von vier Jahren.
 4. Der Präsident hat die Aufsicht über die Arbeiten der Regierung.
 5. Er hat die Ausgabe der Gesetze zu untersuchen.
 6. Er hat die Ausgabe der Erklärungen zu untersuchen.
 7. Er hat die Ausgabe der Verträge zu untersuchen.
 8. Er hat die Ausgabe der Erklärungen zu untersuchen.
 9. Er hat die Ausgabe der Verträge zu untersuchen.
 10. Er hat die Ausgabe der Erklärungen zu untersuchen.
 11. Er hat die Ausgabe der Verträge zu untersuchen.
 12. Er hat die Ausgabe der Erklärungen zu untersuchen.
 13. Er hat die Ausgabe der Verträge zu untersuchen.
 14. Er hat die Ausgabe der Erklärungen zu untersuchen.
 15. Er hat die Ausgabe der Verträge zu untersuchen.
 16. Er hat die Ausgabe der Erklärungen zu untersuchen.
 17. Er hat die Ausgabe der Verträge zu untersuchen.
 18. Er hat die Ausgabe der Erklärungen zu untersuchen.
 19. Er hat die Ausgabe der Verträge zu untersuchen.
 20. Er hat die Ausgabe der Erklärungen zu untersuchen.

121

2-

ἀγωνίζομαι καί γι' αὐτοῦσι. Γιατί αὐτοί οἱ βασανιστές εἶναι τὰ μεγαλύτερα θύματα τῆς ἀμαρτωλῆς κοινωνίας. Γιατί τὸ **Σό-**τῆμα κατάφερε νά τοῦς κλέψει τὴν ἀνθρώπιά τους. καὶ τοὺς μεταβάλλει σὲ κτήνη καὶ βασανίζουν τὸν ἀδελφὸ τους, τὸν ὅμοιό τους, αὐτὸν καὶ ἀγωνίζεται γιὰ νά λυτρώσει βασικὰ ἀνθρώπους τῆς δικῆς τους κοινωνικῆς σειρῆς...".

Αὐτές οἱ σκέψεις ἦρθαν στὸ νοῦ μου μὲ ἀφορμὴ τὴν ἀπάντηση τοῦ δικηγόρου Θεόδωρου Κατριβάνου στὴ δίκη τῶν βασανιστῶν:

—" Δὲν ἐπιτρέπω σ' ἕνα βασανιστὴ καὶ οὔτε καταδέχτηκα νά τοῦ κάνω μὴνυση, γιατί τὸν λυπῶμαι, νά κάνει θπαινιγμούς...".

Τὸ θέμα τῆς ψυχολογίας τοῦ βασανισμένου δὲν τελειώνει μ' αὐτὲς τίς λίγες σειρές. εἶναι ἀπεραντο. Κάποτε στὴ χθρὰ μας ἔγιναν φοβερὰ μαρτύρια σὲ δεκάδες χιλιάδες ἀνθρώπους. Κανείς δὲν μίλησε γι' αὐτὰ. Σήμερα ὅμως ὁ κόσμος διαβάλλει στὸν τόπο καθήμενὰ γιὰ τὰ βασανιστήρια. καὶ πολλοὶ ἀπεροῦν: —Γιατί ὅλοι οἱ βασανισμένοι οὐκ ἔκαναν μὴνύσεις;

Μὰ γιατί ἡ ὑπόθεση τοῦ βασανισμοῦ δὲν εἶναι, ἀγαπητέ μας συμπατριῶτες, ὑπόθεση προσωπική. εἶναι ὑπόθεση δικῆ σου καὶ δικῆ του. Ὑπόθεση δικῆ μας. Ὑπόθεση τῆς Πολιτείας. Ἴσταν τάχα γιὰ νά λύσουν προσωπικὰς διαφορὰς οἱ κρατούμενοι στοὺς τόπους τοῦ μαρτυρίου; Ἄλλῃ καὶ οἱ βασανιστές μήπως εἶχαν κι' αὐτοὶ "προσωπικά" μὲ τὰ θύματά τους; Ὅχι. Πίσω ἀπὸ τὸν βασανισμένο ὑπάρχει ὀδύνη ἢ κοινωνία γιὰ τὴν ὁποία ἐκεῖνος παλεύει καὶ ὑποφέρει. Ἐνῶ πίσω ἀπὸ τὸν βασανιστὴ ὑπάρχει τὸ Κόσμημα, τὸ Κράτος κι' ὅσοι ἔχουν σχέση μαζί του.

Ἄπὸ καὶ γίνεται σήμερα, δηλαδή ὁ υποβιβασμός αὐτῆς

3-

της φοβερής σήγκρουσης που είναι ο βασανισμός, σε ένα τεχνικό συμβάν σε μία αστυνομική ιστορία που αφορά δυά πρόσωπα, είναι άφ'ένος μόν προσβλητικό και άτιμωτικό θάλλα για τὸ θύμα και για τὸ λαό, ἀφ'έτέρου είναι κοροϊδευτικό, ἀπατηλό, γιατί κουκουλώνει τὴν πραγματική σχέση και τοὺς οὐσιαστικούς ἐνόχους.

Και πολὺ καλὰ ἔκανε ὁ μάρτυς Γεώργιος Παυρομάτης ποὺ ἀρνήθηκε νὰ καταθέσει:

- " Δὲν μπορῶ νὰ ἀναφερθῶ σε μεμονωμένα ἐπιπεδία χωρὶς νὰ τὰ συνδέσω μὲ ὀλόκληρη τὴν ιστορία... "

- ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἄφηστε τῶρα τὴν ιστορία.

- ΜΑΡΤΥΣ: Καί, ἀλλὰ ταλαιπωροῦμαστε τόσα χρόνια ἀπὸ τὴν ιστορία αὐτή.

- ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει.

- ΜΑΡΤΥΣ: Ἐνδιαφέρει ἕως ἐμᾶς. Αὐτὸ εἶναι τὸ σφάλμα μας, ὅτι νομίζαμε ποὺς μπορούσαμε νὰ τὰ ποῦμε ἐδῶ ἀπὸ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θέλετε νὰ σὲς ἐπιβάλω τιμωρία; "

Δὲν χρειάζονται σὺλλοι. Εἶναι φανερό ὅτι ἡ ὄρα πῆς ιστορίας αὐτῆς δὲν ἔφτασε ἀκόμα. Χωριεντίζονται σὺν ματιμῶδες οἱ ἀρχιστῆτες, ἀρχιβασανιστῆτες. Θτόνουν βοθρκο και ἀκαθαρσίες οἱ συνηγόροι τους. Ἐδῶ κι' ἔκει μὲ ἀρχιερεῖα και κἀλι τοῦ Ἐθῆβα σηκόνουν ἀπειλητικὸ τὸ κεφάλι. Ἄνασταίνου. Πότυχῶς γὰρ ἄτοιοι ἡ Πολιτεία, δηλαδὴ ἡ κυβερνητικὴ παράταξη, ἀπέφυγε νὰ βάλει τὸ χέρι ἐπὶ τῶν τῶπων τῶν ἤλων. Δὲν τὴν ἐνδιαφέρει κι' αὐτὴν ἡ ιστορία. Πέρασε πλατ' ἀπὸ τὴν ιστορία. Καί ἡ ιστορία θὰ περιμένει και κἀλι νὰ πτάσει ἡ ὄρα της.

Ἡσῶ σ' αὐτὴ τὴν ἄρνηση της Πολιτείας νὰ ἀναλάβει τίς

4-

εδόυνες της, υπάρχει άκμα και τό στοιχείο της προσβολής.
 Επάνω στό πιό λεπτό σημείο της λαϊκής εδαισθησίας, δηλαδή επάνω
στό αίσθημα του Δικαίου όπως διαμορφώνεται και λειτουργεί μέσα
 στό λαό.

Ἡ μετάθεση τῶν εδουδῶν στός πλάτες τοῦ ἀλλοῦ πολίτη
 ἀποτελεῖ ἄκμα ἕνα εἶδος ἀναγνώρησης ἀπό τήν Πολιτεία τῆς
 ἀδυναμίας της νά ικανοποιήσει τό ὄημοιο αίσθημα γιά ἀπόδοση
 δικαιοσύνης καί ἠθική κέθαρση. Ὅμως Πολιτεία καί Κράτος ποῦ
 δεῦν τολμοῦν νά ἀναλάβουν ἱστορικές εδούνες παρά τήν ἕπαρξη
 σαφοῦς λαϊκής ἐντολής, εἶναι σάν νά ὁμολογοῦν ὅτι κτεχῶν
 τήν ἐξουσία ὑπό ἔρους.

Ἔτσι καί πάλι ὁ ἀλλός πολίτης ὀσοχρεῶνεται νά γίνει ὁ
 ὑπερασπιστής τῆς ἐννοίας τοῦ Δικαίου. Αὐτός ὁ ἔδος ποῦ ἐξέφρασε
 τή Δικαιοσύνη μέ τόν ἀγῶνα καί τίς θυσιές του κατά τήν περίοδο
 τῆς τυραννίας, καλεῖται νά ἀναλάβει τό μέγα ἔργο τῆς κέθαρσης.

Ἐνῶ ἡ Πολιτεία παραμένει ὄηθεν οἰδέτερη. Αἰῶ ὄηθεν γιατί
 ἡ ἔδος τά τόρα κείρα δείχνει ὅτι ἀγομοναῖ αὐτήν τήν οἰδέτερο-
 τητα ὄταν κριεῖται νά συνόρῃμει τοῦς κατηγοροῦμενους - ὄλλῃς
 παρέμβαση γιά ἐλάττωση τῆς ποινῆς τοῦ Ἐφετελοῦ-.

Ἔτσι ξαναπαίρνει μπροστά ἡ μηχανή τῆς Δικαιοσύνης μέ
 πολύ περίεργο καί ἀνορθόδοξο τρόπο.

Μέ ἀποτέλεσμα νά συμπεριφέρονται οἱ βασανιστές σάν κατή-
 γοροι καί νά ἄντιμετωπίζονται οἱ μάρτυρες-ὄθματα σάν κατηγο-
 ροῦμενοι.

Ἔτσι ἡ ὄημοκρατική καί πατριωτική μας εδαισθησία μπαίνουν

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...

5-

Ξανά σε μεγάλη δοκιμασία. Καθ' μᾶς υποχρεώνουν νά ξαναθυμη-
σομε σέ ὅλους τοὺς ἀρμόδιους ὀρισμένους ἀλλήθεις καὶ φαίνεται
ὅτι ἔχουν ἀρχήσει νά τίς λησμονοῦν.

"Ὅταν ὁ βασανιστής ἔχει τὴν ἔνεση νά βρίζει τὸν μάρτυρα-
θύμα του, τότε ἡ ἔννοια τοῦ δικαίου καταπατεῖται μέσα στὴ
δικαστήρια." Ὅταν ὁ μάρτυρας-θύμα ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τὸ
δικαστήριο χωρὶς τὸν ἀρμόζοντα σεβασμὸ καὶ ἀπότση ἐθνομιο-
σύνης γιὰ τὴ φύλα του, τότε ἡ ἔννοια τοῦ δικαίου καταπατεῖται
μέσα στὴ δικαστήρια.

Σήμερα ὁ δικαστής ἔχει ὅλη τὴν ἔνεση καὶ τὴν ἐλευθερία
νά ἀσπείρει χωρὶς φόβο τὸ λειτουργημά του. "Ὅμοι χτέος ὅταν ἡ
δικαιοσύνη εἶχε καταργηθεῖ ἀπὸ τοὺς τυράννους καὶ ὁ δικαστής
εἶχε καταστήσει ὄργανο τῆς δικτατορίας, ἡ δικαιοσύνη ἀποβί-
δωνταν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἀπὸ τὸν ἐλεύθερο "πλάσμα μὲ
φύλα τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας καὶ τῆς σεματικῆς του
ἀκεραιότητος.

Γιατὶ τί ἄλλο ἦσαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ πατριῶτες καὶ ἀφῆροντας
τὸ νόμο τοῦ ἰσχυροτέρου πέρασαν μέσα ἀπὸ φοβερὰς δοκιμασίες
καὶ μαρτύρια, καρὰ ὁ υπερασπιστής τῆς ἔννοιαις τοῦ δικαίου. 7
καρὰ ἀληθινοὶ καὶ γνήσιοι δικαστές, καὶ οἰκῶσον τοὺς βασανισ-
τές τους στὸ ὄνομα τοῦ λαοῦ μὲ τίμημα ἀβάσταχτων καὶ ἀμέτρη-
τες θυσίας;

"Ἔτσι χάρη σ' αὐτοὺς καὶ μόνο σ' αὐτοὺς, δὲν ἔσβησε ἡ ἔννοια
τοῦ δικαίου στὴ γῆρα μας. Ὁ λαὸς μας μπορούσε ν' ἀναπνεύει γιατί
τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης καὶ προσπαθοῦσαν νά κινῶν οἱ

Land of my dear country. And this is the first time
 since we have been separated that we have met
 in the arms of the Lord.

"Now I have the joy of seeing you again
 after so long a separation. I have been thinking
 of you every day and wondering how you were
 getting on. I hope you are well and happy
 as ever."

It is a great pleasure to hear from you
 and to know that you are still in the
 arms of the Lord. I have been thinking
 of you every day and wondering how you were
 getting on. I hope you are well and happy
 as ever.

Let us hope that you will be able to
 visit us soon. I have been thinking
 of you every day and wondering how you were
 getting on. I hope you are well and happy
 as ever.

"I have been thinking of you every day
 and wondering how you were getting on.
 I hope you are well and happy as ever."
 I have been thinking of you every day
 and wondering how you were getting on.
 I hope you are well and happy as ever.

6-

τόρνανοι λειτουργούσε παντού όπου ένας και μόνο πατριώτης
έλεγε όχι, στο νόμο της Κογκρέσσης.

Αυτό το αίτημα της Δικαιοσύνης δεν λειτουργήσε δυστυχώς
έτσι που ήθελε να λειτουργήσει, στο ελληνικό δικαστήριο, που
είχαν μεταβληθεί σε πιστή θεραπευτική της Δικτατορίας. Το
δικαστικό Σύστημα - από το οποίο βγήκε ο Κόλλιας - στη μεγάλη
του κλειοφύλαξα έστριψε την πλάτη στο όραμα του λαού μας.

Είναι λοιπόν σήμερα απαράδεκτο το θέλημα δικαστικών
είτε να ανέχονται τη προκλητικότητα των βασανιστών είτε να
φέρονται με μία δήθεν "αντικειμενική αδιαφορία" απέναντι
στος μάρτυρες-θύματα.

Σε μία πραγματική εθνομορφωτική Πολιτεία - όπου οι αξίες
θα είχαν λάβει τη φυσική τους θέση - το δικαστήριο θα ~~θα~~
σημείωνταν αίσιο προίον για να αποτήσει φόρο τιμής σ' ένα
Πουσταλή που μόνο του εξυπηρετώντας το βαθύτατο αίτημα
του δικαίου, λειτουργήσε σαν υπέρτατος δικαστής εν όψει
του ελληνικού λαού, πληρώνοντας για την πράξη του αυτή τη
σηματική του άκραιότητα και βυθίζοντας την ολιγογένεια του
σε πένθος αγιάτρευτο. "Όπως έπρεπε να σηκώνεται όρθια μπροστά
σε κάθε θύμα της Δικτατορίας, και όχι να διακρίτει πολλές
φορές με ανεξήγητη δειλία από τους που κράτησαν όλη την έννοια
της Δημοκρατίας και της Δικαιοσύνης.

Και είναι ελιβερό το θέλημα της Πολιτείας να προσπαθεί
να κρυφτεί πίσω από τα κουζελία ενός δήθεν σεβασμού στην
'ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης.

Ο πρώτος σεβασμός της Πολιτείας θα έπρεπε να πει σ' αυτούς

Die erste Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die zweite Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die dritte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die vierte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die fünfte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die sechste Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die siebte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die achte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die neunte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die zehnte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die elfte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die zwölfte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die dreizehnte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die vierzehnte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die fünfzehnte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die sechzehnte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die siebzehnte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die achtzehnte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die neunzehnte Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die zwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die einundzwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die zweiundzwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die dreiundzwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der ...

Die vierundzwanzigste Aufgabe ist die Bestimmung der ...

7-

πού στά χρόνια τής δοκιμασίας υπερασπίστηκαν τή Δημοκρατία,
 τήν Ἐλευθερία καί τή Δικαιοσύνη. Ἄν δέν υπήρχε αὐτή ἡ
 συνεχῆς ἀντίσταση τοῦ λαοῦ μας - "Ἄν δέν υπήρχαν οἱ πρωτο-
 πόροι ἀγωνιστές καί οἱ δουμβέβαστοι πατριώτες- "Ἄν ἔλα πη-
 γαιναν καλά καί ἡσυχά γιά τόν παραδόξουλο, -εἶναι βέβαιο ὅτι
 ἄλλοι θά ἦταν καθισμένοι στός δουργετικούς θώκους. Ἄν μπορῶ
 δυστυχῆς νά πῶ τό ἴδιο καί γιά τοὺς κ.κ. Δικαστές.

-----

1. Die erste Aufgabe ist die Bestimmung der
 2. Die zweite Aufgabe ist die Bestimmung der
 3. Die dritte Aufgabe ist die Bestimmung der
 4. Die vierte Aufgabe ist die Bestimmung der
 5. Die fünfte Aufgabe ist die Bestimmung der
 6. Die sechste Aufgabe ist die Bestimmung der
 7. Die siebte Aufgabe ist die Bestimmung der
 8. Die achte Aufgabe ist die Bestimmung der
 9. Die neunte Aufgabe ist die Bestimmung der
 10. Die zehnte Aufgabe ist die Bestimmung der

'Από τὸ 1960 ἦδη ὅλη ἡ πολιτικὴ καὶ πνευματικὴ ὁρσὴ μου ἦταν καὶ εἶναι βασικὰ πολιτικὴ ἐπενδύσεων γιὰ λογαριασμό τῆς 'Ελληνικῆς 'Αριστερᾶς. Στὸ διδόντημα αὐτὸ μού παρουσιάσθηκαν ἀρκετὲς εὐκαιρεῖες γιὰ ἡμεσες - βραχυπρόθεσμες πολιτικὲς λύσεις, ὅπως λ.χ. αὐτὲς ποὺ ἐπιχειρήθηκαν καὶ ἐπιχειροῦνται ἀκόμα ἀπὸ ἄτομα, ὁμάδες, κόμματα τῆς 'Αριστερᾶς. Ἡ δική μου ἀποφ. ἦταν καὶ εἶναι ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς 'Αριστερᾶς στὴν 'Ελλάδα εἶναι ἡ κατάκτηση τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν μαζῶν.

Νομίζω ὅτι μὲ τὸ ἔργο, τὴ ὁρσὴ καὶ τὲς πολιτικὲς ἐπιλογές ἔχω πετύχει σὲ σημαντικὸ βαθμὸ νὰ ἀποκτήσω τὴν ἐμπιστοσύνη σημαντικῶν μαζῶν στὸ ὄνομα τῆς ἑλληνικῆς 'Αριστερᾶς.

"Ἴσως γι' αὐτὸ τὸ λόγο στὴ χέρα μου θεωροῦμαι ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελματίες πολιτικοὺς σὰν ἀποτυχημένος πολιτικός. Γιατὶ σὲ πάρα πολλὰς περίπτωσεις πράγματι, ἔμεινα ἔξω ἀπὸ τὲς λύσεις ποὺ δίνουν οἱ διάφοροι πολιτικοὶ μηχανισμοί, μῆσα ἀπὸ τὸ γνωστὸ λαβδρῆνθο τὸ γεμᾶτο μὲ ἴντριγκες καὶ πολιτικάντικες κουτοπονηρίες.

'Ἐγὼ πιστεύω καὶ πιστεύω ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἐφήμερα. Τὲς τελικὲς λύσεις στὴ χέρα μας, ἀπὸ πολὺ καιρὸ, τὲς δίνει πάντα ὁ πανίσχυρος μηχανισμὸς τῆς Δεξιᾶς μὲ τὲς διεθνεῖς σχέσεις του. Ἐπομένως οἱ ζυμώσεις στὴν ἐπιφάνεια πῆς πολιτικῆς βῆσης, ἀκόμα καὶ ὅταν πάρουν τὴ μορφή μιᾶς κυβερνητικῆς ἀλλαγῆς, - ὅπως ἔγινε στὰ 1963 π.χ. - εἶναι ἀλλαγές ἐφήμερες, γιατί ὅταν ἔλθουν τὸ βάθος τῆς ἐξουσίας ποὺ εἶναι στέρεια ἐδραιωμένους μίξ καὶ ὅλοι οἱ δυναμικοὶ μηχανισμοὶ ἀνηκῶν στὴ Δεξιᾶ.

Τὲ μπορεῖ νὰ ἀντιπαραχτεῖ σ' αὐτὴ τὴ βλαίη καὶ δυναμικὴ ὑπαρξὴ τῆς Δεξιᾶς; Κατὰ τὴ γνώμη μου μονάχα μιὰ δύναμη μπορεῖ νὰ ἀπάρξει τὸ ἐνεχόμενος

λαδς συσπειρωμένοις πίσω από μια φωτισμένη ήγεσία της 'Αριστεράς που να του εμπνέει εμπιστοσύνη και να τον γεμίζει με θάρρος και δύναμη. Πρέπει λοιπόν να κατακτηθεί αυτή η εμπιστοσύνη. Κι' αυτό όπως είπα υπήρξε και είναι ο μέγιστος και τελικός στόχος όχι μόνο της πολιτικής μου, αλλά όλης της ζωής μου.

Πιστεύω ότι οι ήγεσίες της 'Αριστεράς απογοητεύσαν το λαό. 'Επομένως βοηθούν ήθελά τους τη δεξιά.

Σήμερα η πολιτική τους, παρ' ότι περιέχει όλη την/νωστή συνθηματολογία υπέρ των συμφερόντων του λαού - υπέρ της εργατικής τάξης - της αγροτιάς - δεν αρκεί ένθεότοις να συγκινήσει όχι μόνο το λαό, αλλά ακόμα και τους ίδιους τους αγρότες και τους εργάτες. Γιατί πρώτον όταν ο λαός εμπιστεύτηκε τις ήγεσίες της 'Αριστεράς τελικά ξεγελάστηκε. Πήγε πίσω άντι για μικρό. Και δεύτερον γιατί ο λαός βλέπει ότι το πρόβλημα του δεν λύνεται με ένα άγώνα χαρακωμάτων και παρενοχλητικών κυροβολισμών όπως αυτόν που προτείνουν οι άριστερές δυνάμεις, αλλά με κάτι πολύ πιο καθολικό, γιγαντιαίο, καταλυτικό.

Για ένα τέτοιο άγώνα ο λαός είναι πρόθυμος να αγωνιστεί, να θυσιάσει. Γιατί βλέπει ότι έχει πιθανότητες νίκης.

Για να φτάσουμε όμως στο σημείο αυτό, θα πρέπει να κατακτήσουμε την εμπιστοσύνη όλου του λαού και ακόμα της πλειοψηφίας των στελεχών του στρατού και του κρατικού μηχανισμού. Πώς όμως είναι δυνατόν να γίνει κάτι τέτοιο αν η 'Αριστερά δεν λειτουργεί σαν δύναμη καλλωπική, και σαν έλλειδα πανεθνική; Πρέπει η 'Αριστερά να αναδειχτεί στη θέση μιας έθνικής ηγετικής δύναμης, πεθώντας ότι μόνο αυτή μπορεί να λύσει για όλο το 'έθνος, για όλο το λαό, ~~και~~ τα βασικά έθνικά προβλήματα. Πρέπει η 'Αριστερά να δείξει στο λαό και στους αξιωματικούς ότι μόνο αυτή μπορεί να δώσει καθαρή και έθνική λύση

The Commission has had the honor to receive from the
 Honorable Secretary of the Interior the following
 copy of a letterhead memorandum dated and captioned
 as above, and the Commission has the honor to
 acknowledge the same.

Reference is made to the letterhead memorandum of the
 Honorable Secretary of the Interior dated and captioned
 as above, and the Commission has the honor to
 acknowledge the same. The Commission has the honor
 to advise the Honorable Secretary of the Interior
 that the Commission has the honor to acknowledge
 the same. The Commission has the honor to advise
 the Honorable Secretary of the Interior that the
 Commission has the honor to acknowledge the same.
 The Commission has the honor to advise the
 Honorable Secretary of the Interior that the
 Commission has the honor to acknowledge the same.
 The Commission has the honor to advise the
 Honorable Secretary of the Interior that the
 Commission has the honor to acknowledge the same.

The Commission has the honor to advise the
 Honorable Secretary of the Interior that the
 Commission has the honor to acknowledge the same.
 The Commission has the honor to advise the
 Honorable Secretary of the Interior that the
 Commission has the honor to acknowledge the same.
 The Commission has the honor to advise the
 Honorable Secretary of the Interior that the
 Commission has the honor to acknowledge the same.
 The Commission has the honor to advise the
 Honorable Secretary of the Interior that the
 Commission has the honor to acknowledge the same.
 The Commission has the honor to advise the
 Honorable Secretary of the Interior that the
 Commission has the honor to acknowledge the same.

στο Κυπριακό. Αδελφή θα λύσει τις σχέσεις μας με την Τουρκία και τον τουρ-
 κικό λαό. Αδελφή θα εξαφανίσει κάθε κίνδυνο για έκτροπη από το δημοκρατικό
 μας πολιτεύμα. Αδελφή θα δώσει στη δημοκρατία δικόμα περισσότερο εύρος, λάμψη,
 δύναμη. Αδελφή θα καταργήσει την κοινωνική άδικια. Θα βοηθήσει όλους τους έρ-
 γαζόμενους να καταλάβουν το μερτικό που τους ανήκει στην εδύτχια που έξασ-
 φαλίζει μόνο μια δίκαια και νοικοκυρεμένη έθνική διακυβέρνηση. Και μόνο
 αδελφή ή *Αριστερά θα προετοιμάσει σταθερά το λαό να παίρνει όλο και πιο
 δραστήριο και πιο υπεύθυνο ρόλο στη διαμόρφωση της έθνικής ζωής.

*Η *Αριστερά θα πρέπει επίσης να περσει το λαό ότι είναι έριμη και
 έτοιμη να κυβερνήσει. Που σημαίνει να αντιμετώπισει με έπιτυχία και πρωτο-
 βουλία τα σύνθετα προβλήματα που θέτει στις σύγχρονες κοινωνίες ή τεχνολο-
 γική επανάσταση της εποχής μας. Γιατί όλες αυτές οι μυριάδες αριστερστικές
 οργανώσεις που ξαφνικά ξεφούτρωσαν μετά την πτώση της Δικτατορίας ανήκουν
 στην *Ελληνική *Αριστερά; *Ανήκω κάπου τί σημαίνει; Σημαίνει μήπως ότι
 θέλω να ανήκω - δηλώνω ότι ανήκω - διεκδικώ ότι ανήκω κ.λ.π.; Θάνατι όμως
 μονάχα αυτό;

"Ας θυμηθούμε την έποχή των υπερεθνικοφρόνων. Αδελφών που δήλωναν ότι
 μονοπωλούν την αγάπη στο "Έθνος. Πώς τους αντιμετώπιζαμε τότε; Ηδς Έλεγαν
 προδότες - σλάβους - βοσθγαρους κλπ.-. Όμως έμεϊς πιστεύαμε ότι είμαστε
 καλοί πατριώτες. "Οτι αγαπούσαμε το λαό, την Πατρίδα, το "Έθνος με πρόβεις,
 με θυσίες, με έργα και όχι με θοτερικές κραυγές, συνθήματα και προπαντός φα-
 νατισμό και μίσος."

Κάτι παρόμοιο πάλι να γίνει σήμερα με πρωταγωνιστές μια φούχτα κα-
 θοδηγητές μιας χάρτινης *Αριστεράς που παρασύρουν μερικές χιλιάδες νεαρούς

υπερεθνικόφρονες της 'Αριστεράς." Ομως πιστεύω ότι όπως οι πρώτοι ήταν τελικά κακοί πατριώτες, το ίδιο και οι τελευταίοι είναι κακοί άριστεροί. Είναι θάλαγα άντι-άριστεροί. Μισούν την οθάλα της ελληνικής 'Αριστεράς. Μισούν την νοοτροπία -, το ήθος, τις παραδόσεις, τα έργα και τους ανθρώπους της ελληνικής 'Αριστεράς. Μισούν την ΒΑΑ, μισούν τους λαμπράκηδες, μισούν το κίνημα Πολιτισμού, μισούν το Πατριωτικό κέτωπο. Μα όταν βγάλεις από την ελληνική 'Αριστερά τα τελευταία της 30 χρόνια, είναι σαν να βγάλεις από την ελληνική ιστορία τα τελευταία της 100 χρόνια. Υπάρχουν και τέτοιοι Έλληνες, "η μάλλον υπήρχαν. Δηλαδή οι αρχαιοπληγτοι ή οι βυζαντινόπληγτοι.

Τέτοιοι μου φαίνονται σή σήμερα ~~αλλά~~ ^{ορισμένοι νέοι} και οι καθοδηγητές τους. Συνδέουν την 'Αριστερά με την βυζαντινή της εποχή και μισούν τη σύγχρονη, δηλαδή τη μόνη και άληθινή 'Αριστερά. Οι καθοδηγητές μισούν γιατί δεν έζησαν τα χρόνια τα αποφασιστικά, τότε -μετά τον εμφύλιο- που η 'Αριστερά με την ΒΑΑ και τη ΔΑΑ ξανάγινε παράταξη λαϊκή. Συγκίνησε μέλλες. Συντάραξε την ελληνική νεολαία. Και δημιούργησε όλες τις νέες δέξιες -μέσα στη ζωή και τον αγώνα- που τελικά έκλασαν το σημερινό πρόσωπο της ελληνικής 'Αριστεράς. Συνέβη όμως αυτή η άληθινή 'Αριστερά να απογοητευτεί σιγά-σιγά από ήγετες και μηχανισμούς που από ένα σημείο και πέρα είχαν σφετεριστεί τις σημαίες και τα ιδανικά της, γιατί οι άπλοοι αγωνιστές δεν είχαν τη δυνατότητα να μιλήσουν, να δράσουν, να αποφασίσουν. Από τη μία μεριά ^{χώρα} ο σκληρός εχθρός, από την άλλη ο άδολταχτος μηχανισμός. "Έτσι σιγά-σιγά από την τεράστια δεξαμενή που ήταν άλλοτε η ελληνική 'Αριστερά, τό νερό-λαός στράγγιζε. "Έφυγε. Και οι ήγετες έμειναν σχεδόν μόνες με μία φοβχτα οπαδός. "Η μία να καταγγείλει την άλλη. "Επομένως η άληθινή ελληνική 'Αριστερά υπάρχει παντού εντός από

εκεί όπου οι υπερεθνικόφρονες της 'Αριστεράς διατιμώνται ότι μόνο αυτοί
 μπορεί να ονομάζονται άριστεροί. Είναι λοιπόν καιρός να ξεκαθαρίσουμε
 μπροστά στο λαό για το ποιός είναι και ποιός δεν είναι σήμερα 'Αριστερός.
 Τι είναι η 'Αριστερά. Τι είναι η ελληνική 'Αριστερά. Γι' αυτό το λόγο ο καθέ-
 νας θα πρέπει να καταθέσει μπροστά στο λαό τους τίτλους του. Δηλαδή τη
 συγκεκριμένη όραση και έργο που να συνδέεινε στην πρόοδο του λαού. Γιατί
 ας μη παίζουμε με τις λέξεις. 'Αριστερός είναι εκείνος που προσφέρει συγ-
 κριμμένα στην πρόοδο, στο λαό, στο πολιτισμό, στην κοινωνική δικαιοσύνη,
 ώστε ο λαός να φωτίζεται, να πλουτίζεται, να μορφώνεται, να οργανώνεται, να
 αποκτά εμπιστοσύνη στον έαυτό του, να μαθαίνει την αλήθεια, να κάνει βήματα
 προς τα εμπρός. Αυτός είναι ο προοδευτικός, ο 'Αριστερός, ο επαναστάτης.
 Και όλοι αυτοί -σελέχη της ζωής και φάνταροι του λαού- ζυμμένοι μέσα
 στο λαό, στα γεγονότα, στη σκέψη, τη δράση, τους αγώνες, στην επιστήμη, την τέχνη,
 στη δουλειά, στη προκοπή, μπροστάρρηδες, βοηθούν το λαό ώστε να δημιουργεί κάθε
 στιγμή το λαϊκό του πολιτισμό, τη λαϊκή συνείδηση, τη λαϊκή πολιτική σκέψη,
 το λαϊκό ήθος, την έξαρση, την άνεταση, να πλάθει το ιδανικό και να βρίσκει την
 όρθη κατεύθυνση και μέθοδο για την κατάκτησή του.

The first of the most important things is to
know what you are doing. It is not enough to
know what you are doing, you must also know
why you are doing it. This is the first
principle of all business. It is the only
way to success. It is the only way to
prosperity. It is the only way to
wealth. It is the only way to
power. It is the only way to
honor. It is the only way to
respect. It is the only way to
love. It is the only way to
life. It is the only way to
death. It is the only way to
eternity. It is the only way to
the end of the world.

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ

Α' STATUS QVO ΚΑΙ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΤΟΥ ΤΡΩΜΟΥ

1.- Ένα από τὰ κύρια φαινόμενα τοῦ καιροῦ μας εἶναι ὁ συμβιβασμός τῶν μεγάλων δυνάμεων πού μεταξύ τῶν ἄλλων εἶχε σάν ἀποτέλεσμα καί μιὰ, σιωπηλή συμφωνία γιά τήν οὐσιαστική παγοποίηση τῶν ἐθνικῶν-λαϊκῶν κινήματων πού ἐπιζητοῦν βαθιές διαρθρωτικές ἀλλαγές ἰδιαίτερα σ' ἐκεῖνες τίς χῶρες πού ἔχουν ἄμεση στρατηγική σημασία γι' αὐτές τίς Ἱπερδυνάμεις. Αὐτή ἡ νέα πολιτική συμβιβασμοῦ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀποτυχίας τοῦ ἐπιθετικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ στήν προσπάθεια μιᾶς ἐνδεχομένης πυρηνικῆς ἀναμέτρησης μέ τήν ΒΕΣΔ, γιά τήν διάλυση τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου, καί ἐπομένως ἀναγνώριση τῆς σημερινῆς ἱστορικῆς πραγματικότητας, τοῦλάχιστο σ' αὐτή τή φάση. Καί ἀνατανακᾷ ἐπίσης τίς μεγάλες δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζει τό παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα, ἰδιαίτερα μετά τήν ἀνοιχτή ρήξη ἀνάμεσα στήν ΒΕΣΔ καί τήν Κίνα, τή διάσπαση καί πολυδιάσπαση μετά τήν κρίση τῆς Τσεχοσλοβακίας καί τίς σοβαρές ἐσωτερικές δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζουν οἱ ἀνατολικές χῶρες στήν οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ.

2.- Ποιάς εἶναι σήμερα ὁ ἰδιαίτερος χαρακτήρας τοῦ σύγχρονου στάτους κρβ; Ἀπό τήν πλευρά τῶν ΗΠΑ, ἐπιβεβαιώνεται ἡ πλήρης κυριαρχία τῶν ἀμερικάνικων μονοπωλίων σέ ὅλο τό χῶρο τῆς ἀμερικάνικης ζώνης ἐπιρροῆς. Ἐπίσημος ἐκφραστής αὐτῆς τῆς πολιτικῆς τῶν μονοπωλίων εἶναι ἡ ἀμερικάνικη κυβέρνηση. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ἐπιβεβαιώνεται ἐπίσης ὁ ἔλεγχος τῆς ἐξουσίας ἀπ' τήν ἡγετική οὐμάδα τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης, πού εἶναι καί ὁ κύριος ἐκφραστής τοῦ "κρατικοῦ σοσιαλισμοῦ" πού χαρακτηρίζει τίς διαρθρωτικές λειτουργίες στίς

./.

ἀνατολικές χώρες. Πέρα από τίς γνωστές βασικές διαφορές ἔνα κοινὸ χαρακτηριστικὸ καὶ στίς δύο πλευρές ὁ οὐσιαστικὸς ἀποκλεισμός τῶν λαϊκῶν μαζῶν ἀπὸ τὰ Κέντρα Ἀποφάσεων, ἡ ἀπουσία πολιτιστικῶν διαδικασιῶν ποῦ νά προσφέρουν πραγματικές δυνατότητες δημιουργικῆς συμμετοχῆς καὶ ἔκφρασης στίς πλατείες μάζες καὶ, τέλος, ὁ ὑπερσυγκεντρωτικὸς χαρακτήρας τῆς ἐξουσίας καὶ ὁ κυρίαρχος ρόλος τῶν ἐνόπλιων δυνάμεων καὶ τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν.

3.- Τὸν ἀμερικανικὸ ἱμπεριαλισμὸ χαρακτηρίζει τὸ πνεῦμα τῆς ἄγριας ἐκμετάλλευσης, ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ ἀτόμου ἀποκλειστικά καὶ μόνο σάν παράγοντα κέρδους, ἡ ἀντικειμενικοποίηση τοῦ ἀνθρώπου, ἡ μεταβολὴ τοῦ ἀνθρώπου σέ μηχανή ποῦ παράγει καὶ καταναλώνει ἀγαθὰ γιὰ τὴν συσσώρευση κεφαλαίου, καὶ τέλος ἡ ἀποξήρανση τοῦ ἀνθρώπου - δημιουργοῦ πνευματικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἀξιών.

4.- Ἡ οὐσία τοῦ ἀντίπαλου συστήματος χαρακτηρίζεται ἀπ' τὴν κατάρτιση τῶν κοινωνικῶν τάξεων μὲ βάση τὴν ἀτομικὴ ἰδιοκτησία τῶν μέσων τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ οὐσία αὐτὴ συνίσταται στήν, μέσω τῶν νέων παραγωγικῶν σχέσεων, διασφάλιση τῆς πλήρους ἀπελευθέρωσης τοῦ ἀνθρώπου, μὲ τὴν ὑπεύθυνη συμμετοχὴ του σέ ὅλα τὰ Κέντρα Ἀποφάσεων, καθὼς καὶ τῆς πλήρους δυνατότητας νά ἐκφράζεται συμμετέχοντας δημιουργικά σέ ὅλες τίς δραστηριότητες ποῦ τελικὰ συνθέτουν τὸν καινούργιο πολιτισμὸ. Αὐτὴ ἡ οὐσία ὅμως τῆς ἐπαναστατικῆς ἀλλαγῆς παραμορφώθηκε, σέ σημαντικὸ βαθμὸ, τὴν περίοδο τοῦ σταλινισμοῦ, ἐνῶ στή συνέχεια ἐμποδίζεται νά ὁλοκληρωθῆ, ἀπὸ τίς δυνάμεις τοῦ γραφειοκρατικοῦ δογματισμοῦ ποῦ πρὸς τὸ παρὸν ἐλέγχουν ὅλες τίς λειτουργίες.

5.- Τὸ πλῆγμα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν διεθνῶν ἀνταγωνισμῶν, εἶναι

- 3 -

πολύπλοκο και άποτελεϊ σοβαρό εμπόδιο για την τελική επιτυχία της πολιτικής του στότους κρδ.Οι αντίθεσεις ξεκινούν από τα έσωτερικά των ίδιων των μεγάλων δυνάμεων και των αντίστοιχων μπλόκ και σε συνέχεια διασταυρώνονται προς όλες τις κατευθύνσεις. 'Από την άποψη αυτή η γενική πορεία προς την εγκαθίδρυση μιας άληθινής και ολοκληρωμένης σοσιαλιστικής κοινωνίας, που θα διασφαλίζει σε όλα τα μέλη της τον άνώτατο βαθμό ελευθερίας, διευκολύνεται από τις αντίθεσεις αυτές που θα δξύνονται ανάλογα με την ανάπτυξη του παγκόσμιου κινήματος για τον σοσιαλισμό.

Β'Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ Κ.Κ.

- 6.- 'Η άδυναμία των ΚΚ να εκφράσουν τα πραγματικά αίτήματα και τις ουσιαστικές διεκδικήσεις της σύγχρονης εργατικής τάξης στις προηγμένες καπιταλιστικές χώρες, όφελεται κατά τη γνώμη μας στο γεγονός ότι τα αίτήματα αυτά προχώρησαν. Δέν είναι πια μονάχα οικονομικά. Συνδέονται άλοένα και πιο πολύ με το κύριο αίτημα της έποχής μας: δηλαδή με το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης που μόνο η ουσιαστική άνύψωση του κοινωνικού συνόλου στο επίπεδο της ευθύνης που δίνει μονάχα η σοσιαλιστική όργάνωση της κοινωνίας μπορεί να εξασφαλίσει.
- 7.- Το βασικότερο αίτημα των εργαζομένων είναι η ουσιαστική τους συμμετοχή στα Κέντρα 'Αποφάσεων - από το εργοστάσιο και το πανεπιστήμιο ως το κράτος και την διακυβέρνηση της χώρας.
- 8.- 'Ο νέος χαρακτήρας της αντίθεσης που προβάλλει άλοένα και πιο άνάγλυφα στις ευρωπαϊκές χώρες, δημιουργεί νέες δυνάμεις, το περιφημο ιστορικό μπλόκ, που είναι φορτισμένες με το αίτημα της βασικής άλλαγής. Δυνάμεις που τα πατροπαράδοτα δογματικά ΚΚ δέν μπορούν να τις εκφράσουν ούτε στην άλοότητά τους, αλλά και προπάντων ούτε στη νέα ποιότητα με την όποια είναι φορτισμένες.

./.

9.- 'Η στενή σύνδεση τῶν ΚΚ μέ τήν ΒΕΣΔ δέν εἶχε σά μοναδική συνέ-
πεια τήν ἀρνητική φόρτωση, συνεπεία τοῦ σταλισμοῦ. 'Ἐπί πλέον τά
σύνδεσε ὀργανικά μέ τοὺς μηχανισμοὺς μιᾶς νέας παγκόσμιας πολιτικῆς
πού διαμορφώνεται μέ βάση τήν δημιουργία τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατόπε-
δου, σάν μιᾶς νέας διεθνοῦς πραγματικότητας, καί τήν ἀνύψωση τῆς ἴδι-
ας τῆς ΒΕΣΔ σέ κύρια ἀνταγωνιστική δύναμη σέ σχέση μέ τίς ΗΠΑ.

Μιά καινούργια παγκόσμια ἰσορροπία δημιουργεῖται, πού ὕστερα
ἀπό σκαμπανεβάσματα, ὀδηγεῖ καθαρά σέ μιᾶ δλοένα πιά πλατιά συνεργο-
σία ἀνάμεσα στά δύο κύρια στρατόπεδα, πού τό καθένα γιά δικοῦ του
λόγους ἐπιδιώκει τήν παγοποίηση τῆς τωρινῆς κατάστασης, σέ διεθνές
ἐπίπεδο.

10. Σήμερα, οἱ κυρίαρχες τάσεις τῆς ἐποχῆς μας, αὐτές πού συγκλονί-
ζουν τίς ἐργαζόμενες μάζες, εἶναι ἡ δίψα γιά ἐλευθερία καί γιά τεχνολο-
γική ἀνάπτυξη. 'Ἡ ἔφεση δηλαδή γιά μιᾶ ὅσο γίνεται πλατύτερη ἐπέκ-
ταση καί ἄνοδο τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν-ἀτομικῶν καί συλλογικῶν
καί γιά μιᾶ ὅσο περισσότερο καλή καί ὕψηλή ποιότητα ζωῆς.

Πιστεύω ὅτι γιά ὅλους τοὺς γνωστούς λόγους, τά ἀνατολικά κρά-
τη, πέρα ἀπό ὀρισμένες, ἐπιτυχεῖς του, ἔχουν χάσει ἤδη αὐτές τίς δύο
μεγάλες μάχες πού σημαδεύουν τήν ἐποχή μας: σέ μεγάλο βαθμό καί τή μά-
χη γιά τήν Τεχνολογία καί ὀπωσόποτε τή μάχη γιά τήν 'Ἐλευθερία. Καί
στά δύο βρίσκονται πίσω κατά μιᾶ ὀλόκληρη ἐποχή.

'Ἐπομένως γιά τίς ἐργαζόμενες μάζες, τοὐλάχιστον τῆς Εὐρώπης,
στήν κίνησή τους πρός τό σοσιαλισμό ἡ ἀναπαραγωγή τοῦ σοβιετικοῦ ἢ
ἄλλου ἀνατολικοῦ συστήματος σέ μιᾶ ὀποιαδήποτε χώρα τῆς Εὐρώπης, ση-
μαίνει πτωγύρισμα.

Γ. ΚΕΝΤΡΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΣ

11. Παρατηροῦμε ἀκόμα ὅτι ἕνα ἄλλο γνώρισμα τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ἡ

εκπληκτική ανάπτυξη των τεχνολογικών μεθόδων δργάνωσης καὶ τῶν μαζικῶν μέσων προπαγάνδας, πού προσφεύγουν στίς ἡγετικές-πολιτικές καὶ τεχνοκρατικές-ομάδες μιὰ διπλή δυνατότητα: τελειοποιημένους ἐπιστημονικούς μηχανισμούς στήν ἄσκηση τῆς ἐξουσίας καὶ σύγχρονα μαζικά μέσα στή διαμόρφωση τῆς κοινῆς γνώμης. Ἔτσι οἱ μεγάλες λαϊκές μάζες δέν εἶναι πιά παρά ἓνα "προῖόν", μιὰ πρώτη ὕλη πού τήν ἐπεξεργάζεται καταλλήλως μέσα στά γρανάζια του τό κολοσσιαῖο ἐργοστάσιο-κράτος. Ἐνῶ συγχρόνως ἡ "συμπεριφορά" τους διαμορφώνεται κάθε στιγμή ἀπό τούς τερατώδεις σύγχρονους μηχανισμούς προπαγάνδας. Ἡ διαπίστωση αὐτή δηλαδή ἡ σταθερή καὶ προοδευτική ἀπομάκρυνση τῶν λαῶν ἀπό τὰ Ἐθνικά καὶ Διεθνή Κέντρα Ἀποφάσεων, ἀποτελεῖ τῆ μεγαλύτερη τραγωδία τῆς ἐποχῆς μας καὶ συγχρόνως, ἐγκυμονεῖ τούς πιά δραματικούς κινδύνους γιά ὅλη τήν ἀνθρωπότητα.

12.- Οἱ πολιτικές καὶ τεχνοκρατικές ομάδες συγκεντρώνουν γύρω τους τά στοιχεῖα ἐκεῖνα πού ἐξυπηρετοῦν τό στήσιμο, τῆ λειτουργία καὶ ἀποδοτικότητα-ἀποτελεσματικότητα τῶν τεχνοκρατικῶν μηχανισμῶν, μέσω τῶν ὁποίων κατευθύνουν τίς λαϊκές μάζες καὶ ἀσκοῦν τήν ἐξουσία τους. Τά στοιχεῖα αὐτά ἀνήκουν βασικά σέ τρεῖς ἐπαγγελματικές κατηγορίες:

α' Στελεῖχη κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, β' Ἀξιωματικοί καὶ γ' Πισιστῆμονες-τεχνικοί.

Μιὰ τέταρτη κατηγορία ἀποτελεῖται ἀπό τούς διανοούμενους-προπαγανδιστές, πού ἐξασφαλίζουν τήν "ἐπαφή" τοῦ μηχανισμοῦ, μέ τίς λαϊκές μάζες.-

13.- Αὐτός πού κρατᾷ τό μονοπώλιο τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς, διαθέτει συγχρόνως καὶ τό μονοπώλιο τῶν Ἀποφάσεων. Δηλαδή ἐλέγχει ἢ ἀποτελεῖ τό Κέντρο Ἀποφάσεων ἀπό τό ὁποῖο κρίνεται τό ἱστορικό παρόν καὶ τό

Ιστορικό μέλλον Ελλάς της κοινωνίας, όλου του λαού, όλου του Έθνους. Είναι φανερό ότι στην κοινωνία εκείνη όπου το μονοπώλιο των αποφάσεων κατέχεται από μία κοινωνική μειοψηφία, όλα τα υπόλοιπα μέλη της κοινωνίας - δηλαδή ο λαός - δεν είναι ελεύθερα. Βλέπουμε έτσι ότι η Έλευθερία συνδέεται με την Εύθυνα. Έλευθερος είναι ο υπεύθυνος.

14.- Η ιστορική αλλαγή δεν απαιτούσε μία νομική μονάχα αλλαγή, δηλαδή την αλλαγή της νομικής θέσης του κολλίτη απέναντι στο κράτος, αλλά την ουσιαστική του συμμετοχή στην εύθυνα όλων των αποφάσεων που αφορούν αυτόν και το Έθνος όπου ανήκει. Δεν έγινε ή επανάσταση για να σκέφτεται και να δρά πάλι έξ' ονόματός του μία μικρή ομάδα ανθρώπων, Έστω και ποιοτικά διάφορη. Με άλλα λόγια, αυτή η βαθιά επαναστατική αλλαγή με το πέρασμα της ιστορικής εύθυνας με διαφορετικές κοινωνικοπολιτικές αφηρητές και πλαίσια, παρέμεινε και πάλι ανάμεσα στα χέρια μιας οσημαντής μειοψηφίας περιστοιχημένης από τις ίδιες ομάδες τεχνοκρατών.

15.- Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο παρατηρείται και στις χώρες αυτές η γνωστή μας πόλωση ανάμεσα στο λαό και στους Μηχανισμούς Έξουσίας, που περιστοιχίζουν το Έθνικό Κέντρο Αποφάσεων.

Επίσης παρατηρείται η ίδια στήριξη, κατ' επιλογήν, του Μηχανισμού στους επιστήμονες και στους στρατιωτικούς. Η ίδια απόωση προς τους υπεύθυνους πνευματικούς δημιουργούς, επειδή ακριβώς αυτοί, σαν γνήσιοι έκφραστες των λαϊκών και ιστορικών αιτημάτων, προβάλλουν την ιστορική αναγκαιότητα για την ολοκλήρωση της επαναστατικής αλλαγής με ουσιαστική απελευθέρωση και άνερασμα του λαού στο Έθνος της ιστορικής εύθυνας.

16.- Όστε η κρίση της πνευματικής δημιουργίας, που, όπως είναι γνω-

στό, άντανακλᾶ καί περιγράφει τήν ψυχική καί πνευματική διάσταση μιᾶς κοινωνίας καί ἑνός λαοῦ, συνδέεται μέ τή διαδικασία τῆς πώλωσης, πού παρατηρεῖται σέ παγκόσμια κλίμακα καί πού τή χαρακτηρίζει ἡ προοδευτική ὑπερσυγκέντρωση τῶν ἐθνικῶν καί διεθνῶν κέντρων ἀποφάσεων σέ ὅλο καί μικρότερες καί ὅλο καί λιγότερες ἡγετικές-ομάδες, μέ τήν παράλληλη ἀπομάκρυνση τῶν λαῶν ἀπό τά παραπάνω Ἐθνικά καί Διεθνῆ Κέντρα Ἀποφάσεων καί τήν ὁλοένα αὐξανόμενη ἀδυναμία τῶν λαϊκῶν μαζῶν νά πάρουν μέρος στίς ἱστορικές εὐθύνες ἀπό ὅπου κρίνεται τό παρὸν καί τό μέλλον τῆς Ἀνθρωπότητας.

17.- Ἀπό τή σειρά αὐτῶν τῶν σκέψεων βγαίνει τό συμπέρασμα ὅτι ἡ στρατηγική πού θά πρέπει νά ἀκολουθήσει ἕνα λαϊκό κίνημα ἢ ἕνας ὀλόκληρος λαός γιά νά πετύχει βήματα πρὸς τά μπρός πρέπει νά ἀποβλέπει βασικά στήν ἀποφυγή ὅλων ἐκεῖνων τῶν στόχων, μέσων καί μεθόδων πού μέ τόν ἕνα ἢ τόν ἄλλο τρόπο μπορεῖ νά τόν μπλέξουν ἄμεσα καί βαθιά στά γρανάζια τῆς λογικῆς τῆς ἰσορροπίας τοῦ τρόμου. Μπορεῖ καί πρέπει, δηλαδή, νά καταλήξουμε σέ συγκεκριμένα πρακτικά συμπεράσματα γιά τήν ρέουσα πολιτική ζωὴ μιᾶς χώρας.

18.- Ἐπειδὴ βρισκόμαστε μπροστά σέ μιὰ μονοπώληση τῶν ἰδανικῶν τοῦ σοσιαλισμοῦ, εἶναι ἀνάγκη νά προηγηθεῖ ἡ ἀπομυθοποίηση τῆς σύγχρονης προοδευτικῆς ἰδεολογίας μέ τή ριζική ἀναθεώρηση μιᾶς σειρᾶς ἰδεολογικῶν προκαταλήψεων, πού, ἐξ ἀντικειμένου, ὑπηρετοῦν τήν διατήρηση καί ἐπιδεινώση τοῦ "στάτους κρῶ" καί τῆς ἰσορροπίας τοῦ τρόμου.

Δ. Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΛΑΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

19.- Χωρὶς ἄμεση καί βαθιά ἀλλαγὴ, οἱ λαοὶ εἶναι καταδικασμένοι. Γι' αὐτό εἶναι ἀνάγκη νά δημιουργηθοῦν καινούργιοι πολιτικοὶ φορεῖς πού θά ἐκφράσουν αὐτό τό σημερινό αἶτημα τῆς ἀλλαγῆς. Προϋπόθεση ἀπο-

τελεῖ ἡ πλήρης ἀνεξαρτοποίηση τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων ἀπὸ Κέντρα φορτισμένα μὲ τεράστιες κρατικές εὐθύνες πού ζεῖνουν συνεχῶς πρὸς τῆ συντήρηση καὶ ἐπομένως ἀπὸ ἱστορική ἀποψη γίνονται ὄλο καὶ πῖο πολὺ ἀντεπαναστατικά. Ἐἶναι καιρὸς νὰ λήξει ἡ μυθολογία τῶν δῆθεν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων.

Σήμερα μιὰ καινούργια ἐπανάσταση, ἀσφαλῶς κυοφορεῖται. Ἀκριβῶς ὅπως συνέβη μὲ τὴν Κομμούνα καὶ τὸν Ὀκτώβρη, πού, ἡ κυοφορία τους, μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι ἄρχισε ἀπ' τῆ στιγμή πού πάγωσε ἡ λάβα τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασης σκεπάζοντας τίς δυνάμεις πού ἤλιζαν σέ βαθιά ἀλλαγή.

20.- Μέσα σέ κάθε λαὸ ὑπάρχουν συσσωρευμένες δυνάμεις γιὰ ριζικές ἐπαναστατικές ἀλλαγές, πού δέν μπορούν πλέον νὰ ἐκφραστοῦν ἀπὸ τίς παραδοσιακές ἐπαναστατικές δυνάμεις, δηλαδή τοὺς δογματικούς κομμουνιστές, γιὰτὶ αὐτά τὰ παραδοσιακά ΚΚ ἀποτελοῦν τμῆμα τοῦ παγκόσμιου στάτους κβὸ, εἶναι ὄργανικό μέρος στῆ σύνθεση τῆς ἰσορροπίας τοῦ τρόμου, καθὼς συνδέονται στενῶτα μὲ μιὰ ἀπὸ τίς θερμοπυρηνικές δυνάμεις τῆς ἐποχῆς μας.

Ἐπὶ πλέον ἡ στενή σύνδεση τῶν δογματικῶν κομμουνιστῶν μὲ τῆ Σοβιετική Ἐνωσι, μὲ τὸ Κ.Κ.Σ.Β, ἐκτός πού τοὺς ἐντάσει ἐξ ἀντικειμένου - καὶ ἄσχετα ἀπὸ τὸ τί θὰ ἤθελαν κάθε φορά οἱ ἴδιοι-, μέσα στῆ στρατηγική τοῦ σοβιετικοῦ ἐπιτελείου, ἐπομένως τοὺς κάνει ὑπ' ἀριθμὸ 1 στρατιωτικό στόχο τοῦ ἀμερικανικοῦ ἐπιτελείου, τοὺς συνδέει ἀναπόφευκτα μὲ τὸ σοβιετικό πρότυπο, τὸν ἀνατολικὸ κόσμο.

21.- Ἡ ἰσορροπία τοῦ τρόμου ὀδηγεῖ σὸ γνωστὸ ἀδιέξοδο, πού εἶχε σάν συνέπεια τὸ πάγωμα - καὶ κάποτε τὴν ἐξόντωση- τῶσων καὶ τῶσων λαϊκῶν καὶ ἐπαναστατικῶν κινημάτων σέ ὄλο τὸν κόσμο. Ἐἶναι ἡ πολιτι-

κή τῶν μπλόκ. Τοῦ σνάτους κρό. Τῆς ἰσορροπίας τοῦ τρόμου.

"Ἔτσι, οἱ λαοὶ ἦσαν καταδικασμένοι ἔως τῶρα νὰ ὑποκύπτουν στὴ χαλύβδινη διαλεκτική τοῦ καιροῦ μας, δηλαδή στὴν ὑποταγὴ στὴ θέληση τῆς λογικῆς τῶν μπλόκ καὶ τῆς μοιρασιάς τοῦ κόσμου.

"Ὅμως σήμερα φαίνεται ὅτι ὑπάρχει διέξοδος. Ἕῃναι αὐτὴ ποὺ προτείνουν οἱ ἄριστερὲς δυνάμεις ἰδίως στὴ Γαλλία, στὴν Ἰταλία καὶ τὴν Ἰσπανία. Δηλαδή ἡ ἔξοδος ἀπὸ τὴ λογικὴ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτελειῶν μὲ τὴν πλήρη ἀποδέσμευση τῆς Ἄριστερῆς ἀπὸ τὰ θερμοπυρηνικὰ κέντρα καὶ ἡ διάνοιξη ἑνὸς ἐθνικοῦ ὁρόμου, καὶ ἔως ὁρό-
τερα εὐρωπαϊκοῦ, πρὸς τὸν σοσιαλισμὸν.

Ε' ΔΙΩΘΗΝΗΣ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΣ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

23.- Ἡ συλλογιστικὴ αὐτὴ μᾶς ὀδηγεῖ σὲ ἕνα βασικὸ συμπέρασμα: Ἐπὶ τὸν καθορισμὸ τοῦ συσχετισμοῦ δυνάμεων στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας, θὰ πρέπει νὰ δίνουμε τὴν πρώτη θέση - τὸ κύριο βάρος - στὸ διεθνεῖ παράγοντα γιὰ ὅσον καιρὸ θὰ διαπιστώνουμε ὅτι ἡ λογικὴ τῶν μπλόκ λειτουργεῖ ἀποφασιστικὰ στὴν περιοχὴ μας καὶ στὴ χώρα μας. Αὐτὸ δὲν ἀποκλείει ὅτι καὶ στὶς χώρες αὐτές, ὁ λαὸς μπορεῖ νὰ ὑψωθεῖ σὲ ἀποφασιστικὸ παράγοντα, ἂν ὑπάρξει ἐπιστημονικὴ ἐπεξεργασία στὸ στρατηγικὰ καὶ ταχτικὰ τοῦ λαϊκοῦ Κινήματος.

24.- Στὴν τελευταία ἡμερὰ ὁ Ἕλληνας λαὸς ἔχασε ἕλες τῆς ἱστορικῆς εὐκαιρίας ποὺ τοῦ παρουσιάστηκαν καὶ ποὺ θὰ τοῦ ἐξασφάλιζαν τὴν ὀριστικὴ του ἐξέσοδο στὴ διαδικασία τῆς ραγδαίας οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης ὡστε νὰ δημιουργηθοῦν οἱ ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴν παραπέρα ἐθνικὴ ἀνασυγκρότηση καὶ ἀναγέννηση. Τὸ σύνολο σχεδὸν τοῦ Ἕλληνικοῦ λαοῦ, ἐν τούτοις, σὲ ὅλην αὐτὴ τὴ χρονικὴ περίοδο ἔδειξε, μὲ κάθε τρόπο, ὅτι τὸν ἀπασχολοῦσε σοβαρὰ τὸ πρόβλημα τῆς πατριωτικῆς ἀνασύνταξης γύρω ἀπὸ ἕνα ἐλάχιστο πρόγραμμα ἀνάπτυξης

πού θα συνένωνε γύρω του όλες τις μη αντιδραστικές δυνάμεις της χώρας.

25.- Κατά την περίοδο του ΕΑΜ οι κομμουνιστές ηγέτες είχαν σοβαρές δυνατότητες να αντιμετωπίσουν με επιτυχία τον ιμπεριαλισμό. Μπορούσαν να καταλάβουν την έξουσία όταν είχαν τα όπλα. Ή πάλι μπορούσαν να προσαρμόσουν την πολιτική τους στα πλαίσια του αστικού καθεστώτος όταν είχαν πιά καταθέσει τα όπλα.

Τί έκαναν όμως; Ακριβώς τά αντίθετα, δηλαδή, την εποχή που ήταν άνοπλοι παραδόθηκαν, δεν κινήθηκαν αποφασιστικά προς την έξουσία. Πού όμως την διεκδίκησαν ένα χρόνο αργότερα, αφού πρώτα παρέδωσαν τα όπλα και αφού στο μεταξύ ά αντίπαλος είχε έδραιώσει τη θέση του.

Αυτή η διπλή άποτυχία είχε, όπως ήταν έπόμενο, καταστρεπτικές συνέπειες για τό λαό μας που εξακολουθοῦμε να τις πληρώνουμε ακριβά, γιατί έδραϊωσε τον ιμπεριαλισμό στη χώρα μας.

Από κεῖ και πέρα παρατηροῦμε ότι κάθε φορά που διεθνοποιεῖται ὁ χαρακτήρας της πάλης - όταν δηλαδή θίγεται ἡ ἰσορροπία τοῦ τρόμου και τό στρατηγικό στάτους-κβό - ἡ παρέμβαση τῶν Ἀμερικανῶν ξεουδετερώνει τον ἔσωτερικό συσχετισμό δυνάμεων, όταν διαμορφώνεται ὑπέρ τοῦ λαοῦ.

26.- Ἡ ἐμφύλια διαίρεση και διαμάχη τῶν τελευταίων τριάντα ἐτῶν ἀντανανκᾶ σέ μεγάλο βαθμό τῆ μεγάλη διεθνή ἰδεολογική σύγκρουση τῆς ἐποχῆς μας. Οἱ αἰτίες τῆς ἐσωελληνικῆς σύγκρουσης βρίσκονται βασικά μέσα στη διάρθρωση και τις σχέσεις τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, Ὅμως ἡ ἔμμεση - θά ἴλεγα ἡ ἀσφυκτική - παρέμβαση τῶν διεθνῶν ἀντιθέσεων, μέ τῆ μορφή κυρίως τοῦ στάτους κβό, δηλαδή, μέ τὴν μονόπλευρη, -μονοπωλιακή - και πολύμορφη παρέμβαση τῶν Ἀγγλων ἀρχικά

καί σέ συνέχεια τῶν ἡμερικανῶν, σέ συνδυασμό μέ τήν οὐσιαστική οὐδτεροποίηση τοῦ ἀντικαλοῦ στρατόπεδου, νόθευσε τό χαρακτήρα καί τίς μορφές τῆς πάλης γιά τήν ἐκάλυψη τῶν ἐσωελληνικῶν προβλημάτων. Ὁδήγησε προοδευτικά στήν ἀποφύμιση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀπό τίς διαδικασίες τῆς οὐσιαστικῆς πολιτικῆς εὐθύνης. Οἱ ἡγετικές πολιτικές ὁμάδες μεταβάλλονται σέ ὄλο καί μεγαλύτερο βαθμό σέ βιργάνα τῶν διεθνῶν κέντρων ἀποφάσεων.

Οἱ ἐσωτερικές ἐξελεύσεις δέν ἐξαρτιόνται πλέον μόνον ἀπό τούς Ἕλληνες, ἀλλά σέ ἕνα ὄλο καί πιό μεγάλο βαθμό ἀπό τά διεθνή κέντρα ἀποφάσεων. Ἔτσι ἡ διεθνοποίηση τῶν ἐσωελληνικῶν προβλημάτων ἐπέβαλε τή διαδικασία τῆς ἀποευθυνοποίησης τῶν ἑλληνικῶν πολιτικῶν δυνάμεων.

27- Στήν πλήρη διεθνοποίηση τῶν ἐσωελληνικῶν προβλημάτων ἡ λογική ἀπάντηση εἶναι ἡ ἑλληνικοποίηση τους. ἀλαδή τό πέρασμα τοῦ κέντρου ἀποφάσεων γιά τά ἑλληνικά προβλήματα, σέ ὅσο γίνεται μεγαλύτερο βαθμό, ἀπό τό ἐξωτερικό στό ἐσωτερικό τῆς Χώρας. Τό τέλος τῆς ἀπευθείας ἐξάρτησης τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς ζωῆς ἀπό τά μεγάλα διεθνή κέντρα ἀποφάσεων.

ΣΤ' ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

28- Ἡ πολὺπλευρῆ δόρασιση τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ στή Χώρα μας, ὀλοποιεῖται δυναμικά, μέ τή μετατροπῆ τοῦ Στρατοῦ καί γενικότερα τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων σέ καθοριστικό παράγοντα τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς. Εἶναι ἡ νέα πραγματικότητα, ἔτε τό θέλουμε εἔτε ὄχι, πού γιά νά τήν ἀντιμετωπίσουμε πρέπει κατ'ἀρχήν νά τήν ἀνιγνωρίσουμε, νά τήν μελετήσουμε, νά τήν λάβουμε σοβαρά ὑπόψη μας προκειμένου νά χαράξουμε μιά πολιτική βιώσιμη μέ πιθανότητες ἐπιτυχίας.

29.- Σήμερα, δύο χρόνια μετά την πτώση της χούντας, φαίνεται ότι και πάλι άρχισε να διεκδικεί με πίεση τα ούσιαστικά κέντρα εξουσίας ή μυστική δράνωση, που ιδιαίτερα μετά τον Ξμφύλιο είχε γίνει-καθοριστικός παράγοντας μέσα στη ζωή της Χώρας.

Ένω ή Κυβέρνηση τουλάχιστον προς τό παρόν φαίνεται ότι έξαναλουθεύ να έχει την εμπιστοσύνη της πλειοψηφίας των άξιωματικών, ό Ι. ΔΕΑ, εΐτε παραμένει όπως εΐχε, εΐτε μεταμορφώθηκε.

30.- Άπέναντι σ' αυτήν την υπερεξουσία και γενικώτερα τις Ένοπλες Δυνάμεις - που έν σήμερα είναι συνεργάσιμες με την Κυβέρνηση, δέν έχουμε έν θά κάνουν τό ίδιο αύριο με την αντιπολίτευση-ό Λαός, ειδικά αυτή τή στιγμή, είναι τρομερά αδύναμος.

31.- Στη βάση της συλλογιστικής της συλλογιστικής του ΙΔΕΑ, υπάρχει ό βαθύς και εϊλικρινής φόβος της πλειοψηφίας των άξιωματικών, που φυσικά γεννήθηκε και καλλιεργήθηκε στην εποχή του ΕΑΜ και του έμφυλτου για τή δύναμη και τό ρόλο του ΚΚΕ.

Γιατί είναι πεπεισμένοι ότι τό ΚΚΕ είναι άπολύτως εξαρτημένο από τή Σοβιετική Ένωση. Έπομένως ή στρατηγική και ή τακτική του άποτελούν μέρος της παγκόσμιας στρατηγικής και τακτικής της Σοβιετικής Ένωσης.

32.- Ό ΙΔΕΑ, στο βαθμό που μπορεί να πείθει την συντριπτική πλειοψηφία των άξιωματικών ότι ή "φιλοσοφία" του επιβεβαιώνεται από τά πολιτικά γεγονότα, γίνεται παντοδύναμος.

Άν ό ΙΔΕΑ, δηλαδή ή υπερεξουσία των άξιωματικών, άποτελεί μία πραγματικότητα, έν τά στοιχεία που εκθέσαμε είναι πραγματικά και ή άνάλυση είναι όρθή, τότε βγαίνει σάν συμπέρασμα ότι ή Έλληνική Άριστερα άποτελεί σήμερα, όπως και χτές, ένα από τά βασικά κλειδιά για τις μελλοντικές έξελξεις.-

Δηλαδή, ή 'Ελληνική 'Αριστερά, θά πρέπει νά θρυμματίσει όρι-
στικά καί τελεσίδικα τό μύθο καί τήν πραγματικότητα τής εξάρτησης
άνάμεσα σ'αυτήν καί τή Σοβιετική "Ένωση πού γινόνταν καί από ένα
τμήμα της εξακολουθεϊ νά γίνεται στό όνομα ενός εϊδους προλεταρια-
κού διεθνισμού πολύ άμφίβολης καθαρότητας.

Καί ή 'Ελληνική 'Αριστερά, ή όποία όπως ή γυναίκα του Καίσα-
ρος δέν πρέπει μόνο νά εϊναι αλλά καί νά φαίνεται τίμια, θά πρέπει
νά τελειώνει μιά γιά πάντα μέ τό πρόβλημα αυτό όχι γιατί φοβάται
καί γι'αυτό θά πρέπει νά δώσει εξετάσεις καλής συμπεριφοράς στόν
ΙΔΕΑ.

'Αλλά γιατί στην πραγματικότητα, ή συντριπτική πλειοψηφία τών
'Ελλήνων άριστερών καί κομμουνιστών πιστεύει σέ ένα ανεξάρτητο καί
καθαρά ελληνικό όρόμο πρός τόν Σοσιαλισμό.

33.- "Όμως ένώ αυτή εϊναι ή πραγματικότητα, δέν μπορούμε νά μή δοϋ-
με ότι τό ΚΚΕ κουβαλά μιά συγκεκριμένη ιστορική πολιτική πρακτική
φορτωμένη μέ τή σφραγίδα τής εξάρτησης, γεγονός άλλωστε πού συνέβα-
λε σ'αυτή τήν έντυπωσιακή συσώρευση τόσων καί τόσων βασικών καί
τραγικών λαθών. Όπως επίσης ότι, ακόμα καί σήμερα, ή έπιμονή γιά
τήν πρόσδεση άνευ όρων στη πολιτική τής Σοβιετικής "Ένωσης, του
ένός, καί στό διεθνές κομμουνιστικό κίνημα, του άλλου ΚΚΕ, δίνει
τήν έντύπωση ότι ή 'Ελληνική 'Αριστερά, τούλάχιστον ένα τμήμα της,
παραμένει δεμένη στην αντίληψη τής εξάρτησης από κέντρα καί σκοπι-
μότητες έξωελληνικές.

'Αντίθετα τά ΚΚ τής Γαλλίας καί 'Ιταλίας χωρίς νά έχουν τίς
άρνητικές έμπειρίες τίς δικές μας, ήρα πολύ πιο δυνατά μέσα στό λαό,
./.

προσπαθούν να αποδείξουν με κάθε τρόπο τις διαφορές, τις διαφωνίες, τις αποστάσεις και την πλήρη ανεξαρτησία τους σε σχέση με τη Σοβιετική Ένωση. Όσο για την κομμουνιστική διεθνή, της αφιερώνουν άραιά και κάπου κανέναν πλατωνικό λόγο.

Γιατί άκριβως έχουν κατανοήσει ότι τόσο τα διεθνή και έθνικά κέντρα εξουσίας, όσο και ο λόδος ο Λαός, σε κάθε χώρα, δεν θα δεχτούν ποτέ άμαχητί την μεταπήδηση της χώρας από το ένα στο άλλο στρατιωτικό μπλόκ.

34.- Αντίθετα προς την ήγεςία του ΚΚΕ, οι Έταλοι κομμουνιστές διακηρύττουν άνοιχτά ότι θέλουν τις χώρες τομ μέσα στην Εύρώπη και μέσα στο Δυτικό κόσμο. Οι Έταλοι δέχονται να παραμεινουν και μέσα στο ΝΑΤΟ, γιατί άκριβως άρνούνται να πάρουν μόνοι τους την εύθύνη της μετατροπής της παγκόσμιας ίσορροπίας. Αύτή ή διακήρυξη άποτελεϊ μιá καθαρή και τίμια πολιτική πράξη. Και για να τó κάνουν τά κόμματα αύτά, σημαίνει ότι τó θεωρού άπαραίτητο προκειμένου να διεκδικήσουν την έξουσία με βάση τή θέληση του λαού "έκπεφρασμένη" στις κάλπες.

Τό ίδιο άκριβως νομίζω ότι πρέπει να γίνει και στη χώρα μας, αν θέλουμε να συμβάλουμε, σαν Άριστερά, στην έξουδετέρωση του καρκινώματος της στρατοκρατικής υπερεξουσίας.

Θά πρέπει δηλαδή να άποδειχτεί μέσα στην πολιτική πράξη ότι ή Έλληνική Άριστερά, στη συντριπτική της πλειοψηφία, δεν έχει καμμιά έπιθυμία να έμπλακει μέσα στα γρανάζια της ίσορροπίας του τρόμου και της λογικής των στρατιωτικών μπλόκ.

Άρνεύται την πολιτική του ΚΚΕ για άλλαγή στρατιωτικού στρατοπέδου. Άγωνίζεται για τή διάλυση και των δύο μπλόκ. Για την άπαγόρευση και των δύο στόλων που διεκδικούν μιá ξένη προς αυτούς θάλασ-

σα, τή Μεσόγειο. Γιά τήν κατάργηση τῶν βάσεων καί ἀπό τίς δύο πλευρές.

35.- Ὅμως αὐτή ἡ πολιτική, τῆς Ἑλληνικῆς ἀριστερᾶς, προσφέρει παράλληλα πλῆγμα δεινὸ στήν δύναμη τοῦ ΙΔΕΑ καί κάθε ὑπερεξουσίας. Γιά τόν ἀφοπλίζει ἰδεολογικά, τόν ἀπομονώνει, τόν ἀποκόβει ἀπό τό ὑπόλοιπο σῶμα τῶν πατριωτῶν ἀξιωματικῶν.

Γιά τὸ ΙΔΕΑ αὐτός καθ' ἑαυτὸν δέν μπορεῖ νά ἔχει τή δύναμη γιά νά ἐπιβάλλει τή θέλησή του. Πρέπει νά συσπειρώσει γύρω του τήν πλειοψηφία.

Καί αὐτό, ὅπως εἶδαμε, τό πετυχαίνει ἐφ' ὅσον μπορεῖ νά πεῖθει ὅτι ἡ Ἀριστερά λειτουργεῖ σάν Δούρειος Ἴππος τῆς σοβιετικῆς στρατηγικῆς.

Ἐπομένως ὅσο ἡ Ἑλληνική Ἀριστερά θά ἐκφράζεται ἀπό δυνάμεις, ὅπως ἡ δική μας, πού πιστεύουν ἀκράδαντα στήν πλήρη ἀνεξαρτησία τοῦ ἀριστεροῦ προοδευτικοῦ μας κινήματος, τόσο ὁ ΙΔΕΑ θά χάνει τήν ἐπιρροή του, δηλαδή τόσο θά ἔχουμε πιθανότητες καί δυνατότητες νά μειώσουμε τή δύναμη τῆς ὑπερεξουσίας τῶν στρατοκρατῶν καί ἄλλων σκοτεινῶν κύκλων.

36.- Ὅμως καί στήν περίπτωση πού θά θέλαμε νά ἀντιπαρατάξουμε στή στρατοκρατική ὑπερεξουσία τό λαό καί νά τόν ὀδηγήσουμε ἀκόμα καί σέ σύγκρουση - ἔν καί ἐφ' ὅσον τό ἐπιτρέπει ὁ συσχετισμός δυνάμεων, - καί πάλι ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό μιὰ πολιτική μέ τή σφραγίδα καί τήν ἐγγύηση τῆς ἀπόλυτης ἀνεξαρτησίας γιά νά πάρουμε μαζί μας τίς λαϊκές μάζες καί τοὺς πατριῶτες ἀξιωματικούς.

Ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ ἐσ. παρά τήν ἀνανεωτική της προσπάθεια

./.

νομίζω ότι υποτίμησε ή δεν είδε καθόλου αυτή τή βασική σχέση ΛΑΟΥ-ΚΚΕ, πού, ως ένα μεγάλο βαθμό, καθορίζει τις πολιτικές μας έξε-
λέξεις.

37.- Μέ άλλα λόγια, ή σημερινή ήγεςα του δογματικού ΚΚΕ προστοι-
μάζει τό λαό για σύγκρουση, μέ βάση τήν περίφημη πιά πολιτική τής
πώλωσης, γύρω από δύο κύριους πόλους: 'Ο ένας τό ΚΚΕ- δηλαδή πιστεύ-
ουν ότι είναι δυνατό σήμερα νά συνενώσουν γύρω τους τις άπαραίτη-
τες δυνάμεις σέ ποσότητα καί ποιότητα. 'Ο άλλος ό Καραμανλής, δηλα-
δή, ό συντηρητικές δυνάμεις φύρδην μίγδην - κοινοβουλευτικές καί
φασιστικές, μετριοπαθείς καί σκληροί, βασιλόφρονες καί δημοκρα-
τικοί, αντιστασιακοί καί χουντικοί.

38.- 'Εκείνο πού μς φέρνει πολύ κοντά στό ΚΚ ές., είναι ή σχεδόν
κοινή αντίληψη για τήν συνθεση τών συντηρητικών δυνάμεων όπως υπή-
χουν καί λειτουργοῦν σήμερα. Για τήν ύπαρξη μιᾶς Κοινοβουλευτικής
Δεξιάς σέ αντιπαράθεση καί κάποτε σέ δεξύτατη αντίθεση μέ τή φασι-
στική Δεξιά, πού είναι τό τυφλό όργανο τών 'Αμερικανῶν καί τών μο-
νοπωλίων στή χώρα μας.

"Έχοντας λοιπόν αυτά τά κοινά - καί άλλα πολλά - σημεῖα, θά μπο-
ρούσαμε νά βρούμε μιᾶ κοινή πολιτική έκφραση πού νά γίνει ή έκφραση
τῆς μεζονος ελληνικής 'Αριστερᾶς μέ βάση όρισμένους μεγάλους ὄξο-
νες.-

39.- Προσβλέπουμε μεσοπρόθεσμα στήν έξουσία τῆς 'Αριστερᾶς." Αν πρα-
γματικά θέλουμε αυτή τήν έξουσία, δέν ἔχουμε παρά νά ἐκφράσουμε πι-

στά τήν πραγματικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ προοδευτικοῦ κινήματος.

Γι' αὐτό κεντρικός μας στόχος πρέπει νά εἶναι ἡ πλήρης καί ὀρι-
στική ἀνεξαρτοποίηση τῆς Ἑλληνικῆς Ἀριστερᾶς καί ἡ χάραξη ἐνός
νέου ὁρόμου μέ νέες μεθόδους πού νά ἀντιστοιχοῦν στά σημερινά διε-
θνή καί ἑλληνικά δεδομένα.

"Ἐτσι, ἀπό τήν ἔποψη αὐτή, ἡ ΒΔΑ παραμένει σχεδόν ἡ μοναδική
πολιτική δύναμη στό χῶρο τῆς μαρξιστικῆς Ἀριστερᾶς πού συνειδητά
κατενόησε τήν κυρίαρχη διαλεκτική τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς, πού ἀπαιτεῖ
τόν ὁρόδ αὐτοχαρακτηρισμό τῆς Ἑλληνικῆς Ἀριστερᾶς σάν δύναμης λαϊ-
κῆς, ἀλλά καί ἐθνικῆς, ἐπαναστατικῆς ἀλλά καί πατριωτικῆς.

40.- Μέ τέτοια προβολή τῆς ἀριστερᾶς μέσα στόν ἐθνικό χῶρο θά τσα-
κίζε τή βάση τῆς φιλοσοφίας τοῦ ΙΔΒΑ καί μέσα σέ μιά μακρόχρονη "δι-
αδικασία" θά μπορούσε νά σβήσει τίς τραγικές ἐμπειρίες τοῦ παρελ-
θόντος, πείθοντας τή δημοκρατική Δεξιᾶ καί τοὺς πατριῶτες ἀξιωμα-
τικούς ὅτι ἡ ἑλληνική Ἀριστερά ἀποτελεῖ θεμελιώδη παράγοντα τόσο
γιά τήν πρόοδο καί ἀναγέννηση τοῦ λαοῦ, ὅσο καί γιά τή δημοκρατική
ἀνέλιξη καί τήν ἐθνική ἀκεραιότητα καί ἀνεξαρτησία. Παράλληλα θά
κατακτούσε τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, πού θά μπορούσε νά
στραφεῖ πρὸς τήν Ἀριστερά ἐφ' ὅσον μέ τήν πολιτική της θά ἔπαυε
πιά νά εἶναι ἀντικειμενικά ὁ πυροδότης στίς δικτατορικές τάσεις
τῆς φασιστικῆς Δεξιᾶς καί τό πρόσχημα γιά τή συσπείρωση καί κινήτο-
ποίηση τῶν στρατιωτικῶν σέ ἀντιλαϊκές ἐνέργειες.

41.- Σέ σχέση μέ τά παραπάνω, θά ἤθελα νά δοῦμε ὅτι ἡ μεγάλη πλειο-
ψηφία τῶν ἀξιωματικῶν καί ἄλλων παραγόντων μέσα στό σύστημα τῆς ὑπε-
ρεξουσας ὁὐν εἶναι ἓνα ἄμορφο συννοθύλημα ξένων πρακτόρων εἴτε φα-

./.

νατισμένων φυλάκων ταξικῶν συμφερόντων, ἀλλά, ἀντίθετα, ζωντανὸ ὄργανισμὸς μὲ προσωπικότητα καὶ μὲ πρωτοβουλία, μὲ ρίζες, ἀκόμα νωπές καὶ ἰσχυρές, μέσα στὸ λαό.

Ὅμως, οἱ γνωστές ἱστορικές ἐμπειρίες, μαζί μὲ τὴν πολιτική τῆς ἄκρας Δεξιᾶς καὶ τῶν ξένων, τοὺς παγίδεψαν μέσα σὲ μιὰ δοσμένη ἀντίληψη: τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ. Ὅταν λέμε ὅμως ἀντικομμουνιστές - σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσι - ἔννοοῦμε τάχα μιὰ καθαρὰ ταξικὴ τοποθέτηση ἢ πῶς πολὺ μιὰ ἐθνικὴ - πατριωτικὴ ἀντίδραση μπροστὰ σ' ἕνα ὑπεκείμενο κίνδυνο γιὰ τὸν ὅποιο ὡς σήμερα ἡ Ἑλληνικὴ Ἀριστερά δὲν ἔκανε σχεδὸν τίποτε γιὰ νὰ ξεκαθαρίσει τὰ πράγματα ὀριστικά;

Ἐπομένως, μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ὁ ΙΔΕΑ καὶ ἄλλοι παράγοντες μεταχειρίζονται τοὺς ἀξιωματικούς.

Ὅμως ἀπὸ τὴ στιγμή πού ἡ ἑλληνικὴ Ἀριστερά - κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Ἰταλῶν - προσπαθῆσει νὰ πείσει μὲ τὴν θεωρία καὶ τὴν πράξι ὅτι ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαῖο λίθο στὸ οἰκοδόμημα μιᾶς πραγματικῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, εἶναι βέβαιο ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν Ἑλληνῶν ἀξιωματικῶν θά ἀποδεχόταν εὐχαρίστως ἀκόμα καὶ μιὰ σοσιαλιστικὴ ἀλλαγὴ μὲ ἑλληνικὰ χρώματα.

42.- Ἡ δίδυμη τακτικὴ ΙΔΕΑ καὶ ΚΚΕ, δίδυμη γιὰτὶ καὶ οἱ δύο ἐπιδιώκουν τὴν πῶλση γύρω ἀπὸ τοὺς ἴδιους πῶλους, δηλαδὴ ΚΚΕ- Σοβιετικὴ Ἐνωσι- καὶ Καραμανλῆς - ΗΠΑ-, σὲ τελευταία ἀνάλυση δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἡ μεταφορὰ μέσα στὴ χώρα μας τῆς κορυφαίας συγκρούσεως ἀνάμεσα στὶς δύο πυρηνικὲς ὑπερδυνάμεις. Σ' αὐτὴ τὴ συγκρούση ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶναι φυσικὰ ἀδιάφορος. Σήμερα ὅλο καὶ πῶς μεγάλες μάζες πείθονται γιὰ τὴν καταστροφικὴ πολιτικὴ τοῦ ἀμερικανικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ἐνῶ, ὅπως πάντα, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀριστερά,

στο σύνολό της, βρίσκεται σε ριζική αντίθεση με την Ιμπεριαλιστική πολιτική των ΗΠΑ.

Σ' αυτή τη θέση της ριζικής αντίθεσης με τον Αμερικάνικο Ιμπεριαλισμό, παραμένει το κόμμα μας από την ημέρα της ίδρύσής του ως σήμερα. Όμως ποιόν όφελει σήμερα ή μεταφορά της κορυφαίας αντίθεσης "ΗΠΑ-Σοβιετική Ένωση" μέσα στον εσωτερικό συσχετισμό δυνάμεων; Ασφαλώς τον ισχυρότερο, αυτή τη στιγμή, μέσα στη χώρα μας. Δηλαδή τον Ιμπεριαλισμό.

Αυτό είναι, εξ Άλλου, το βαθύτερο νόημα του 'Ιταλικού Ιστορικού συμβιβασμού, καθώς και της πολιτικής της γαλλικής και Ισπανικής 'Αριστεράς. Δηλαδή οι δυνάμεις αυτές άποζητούν με κάθε τρόπο να αποφύγουν, όσο είναι δυνατόν, την ανάμιξη μέσα στον εσωτερικό συσχετισμό δυνάμεων της κορυφαίας θερμοπυρηνικής αντίθεσης της εποχής μας.

43.- "Αν αναλύσουμε κάθε κίνημα σε κάθε χώρα, από το τέλος του Β' παγκοσμίου πολέμου έως σήμερα, θα διαπιστώσουμε, ότι η τελική λύση που δίνεται στο εσωτερικό της κάθε χώρας, είναι το αποτέλεσμα από μια σύνθετη λειτουργία μέσα στην οποία συμπλέκονται ο εσωτερικός και ο διεθνής συσχετισμός δυνάμεων.

Κλασική σχεδόν περίπτωση είναι η Ελλάδα. Όπου επί τριάντα δύο ακριβώς χρόνια το εσωτερικό μας μέτωπο ανατρέπεται συστηματικά από τον διεθνή συσχετισμό δυνάμεων, που -έδώ στη χώρα μας λειτουργεί με την μονόπλευρη και άπρόσκοπτη παρέμβαση στην αρχή των "Αγγλων και ύστερα των "Αμερικανών.

44.- 'Η περισσότερο δυνατή επαναστατική πολιτική - εκείνη που όφελει

περισσότερο τόν εργαζόμενο λαό - είναι ή διαφύλαξη τῶν λαϊκῶν δημοκρατικῶν κατακτήσεων ἀπό τά χτυπήματα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καί ή κατάκτηση κάθε μέρα νέων θέσεων γιά τό ἐργατικό κίνημα, ὅπως πάντα μέσα στά περιθώρια τῆς λειτουργίας αὐτοῦ τοῦ συνδυασμένου συσχετισμοῦ δυνάμεων ἀνάμεσα στόν ταξικό-ἐσωτερικό καί διεθνή-θερμοπυρηνικό.

Καί γι' αὐτό ἀκριβῶς τό λόγο οἱ κορυφαῖες δυνάμεις τῆς εὐρωπαϊκῆς Ἀριστερᾶς ἐπιδιώκουν νά ἀποδείξουν τήν πλήρη ἀνεξαρτησία τους ὡς πρὸς τή Σοβιετική Ἐνωση. Γιατί θέλουν νά πείσουν τόσο τοὺς λαοὺς ὅσο καί τίς ΗΠΑ καί τά στηρίγματά τους σέ κάθε χώρα, ὅτι οἱ ἄλλες πού προτείνουν ἔχουν καθαρά ἐσωτερικό, ἐθνικό χαρακτήρα, χωρίς νά θέλουν τή διεθνή-στρατηγική ἰσορροπία.

45.- Προτείνουν ἀκόμα καί συνεργασία μέ τή Δεξιᾶ - Ἰταλία -, βάζοντας ἔτσι σέ δεύτερο πλάνο τόν ταξικό χαρακτήρα τῆς σύγκρουσης, γιατί πιστεύουν ὅτι μέσα στά σημερινά ἐθνικά καί διεθνή δεδομένα, μιά διακυβέρνηση πού δέν θά εἶχε τήν σύμπραξη ἢ τούλάχιστον τήν οὐδετερότητα τῶν μεσαίων στρωμάτων καί τῆς Δημοκρατικῆς Δεξιᾶς, ἢ τό χειρότερο, πού θά ἐστρέφοντο κατά τῆς Δημοκρατικῆς Δεξιᾶς, θά εἶχε τό τέλος τῆς Χιλῆς.

Ζ' ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

46.- Σέ βασικό συμπέρασμα ἀπό τά παραπάνω βγαίνει ὅτι γιά νά κάνουμε ἓνα βῆμα μπρός - μέσα στίς σημερινές συνθήκες - χωρίς νά κάνουμε εὐθύς ἀμέσως δύο βήματα πίσω, εἶναι ἀνάγκη νά δδηγοῦμε τήν πολιτική μας κατά κύριο λόγο σέ ἀντιθέσεις καί συγκρούσεις ἐσωτερικοῦ χαρακτήρα. Νά μείνουμε στό ἐσωτερικό μέτωπο. Ἐκεῖ νά διαλέγουμε κάθε φορά ἐκεῖνη τήν πολιτική πού μᾶς ἐξασφαλίζει τήν προοδευτικότερη - γιά

κάθε στιγμή— και μαζικότερη συσπείρωση. Όπως είναι σήμερα λ.χ. η πολιτική που έχει σαν κύριο μέτωπο τις φασιστικές—χουντικές δυνάμεις. Και να αποφεύγουμε την απ'ευθείας παρέμβαση και την κατά μέτωπο σύγκρουση με τις δυνάμεις του ιμπεριαλισμού. Και δέν πρέπει να ξεχνάμε ότι και ο ιμπεριαλισμός για να παρέμβει έχει ανάγκη από κατάλληλο πολιτικό κλίμα. Από ιδεολογική και πολιτική κάλυψη. Έπομένως υπάρχει πάντα τρόπος να κρατάμε τον ιμπεριαλισμό σε ιδεολογική και πολιτική απομόνωση, δηλαδή σε ούσιαστική ήττα.

Κι' αυτός είναι, όπως είπαμε, η συσπείρωση, γύρω από την βασική μας πολιτική, της πλειοψηφίας του λαού. Αντίθετα θα πρέπει να αποφεύγουμε και να καταπολεμάμε εκείνη την πολιτική που τελικά συμφέρει στον ιμπεριαλισμό και στα έγχωρια στερίγματα του. Δηλαδή, την πολιτική της διεθνοποίησης των έσωτερικών αντιθέσεων και της παρεμβολής της κορυφαίας αντίθεσης ΗΠΑ—Σοβιετικής Ένωσης μέσα στην πολιτική ζωή της χώρας, με την μορφή μιας αντίστοιχης έσωτερικής πόλωσης.

Αυτή η πολιτική έξ' άλλου, είναι η μόνη που αναζωογονεί τον ΙΔΕΑ, συσπειρώνει γύρω του τά ταλαντευόμενα στοιχεία, δημιουργεί τις προϋποθέσεις ώστε η υπερεξουσία να αποικτήσει ξανά αυτό που άκριβως της λείπει αυτή τη στιγμή, δηλαδή λαϊκή βάση και πολιτική κάλυψη.

Γι' αυτό άκριβως τό λόγο ο ΙΔΕΑ— υπερεξουσία προσπαθεί με κάθε τρόπο να δώσει στο ΚΚΕ διαστάσεις που δέν έχει.

47.— Γιατί τό ΚΚΕ επιλέγεται σαν κύριος στόχος; Μήπως γιατί είναι τόσο δυνατό, ώστε να προκαλεί άνησυχίες; Αυτό θα τό ήθελαν πολύ οι ηγέτες του ΚΚΕ. Επιλέγεται γιατί μονάχα αυτό είναι ικανό να

μετατρέφει σήμερα τόν εϋνοϊκό γιά τίς λαϊκές δυνάμεις έσωτερικό συσχετισμό δυνάμεων σέ δυσμενή μέ τήν έξ αντικειμένου διεθνοποίηση πού επιδιώκει καί πάλι σήμερα ή ίδια πολιτική μυωπία πού όδηγήσε τήν έλληνική 'Αριστερά από τραγωδία σέ τραγωδία.

Αυτή ή ανάδειξη του ΚΚΕ σέ νέο έθνικό κίνδυνο αποτελεί τήν προϋπόθεση γιά νά μπορέσει ό ΙΔΕΑ καί ό Ιμπεριαλισμός νά ξαναποκτήσουν τό κύρος πού έχασαν μέσα στό Στρατό καί μέσα στόν πολιτικό κόσμο τής Δεξιάς, αλλά καί του Κέντρου, όπως καί στό χώρο τών μικροαστικών καί μεσαίων στρωμάτων.

Μέ άλλα λόγια, τούς χρειάζεται ή μετάθεση τής βασικής αντίθεσης από τόν έσωτερικό στόν διεθνή τομέα, γιαντί άκριβώς γνωρίζουν ότι στόν πρώτο χάνουν κάθε μέρα έδαφος καί θά χάσουν τελικά τή μάχη, ένω μέ τόν δεύτερο θά επιχειρήσουν νά έξουδετερώσουν όχι μόνο τήν 'Αριστερά, αλλά όλοκληρο τό δημοκρατικό κίνημα τής χώρας. Καί νά κυριαρχήσουν πάλι; όπως έγινε χτές καί προχτές.

48.- Έτσι, σάν τελικό συμπέρασμα βγαίνει ότι ή 'Ελληνική 'Αριστερά θά πρέπει νά δώσει τή μάχη εκεί πού είνου δυνατή, δηλαδή μέσα στό έσωτερικό μέτωπο - καί πιδ ειδικά στό δημοκρατικό - πού τήν προφυλάσει από τήν απομόνωση καί τήν βοθηά νά σμιλεύει συμμαχιές καί νά άπλώνει τήν άκτινοβολία της. 'Αποφεύγοντας νά προσφέρει ιδεολογικά καί πολιτικά όπλα στόν Ιμπεριαλισμό, πού γιά νά έπέμβει ξανά άμεσα, φανερά καί δυναμικά, έχει ανάγκη νά απομονώσει τήν 'Αριστερά καί νά συσπειρώσει γύρω του τίς άπαραίτητες κοινωνικές, πολιτικές καί στρατιωτικές δυνάμεις, πού αυτή τή στιγμή, δέν φαίνεται νά πιστεύουν ούτε στόν κομμουνιστικό κίνδυνο, ούτε στό φόβο έκ βορρά...

49.- Γιά νά μείνουμε μέσα στά πλαίσια τοῦ ἐσωτερικοῦ συσχετισμοῦ δυνάμεων, πρέπει:

α.- Νά ἀποφεύγουμε νά προβάλουμε μέ ἀκρότητα ἐκεῖνους τοὺς στόχους πού ἡ λύση τους εἶναι ὀπωσδήποτε μακροπρόθεσμη καί πού συνδέεται ἄμεσα μέ τίς διεθνεῖς ἐξελίξεις. Ὅπως εἶναι λ.χ. τὰ προβλήματα τοῦ ΝΑΤΟ καί τῶν ξένων βάσεων, ὅπου θά προβάλουμε μιά εὐλύγιστη πολιτική.

β.- Νά προβάλουμε καί νά παλεύουμε γιά κεῖνα τὰ προβλήματα πού ἀπασχολοῦν ἄμεσα καί καίρια τὸ λαό. Σήμερα τὰ προβλήματα αὐτά συνδέονται μέ τὴν ἐθνική μας ἀκεραιότητα, τὴ διατήρηση τῆς Κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας καί τὴν ὑπεράσπιση τῶν οἰκονομικῶν καί ἑλλων ζωτικῶν συμφερόντων τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ. Εἶναι ἀκριβές, λέει ὁ Ἡπερλίγκουερ, ὅτι εἴμαστε ἐνάντια στὴν ἔξοδο τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ. Γιατί δέν θέλουμε νά θίξουμε τὸ συσχετισμὸ τῶν στρατηγικῶν δυνάμεων ἀνάμεσα στά δύο μπλόκ.

Ὅμως ἀπαιτοῦμε γιά τὸ λαό μας τὸ δικαίωμα νά διαλέξει ἐλεύθερα τὴν κοινωνική καί πολιτική του πορεία.

Τὸ νά μπεῖ ἡ Ἀριστερά ἀποφασιστικά ἐπικεφαλῆς στοὺς ἀγῶνες γιά τὴν ἐπίλυση αὐτῶν τῶν τριῶν βασικῶν προβλημάτων ἐπιδιώκοντας συνεργασίες καί συμμαχίες ἀκόμα καί προπαντός μέ τὴν κοινόβουλευτική Δεξιὰ, αὐτὸ σημαίνει καίριο χτύπημα κατὰ τῆς βασικῆς πολιτικῆς τοῦ ΙΔΕΑ καί τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ στὴ χώρα μας, πού, ὅπως εἴπαμε, ἀποβλέπει στὴν πώληση μέ κύρια κέντρα ΗΠΑ- Σοβιετική Ἐνωση.

50.- Οἱ βασικές ἐπιλογές πού μπαίνουν σήμερα στὸ λαό εἶναι ἐθνική ἀνεξαρτησία ἢ ὑποτελεία; Κοινωνική δικαιοσύνη ἢ ληστροκτική ἐκμετάλλευση; Γύρω ἀπ'αὐτές τίς βασικές ἀντιθέσεις πού συνδέονται μέ τὰ

κύρια προβλήματα είναι δυνατόν να δημιουργηθεί μιά άλλου τύπου πόλωση, πού να εύνοει την 'Αριστερά και τον εργαζόμενο λαό. Δηλαδή ή πόλωση εκείνη πού θά βάζει στη γωνία της εθνικής ζωής μονάχα τους ύποτελείς, τους συγνοούς οικονομικούς έκμεταλλευτές, τους χουντικούς, τους φασίστες, τά έπιτελεία των μοναρχικών και τους πράκτορες.

Αυτή είναι άκριβώς ή τακτική των 'Ιταλών κομμουνιστών, πού αφήνοντας πίσω τις θεολογικές-δογματικές αναλύσεις πού στηρίζονται σε μιά δσπρακοειδή αντίληψη για την πάλη των τάξεων και την πορεία για την κατάκτηση της εξουσίας, αντίληφθηκαν τή δυναμική της έποχής και προπαντός, τό ρόλο πού έχει παξει ως τά τώρα σε μιά σειρά χώρες ή κορυφαία αντίθεση ανάμεσα στις δύο θερμοπυρηνικές δυνάμεις.

Είναι ένας ρόλος πού ξετινάζει στον άέρα τους έσωτερικούς-ταξικούς συσχετισμούς δυνάμεων, επιβάλλοντας τή θέληση τοῦ ισχυροτέρου. Αυτό είναι τό δίδαγμα από την πείρα της 'Ελλάδας, της 'Ινδουσίας, της Νότιας 'Αμερικής από την μιά πλευρά, και της Τσεχοσλοβακίας από την άλλη.

'Εκεῖ δηλαδή πού δέν πέρασε ή θέληση των λαών, πού δέν νίκησαν οἱ έσωτερικά δυνατότεροι, αλλά θριάμβευσε εκείνη ή διεθνής δύναμη, πού στο συγκεκριμένο χώρο μπορεί να κινείται με άνεση, σύν να είναι σίτι της.

Η' ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ

51.- Την επόμενη της χούντας, και ως σήμερα, είναι φανερό ότι κάτι άλλαξε στη δομή της εξουσίας. Αυτό τό κάτι τό πολύ σημαντικό ήταν ή σοβαρή απομόνωση του ΙΔΕΑ και των 'Αμερικανών, ή επιβλητική παρουσία στο προσκήνιο της εθνικής μας ζωής της Δημοκρατικής Δεξιάς,

οί προοδευτικότερες τάσεις στο χώρο του Κέντρου και της Κεντρο-
'Αριστεράς, ή δημιουργία, τέλος, ενός πανεθνικού παλλαϊκού και
πανδημοκρατικού μετώπου στη βάση του λαού.

'Η άριστερά θά έπρεπε μέ κάθε θυσία νά διατηρήσει, νά βοηθήσει
και νά αναπτύξει αυτή τήν παλλαϊκή ένότητα, πού μπορεί νά μή απο-
σκοπεύ άμεσα σέ πολύ ύψηλους στόχους - λ.χ. σοσιαλισμός - όμως
έξυπηρετεί άπόλυτα τούς τρεις βασικούς στόχους, δηλαδή, υπεράσπιση
της έθνικης άκεραιότητας, της δημοκρατικής νομιμότητας και τών συμ-
φερόντων τών πλατειών στρωμάτων του εργαζόμενου λαού.

'Επομένως, από τήν επόμενη της άλλαγής του 74, κύριος και άμε-
τάκλητος στόχος της 'Αριστεράς θά έπρεπε νά είναι ή Κυβέρνηση 'Εθνι-
κής 'Ενότητας, σάν έκφραση ενός δικού μας, ελληνικού έθνικού συμβι-
βασμού.

52.- Οί νέες ιστορικές συνθήκες κάνουν όχι μόνο δυνατή, αλλά και
ύποχρεωτική τή συνεργασία ανάμεσα σέ όλες τές πατριωτικές δυνάμεις,
πού πιστεύουν ειλικρινά σάν κύριες βασικές άρχές: Στη Δημοκρατία,
στήν έθνική άκεραιότητα και άνεξαρτησία και στήν κοινωνική δικαιο-
σύνη. Τέτοιες δυνάμεις σήμερα στήν 'Ελλάδα ύπάρχουν μέσα σέ όλους
τούς πολιτικούς χώρους. Πλήν της Έκρας δεξιός. 'Υπάρχουν γιά λόγους
ιστορικούς, κοινωνικούς και άκμή και οικονομικούς. 'Εθνικός Συμβι-
βασμός ή 'Εθνική Συμμαχία είναι τό άναγκαίο ιστορικό όργανο γιά νά
πραγματοποιηθεί επίτέλους στή χώρα μας ή δημοκρατική επανάσταση.

53.- Αύτή τή στιγμή πραγματοποιούνται τά πρώτα μεγάλα βήματα προς
τή Δημοκρατική 'Επανάσταση.

Οι τρεις μεγάλοι στόχοι που ως τώρα φαίνεται να έχει βάλει ο Καραμανλής σαν έκφραστής της δημοκρατικής Δεξιᾶς είναι:

ΠΡΩΤΟΝ: Τελική κατάλυση τῆς Μοναρχίας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Τελική κατάλυση τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ—σαν κρατικῆς ἰδεολογίας.

ΤΡΙΤΟΝ: Διπλωματικὴ ἀποδέσμευση—κυρίως μὲ ἀχέςσεις πρὸς τίς... ἀπαγορευμένες ζῶνες.

Αὐτὰ εἶναι τὰ μεγάλα μέτρα, ὅπου αὐτὴ τῆ στιγμῇ μαίνεται ὁ ἀγώνας.

Ὁ Καραμανλῆς, ἡ Κυβέρνησή του καὶ ἡ δημοκρατικὴ Δεξιὰ στὴ σημερινή φάση πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζονται βασικά ἀπ' αὐτὴ τῆ σκοπιά. Καὶ φυσικά θὰ κριτικῶνται οἱ ταλαντεύσεις, ὕπαναχωρήσεις καὶ ἀντιρήσεις τους.

Ὅταν αὐριο ἡ Χώρα εἶναι ὥριμη γιὰ νέες ἐξελίξεις ἡ θέση μας ἀπέναντι σ' αὐτές τίς δυνάμεις θὰ εἶναι ἀνάλογη μὲ τὴ στάση τῆ οἰκῆ τους ἀπέναντι σ' αὐτές τίς νέες καὶ ὥριμες ἐξελίξεις.

54.— Ὁ Καραμανλῆς εἶναι ὁ ἐκφραστὴς τῆς Δημοκρατικῆς Κοινοβουλευτικῆς Δεξιᾶς καὶ ὁ ἀπαραίτητος καὶ πολὺτιμος παράγοντας γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβιβασμοῦ.

Ἐμεῖς ἀνήκουμε στὴ Δημοκρατικὴ Ἀριστερά κι ἔχουμε τοὺς ἰδιαίτερους καὶ ἰσχυροτέρους δικούς μας στόχους. Αὐτές εἶναι θεμελιακές ἀντικειμενικές ἐκτιμήσεις.

Σὲ κάμποσα ζητήματα καὶ σήμερα εἴμαστε ἀντίπαλοι. Αὐριο ἴσως ἀκόμη περισσότερο. Σήμερα ὅμως ἐπιβάλλεται καὶ μπορούμε νὰ συνεργαστοῦμε σὲ μιὰ εὐρύτερη Ἐθνικὴ καὶ δημοκρατικὴ βάση, μαζί βεβαίως καὶ μὲ τίς ἄλλες προοδευτικῆς καὶ δημοκρατικῆς δυνάμεις τῆς Χώρας.—

55.- Σήμερα, ό 'Εθνικός Συμβιβασμός γίνεται κάί πάλι επίκαιρος, όχι μόνο γιατί τόν φωτίζουν άνάγλυφα οί έξελόμενοι στην 'Ιταλία, αλλά κυρίως γιατί οί δικές μας πολιτικές έξελόμενοι, φαίνεται πως μάς όδηγοϋν σε πολιτικό, έθνικό άδιέξοδο.

'Η μόνη διέξοδος φαίνεται ότι είναι ή επίδιωξη της έθνικής ένότητας μέ όλα τά μέσα.

"Όμως ιδιαίτερα για μάς, την 'Αριστερά, άποτελεί τό μοναδικό Έσως όρδομ για νά πάμε πρός τίς μάζες, νά άκτινοβολήσουμε καί πάλι σε επίπεδο πανεθνικό.

'Η 'Αριστερά έχει ανάγκη από έλευθερίες, νομιμότητα, όμαλή πολιτική ζωή για νά θεραπεύσει τίς πληγές της, νά άνασυνταχτεί σε ύγιεις βάσεις καί νά πάρει ξανά τό όρδομ της πρωτοπορείας για τήν ολοκλήρωση των ίδανικών τουλλαοϋ μας. Σε αύτό τό διάστημα ή πορεία, είτε τό θέλουμε, είτε όχι είναι κοινή μαζί καί μέ τίς άλλες δημοκρατικές δυνάμεις καί τή Δημοκρατική Δεξιά. Γιατί κοινός είναι οί μεγάλοι έχθροί μας:

- 'Αμερικάνικος ίμπεριαλισμός.

- Τουρκικός μιλιταρισμός.

- Ξένη καί ντόπια όλιγαρχία.

- Χούντα, Μοναρχία.

"Όπως επίσης κοινός είναι καί οί μεγάλοι άμεσοί στόχοι μας:

- 'Εθνική άμυνα για τήν προστασία της έδαφικής άκεραιότητας της χώρας μας.

- 'Απελευθέρωση της Κύπρου.

- Προστασία του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

- 'Υπεράσπιση των έλευθεριών.

- Άνοδος του βιοτικού επιπέδου του Έργαζομένου λαοϋ.

- Μορφωτική και πολιτιστική άνοδος για όλο το λαό.

Στην ουσία όλα τα κόμματα που βρίσκονται σήμερα μέσα στη Βουλή, συμφωνούν τόσο ως προς τον προσδιορισμό των ἐχθρῶν, όσο και ως προς τους στόχους.

56.- Το μεγάλο μονοπώλιακό κεφάλαιο που βρίσκεται πίσω από τήν "Νέα Δημοκρατία" και σέ ένα βαθμό πίσω από τήν ΕΔΗΚ, ἔχει βεβαίως τούς ἀνθρώπους του και μέσα σέ αὐτά τὰ κόμματα.

Τούς ἔχει και μέσα στήν Κυβέρνηση. Ἄλλο τὸ πρόβλημα εἶναι ἂν στήν ἐφαρμογή τῆς σημερινῆς γενικῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς οἱ θέσεις και οἱ στόχοι τῆς ὀλιγαρχίας ἐξυπηρετοῦνται, αὐτὴ τῇ στιγμῇ, περισσότερο ἀπὸ τίς θέσεις και τούς στόχους τῆς δημοκρατικοῦ παλλαϊκοῦ κινήματος. Γιατί τόσο ἡ προσωπικότητα τοῦ προέδρου τῆς κυβέρνησης, και ἄλλων παραγόντων τῆς Δημοκρατικῆς Δεξιᾶς, όσο και οἱ ἱστορικές συγκυρίες - ἤττα τῆς χούντας - Κυπριακό - Αἰγαίο - ἐνότητα τοῦ λαοῦ - κάνουν ὥστε σέ γενικῆς γραμμῆς νά ὑπερέχει σήμερα σέ ἀποτελεσματικότητα ἐκείνη ἡ πολιτική - πού χωρίς νά εἶναι 100% ὀρθή και ἐποικοδομητική - εἶναι ἐν τούτοις πολύ περισσότερο θετική παρά ἀρνητική.

Θετική ὡς πρὸς τὰ ἄμεσα συμφέροντά τοῦ λαοῦ μας.

57.- Τὸ ἐρώτημα πού μπαίνει εἶναι τὸ ἑξῆς:

- Τότε, ἀφοῦ ἔχουμε μιά ἐξ ἀντικειμένου σύμπλευση στά κάστρια και μέγιστα θέματα, γιατί νά μὴν μεθοδεύσουμε αὐτὴ τὴν κοινὴ πορεία κάνοντας ἀμοιβαίες ὑποχωρήσεις ὥστε νά πραγματοποιηθεῖ ὁ ἐθνικός συμβιβασμός;

Στήν περίπτωση αυτή θά μπορούσε λ.χ. νά σχηματισθεῖ μιὰ κυβέρνηση ἐθνικῆς ἐνότητας καί ὁ Καραμανλῆς νά ἀναλάβει πρόεδρος Δημοκρατίας. Μιά τέτοια μορφή ἐξουσίας θά εἶχε τή δύναμη καί ὄλο τό κύρος νά πραγματοποιήσει τήν Δημοκρατική Ἐπανάσταση.

Δηλαδή νά ἐξαλείψει ἅπαξ διά παντός ὅλα τά καρκινώματα: Μοναρχία-Ἀντικομμουνισμός, χουντικά καί φασιστικά προγεφυρώματα-παρακρατικός μηχανισμός.-

Νά προχωρήσει στήν κατάκτηση μιᾶς πλήρους ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Νά σμιλεύσει τήν ἐθνική ἐνότητα-ἐνότητα Λαοῦ καί Στρατοῦ-ώστε νά διαφυλάξει τήν ἀκεραιότητα τῆς χώρας καί νά ἀπαιτήσῃ ἀπό θέσης ἰσχύος τήν ἀπελευθέρωση τῆς Κύπρου.

Ἀπό κεῖ καί πέρα, ἀφοῦ ὀλοκληρωθεῖ αὐτό τό κρίσιμώτατο ἱστορικό στάδιο τῆς Δημοκρατικῆς Ἐπανάστασης, θά ἀνοίξουν νέοι ὁρίζοντες, καινούργιες προοπτικές - πού δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θά μᾶς ὀδηγήσουν διά μέσου ἑνός ἑλληνικοῦ ὁδοῦ πρὸς τό σοσιαλισμό, πρὸς αὐτό τό ἀποκορύφωμα τῆς κοινωνικῆς προόδου, πού ὀνομάζουμε Ἐθνική Ἀναγέννηση.

58.- Ἡ Κυβέρνηση Ἐθνικῆς Ἐνότητας πού γι' αὐτή τή στιγμή φαίνεται σχεδόν ἀπραγματοποίητη, μπορεῖ ἐν τούτους γιὰ αὔριο νά ἐπιτελέσει τή λύση γιὰ νά γεφυρωθεῖ τό χάσμα ἀνάμεσα στό λαό καί Στρατό. Προϋπόθεση γιὰ νά μποῦμε σταθερά σέ ὀμαλό πολιτικό βίος.

59.- Ἡ πολιτική τοῦ ἐθνικοῦ συμβιβασμοῦ πρέπει νά θεωρηθεῖ σάν βάση γιὰ κάθε ἄλλη πολιτική συμμαχιῶν.

Αὐτή ἡ ἄλλη, ἐπ'ἀλληλῆ καί παράλληλῆ πολιτική συμμαχιῶν, θά ἔχει σάν κύριο σκοπὸ τῆς νά ὀώσει στήν Ἐλληνική Ἀριστερά τή δυνατότητα

νά εκφράσει μέ καθαρότητα τούς βασικούς στόχους πού διαπνέουν τήν πλειοψηφία τών Ἑλλήνων ἀριστερῶν καί πού τεκμηριώνουν τήν ἑλληνική Ἀριστερά σάν μιὰ δύναμη Ἀνεξάρτητη, Πατριωτική καί Δημοκρατική.

Τά χαρακτηριστικά αὐτά, ἐξ ἄλλου, ἀποτελοῦν τό θεμέλιο γιά νά δομηθεῖ ἕνας σύγχρονος ἑλληνικός δρόμος πρὸς τόν Σοσιαλισμό.

60.- Ἡ Ἐθνική Ἐνότητα μέ βάση τόν Ἐθνικό Συμβιβασμό καί τή σμίλευση τῆς ἐνότητος ἀνάμεσα στό Λαό καί στό Στρατό εἶναι ὁ μόνος δρόμος γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τόν τουρκικό милитарισμό καί τόν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό ἀπό θέσεως ἰσχύος. Μόνο μιὰ ἐνωμένη καί ἰσχυρή Ἑλλάδα μπορεῖ νά ἐπιλύσει ἔστω καί δυναμικά τό κυπριακό πρόβλημα.

61.- Ἐνα ἀπό τά κλειδιά γιά τή λύση τοῦ ἐθνικοῦ μας προβλήματος, εἶναι ἡ πολιτική τῆς Ἀριστερᾶς σέ σχέση μέ τό ἰδιαίτερο χαρακτηριστικό τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς, δηλαδή τήν ὑπαρξη τῆς ὑπερεξουσίας.

Συμπίερωση γύρω ἀπό κείνη τήν Ἀριστερά, πού διακηρύσσει σαφῶς ὅτι ἐπιδιώκει τό σπάσιμο τῆς διεθνούς ἰσορροπίας μέ βάση τήν πώληση τῆς ἐσωτερικῆς μας ζωῆς, σημαίνει παραπέρα ἀναζωπύρηση τῶν σκοτεινῶν κύκλων, σπρώξιμο τῆς δημοκρατικῆς Δεξιᾶς μέσα στήν ἀγκαλιά τους, χωρίς φυσικά νά ὑπάρχει καμμιά σοβαρή προετοιμασία καί δυνατότητα τοῦ Λαοῦ καί τῆς Ἀριστερᾶς νά ἀντιμετωπίσουν αὐτή τή στιγμή θετικά μιὰ ἀπαιδότητε δυναμική ἐνέργεια ἀπό τήν πλευρά τοῦ ὑπεκράτους.

Ἐπομένως χρειάζεται ἡ θαρραλέα καταγγελία μιᾶς τέτοιας πολιτικῆς, καί ἡ ἰδεολογική καί πολιτική ἀπομόνωση τῶν φορέων τῆς.

Πρέπει νά δείξουμε καί νά πείσουμε τό λαό, καί, πρό παντός τήν 'Αριστερά, ὅτι σήμερα ὁ μοναδικός ὁδός πού μπορεῖ νά μᾶς πεί παραπέρα, εἶναι νά ἀπομονώσουμε μονάχα τό ὑπερκάτος καί τήν φασιστική δεξιά, πού εἶναι καί τά κύρια στηρίγματα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

62.- Αὐτό ἰσημαίνει ὅτι ἡ 'Αριστερά συγκεντρώνεται γύρω ἀπό τό δικό της πρόγραμμα ἐξουσίας, ἔχοντας πλήρη ἐπίγνωση ὅλων τῶν παραγόντων πού συνθέτουν τόν συσχετισμό δυνάμεων, ὥστε τό πρόγραμμά της, ὅπως γιά τίς συνθήκες τῆς Γαλλίας τό γαλλικό κοινό πρόγραμμα, θ' ἀνοίγει τό ὁδός πρός τόν Σοσιαλισμό, ἐνῶ παράλληλα θά κείθει ἀκόμα καί τή δεξιά, ἀκόμα καί τούς ἀξιωματικούς, ὅτι τό πρόγραμμα αὐτό ἀποτελεῖ μιᾶ πρόταση γιά καλύτερη καί δικαιοδτερεη διακυβέρνηση τῆς χώρας.

63.- Ἐνα κοινό πρόγραμμα πιστεύουμε ὅτι πρέπει νά ξεκινᾷ κατ' ἀρχήν ἀπό τή λύση τῶν τριῶν βασικῶν προβλημάτων πού ἀναφέραμε πῶς πρῖν.

Διηλαδῆ:

- 'Εγγύηση τῆς ἀκεραιότητος τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας.
- 'Εγγύηση γιά παραπέρα ἀνάπτυξη τῆς Δημοκρατίας.
- 'Εγγύηση γιά τό ἀνέβασμα τῆς ποιότητάς τῆς ζωῆς τῶν ἐργαζομένων.

Ὅπως εἶναι φανερό ὅτι τελικά αὐτό τό κοινό Πρόγραμμα θά τό ἐπεξεργαστοῦν οἱ δυνάμεις τοῦ 'Εθνικοῦ Συμβιβασμοῦ καί θά ζητήσουν τήν ἔγκρισή του ἀπό τόν ἑλληνικό λαό.

64.- Ἡ ὑλοποίηση τοῦ 'Εθνικοῦ Συμβιβασμοῦ μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ μέ τήν ἀνάληψη πρωτοβουλίας ἀπό μέρος ἡγετικῶν παραγόντων πού νά ἀνήκουν στό χῶρο τῆς δημοκρατίας - ἀπό τή δημοκρατική 'Αριστερά ὡς

τη δημοκρατική Δεξιά, ή άκόμη και από πλατειά λαϊκή πρωτοβουλία.

1.- Βασική προϋπόθεση:Οι δημοκρατικές διαδικασίες.Βάζουμε
α) θεμέλιο της πολιτικής ζωής τον κανόνα της δημοκρατίας.Δηλώνου-
με υποταγή στη θέληση της πλειοψηφίας.Διεκδικούμε την έξουσία σε
τυχόν νέα πλειοψηφία.Άρνούμαστε τον ειδικό ιστορικό ρόλο σε όποιο
αδύνατο μειοψηφία, ταξική, κομματική ή στρατιωτική.Ή ιστορική
πρωτοπορεία μπορεί να πραγματοποιείται μόνο με τη θέληση της πλει-
οψηφίας του λαού.

65.- Ή έξουσία πρέπει να άνηκει στο λαό και να άσκειται από την
έκλεγμένη από αυτόν κυβέρνηση.Όλα τά στεγανά της έξουσίας,
παρακράτος, ή υπερέξουσία - διχτυωμένη από ξένες ύπηρεσίες - ,πρ-
πει να ξεριζωθούν.Ίδιαίτερα ή σχέση ΛΑΟΥ και ΣΤΡΑΤΟΥ πρέπει να
ξεκαθάρσει.

Ο Στρατός θά πρέπει να διαπαιδαγωγηθεί και να αναδιαρθρω-
θεί κάτω από την αντίληψη ότι θά πρέπει να άνηκει στο Έθνος, έπ-
λαδή σε όλο τό λαό, και να ύπακούει στην κάθε φορά εκλεγμένη από
τόν λαό κυβέρνηση, ανεξάρτητα άν θά είναι κυβέρνηση της Δεξιάς,
του Κέντρου ή της Άριστερας.Ή ιδεολογική και τεχνική προετοιμα-
σία για τό ξεριζώμα του παρακράτους και κυρίως για την αναθεώρη-
ση του ρόλου των Ένόπλων Δυνάμεων θά είναι ίσως τό κυριότερο και
έθνικώτερο έργο μιας ένδεχόμενης διακυβέρνησης από τίς δυνάμεις
του Έθνικού Συμβιβασμού.

66.- Φαίνεται ότι οι δυνάμεις που σκοπεύουν στον άμαλό κοινοβου-
λευτικό βίο σήμερα στη χώρα μας, έχουν προσανατολιστεί προς την
Ευρώπη.Και "Ευρώπη" σημαίνει ένας τρίτος δρόμος, που ίσως με ά-

ρα μᾶς ὀδηγήσει ἔξω ἀπὸ τὰ γρανάζια τῆς λογικῆς τῶν μπλόκ.
 Βεβαίως, σήμερα, ἡ ἀμερικάνικη διείσδυση στὴν Εὐρώπη -
 ὅπως καὶ σέ μᾶς - εἶναι βαθειά. Ὅμως ἐξ Ἰσοῦ βαθειά φαίνεται νά
 εἶναι ἡ θέληση τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης γιά ἀνεξαρτοποίηση ἀπὸ τὸν
 ἀμερικάνικο ἐναγκαλισμό. Μιά θέληση πού δέν μονοπωλεῖ πλέον ἡ Ἀρι-
 στερά, γιατί ἔχει κατακτήσει ἀκόμη καὶ τὰ συντηρητικὰ στρώματα.
 Ἡ ἀντίθεση τῆς ἐθνικῆς εὐρωπαϊκῆς δεξιᾶς πού τόσο ἀνάγλυφα ἐξέφρα-
 σε ὁ Ντέ Γκῶλ, ἀποκλεῖ σήμερα ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια ρεύματα τῆς Εὐρώ-
 πης. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἀριστερά, μέ ἐπικεφαλῆς
 τοὺς Γάλλους, Ἰταλούς καὶ Ἰσπανούς, ἀνοίγει ἕνα καινούργιο δρό-
 μο, τὸν ὁποῖο ἔχου μόνου οἱ σοσιαλ+δημοκράτες, ἀλλά καὶ ἄλλα συντη-
 ρητικώτερα τμήματα εἶναι δυνατόν νά ἀκολουθήσουν: εἶναι ὁ δρόμος πού
 ὀδηγεῖ στὸν Δημοκρατικὸ Σοσιαλισμό - ὅπως τὸν διαγράφει λ.χ. τὸ κοι-
 νὸ πρόγραμμα τῶν Γάλλιν σοσιαλιστῶν καὶ κομμουνιστῶν.

Ἐνα τέτοιο δρόμο εἶμαι βέβαιος ὅτι θά συμφωνήσουν νά ἀκο-
 λουθήσουν καὶ οἱ δυνάμεις τοῦ δικοῦ μας Ἐθνικοῦ Συμβιβασμοῦ.

67.- Ὁ δρόμος αὐτός προϋποθέτει τὴν κατάκτηση καὶ στερέωση τῆς
 Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας. Πρόκειται γιά τὴ μέγιστη κατάκτηση ἑνὸς λαοῦ
 - ἰδιαίτερα μέσα στὶς σημερινές συνθήκες - πού δέν εἶναι δυνατόν νά
 ἐπιτευχθεῖ παρά μόνον ὅταν ὑπάρξει μεγίστη ἐθνικὴ συσπείρωση.
 Καὶ μιὰ τέτοια πανεθνικὴ συσπείρωση μονάχα οἱ δυνάμεις τοῦ Ἐθνικοῦ
 Συμβιβασμοῦ μπορεῖ νά ἐξασφαλίσουν.

68.- Προϋποθέσεις ἀκόμη - ὁ δρόμος πρὸς τὸν εὐρωπαϊκὸ δημοκρατικὸ
 σοσιαλισμό - καὶ μιὰ πλήρη ἀναθεώρηση στὶς σχέσεις τῶν παραγωγικῶν
 στρωμάτων καὶ τάξεων. Δίκαιη ἀνακατανομὴ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος

./.

μέ τά κριτήρια τῆς ἐποχῆς μας. Διηλαθῆ ὁ πλοῦτος τῆς χώρας, νά πη-
γαίνει βασικά σ' ἐξείνους πού τόν δημιουργοῦν. Ὁ δημιουργός ἀγρό-
της, ἐργάτης, διανοοῦμενος, ὑπάλληλος - ἀλλά καί ὅσοι βιομήχανοι
καί ἐμπορευόμενοι συμβάλλουν θετικά στήν οἰκονομική ἀνάπτυξη τῆς
χώρας - ἡ συντριπτική πλειοψηφία τοῦ λαοῦ μας, οἱ "Ἕλληνες-ἐργα-
ζόμενοι πού σήμερα ἀνήκουν σέ ὅλες τίς πολιτικές παρατάξεις, θά
εἶναι οἱ μεγάλοι ὠφελημένοι ἀπό τή νέα οἰκονομική καί κοινωνική
πολιτική τῶν δυνάμεων τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβιβασμοῦ.

Ἀπ' αὐτόν τόν δρόμο θάπεράσει τελικά τό φλογερό ὄραμα
τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας, γιά τήν ἀναγέννηση τῆς Πατρίδας μας.
Ἡ ὀλιγαρχία καί τά ξένα μονοπώλια θά περιοριστοῦν - σέ κεί-
να τά πλαίσια, πού δέν θά βλάπτουν, δέν θά λεηλατοῦν τόν πλοῦτο
τῆς χώρας καί δέν θά κλέβουν τόν ἰδρώτα τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ. Δι-
ηλαθῆ θά τεθοῦν ὑπό διαρκῆ ἔθνικο ἔλεγχο, ἐκτός ἄν καί ὅποτε ὁ λα-
ός ἀποφασίσει τήν ἐθνικοποίηση τους.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΒΟΗΘΗΣΑΝ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ.

Στήν προβολή του προσώπου της ΕΔΑ προς τὰ ἔξω καί στήν ἐμφάνιση τῆς γραμμῆς μας, ὑπάρχουν ἀσάφειες, ἀστάσιμοι, κλισιακοὶ ῥιζοματα, παρεξηγήσεις καί ἀντιφάσεις.

Ἄλλα αὐτά, κατὰ τὴ γνώμη μου, ὀφείλονται στο γεγονός ὅτι δέν ἔχουμε ἐκδόμα πᾶρει ξεκάθαρη θέση πάνω σέ μιὰ σειρά καθοριστικῶν ζητημάτων - προβλημάτων.

Πρῶτονι τί θέλουμε σήμερον. Γιὰ ποιανού εἴδους δημοκρατία παλεύουμε αὐτὴ τὴ στιγμή. Ποῶ εἶναι τὸ μέγιστον δυνατό ποῦ ἐπιδιώκουμε μέσα στίς σημερινές συνθήκες.

Τὸ ξεκαθέρωμα πάνω σ' αὐτὸ τὸ πρόβλημα θά μᾶς δόξησῃ νά δοῦμε πάνω σέ ποιές κοινωνικές - πολιτικῆς, ντόπιες καί διεθνῆς οὐνόμερις θά στηριχτοῦμε. Ὅπως ἐκτίσης νά ἐκιοσημόνουμε ὀριστικά ἐκεῖνες τίς οὐνόμερις κοινωνικῆς - πολιτικῆς, διεθνῆς καί ντόπιες ποῦ εἶναι ἀντίθετες σ' αὐτὴ τὴν πολιτικῆ.

Δεύτερονι τί θέλουμε, σάν ἄριστερά, νά κληρονομήσουμε ἀπὸ τὸ παρελθόν καί τί δέν θέλουμε. Κε ἄλλα λόγια, νά περῶσουμε σέ μιὰ ὀριστικῆ, γενναία καί ξεκάθαρη στάση ἀπέναντι στίς εὐθῦνες καί τὰ ἐπιτεῦγματα τῆς ἄριστερῆς. Νά ἀκομθικοποιήσουμε τὴν ἄριστερά προχωρώντας στόν πλήρη καταλογοισμό τῶν εὐθῦνων.

Γιατί πολὺ φοβῶμαι ὅτι τελικῶ ἡ ἄριστερά ἄλλοιῶς λειτουργεῖ μέσα στο λαὸ κι ἄλλοιῶς μέσα στὰ μυαλά μας. Σ' αὐτὸ τὸ σιμετο διαπιστώνω ὅτι πῶσχομε ἐπὶ βαρῶ ὑποκειμενισμῶ.

ΕΠΙΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΟΡΦΗΣ
ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΗΣ

Εν τούτοις, ούτως ή άλλως, η διαμόρφωση της οργάνου
επηρεάζεται από την κατάσταση της υγείας, την ηλικία, την
κατάσταση του περιβάλλοντος κ.λπ.

Όλα αυτά, όμως, δεν είναι καθοριστικά για την εμφάνιση
της οργάνου, η οποία μπορεί να είναι διαφορετική από την
επίσημη - θεωρητική.

Παρατηρήσεις - Η διαμόρφωση της οργάνου είναι
καθοριστική για την εμφάνιση της οργάνου, η οποία
επηρεάζεται από την κατάσταση της υγείας, την ηλικία, την
κατάσταση του περιβάλλοντος κ.λπ.

Η διαμόρφωση της οργάνου είναι καθοριστική για την
εμφάνιση της οργάνου, η οποία επηρεάζεται από την
κατάσταση της υγείας, την ηλικία, την κατάσταση του
περιβάλλοντος κ.λπ. - Παρατηρήσεις - Η διαμόρφωση
της οργάνου είναι καθοριστική για την εμφάνιση της
οργάνου, η οποία επηρεάζεται από την κατάσταση της
υγείας, την ηλικία, την κατάσταση του περιβάλλοντος κ.λπ.

Παρατηρήσεις - Η διαμόρφωση της οργάνου είναι
καθοριστική για την εμφάνιση της οργάνου, η οποία
επηρεάζεται από την κατάσταση της υγείας, την ηλικία, την
κατάσταση του περιβάλλοντος κ.λπ. Η διαμόρφωση της
οργάνου είναι καθοριστική για την εμφάνιση της οργάνου,
η οποία επηρεάζεται από την κατάσταση της υγείας, την
ηλικία, την κατάσταση του περιβάλλοντος κ.λπ. Η διαμόρφωση
της οργάνου είναι καθοριστική για την εμφάνιση της οργάνου,
η οποία επηρεάζεται από την κατάσταση της υγείας, την
ηλικία, την κατάσταση του περιβάλλοντος κ.λπ.

Τρίτον: 'Ανετοποθέτηση του ρόλου της 'Αριστερής μέσα στο σημερινό, ιστορικά και κοινωνικά, τοπικά και διεθνή πλαίσια. Φοβήμαι ότι απομακρυνθήκαμε από τον ίδιο τον όρισμό της 'Αριστερής. Γιατί αν 'Αριστερά σημαίνει πολιτική έκφραση των προοδευτικών κοινωνικών δυνάμεων, τη σημερινή ^{Κοκκατά τω} 'Αριστερά είναι περισσότερο κληρονομιά του ιστορικού παρελθόντος, δηλαδή της ούσιαστικής της παρουσίας και ανάπτυξης μέσα στις συνθήκες της εθνικής 'Αντίστασης παρά ένα γέννημα του σημερινού κοινωνικού γίγνεσθαι. Ηέ 'λλα λόγια ισχυρίζομαι ότι η σημερινή πολυκέφαλη 'Αριστερά δεν εκπράζει τις σημερινές κοινωνικές προοδευτικές δυνάμεις όπως αναπτύχθηκαν και αναπτύσσονται ραγδαία μέσα στις καινοδωγίες παραγωγικές σχέσεις που έχουν επιβληθεί από τη ραγδαία επιομηχάνηση και γενικότερα την τεχνολογική ανάπτυξη της χώρας. Δεν παρακολουθούν - γιατί ίσως δεν τείνουν - τα σύγχρονα, (ούσιαστικά - κοινωνικά - και παραγωγικά) ρεύματα όπως διαμορφώνονται και αναδιαμορφώνονται μέσα στο σπλέχμα των διαφόρων παραγωγικών τάσεων και στρωμάτων. Το προοδευτικό στοιχείο συνδέεται μόνο σε επίπεδο ήγεσιών, διεκηρύξεων, προγραμμάτων και προθέσεων. Ίσως σταματά στα άνοστα και άνοτερα κλιμάκια (που γιά όρισμένα τό "προοδευτικό" δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία δογματική έναμείωση άρχων ενώ στο μέθος υπάρχει συντήρηση, έπιστέωση και έπομένως άντιέδραση I) των 'Αριστερών κομμάτων. Τί γίνεται όταν φτάνουν στο λάθ; Έχει έργος έλεγχει αν ό όγκος των δυνάμεων που τό έκκολουθούν ένήκει πράγματι στην κοινωνική πρωτοπορία; Πολύ άμφιβάλλω γι' αυτό. Βικτός τουβίτι οι δυνάμεις που έκολουθούν σήμερα την 'Αριστερά είναι μικρές, άμφισβητώ άκόμα και τό γεγονός αν είναι όπως προχτές οι πιο καλές. Αν δηλαδή

έξοκολουθούν νά έκφράζουν μιά προοδευτική κοινωνική πραγματικό-
τητα είτε άν έχουν ξεπεραστεί από τήν κοινωνική εξέλιξη καί
παρμένουν στην 'Αριστερά γιά λόγους προσωπικούς, συναισθηματι-
κούς, ιστορικών όσμών κλπ.

Αυτό τό ξεκαθάρισμα πιστεύω ότι θα μές βοηθήσει νά απαλ-
λαγούμε από τά μάρδια που βάζει στά πόδια μας ό συγκριμμένος
καί τελειωμένος χώρος της παραδοσιακής 'Αριστεράς καί νά
στραφούμε προς έκένες τές μάζες που όντως αποτελούν σήμερα
τήν κοινωνική πρωτοπορεία καί που είναι δυνατόν νά άνήκουν ση-
μερα ώςμα καί στην δεξιά.Κι' αυτό από συνήθεια, παρεξήγηση, συμ-
πτώσεις, ιστορικές μνήμες, έλλειψη σωστής διαφάντισης κλπ.

Νέ δύο λόγια: δέν υπάρχουν σήμερα μιά γιά πάντα τελειωμέ-
νες πολιτικά δυνάμεις. Η σημερινή πολιτική χορτογράφηση είναι
πρωτόν του παρελθόντος καί γι' αυτό ξεπερασμένη ιστορικά. Ήπο-
μένως οί κομματικοί φραγμοί (φταίχτος) πρέπει νά συντριβούν, γιά
νά μπορέσει ή δεξιά πηκιάήκνήκνήκνήκνήκνήκνική νά είναι πραγ-
ματι δεξιά, δηλαδή νά συσπειρώνει τά αντιδραστικά - συντηρητικά
στοιχεία καί ή 'Αριστερά νά γίνει πράγματι 'Αριστερά, δηλαδή
νά συσπειρώνει τές ριζοσπαστικές - προοδευτικές μάζες του
έργαζόμενου λαού.

Τέτοιοι σήμερα ιδιαίτερα χρειαζόμαστε μιά μαχητική
θέλεγα στάση άπέναντι στον 'Αριστερισμό. Έβαλα στον έσωτό μου
τά έρωτήματα 1) "Αν έλειπε ό Ζαχαριάδης, θα φτάναμε στον 'Εμ-
φύλιο; καί 2) "Αν έλειπε ό 'Ανδρέας Παπανόδρου, θα φτάναμε στην
δικτατορία; Η άπάντησή μου ήταν όχι! Βέβαια ιδιαίτερα γύρω
άπό τον Α.Π., υπάρχουν καί άλλοι υπεύθυνοι, καί κυρίως ή πολιτική
της Ε.Δ. Όμως βρίσκω ότι καθοριστικοί παράγοντες καί στις δύο

-...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

... ..

...
 ...
 ...

περιπτώσεις ήσαν αυτοί οι φορείς του 'Αριστοτερισμού και οι θέσεις τους αποτέλεσαν την αφετηρία για να μπούμε στις γνωστές διαδικασίες και είχαν σαν τέρμα τις δύο τραγικότερες ιστορικές εμπειρίες για το λαό μας. 'Επομένως αν ξεκαθαρίσουμε όριστικά αυτό το ιστορικό πρόβλημα, τότε νομίζω ότι θα μπορούσαμε να αναπτύξουμε μια μαχητική, όπως είπα, πολιτική άπέναντι στον 'Αριστοτερισμό όπως εμφανίζεται σήμερα. 'Αντί γι' αυτό διαπιστώνω ότι η πολιτική μας και ιδιαίτερα οι οργανώσεις μας έχουν υποκύψει σε επικίνδυνο βαθμό στην ιδεολογική τρομοκρατία των άριστοτεριστικών πολιτικών κέντρων.

Πρόβλημα Το παρά πάνω πρόβλημα μας οδηγεί σε ένα άλλο εξ' ίσου σημαντικό: Είναι δυνατή ή όχι η δυναμική κατάληψη της εξουσίας; Βεβαίως, με τα λόγια συμφωνώμε ως προς τον ειρηνικό δημοκρατικό δρόμο. Όμως τα ίδια λέγαμε χτες και προχτες. Τα ίδια λένε και οι γνωστές "έπαναστατικές" ήσσες, κλπ. κλπ. Και πολύ φοβόμαι ότι για μερικούς από μας η διακήρυξη αυτή αποτελεί μια κτηνική τακτική ανάγκης. Μ' αραυ' όθεν έχουμε δύναμη, τι να κάνουμε; "Αν όμως....". 'Υπάρχει ένα τέτοιο πνεύμα διδασκαστο στην Ελλάδα, γι' αυτό είναι ανάγκη να υπάρξει κι' εδώ ένα όριστικό ξεκαθάρισμα, πιστεύω ότι και αν άδρια διαθέταμε δυναμικά έρείσματα (όπως λ.χ. συνέβη στην Πορτογαλία) και θα μας έδιναν την δυνατότητα κατάληψης της 'Εξουσίας, ή γνώμη μου είναι ότι έμετες θα πρέπει να άρνηθούμε με τέτοια προοπτική έφ' όσον όθεν θα είχαμε κερδίσει ιδεολογικά την συντριπτική πλειοψηφία. Κι' αυτό γιατί με τέτοια έξουσία όθεν θα ήταν τελικά παρά "γνωστή γραφειοκρατική και δογματική παραμόρφωση του σοσιαλισμού. Θα κατέληγε με μαθη-

1. Содержание
 2. История создания
 3. Цели и задачи
 4. Методы исследования
 5. Результаты
 6. Выводы
 7. Литература
 8. Приложения
 9. Список сокращений
 10. Список литературы

1. Содержание
 2. История создания
 3. Цели и задачи
 4. Методы исследования
 5. Результаты
 6. Выводы
 7. Литература
 8. Приложения
 9. Список сокращений
 10. Список литературы

μαθητική άκρίβεια σε ένα "προοδευτικό" δεσποτισμό. Σε μια διαστρέβλωση της λαϊκής κυριαρχίας.

Κι' έπειδή άνούσαμε συχνά (και μέσα στην 'βασιλευστική) περί επαναστατικού κήματος κλπ., καιρός είναι νομίζω να ζητούμε έπίσης το κήσο της 'επανάστασης. μου, πως και γιατί έγινε ή 'επανάσταση. Και κυρίως τί άπέγινε ή κήσο 'επανάσταση. Ποιά τά όφλη για τό λαό, για τήν πρόοδο, για τήν άνθρωπότητα, για τήν ιστορία. Και κυρίως τί είναι 'επανάσταση

Μιστού όνι ή "κατάληψη της έξουσίας", άποτελει τελικά τή ληξιαρχική πράξη στην περίπτωση που έχουμε ένα άληθινό επαναστατικό κίνημα. άηλαδή ή προσπάθειά μας για άληθινή επανάσταση πρόκει από τάρο να στραφεί προς τίς όομές, τήν πεμπτωσία των σχέσεων, προς έκείνες τίς περιοχές όπου πλάσσεται μέσα από τή βασική σχέση "θέση - αντίθεση - σύνθεση" τό κοινωνικό - φιλοσοφικό - πνευματικό υπό. Πράγμα που όπαιτεί όηληότατο έπίπεδο προβληματισμού, κοινωνικό πρωτόπορο στελεχικό δυναμικό, δυνατότητα για πρωτόφαντες πνευματικές = φιλοσοφικές και πολιτικές "συλλήψεις", ώστε κάθε στιγμή ή πολιτική μας να έπιταχύνει τή "θέση - αντίθεση - σύνθεση", όηλαδή να προτείνε υπέσ συνθέσεις που όέν είναι τίποτε άλλο παρά τό καινούργιο - τό πρωτόπορο - τό επαναστατικό. 'Αντί για όλα αυτά ή κομμουνιστική 'Αριστερά έπιμένει και σήμερα να βάζει τό κήρο πριν από τό έλλογο. "Ας πάρουμε τήν 'έξουσία και μετά βλέπουμε...". Λέω σήμερα γιατί μόνηχα σήμερα μπορούμε έπιτέλους όούμε άντικειμενικά τί έγινε και τί γίνεται στις χώρες όπου ή 'Αριστερά κατάφερε να πάρει τήν 'έξουσία χωρίς τήν προκατασκευή, όηλαδή τήν

κατάφαση του λαού και δέχως άδωρα τήν προετοιμασία του ύπουργικου παρόντος. Ποιοί θ' κυβερνήσουν ποιοί; "Ας αναλύσουμε τ'ς ήγετικές ομάδες τών ΚΚΕ και ΠΑΛΕΚ για νά δούμε μ' ποιό κυβερνητική στελέχη και ποιό πρόγραμμα έπιδιώκουν τήν άσκηση έξουσίας. Είναι γιατί ή 'έξουσία γι' αύτους (και φυσικά ή 'επανάσταση) σημαίνει έλεγχος τών δυναμικών κέντρων απ' όπου έκπορεύεται ή δυνατότητα τών μαζών. Δεν είναι ή άλλαγή μέσα στις δομές αλλά ή έλεγχος τών δομών. "Επομένως ή άδξη 'επανάστασι, είναι άπατηλή. Στην ούσια πρόκειται για άντεπανόσταση, δηλαδή για τή συνέχιση της ούσιαστικής δομής της άστικής έξουσίας του διαφροσύτος άνθρώπους σε διατάσσοντες και διατασσόμενους. Σε άποφασίζοντες και έντελοϋντες.

Ετήν προσπάθεια για τήν άποσαφήνιση αύτης της θέσης (6 άραφα από Βίηνα), κατέταξε τελικά τήν 'αριστερά στην Συγκοινωνική και τή Δημοκρατική. Είναι φανερό ότι με τήν πρώτη δεν μπορούμε νά έχουμε έλλη σχέση παρά τήν άνοιχτή και θαρραλέα ιδεολογική πολιτική αντιμετώπιση. Νά έχουμε δηλαδή άνοιχτό κέτωπο. Γιατί από κατ' έκπορευονται δύο μεγάλοι κίνδυνοι : Για σήμασι: Πόλωση, άποκροσανατολισμός, σύγκρουση με βίμικη ήττα τών άντεδικτατορικών δυνάμεων, Για αήμασι: Δεσποτική μορφή έξουσίας.

"κίτοι: Ποιά είναι τελικά ή γνώμη μας για τήν κυβερνητική παράταξη; Ξαννουμίζω έδώ τ'ς έντιμήσεις μέτς ίσοιόμένης 'Αριστερης: Νατοϊκή μεταμύφηση. "αμερικανοκρατία με νέα μέσα. Πρώτορας του βασιληΐ. Καμouflageμένος άντικομμουνισμός, άντισοβιετισμός. Πρεσοκοταδισμός. Πολύ γρήγορα θα πάρει κίσω τ'ς έλευθερίες.

-7-

"Εχει πουλήσει τήν Κύπρο. Καμιά μεταρρύθμιση. Χρέτος τής αντιδραστικής δεξιάς. Ύψωση στόν Ιμπεριαλισμό τής Εύρώπης.

"Η ΕΟΚ μής θέλει κιά γιά νά μής ξεζουμήσει, κλπ. κλπ.

"Όμως όλα αυτά, καί πόσα άλλα, διαφεύδονται μέ μεγαλύτερη ταχύτητα άπό ό τι έξυξεύδονται. Παρ'όλ'αύτά έπιμένουν. Γιατί; Γιατί ή άνόμηση τους στήρίζεται έπάνω σ'ένα λαθεμένο θεωρητικό ότι δηλαδή τίποτε δέν έχει άλλξει. "Ότι οί παράγοντες τοῦ 1974-76 είναι ίδιοι μέ κείνους τοῦ 1954-56 καί 1964-66. "Είμεναι κολλημένοι σάν σφαιρίδια έπάνω στό παρελθόν. Ύπάρχει γι'αυτούς μέν καί μόνο μηχανιστική σχέση. Για μέν τή δεξιά: σχέση έξάρτησης από τά μονοπώλια, γιά δέ τήν "Αριστερά: σχέση άνεξαρτησίας καί έπεμένους καθορή έκπροσώπηση τοῦ λαοῦ. Δέν υπάρχει δεξιάς πολιτής, πολιτικός κλπ., παρά μόνο πρόκτορας ξένων άντιλαϊκών συμφέροντων.

Δέν κεραικώμενα θεωριώνται τί άπέγινε έκείνη ή προθεσινή μονολιθική δεξιά μέ Κανελιόπουλο, Βλάχου, "Ανάτορα, Καραμυλλή, Κωνσταντόπουλο, Παπαδόπουλο, "Ιωαννίδη, ΣΙΑ, ΝΑΤΟ κλπ. ^{οχι} δέν είναι μαρξιστές! Γιατί δέν βλέπουν ότι ή κίνηση προς τά έμπρός γίνεται μέ τήν άένωση γέννηση νέων άντιθέσεων σέ όλα τά έκπεδα προς όλες τές κατευθύνσεις; Όπως συμβαίνει μέσα στην "Αριστερά _ που προχτές ήταν κι'αύτή μονολιθική _ τό ίδιο καί στη δεξιά. Δηλαδή μέσα στίς συντηρητικές δυνάμεις τής έλληνικής κοινωνίας ή κοινωνική εξέλιξη, οί διεθνείς σχέσεις, ή πολιτική τής συνόπασης, ή άνάπτυξη τής Εύρώπης σέ νέες βάσεις, οί εξελίξεις μέσα στόν ευρωπαϊκό καπιταλισμό καί τήν ευρωπαϊκή "Αριστερά, ή φιλειργενική πολιτική των βαλκανικών λαών, ή τουοικική έπιθετικότητα μέ ένίσχυση των ΗΠΑ, ή δικτατορία, ή φασιστικός-χουντικός κίν-

δυνατός, ή διαίρεση της ελληνικής 'Αριστερής και το τέλος του μύθου περί κομμουνιστικού κινδύνου, οι νέες ανάγκες και δυνατότητες της εγχώριας βιομηχανίας και ή πώλη των υπόλοιπων οικονομικών κύκλων για να αποκαλυφθούν από τις ληστρικές σχέσεις που είχαν ή θέλουν να επιβάλουν το ξένα μονοπώλεια, ή άνοκτουση και κυριαρχία νέων προοδευτικών φιλελεύθερων ριζοσπαστικών ιδεών, ή βοθειά καλλιέργεια των μαζών χάρη στα νέα μαζικά ένδηματικά μέσα, ή ή έννοια μέσα στις μάζες της βροικης ιδέας για την άνάγκη δημοκρατικών διαδικασιών, οι νέες παραγωγικές σχέσεις που οδηγούν στην προλεταριοποίηση όλων των μεσοκλιτών, έργαζομένων, στην βία και δημοκρατική έκμετλλευση τους από το κεφάλαιο, την γενίκευση της άλλωτρώσεως και την συνειδητοποίηση της άνάγκης για ένα νέο κοινωνικό σύστημα, τον -ουσιολισμό - πώς είναι συντόν όλου σφτά, και πώς έλλαι, να μην οδηγώσουν σε βαθιές διαφ.ωτικές, επαναστατικές θάλαρα, άλλωτρές οι όλο τον κοινωνικό χώρο και φυσικά και μέσα στις συντηρητικές δυνάμεις; Άλλα στη διεύα, το έδαφος της, το στελέχη και τους ~~υπόλοιπους~~ ^{ήχτες} της;

"Αταν όέν λέρουμε ύπ'όψη μας αυτές τις άλλωτρές (ή μάλλον αυτή την 'Αλλαγή σε εύρωπαϊκή, τευλάχιστον, ηλίθια και έχει δημοσιογράφει με θεμελιώδη νέα κοινωνική προγραμτικότητα που περιμένει ένα σημερινό έδαφος για να την άνελύσει) όέν μπορούμε φυσικά να όουμε πώς είναι δυνατόν ό Καραμανλής να θέλει πραγματική αυτά που θέλει και πραγματοποιεί; "κό την έξοσο όαδ το ΝΑΤΟ έως την καθιέρωση της 'ημοτικης, περνώντας από την νέα έξωτερική πολιτική και την στροφή στις πλουτοπαραγωγικές πηγές και παραγωγικές δυνάμεις της χώρας. και γι' αυτό προστα όμε να όόουμε μηχανιστικές έξωπραγματικές, και τελικά δογματικές

έξηγήσεις. Γιατί φυσικά με τό Πρόγραμμα και τή μορφή που έχει ως σημερά η 'Αριστερά, ό Καρμανλής τήν έχει ήδη ξεπεράσει. Δηλαδή ισχυρίζομαι ότι μέσα στις σημερινές συνθήκες μιιά ύποτα ήγαστο της 'Αριστερας δεν θα έκανε ούτε ένα βήμα πέρα πάνω απ'όσα έκανε ως σήμερα ό Καραμανλής. Γιατί έπιλοδοστα ύπως είπα και πιο πριν οι ήγετικός ομάδες της 'Αριστερας άπορλέκουν σε μιιά μηχανιστική κυβερνητική ένδληψη εύθυνών όείχως νά έχουν προχωρήσει ούτε κατά ένα βήμα στην άναζήτηση και θεμελίωση μιίς σφαιρικής πολιτικής που νά δικαιώνει τόν τίτλο της 'Αριστερας. "Ας δοθεε πράγματι ποιά θα ήταν σήμερα ή πολιτική (όποιοσδήποτε γκούρα) στους τομείς λ.χ. τών ένθνικοποιήσεων, της βιομηχανίας, της άγροικης οίκονομίας, τών σχέσεων με τένο κεφάλαιο, τήν ένδοτερική πολιτική, τήν ΕΟΚ, τό βαλκάνιο, τήν Παϊδεία, τόν 'Εκπολιτισμό, τήν Αύτοαυτοίαση, τίς 'Ατομικές Έλευθερίες, τόν έλεγχο λαζικών μέσων πληροφοριών, τήν καταχώρηση της Δημοκρατίας, τήν 'θνική 'Ανεξαρτησία (Ιουρκό), τό ΝΑΤΟ κλπ.

Φοβόμαι ότι όταν προβαίνουμε σε δριςμένη γνώμη καταλυτική κριτική σε σχέση με τήν κυβερνητική παράταξη, όδν έχουμε καν σκεφτεί σοβαρά, έλεγγεματικά, ύπεδθυνα, έπάνω σ'αυτά τό προβλήματα. Όπως έπίσης μιίς διεφεύγει έντελλώς τό γεγονός ότι στη χώρα μας ύπάρχει μιιά ιδιόζουσα δυναμική γιά τήν ύποτα ύπεδθυναί είμαστε έλοι μας και όχι μόνο ή δεξιά.

(Όπως γιά όλα αυτά έχω διεξοδικά μιλήσει στην "κάντησή μου στο έπηρεσμα του Βανάλη που θα ήθελα νά ληφθεί σαν άπόδση μέσα στή σκεπή αυτών τών σκέσεων.).

Μέσα σ'αυτή τή "δυναμική" (συσχετισμός δυνάμεων) οι έντοπες δυνάμεις και ιδιαίτερα ό Στρατός παίζουσι ρόλο καθοριστικό γιά

τό μέλλον του τόπου. Άγνοούμε μήπως ότι η συλλογιστική της
 Ευγενεωτικής της Άριστορας _ μέσα στην άγωνιά της προπαθείς της
 να πάρει όσες-όσες την έξουσία _ θεωρεί ότι είναι άδωκα δυνατόν
 να "αδρούμε άπό εμάς" τό στρατό; "Άρα να έχουμε έξασφάλισι
 (όπως λ.χ. στην πορτογαλία) "τή δυναμική κίνηση της επανδ-
 τησης"; Και άγνοούμε μήπως άδωκα καθ' ύλην να δώγησει με
 τέτοια πολιτική; άρκετά νομίζω και στο σημείο αυτό να πούμε καθ' ύλην
 και άρκετά τή γνώμη μας. τό μερ καθ' ύλην άρκετάς ότι είμαστε "προσο-
 κητοράς" γιατί άποκαλύπτουμε τό επαναστατικό τους σχέδιο. Όμως
 άρκετά νομίζω (άρκετά και μάταια) σπουδασαν επαναστατική τέχνη
 πάνω στο κροδά τό κεφάλι. ~~α~~

Κά ένα άλλο πρόβλημα καθ' ύλην μπορείς μας και καθ' ύλην
 είμαι βέβαιος ότι στους 10 έξεχόντες οι 9 θα καθ' ύλην καλλίτερα
 να τό κακοκουλίσουμε γιατί φοροώνται τήν έπολογική τρομοκρατία.
 Γε' αυτό τό λόγο είναι άνάγκη να παρθείς στην έξέταση, "άν
 δέν πούμε τό πράγμα με τό όνομα τους θα βρισκόμαστε σε οίση
 άμυνα, άπολογητική στάση, μυσόπισμα, και τελικά καθ' ύλην προσηκί
 για να βγούμε στις μέρες. Κά καθ' ύλην τό πρέπει να πούμε ότι
 η όπθεν επαναστατική τακτική των γνωστών ήγεσιών ήταν μερ με
 λέξη έγκληματική για τό λαό και φυσικά και για τό κέντρο.

"Όσον άρκετά τό στρατό, δέν ύπάρχει καθ' ύλην μονάχα ένας τάχος
 για να δώγηθουμε κάποτε στην έξασφάλιση καθ' ύλην κινδύνου
 άπό τήν παρουσία της χουντικής - πενταγωνικής - νουτροπίας.
 Τό ήλιο πολιτικό κλίμα _ ή άπομόνωση καθ' ύλην άριστορισμού _ ή
 άποκομματικόποίηση της συνδικαλιστικής ζωής _ ή διατήρηση της
 ένικής άνάγκης καθ' ύλην μπροστά στους ξένους και της δημοκρατικής
 ένότητας καθ' ύλην σκού. έξωτερικούς κινδύνους _ ή άνάγκη καθ' ύλην

ἀντινομιλία μέν τοι λαὸς μίση νέος ἄριστορες μὲ θεράζοντα ἐπι-
 κρατικῆ φουεργαρία ... ὁ ἐνταρτικὸς ἐκείνου τοῦ παρελθόντος
 τοῦ χωρίζει τὸ λαὸν καὶ ἀντίθετα ἢ προβολή ἐκείνου τοῦ εἰς ἐνό-
 νει ... συγκεκριμένη πολιτικὴ καὶ νὰ φέρνει προσηυτικὰ κεντὰ
 τὸ δημοκρατικὸ - ἐπιστημονικὸ - κνευματικὸ - καὶ κοινωνικὸ κέντρο
 μὲ τὸν ἑλληνα ἀξιοκρατικὸ. Καὶ κυρίως ἢ χάρωσι ἀπὸ τὴν ἰουστινιὰ
 μίση στασιμὰ ἀπεύθυνσι πολιτικῆς καὶ νὰ ἐκπαρθεῖ τὰ προβλή-
 ματα ὀλόντας θεράζοντα ταντοῦ καὶ πάντοτε τὸ προβλεπόμενα σὲ
 μεγάλῃ καὶ γενικῇ ἀόρα καὶ ὅταν ὀλόνται τὰ περιωδότερα καὶ
 λιγότερο σημαντικὰ, θυσιάζοντας κέντρα τὸ κομματικὸ σὲ ἐθνικὸ.

"ἢ μὲλλον προσηυθόντας νὰ ταυτίσασθῃ τὸ κομματικὸ μὲ τὸ
 ἐθνικὸ, καὶ τὴν ἔννοια ὅτι συμψῆρι σὲ ὄνομα τοῦ λαοῦ, σὲ ὄ-
 νομα τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ καὶ εἶναι τὸ "ἄσος.

Πρόβλημα: "ὅσο εἰσιαιολογῶσι ὅτι γιὰ πολλὰ στελέχη ἢ ἐντάξῃ
 τὸν στήν ἄλλὰ σημαίνει ἀντικατάθεσι μὲ τὰ ἴδια ΚΕΚ ὅχι στή βῆσι
 μίση ὀδιστικῆς ἀναθεώρησι καὶ ἀνακατοθέτησι ἐπὶ τὸ ὄνομα
 τῆν προληψίαν, ἀλλὰ μονόχα σὲ ἕνα μέρος προληψίαν ὅπως εἶναι
 λ.χ. τὸ πρόβλημα τῆς ἡγεσίας, τοῦ δημοκρατικῆ συγκροτήσεως,
 τῆς ἀνεξαρτοποίησης σὲ σχέση μὲ εἰσθητὰ κέντρα, εἴτε (αὐτὸ ἔγινε
 μετὰ τῆ ἀπογραμματορικῆ διακρίψῃ) σὲ σχέση μὲ τῆ κιντορορία
 τοῦ προλαταρισμοῦ. Κατὰ τὰ ἄλλα ὀν βρισκοῦν διαφορῆς. Ἰδιώτερα
 μὲ τὸ "ἄς.

- "ὅσοις ὀν ἔχομε ἡγεσία", ἢ "ἀν παραδοχόμεναι ἡγεσία,
- ἢ "εἰ μὲν ὁ καθῆνας μπορεῖ νὰ ἐκπῶσει τῆ γνώρι του ὀπ: δασα"
- ἢ "εἰ μὲν ἢ μειωθῆσα ἔχει τὰ ἴδια δικαιώματα μὲ τὴν πλειοψηφία" κλπ.

Σ'αίτες και μερικές άλλες απόψεις εξεντλείται ή είδησιός
 φιαγορά μας. Κατά τὰ ἄλλα βρισκόμαστε "οἰτὸν ἴδιο χῆρο". Διεκδι-
 κοῦμε τὴν ἴδια κομματικὴ ἢ ἐκλογικὴ μελοτεία. κλπ.

Τὸ φέριτο εἶναι, γιὰ μένα, ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι πρόκειται ὅτι
 μὲ τὰ ἀπολογοποιημένα συνθήματα τοῦ εἴδαμε ὅτι ἐκδομὴ καὶ τὴν
 περικοπὴ τῆς πολιτικῆς τῆς (ὅταν εἶναι τὴν ἔχει συνολικὴ καὶ σφαι-
 ρικὴ ἀπολυτότητα) νὰ πάρει ὅτι εἶναι ἀπὸ τοῦ βεβαιωμένου ὅτι
 ὅσοι τῶν ὅσο ΚΚΕ.

Κι' ἐξοὗ γεννιέται τὸ πρόβλημα: σὲ ποιὸν ἀπευθυνόμενος; ποῖος
 εἶναι ὁ κῶπος τοῦ κατὰ τὴ γνώμη μας ἐκπεφύκειται φυσιολογικῶς καὶ
 ἀναγκαῖα ἀπὸ τὴν πολιτικὴν μας;

Ποῦ βρίσκεται τὸν ἑαυτὸ τοῦ μέλου στὴν πολιτικὴν μας;

Κατ' ἐρχίν, ὅχι αὐτοὶ τοῦ κατὰ τὸν α ἢ β τρόπο βρίσκονται
 κῶπος ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν ἀπὸ τῶν ὅσο ΚΚ καὶ σὲ ἕνα μέρος τοῦ ΠΑΣΟΚ.
 Ἡ ἀποσπασμένη σημαίνει κομματικὴ ἔντασις ἢ ἐκπεφύκειται, ὅσοι
 αὐτοὶ εἶναι μὲς χιτυποῦν τὸσο πῶς οὐκ ἔστι ὅσο σὲ ἀπολυτότητα ὅτι
 ἡ πολιτικὴν μας παίρνει τὴν ἀποσπασμένης τῆς ἀπὸ τῆς γνωστῆς λέγει
 ὅς πολλοὶ σχετισμένους πλατφόρμες αὐτοῦ τοῦ χῆρου, εἶναι τὸν ἐκπε-
 φέει, εἶναι προχωρεῖ φασαρία στὴν ἀποσπασμένη νέων ὅσοι καὶ νὰ
 ἐκπεφύκειται καὶ νὰ ὑπηρετοῦν τὸν ἐργαζόμενον λαὸν, καὶ μὲ ἄλλα λόγια
 εἶναι ἐκπεφύκειται ὅσο καὶ πῶς κατὰ τὸν εὐρύτερον χῆρο τῆς περιου-
 σιατικῆς ἄριστος καθὼς καὶ τῆς νέας - φέριτος - ἀγνὴς ἀταξί-
 νόμητες κομματικὴν κοινωνικὴν δυνάμεις. Ἐκπεφύκειται κριτικῶς, ὅσοι
 γιὰ τὴν ὁρμητικὴν τῆς πολιτικῆς μας, εἶναι ἡ σκληρὴ σέβας ἐπὶ τῆν
 μας τῶν ὅσο ΚΚΕ καὶ τοῦ ΠΑΣΟΚ. ὅσο πῶς κατὰ μὲς χιτυποῦν, τὸσο
 σὲ πῶς κατὰ ὁρμητικῶς βρισκόμαστε. ἀποτυχῶς συμβαίνει αμφοτέρω τὸ
 ἐκπεφύκειται. Πολλὰ ἀπὸ τὰ στελέχη μας, ὁρμητικῶς μέλλοι σὲ χῆρο τοῦ

κυριαρχείται από τους μηχανισμούς, βάζουν σαν κριτήριο για την έρθότητα της γραμμής μας τόν... Έπαινο του μηχανισμού....

Υγλοοι και οι προκύπτει ένα νέο έρθημα: Είναι δυνατή μέσα στις δοσμένες συνθήκες να μαζικοποιηθεί (όργανωτικά) ή θα; Προσωπικά δεν πιστεύω σε μια τέτοια δυνατότητα για το άμεσο μέλλον. Για λόγους πολιτικούς και οργανωτικούς.

Σήμερα οι υποειρήσεις γίνονται γύρω από δυο πόλους: τον κυβερνητικό και τον αντικυβερνητικό. Η βάση την ούσα την χρησιμότητα και αναγκαιότητα της κυβερνητικής πολιτικής.

Για τους πιστεύουν ότι η κυβέρνηση είναι περισσότερο θετική από αρνητική, κέντρο συσπειρώσεως είναι ο Καραμανλής. Για κάποιους που ξεχωρίζονται ότι είναι περισσότερο "η μονάχα αρνητική, κέντρο συσπειρώσεως πρέπει να είναι το "ΕΣ και το ΠΑΣΟΚ.

Τά ένδοξα κόμματα, όσες επικουρήσεις κι 'άν έχουν κι 'όση και όποια κριτική κι 'άν διατυπώνουν απέναντι στην κυβέρνηση, γίνονται τελικά όθματα αυτής της κόμησης. Γιατί για το λαό αυτή τη στιγμή δεν έχουν σημασία τόσο οι έποχρήσεις - φητοσιόσεις, έλλά το βασικό ΝΑΙ ή ΟΧΙ και η τή βασική ΟΧΙ.

Έπομένως για όσο διάστημα ο λαός θα πιστευθεί ότι δεν λήθησε το πρόβλημα της δημοκρατίας, ή για να το ποθμε πιο καθαρά όσο δεν θα έχει πραγματικά λυθεί το πρόβλημα της δημοκρατίας (ανεξάρτητα από το ποιός ή ποιοί είναι υπεύθυνοι για αυτό) ο λαός θα συσπειρώνεται γύρω από την κυβέρνηση και μόνο οι διαφωνούντες κλπ. θα πηγαίνουν προς το έκει όπου τουλάχιστον φραστικά θα βρίσκουν ικανοποίηση στο αντικυβερνητικό και ιδιαίτερα στο αντικαραμανλικό τους κόθος. (Διότι κατά τη γνώμη μου πρόκειται περί κόθους).

-14-

Ἡ ὕρα τῶν κομμάτων καὶ τῆς ΕΔΑ θὰ εἶναι ἡ ὕρα τῆς νέας ἐπιλογῆς. Δηλαδή "εἰ εἶδους δημοκρατία θελοῦμε..." θὰ εἴμαστε τότε ἔτοιμοι; θὰ ἔχουμε δεῖξει ὅς τότε στό λαό ὅτι ἐμεῖς στή δύσκολη ὕρα δέν ἀποβλέπουμε σέ κομματικά κέρδη ἀλλὰ θυσιαστικά για τὸ γενικό συμφέρον; Για τὸ πρῶτο χρειάζεται μεγάλη ἰσολογική προετοιμασία. Για τὸ δεύτερο θαρρεῖα καὶ ἀταλάντευτη υπέρσπλιση τῆς δημοκρατίας. "Ἔστω κι' ἔν ἡ ἐπιβίωση τῆς συνδέεται ἔχι μόνο με τὸν Καραμανλή, ἀλλὰ καὶ με τὸ Σατανῆ (Σατανὸν νομίζω ὅτι ἀποκαλοῦσε ὁ ἀειμνηστὸς Πρόεδρος τῆς ΕΔΑ Πασαλιός τὸν Γεώργιο Παπανόρη καὶ μῆς καλοῦσε, παρ' ὅλα' αὐτά, με τὸν τὸν ὑποστηρίζουμε δίνοντάς του ἄδρα καὶ τὴν ἄλογική μας δδναμή...).

Ἡ δυσκολία μας νὰ μαζικοποιηθῶμε καὶ για ὀργανωτικούς λόγους δέν προέρχεται τόσο ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι μῆς λείπουν ἐντελῶς οἱ οικονομικοὶ πόροι οὔτε διαθέτουμε (ἄλλωστε δέν τὸ θελοῦμε) ἐπαγγελματιὰ στελέχη. Προέρχεται κυρίως ἀπὸ τὴν ἀντιληπτική τήση ποὺ κυριαρχεῖ μέσα στὰ στελέχη μας καὶ ποὺ ὑποφιδόμεαι ἐκφράζει δυστυχῶς ἕναν ἀπὸ τοὺς βασικούς λόγους τῆς διαφωνίας τους με τὰ δύο ΚΚΕ;

ἀν νομίζω ὅτι ἐκεῖ βρίσκεται οὔτε τὸ πρόβλημα τῆς ἀνανέωσης οὔτε τὸ πρόβλημα τῆς δημοκρατίας, καὶ τῆς συμμετοχῆς τῆς βίσης στὰ κέντρα ἀποφάσεων. Δέν εἶναι ἡ κακή καὶ αὐταρχική ἡγεσία ποὺ δημιουργήσε σέ κακή πολιτική μέσα στήν Ἄριστερά. Ἀλλὰ ἀντίθετα ἡ κακή πολιτική δέν μπορούσε νὰ ἐκφραστεῖ ἄλλοιῶς παρά με μιά κακή ἡγεσία. θὰ μεν πεῖται ποῖος εἶναι ὑπεύθυνος για τὴν κακή πολιτική; Για μὲνα ὄλα τὰ στελέχη, κάθε στιγμή, εἶναι ἀποφασισμένα νὰ υπέρσπλιζονται κατ' ἀρχὴν τὰ δικαιώματά τους, νὰ μὴν συμβιβάζονται, καὶ νὰ μὴν ὑποχωροῦν, τότε καὶ ἡ πολιτική μας θὰ εἶναι καλή καὶ ἡ ἡγεσία μας καλή, δηλαδή θὰ ἐκφράζει

κάθε στιγμή την καλή πολιτική. Είναι θέμα ποιότητας σχέσεων. Θέμα δυναμικής. Θέμα θάρρους. Και όχι θέμα στατικό-δογματικό: δηλαδή μία για πάντα και για όλες τις περιπτώσεις δεν πρέπει να υπάρχει ήγεσία! Για μένα αυτός ο αντιηγετικός άνεμος δεν είναι μόνο αντιεκπονημονικός (δηλαδή **Τόν** διαφεύδει ή επιστήμη της Ιστορίας) αλλά και ύπουτος, 'από την άποψη ότι όσοι τον προβάλλουν είναι κατά τη γνώμη μου διαβρωμένοι από την σταλινική νοοτροπία της προσωπολατρίας. δηλαδή αυτή η "άντιπροσωπολατρεία" βγαίνει από τον ίδιο μηχανισμό σκέψης. Τά ίδια βιώματα. Δεν έχεις παρά να στρέψεις ένα κομμάτι για να γτάσεις και πάλι στην προσωπολατρεία. ¹ Όπως συμβαίνει με τον αντισταλινισμό των νεο-κρυπτο-σταλινιστών. "Ένας αντισταλινικός σταλινισμός. Το πρόβλημα της ηγεσίας είναι για μένα διαφορετικό. Πρωτ' απ' όλα το θεωρώ πρόβλημα-κλειδί. Γιατί πράγματι η πρόσοψη "επαναστατική" έμπειρία (έντός παρενθώσεως γιατί αναφέρεται κυρίως στα σταλινικά κόμματα) μάς δείχνει ότι όλες οι επαναστάσεις καταβροχθήθηκαν από τους ήγέτες. Από κατανυκτών κοινάρχες με μοναδικές μέσα σε όλη την Ιστορία έξουσίες. Μότε όμως και γιατί συμβαίνει κάτι τέτοιο; "Όταν η ηγεσία ταυτίζεται με τον κομματικό και όργότερα τον κρατικό, στρατιωτικό, κλπ. μηχανισμό. Τέ σημαίνει μηχανισμός, όλα μας τό γνωρίζουμε. Στο κλασσικό σταλινικό κόμμα συνδέεται με τό επαγγελματικά στελέχη που θέ γίνουν μεθαβριο ύπουργοί, _ γενικοί διευθυντές _ πρόεδροι κλπ. και που αν χάσουν τη θέση τους και μισών ξαφνικά στην παραγωγή, χάνονται. Έπίσης, οι μετ' όλη διάδοση - λειτουργία, και άφου διαδροματίζοι τον άνοηγο τό Ιστορικό ρόλο της, ή κομματική ηγεσία εξακολουθεί να' καλλιεργεί τον μύθο για τό άνευτιματάστατο." Έτσι δημιουργείται

σχέση εξάρτησης ψυχολογικού χαρακτήρα. Πατερναλισμός, Υποταγή, Προσωπολατρεία. Η " όλα φαινόμενα παραμυθής και διαστρέβλωσης.

Πού όμως δεν θα πρέπει να μας εμποδίσουν να δούμε ότι η ζωή επιβάλλει την φυσιολογική - υγιή - αληθινή και άναγκαία σχέση ανάμεσα στη βάση, τα στελέχη και την ηγεσία που ήταν και έφ' ύσον έκφρασταί όρθά μέσα σ' αυτά τα πλαίσια και μάλιστα τους φραγμούς, τότε μόνον είναι δυνατόν το νόημα να μπορούσει να βρει την αληθινή του λειτουργία μέσα στη ζωή. Πάντως σήμερα με τις γνωστές αναστολές, παρανοήσεις και δισταγμούς, δεν μπορούσε να προσδοκούμε άλλη λειτουργία, έξω από εκείνη ενός πλαδαρού πολιτικού οργανισμού άντικειμένου να μεταμορφώσει ήρεμα και αποτελεσματικά την ίδια την πολιτική του σκέψη.

Κι όμως η παράταξη μας είναι ατίτρεπκη. Πρώτον γιατί ο άνιμος της ιστορίας φυσάει υποχρεωτικά για μας, και δεύτερον γιατί κήληκεκεκακη η βάση της ανάλυσής μας είναι η πολιτική οικονομία. " Η πιά σουτά, ή οικονομία. " Έτσι λ.χ. οι έπίσημοι οικονομολόγοι του κόμματος από τα 1945 προέβλεψαν σε τακτά διαστήματα την πτώση του καπιταλισμού λόγω της επερχόμενης "μεγάλης οικονομικής κρίσης". Τελικά φτάσαμε στα 1976 και η παραγωγικότητα στην αγροτική οικονομία είναι δώδεκα φορές κατώτερη στην "νετολή παρά στη δόση. Η έπιτελεσμα οί σοβιετικοί να περιμένουν από τις ΗΠΑ να τους δώσουν τους 20 εκατ. τόνους σάβρι για να μήν... πεινδούν.

Τελικά οί οικονομολόγοι μας δέν κατέφεραν ὡς σήμερα νά μῶς δόσουν μιάν ἀπλή καί **Εὐήγητη** εἰκόνα τῶν συγχρόνων οἰκονομικῶν φαινομένων καί ἰδιαίτερα τῆς χώρας μας. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀπό τά 100 ἀνώτατα καί ἀνώτερα στελέχη ὅλης τῆς Ἀριστερῆς, ἴσως μόνο ἕνα στό ἑκατό νά ἔχει ὑποφιαστεῖ κἀνί στό χῶρο τῆς οἰκονομίας.

Ἡ σύγχυση ἐπετάθη ἀπό τή στιγμή πού κλαί' στους κομμουνιστές ἦρθαν νά προστεθοῦν καί οἱ γνωστοί νεόφυτοι τῆς Ἀριστερῆς, οἰκονομολόγοι - προφήτες.

Τελευταῖα ἔχει γίνει τῆς μόδας ἡ ἐκφραση: "περιθωρεϊακή... οἰκονομία" συνοδευμένη ἀπό τά "πολυεθνικά μονοπώλια". Ὁ Παπανόρου μίλησε στό Παρίσι γιά οἰκονομία τοῦ βορῆ καί οἰκονομία τοῦ νότου, δηλαδή γιά γεωγραφική οἰκονομία. Φυσικά αὐτό τόν βολέψει. Βορῆς ἴσον σοσιαλδημοκρατία, πολυκομματισμός, συνδικαλιστικές ἐλευθερίες κλπ. Ἐνῶ ὁ νότος εἶναι ἀκόμα ἀνοικτός σέ πειράματα ὅπως λ.χ. ἕνας κενταρισμός προσαρμοσμένος στίς ὑπανάπτυκτες- "περιθωρεϊακές" οἰκονομίες τοῦ νότου! Εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ Αἰν δέν θέλει κοινοβούλιο, ἀπεχθάνεται τόν πολυκομματισμό, καί φυσικά θάλεγε τά συνδικάτα καί κάθε ἄλλου εἴδους ἐνώσεις καί ὁμαδικές ἢ ἀτομικές δραστηριότητες κάτω ἀπό τόν ἄμεσο καί φαισιμένο ἔλεγχο τοῦ κινήματος! Πρέπει ὅμως νά βρεθεῖ μιὰ σπουδαιοφανῆς δικαιολογία. Καί οἷν οἰκονομολόγος βέβαιος ὄν ὅτι κανεῖς δέν θά καταλάβει τίποτα καί μάλιστα θά ντραποῦν νά ὁμολογήσουν πῆν ἄγνοιά τους πάνω σ' αὐτά τά θέματα, αἰχνεῖ τῆ μεγάλη λέξη "περιθωρεϊακή οἰκονομία". Δές καί οἱ λαοί εἶναι φέτες ἢ ντουλάπια πού μπορεῖς νά τοὺς ξεχωρίσεις καί μά τοὺς κατατάξεις μιά γιά πάντα. Περιθωρεϊακή οἰκονομία σημαίνει ἀδυ-

Тезисы о государственной политике в области культуры
 и искусства.

1. Развитие культуры и искусства является одной из
 важнейших задач государственной политики.

2. Государство должно обеспечивать условия для
 свободного творчества и развития культуры.

3. Необходимо поддерживать инициативу и
 активность творческих работников культуры.

4. Государство должно оказывать материальную
 поддержку деятелям культуры и искусства.

5. Необходимо развивать культурные связи
 с зарубежными странами.

6. Государство должно обеспечивать доступ
 к культурным ценностям для всех слоев населения.

7. Необходимо поддерживать инициативу и
 активность творческих работников культуры.

8. Государство должно оказывать материальную
 поддержку деятелям культуры и искусства.

9. Необходимо развивать культурные связи
 с зарубежными странами.

10. Государство должно обеспечивать доступ
 к культурным ценностям для всех слоев населения.

ναμία οικονομικής ανάπτυξης σε εθνική βάση _ στο βαθμό λ.χ. που οι οικονομίες των ευρωπαϊκών χωρών παρ'όλο που τον έναγκαλιισμό τους από την οικονομία των ΗΠΑ μπορούν έντοτοίς να διατηρούν τον εθνικό τους χαρακτήρα. Σε μίς κάτι τέτοιο είναι διαγορευτικό. Γιατί; τό ίδιο ισχύει πράγας για την Ισπανική ή την πορτογαλική οικονομία; Όμως οι Ισπανοί κομμουνιστές μιλάνε ήδη για έξευρωπαϊσμό της Ισπανικής οικονομίας. Ποιά είναι τα κριτήρια, ποιοί οι παράγοντες που έμποδίζουν την οικονομία μας να ακολουθήσει, έστω και με μεγάλη καθυστέρηση ή με πιο άργους ρυθμούς, την εξέλιξη της ευρωπαϊκής οικονομίας;

Κι' αυτή ή οικονομική μας εξέλιξη από τα διεθνή, πολυεθνικά, αμερικανικά και τώρα ευρωπαϊκά μονοπώλια μπορούμε να μάθουμε πώς λειτουργεί; Ποιές συγκεκριμένες οικονομικές μονάδες βοσκοκονται κάτω απ' αυτόν τον έλεγχο, με ποιανού είδους συμβάσεις.

Πόσο κεφάλαιο μπαίνει και πόσο βγαίνει και με ποιό τρόπο. Και πώς οι σχέσεις αυτές _ αν υπάρχουν και σε ποιό βαθμό και ποιότητα υπάρχουν _ έμποδίζουν να αναπτυχθούν άλλες σχέσεις, όπως λ.χ. αυτές που υπάρχουν για την Ιταλική, την βελγική, ή την λουξεμβουργιανή οικονομία;

"Μίς θέλουν ένδιάμεσο κρίκο μεταξύ Ευρώπης και Μέσης Ανατολής". Ποιοί μίς θέλουν; Και με ποιό τρόπο μίς επιβάλλουν τη θέλησή τους; Και τί σημαίνει "κρίκος". Πώς λειτουργεί. Συγκεκριμένα. Δένε δηλαδή "θα βάλουμε στην Ελλάδα μονάχα αυτού του είδους τίς επενδύσεις με προορισμό να κατευθυνθούν άπο-κλειστικά προς τη Μέση Ανατολή";

'Απορώ, είλικρινά, για τό πώς οι θεωρίες αυτές αντιμετώπιζουν τον παράγοντα άνθρωπο. Πού είναι τό ανθρώπινο στοιχείο, ή ιστορική παράδοση, τό ύψος του μορφωτικού και πολιτιστικού επίπεδου,

η εξέλιξη των ανθρώπων, οι ανακρίσιμα ιστορικές, πολιτικές και οικονομικές τους εμπειρίες;

Τό Ισραήλ και οι Αραβες κατοικούν στον ίδιο χώρο. Ποιά είναι η διαφορά τους; Το ότι οι πρώτοι κουβαλούν μέσα τους μια ύψιλη τεχνολογική - πολιτιστική - κοινωνική παράδοση. Κι' αυτό και μόνο το γεγονός τους δίνει ένα τεράστιο προβάδισμα παρ' ότι ο γεωγραφικός χώρος είναι κοινός.

Αν είναι η γεωγραφία που κάνει την ιστορία, τότε την οικονομία, παίζει φυσικά κι' αυτή το ρόλο της. Όμως ο κοινωνικός άνθρωπος, ή ανθρώπινη κοινωνία, επιτελεί τη βασική δύναμη. Η έλληνική κοινωνία, αν έμεινε πίσω, αυτό οφείλεται σε συγκεκριμένα ιστορικά γεγονότα. Η Ίδια, σάν ένα σύνολο, εξείλεξε σε κάθε ευκαιρία ότι έχει προηγμένο πολιτικό και πολιτιστικό έπίπεδο. Και τώρα βρίσκεται στο δρόμο για τήν κατάκτηση ενός ύψιλου έπιπέδου τεχνολογικού έπιπέδου. Οι Έλληνες, που κι' αν πήγαν, κουβαλώντας μέσα τους τήν έλληνική κοινωνική παράδοση, έγιναν στοιχεία πρόδοσης σε όλους τους τομείς. Τι μας λείπει; Νά λύσουμε βασικά το πολιτικό μας πρόβλημα. Νά εμπροσώσουμε στρέψεις δημοκρατικές σχέσεις. Νά αναρροήσουμε τις κοινωνικές σχέσεις σε όλα τα έπιπέδα. Νά επιβάλλουμε με τήν ένδυνάμη και τήν συναίσθηση τήν έθνική μας ανεξαρτησία στον βαθμό που λειτουργεί στην εποχή μας.

* Επομένως η βάση για κάθε εξέλιξη και κυρίως τήν οικονομική, είναι η επίλυση του πολιτικού μας πρόβληματος, δηλαδή τής δημοκρατίας.

Νέ στεριωμένη και ανάπτυγμένη δημοκρατία, ή οικονομική μας ανάπτυξη όχι μόνο μπορεί νά παρακολουθήσει τις οικονομίες τής Ευρώπης, άλλά είναι δυνατόν νά προχωρήσει σε νέους δρόμους μέ

βάση τις αρχές του ελληνικού σοσιαλισμού για τον οποίο υπάρχουν και οι κοινωνικές αλλά και οι πολιτικές δυνάμεις για να τον εφαρμόσουν. Όμως ο σοσιαλισμός αυτός θα είναι το αποκορύφωμα μιας μακρής δημοκρατικής διαδικασίας. Πρέπει στο σημείο αυτό όχι μόνο να επαναλάβουμε τη κλασική γνωστή μας θέση αλλά και να υπογραμμίσουμε με ιδιαίτερη έμφαση ότι κάθε άλλη λύση έγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους για το λαό.

ματική έκφραση σε ένα "προοδευτικό" δεσποτισμό, με αποτέλεσμα την λαϊκή κυριαρχία.

Το Αρσενικό κινεί
το κινεί Αρσενικό
και είναι Αρσενικό

και είναι Αρσενικό

και οι Αρσενικοί Αρσενικοί
Αρσενικοί Αρσενικοί

και Αρσενικοί

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΣΤΙΣ ΘΕΣΙΣ

(Σελ. 2 μετά τή θέση Ι. δ.)

Ι. ε.

'Η ΕΔΑ θεωρεῖ ὅτι ἡ ἔντονη κομματικοποίηση τῆς σημερινῆς ἐξουσίας μέ τή μονοπώλησή της ἀπό τά χθεσινά στελέχη τῆς ΕΡΕ ἀποτελεῖ παραβίαση τῆς ἐντολῆς τοῦ λαοῦ πρὸς τόν Πρωθυπουργό τῆς Χώρας. Τό νόημα τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ ἔχει σαφῶς ἐθνικό καί ὄχι κομματικό χαρακτήρα. Μέ τήν ἔννοια ὅτι ὁ ἑλληνικός λαός ἐπιζητοῦσε βασικά τή λύση τῶν μεγάλων ἐθνικῶν θεμάτων τῆς Δημοκρατίας καί τῆς 'Εθνικῆς 'Ανεξαρτησίας.

Αὐτή τή στενά μονοκομματική ἐξέλιξη καί πορεία τῆς Κυβέρνησης Καραμανλῆ, οἱ πλατειεῖς δημοκρατικὲς μάζες τῆς χώρας ἰ τήν ἀποκρούουν, τήν καταπολεμοῦν γιατί ὄχι μόνο δέν προάγει ἀλλά ἀντίθετα πιεσγυρίζει τή μεγάλη ὑπόθεση τῆς Δημοκρατίας καί τῆς 'Εθνικῆς μας 'Ανεξαρτησίας. Τήν περιορίζει στά πλαίσια καί στά παλιά πρότυπα τοῦ μονοκομματικοῦ Κράτους τῆς Δεξιᾶς.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὀρισμένα κόμματα τῆς 'Αντιπολίτευσης ἀπό καιρό καί σέ πολλά σοβαρά ζητήματα ἔδωσαν ἕνα ἔντονο χαρακτήρα κομματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

'Η Κυβέρνηση Καραμανλῆ μέ τή σειρά της ὑπερθεμάτισε. Καί ἔτοι τά μεγάλα ἐθνικά θέματα κινδυνεύουν μέσα σ' αὐτό τό φαῦλο κύκλο τοῦ στενοῦ κομματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

'Η ΕΔΑ εἶναι σαφῶς ἀντίθετη σέ μιά τέτοια ὀλισθηρῆ καί ἐπικίνδυνη πορεία. Ἐπιδιώκει τήν ἔξοδο ἀπ' αὐτόν τό φαῦλο κύκλο. Καί προβάλλει μιά πολιτική σ' ἕνα εὐρύτερο καί υψηλότερο πανδημοκρατικό καί ἐθνικό ἐπίπεδο.

ALPHABETISCHES VERZEICHNIS
DER BÜCHER

(Zur 1. Aufl.)

I. 1.

Die erste Gruppe der Bücher enthält die
Bücher, die in der Bibliothek der
Hochschule zu Bonn vorhanden sind.
Die zweite Gruppe enthält die Bücher,
die in der Bibliothek der
Hochschule zu Bonn vorhanden sind.
Die dritte Gruppe enthält die Bücher,
die in der Bibliothek der
Hochschule zu Bonn vorhanden sind.
Die vierte Gruppe enthält die Bücher,
die in der Bibliothek der
Hochschule zu Bonn vorhanden sind.
Die fünfte Gruppe enthält die Bücher,
die in der Bibliothek der
Hochschule zu Bonn vorhanden sind.
Die sechste Gruppe enthält die Bücher,
die in der Bibliothek der
Hochschule zu Bonn vorhanden sind.
Die siebente Gruppe enthält die Bücher,
die in der Bibliothek der
Hochschule zu Bonn vorhanden sind.
Die achte Gruppe enthält die Bücher,
die in der Bibliothek der
Hochschule zu Bonn vorhanden sind.
Die neunte Gruppe enthält die Bücher,
die in der Bibliothek der
Hochschule zu Bonn vorhanden sind.
Die zehnte Gruppe enthält die Bücher,
die in der Bibliothek der
Hochschule zu Bonn vorhanden sind.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ.

Οι λαοί της Εύρώπης προσανατολίζονται άργά αλλά σταθερά και άποφασιστικά προς τὰ Αριστερά.

Δέν είναι μόνο τὰ φαινόμενα τῶν ἐκλογῶν - Ἰταλία-Πορτογαλλία-Γαλλία- ἀλλά καί ποῦ βαθύ και πλατύ. Στήν Σουηδία λ.χ. ποῦ μόλις προχτές νικήθησαν οἱ σοσιαλδημοκράτες, σήμερα ἡ Δεξιά ἔχει γίνει σχεδόν ξανά μειοψηφία. Ἐνῶ στή Γερμανία ὅπου ὅπως φαίνεται ὁ ἰμπεριαλισμός ἔχει καί πάλι στρέψει ὅλη τήν προσοχή του προσπαθώντας νά τήν ξανακάνει ἐπιθετικό προγεφύριμα τῶν πιά μαθῶν δυνάμεων, φουντώνει ἕνα πλατό κίνημα διαμαρτυρίας μέ βάση τήν προοδευτική νεολαία καί αὐτή τή στιγμή ἔχει σάν πρῶτο της στόχο τὰ πυρηνικά ἐργοστάσια.

Αὐτή ἡ στροφή προς τὰ Ἄριστερά εἶναι γενική. Δηλαδή σημειώνεται σέ χῶρες μέ διαφορετική οἰκονομική καί πολιτική κατάσταση. Ὅπου ὅμως ὑπάρχει ἕνας κοινός παρανομαστής: ὁ καπιταλισμός. Παρατηροῦμε ἐπίσης ὅτι ὅσο πιά τέλεια λειτουργεῖ ἡ κοινωνία τῆς καταναλώσεως, καί ἀποτελεῖ τό ἀριστοβόγγημα τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος, τόσο οἱ λαοί γίνονται περισσότερο θλιμμένοι καί δυστυχισμένοι. Τόσο τὰ ψυχικά τραύματα παίρνουν ἐνδημικό χαρακτήρα. Ἔτσι καί ὅλο καί περισσότεροι ἄνθρωποι νά βάζουν τό ἐρώτημα: "Ποῦ πᾶμε; Ὁ εὐρωπαϊκός καπιταλισμός ἀναγκάσθηκε τελικά, κάτω ἀπό τήν πίεση τῶν μαζῶν, νά ἀναπροσαρμόσει πολλές φορές τήν τακτική του. Οἱ ἐπενδύσεις τῶν ΜΜΕ - καί εἶναι περίπου τὰ κεφάλαια καί κλέβουν ἀπό τοῦς νοτιοαμερικανούς- βοήθησαν τήν εὐρωπαϊκή κεφαλαιοκρατία νά δημιουργήσει τὰ γνωστά "

THE PROSECUTION

THE STATE OF TEXAS

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

That the defendant, [Name], is a resident of the State of Texas.

τά "οικονομικά θαύματα" που τελικά όρισμένοι λαοί -βλέπε σήμερα την 'Ιταλία- τὰ πληρώνουν πολύ άκριβά. 'Υπάρχουν όμως και χώρες όπως λ.χ. οι σκανδιναυικές όπου οι εργαζόμενοι έχουν σοβαρές κατακτήσεις." Όμως και εκεί - θα λέγαμε προπαντός εκεί- οι λαοί δυστυχοῦν. Γιατί τελικά τόσο το οικονομικό έπιπέδο όσο και οι ελευθερίες δέν τους οδηγούν πουθενά! 'Αντίθετα αισθάνονται ότι είναι πιασμένοι σέ δόκανο. "Ότι είναι υποχρεωμένοι νά τρέχουν άδιάκοπα πίσω άπό τίσ τεχνικές άνάγκες που άδιάκοπα δημιουργεί ή καπιταλιστική οικονομία για νά αναγκάζει τόν πολίτη νά μήν κάνει τίποτε άλλο παρά νά παλεύει άσταμάτητα για νά τίσ ικανοποιήσει.

'Επομένως μπορούμε νά πούμε μέ βεβαιότητα ότι τό καπιταλιστικό σύστημα έχει ιστορικά χρεωκοπήσει εκεί άκριβώς που θά νόμιζε κανείς ότι έχει θριαμβεύσει! Δηλαδή στίς χώρες που λειτουργούν άφωνα, οι δημοκρατικοί θεσμοί -κοινοβόλιο, συνδικάτα, κοινωνικές άσφαλίσεις, ύγεια, παιδεία- και που κατά κάποιο τρόπο για μάς που έχουμε άκόμα τόσο πολλά προβλήματα νά λύσουμε θά μπορούσαν νά είναι ιδανικά πρότυπα. Κι' αυτό γιατί δέν λύνει τό βασικό ανθρώπινο πρόβλημα τής βαθείας και μοναδικής άπελευθέρωσης του άνθρώπου που μόνο μία νέου τύπου κοινωνία μπορεί νά πραγματοποιήσει.

"Έτσι ή συνειδητοποίηση άπό όλες και περισσότερες μάτες ότι ό καπιταλισμός τελικά τίσ παγιδεύει οδηγεί τους λαούς τής Εύρώπης σέ άναζήτηση τής λύσης του βασικού τους προβλήματος προς τήν 'Αριστερά.

Αυτή είναι ή πρώτη διαπίστωση.

"Η άμέσως επόμενη διαπίστωση άφορά τήν ίδια τήν 'Αριστερά. 'Η εύρωπαϊκή 'Αριστερά -κομμουνιστές, σοσιαλιστές και έξτρεμιστές- δέν φαίνεται ότι είναι έτοιμη νά ανταποκριθεί σ' αυτό τό κίνημα των μαζών. 'Η κρίση που χαρακτηρίζει τήν ελληνική 'Αριστερά είναι γενική. Στή Σουηδία οι φιλοσοβιε-

τικοί κομμουνιστές δημοιούργησαν νέο Κομμουνιστικό Κόμμα. Στην 'Ισπανία φαίνεται ότι προετοιμάζεται επίσης κάτι τέτοιο. Σε αντίστροφη κίνηση όμως δεσ μαοϊκών αποσπώνται από τὰ νομοταγή προς τὸ Πεκίνο κομμουνιστικά κόμματα καὶ ὀργανώσεις. Εάν αντίστροφη τάση θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ θεωρηθεῖ καὶ ἡ συνάντηση στὴ Μαδρίτη τῶν τριῶν "μεγάλων" τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ Κομμουνισμοῦ, ὅπου χαρακτηρίστηκε σὰ ληξιαρχικὴ πράξη τῆς γέννησης τοῦ "εὐρωκομμουνισμοῦ".

Μποροῦμε νὰ πούμε ὅτι τὰ προβλήματα ποὺ συγκλονίζουν ἀπὲς τὴ στιγμή τὴν Ἑυρωπαϊκὴ 'Αριστερὰ εἶναι δύο.

Τὸ πρῶτο ἀφορᾷ τὴ σχέση τῶν ΚΚ μὲ τὰ δύο διεθνή κέντρα τοῦ κομμουνισμοῦ: τὴ Μόσχα καὶ τὸ Πεκίνο. Ἡ σχέση ἀπὲς ὅλα ἀπαγορεύεται βασικά ἀπὸ τὸν διεθνιστικὸ χαρακτήρα τῆς 'Αριστερᾶς. Τὸ "Κομμουνιστικὸ Μανιφέστο" κάλεσε τοὺς προλετάριους ὄλων τῶν χωρῶν νὰ ἐνωθοῦν καὶ νὰ παλέψουν γιὰ τὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση. Ἐπὶ σκέψῃ τοῦ Μάρξ καθὼς καὶ ὄλων τῶν κλασσικῶν τοῦ μαρξισμοῦ, ἡ ἐπανάσταση εἶχε ὄχι μόνον διεθνιστικὸν χαρακτήρα ἀλλὰ καὶ διεθνή διάσταση. Ὁ Ἰδιος ὁ Λένιν δραματίζονταν καὶ πάλευε γιὰ τὴν ἐπανάσταση τῶν λαῶν τῆς Ἑυρώπης μὲ βάση τὴν προχωρημένην καπιταλιστικὴν Γερμανία. Μετὰ τὴν νίκη τῆς ἐπανάστασης στὴ Ρωσία καὶ τὴν Κίνα δημιουργήθηκε στὴν ἀρχὴ ἓνα καὶ σὲ συνέχεια δύο σοσιαλιστικὰ στρατόπεδα. Εἶναι λοιπὸν φυσικὸ καὶ αὐτονόητο οἱ κομμουνιστές, ὅπου καὶ ἂν βρισκονται, νὰ θέλουν τὴν ἐνότητα δράσης καὶ γενικότερα τὴ συνεργασία μὲ τὸν ἓναν ἢ τὸν ἄλλον μεγάλο ἄξονα τοῦ διεθννοῦς κομμουνισμοῦ. Χωρὶς ἓνα γερὸ διεθνὲς ἰδεολογικὸν ἄξονα θὰ ἦταν οὐτοκτα νὰ παλέψεις τὸν ἱμπεριαλισμὸ. Ἡ κρίση λοιπὸν τῆς Ἑυρωπαϊκῆς 'Αριστερᾶς ὀφείλεται κατὰ τὴ γνώμη μου στὸ γεγονός ὅτι μίλησαν γιὰ "πολυκεντρισμὸν" χωρὶς νὰ ξεκαθαρίσουν μὲ σαφήνεια τί σημαίνει αὐτό.

"Ἄλλοι τὸ ἐρμήνευσαν σὰν "ισότιμη σχέση" μέσα στὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο διεθ-

The first paragraph of the report states that the
 following are the principal reasons for the
 increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912. The first reason is
 the increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912. The second reason is
 the increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912. The third reason is
 the increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912.

The second paragraph of the report states that
 the following are the principal reasons for the
 increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912. The first reason is
 the increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912. The second reason is
 the increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912. The third reason is
 the increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912.

The third paragraph of the report states that
 the following are the principal reasons for the
 increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912. The first reason is
 the increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912. The second reason is
 the increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912. The third reason is
 the increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912.

The fourth paragraph of the report states that
 the following are the principal reasons for the
 increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912. The first reason is
 the increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912. The second reason is
 the increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912. The third reason is
 the increase in the number of cases of
 tuberculosis in the district during the
 year ending 1912.

σάν
 νή κομμουνιστικό άξονα." Άλλοι, ~~πάλι~~ πλήρη ανεξαρτοποίηση κυρίως απέναντι
 στα ισχυρά κέντρα: Ρόσχα ή Πεκίνο. Σάν αποτέλεσμα ήρθε ή διδασκαση καλ πολυ-
 διδασκαση τών κομμουνιστών καλ ή αδυναμία γενικότερα τής 'Αριστεράς νά δια-
 δραματίσει τόν ρόλο που σήμερα οι μάζες περιμένουν με αγωνία νά διαδραματίσ-
 σει. θεωρώ τούς κομμουνιστές που ακολουθούν πιστά τήν παλιά παράδοση -δηλαδή
 στενή συνεργασία καλ πίστη στό ρόλο τής Σοβιετικής "Ένωσης- ότι ακολουθούν
 μία λογική γραμμή. Λογική μέσα στα πλαίσια τής άρχης ότι ένα ΚΚ δέν μπορεί
 νά βρσκαται έξω άπο μία διεθνή συσπείρωση κομμάτων. Σήμερα ή διεθνή συσ-
 πείρωση γύρω άπο τή Σοβιετική "Ένωση έκτός τών άλλων προσδίδει στα κόμματα
 που τήν ακολουθούν τό κύρος μιας κρέξης ρεαλιστικής. "Η Σοβιετική "Ένωση
 άποτελεί μία ισχυρή ιστορική πραγματικότητα. Είναι σε θέση όχι μόνο νά άμυν-
 θεϊ αλλά καλ νά νικήσει. "Ακολουθί τή Σοβιετική "Ένωση σημαίνει ότι ακολου-
 θεί ένα δρόμο που έχει δυνατότητες έπιτυχίας. "Ένα δρόμο ρεαλιστικό. Ουσιακά
 σημαίνει έπίσης καλ προπαντός ότι πιστεύω στό Σοβιετικό πρότυπο - στη
σοβιετική κοινωνία- σε ό,τι γίνεται μέσα εκεί. Μπορώ νά έχω ορισμένες
 έπιφυλάξεις ή αντιρρήσεις. "Όμως μόνο για δευτερεύοντα θέματα. Στη γενική
 γραμμή -στα γενικά πλαίσια, λειτουργίες- μεθόδους, είμαι άπολύτως σύμφωνος."

"Όμως ή τελευταία δεκαετία έδειξε ότι ή πλειοψηφία τών εθρωπαϊων κομ-
 μουνιστών -γιά νά περιοριστούμε σ' αυτός- δέν συμμερίζεται στην άποψη αυτή.

Χωρίς νά ήποτιμά τόν ιστορικό ρόλο τής Σοβιετικής "Ένωσης καθός καλ
 τήν τεράστια συνεισφορά της τόσο στόν άγώνα κατά του φασισμού όσο καλ στην
 πάλη τών λαών κατά του Ιμπεριαλισμού πιστεύει ότι ή ανεξαρτοποίηση του
 εθρωπαϊκού κομμουνιστικού κινήματος σε σχέση με τή Σοβιετική "Ένωση γίνε-
 ται άναγκαία κυρίως γιατί ή πραγματικότητα τής Εθρώπης -οικονομική καλ
 τεχνολογική άνάπτυξη, πολιτικό καλ πολιτιστικό έπίπεδο, δημοκρατικές κατακ-

τήσεις, -σάν αποτέλεσμα τόσο ιστορικής παράδοσης, όσο και καρπός της πάλης των εργαζομένων, με πρωτοπορεία τους κομμουνιστές, έχει φορτήσει τις μάζες με δράματα μιας έντελης νέας ποιότητας, που ξεπερνούν τα οποιαδήποτε επιτεύγματα των λαών της Ανατολικής Ευρώπης.

Και εδώ μπαίνουμε στο δεύτερο πρόβλημα που συγκλονίζει την Ευρωπαϊκή Αριστερά. Είναι το πρόβλημα της μετατροπής σε ιδεολογική πλατφόρμα και σε συνέχεια σε πολιτική πράξη αυτής της κοινοτικής φόρτωσης των μαζών της Ευρώπης. Δηλαδή πρόβλημα περιεχομένου και μορφής. Σήμερα ο "εθνοκομμουνισμός" ή "εθνοσοσιαλισμός" είναι μόνο λέξεις.

Ήρθαν μήπως ταχά; "Η ομορτυνιστικά; "Οχι! Αντίθετα εκφράζουν την άναζητηση από τις εργαζόμενες μάζες, με πρωτοπορεία τους κομμουνιστές, μιας διεξόδου από το άδιέξοδο. Γιατί:

α- Η τυφλή αντιγραφή του σοβιετικού δρόμου προς το σοσιαλισμό είναι άδιέξοδο. Είναι ρεαλιστική μόνον, γιατί μπορεί να επιτευχθεί κάτω από ορισμένες ιστορικές συγκυρίες. Όμως θα οδηγήσει όπου τον εφαρμόσει σε νέα άδιέξοδα.

β- Η άρνηση του σοβιετικού δρόμου χωρίς τη χάρη ενός νέου δρόμου - με διεθνή διάσταση - οδηγεί επίσης σε άδιέξοδο.

Η τραγωδία για την Αριστερά γεννήθηκε από τη στιγμή που η άναζητηση ενός νέου δρόμου οδήγησε και οδηγεί σε σφοδρή αντίθεση προς τη Σοβιετική Ένωση ή την Κίνα.

Όμως αυτές οι "νέες δρόμοι" δεν θα μπορούσε να σταθεί αν έλειπαν η Σοβιετική Ένωση και η Κίνα. Μόνο επειδή υπάρχουν αυτές οι δυο δυνάμεις αντιμέτωπες στον ιμπεριαλισμό είναι δυνατόν να δημιουργηθεί ένας νέος ιδεολογικός άξονας -σάν συνέχεια και ολοκλήρωση της σοβιετικής και κινεζικής

επανástασης-πού ανεξάρτητος μὲν ἀλλὰ μὲ ἀδελφική συνεργασία μὲ ὅλο τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο, νὰ ἀνταποκριθεῖ στὴν ἀριμδότητα καὶ τὴ συνθετότητα τῶν προβλημάτων τῶν σημερινῶν μαζῶν. Κυρίως τῆς Εὐρώπης.

Δηλαδή ἐμεῖς θὰ πρέπει νὰ κατανοήσουμε ὅτι μέσα στὸ σημερινὸ διεθνὴ συσχετισμὸ δυνάμεων ἕνα ἐπαναστατικὸ κίνημα τῆς Ἀριστερᾶς τῆς Εὐρώπης, μὲ κεντρίο ἀντίπαλο τὴν οἰκονομικὴ ὀλιγαρχία καὶ τὸν ἰμπεριαλισμὸ, ἔχει δυνατότητες ἐπιτυχίας, στὸ βαθμὸ ποὺ πέρα ἀπὸ τὴ δική του δυναμική, ἢ Σοβιετικὴ Ἔνωση καὶ ἡ Κίνα θὰ μπορούν νὰ ἐξουδετερώσουν ἄμεση καὶ δυναμικὴ ἰμπεριαλιστικὴ ἐπέμβαση.

Ἐνῶ οἱ σοβιετικοὶ καὶ οἱ κινεζοὶ θὰ πρέπει ἀπὸ τὴν πλευρὰ τους νὰ κατανοήσουν ὅτι ἕνα εὐρωπαϊκὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα εἶναι ἀδύνατο νὰ πετύχει νὰ γίνεи κίνημα μαζῶν ἂν δὲν ἀποκτήσει ἀπόλυτὴ αὐτοτέλεια καὶ ανεξαρτησία.

Αὐτὸς ὁ "νέος δρόμος" γιὰ μιὰ νέα Εὐρώπη τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλισμοῦ δὲν περικλεῖται στὶς γραμμὲς τοῦ μόνο τοῦς κομμουνιστῆς. Καὶ ἄλλες δυνάμεις ἔρχονται σιγά-σιγά νὰ προστεθοῦν. Σοσιαλιστῆς-σοσιαλοδημοκράτες-προοδευτικὸ καθολικὸς. Ἡ συμπάρταξη τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων ποὺ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἀπαίτεῖ ὅλο καὶ πλεὸς τὴν βαθεῖα ἀλλαγὴ, δηλαδή τὴ γνήσια ἐπανάσταση στὴν Εὐρώπη, εἶναι τόσο πλατεῖα ποὺ ἐκπηρεάζει πολιτικὲς δυνάμεις ποὺ ὡς τὰ χτές ἦσαν παγιδευμένες ἀπὸ τὸν καπιταλισμὸ.

***

Ἡ δυστυχία τοῦ ἀπλοῦ πολίτη στὸ μέσα τοῦ καπιταλιστικοῦ θαύματος καὶ ἡ ἀξανάσμενη πεπολῆσή του ὅτι ὁ καπιταλισμὸς τὸν ὀδηγεῖ σὲ φυτικὸ θάνατο - ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἡ ἄρνησή του νὰ ἀκο-

λουθήσει μαζικά και δυναμικά τις σημερινές ηγετικές δυνάμεις της εδρωπα-
 κής 'Αριστεράς έχουν βασικά την ίδια αίτια: "Οτι δηλαδή τόσο το καπιτα-
 λιστικό σύστημα, όπως το ζεϊ, όσο και το σοσιαλιστικό, όπως του το περιγρά-
 φουν και όπως το ζούν άλλοι λαοί, δεν δίνουν λύση στο βασικό του πρόβλημα.
 Δηλαδή της τέλει απελευθέρωσης που μπορεί να την πετύχει με την ανό-
 φωση του στο επίπεδο μιας ολοκληρωμένης πνευματικής-ηθικής και ψυχικής
 προσωπικότητας, που μόνο ένας νέος τύπος κοινωνικών σχέσεων μπορεί να πε-
 τύχει. Και όχι μόνο σχέσεων αλλά και περιεχόμενου ζωής."

*Από την άποψη αυτή ξεχωρίζω δυο βιβλία που απασχολούν σήμερα κυρίως
 τη γαλλική κοινή γνώμη.

Το πρώτο είναι του GARAUDY: "Τις Ένα διάλογο ανάμεσα στους πολιτισ-
 μοδς". Το δεύτερο, του JACQUES ATTALI, "Θόρυβοι" -ό ATTALI, οικονομολόγος,
 αποτελεί κορυφαίο στέλεχος του σοσιαλιστικού κόμματος-.

Και οι δύο πολιτικοί διανοητές νομίζω ότι προσπαθούν να διεισδώσουν στην
 οδσα του προβλήματος της σημερινής 'Αριστεράς που όπως είπα συνδέεται με
 την αναζήτηση ενός "νέου δρόμου" που θα αναθεωρηθεί από τα θεμέλια της την
 αντίληψη που κληρονομήσαμε για την ιεράρχηση των αξιών που τελικά ολοκλη-
 ρώνουν τον άνθρωπο, τον βοηθούν να επικοινωνήσει με τους άλλους, τον κάνουν
 δημιουργικό και ευτυχισμένο. Για τον GARAUDY δεν υπάρχει ούτε "ελληνικό
 θαύμα" ούτε "θαύμα της 'Αναγέννησης".

*Η παλιά αντίληψη για τις σχέσεις ανάμεσα στον άνθρωπο και τη φύση,
 τον άνθρωπο και τον άνθρωπο, και τον άνθρωπο και το θεό αντικαταστάθηκε από
 μία ιδεολογία που θεμελιώνει την πρακτική της "άγορας", δηλαδή τα κλαίσια
 της νέας κοινωνίας που δημιουργήθηκαν, και που κυριαρχείται από τον αντα-
 γωνισμό και τις αντιθέσεις ανάμεσα στους ανθρώπους.

Ἡ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τή φύση, χαρακτηριστικῶς τῆς Ἀναγέννησης, εἶναι μιὰ σχέση κατακτητῆ πρός ὑπόδουλο.

Ἡ σχέση ἀνθρώπου πρός ἄνθρωπο ἔγινε σχέση ἀτομικιστικῆ ἀπ' οὗρου γεννήθηκε ὁ ἐπιχειρηματίας. θέληση γιά κέρδη καί δύναμη ποῦ δόηγησε τοῦ κομμοκισσατόρους στή ληστεία καί καταστροφή ἡπειρών καί πολιτισμῶν.

Ἡ Ἀναγέννηση ἐγκατέστησε ἐπίσης μιὰ νέα σχέση τοῦ ἀνθρώπου πρός τῶ θεῶ. Ἦταν ἴσως τῶ πιῶ θετικῶ τῆς σημεῖο γιατί σέ ἀντίθεση πρός τοῦ παλιοῦς δογματιστές προσπαθῆσε νά θιῶσει τῶ πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου.

Γιά πρώτη φορά ὁ κόσμος δέν παρουσιάζεται σέ μιὰ σειρά ἀπό ἀπαντήσεις ἀλλά ἀντίθετα σέ μιὰ σειρά ἐρωτήσεις.

Ὁ ἄνθρωπος σάν ἄτομο παθεῖ νά αἰσθάνεται ἐκμηδενισμένος. Ἡ ἐπιβεβαίωση τοῦ ἀτομικισμοῦ ἔχει κεφαλαιώδη σημασία.

Τέλος ἀρχίζει ἡ Τεχνικῆ Κυριαρχία τοῦ ἀνθρώπου ἐπάνω στή φύση μέ ὅλες τίς θετικῆς καί ἀρνητικῆς ἐπιπτώσεις.

Αὕτη ἡ κυριαρχικῆ τάση δόηγετ ἀναγκαστικῶ στόν περιορισμῶ τῶν ἰδεοκρατικῶν συνορῶν τῆς γνώσης. Ἡ ἰδέα εἶναι τώρα ἐργαλεῖο ποδηγέτησης τῆς φύσης ἀπό τόν ἄνθρωπο. Ὁ μονοδιδάκτατος ἄνθρωπος ὅπως τόν συνέλαβε ἡ σοκρατικῆ γνωσιολογία ἐπιβάλλεται τώρα μέσα στή μεγάλη περιπέτεια τῆς Ἀναγέννησης. Ἡ θέληση γιά κέρδος καί δύναμη χαρακτηριστικῶ τοῦ καπιταλισμοῦ ποῦ μόλις τότε γεννιέται εἶναι ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο λειτουργεῖ στήν πράξη ὁ ρασιοναλισμός.

Ἀπό ὧ καί στό ἐξῆς ἔχομε μιὰ νέα θρησκεία ποῦ στηρίζεται σ' ἕνα ὀλίγως ὄρια ερεθισμῶ τῆς ἐπιθυμίας καί ποῦ διαδέχεται τή θρησκεία τῆς ὁποταγῆς. Σ' αὐτό τῶ τελευταῖο τέταρτο τοῦ Χῖου αἵώνα ζοῦμε μιὰ βαθειά κρίση τῆς δυτικῆς κουλτούρας καί τῆς φαιουστικῆς ἐξέλιξης ποῦ ἐνέπνευσε.

It is not the intention of the Government to...

and the same is true of the...

It is not the intention of the Government to...

and the same is true of the...

and the same is true of the...

It is not the intention of the Government to...

and the same is true of the...

and the same is true of the...

It is not the intention of the Government to...

and the same is true of the...

It is not the intention of the Government to...

and the same is true of the...

It is not the intention of the Government to...

and the same is true of the...

It is not the intention of the Government to...

and the same is true of the...

It is not the intention of the Government to...

and the same is true of the...

It is not the intention of the Government to...

and the same is true of the...

and the same is true of the...

It is not the intention of the Government to...

and the same is true of the...

It is not the intention of the Government to...

and the same is true of the...

Αυτό το φαινομενικό μοντέλο γεννήθηκε μαζί μ'αυτό που αποκαλούμε δυτική Αναγέννηση που δεν είναι μόνο φαινόμενο πολιτιστικό αλλά και η ταυτόχρονη γέννηση του καπιταλισμού και του κολονιαλισμού.

Το καπιταλισμού, δηλαδή μιας κοινωνίας που δημιούργησε τον μονοδιάστατο δυτικό άνθρωπο: αυτόν που θέλει να ικανοποιήσει τη θέλησή του για δύναμη και κέρδος μέσα από την αδιάκοπη εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνικής. Το κολονιαλισμού, δηλαδή μιας δυτικής κοινωνίας που φιλοδοξεί να κάνει αυτό τον άνθρωπο-τεχνίτη υποδειγματικό, μέτρο για κάθε πράγμα, το μοναδικό κέντρο της ιστορικής πρωτοβουλίας, το μοναδικό δημιουργό αξιών και κατά συνέπεια άρνητη και καταστροφέα όλων των πολιτισμών των μη-δυτικών, όλων των διαφορετικών τρόπων σκέψης και ζωής, κάθε διαφορετικής αντίληψης για τις σχέσεις ανάμεσα στον άνθρωπο και τη φύση, με τους άλλους ανθρώπους, με το θεό.

"Ο Θεός είναι το δραματικό σύμβολο της δυτικής μας κουλτούρας." Πόη από τα τέλη του 16ου αιώνα ο CHRISTOPHER MARLOWE μάς ξέδινε τον πυρήνα του νέου πολιτισμού:

"Θέωστέ με το δυνατό σου μυαλό

γίνε θεός

γίνε κύριος και εξουσιαστής

Όλων των στοιχείων...".

Αυτό που θάλεγε μισό αιώνα αργότερα ο DESCARTES όταν υποσχότανε ότι θάρθει μια "έπιστήμη που θα μας κάνει κύριους και κάτοχους της φύσης". Έτσι από τον 16ο έως τα τέλη του 20ου αιώνα ή εξέλιξη του δυτικού πολιτισμού βασίστηκε σε τρεις αρχές:

1- Η αρχή της προτεραιότητας της δράσης και της εργασίας, σαν αξίας

Βασιλικής, Πουριτανός και Γιακωβίνοι είχαν σαν θρησκεία την εργασία. 'Ο Μαρξισμός γεννήθηκε πάνω σ' αυτό το "χόμα". 'Ο Μάρξ όφειλε να στήν άγγλική πολιτική οικονομία του ADAM SMITH και του RICARDO που όν έβλεπαν τον άνθρωπο παρά μόνο σαν Έναα εργάτη και Ένα καταναλωτή, την αντίληψη για την πρωταρχική άξια της εργασίας, και τη σύλληψη της κοινωνίας σαν μιας οργάνωσης της εργασίας. 'Από τον SAINT-SIMON άποστολο της βιομηχανικής κοινωνίας, δανείζεται Ένα φανταστικό όραμα για το σοσιαλισμό.

"Έτσι ότη άδση αυτή ή μονοιδόσταση Έξαρση της εργασίας είναι ταυτόχρονα άστική κληρονομιά και σύλληψη σοσιαλιστική." Ός το τελευταίο τέταρτο του 20ου αιώνα, και συγκεκριμένα ός τά 1968, ή άρχή κατά την όποια ό άνθρωπος ολοκληρώνεται μόνο μέσα στη όρδση και την εργασία πολύ σπάνια άμφισβητήθηκε. Μετά τά 1968, τότε που έμφράστηκαν με Έξαρση οι άξίες της γιορτής - "FESTE" - όπως επίσης οι άξίες του χορού σαν συμβόλου πρόξης ζωής, όηλαδή ή ολοκλήρωση και τελείωση με κινήσεις που όν έξυμματούν ούτε κάποια χρησιμότητα ούτε κάποιο πρωτόκολλο, όπως αυτές της εργασίας ή της εγγένειας, όπως αυτές που μάς έπιβάλλονται από τά έξω, από τη μηχανή ή από τις κοινωνικές συμβατικότητα, αλλά εκείνες της ποίησης και της ελεύθερης δημιουργικότητας, ή όπως έλεγε ό Νίτσε: "έκείνες του Διδυμού παρά εκείνες του 'Απόλλωνα".

2- 'Η δευτέρα άρχή του δυτικού πολιτισμού είναι ή άρχή της πρωταρχικότητας της λογικής. Μπορούμε νά τη διατυπώσουμε ός έξής: ή λογική μπορεί νά έπιλύσει όλα τά προβλήματα και τά μόνο πραγματικά προβλήματα είναι μόνο έκείνα που μπορεί νά λύσει ή έπιστήμη.

'Ο έπιστήμονας και ό τεχνοκράτης θέτουν πάντα το έρώτημα του πώς; και ποτέ του γιατί;

Μέσα σε μια τέτοια μονοδιάστατη σύλληψη, το πνεύμα άρκεύεται μόνο στη λογική. Η άγάπη, ή πίστη, ή ποιηση δεν έχουν θέση. Ξεχωρίμα άκίμα το ότι ή τρέλλα είναι το άλδι το έμποδίζει τη λογική να σαπίσει. Η' αυτή την άν- τέληψη οι γάλλοι φοιτητές στα 1968 Έγραφαν στους τοίχους: " Άς γίνουμε λογικοί. Άς ζητήσουμε το άδύνατο".

Μέσα στην ανθρωπινή ιστορία ξεχωρίζουμε τρεις βασικές περιόδους:
 α- τότε που ή δύναμη της φύσης ξεπερνά τη δύναμη του ανθρώπου, διότι ο άνθρωπος πρέπει να καλέσει για να επιζήσει

β- τότε που ή δύναμη του ανθρώπου ξεπερνά τη δύναμη της φύσης και
 γ- τότε που - όπως συμβαίνει μετά το δεύτερο ήμισυ του 20ου αιώνα -

ή δύναμη του ανθρώπου ξεπερνά τη δύναμη του ανθρώπου.

Στην τελευταία περίοδο, που μόλις άρχισε, δεν είμαστε σε θέση να προ- διαγράψουμε πραγματικούς σκοπούς και στόχους ούτε να διαβάσουμε τά μέσα που διαθέτουμε.

Έτσι αυτός ο πολιτισμός που είναι βασισμένος επάνω σ' αυτές τις τρεις βάσεις:

- που μειώνουν τον άνθρωπο καθώς τον καταδικάζουν στην εργασία και την κατανάλωση

- που ελαττώνουν το πνεύμα και την εδύνα

- που υποτάσσουν τά άπειρο στο ποσοτικό, ένας τέτοιος πολιτισμός είναι καλά εξοπλισμένος για να αυτοκτονήσει!

Αυτοκτονία γιατί δεν υπάρχει προοπτική - στόχοι - τελικοί σκοποί, όπως το αποδεικνύει ή φυγή των εφέρων με τά ναρκωτικά και τις αυτοκτονίες που είναι περισσότερες στα πιο πλούσια κράτη. Αυτοκτονία γιατί υπάρχει κατάχρηση μέσων, όπως το αποδεικνύει ή προοπτική για την επικείμενη εξάν-

τληση των φυσικων αποθεματων και η μολυνση του περιβαλλοντος. Συνεπειες φυσικες απο μια αντιληψη που δεν βλέπει τη φύση παρά μόνο σά μια δεξαμενή και αποθήκη και που διασέτει τά μέσα να τήν καταστρέφει και στις δυό της όψεις.

3- Η τρίτη άρχή του δυτικού πολιτισμού είναι άρχή κατά τήν όποια το άπειρο είναι καθαρά ποσοτικό.

Η άνάπτυξη είναι μια άνάπτυξη της παραγωγής και της κατανάλωσης καθαρά ποσοτική.

Στό όνομα αυτής της άρχής οι κοινωνίες μας λειτουργούν στη βάση του ότι είναι άναγκαίο μόνο έκείνο που είναι τεχνικά δυνατό να γίνει. Είτε πρόκειται για άτομικά όπλα, όλο και πιο δυνατό, αυτόκίνητα ή αεροπλάνα που πώνε όλο και πιο γρήγορα, άκόμα και για να μην πώνε πουθενά.

Στό όνομα αυτής της άρχής οι κοινωνίες μας οι λεγόμενες "άνεπτυγμένες" λειτουργούν σύμφωνα με τήν παλιά άρχή των σοφιστων. Δηλαδή να δημιουργούμε άνάγκες και επιθυμίες τεχνικές και άρρωστημένες, για να παράγουμε σέ συνέχεια τά μέσα με τά όποια θα τις ικανοποιήσουμε.

Στό σημείο αυτό ο Ροζέ Γκαρωντό μάς δίνει τήν μόνη δυνατή προοπτική.

Η άνάπτυξη στην πρωταρχική της σόλληση είναι καταρχήν στό έκπέδο του άτόμου ή άνόηση όλων του τών δυνατοτήτων: δυνατότητες φυσικές άνάπτυξης του κορμιού του, της δύναμης και της εύλυγυσίας του. Δυνατότητες πνευματικές για δημιουργία, κριτική και συμμετοχή στό δημιουργικό έργο της άνθρώπινης και στις κριτικές άνάλλοσεις όλων τών άλλων άνθρώπων. Του παρελθόντος και του παρόντος. Συμμετοχή δημιουργική και κριτική που άποτελεί τήν κουλτούρα. Δυνατότητες πνευματικές για άδελφικές σχέσεις και σχέσης

ἀγάπης μετὰ τοὺς ἄλλους. Γιά ὁμαδική συμμετοχή γιὰ τὸν καθένα, ὑπεθύνο, σὲ ἔργα κοινά, ποὺ δόγοῦν σὲ ἕνα ἐλεῦθερο μέλλον χωρὶς σύνορα. Δυνατότη-
τες γιὰ διαρκή συμμετοχή τοῦ ἀνθρώπου σ' αὐτὴ τὴ δημιουργικὴ πράξη, πρωταρ-
χικὴ καὶ ἀσταμάτητη, ποὺ ἀπὸ μέσα τῆς ξεπηδᾷ ἡ παρουσία τοῦ θεοῦ μέσα στὸν
ἄνθρωπο.

Ἡ πραγμάτευση αὐτῆς τῆς ἀνάπτυξης καὶ ἐξέλιξης τῶν ἀτόμων ἔχει σὴν
προϋπόθεση τὴν ἀνάπτυξη μέσα στὴν ὀλοκληρωμένη κοινωνία, ὁμῶν σχέσεων καὶ
κάνουν ποὺ θὰ ἐπιτρέπουν σὲ κῆδε στάδιο καὶ ἐπίπεδο, τὴν μέγιστη ἀνάπτυξη
αὐτῶν τῶν δυνατοτήτων: Παραγωγή καὶ διανομὴ τῶν ἡμεσῶν ἀγαθῶν - τροφῆ, κατοικί-
ρουχισμοὶ κλπ. - Ἔτσι ποὺ νὰ μὴ ἀποτελοῦν ἐμπόδιο οἱ πρωταρχικὲς ἀνάγκες
τῆς ζωῆς ἀλλὰ ἀντίθετα ἡ ἄμεση ἱκανοποίηση τους νὰ προσφέρει μιὰ υγιεινὴ
βάση γιὰ τὸ ξεδίπλωμα τῶν ἄλλων διαστάσεων τῆς ζωῆς τῶν πολιτιστικῶν καὶ
τῶν πνευματικῶν.

Κοινωνικὲς σχέσεις ποὺ νὰ ἐπιτρέπουν τὴν μέγιστη συμμετοχή τοῦ καθε-
νὸς στὴν ἐπεξεργασία καὶ πραγματοποίηση κοινῶν προγραμμάτων ἔτσι ποὺ νὰ
μὴ δημιουργοῦνται τόσο βαθεῖς διαφορὲς καὶ τόσο σιληρὲς συγκρούσεις ὅπου
οἱ πιὸ ἀδύνατοι τραυματίζονται ἢ τραυματίζονται.

Μὲ μιὰ λέξη μιὰ κοινωνία ποὺ νὰ ἐγγυᾶται στὸν καθένα τὴν ἐλευθερία,
τὴν εὐθόνη καὶ τὰ μέσα γιὰ τὴν προσωπικὴ του ἀνάπτυξη σὲ ἁρμονία μὲ τὴν
γενικὴ ἀνάπτυξη. Ἀντίθετα μ' αὐτὸ τὸ δράμα - μ' αὐτὴ τὴν ἐρμηνεία τῆς ἔννοιας
"ἀνάπτυξη" - οἱ σημερινὲς δυτικὲς κοινωνίες ἀποκαλοῦν "ἀνάπτυξη" μόνον τὴν
ποσοτικὴ αὔξηση τῆς παραγωγῆς καὶ κατανάλωσης χωρὶς καμμιά σύνδεση μὲ μιὰ
προοπτικὴ - ἕνα σχέδιο ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ, ἢ μὲ μιὰ νέα ποιότητα ζωῆς.

Σήμερα οἱ κοινωνίες καὶ οἱ λαοὶ συγκρίνονται καὶ ἱεραρχοῦνται μόνον
μὲ βάση τὸ "ἀκαθάριστο ἐθνικὸ εἰσόδημα". Αὐτὸς ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ὅρου

"Ανάπτυξη" στηρίζεται πάνω στην αρχή κατά την οποία η οικονομική ανάπτυξη είναι το μοναδικό κριτήριο για να εκτιμήσουμε όλες τις άλλες μορφές της κοινωνικής ζωής. Όπως έκτοτε ότι αυτή η ανάπτυξη δεν προσδιορίζεται παρά μόνο ποσοτικά και έξω από κάθε ανθρώπινη διάσταση. Μόνο από την τεχνική της αποτελεσματικότητα, άδικα και αν είναι καταστροφική και μόνο από την κοινωνική της οργάνωση, άδικα και αν είναι καταπιεστική και αλλοτριωτική. Και ο Γκαρωντού θέτει το ερώτημα: Αύξηση του κέρδους ή ανάπτυξη του ανθρώπου;

Μέσα σ' αυτή την κριτική τοποθέτηση του γάλλου μαρξιστή απέναντι στη σύγχρονη κοινωνία βρίσκεται η αγωνία της σύγχρονης ευρωπαϊκής 'Αριστοτελής που καλείται Όλο και πιο πιστοικά να προβεί σε τελικές ιστορικές επιλογές.

*Από την πλευρά του πάλι ο JACQUES ATTALI προγραμματίζει ότι ο πολιτικός αγώνας έχει ήλθει να παγιδευτεί μέσα σ' ένα άσημαντο και στεγνό οικονομισμό. Κι' αυτός με τη σειρά του προσπαθεί να επιστημονήσει το ουσιαστικό στοιχείο για μια στρατηγική αποτελεσματική που θα γεννήσει μια κοινωνία πραγματικά καινοδόγια.

Οι σκέψεις του γάλλου οικονομολόγου που είναι ένας από τους στενότερους συνεργάτες του Νιττεράν, προκάλεσε ζητήρη Έκκληση.

Γιατί για πρώτη φορά ένας φιλόσοφος και μέγιστος οικονομολόγος θεωρεί τον θόρυβο-ήχο-μουσική σε βασικά στοιχεία στη διαμόρφωση του ιστορικού γίγνεσθαι.

Πρέπει να μάθουμε να κρίνουμε την κοινωνία πιο πολύ με βάση τους θόρυβους-ήχους της, την Τέχνη της και τους γιορτασμούς της παρά με βάση τις στατιστικές της, τις λέει.

*Από την άλλη πλευρά η μουσική άυλη απόλαυση που έγινε εμπόρευμα

Έρχεται να προαναγγείλει την κοινωνία του αύριου που πουλιέται, της κοινωνικής σχέσης που έννοποιείται μέσα στο χρήμα.

Προαναγγέλει γιατί είναι προφητική. Γιατί περιέχει πάντοτε μέσα στις δομές της την άναγγελλα του αύριου. Είναι μπροστά μας, υπάρχει για να μας κάνει ν'άκουμε την έλλαγή. Πως βοηθάει να άνακαλύψουμε τη νέα ποιότητα, τη νέα δυναμική που θα άντικαταστήσει μια σύγχρονη κοινωνική θεωρία που είναι παιδευμένη και θνησιγενής.

* * *

Συμπερασματικά πιστεύω ότι μέσα από το σημερινό πολιτικό χάος και ιδεολογική σύγχυση που χαρακτηρίζει τη σημερινή Εύρώπη καθώς και τη διαφορετική ποιότητα προβλημάτων που άντιμετωπίζει κάθε λαός, ξεκαθαρίζουν σιγά-σιγά οι μεγάλοι άξονες που γύρω τους θα κωλυθούν τελικά οι κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις.

* Η πρώτη συσπείρωση άφορά τις πολιτικές δυνάμεις που υπηρετούν και εκφράζουν τον καπιταλισμό. Μέσα στη παράταξη αυτή πραγματοποιείται μια σχετική διαφοροποίηση άνάμεσα σε κείνες που είναι τελείως υποταγμένες στα μεγάλα μονοπώλια και τον ιμπεριαλισμό και σε κείνες που προσπαθούν να άποκτήσουν κάποια άνεξαρτησία κινήσεων έξυπηρετώντας βασικά όλο και όποιο τοπικό κεφάλαιο παραμένει ακόμα έξω από τον άπόλυτο έλεγχο των υπερατλαντικών οικονομικών τράστ. Μέσα στην παράταξη αυτή θα πρέπει να συμπεριληφθούν άκόμα και οι ρεφορμιστές σοσιαλδημοκράτες που δεν εγκαταλείπουν τη βασική δομή της καπιταλιστικής λειτουργίας.

* Η δεύτερη συσπείρωση θα γίνει γύρω από κείνες τις δυνάμεις των κομ-

μουνιστών που θα μένουν ως το τέλος 100% πιστοί στο σοβιετικό ή τον κινεζικό πρότυπο και άξονα έχοντας συνδέσει χωρίς καμιά επιφύλαξη την εξέλιξη του κομμουνισμού και γενικότερα της 'Αριστεράς με την στρατηγική και τακτική των δυο μεγάλων χωρών του κομμουνισμού.

Έτσι η τρίτη συσπείρωση θα πραγματοποιηθεί ανάμεσα σε κενές τις δυνάμεις κυρίως της 'Αριστεράς -Κομμουνιστές και Σοσιαλιστές- που απορίπτουν και μάχονται το καπιταλιστικό ^{ποδ}συστημακικό έχουν κύριο μέτωπο τον επιθετικό ιμπεριαλισμό και που επικιμώντας στη σωστή της βάση την ιστορική σημασία υπό την παρουσία και δύναμη του σοσιαλιστικού στρατοπέδου θέλουν έντοτα να χαράξουν ένα έντελως "νέο δρόμο" ανεξάρτητο που θα διανοίγει μια ρεαλιστική προοπτική για όλους τους λαούς της Εθρόνης και να στηρίζεται στα πραγματικά οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά και πολιτιστικά επίπεδα και ανάγκες των λαών της Εθρόνης. Με άλλα λόγια χρειάζεται η "διεθνής" της Εθρόνης και θα δώσει περιεχόμενο -στρατηγική και τακτική- στο λεγόμενο "εθρικομμουνισμό" ή "εθρσοσιαλισμό". Μόνο η δημιουργία αυτού του νέου άξονα σε Εθρωπαϊκό τουλάχιστον επίπεδο, αυτή ή νέα "διεθνής", μπορεί να οδηγήσει σε ένα ουσιαστικό ξεπέρασμα της κρίσης της 'Αριστεράς γιατί θα ξεκαθαρίσει τελικά και πάνω σε μια βάση ρεαλιστική τις δυνάμεις που σήμερα καθόπτονται πίσω από συγκεχυμένες θεωρίες.

Και μόνο η νέα "διεθνής" σε Εθρωπαϊκό επίπεδο μπορεί να δώσει αντικυβερνητικά και κύρος στους κομμουνιστές και άλλους 'Αριστερούς που σήμερα δεν εντάσσονται σε κανέναν από τους μεγάλους παγκόσμιους άξονες.

Για να αποκτήσουν λαϊκή βάση θα πρέπει να δείξουν στο λαό ότι απέναντι στους καπιταλιστές που έχουν πίσω τους τις ΗΠΑ και τους κομμουνιστές που έχουν πίσω τους τη Σοβιετική Ένωση, αυτοί στηρίζονται πάνω σ'ένα καινοδρ-

γιο ισχυρό Ξενα, δηλαδή τις δυνάμεις του Εθνοσοσιαλισμού.

Προσφέρουν στο λαό μια βιώσιμη ρεαλιστική προοπτική πραγματικά επαναστατική, γιατί με τη συμπράταξη όλων των προοδευτικών άναγεννητικών δυνάμεων της Εθράκης εΐναι δυνατόν νά αντιμετωπισθεΐ νικηθρά ο καπιταλισμός-ιμπεριαλισμός χωρίς ή νέα κοινωνία νά κινδυνεύει νά παγιδευτεί άπό μοντέλα και διαδικασίες που οι λαοΐ της Εθράκης θεωρούν ξεπερασμένα και άρνητικά σε σχέση με τά επίπεδα των δικών τους κοινωνικών και άλλων κατακτήσεων.

Πιστεύω ότι για νά δημιουργηθεΐ ο τρίτος Ξενας εΐναι άνάγκη νά επιστρατευτούν καταρχήν όλες οι στρατευμένες πνευματικές δυνάμεις που ΐχουν ήδη εργαστεί και εργάζονται για την άναζήτηση αυτού του νέου τύπου σοσιαλισμού με "άνθρώπινο πρόσωπο" ή με "έθνικά χρέματα" του "έθνοκομμουνισμού" κλπ.

Γι' αυτό και ή παράθεση άποσπασμάτων άπό τις τελευταίες εργασίες του Γκαρντό και του Άτταλ εΐναι ένδεικτική. Κυρίως γιατί μέσα άπό τόν προβληματισμό αυτών των δυο παραγόντων της γαλλικής Άριστερας μαΐνουν νομίζω με σαφήνεια οι πραγματικοί στόχοι ένός κινήματος για τό Σοσιαλισμό στό ύφος της Έποχής μας.

Das ist die erste Seite des Buches, die ich gelesen habe.

Die zweite Seite ist die dritte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die dritte Seite ist die vierte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die vierte Seite ist die fünfte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die fünfte Seite ist die sechste Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die sechste Seite ist die siebte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die siebte Seite ist die achte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die achte Seite ist die neunte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die neunte Seite ist die zehnte Seite des Buches, die ich gelesen habe.

Die zehnte Seite ist die elfte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die elfte Seite ist die zwölfte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die zwölfte Seite ist die dreizehnte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die dreizehnte Seite ist die vierzehnte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die vierzehnte Seite ist die fünfzehnte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die fünfzehnte Seite ist die sechzehnte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die sechzehnte Seite ist die siebzehnte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die siebzehnte Seite ist die achtzehnte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die achtzehnte Seite ist die neunzehnte Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die neunzehnte Seite ist die zwanzigste Seite des Buches, die ich gelesen habe.

Die zwanzigste Seite ist die einundzwanzigste Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die einundzwanzigste Seite ist die zweiundzwanzigste Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die zweiundzwanzigste Seite ist die dreiundzwanzigste Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die dreiundzwanzigste Seite ist die vierundzwanzigste Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die vierundzwanzigste Seite ist die fünfundzwanzigste Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die fünfundzwanzigste Seite ist die sechsundzwanzigste Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die sechsundzwanzigste Seite ist die siebenundzwanzigste Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die siebenundzwanzigste Seite ist die achtundzwanzigste Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die achtundzwanzigste Seite ist die neunundzwanzigste Seite des Buches, die ich gelesen habe. Die neunundzwanzigste Seite ist die hundertste Seite des Buches, die ich gelesen habe.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΑΓΓΑΛΙ.

Ἡ δυτική γνώσιολογία τείνει, ἐδῶ καὶ 25 αἰῶνες, νὰ δεῖ τὸν κόσμο. Δέν κατανόησε ὅτι τὸν κόσμο δέν τὸν κυτᾶζουν, ἀλλὰ τὸν ἀκοῦν. Δέν τὸν διαβάζεις. Τὸν ἀκοῦς.

.....

Πρέπει νὰ μάθουμε νὰ κρίνουμε μιὰ κοινωνία βασιζόμενοι ^{περιωπτικό} στοὺς θορύβους της, ἐξετάζοντας τὴν τέχνη της καὶ τοὺς γιορτασμοὺς της, παρὰ τὲς στατιστικὰς της.

Ἀκοῦγοντας τοὺς θορύβους, θὰ μπορέσουμε νὰ κατανοήσουμε καλλίτερα ποῦ μᾶς ὀδηγεῖ ἡ τρέλλα τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ὀκλογισμῶν καθὼς καὶ ποιὲς ἐπιβλεπές μπορεῖ ἀόρα νὰ ὑπάρχουν. Ἡ μουσικὴ, διπλοκορδωπὴ καὶ εὐθραστὴ, φαινομενικὰ ἀλάσμων καὶ δευτερεύουσα, πλημύθησε τὸν σημερινὸ κόσμο καὶ τὴν καθημερινή μας ζωή. Σήμερα ἔγινε ἀναπόφευκτη, λέες καὶ ^{συνεχῆ} ἔνας ^{συνεχῆ} θόρυβος νὰ πρέπει νὰ σιγουρέθει τοῦς ἀνθρώπους καθὼς ὁ κόσμος ποῦ ζοῦμε γίνεται ὄλο καὶ πῖο πολὺ παράλογος.

.....

Ἡ μουσικὴ, ἄλλη ἀπόλαυση ποῦ ἔγινε ἐμπόρευμα, ἔρχεται νὰ προαναγγελεῖ τὴν κοινωνία τοῦ "ἐμβλήματος", τὴν κοινωνία τοῦ ἄυλου ποῦ πουλιέται, τῆς κοινωνικῆς σχέσης ποῦ ἐνοποιεῖται μέσα στό χρῆμα.

Προαναγγελεῖ γιατί εἶναι προφητικὴ. Γιατί πάντοτε περιεῖχε μέσα στίς ἀρχές της τὴν ἀναγγελία τῶν καιρῶν τοῦ μέλλοντος.

.....

Ἡ μουσικὴ εἶναι μπροστὰ μας, ὑπάρχει, γιὰ νὰ μᾶς κάνει νὰ ἀκοῦμε τὴν ἀλλαγὴ. Μᾶς βοηθεῖ λοιπὸν νὰ ἀνακαλύψουμε τὲς καινούργιες ^{καλλιτεχνικὴ} ποιότητες, τὴν

νά δυναμική που θα εκπληρώσει μία κοινωνική ~~πρωτοβουλία~~ θεωρία σήμερα απο-
κρυσταλλωμένη, παγιδευμένη και θνησιγενής.

Καθρέφτης της κοινωνίας, μίς οδηγεί σε μία βεβαιότητα ότι η κοινωνία
είναι κάτι πολύ περισσότερο απ'αυτό που θέλουν να μίς την περιγράφουν οι
οικονομικές θεωρίες, μαρξιστικές και άλλες. Ή μουσική είναι κάτι πολύ περισ-
σότερο από αντικείμενο μελέτης: είναι ένα μέσον για να κατανοήσουμε τον
κόσμο. Ένα εργαλείο γνώσης. Σήμερα καμιά θεωρητική ~~κοινωνική~~ ποίηση με βάση τη φιλοσο-
φία, ή τα μαθηματικά δεν αρκεί για να συλλάβουμε την ουσία των καιρών: το
ποιοτικό και το άδριστο, την απειλή και τη βία.

.....

Πρέπει λοιπόν να φαντασθούμε θεωρητικές φόρμες έντελως νέες για να
μιλήσουμε στις νέες πραγματικότητες. Ή μουσική, οργάνωση του θορύβου, είναι
μία απ'αυτές τις φόρμες. Αντανάκλα την κατασκευή της κοινωνίας, είναι η μαγνη-
τοταινία που πάνω της καταγράφονται οι κραδασμοί και τα σήματα εκείνα που
δημιουργούν την κοινωνία. Όργανο της γνώσης, μίς οδηγεί ν'αποκρυπτογραφήσουμε
την ήχητική φόρμα της γνώσης. Σήμερα διαπιστώνει κανείς ότι η μουσική ακου-
γεται πάρα πολύ λίγο. Και όπως συμβαίνει με όλα τα ταμπού, της κοινωνικής
ζωής, που οι νόμοι τους καταδειάζονται -ή σεξουαλικότητα, ή οικογένεια, ή
πολιτική-, την λογοκρίνουμε άρνούμενοι να αναγνωρίσουμε τις συνέπειες. Ή
μουσική βρίσκει τις ρίζες της μέσα στον Ιερατικό φόνο, του οποίου είναι μία
αναπαράσταση, φόρμα έλδασων της θυσίας και αναγγέλτης της έλλαγής. Μ'αυτό τον
τρόπο βοήθησε την πολιτική και θρησκευτική έξουσία, συμβόλιζε την τάξη, όμως
έπίσης προανάγγελε την άμφισβήτηση. Μετά, όταν εισηγήθηκε στον έμπορευματικό
χώρο, συνέτεινε στην ανάπτυξη και δημιουργία του κεφάλαιου και του θεάματος.

Κατόπινσε εΐδωλον-έμπορευμα, μεταμορφώθηκε ~~σε~~ καταναλωτικό αγαθό. Έγινε ζων-
τανό παράδειγμα της εξέλιξης όλης της κοινωνίας μας. C

οι ..... παίζουν μονόφωνες μελωδίες από ~~σφονακισμούς~~ JONGLEURS

συνθέτουν οι ίδιοι και ξέρουν απ'έπει, είτε πολύ πλαηόσ

χωριάτικους χορούσ απ'όλη τήν Εσρώπη και τήν 'Ανατολή, PROCHE-ORIENT

ή ακόμα τραγοόδια φτιαγμένα από ..... και μορ- DES NOBLES

φαιένουσ άνδρούπουσ."Όταν μιλά μελωδία άρρσει,γράφου... ON ECRIT DESSUS

πολλά κείμενα."Όλεσ αυτές τέρ φέρμεσ λειτουργούν περι- STYLES

πουβασισμένεσ στέρ ίδιερ δομέσ,άνταλλάξιμεσ: οι ..... JONGLEURS

όργανούνου έτσι μιλά συνεχή κυκλοφορία μεταξό λαϊκήσ μουσι-

κήσ και μουσικήσ ..... MUSIQUE DE COUR

Σ'αυτό τόν κόσμο όπου ή μουσική είναι μιλά από τέρ

οδισαστικέρ μορφέρ τήσ κοινωνικήσ κυκλοφορίασ τών ελδύσεων,

οι ..... μπορούν επίσης νά χρησιμολοιούνηται όσ JONGLEURS

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

πολιτικός ..... "Έτσι λ.χ. ο RICHARD COEUR DE LION
PROPAGANDISTES
BIOBIONNDISTES

DE LION έδινε μισθό στους JONGLEURS για να συνθέσουν τραγούδια

προς τιμήν του και να τά τραγουδάνε, τις ημέρες της άγοράς,

στις πλατείες." Όταν γινότανε πόλεμος, τους έβαζαν συχνά να

συνθέσουν τραγούδια έναντιον του αντίπαλου." Αντίθετα, ανεξάρ-

τητοι κήμήμεπαμκλήκνηκκηκκ JONGLEURS σύνθεταν έπικαιρα και σατι-

ρικά τραγούδια, και ο βασιληάς απαγόρευσε να τραγουδούν ..... TEL OU TEL

λεπτό θέμα με άπειλή .....

SOUS PEINE
D'AMPRISONNEMENT.

Πρέπει όμως να σημειόσουμε δυο χαρακτηριστικά των μουσικών

της αύλης: Πρώτον, δεν τραγουδάνε στά χωριά όρισμένα κείμενα

..... , πολύ ..... και άσηχημένα.

DE TROUBADOURS
RECHERCHES ET
ABSTRAITS

Δεύτερον, μόνο οι αύλεις έχουν την οικονομική ευχέρεια να

STATEMENT OF THE BOARD OF DIRECTORS OF THE NATIONAL ASSOCIATION OF REALTORS

FOR THE YEAR ENDING DECEMBER 31, 1920

ASSETS

Real Estate

Investments

Other Assets

LIABILITIES

Accounts Payable

Other Liabilities

Net Worth

Income

Expenses

1920

1920

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

μελωδίες, λαϊκής και ..... καταγωγής, και παρει να PROPANE

.....

PUISER DANS LE FOND GREGORIEN

'Από τήν ἄλλη μεριά, ἡ τεχνική τῆς γραμμῆς καί πολυφωνικῆς

μουσικῆς διαβιβάζεται στίς σὺλλες καί τοὺς ἀπομακρῶνει ἀπὸ κινή

τῆ μουσικῆ τοῦ λαοῦ: οἱ ..... "ἀγοράζουσι" μουσικοὺς NOBLES

μορφωμένους σὲ ἐκκλησιαστικὰ χορωδίες καί τοὺς παραγγέλ- FORMES

λουσι ἐπίσημα τραγοῦδια γιὰ νὰ γιορτάζουσι τίς νίκαις τους, SOLENNELS

ἐλαφρὰ καί διασκεδαστικὰ τραγοῦδια, ἐνορχηστρωμένα χορικά, κλπ. Γίνου-

ται ἐπαγγελματίαι δεσμευμένοι ἀπὸ ἓνα μοναδικὸν δεσπότη, ὑπηρέται,

παραγωγοὶ ἑνὸς θεάματος καὶ εἶναι προνόμιον μίαις μειοψηφίας.

ΥΠΕΡΕΥΘΥΝΟΣ.

Σὲ τρεῖς αἰῶνας, ἀπὸ τὸν ΧΙῶν ὡς τὸ ΧVΙῶ, οἱ σὺλλες θ' ἀρχίσουσι

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ν' ἀποκλεισθῶν σιγά-σιγά τοὺς JONGLEURS, φωνὴ τοῦ λαοῦ, καὶ ν' ἀνοῖνε

μόνο μουσικὴ γραμμὴν σὲ παρτιτούρα, παιγμένη ἀπὸ .....

SALARIES

ΜΟΥΣΙΚΟΙ μουσικοὶς.

.....

.....

.....

ἡ ἄρτουσα ἐγκαθιδρύεται, "ἱεραρχοποιεῖται" καὶ ..... SE HIERARCHISE
SE DISTANCE

μὲ ἀλλαγὴ τοῦ λεξιλογίου ἔρχεται νὰ ἐπιβεβαιώσῃ RATIFIER

ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ : τὸν μουσικὸ δὲν θά τὸν ἀποκαλοῦμε μὲ MUTATION

"JONGLEUR", ἀλλὰ "MENESTREL" ἢ "MENESTRIER", ἀπὸ τὸ "MINESTRIALIS", δημόσιας ὑπάλληλος. Ὁ μουσικὸς δὲν εἶναι μὲ

νομαδικός. Ἐγκαθίσταται, συνδέεται μὲ μιὰν ἀλλή, εἴτε δια-
μένει σὲ πόλη. Ὅταν δὲν ὑπηρετοῦν ..... , οἱ ..... SEIGNEURS
MENESTRELS

ὀργανώνονται σὲ συλλόγους, κατὰ τὸ πρότυπο τῶν ἐπαγγελμα- CONFERIES

των τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν τεχνιτῶν: ἕνας ἅγιος ..... SAINT PATRON

-ST JULIEN DES MENESTRIERS-, ἐτήσια συμπόσια, ἕνα ταμεῖο συντάξεως

καὶ ..... καὶ καθορισμένες ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς DE MALADIE-

κανονισμοὺς ταρίφες. Ἐν ἀντάλλαγμα, διεκδικοῦν καὶ ἀποκοτῶν ἕνα μονό-

πάλιο γιὰ τοὺς γάμους καὶ τῆς τελετῆς, ἀπ' οὗ ἀποκλειοῦν CEREMONIES

τοὺς JONGLEURS, ἐλεύθερους μουσικοὺς, συχνὰ μὴ ἐπαγγελματῆες.

Ἀπὸ τοὺς MENESTRIERS, οἱ ἀλλῆς διαθέτονται τὰ μέσα νὰ A PARTIR

.....Ένα συγκρότημα μουσικών ..... κατ'έκο- FINANCER
RESIDENTS

κλ

κλεισιτικότητα για την εκτέλεση της γραπτής μουσικής, ο μουσικός

κατακτά με καινούργια κοινωνική θέση μες στη δυτική κοινωνία.
τοποθέτηση

"Ός τότε, ήταν ένας ελεύθερος τεχνίτης, ... COMPONDU

με το λαό, και δουλευε τόσο στις λαϊκές γιορτές όσο και στην

αλλη του ..... Τώρα θα πρέπει να πουληθεί δολοκλήρος SEIGNEUR

και αποκλειστικά σε μια και μόνο τάξη.

'Ο JOHANN JOACHIM QUANTZ -1697-1773-, ποδ ~~κατακτά~~ δόδασε

το φλόουτο στον βασιληά ..... FREDERIC II ^{n 1} DE PRUSSE

Έπαιζε πρώτα στις λαϊκές γιορτές. Ήταν τότε JONCLEUR, FETES FORAINES

και έγινε ύστερα MENESTREL. Περιγράφει θαυμάσια αυτή την

άλλαγή ποδ έζησε. 'Απο μια εποχή ποδ η μουσική είναι ένα

επάγγελμα μεταξύ άλλων σε μια εποχή "ειδικών". 'Απο

..... σε άηρητη: "'Ο πατέρας μου ήταν .....

VAGABOND
MARCHEAL-FERRANT

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

στο χωριό -...-

"Μόλις Ξγίνα έννέα χρονών μ'Έβαλε νά κάνω τή δουλειά

του ..... :καί μέχρι τό θάνατό του μου Έλεγε πώς Έπρεπε FORGERON

νά συνεχίσω αυτό τό επάγγελμα. Άλλή -...- μόλις πέθανε ο πατέρ

ρας μου, δυό από τους αδελφούς μου, από τους οποίους ο Ένας ήταν

ράφτης και ο Άλλος μουσικός τής αόλης και τής πόλης WERSEBOURG,

μου πρόσφεραν νά με πάρουν μαζί τους και νά μου διδάσκουν τό

δικό τους επάγγελμα: Έσπε μ'Έφησαν νά διαλέξω ποιόν από τους

τους δυό ήθελα ν'Ακολουθήσω.

" -...- 'Επειδή, από τότε που ήμουν οχτώ χρονών, χωρίς νά

Ξέρω καν μιά νότα μουσικής, Έπρεπε νά συνοδεύω σέ μιά ..... BASSE DE VIOLE
ALLEMANDE

τόν αδελφό μου που Έκανε, στίς αγροτικές γιορτές, τή δουλειά του

μουσικού του χωριού, αυτή ή μουσική, όσο κακή και νά ήτανε, με

τραβοούσε τόσο πολύ, που δέν ήθελα νά γίνω τίποτ'Άλλο κρηάμ

187

187

187

187

187

187

187

187

187

187

187

187

187

παρά μουσικός.

"Έφυγα λοιπόν για ..... ,τόν Αύγουστο EN APPRENTISSAGE

τοῦ 1708,στέ NERSEBOURG με τόν .....JUSTUS QUANTE. SUSDIT

Τό πρώτο ὄργανο πού ἔπρεπε νά μάθω ἦταν τό βιολί.

Μ'ἔρρεσε πολύ καί φαίνεται πώς εἶχα καί τάλάντο . "Υσ- HABILITE

τερα ἤρθαν τό δῦμοι καί ἡ προμηθεῖα. Ἀσχολήθηκα κυρίως

μ'αὐτά τά τρία ὄργανα στά τρία χρόνια τῆς μαθητείας APPRENTISSAGE

μου. "Όσο γιά τά ἄλλα ὄργανα ὅπως τό ..... LE CORNET, LE TROM-
BONE, LE COR DE
CHASSE: LA FLUTE
A BEC, LE BASOON,
LA BASSE DE VIOLE
ALLEMANDE, LA VIOLE
DE GAMBE.

καί ποιός ἔχει πῶσα ἄλλα ἕνα καλός καλλιτέχνης πρέπει

νά παίζει, δέν τά παραμέλησα. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὅταν ἔχει

κανείς στά χέρια του μεγάλη ποσότητα διαφορετικῶν ὀργά-

νων, παραμένει κατὰ κάποιο τρόπο ἕνας ..... "Όμως BOUSILLIÈRE

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

με τόν καιρό αποκτούσα τήν γνώση τών ιδιοτήτων τους, που PROPRIETES

είναι σχεδόν απαραίτητες στα σπουδαίους, κυρίως σε δασους

έχουν να κάνουν με τήν εκκλησιαστική μουσική. Ή ..... CHAPELLE DUCALE

της WERSEBOURG δέν ήταν τότε πολύ καλή κλούβια. Έπρεπε PRECISEMENT

να ενισχύσουμε τή μουσική, τόσο στην αβλή, όσο και στην

εκκλησία και στα γέφυρα. Όταν τελείωσα επιτέλους τή μα-

θητεία, τόν Δεκέμβρη του 1713, έπαιξα μερικά σόλο του

IOSELLI και του TELEMANN στην λέξταση. Ο δάσκαλός μου με

..... της μαθητείας, με τήν προϋπόθεση ότι DISPENSA DE TROIS
QUARTS DANSE

σε τόν υπηρετούσα για ένα χρόνο ακόμα σάν ..... COMBAGNON

με αντάλλαγμα μόνο τή ν μισή ..... τόν Μάρτιο του PENSION

1718, ή ..... έδωθηκε, που έπρόκειτο να περιλαμβάνει CHAPELLE POLONAI-
SE

δύο εκα έτοια. Έπειδή τὰ έντεκα μέλη είχαν ήδη γίνει δεκτά

of the same character, and which are...

class of the same character, and which are...

of the same character, and which are...

of the same character, and which are...

of the same character, and which are...

of the same character, and which are...

of the same character, and which are...

of the same character, and which are...

of the same character, and which are...

of the same character, and which are...

of the same character, and which are...

of the same character, and which are...

of the same character, and which are...

καί ἔλαττε ἕνασ μουσικὸς ποὺ νά ἔδρει ὄμοιος,..... JE ME PRESENTAI

καί, ὑστερα ἀπὸ μιὰ ἐξέταση ποὺ ἔδωσα μικροστί στόν διευθυν-

τή ..... ,τόν BARON VON SNEYBERTZ, μέ δέχτηκαν στήν DE LA CHAPELLE

ὁμηρεσία. Ἡ ἐτήσια ἀμοιβή ἦταν 150 ..... , μέ δωρεάν EN SERVICE
..... THALER

διαμονή στήν Πολωνία -...-.

" " Ἀρχισα νά μελετῶ σοβαρά τό ..... , στήν FLOREN TRAVERSIERE

ὁποία εἶχα ἐπίσης ἀσκήσει: γιατί ὅσον εἶχα, στήν κοινότητα

ὅπου βρισκόμουν, νά βοηθῶ γι' αὐτό καμμιά εἰδική
..... σ' αὐτό τόν τουζα
.....

ἀνθρωπότητα. ANIMOSITE

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

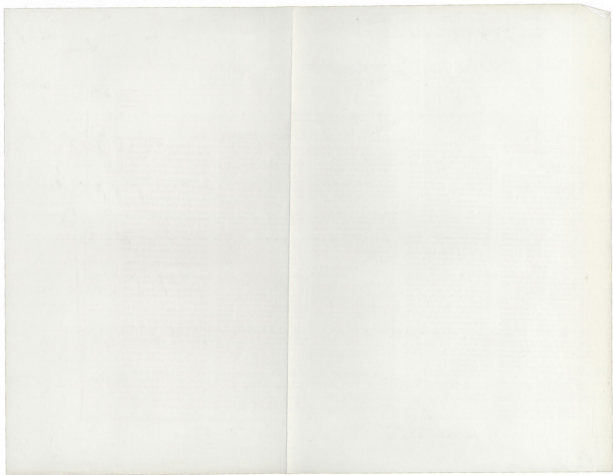
.....

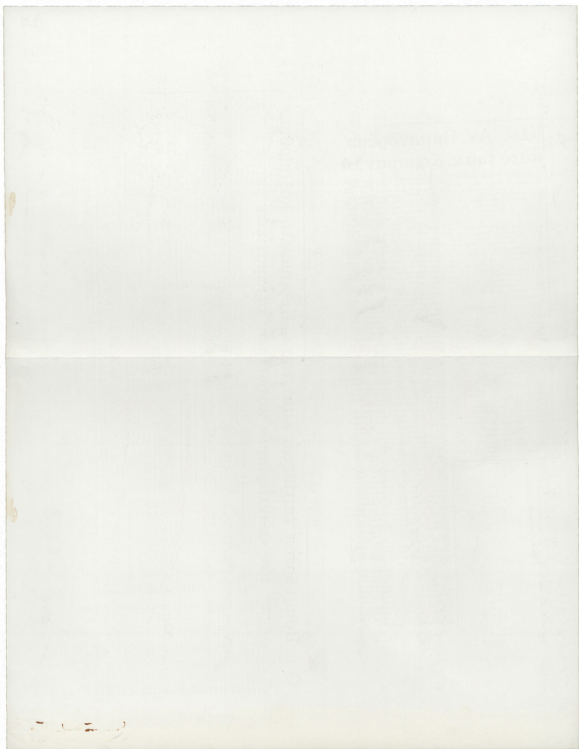

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Θ Ε Μ Α ΚΙΝΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ 1. Πιστεύετε στην αναγκαιότητα ενός πλατιού πολιτιστικού κινήματος στην χώρα μας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

‘Η Πολιτική κρίση στον τόπο μας, δεν μπορεί και δεν πρέπει να θεωρηθῆ ὡς σχετι-
ἀπὸ τὸ σὲ πιδ βαθμὸ εἶναι ~~πολιτικό~~^{ἀνεπτυγμένο} τὸ πολιτικό κίνημα στὴν χώρα μας, ἀπὸ τὸ πόσο
εἶναι δεμένοι οἱ πνευματικοὶ δημιουργοὶ μὲ τὶς πλατιὲς μάζες, ἀπὸ τὸ πόσο γενικό-
τερα ἡ ἡγεσία εἶναι ξεκομμένη ἀπὸ τὸν λαὸ μας.

‘Η διάσταση αὐτῆς δίνει τὴν δυνατότητα στὸν ἀντίπαλο νὰ διαιωηθῆ τὴν κυριαρχία
του, τῆς διάστασης αὐτῆς τὸ χάσμα προσπαθεῖ καὶ σὲ μεγάλο βαθμὸ βαθαίνει ἡ ξενόφερτη
μεταφυτεμένη στὸν τόπο μας κουλτούρα.

‘Η ἀξιοποίηση τῆς γνήσιας λαϊκῆς δημιουργίας τοῦ τόπου μας, ἡ ἀντιπαράθεση στὴν
ξένη ἐπιβουλὴ, ἡ ἐπενέργεια γιὰ τὸ ἀνέσραμα τῶν πολιτικῶν ἀξιών, ἡ ἄρση του χάσμα-
τος μεταξύ πνευματικῆς-πολιτικῆς ἡγεσίας καὶ τοῦ λαοῦ, καθιστοῦν τὴν δημιουργία
τοῦ Κ.Π.Ε. ἀναγκαία καὶ καθοριστικὸ παράγοντα τῆς μελλοντικῆς ἐξέλιξης τοῦ τόπου μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ 2.

Ποιοι νομίζετε πῶς πρέπει νὰ εἶναι οἱ φορεῖς του;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

‘Η ἐπιλογή τοῦ φορέα εἶναι πραγματι μὴ δύσκολη ὑπόθεση, εἶναι ἓνα πρόβλημα.
Μὲ τὴν ποικιλία θῶν κομματικῶν φορέων ἀπὸ τὴν μίε καὶ τὴν ἀντίστοιχη ποικι-
λία τῶν ἀπολιτικῶν πολιτιστικῶν φορέων ἀπὸ τὴν ἑλληθὲ μποροῦσε νὰ πῆ κανεὶς
πὼς ἡ ἐπιλογή καθίσταται προβληματικὴ ὅμως αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ διαπίστωση μαζί μὲ μίε
σειρὰ ἄλλες ἀκτιμήσεις τῆς ποιότητος δηλαδὴ τῶν φορέων, καθιστᾷ ἀναγκαία τὴν ἴδρυση ἐνὸς
νέου φορέα μὲ:

Εὐρύτερο δημοκρατικὸ πολιτικὸ χαρακτήρα καὶ σαφεῆ ἀκομματικὴ τοποθέτηση.

Τέτοιος εἶναι ὁ φορέας ~~τοῦ~~ τοῦ Κ.Π.Ε.

ΕΡΩΤΗΣΗ 3

κατὰ τὴν γνώμη σου θὰ

ποῖα πρέπει νὰ εἶναι ἡ δομὴ καὶ οἱ λειτουργεῖες του;

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ.

Σόν βασικά στοιχεία που θα διακρίνουν την δομή και τις λειτουργίες του κινήματος θα πρέπει να είναι.

α) Η προσπάθεια αποκέντρωσης και αποφυγής του υδροκεφαλισμού, με αυτόνομες οργανώσεις και λέσχες στις πόλεις και τα χωριά και με κεντρικό αντιπροσωπευτικό πανελλαδικό όργανο.

β) Η συλλογική έπεξεργασία της στρατηγικής και τακτικής του κινήματος και η ανάπτυξη της προσωπικής πρωτοβουλίας για την καταξίωση της.

γ) Η δυναμική συμμετοχή και προσφορά των προσωπικοτήτων (καταξιωμένων στον χώρο των γραμμάτων και των τεχνών) και όχι η τέτοια καθβριστική ή καθοδηγητική.

δ) Ο βαθύς σεβασμός των δημοκρατικών διαδικασιών σε όλoκληρο τον κορμό του κινήματος και ο σεβασμός της προσωπικότητας του ατόμου.

ΕΡΩΤΗΣΗ 4.

Ποιά η σχέση του πολιτιστικού κινήματος με την πολιτική;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Από την ίδια του την φύση το κίνημα πολιτισμού ειρήνης είναι πολιτικό κίνημα, εντάσσεται στον δημοκρατικό χώρο της Ελλάδας και αποβλέπει στην πνευματική μορφωτική ανάπτυξη του λαού. Είναι πολιτικό κίνημα χωρίς κομματική ένταξη.

ΕΡΩΤΗΣΗ 5

Ποιά είναι η σχέση σας με το Κ.Π.Ε. της χώρας μας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Πιστεύω πως το Κ.Π.Ε. έχει όλες τις δυνατότητες για μία δημιουργική και δυναμική παρουσία στα πολιτικά πράγματα της χώρας, πως ανοίγει προοπτικές για συντονισμό δράσης του λαού και της Νεολαίας πάνω στα βασικά του προβλήματα ' πώς είναι ο φορέας κουλτούρας για τον λαό, μφεας μαχομένης κουλτούρας.

Ολοκληρη η ζωή και το έργο μας είναι αφιερωμένα στους στόχους και στις επιδιώξεις ενός τέτοιου κινήματος.

Θεωρώ σε σχέση και με προηγούμενη ερώτησή σας την συμμετοχή μου στο Κ.Π.Ε. σαν μία δυναμική παρουσία όχι όμως σαν καθοδηγητική.

ΕΠΙΤΑΓΗ

... και να ελθω να δω τον ...
... να ελθω να δω τον ...

... και να ελθω να δω τον ...
... και να ελθω να δω τον ...

... και να ελθω να δω τον ...
... και να ελθω να δω τον ...

... και να ελθω να δω τον ...
... και να ελθω να δω τον ...

... και να ελθω να δω τον ...
... και να ελθω να δω τον ...

... και να ελθω να δω τον ...
... και να ελθω να δω τον ...

ΕΠΙΤΑΓΗ

... και να ελθω να δω τον ...
... και να ελθω να δω τον ...

ΕΠΙΤΑΓΗ

... και να ελθω να δω τον ...
... και να ελθω να δω τον ...

ΕΠΙΤΑΓΗ

... και να ελθω να δω τον ...
... και να ελθω να δω τον ...

ΕΠΙΤΑΓΗ

... και να ελθω να δω τον ...
... και να ελθω να δω τον ...

... και να ελθω να δω τον ...
... και να ελθω να δω τον ...

... και να ελθω να δω τον ...
... και να ελθω να δω τον ...

ΕΡΩΤΗΣΗ 6

Ἐνός κύκλος τῶν συναυλιῶν (Ἀθήνα - Πάτρα-Θεσσαλονίκη) ποῦ σκοπεύει, τί στόχους ἔχει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Με τρε συναυλιες μου αὐτές ὅπως καί με τρε προηγούμενες σ'ἀλόκληρη τήν Ἑλλάδα, ἐπιχειρῶ μιὰ ἐπαφή με τόν λαό μας ,οἱ ἀγόνες καί τὰ προβλήματα τοῦ ὅποιο ἀποτελοῦν τήν βασική πηγή ἐμπνευσης στό ἐργο μου.

Ἐπιχειρῶ μιὰ ζωντανή ἐπαφή δημιουργῶν καί κοινοῦ σέ μιὰ νέα δουλειά μιὰ ἀναγωγή σέ ἕνα νέο εἶδος δημιουργείας.

ΕΡΩΤΗΣΗ 7

Ποιά ἡ γνώμη σας γιά τό κοινῶ τῆς Θεσσαλονίκης , ποιές οἱ ἐντυπώσεις σας ἀπό τρε προηγούμενες ἐπαφές σας μ'αὐτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Ἐχω τρε καλύτερες ἀναμνήσεις ἀπό τόν λαό τῆς Θεσσαλονίκης εἶναι ἕνα κομμάτι τοῦ λαοῦ μας ἀπό τά ποιά ζωντανά καί ἀνθουσιάζει.

Σέ ὅλες τρε φάσεις τοῦ ἀγώνα γιῶ τήν δημοκρατία ἡ Θεσσαλονίκη βρῖσκεται μπροστά καί με ὑψηλό ἀγωνιστικό ἐπίπεδο.

Ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι ὁ χῶρος ὅπου κατά καιροῦς ὁ ἀντίπαλος βίχνη τό βάρος τῶν ἀνωμόλων πολιτικῶν λύσεων, ἔτσι σ'ἐμάς ἀπομένει νά τήν ξεχωρίζουμε στίς ἐκδηλώσεις μας καί νά ρίχνουμε ἰδιαίτερο βάρος σ'αὐτήν.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΟΡΑΜΑ ΝΕΑΕ ΕΛΛΑΔΑΣ.

Στήν περίοδο από τό τέλος του έμφύλιου πολέμου ως τήν άρχή τής δεκαετίας του '60, έχουν συντελεστέτ βαθειές διεργασίες καί σπουδαίες αλλαγές στόν έθνικό χώρο:

α) 'Η καταπιεστική μονοκρατορία μιās παντοδύναμης καί σφοδρά άντιμομμουνιστικής Δεξιās καθώς καί ή παράλληλη λειτουργία ενός παρακρατικού πλέγματος έχουν όδηγήσει τό έθνος σέ άδιέξοδο καί τό λαό σέ άγανάκτηση.

β) Παρατηρεΐται μιά συνεχώς έντεινόμενη κοινωνική κρίση πού παίρνει άρχικά τή μορφή μεγάλων κινητοποιήσεων των λαϊκών καί μεσαίων στρωμάτων καί άποδοκιμασίας του κράτους τής Δεξιās.

γ) Προβάλλονται έπίμονα καί άγωνιστικά τά λαϊκά αίτήματα μέ κύριους έκφραστές τήν 'Αριστερά καί τīs δυνάμεις του Δημοκρατικού Κέντρου.

Στόν τομέα τής κουλτούρας κυριαρχεί ή άκρατη ξενομανία καί ή "άμερικανοκρατία", ιδιαίτερα στίς τέχνες έκεΐνες πού άγγίζουν τīs μεγάλες μάζες (π.χ. μουσική - κινηματογράφος). 'Η έλληνική μουσική βρίσκειται σέ άμεση καί δουλική εξάρτηση από τήν εύρωπαϊκή καί άμερικάνικη έλαφρά μουσική καί περιορίζεται στή μηχανική μεταφορά άνούσιων ξένων προτύπων.

Αύτή είναι περίπου ή πολιτική καί πολιτιστική κατάσταση του τόπου, όταν ο Μ.Θ. γυρίζει όριστικά στήν 'Ελλάδα (1960). 'Αποφασίζει νά άντιδράσει δυναμικά καί άμεσα στό ραγδαίο έκφυλισμό τής έλληνικής μουσικής προσπαθώντας νά περισώσει καί νά αξιοποιήσει όσα περισσότερο στοιχειώδη ^{είχαν άνήγει τό τραγικό τό όνειρό} μπορεί από τή μεγάλη μουσική λαϊκή παράδοση. 'Η προσπάθειά του αυτή ^{έλληνική λαϊκή παράδοση που χάθηκε} χάρη από μιá βασική άδυναμία: ήταν έτεροβαρές. Δηλαδή όσο βαθύ καί ρωμαλέο ήταν στό μουσικό, τόσο ρηχό καί φτωχό ήταν στό στιχουργικό του μέρος. 'Η πρώτη προσπάθεια του Μ.Θ. έτεινε πρός τή λύση αύτης τής αντίφασης. 'Από όλες τīs τέχνες, ή πιό προωθημένη στήν 'Ελλάδα ήταν ή ποίηση. Τί πιό άπλό λοιπόν νά ένωθούν αυτές οι δύο άκρατες κατακτήσεις του σύγχρονου έλληνικού πνεύματος ; "Έτσι γεννήθηκε ο "Επιτάφιος", από τό ~~έπιτάφιο που...~~

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΠΡΟΪΚΤΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΟΡΑΜΑ ΝΕΑΡΕΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Εάν περιόρισε την δράση του στην Ελλάδα, τότε η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό. Η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό. Η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό.

Η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό. Η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό. Η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό.

Η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό. Η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό. Η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό.

Εάν η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό, τότε η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό. Η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό.

Εάν η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό, τότε η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό. Η Ελλάδα θα ήταν η μόνη χώρα που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί τον Σοβιετικό Συνασπισμό.

πάντρεμα ανάμεσα στη σύγχρονη ελληνική-λαϊκή μουσική και στη σύγχρονη ελληνική ποίηση. Από την επιτυχία ή την άποτυχία αυτού του πειραματισμού θα κρινόταν και το μέλλον αυτής της προσπάθειας. Με τον όρο "επιτυχία" έννοει ο Μ.Θ. ένα και μόνο γεγονός, το αν δηλαδή αυτή ή νέα φόρμα θα γινόταν ή όχι "τέχνη μαζών".

Ο λαός αγάλισε άμέσως την άρμονική αυτή σύνθεση του άθηνι-κού Λόγου και του γνώριμου λαϊκού "Ήχου σαν κάτι τό έντελώς δικό του, άφομοιώνοντας γοργά νέους ποιητικούς και μουσικούς τρόπους έκφρασης. Από τή στιγμή πού ή πειραματική προσπάθεια του "Επιτάφιου" δέν ήταν άπλώς ή μελοποίηση θ ποιημάτων, ήταν ο κόσμος του προβλήματος της λαϊκής μουσικής, ήταν ή άρχή ενός δημιουργικού διαλόγου μέ τό λαό, ήταν και κάτι άλλο:

α) "Ένας κύκλος τραγουδιών", νέα διάσταση στό χώρο της ελληνικής λαϊκής μουσικής.

β) "Η καθιέρωση του λαϊκού τραγουδιστή και κύκλου του λαϊκού μουσικού όργανου (μπουζούκι) σαν άθηνιτικών έκφραστών του γνήσιου ποιητικού πάθους.

γ) Μιά νέα μορφή έπικοινωνίας, μέ τήν καθιέρωση της "Λαϊκής συναυ-λίας" πού έσπαζε τούς παραδοσιακούς τρόπους έρμηνείας κι έφερνε σέ ζήτηση έπαφή τούς δημιουργούς και έρμηνευτές μέ τίς μάζες.

Μετά τόν "Επιτάφιο" άκολούθησαν μία σειρά άλλων "κύκλων" τραγουδιών. Ο Μ.Θ. μέ μεγαλύτερη άποφασιστικότητα χρησιμοποιεί εύρύπαρα τή σύγχρονη ελληνική ποίηση, τήν γνωρίζει στό πλατύ κοινό πού, ώς τότε, ήταν άποκλεισμένο από αυτήν και διψούσε νά έπικοινωνήσει μαζί της. Έπιχειρεί τή μεγάλη "έξοδο" του καλλιτέχνη από τά φηλά τείχη πού χωρίζουν ΤΕΧΝΗ και ΛΑΟ. Όπως λέει ο ίδιος: "Θέλησα τόσο μέ τό έργο μου, όσο και μέ τήν προσωπική μου στάση, νά δώσω μιάν άμεση και ολοκληρωτική άντιστοιχία ανάμεσα στό έργο τέχνης και στη δοσμένη, κάθε φορά ιστορική πορεία ενός λαού - του λαού μας. Γιατί τό έργο τέχνης έμπνέεται από συναισθηματικό, ψυχικό, περίσσευμα - από τό συμπιεσμένο πάθος του λαού. Ο λαός μπορεί έτσι νά δει κάθε φορά τό πρόσωπό του, σαν σέ καθρέφτη, μέσα σά έργο τέχνης. Αυτή ή τέχνη είναι τότε μιά άληθινή τέχνη μαζών και σαν τέτοια πιστεύω ότι λειτουργεί στη χώρα μας".

Και πράγματι: ο λαός τραγουδούσε στίς ταβέρνες, στίς γειτονιές, σά γιασιά, στίς διαδηλώσεις, μελωδίες πού "έντυναν" αυτόν και δυσνόητα ποιητικά κείμενα. Οι μάζες άρχισαν νά συμμετέχουν ενεργά στην ανάπτυξη

τοῦ λαϊκοῦ τραγουδιοῦ, τῆς δικῆς τους μουσικῆς ἔκφρασης.

Ἐμῶν νά ἀπορρίπτουν τόν φεύτικο στίχο καί τήν εὐκόλη μουσική χρησιμοποιοῦντας αὐστηρότερα κριτήρια στίς ἐκλογές τους. Ξεκινώντας ἀπό τήν ἀπλή φόρμα τοῦ λαϊκοῦ τραγουδιοῦ, τό πλατύ κοινό προωθεῖ σιγά-σιγά τοὺς καλλιτεχνικούς του ὀρίζοντες, χαράζει νέες προοπτικές, ἀποκτᾷ νέα ὄραματα. Παρακολουθώντας ἀπό κοντά, βῆμα-βῆμα, τίς διαδοχικές φάσεις τῆς πορείας, ὀδηγεῖται ἐξελικτικά πρὸς τῆ φυσιολογικὴ ἀποδοχὴ ὑψηλότερων καί ὀριμότερων καλλιτεχνικῶν δημιουργιῶν. Ἰδιαίτερα σημαντικὴ ὑπῆρξε στήν πορεία αὐτὴ ἡ "παιδαγωγικὴ" ἐπίδραση τοῦ "κύκλου" τραγουδιῶν τοῦ Μ.Θ. πᾶνω στίς μάζες, καθὼς τίς προετοίμαζε σταθερὰ γιὰ νέες αἰσθητικὲς κατακτήσεις, πιο σύνθετες, ὅπως μπορεῖ νά εἶναι τό "λαϊκὸ ὄρατόριο" (μετα-συμφωνικὴ μουσικὴ), ἡ "λαϊκὴ ὄπερα" καί τό "τραγουδι-ποταμός".

Ἡ προσφορὰ λοιπόν τοῦ Μ.Θ. σ' ὅλη αὐτὴ τῆ διαδικασίᾳ τῆς ἀναγωγῆς τοῦ λαϊκοῦ στὸ ἔντεχνα λαϊκὸ στοιχεῖο μέσα σέ συνθήκες κοινῆς, μαζικῆς, παραδοχῆς, ἰσοδυναμεῖ μέ μιὰ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση στὰ χρονικά τῆς νεώτερης ἑλληνικῆς τέχνης.

Στρατευμένος ὁ ἴδιος ἀπὸ πολύ νωρὲς στὸν χῶρο τῆς Ἀριστερᾶς, ἀπορρίπτει τήν ἐρμητικὴ καί ἀποκοιμμένη ἀπὸ τό λαὸ τέχνη, πού δέν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τίς μάζες καί οὔτε τίς ἐπηρεάζει. Ἄντ' αὐτοῦ, προτείνει τό στήσιμο τῆς καλλιτεχνικῆς πράξης στὸ κέντρο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ὅπως, χαρακτηριστικὰ, λέει ὁ ἴδιος: "Ἡ ἱστορικὴ περίοδος ἀπὸ τό 1940 καί ὄσως ὑπῆρξε συγκλονιστικὴ γιὰ τὸν ἑλληνικὸ λαὸ καί ἀνασκάλεψε σέ βάθος τό ἔθνος. Οἱ ἄνθρωποι φορτώθηκαν μέ ἱστορία. Ὁ ψυχισμὸς δοκιμάστηκε ὅπως τό σίδερο στὴ φωτιά. Ὁ συναισθηματισμὸς φούσκωσε, ἀληθιν' ἐς ὑπόγειος ποταμός. Τό πάθος κίεζε ἀσφυκτικά." Ἐπρεπε νά βρεθεῖ διεξοδος. Καί βρέθηκε μέ τό ἑλληνικὸ λαϊκὸ τραγοῦδι μῆς καί τό ἔργο τῶν "δοκίμων" πνευματικῶν δημιουργῶν δέν ὑπό-ρεσε τελικὰ νά περάσει στίς μάζες. Εἴτε γιατί οἱ μάζες ἦταν ἀπροετοίμαστες γιὰ νά τό δεχτοῦν εἴτε γιατί -σὴ μεγάλη του πλειοψηφία- τό ἔργο αὐτό ἦταν πιο κάτω ἀπὸ τίς ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν".

Ε' αυτό τό παλλαϊκό αΐσθημα πού διαχέει τήν εποχή εκείνη τόν ελληνικό χώρο καί πού θά μπορούσαμε νά ονομάσουμε "λαϊκή διαθεσιμότητα" γιά κουλτούρα καί κοινωνική ἀλλαγή, ἀπαντᾷ ὁ Μ.Θ. μέ μαζικές μουσικο-κοινωνικές ἐκδηλώσεις σέ χωριά, συνοικίες, πόλεις σ' ὅλη τήν Ἑλλάδα. Τελικά τά δύο ρεύματα, τό πολιτιστικό καί τό πολιτικό, ἡ δέφα γιά κουλτούρα καί ἡ ὁρμή γιά δημοκρατικούς ἀφῶνες, συγκλίνουν, ἀλληλοπροσδιορίζονται καί ἀλληλοσυμπληρώνονται διαλεκτικά στό μεγάλο κίνημα Νεολαίας Λαμπράκη" (1963-67).

Τό Μάη τοῦ 1963 ξεσπᾷ ἡ "ὕπθεση Λαμπράκη". Στίς 22.5.63 οἱ σκοτεινοί πρακτατικοί κύκλοι τῆς ἀνωμαλίας χτυποῦν στή Θεσσαλονίκη τό βουλευτή τῆς ΕΔΑ Γρηγόρη Λαμπράκη, δημοφιλή γιά τίς δημοκρατικές ἀρχές του καί τήν ἀγωνιστική δράση του. Τό κλιμάκιο πού στέλνει ἀμέσως ἡ ΕΔΑ ἀπό τήν Ἀθήνα στή Θεσσαλονίκη, γιά νά ἐκφράσει τή συμπαράστασή της καί νά καλμᾶρει τή συγκίνηση τῶν ἀριστερῶν καί προοδευτικῶν δυνάμεων, βρίσκεται κι ὁ Μ.Θ. μαζί μέ τόν Γιάννη Ρίτσο καί τόν Μανώλη Γλέζο.

Ὁ Γλέζος ἦταν ἠγετικό στέλεχος τῆς Ἀριστερᾶς καί ὁ Ρίτσος γνωστός γιά τήν ἀφοσίωσή του στό προοδευτικό κίνημα καί γιά τήν ποιησή του. Ὄστόσο, ὅταν τά πλήθη τοῦς εἶδαν νά ἐμφανίζονται, ἀνέτρεψαν τό πρωτόκολλο κι ἔναντι μόνο ὄνομα ἔκρινε εἶχαν στό στόμα: θεοδωράκης. Ἡ αὐθόρμητη λαϊκή ἔχει ἤδη ἀποδειξεῖ σέ τίνοσ τά χέρια πρέπει νά περάσει ἡ τοῦ νεκροῦ βουλευτή-ἥρωα. Ὁλόκληρη ἡ Ἑλλάδα δονεῖται ἀπό τήν κραυγή "κάθε νέος καί Λαμπράκης".

Δίνοντας σάρκα καί ὀστά στό παλλαϊκό αὐτό αἴτημα, ὁ Μ.Θ. καί 20 περίπου ἀκόμη διανοούμενοι, ἐπιστήμονες, ἐργάτες, σπουδαστές, καλλιτέχνες, ἰδρύουν λίγες μέρες μετά (8.6.63) τή "Δημοκρατική Κίνηση Νέων Γρηγόρης Λαμπράκης". Στήν ἰδρυτική της διακήρυξη διαβάζουμε μεταξύ ἄλλων:

"Διακηρύσσουμε τή βαθειά πίστη μας στά ἰδανικά τῆς εἰρήνης καί τῆς Δημοκρατίας. Τῆ μεγάλη ἀγάπη μας γιά τήν Ἑλλάδα. τήν ἀκατάλυτη ἀφοσίωσή μας στόν ἑλληνικό λαό, πηγὴ καί σκοπὸς μας γιά κάθε μας ἔγνοια, σκέψη, ἔργο καί πράξη".

Πολύ γρήγορα τὸ κίνημα αὐτὸ πῆρε πρωτοφανεῖς κι ἀνέλπιστες διαστάσεις. Ἕνας δημοκρατικὸς συναγεραμὸς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ἄκρη σὲ ἄκρη, ἰδίως τὶς τάξεις τῆς Νεολαίας. Χιλιάδες νέοι εἶχαν ὀργανωθεῖ καὶ δεκάδες χιλιάδες ἄλλοι ἀκολουθοῦσαν καθημερινά. Οἱ "λαμπράκηδες" ἀποτελοῦσαν τὸ φυλάκιο στὸ τεράστιο δημοκρατικὸ μέτωπο πού σχηματιζόταν στὴ βάση τοῦ λαοῦ, μετὰ τὴν "ὑπόθεση Λαμπράκη", καὶ τὴν ἀποσύνθεση πού αὐτὴ δημιούργησε στοὺς κόλπους τῆς δεξιᾶς. Μὲ ἀγωνιστικὸ παλμό καὶ ὀρηκτικότητα τὰ ἀνήσυχια νιάτα τῆς Ἑλλάδας ὤργωναν ἀκούραστα τὴ χώρα, ὡς τὸ τελευταῖο χωριό, καὶ ἄρχιζαν τὸ διάλογο μὲ τὸ "χοντρό λαό" σ' ἓνα πολὺ ὑψηλὸ ἐπίπεδο γιὰ τὰ ἄμεσα προβλήματα τοῦ τόπου: Ἐλευθερία, Δημοκρατία, Παιδεία, κ. τ. λ.

Στὶς 17.9.64, ἀπὸ τὴ συγχώνευση τῆς ΔΚΝΓΑ καὶ τῆς νεολαίας τῆς ΕΔΑ γεννιέται ἡ πρωτοπόρα μαχητικὴ ὀργάνωση ΔΝΑ (Δημοκρατικὴ Νεολαία Λαμπράκη). Ἄπο κατ' καὶ πέρα, ἡ φανταστικὴ κινήση Νεολαίας πού ἀκολουθεῖ εἶναι βέβαια ὁ καρπὸς τῶν ἀγῶνων τοῦ εὐρύτερου προοδευτικοῦ κινήματος, ἀλλὰ καὶ καρπὸς τῆς σπορᾶς πού ὁ Μ.θ. προσωπικὰ εἶχε ρίξει ἐπὶ χρόνια, ὀργανώνοντας, παρὰ τὶς ἀμέτρητες δυσκολίες, συναυλίες καὶ ἄλλες μαζικὲς ἐκδηλώσεις πού δὲν ἦταν ἀπλῶς εὐχάριστες ψυχαγωγικὲς συγκεντρώσεις, ἀλλὰ πρὸ παντὸς στιγμὲς πολιτικοῦ ἀγῶνα καὶ πολιτικῆς διαμαρτυρίας.

"Ἄλλωστε, ὁ Μ.θ., Πρόεδρος τῆς ΔΝΑ, ἦταν ἄπο τοὺς πρώτους πού ἔκριναν ὅτι πρέπει νὰ πέσει ὁ σπόρος τῆς σοσιαλιστικῆς ἰδέας στὴ Νεολαία. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ἠθελήμενα κι ἔξω ἀπὸ τὴν ἐπίσημη γραμμὴ τῆς ΕΔΑ-ΚΚΕ (σὲ πρὲς-κόνφερανς τῆς ΔΝΑ στὴ Θεσσαλονίκη στὰ 1964) ὤηλωσε: "Ναί, εἶμαι μαρξιστῆς-λενινιστῆς, δηλαδὴ κομμουνιστῆς". Δήλωση πού τοῦ στοίχησε ὀξύτατη κριτικὴ ἀπὸ τὴν ἡγεσία ΚΚΕ-ΕΔΑ γιὰ τὴ θεωρήθηκε ἐξτρεμιστικὴ. Ἴσως, πράγματι, ἀπὸ ἄποψη τακτικῆς, νὰ ἦταν προκλητικὴ πράξη. Ὅμως ὁ Μ.θ. σκεφτόταν ὅτι ἔπρεπε θὰ γίνεи κοινὴ συνείδηση ὅλων αὐτῶν τῶν ἐκατοντάδων χιλιάδων νέων πού τὸν ἄκουγαν καὶ τὸν ἀκολουθοῦσαν ἢ προοπτικὴ γιὰ μιὰ μεθαιριανὴ σοσιαλιστικὴ Ἑλλάδα.

Ἐπίσης, ὁ Μ.θ. ἔβαλε πρῶτος σάν στόχο τὸ θρόνο. Ἐκεῖ ἦταν τὸ κέντρο τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ, τῶν ἀντιλαϊκῶν μηχανορραφιῶν, τὸ ἄντρο τῶν ζένων πρακτόρων. Βεκλίνησε μόνος, μέ τούς "Λαμπράκηδες", ἀντιμοναρχική ἐκστρατεία, παρ' ὅτι ἔβλεπε ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ πολιτεύματος δέν μποροῦσε νά ἀποτελέσει στόχο ἄμεσο ἐκείνης τῆς στιγμῆς. Ὡστόσο, λόγω τοῦ εὐνοῦ-κοῦ συσχετισμοῦ δυνάμεων, θεώρησε πρόσφορο τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν προετοιμασία τῆς Νεολαίας σ' ἓνα μελλοντικὸ ἀγῶνα κατὰ τοῦ θρόνου. Ἰπῆρξε τότε, σάν Πρόεδρος τῆς ΔΝΑ, ὁ μοναδικὸς Ἕλληνας πού κατηγοροῦσε εὐθέως τὴ Φρειδερίκη γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ Γρηγόρη Λαμπράκη. Στὴ δίκη τῶν δολοφόνων τοῦ βουλευτῆ τῆς ΕΔΑ, στὴ θεσσαλονίκη, δήλωσε: "θεωρῶ σάν ἠθικὸ αὐτουργὸ γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ Γ. Λαμπράκη, τὴ βασολομῆτορα Φρειδερίκη". Καὶ αὐτὴ ἡ πράξη τοῦ κόστισε δξότατη κριτικὴ ἀπὸ μῆνα μέρους τῆς ἡγεσίας ΚΚΕ-ΕΔΑ (καὶ 18 μῆνες φυλακῆ), γιὰτὶ κρίθηκε ἐπίσης ἐξτρεμιστικὴ. Ἐξέφραζε ὡστόσο ἀπόλυτα τὰ αἰσθήματα τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας πού εἶχε πιά πεισθεῖ ὅτι στὰ ἄμεσα αἰτήματα καὶ στὴν προοπτικὴ τῆς ἔπρεπε γιὰ-σιγὰ νά βάλει καὶ τὴν ἀλλαγὴ.

Μένουμε σ' αὐτὰ τὰ δύο βασικὰ προβλήματα τῆς σοσιαλιστικῆς προοπτικῆς καὶ τῆς κατάρτησης τοῦ θρόνου γιὰ νά τονίσουμε ὅτι κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο οἱ Λαμπράκηδες προχώρησαν τὴν προοπτικὴ τους σέ ὅλα τὰ κρίσιμα θέματα. Ἐγίναν ἀποφασιστικὸς παράγοντας στὴν ἐκδημοκρατίση τῆς πολιτικῆς ζωῆς, στὴν κοινωνικὴ πρόοδο καὶ τὴν ἐθνικὴ ἀναγέννηση. Ἐβαλαν τὴ σφραγίδα τῆς εὐθύνης καὶ τῆς σοβαρῆς ἐπιστημονικῆς ἀνάλυσης σ' ὅλα τὰ μεγάλα προβλήματα μέ τὰ ὁποῖα καταπίεστηκαν, ἀντανάλασαν σωστά τὸν πατριωτισμὸ καὶ δημοκρατικὸ παλμὸ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, μέ τὸ θάρρος τῆς γνώμης τους, τὴν ἐξαρση, τὴ σεμνότητα, τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν πίστη τους. Ἐτσι, π.χ. ἡ πρώτη σοβαρὴ ἐκστρατεία κατὰ τῶν "φακέλλων" τῆς Ἀσφάλειας, γιὰ τὴ νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ καὶ γενικὰ τῆς μαρξιστικῆς ἰδεολογίας, ἔγινε ἀπὸ τούς Λαμπράκηδες. Ὅπως ἐπίσης Λαμπράκηδες ὀργάνωσαν καὶ τὴν πρώτη πορεία διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Ἀμερικάνικη Πρεσβεΐα γιὰ

νά φύγει ὁ βος στόλος ἀπό τό Φάληρο.

Οἱ "Λαμπράκηδες" ἔβαλαν τότε μέσα στούς στόχους τους:

- 1) τήν κατάργηση τοῦ θρόνου
- 2) τήν ἐξάλειψη τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ
- 3) τήν ἀποδέσμευση ἀπό τόν ἀσφυκτικό ἐναγκαλισμό τῶν ΗΠΑ-NATO

καί τό ἀνοιγμα πρὸς τίς χῶρες τοῦ σοσιαλισμοῦ.

"Ἐρίζαν τό σύνθημα γιά 1000 "λέσχες πολιτισμοῦ". Ἡ ἀντίδραση κυριολεκτικά λύσσαξε κι αὐτό ἦταν ἡ καλύτερη ἀπόδειξη γιά τήν ἐσωτερική δύναμη αὐτοῦ τοῦ κινήματος. Ἀνάγκαζαν τοὺς ἰδιοκτῆτες τῶν διαφόρων αἰθουσῶν νά πετοῦν ἔξω τοὺς Λαμπράκηδες. Τότε αὐτοὶ ἔχτιζαν μόνοι τίς λέσχες τους. Ἡ ἀντίδραση ἀρχίζει νά τίς ἀνατινάξει. Οἱ Λαμπράκηδες τίς ξαναχτιζοῦν! Ὁ ργανώνουν πανελλαδική καμπάνια γιά τό βιβλίο τῆς Νεολαίας καί μέ τοὺς 50000 τόμους πού μαζεῖδουν γεμίζουν τίς λέσχες τους, στά χωριά καί στίς συνοικίες.

"Ὅλες αὐτές οἱ φτωεῖνές στρατίες τῶν νέων πού πλημμύρισαν τήν Ἑλλάδα ἀπό τά 1963 ὡς τά 1967 βρσκοκταν μέσα στήν κωφή, ἔτοιμες νά ποῦν τό μεγάλο "παρόν", λέει ὁ Ν.Θ. Καί πραγματικά τό εἶπαν μόλις τοὺς μιλήσαμε μέ τή γλώσσα τῆ δική τους! Ὅλο τό πρόβλημα εἶναι νά βρσκοκεις ἕαθε φορά τή γλώσσα πού ιταιρίζεει στή δεδομένη ἱστορική στιγμή.

Τό κίνημα τῆς κουλτούρας π.χ. βρῆκε ἄμεσως μεγάλη ἀπήχηση στοὺς νέους γιατί ἔκεῖ μέσα εἶδαν σάν σέ καθρέφτη τά δικά τους πρόσωπα, τίς δικές τους ἀγωνίες, τά δικά τους ὄνειρα κι ἐλπίδες..

Ἡ παγόμενη κουλτούρα, ὅπως τήν ὀνόμασα, δηλαδή ἡ ζωντανή κουλτούρα, αὐτή πού ἀφορᾷ ἄμεσα, "προσωπικά" τό λαό, πού βρσκοκεται σέ στάδιο ἔντονης δημιουργικῆς ἀνέλιξης, ἀγγίζει τά θεμέλια τῆς ὑπαρξης.

Γιά πρώτη φορά ἀποκαλύπτεται ἀνάγλυφα ἡ κοινή φλέβα, ἡ κοινή ρίζα. Δηλαδή ἡ κουλτούρα μᾶς ἐνώνει μέ τόν ὄμοιό μας, μέ τόν ἀδελφό μας, μέ τήν κοινότητα, τή φυλή, τό ἔθνος καί, γενικά, μέ τόν ἄνθρωπο. Καθώς μᾶς

...δὲ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

1) ἡ ἐκείνη ἡμερὰ...

2) ἡ ἐκείνη ἡμερὰ...

3) ἡ ἐκείνη ἡμερὰ...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

...καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων...

βοηθῆ νά δοῦμε τόν ἑαυτό μας, διαπιστώνουμε ξαφνικά ὅτι ὁ ἑαυτός μας εἶναι ὁ "ἄλλος" κι ὅτι ὁ "ἄλλος" εἶναι ὁ ἑαυτός μας. Καθώς συμμετέχεις σέ μιὰ ὁποιαδήποτε ἐκδήλωση τῆς μαχόμενης κουλτούρας, κοιτᾶς τόν ἄλλον καί βλέπεις στά μάτια του ἀστραπές. Αὐτή ἡ ποίηση, αὐτή ἡ μουσική, αὐτοί οἱ ἦχοι τῶν λαϊκῶν ὀργάνων, ἀποτελοῦν μιάν ἀέρινη ἀλυσίδα πού σέ δένει μέ ὄλο τό παρελθόν σου, μέ ὅλη σου τήν κληρονομιά, μέ τόν ρῆγα καί τόν Κάλβο, μέ τόν Καραϊσκάκη... Βλέπεις πώς ἡ πορεία εἶναι ἐννιαία, ἡ κοίτη κοινή. "Ἐτσι σταλαγματιά-σταλαγματιά αὐτή ἡ αἰσθητική χαρά μεταβάλλεται σέ ἠθική δύναμη καί, στή συνέχεια, σέ ἰδεολογική πίστη καί πολιτική πράξη.

Αὐτό εἶναι τό ἀναπόφευκτο προτσές τῆς "μαχόμενης κουλτούρας". Πῶς, τώρα, ἔκκλι ἀπό αὐτό τό κίνημα κουλτούρας ξεπήδησε τό κίνημα τῶν "λαμπράκηδων": Νά, ἡ "μαχόμενη κουλτούρα" γεννᾷ μέσα μας τό ἰδανικό τῆς ἐλευθερίας καί πῆς ἀνθρωπιᾶς. Ὅποτε ἡ σύγκρουση μέ τό ἀνελεύθερο καί ἀπάνθρωπο καθεστώς, πού ὑπῆρχε τότε στήν χώρα, μᾶς γίνεται ἀναπόφευκτη"...

"Μιά μέρα βρισκόμουν στό Πέραμα _τῆ συνοικία μέ τίς παράγκες. Ὁ κόσμος ἐκεῖ δέν εἶχε νερό, οὔτε ἠλεκτρικό καί γιά νά βγοῦν στό δρόμο πού περνᾷ τό λεωφορεῖο περπατοῦσαν ἄλλος μισή, ἄλλος μιὰ ὥρα πρῶτο δρόμο.

_ Ποιό εἶναι τό μεγάλο σας πρόβλημα; Τοῦς ρωτῶ.

_ Ὁ δρόμος!

_ Λοιπὸν σῆς προτείνω τό ἐξῆς: ἐσεῖς θά βάλετε τό τσιμέντο καί τοῦς κασμάδες. Ὑμεῖς τᾶ μπράτσα!

Πηγαίνω στίς λέσχες τοῦ Πειραιᾶ καί μιλῶ στούς λαμπράκηδες. εἶναι ὄλοι σύμφωνοι. Καταστρώνουμε τό πρόγραμμα: ἄλλοι θά δουλεύουν, ἄλλοι θά τραγουδοῦν. θά παρουσιάσουμε καί καλλιτεχνικά προγράμματα ὅλη τῆ μέρα, θά φτιάξουμε καί τό δρόμο...

Κάποια Κυριακή 5000 Λαμπράκηδες ξεχύθηκαν στο Πέραμα. Τό βράδυ ό όρο-
μος πού σκαρφάλωνε στο βουνό ήταν έτοιμος κι ό λαός τόν βάφτισε "Λεω-
φόρο Λαμπράκη". Αύτοί ήταν οί Λαμπράκηδες καί τέτοια έργα έκαναν".

Τέτοιο κίνημα μαζικό, προοδευτικό, είχε νά φανεΰ στήν
'Ελλάδα από τά χρόνια τής κατοχής. Ποιά είναι σήμερα ή αντιμετώπιση
του ήρωϊκού αυτού κινήματος; "Άλλοι τό άποσιωπούν έντελώς κι άλλοι
τό διαστρεβλώνουν καταλογίζοντάς του όθθεν "πλαδαρότητα", "άκαταλληλό-
τητα" τής μαζικότητάς του. Ξεχνοούν όμως ότι τήν έποχή εκείνη τό τμήμα
για νά είσαι στή Νεολαία Λαμπράκη ήταν άκριβό. Τό ΚΚΕ ήταν παράνομο,
όπληρχαν οί νόμοι 509 καί 395, όπληρχαν "φάκελλοι", διώξεις, βασανιστήρια.
Δέν άποτελεΰ σχήμα λόγου λοιπόν, αλλά άντικειμενική διαπίστωση ή άποψη
ότι ή ραχοκοκκαλιά τών γιγαντιαίων λαϊκών κινητοποιήσεων πού άκολού-
θησαν τό Ιουλιανό πραξικόπημα, ένάντια στίς αλύδδουλες κυβερνήσεις
(1965-66), ήταν άκριβός αυτή ή Νεολαία τών "Λαμπράκηδων". Άπό τή στιγ-
μή πού παρουσιάστηκαν σάν όργάνωση, βρέθηκαν πάντα πρώτοι στίς έπάλλξεις, σε
κάθε ιστορική καί κρίσιμη στιγμή του τόπου, πάντα στο ύφος πού άπαιτού-
σαν οί περιστάσεις. Γι' αυτό άκριβός καί ή μεταχείριση πού τούς έπιφύλαξε
κατόπιν ή στρατιωτική χούντα όπηρεξε... έντελώς ίδιαίτερη σε άνηλεότητα,
σκληρότητα καί μένος. Γιατί τό αντίπαλο στρατόπεδο ήταν περισσότερο από
τόν οϊονόηποτε σε θέση νά γνωρίζει τό πόσο δεμένοι ήταν οί "Λαμπράκη-
δες" μέ τά προβλήματα τής συνοικίας, του χωριού καί τής πόλης. Έξοπλισ-
μένοι γερά θεωρητικά όργάνωσαν τούς άγώνες τής Νεολαίας για τήν επίλυση
τών δικών τής προβλημάτων." Όπως όμως τά προβλήματα αυτά ήταν άρρηκτα
δεμένα μέ τά γενικώτερα προβλήματα του Λαού καί του Έθνους, ή Νεολαία,
πότε άμεσα καί πότε έμμεσα, έπαιρνε μέρος στή γενικώτερη κιν ή πάλη του
Λαού για τήν επίλυση τών προβλημάτων του..."

'Άλλά ας αφήσουμε νά μιλήσουν τά ίδια τά κείμενα.

Στό "Μανιφέστο τῶν Λαμπράκηφων": Ποιοί εἴμαστε/τί θέλουμε/Γιατί μᾶς πολεμοῦν/", τοῦ Ν.Θ., διαβάζουμε:

"Ἐμεῖς οἱ Λαμπράκηδες ἔχουμε μαζί μας, φανερά ἢ κρυφά, τή μεγάλη πλειοψηφία τῆς ἑλληνικῆς Νεολαίας.

Γιατί μόνον ἔμεῖς μπορούμε καί τῆς δίνουμε ὄραμα. Καί ξέρουμε νά τῆς δειχνοῦμε ἀκόμα μέ ποιούς τρόπους τά ὄραματα μποροῦν νά γίνουν ζωή.

"Ἔτσι, ὁ νέος καί ἡ νέα πού καλεῖται μαζί μας ἀνακαλύπτουν κοντά μας τό βαθύτερο νόημα τῆς ζωῆς τους. Ξέρουν ὅτι εἶναι τώρα πολύτιμα κοινωνικά κύτταρα, ὑπεύθυνοι πολῖτες, πρωτοπόρα λαϊκοί ἀγωνιστές. Αὐτό σημαίνει ὅτι ἡ σκέψη καί ἡ δράση τους μπαίνουν θετικά ἀνάμεσα σέ κενές τίς πολιτικές καί κοινωνικές δυνάμεις πού πλάθουν τή ζωή, τήν πρόοδο καί τό μέλλον. Πού κάνουν ἱστορία.

Ξέρουμε πῶς μπορούμε νά χτίσουμε ἀπό τά θεμέλια μιᾶ νέας, ἀναγεννημένης, πατρίδας.

Ξέρουμε πῶς ὁ ἀποφασιστικός παράγοντας γιά νά τό πετύχουμε, εἴμαστε ἔμεῖς οἱ ἴδιοι. "Ὁ κυρίαρχος λαός. "Ὅλοι οἱ νέοι "Ἕλληνες καί "Ἕλληνες.

Ἐκ μέρους μας δέν ὑπάρχει τίποτα κρυφό, μισοειπωμένο. Σκεφτόμαστε καί δροῦμε ἀνοιχτά, μέσα στό λαό, στούς τόπους πού δουλεύουμε καί ζοῦμε.

Λογιάζουμε τούς ἑαυτούς μας δημιουργικά μέλη τῆς κοινωνίας. Στίς γραμμές μας βρίσκονται νέοι ἐργάτες, ἀγρότες, φοιτητές, καλλιτέχνες, ἐπιστήμονες, δηλαδή ζωντανά κύτταρα πού συμβάλλουν στήν ἀνάπτυξη τῆς κοινωνίας.

Λογιάζουμε ἀκόμα τούς ἑαυτούς μας φλογερούς δημοκράτες καί πατριώτες. Ἡ ὄργανωσή μας εἶναι ἕνα μεγάλο σχολεῖο δημοκρατικῆς ἀγωγῆς καί πατριωτικοῦ φρονηματοσμοῦ. Οἱ καταστατικές ἀρχές καί τά ἰδανικά μας ἐπιβεβαιώνουν τόν πατριωτικό της χαρακτήρα. Οἱ ἀγῶνες μας γιά τή Δημοκρατία, τό σεβασμό στό Σύνταγμα, τήν ἔθνική μας ἀνεξαρτησία καί τήν αὐτοδιάθεση τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ τήν ἐπισφραγίζουν."

Ὁ "Λαμπράκης" Σωτήρης Πέτρουλας δίνει τὸ μέτρο τῆς θυσίας ὄχι μόνον τῶν Λαμπράκηδων, ἀλλὰ ὁλόκληρης τῆς δημοκρατικῆς μας νεολαίας πού ἐνωμένη δοξάστηκε καὶ δέξασε τὴν Δημοκρατία στή χώρα μας.

Οἱ ἄγῳνες μας.

Στὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τὴν ἴδρυση τῆς ΔΝΑ ὡς σήμερα:

Πιστοὶ στὸ ἰδανικὸ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας ὀργανώσαμε καὶ πῆραμε μέρος σὲ ἑξήκοντάδες ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς αὐτοδιάθεσης τοῦ κυπριακοῦ Λαοῦ καθὼς καὶ ἐνάντια στὴν ἐκβιαστικὴ παρουσία τοῦ βου στόλου πού προσβάλλει τὴν ἐθνικὴ μας ὑπερηφάνεια.

Πιστοὶ στὰ ἰδανικά τῆς εἰρήνης βαδίσαμε σὲ πυκνὲς φάλαγγες πλάι στὸν εἰρηνόφιλο Λαὸ μας στὶς ἱστορικὲς Μαραθῶνιες πορετεῖς εἰρήνης.

Πιστοὶ στὰ ἰδανικά τῆς Δημοκρατίας ἀγωνιστήκαμε γιὰ τὸν ἐκδημοκρατισμὸ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς μὲ ὅλες τὶς μορφές τῆς δημοκρατικῆς πάλης.

Κι ὅταν ξέσπασε τὸ πραξικόπημα στὶς 15ῃ τοῦ Ἰουλίη, πιασμένοι χέρι-χέρι μὲ ὁλόκληρη τὴ Δημοκρατικὴ Νεολαία τῆς χώρας, γράψαμε μαζί μὲ τὸ Λαὸ τὸ ἀθάνατο ἔπος τῆς Δημοκρατικῆς Ἀντίστασης καὶ προσφέραμε τὸν ἥρωα Πέτρουλα, σάρκα ἀπὸ τὴ σάρκα μας, αἰῶνιο σύμβολο πατριωτικοῦ καὶ δημοκρατικοῦ χρέους.

Πιστοὶ στὰ ἰδανικά τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, τῆς Διεθνούς Ἀλληλεγγύης καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀνεξαρτησίας ὄλων τῶν λαῶν τῆς γῆς, διαδηλώσαμε τὴν ἀλληλεγγύη μας πρὸς τοὺς πατριῶτες τοῦ Κογκὸ, Ἀγ. Δομήνικου καὶ τοῦ Βιετνάμ.

Παλέψαμε στὸ πλευρὸ τῶν νέων ἐργατῶν, ἐργατῶν-σπουδαστῶν, φοιτητῶν, μαθητῶν, ἀφροτῶν, ἐνάντια στὴν ἀνεργία καὶ τὴ μετανάστευση ἐνάντια στὰ μεροκάματα πείνας, γιὰ εἰδικὴ μέριμνα γιὰ τοὺς ἐργάτες-σπουδαστὲς νυχτερινῶν σχολῶν, ἐνάντια στὴν ἐγκόκλιο 1010 τοῦ Ἐπιτελείου Παιδείας πού εἰσάγει ἐπίσημα τὸ χαφιεδισμό στὰ Σχεολεῖα, γιὰ τὸν ἐκδημοκρατισμὸ τῆς Ἀνώτατης

Παιδείας.

Στά χωριά καί στίς συνοικίες, οί Λαμπράκηδες ρίχτηκαν μέ ένθουσιασμό στή δράση: έστρωσαν δρόμους, έχτισαν γεφύρια, διαμόρφωσαν πλατείες, φύτεψαν δέντρα, φρόντισαν γιά τόν έξωραΐσμό τού τόπου, όπου ζουν καί έργάζονται. Άγαπήθηκαν από έχθρούς καί φίλους. Κατάκτησαν τό σεβασμό καί τήν έπδληψη κάθε τίμιου πολίτη.

Προβάλλαμε καί προβάλλουμε τήν πολιτιστική Άναγέννηση τής χώρας όν θεμελιώδες δικαίωμα τής Νεολαίας. Συμβάλαμε δημιουργικά καί κριτικά στήν εκπαιδευτική μεταρρύθμιση καί βρισκόμαστε στό πλευρό τών δυνάμεων που υποστηρίζουν μιάν άληθινή κατάκτηση τού λαού καί τής Νεολαίας, ένάντια στίς δυνάμεις τού σκοταδισμού, τής όπισθοδρόμησης καί τής άρνησης.

Αυτή εΐναι ή πάλη μας κι οί χώροι μέσα στους όπολους ζευγίχτηκαν οί άγώνες μας. Παντού καί πάντα γιά τή Δημοκρατία, μέ τή Δημοκρατία, γιά τήν όμαλότητα μέ τήν όμαλότητα. Γιά τά ιδανικά μέ τά ιδανικά. Γιά τό λαό μέ τό λαό...

Γι' αυτό καί ή όποτεΐεια ζητά τήν κεφαλή τών Λαμπράκηδων επί πίνακι. Γιατί μάς άναγνωρίζει τήν τιμή τού προβαδίσματος στή μάχη τών ένωμένων δυνάμεων τής Νεολαίας ένάντια στους σκοταδιστές καί τούς άντιδραστικούς.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΙΑΣ:

Ή επίθεση αυτή έχει φανερούς λόγους: τούς άνησυχεί σοβαρά τό γεγονός τής άφύπνισης τής κεντρικής νεολαίας καί τής ένταξης της στό πλατό δημοκρατικό-πατριωτικό μέτωπο. Τήν είδαν νά άγωνίζεται, μέ ήρωισμό καί

στίς μεγάλες μέρες τής Δημοκρατικής Άντίστασης καί δέν μπορούν νά λησμονήσουν τό υπερήφανο καί άποφασιστικό πρόσωπό της.

Άπό τήν άλλη μεριά, γνωρίζουν ότι δέν έχουν τίποτα νά τής προσφέρουν, εκτός από έκμετάλλευση, δεσμά καί ντροπή:

Παράθετα.

Επί των οποίων και τα επόμενα, οφείλουμε να σημειώσουμε ότι η ανάλυση των παραπάνω περιστατικών, που αφορούν στην αντιμετώπιση των κρίσεων, είναι η εξής:

Οι κρίσεις αυτές, που προκύπτουν από την ανάλυση των παραπάνω περιστατικών, είναι:

1. Η κρίση που αφορά στην αντιμετώπιση των κρίσεων, που προκύπτουν από την ανάλυση των παραπάνω περιστατικών, είναι η εξής:

2. Η κρίση που αφορά στην αντιμετώπιση των κρίσεων, που προκύπτουν από την ανάλυση των παραπάνω περιστατικών, είναι η εξής:

3. Η κρίση που αφορά στην αντιμετώπιση των κρίσεων, που προκύπτουν από την ανάλυση των παραπάνω περιστατικών, είναι η εξής:

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣ

Η κρίση που αφορά στην αντιμετώπιση των κρίσεων, που προκύπτουν από την ανάλυση των παραπάνω περιστατικών, είναι η εξής:

Οι κρίσεις αυτές, που προκύπτουν από την ανάλυση των παραπάνω περιστατικών, είναι:

1. Η κρίση που αφορά στην αντιμετώπιση των κρίσεων, που προκύπτουν από την ανάλυση των παραπάνω περιστατικών, είναι η εξής:

2. Η κρίση που αφορά στην αντιμετώπιση των κρίσεων, που προκύπτουν από την ανάλυση των παραπάνω περιστατικών, είναι η εξής:

3. Η κρίση που αφορά στην αντιμετώπιση των κρίσεων, που προκύπτουν από την ανάλυση των παραπάνω περιστατικών, είναι η εξής:

Ετόν έθνικό τομέα τήν ντροπή τής στρατιωτικής σύμβασης του 1953 με τής ΗΠΑ, τό ξεπούλημα τής έθνικής μας Άνεξαρτησίας, τήν ντροπή τής ύποταξης τής κυπριακής έλευθερίας στά συμφέροντα του ΝΑΤΟ. Τήν ντροπή τής ούσιαστικής διακυβέρνησης τής χώρας, σε όλους τούς τομείς, από άμερικάνους διπλωματικούς και στρατιωτικούς ακόλουθους.

~~Στόν οίκοномиκό τομέα όλα τα προνόμια και συσσωρεύονται~~
 τό ξεπούλημα τής χώρας στα ξένα μονοπώλια. Εκατοντάδες ξένα οίκονομικά συγκροτήματα νέμονται τόν πλούτο τής χώρας και άπομυζούν τεράστια κέρδη ένω ο λαός μας πειννά, ή άφροτιά μας έξαθλιώνεται και τά χωριά μας άδειάζουν. Έκατό χιλιάδες νέοι ή άφρόκρεμα τής έλληνικής νεολαίας, έγκαταλείπουν κάθε χρόνο τήν πατρίδα.

Στόν κοινωνικό και πολιτικό τομέα όλα τά προνόμια συσσωρεύονται γύρω από τήν έλληνική όλιγαρχία. θάλεγε κανείς ότι ξαναζούμε μία φεοδαρχική έποχή: Είναί γνωστό ότι 200 περίπου οίκογένειες νέμονται τά 90% του πλούτου τής χώρας. Ένώ τά υπόλοιπα 90% πωθκ μοιράζονται τά 90% του έλληνικού λαού. Καί οι Έλληνες πλουτοκράτες δέν χάνουν εύκαιρία νά έπίδεικνύουν τήν προνομιακή τους θέση. Λές κι έπιδιπικνουν τήν πρόκληση: στεροϋν από τό λαό τής πολιτικές του έλευθερίες με τό παρασύνταγμα, τά έκτακτα μέτρα, τής άντισυνταγματικές άστυνομικές διατάξεις, τά πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων και, συχνά, τήν ώμη άστυνομική βία.

"Έτσι ή όλιγαρχία ένισχυμένη από τούς Άμερικάνους, με τά όργανά της μέσα στόν πολιτικό κόσμο τής χώρας, τόν κρατικό μηχανισμό, τά σώματα Άσφαλείας, τό Στρατό και τής παρακρατικές όργανώσεις, έρωτοτροπεύ με τό φασισμό και τή Δικτατορία. Προσπαθεύ νά έμποδίσει, νά σταματήσει, νά πνίξει τό Δημοκρατικό Κίνημα του έλληνικού λαού και συνεχώς πλαταίνει και κατακτά νέες θέσεις.

Οί λέξεις "Έθνικοφροσύνη", "Δημοκρατία", "Πατρίς", ή "Έλευθερία" καταντοϋν έμπαιγμός στα χείλη της. Οί νέοι και νέες μας γνωρίζουν πιά πολύ καλά ότι πίσω από τά έθνικοκαπηλικά κηρύγματα τής Δεξιάς κρύβεται ή άρνηση

~~των προνομίων~~

της Πατρίδας", (μέ το ξεπούλημα στους 'Αμερικάνους και τά μονοπώλια), ή άρνηση τής Δημοκρατίας και του Συντάγματος, ή ~~πρωτογενής~~ άρνηση τής 'Ελευθερίας και τής ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

'Απέναντι τους όρθώνεται παντοδύναμο το μαζικό, δημοκρατικό ΜΕΤΩΠΟ του έργαζόμενου Λαού. Στίς προφυλακές του Δημοκρατικού Μετώπου βρίσκεται ή στρατιά τής περήφανης Νεολαίας του 114. "Ωστε πρώτος στόχος τής είναι το κίνημα τής Νεολαίας, στο σύνολό του και ιδιαίτερα οί πρωτοπόρες δυνάμεις, οί Λαμπράκηδες.

Οί Λαμπράκηδες, γαλουχημένοι από όλους τούς μεγάλους έθνικούς άγώνες, το άλβανικό έπος και το έπος τής 'Εθνικής μας 'Αντίστασης, έχουν κλεισει μέσα στην καρδιά τους τήν 'Ελλάδα και γνωρίζουν καλά τί θα πει Πατρίδα. Δεν είμαστε έμεϊς που θα ~~προχωρήσουμε~~^{υπ} μπροστά στους έθνικούς κινδύνους, που θα πουλήσουμε τήν έθνική μας ανεξαρτησία ή θα καζαρέψουμε τήν έδαφική μας άκεραιότητα. Οί δημοκρατικοί νέοι μας είναι αδιάλλακτοι πατριώτες κι όμως τούς μεταχειρίζονται μέ πνεύμα διωγμού, κατά παράβαση ακόμα και των διεθνών αρχών για το σεβασμό τής ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Πρόσφατα άκόμη, έπιχειρήθηκε να παρουσιαστεί ή πρόκληση ότι οί Λαμπράκηδες είναι "σαμποτέρ μέσα στο στρατό", πρόκληση που κατέρρευσε μέ πάταγο, για ν' αποδειχθετ ότι οί διώκτες των δημοκρατικών νέων είναι οί γνωστοί τύποι Παπαδόπουλοι, πραξικοπηματίες Περιλήδες που περίμεναν άτιμώρητοι, οί πράκτορες του ΙΔΕΑ και τής χούντας. Δηλαδή αύτοι που άντι νά υπηρετούν το Λαό και το "Έθνος, έχουν όρκιστετ πίστη σε πολιτικά κόμματα και σε ξένες δυνάμεις. Στίς δυνάμεις που αίματοκύλησαν το Λαό στον Γοργοπόταμο, που μηχανορραφούν ένάντια στην ανεξαρτησία τής Κύπρου, που οργανώνουν κρίσεις για τήν κρίση, ώστε να επιβάλλουν τήν κυριαρχία τους εύκολότερα.

... (α) ... (β) ... (γ) ... (δ) ... (ε) ... (ς) ... (ζ) ... (η) ... (θ) ... (ι) ... (κ) ... (λ) ... (μ) ... (ν) ... (ξ) ... (ο) ... (π) ... (ρ) ... (σ) ... (τ) ... (υ) ... (φ) ... (χ) ... (ψ) ... (ω) ...

... (α) ... (β) ... (γ) ... (δ) ... (ε) ... (ς) ... (ζ) ... (η) ... (θ) ... (ι) ... (κ) ... (λ) ... (μ) ... (ν) ... (ξ) ... (ο) ... (π) ... (ρ) ... (σ) ... (τ) ... (υ) ... (φ) ... (χ) ... (ψ) ... (ω) ...

... (α) ... (β) ... (γ) ... (δ) ... (ε) ... (ς) ... (ζ) ... (η) ... (θ) ... (ι) ... (κ) ... (λ) ... (μ) ... (ν) ... (ξ) ... (ο) ... (π) ... (ρ) ... (σ) ... (τ) ... (υ) ... (φ) ... (χ) ... (ψ) ... (ω) ...

Τά μέσα πού διαθέτει ή ὑποτελεία εἶναι γνωστά.

- 1) Τά δολλάρια κι ή ὑποστήριξη τῶν ΗΠΑ
- 2) Ὁ κρατικός μηχανισμός καί τά Σώματα Ἀσφαλείας
- 3) Ἡ χούντα
- 4) Οἱ παρακρατικοί καί οἱ διάφορες ἔξω-ἑλληνικές ὀργανώσεις
- 5) Τεράστια μέσα προπαγάνδας ,κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Κανείς δέν ὑποτιμᾷ τή δύναμή της. Ὅμως πρέπει νά τονίσουμε ὅτι τελικά ή πλάστιγγα γέρνει ἀποφασιστικά ὑπέρ τῶν ἐνωμένων δημοκρατικῶν-πατριωτικῶν δυνάμεων. Μὲ προϋποθέσεις:

- 1) Νά διατηρηθεῖ καί νά πλατύνει ή ΕΝΟΤΗΤΑ
- 2) Νά διατηρηθεῖ καί νά βαθύνει ή κρίσιμη στήν τελική νίκη
- 3) Νά διατηρηθεῖ καί νά ἀνέβει σέ ἀνώτερα ἀγωνιστικά ἐπίπεδα ή πάλη τοῦ ΕΝΩΜΕΝΟΥ Λαοῦ γιά ψῆφι

Μόρφωση
 Δημοκρατία
 Ἐθνική Ἀνεξαρτησία.

Ἐμεῖς οἱ Λαμπράκηδες κάνουμε τό πᾶν γιά νά βοηθήσουμε ΘΛΟΥΣ τούς νέους, ἀνεξάρτητα ἀπό κομματική τοποθέτηση, νά βροῦν τό σωστό δρόμο: εἶναι ὁ δρόμος τῆς ΕΝΟΤΗΤΑΕ ὅλων τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων. Δηλώνουμε γιά μιάν ἀκόμη φορά ὅτι θά πολλαπλασιάσουμε τήν κρίσιμη, τήν ὀρμη καί τούς ἀγῶνες μας γιά τή Δημοκρατία καί κάνουμε μ'αὐτό τό Μανιφέστο ἐπίσημο κίβκι κάλεσμα ΕΝΟΤΗΤΑΕ πρὸς ὅλους τούς ὑπεύθυνους ἡγέτες καί προσωπικότητες, πρὸς ὅλα τά μέλη καί στελέχη τῶν ἄλλων δημοκρατικῶν ὀργανώσεων Νεολαίας. Προτείνουμε σάν βάση γιά συζήτηση τό ἀκόλουθο πρόγραμμα 5 σημείων πάνω στά ὅποια πιστεύουμε ὅτι συμπέτουν οἱ ἐπιδιιώξεις μας, οἱ στόχοι μας καί οἱ ἀγῶνες μας αὐτῆς τῆς στιγμῆς:

- 1) Ἡ πάλη κατά τοῦ πραξικοπήματος
- 2) Ἡ πάλη γιά τήν Κύπρο, Ἐθνική Ἀνεξαρτησία καί τήν Εἰρήνη

- 2) Τέταρτη μέρα προκηρύσσεται κ.τ.λ. κ.τ.λ.
- 4) Οι προκηρύξεις και οι διαφορές συμ-βάλλονται σύμφωνα
- 3) Η χορεία
- 5) Ο κρατικός μηχανισμός και τα άλλα 'Ασφαλείας
- 1) Τα διατάγματα και η προκήρυξη των ΗΠΑ
- Το ίδιο και συνέχεται η προκήρυξη είναι γνωστά.

Κατά τον χρόνο που ορίζεται στην προκήρυξη, ο κρατικός μηχανισμός και τα άλλα 'Ασφαλείας θα πρέπει να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν την ασφάλεια των πολιτών και να αποτρέψουν την εμφάνιση τυχόν διαταραχών.

- 1) Η διαταγή και η προκήρυξη
- 2) Η διαταγή και η προκήρυξη
- 3) Η διαταγή και η προκήρυξη

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Η έρευνα και η προκήρυξη είναι δύο διαφορετικές διαδικασίες που αφορούν την ασφάλεια των πολιτών. Η έρευνα γίνεται με σκοπό να διαπιστωθεί η ύπαρξη τυχόν κινδύνων, ενώ η προκήρυξη γίνεται με σκοπό να ενημερωθούν οι πολίτες για τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για να διασφαλιστεί η ασφάλειά τους. Η έρευνα γίνεται από τους αρμόδιους φορείς, ενώ η προκήρυξη γίνεται από τον κρατικό μηχανισμό.

- 1) Η έρευνα και η προκήρυξη
- 2) Η έρευνα και η προκήρυξη

3

- 3) 'Η πάλη για τήν Παιδεία
- 4) 'Η πάλη για τά καθημερινά προβλήματα τής ζωής
- 5) 'Η Πάλη για έκπολιτισμό, ψυχαγωγία και 'Αθλητισμό τής Νεολαίας.

'Εμεῖς οἱ Αμπράκηδες

- 1) θέλουμε τήν 'Ελλάδα ἐλεύθερη, ἀνεξάρτητη, ἀδέσμευτη καὶ κυρίαρχη.
- 2) θέλουμε ΕΛΛΗΝΙΚΗ ἔξωτερική πολιτική. Χωρὶς δεσμεύσεις, οὔτε προκαταλήψεις. Ἴση καὶ ἴδια ἀπέναντι σὲ ὅλους τοὺς εἰρηνοφίλους λαούς. Μεγνώμονα τὰ ἔθνικα συμφέροντα, τήν ὑπεράσπιση τῆς εἰρήνης καὶ τὰ Δικαιώματα τῶν λαῶν. θέλουμε τήν πατρίδα μας φορέα εἰρήνης καὶ δημιουργικῆς συνεργασίας στὰ Βαλκάνια.

3) θέλουμε τήν 'Ελλάδα χωρὶς ξένες στρατιωτικὲς βάσεις, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ ταπεινωτικὰ στρατιωτικὰ σύμφωνα, νά κρίνει οὐδέτερη ἢ ἴδια κάθε φορά τὰ διεθνή γεγονότα καὶ νά παίρνει θέση γιὰ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, τῆς Δημοκρατίας, τῆς Εἰρήνης καὶ τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ.

4) θέλουμε τήν ΚΥΠΡΟ ἐλεύθερη, ἀδέσμευτη, ἐνωμένη με τήν ἐλεύθερη καὶ ἀδέσμευτη μητέρα 'Ελλάδα.

5) θέλουμε 'Εθνική Οἰκονομική Πολιτική. Κατ'ἀργήση τῶν ξένων μονοπωλίων καὶ ὅλων τῶν ἀσύμφορων γιὰ τὸ ἔθνος οἰκονομικῶν συμβάσεων. Νά ἐθνικοποιηθοῦν οἱ βασικὲς ξένες ἐπιχειρήσεις. Ἀνοιγμα τῶν ἀγορῶν καὶ τῶν δανείων πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, με μοναδικὸ γνώρισμα τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ μας.

6) θέλουμε ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ. Νά γυρίσουμε τήν πλάτη στὸ παρελθόν καὶ σὲ ὅ,τι μᾶς χωρίζει καὶ νά στραφοῦμε πρὸς τὸ μέλλον πού πρέπει νά μᾶς ἐνώνει.

3) Η κληρονομιά της γλώσσας

- 4) Η κληρονομιά της κοινότητας και της κοινωνίας
- 5) Η κληρονομιά της πολιτιστικής, φιλοσοφικής και θρησκευτικής κληρονομιάς.

Παράρτημα Α

1) Ο σκοπός της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑΣ είναι η μελέτη της φύσης και της κοινωνίας, η αποκάλυψη των νόμων που διέπουν την εξέλιξη της ζωής και της σκέψης, η ανάπτυξη της κριτικής σκέψης και της αυτονομίας, η καλλιέργεια της ηθικής και της κοινωνικής συνείδησης, η προετοιμασία των μελλόντων πολιτών για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ζωής.

2) Ο σκοπός της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑΣ είναι η μελέτη της φύσης και της κοινωνίας, η αποκάλυψη των νόμων που διέπουν την εξέλιξη της ζωής και της σκέψης, η ανάπτυξη της κριτικής σκέψης και της αυτονομίας, η καλλιέργεια της ηθικής και της κοινωνικής συνείδησης, η προετοιμασία των μελλόντων πολιτών για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ζωής.

4) Ο σκοπός της ΚΙΝΗΣΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑΣ είναι η μελέτη της φύσης και της κοινωνίας, η αποκάλυψη των νόμων που διέπουν την εξέλιξη της ζωής και της σκέψης, η ανάπτυξη της κριτικής σκέψης και της αυτονομίας, η καλλιέργεια της ηθικής και της κοινωνικής συνείδησης, η προετοιμασία των μελλόντων πολιτών για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ζωής.

5) Ο σκοπός της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑΣ είναι η μελέτη της φύσης και της κοινωνίας, η αποκάλυψη των νόμων που διέπουν την εξέλιξη της ζωής και της σκέψης, η ανάπτυξη της κριτικής σκέψης και της αυτονομίας, η καλλιέργεια της ηθικής και της κοινωνικής συνείδησης, η προετοιμασία των μελλόντων πολιτών για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ζωής.

6) Ο σκοπός της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑΣ είναι η μελέτη της φύσης και της κοινωνίας, η αποκάλυψη των νόμων που διέπουν την εξέλιξη της ζωής και της σκέψης, η ανάπτυξη της κριτικής σκέψης και της αυτονομίας, η καλλιέργεια της ηθικής και της κοινωνικής συνείδησης, η προετοιμασία των μελλόντων πολιτών για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ζωής.

Νά ἐδραιωθεῖ ἡ Δημοκρατία σέ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς. Νά περιοριστεῖ ἡ Αὐτὴ. Ὅλοι οἱ πολῖτες νά γίνουν ἴσοι ἀπέναντι στοῦ νόμου. Νά καταργηθοῦν τὰ πιστοποιητικά κοινωνικῶν φρονιμάτων. Νά νομιμοποιηθεῖ τὸ ΚΚΕ. Νά δοθεῖ γενική Ἀμνηστία. Κριτήριο ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ἡ πίστη καὶ ἡ προσφορὰ τοῦ καθένα στοῦ ἰδιανικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγέννησης.

7) Θέλουμε Ματριωτική Ἀνασυγκρότηση. Νά ἐκμεταλλευτοῦμε συστηματικὰ τὸν πλοῦτο τῆς χώρας. Νά δημιουργήσουμε βασικὲς μονάδες βαρεῖς βιομηχανίας καὶ νά ἀξιοποιήσουμε τὶς ἐνεργειακὲς μας πηγές. Νά μειώσουμε τὶς στρατιωτικὲς δαπάνες, νά ὀλοκληρώσουμε τὸν ἐξηκεκτρισμό καὶ τὸ συγκοινωνιακὸ δίκτυο τῆς χώρας. Νά μποῦμε ἐπὶ τέλους στὸν 20ο αἰῶνα. Νά γίνουμε ἀπὸ χώρα ὑπανάπτυκτη ἔθνος σύγχρονο καὶ ἀναπτυγμένο.

8) Θέλουμε ὁ κρατικὸς μηχανισμός, ὁ στρατός, ἡ χωροφυλακὴ καὶ ἡ Ἀστυνομία νά βρίσκονται στὴν ὑπηρεσία τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Πατρίδας.

9) Θέλου με νά λείψει ἡ τρομακτικὴ ἀνισομέρεια στὴν κατανομὴ τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου. Νά λείψουν οἱ μεγάλες διαφορὲς ἀνάμεσα στὴν ὑπαίθρο καὶ τὴν πόλη. Ἴσες εὐκαιρίες σέ ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα. Ὁ Λαὸς νά νοιώσει Ἀφέντης στὸν τόπο του. Πιστεύουμε ὅτι κύριος δημιουργὸς τοῦ πλοῦτου τῆς χώρας εἶναι ἡ ἐργατικὴ καὶ ἀγροτικὴ μας τάξη, τὶς ὁποῖες ὅμως μαστίζει ἡ ὑποαπασχόληση, ἡ ἀνεργία καὶ ἡ μετανάστευση. Κατοικοῦν σέ τρῶγλες, ὑποσιτίζονται, μένουν ἀγράμματοι κι ἔξω ἀπὸ τὸ σύγχρονο πολιτισμό. Θέλουμε ριζικὰ μέτρα γιὰ τὴ ραγδαία ἄνοδο τῆς ἐργατικῆς καὶ ἀγροτικῆς τάξης. Ἔργασία γιὰ ὅλους. Καλύτερες ἀμοιβές. Ἀπαγόρευση τῆς ἐργασίας στὰ παιδιὰ. Ἠλεκτρισμὸ καὶ δρόμους σ' ὅλα τὰ χωριά.

10) Πιστεύουμε στὸν ἑλληνικὸ λαϊκὸ πολιτισμὸ, στὴν ἑλληνικὴ λογοτεχνικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ παράδοση. Θέλουμε μὲ ὄπλο τὴν Παιδεία καὶ

τήν Ἐπιστήμη, τήν κουλτούρα καί τό Ἐθνικόν Πνεῦμα νά διαπαιδαγωγή-
σομε τή νέα γενιά σύμφωνα μέ τῆς πατριωτικές μας παραδόσεις καί
τήν κληρονομιά τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ. Νά γεμίσει ἡ χώρα μας σχο-
λεῖα, πανεπιστήμια, ἐργαστήρια, βιβλιοθήκες, αἶθουσες συναυλιῶν, θεάτρα,
μουσεῖα, στάδια, γήπεδα.

Ὁραματίζομαστε ἕνα φωτεινό Αὔριο γεμάτο σκαλιστές καί τραγού-
δια, γεμάτο ἀνθρώπια, πολιτισμό καί δημιουργία. >>

Αὐτές, σέ γενικές γραμμές, ἦταν οἱ ἄρχές καί οἱ ἰδέες τῆς
Νεολογίας Λαμπράκη τοῦ, ὅπως ἐπιγραμματικά εἶπε ὁ Σάββας "ἀντιπαρατάσ-
σει στόν ἀπειλητικό ἑξαμερικανισμό τόν ἐπανελληνισμό τῆς Ἑλλάδας".

"Ἄν ἐπιμελῶμε ἰδιαίτερα στίς ἀρχές καί τά ἰδιαιτέρη καί τοῦ κινή-
ματος Νεολογίας Λαμπράκη, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὅπου βρέθηκε ἐξ ἀρχῆς
ὁ Μ.Θ., εἶναι γιατί ἐδῶ ἀκριβῶς βρίσκουμε σαφῶς διατυπωμένες τῆς
θεωρητικές βῆσεις τοῦ πολιτικοῦ του πιστεύω, τοῦ ποιοῦν νά συνοψισ-
θοῦν τό πολύπτυχο:

Δημοκρατία

Ἐθνική Αὐτοτέλεια

Αὐτόχθονη κουλτούρα

Συσπέρωση τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων.

Ὅπως θά διαπιστώσουμε στή συνέχεια. ἡ ἀδιάκοπη ἰδεολογική
καί πολ
καί πολιτική δράση τοῦ Μ.Θ. δέν ἔπαψε ποτέ νά ἀντλεῖ τῆς ρίζες
τῆς ἀπό τό ὄραμα καί τήν προοπτική αὐτή τοῦ πρωτοπόρου μαζικοῦ
κινήματος Νεολογίας καί κουλτούρας τῶν "Λαμπράκηδων".

α
ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟ ΣΤΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ.

Τό πρόβλημα έξουσίας.

"Όλα τά γνωρίσματα της ελληνικής πολιτικής ζωής στην άμεσα προδικτατορική περίοδο δίνουν ανάγλυφα τήν εικόνα της βαθειάς κρίσης πού περνά ή έξουσία:

α) Διαγράφεται καθαρά ή πολιτική χρεωκοπία της παραδοσιακής Δεξιᾶς, τουλάχιστον άμεσα, στίς έπικείμενες έκλογές (28.5.67).

β) *Η Ε.Κ., σίγουρα νικήτρια τών εκλογών, θά ήταν έκ γενετής έτοιμόροπη. Όπως έδειξε καί στή βραχύχρονη περίοδο πού κυβέρνησε τή χώρα, θά ήταν δύσκολο, αν μή άδύνατο, νά ξεπεράσει τό έγγενές κλίμα του αντιδραστικού "διμέτρωπου". Ταλαντευόμενη διαρκώς κάτω από τό διπλό βάρος τών πλατειών λαϊκών δυνάμεων άφ' έξους, πού θά τήν έφερναν στήν έξουσία, καί τών συντηρητικών άστικών καταβολών καί έρεισμάτων της, άφ' έτέρου, θά διαιώνιζε τήν κυβερνητική κρίση. Εάν μοιραία συνέπεια της άνομοιγένειας της θά έρχόταν τελικά σίγουρα μία νέα διάσπασή της καί ή τελική της άποσύνθεση. *Η ίσχυρή προσωπικότητα του Γ. Παπανδρέου δέν έξισοροπούσε παρά έντελως προσωρινά τίς ίδιοτελεῖς βλέψεις διαφόρων παραγόντων, τά αντιφατικά συμφέροντα καί τίς βαθειές άντινομίες στό έσωτερικό του κόμματος. *Η Ε.Κ. τήν ώρα της κρίσης της έξουσίας έδινε μία λύση πού, κατά πάσα πιθανότητα, θά διαιώνιζε τό πρόβλημα έξουσίας στή χώρα μας.

3) *Η Αύλή, παραδοσιακό κέντρο λήψης άποφάσεων, ώς πρόσφατα, έχει πέσει κατά γενική διαπίστωση σέ πλήρη . *Ο θεσμός της βασιλείας είναι ολοφάνερα πλέον ξεπερασμένος καί καταδικασμένος στή συνελ-
δοση τών εύρότερων στρωμάτων.

ΠΡΟΤΥΠΟ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. ΠΡΟΤΥΠΟ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Ο σκοπός της παρούσας μελέτης είναι να προσδιοριστεί η κατάσταση της υγείας των εργαζομένων και να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που προκύπτουν.

1) Η κατάσταση της υγείας των εργαζομένων στην επιχείρηση είναι καλή, σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας που πραγματοποιήθηκε.

2) Η κατάσταση της υγείας των εργαζομένων στην επιχείρηση είναι μέτρια, σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας που πραγματοποιήθηκε. Τα αποτελέσματα της έρευνας δείχνουν ότι υπάρχει ένα σημαντικό ποσοστό εργαζομένων που πάσχουν από διάφορα είδη ασθενειών, όπως είναι η υπέρταση, η σακχαρώδης διαβήτης, η χοληστερόλη κ.λπ. Η κατάσταση της υγείας των εργαζομένων στην επιχείρηση είναι κακή, σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας που πραγματοποιήθηκε. Τα αποτελέσματα της έρευνας δείχνουν ότι υπάρχει ένα σημαντικό ποσοστό εργαζομένων που πάσχουν από διάφορα είδη ασθενειών, όπως είναι η υπέρταση, η σακχαρώδης διαβήτης, η χοληστερόλη κ.λπ. Η κατάσταση της υγείας των εργαζομένων στην επιχείρηση είναι πολύ κακή, σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας που πραγματοποιήθηκε. Τα αποτελέσματα της έρευνας δείχνουν ότι υπάρχει ένα σημαντικό ποσοστό εργαζομένων που πάσχουν από διάφορα είδη ασθενειών, όπως είναι η υπέρταση, η σακχαρώδης διαβήτης, η χοληστερόλη κ.λπ.

3) Η κατάσταση της υγείας των εργαζομένων στην επιχείρηση είναι πολύ κακή, σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας που πραγματοποιήθηκε. Τα αποτελέσματα της έρευνας δείχνουν ότι υπάρχει ένα σημαντικό ποσοστό εργαζομένων που πάσχουν από διάφορα είδη ασθενειών, όπως είναι η υπέρταση, η σακχαρώδης διαβήτης, η χοληστερόλη κ.λπ.

4) Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ κοινότητες, στὴ μεγάλη τους πλειοψηφία, ἔχουν περάσει στὰ χέρια τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων. Τὸ κλίμα "τοῦ καὶ τοῦ τρόμου" ὑποχωρεῖ ἤδη στὴν ὑπαιθρο, ὅπου ἦταν μόνιμο καθεστῶς ἀπὸ τὴ μεταπολεμικὴ περίοδο (Ἐμφύλιος - Κράτος Δεξιᾶς). Ὁ φόβος τῶν ΤΕΑ καὶ τοῦ χωροφύλακα φθίνει ὀλοένα καὶ περισσότερο. Τὸ λαϊκὸ κίνημα λοιπὸν βρίσκεται σὲ ἀνοδικὴ πορεία, παρ' ὅτι ὑπάρχει ἐκδηλῆ μιά τάση ἐγκλωβισμού τοῦ ἀπὸ τοὺς πολιτικο-ἐκλογικοὺς ἐλιγμούς τῆς Ε.Κ.

Συνοπτικὰ λοιπὸν ἔχουμε:

Ἐπιπλοῦν τοῦ συσχετισμοῦ δυνάμεων στοὺς κῶλους τῆς ἐξουσίας. Ἀποδυνάμωση τῆς παραδοσιακῆς "οκληρῆς" Δεξιᾶς (πρόωθησὶς μιᾶς "κεντροδεξιᾶς" - μετατόπιση ἄρα ἀπὸ τὰ Δεξιὰ πρὸς τὸ Κέντρο, μὲ μιά τάση ριζοσπαστικοποίησης) τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος. Σὲ ἀντίστροφη πορεία, ἔχουμε μετατόπιση ἑνὸς μέρους τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ. πρὸς τὰ Δεξιὰ. (Ἀποστάτες). Καὶ στίς δύο περιπτώσεις δηλαδὴ κρίση κομματικῆς ἐκπροσώπησης.

Ἀκόμη, ἰδιαίτερα μετὰ τὰ Ἰουλιανά (1965), ἔχουμε συμπτώματα μιᾶς βαθμιαίας φασιστικοποίησης. Συμπτώματα ποὺ ἐκδηλώνονται

α) μὲ τὴν ὀλοένα καὶ ἐντονώτερον παρουσία καὶ δράση τῶν μυστικῶν δικτύων καὶ τῶν παρακρατικῶν ὀργανώσεων ποὺ χρησιμεύουν σὰν ἀγωγὸς μεταβίβασης τῶν "ἄνωθεν" ἀποφάσεων.

β) Μὲ μιά σαφῆ τάση ἀποδυνάμωσης τοῦ κοινοβούλου ἢ μᾶλλον ὀριστικῆς κατάργησης τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ. Παύει πλέον ἡ ἁρμονικὴ ἀντιστοίχια ἀνάμεσα στὸ "τυπικὸ" τῆς ἐξουσίας (κυβέρνηση - Βουλὴ) καὶ τὸ "οὐσιαστικὸ" (παρακράτος).

Οἱ οὐσιαστικὲς αὐτὲς μεταβολὲς ὅποτε γίνονται ξαφνικὰ καὶ θεαματικὰ (π.χ. βασιλικὸ πραξικόπημα - παύση Γ. Παπανδρέου) καὶ ὅποτε ἀθροιστικὰ καὶ μυστικὰ (πρόωθησις τῆς χούντας σὲ νευραλγικὰ ση. εἰς τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ).

Κάτω από αυτές τες γενικές συνθήκες, έτσι όπως τες άτενίζουμε σήμερα, ή έκτροπή από τήν κοινοβουλευτική ήμαλότητα, δηλαδή ή δικτατορία, φαντάζει αναπόφευκτη.

Ώστόσο ό έπερχόμενος κίνδυνος δέν είναι άρατός από όλους. Στο γενικό κλίμα εύφορίας πού έπικρατεί έν όφει τής έκλογικής νίκης τών δημοκρατικών δυνάμεων (τό Μάη του 1967), οι άπειλητικές σκιές τής άνωμαλίας και τής έκτροπής άπώθουνται στο ύποσυνείδητο και όλοι τής άριστερής μη έξαιρουμένης_ είναι έτοιμοι να άναπτύξουν πολλούς λόγους για τούς όποιους σίγουρα... άποκλείεται μιá δικτατορία τή στιγμή εκείνη.

Ό Ν.Θ. από καιρό διαφωνεί με τήν υπεραισιόδοξη πολιτική και πρακτική τής τότε κομματικής ήγεσίας, τόσο πάνω στο άμεσο θέμα τών έκλογικών συμμαχιών, όσο και σε μιá σειρά άλλα ζητήματα. Είναι πεπεισμένος, όσο πλησιάζει ό καιρός για τες έκλογές, ότι ή ΕΔΑ, έτσι όπως κινείται και όρα, βρίσκεται κάτω από τες όπαιτήσεις τής ιστορικής στιγμής. Άποφασίζει να μιλήσει άνοιχτά στους πιό κοντιμούς φίλους και συνεργάτες του _ μέρος κτύτων τών άπόψεών του βρλοκούνται στις έπιστολές και άπόθυνε τότε στον Νίκο Καρρά.

"Όλοι συμφωνούν στο ότι κάθε βήμα πρέπει να είναι προσεκτικό γιατί ό π.ός έκλογές και καμμιá ενέργεια δέν πρέπει να άποδυναμώνει τήν άριστερά. Συμφωνούν όμως και στο ότι πρέπει να χαραχτεί μιá νέα διαφορετική πολιτική και ότι προέχει μιá έπίτευξη πραγματικής και ουσιαστικής ΕΝΟΤΗΤΑΣ με όλες τες δημοκρατικές δυνάμεις. Για να κλειστεί ό δρόμος στο φασισμό για να άνοίξει ή προοπτική τής Έθνικής Άναγέννησης νέους ή ήκ όρίζοντες.

... Τό πρόβλημα τής εξουσίας ὄχι μόνο δέ λύθηκε στή χώρα μας, ἀλλά κάθε μέρα ὀξύνεται καί περισσότερο. Οἱ πολιτικές δυνάμεις ὄν ἐπιωφελήθηκαν ἀπό τό κλίμα πού κυριαρχοῦσε μετά τήν τραγῳδία τής Κύπρου οὕτως ὥστε νά χαράξουν μέ ρεαλισμό καί ἀποφασιστικότητα τήν τακτική γιά τή συντριβή τής παράνομης δομῆς μέσα στίς "Ἐνοπλες Δυνάμεις καί τά Σώματα Ἀσφαλείας καί τήν ὑπαγωγή τους στόν οὐσιαστικό ἔλεγχο τής Πολιτείας, τόσο τής Κυβερνητικῆς παράταξης ἕσα καί τοῦ συνόλου τῶν ἐκλεγμένων ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Τότε μόνο θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι ἐξασφαλίζεται ἡ δημοκρατική πορεία τής χώρας.

Σήμερα ἡ δημοκρατική νομιμότητα συνδέεται κυρίως μέ τήν παρουσία τοῦ πολιτικοῦ ἄνδρός καί ὁ λαός μας δίκαια βάζει ὄλο καί πιό ἐναγώνια τό ἐρώτημα: Τί θά γίνει μετά τόν Καραμανλή;

Στό διόστημα αὐτό:

Τά κόμματα τής Ἀντιπολίτευσης φαίνεται ὅτι ἔδωσαν περισσότερη σημασία στήν ἀνέπτυξη τής κοιμητικῆς τους ἐπιροῆς παρά στήν οὐσιαστική ὑπεράσπιση τής Δημοκρατίας. Δέν ἐκμεταλλεύτηκαν τίς βαθεῖές ἀντιθέσεις πού ὑπῆρχαν μέσα στήν Κυβερνητική παράταξη μέ σκοπό νά ἀπομονώσουν τά ἀντιδραστικά φιλοβασιλικά καί φιλοχουντικά στοιχεία. Ἀντίθετα, ὑπέπεσαν συχνά στό σφάλμα τής δημαγωγίας προβάλλοντας ἄκαιρα συνθήματα, βάζοντας κάτω ἀπό τά πυρά τους ~~XXXX~~ συλλήβδην ὀλόκληρη τήν Κυβερνητική παράταξη. Μέ ἀποτέλεσμα νά ἀναζωογονοῦνται οἱ πιό μαύρες δυνάμεις καί νά προβάλλουν καί πάλι ἀπειλητικά στόν ὄριζοντα τής πολιτικῆς μας ζωῆς σκοτεινές προοπτικές. Ὁ ἀντικομμουνισμός σηκώνει καί πάλι τό κεφάλι του. Ἐνῶ ἡ δεξιά, ἀφοῦ ἀναδιπλώθηκε συνεπῶς ὥστε νά περάσει ἡ μόρα, τώρα περιᾶ ξανά στήν ἀντεπίθεση.

Τό ἔρῳστημα πού μπαίνει μπροστά μας εἶναι: τί ἔχουν νά ἀντιτάξουν οἱ δημοκρατικές δυνάμεις μπροστά σ' αὐτήν τήν ἀπειλητική συσπείρωση τής ἀντιδραστικῆς δεξιάς;

... Ἡ ΕΣΔ ἔπρεπε νά συνεχίσει καί νά ἀναγεννηθεῖ. Δέν βάλαιμε ἄλλο οὔτε βάζουμε καί σήμερα τό Κόμμα μας στό κέντρο τής Γῆς. Ἀποδείξαμε ὅτι τό κύριο μέλημά μας εἶναι τό συμφέρον τοῦ λαοῦ. Διαφωτίσαμε τό λαό λέγοντας παντοῦ καί πάντα θαρραλέα τή γνώμη μας. Πολλές φορές ~~XX~~ ὑποστηρίξαμε θέσεις ἀντιδημοσκοπικές πού ἔγιναν ἀντικείμενο ἄγριας κοιμητικῆς ἐκμετάλλευσης ἀπό ποικίλες πλευρές καί πού ἄλλοτε τελικά δικαί-

ώθηκα μέσα στη συνείδηση του λαού μας. Σήμερα που η οργανωτική μας δομή προχώρησε και που είμαστε έτοιμοι να δώσουμε στο λαό μας τις προγραμματικές μας αρχές δηλώνουμε και πάλι ότι οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε είναι πολλές και μεγάλες. Υπάρχει γύρω μας μία όσμη ιδεολογική σύγκλιση και προκατάληψη που καλλιεργείται συστηματικά δίχως να μπορούμε να την αντιμετωπίσουμε με τις ίδιες δυνατότητες. Επίσης είναι όσμη ότι η ραχοκοκκαλιά της ιδεολογίας μας - όπως την καθορίσαμε και την υπερασπιστήκαμε - εδώ και πάρα πολλά χρόνια με κεντρικό στόχο τη σοσιαλιστική "Ελλάδα" - έγινε κύριο ζήτημα πολλών παρατάξεων που ορισμένες δεν προέρχονται καν από την παραδοσιακή "Αριστερά". Παρουσιάζομαστε μπροστά στον Έλληνα λαό, σε μία κρίσιμη στιγμή, για να υπερασπίσουμε όπως και στο παρελθόν με όλες μας τις δυνάμεις τη δημοκρατία και τα συμφέροντα του λαού, και έχοντας τη βεβαιότητα ότι προσφέρουμε μία νέα πολιτική σύλληψη για μία καινούργια προοπτική για όλο το λαό και ιδιαίτερα για την ελληνική "Αριστερά".

Έρχομαστε για να πούμε και πάλι θάρραλα στο λαό ότι το κύριο πρόβλημά μας δεν είναι ο σοσιαλισμός, δεν είναι η κοινωνική επανάσταση, αλλά η σωτηρία και η επίβλεψη της δημοκρατίας. Έπομένως έχουμε να διανύσουμε ακόμα ένα μακρύ και δύσκολο δρόμο γεμάτο μεγάλα και επικίνδυνα εμπόδια έως ότου οι αντικειμενικές και υποκειμενικές συνθήκες μ' ε' αρχίσουν να βάζουν μπροστά μας επιταχτικά το αίτημα της κοινωνικής αλλαγής.

... Και εν το κύριο πρόβλημα είναι η δημοκρατία τότε διαφορετική θα πρέπει να είναι η ταχτική των δημοκρατικών κομμάτων και ιδιαίτερα των κομμάτων της "Αριστεράς".

Και αυτή τη διαφορετική ταχτική έρχεται να εκπληρώσει η ΕΔΑ προτείνοντας ~~τη~~ συνεργασία και συσπείρωση όλων των δημοκρατικών δυνάμεων της χώρας γύρω από ένα ελάχιστο πρόγραμμα δράσης.

"Όπως επίσης και για τη μακροχρόνια απόλυση ~~της~~ της σοσιαλιστικής αλλαγής διαφορετική θα πρέπει να είναι η προετοιμασία ~~της~~ και οι προανατολισμοί ώστε να δημιουργηθούν σίγουρα οι αντικειμενικές και υποκειμενικές προϋποθέσεις που θα οδηγήσουν στην αλλαγή.

Και αυτή την αποστολή έρχεται επίσης να εκπληρώσει η ΕΔΑ προτείνοντας καινούργιες δυνάμεις, συνθέσεις και προανατολισμούς ώστε ο σοσιαλισμός να πάψει να είναι ένα σύνθημα χωρίς περιεχόμενο, μία οπτοπία και δημοσκοπικό πυροτέχνημα και ν' αρχίσει να γίνεται μία ζωντανή πραγματικότητα μέσα στη συνείδηση του λαού. Για το σκοπό αυτό χρειάζεται προπαντός να δημιουργηθεί ένα πλατύ λαϊκό εκπολιτιστικό κίνημα που θα διαπαιδαγωγεί το λαό με την αυτενέργεια, την ενεργοποίηση και την ουσιαστική συμμετοχή των μαζών στη σμίλευση μιας νέας κοινωνικής συνείδησης που μονάχα αυτή μπορεί να δραματιστεί σωστά, να επιβάλει και να ολοκληρωθεί ένα νέου τύπου σοσιαλισμό που να αντιστοιχεί πλήρως σε όλες τις κατακτήσεις και ανάγκες της εποχής μας. Και αυτόν επίσης το στόχο έρχεται να επιδιώξει η ΕΔΑ καλώ-

ντας τόν 'Ελληνικό λαό καί ιδιαίτερα τήν 'Ελληνική "εολαία νά στραφεί δημιουργικά πρός τίς μαζικές μορφές ανάπτυξης καί δράσης.

'Η ΕΔΑ φιλοδοξεί νά είναι στυλοβάτης τῆς ἐθνικῆς ἐνότητας μπροστά στήν ξένη ἀπειλή, 'Ακούρατος ἐργάτης γιά τήν ἐνότητα τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων ἀπέναντι στούς μηχανισμούς τῆς μάστιγος ἐξουσίας. Καί σημαιοφόρος γιά τή συνεργασία τῶν δυνάμεων τῆς 'Αριστερῆς γιά τή θετική προετοιμασία τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ στό ὄρθο τῆς σοσιαλιστικῆς ἀλλαγῆς.

...Τί πρέπει νά γίνει ὥστε νά μὴν ὑπάρχει καμμιά πιθανότητα καί δυνατότητα ἀνυπακοῆς τῶν Ἐνόπιων Δυνάμεων στήν ἐκλεγμένη δημοκρατική Κυβέρνηση τῆς Χώρας;

Αὐτό εἶναι τό ὑπ' ἄριθμόν ἓνα ἐθνικό μας πρόβλημα. Γιατί μονάχα ὅταν λυθεῖ μέ τρόπο ριζοσπαστικό, μονάχα τότε μπορούμε νά ποῦμε ὅτι ἐξασφαλίζεται ἡ δημοκρατική πορεία στή χώρα μας.

"Ἄλλη ἀπειλή γιά τή δημοκρατία ὅν ὑπάρχει. 'Ο Λαός μας, ἡ Κυβέρνηση, ἀλλά καί οἱ "Ἐνοπλες Δυνάμεις νομίζω ὅτι ἔχουν πειστεῖ ὀριστικά ὅτι ὅλα τά κόμματα τῆς χώρας μέ ἐπικεφαλῆς τοὺς κομμουνιστές ἔωσαν χειροπιαστές ἀποδείξεις ὅτι πιστεύουν στίς δημοκρατικές διαδικασίες καί ὅτι θά σεβαστοῦν τή θέληση τοῦ κυρίαρχου λαοῦ.

'Ἡ μοναδική ἀπειλή γιά τή δημοκρατία ἐξακολουθεῖ νά προέρχεται ἀπό τίς "Ἐνοπλες Δυνάμεις πού σήμερα μὲν μπορεῖ νά ὑπακούουν στήν Κυβέρνηση ἡραμανλή, ἐπειδή ἴσως τήν θεωροῦν ὡς ἓνα βαθμό καί "δικιά τους", ὅμως ὅν εἶναι καθόλου βέβαιο ἂν θά θεωρήσουν ἐξ' ἴσου "δικιά τους" μίαν ἄλλη Κυβέρνηση, ἔν τούτοις ἐκλεγμένη δημοκρατικά ἀπό τόν 'Ελληνικό λαό.

Αὐτό νομίζω τό ξέρει πολύ καλά ὅλος ὁ κόσμος. Καί ιδιαίτερα ἡ σημερινή Κυβέρνηση. Τό ἐρώτημα εἶναι: Τί κάνει ἡ Κυβέρνηση σήμερα ὥστε νά σταματήσει ὀριστικά αὐτή ἡ κατάσταση; 'Ἡ 'Αντικλιτεύση, ἀπό τήν πλευρά τῆς, ζητάει ἀποχρυστοποίηση-ἐκκαθάριση, ὅμως ἄραγε φτάνει κάτι τέτοιο -καί ἂν ὑποτεθεῖ ὅτι γίνεται- γιά νά γλυτώσουμε ἀπό τήν ἀπειλή;

'Ἡ Κυβέρνηση, κατὰ τή γνώμη μας, ὅν κάνει τίποτα πρός τήν κατεῖοση αὐτή. 'Ἐντούτοις γνωρίζει ὅτι ὁ Στρατός ὅπως εἶναι σήμερα, μέ τά στεγανά του, τή δική του ἀνεξάρτητη καί σχεδόν ἀνεξέλεγκτη ἐσωτερική δομή, μέ τοὺς πολυπλοκοὺς μηχανισμούς του, τίς μυστικές του ἀπηρεσίες καί τή δική του ἀστυνομία (πού γιά ἓνα διάστημα αὐτή μόνη κυβέρνησε τή χώρα) καί τέλος μέ τόν τρομερό οἰκονομικό προῦπολογισμό πού οὐσιαστικά τόν διαχειρίζεται κατὰ τήν ἀπόλυτη βούληση του μέ τή συνεργασία τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εθνικῆς 'Αμύνης καί τοῦ Πρωθυπουργοῦ (ἐφ' ὅσον τοὺς ἀναγνωρίζει;) αὐτός ὁ Στρατός ἔχει τελικά ἀναδειχθεῖ σέ μιά ὑπερδύναμη-ὑπερεξουσία στό μέσον τῆς 'Εθνικῆς μας ζωῆς, μέ ἀποτέλεσμα ~~ἕξ~~, ἔχοντας πλήρη συνείδηση αὐτῆς τῆς δυνάμεως, νά μπορεῖ νά τή διαχειρίζεται ἀνεξάρτητα ἀπό τή βούληση τοῦ λαοῦ καί ἔν ἐνέργειαν ἐναντία στή θέληση τοῦ λαοῦ. 'Ἐπομένως γιά νά σταματήσει τό κακό δέ φτάνουν τά μέτρα-πανάκεια πού προτείνει ἡ 'Αντικλιτεύση ἀλλά ἀπαίτεται νέα θεσμική δομή πού νά ἐξασφαλί-

ζει τόν ἤμεσο Ἐλεγχο ὄχι μόνο τῆς Κυβέρνησης ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρου τοῦ λαοῦ, μέσα στίς
"Ενοπλες δυνάμεις.

1867
10
11

"Bouquet d'herbes"
Der edle kleine Eschke für hiesige alte Kirchweihen zum Aufhängen an den Ort

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

Συμπέρασμα: Η αλρεση απ' την θροδοση γραση μπορεί νάναι καλη η καχη, όταν την κοιτάζει με τον διενονητικό φως καιως - αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η Αλρεση γενήθηκε στα καλά καθούμενα στα μυαλά του Τίτου ή του Νέο, αλλά ότι οι συνθήκες της δοκιμής χώρας προκάλεσαν την εφαρμογή των μαρτυριών Ιωάνη μ' αυτό τον τρόπο, όπως και στην "Άγια Ρωσία" απ' τον Λένιν.

5. Ο "Αριστοβλές στένει από κορυφή και είναι πηγή Ξηνωσης στη φιλοσοφική σείση των αληθονομικών η καταστημένων άρχόντων της καπιταλιστικής κοινωνίας ("τό Ένα στα Πολλά") - ο Κέρπος Μάρς στένει έπισης από έντιθετική κορυφή στη σείση των άρχοντων από Ήπανωστατών κατά των άρχόντων και καθορίζει σαν από συντομιστικό στόχο τον σοσιαλισμό ("τά Πολλά στο Ένα").

Ήρώτημα:-- Μπορεί να βρεθεί μέσα (συνθετική) όδός;

6. "Αδειασε από μεταφυσική ή ψυχή του άνθρώπου, που τόσο την είχε ανάγκη για να θεωρεί δικαιωμένη την ύπαρξή του." Αντικριστικά, στη διασημική έποχή μας, συνάδουν Έγκρη και Ήπιστήρη, Διελόσηση και Παράτηρηση, Φιλοσοφία και Ήπειρία, ένταση και Πραγματικότητα, φυσική και Μεταφυσική, Πολιτική και Πολιτική - καιρός και στη σείση μας να λείπει η μορφή - ρεία, να πραγματωθεί σε ε ι σ ε χ θ ε ι α Κορμών Έκρωσης, να γίνει συντομισμός χροών του έτόμου προς το Έθνολο. Μα όουμε κατάφερα την ΑΝΤΙΘΕΤΙΚΗ ΠΛΑΗ έναρμονίζοντας κινήσιμω τη σείση μας μ' αυτήν και όχι να προσπαθούμε να καθλώσουμε σε στέρρας μοσοφίματος μορφές την πολυάελη Έκρωσή της. Όλο μας τό Μέτρο (πάντων χρημάτων μέτρον Ε ν θ ρ ω π ο ς) και πηγή Ξηνωσης ο άόανατος-όνητός Ήράλειτος ("τό Ένα μέσα στα Πολλά Κ Α Ι τ έ Πολλά στο Ένα"). Ένα ΚΑΙ -δύζολο- μπορούμε να προσφέρουμε συνθετικά στη σύγκρουση έν - θρωπότητα έμεός οι "Έλληνες, έαυοί και πάλι βριαυμάστε - αόάνιοι έκρωτάτες:-- στην κήη του ζυρωτό, ένάμεα σε "Αντολή και Αθηναίκα τό αποδατό είναι ότι η τέτα μορφή μας, όέν χρειάζεται να ντυθεί πρώτα με κρετική όναρη για ν' έκνοστεί από κόσμο - είναι γιατί τέ ν ν ε ε ύ μ α έχει την έλότητα να τρωπάει παντού, και τό Πνεύμα αόιά σέ καχάσει κινικά Έκρωση (Μουσική, Φυραλακή και άλλες μορφές, στις όποιες δεν γίνεται έμπόδιο ή ΓΛΕΣΣΑ) διακερνα έδω εν' πομοισμω η ά - θρωπότητα.

Β'Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΙΔΟΜΟΡΦΙΑ

1. Έξαστε ένα Έθνος με διασημένη προσωπικότητα μεός οι "Έλληνες. Τό Καλό και τό Κακό έσοχημάτων μέσα μας έντιπλοθέντας άνελίρατα, έκνοπηνά για όση και για όαγοτα. Έίνα έντομιστικός ο χαρακτήρας μας - με πώς να μην είναι; Αόότο έντιμιστικω τον ήλιο γένη να κλεισουμε τά μάτια, έχουμε να κάνουμε με τον έαυτό μας, με τίς τόσες γόρω μας έντιθέσεις που όηπουροών τό φυσικό κλίμα, τό μαζέλιμο έρώηης -Ανατολής, ό άνταμισμός των μεγάλων στη νευραλγική γωνία της γής που Έλαξε να κατοούμε. Η Έκρωρία είναι για ένάση όηης για τον Ρωμίο από μία άπαρόσητη κοινωνική πραγματικότητα - όπως προσφέρει Κενό Λόγο στην ένδομή του έδοσση για Ένους και πόλιους διασενετές της πόρας του.

2. Η Ρωμισόνη είναι όημοόρημα του βυαντινω χριστιανικού μεταφρασισμού, που έκακόνιλα στο Πνεύμα σε έπερατική έψη. Έέρνει έρος στο άδωλοδο έχρητικώς άποσενεύς - αλητονομία έπ' τό έόογμάτιστο "Έλληνικό Πνεύμα στην πιο άπαροσητη προσέγγιση του μορφή: την διονυσιακή." Η ή, έθμα, άγρωτο ήμοι λερνεντιάς, κέρι, σαρκισμός, φιλότιμο, αόόνοια, ένόραση για μεγάλα έργα - είναι έπρωόσεις Έλληνοόηρας στη ψυχή του Ρωμίου και αυτές, στην κροτή όρα μετρού για τη συμπεροφή του μέου στη όση. Κοινάροτ άπαιαλιστική η Έόια ψυχή νάναι Έόαος σύγκρουση της άνθρώπινης συνείδησης, σε τίς όηεις έδρατα και ένδοόης. Ήπερταμένα Ιόεολογική ή μία, προσέγγιμένα Ιόεολογική ή Έλλη. Μορφή που συμπεράνει τό χάος Α ΡΕΙΟΜΗ ή μία, Μορφή ένδοόρηνη από πνευματικό άποκρυσταόωμα έπ' την τρωή που προένομή οι Καίροι στα Πράματα, ή Έλλη. Έόη όηης του Πνεύματος στα έψη -ή μία, παλιόρωμική του Ήμισορφή στη όση-ή Έλλη.

3. Αόεί οι έόολοκο έπιστήμονες ότι οι ένθρωποι χωρίζονται σε δύο κατηγορίες: τους μαχοιστές και τους αόίσοτες - από έποια βέβαια, αλλά με ένδολη Έκρωση και στη συγκρότηση του έννομιού συνόλου. Αόεί έοια ότι η έντιθετική πλάη των δύο φύλων (όηλωό-άροσινικό) στην κοινωνία, που είναι έντιθετέρημα του φυσικού κινήσιμω ήμοι Διαστολή-Έπιστολή η καθήμισότητα -ένεργημισότητα, έόηγει τό πάντα στη όση. "Αν είναι Έτοι, η Ρωμισόνη έχει ποτάρει τίς μοχέξες της στο στοιχείο της διάρκειας, της έντοχης στα βόααα, της καρτερίας - τό όηλωό στοιχείο της όηης." Ο ρογιαόισμός, τό ένδοόραμα στα παλιά κλέη, ή όηόη στα πάθη που έέρνει ο ήαυό τόσο (ανάωνταναμένος διασημός, ή Έκλόα ότι "και απότά θα περάσει" -όο τρα-

βώς, σε μικρογραφία, ε,τι «κάτω επί» τήν «αναποστρεπτή φορά των Πραγμάτων» θα πρόξει η διχα-
σμένη κομμουνιστική μας ήγεσία, προσφέροντας τήν ε ν θ τ η τ α στο παγκόσμιο σοσιαλιστι-
κό κίνημα, είναι το δημιουργικό μυστήριο τής φύσης που περιλαμβάνει σε μία κάψουλα ουδ' εν-
τιθετικά Έσα κι επί' αυτόν τόν διχασμένο ζερν καρπός βγαίνει τό καινούργιο φυτό - όταν ζα-
ναβρεθεί σε γόνιμο χώμα!

2. Τό Κ.Κ.Ε. - Νο I (Σημ. Τό χέρι μου άρνιέται νά γράβει τά τραγελαφικά Έζωπ. - Έζωπ.) άποκα-
λύπτει τό έλληνικό του πρόσωπο στόν άνοιχτό πολιτικό όρίζοντα τής χώρας: στραγγιγμένο, είναι -
μικό, ακαίμενο από ρυτίδες και ψυχικούς βασανισμούς σε Έξενους γιά τόν Έλληνα τόπου. Χρό-
νια και χρόνια παρενομιλας, κλεισιμο τής ψυχής στό στενό καμά αλώνιων - τόχα- άρχών, στήρη-
ση από κάθε ίσοιάδα άνανεομένης όλοένα έλληνικής ζωής - ή τραγική μοίρα του Άνταλου που
άποσπάται μέ τή βία επί' τή Μάνα-γή. Τό Κ.Κ.Ε. - Νο II ζυγός και βιαστικό, εισορμά ραγδαία
στόν Κενό χώρο που άφισε τό Έλλο μέ τή γεροντική του συρρίκνωση, έδωλωται στο άπραγμα τής
κάθε εδαιρίας, πολιτικάντικο και εδωτροφο - σάν καράβι που κόβει τις άγκυρες (γιατί τά
μύδια του πέτρωσαν τά Έθελια καθώς ήταν όσιμένο χρόνια στο μουράγιο) κι άνοίγεται τάρα μέ
άνεμελιά στους άνέμους τής άνοιχτής πολιτικής έλλάσας...

3. Τό Κ.Κ.Ε. - Νο I διαθέτει στο όλοστάσι του Ένα έτος μεγάλο, αστό πυρηνικό όιλο μέ ά-
λυσιδωτές συγκεντρωτικές αντίόρασεις, που τό δένουν μέ τήν έλληνική προοδευτική συνείδη-
ση - σε διεθνιστικό φόντο - όπως διαμορφώθηκε μέ βόγγους και αίμα στα τραγικά χρόνια τής
Ιστορίας του: είναι ή δύναμη γοητείας - δ' επαναστατικός ρομαντισμός, Έσωπ - κέινο τό έπιαστο,
τό ποιητικό, που ριζώνει στην καρδιά και μέσα στις άναποδιές και μέ τά σφάλματα έσώμα. Έί-
ναι δ' έλληνικός μαζοχισμός, ή έγάπη τής Μάνας γιά τό άτωστο παιδί της που μόνο κίβρες τήν
Έχει ποτίσει - και στα έλληνικά Έγγραφα χαρτιά τέτιο χαρτί παίρνει τήν άζία μπλαντέρ, εν
χρησιμοποίηθεί μέ στοιχειώδη Έξυπνάδα... Τό Κ.Κ.Ε. Νο II δέν διαθέτει αντίστοιχο παρα-
δοσιακό χαρτί, μπορεί νά μοιράστει τόν τίτλο μέ τών άδικμάτων έδωματο νά πάρει και τό με-
ρίδιο γοητείας (μέ... διχοτόμηση!). Είναι γιατί δ διεθνιστικός ήλιος δέν διαμοιράζεται -
άνδγη πώς νά συντονιστεί σε προσανατολισμό μέ τό Κ.Κ.Ε. Νο I, άφού δέν μπορεί νά μās έμ-
φανίσει δικό του ήλιο! (έκτός άν...? Ηαίος!).

Δ' Λενινιστικές αρχές

1. Η πιο βασική αρχή του Λένιν ήταν να μην τηρηθεί δογματικά καμία αρχή του Μαρξισμού, στην πρακτική του εφαρμογή μέσα στις επαναστατικές συνθήκες της τσαρικής Ρωσίας. Στην άμεση αντιμετώπιση των προβλημάτων που παρουσίαζε η πραγματικότητα, παραμέριζε αδιάκριτα το δόγμα μ'ή κάνοντας ποτέ τον προσανατολισμό του: «όχι η έφευσία στα σοβιέτ», (σοβιέτ = επιτροπές εργατών, αγροτών, φαντάρων).

2. Οφειλιόταν απαρτήτροπος του: απ' τη μαρξιστική κοσμοθεωρία είναι α) η εφαρμογή του σοσιαλισμού σε μία χώρα βασικά αγροτική (ο Μαρξ μόνο το προλεταριάτο - και μάλιστα με δικτατορία! - έβλεπε σαν δύναμη μετατροπής της καπιταλιστικής σε σοσιαλιστική κοινωνία). β) Η συνθήκη του Μπρέζνεφ-Λιτόβκ (συμφωνασμός με τους έσωτερικούς έχθρους, σε βάρος της μαρξιστικής θεωρίας για τη διεθνοιστική διαρκή επανάσταση). γ) Η Νέα Οικονομική Πολιτική (ΝΕΠ) (συμφωνασμός με τους έσωτερικούς έχθρους - κουζάκους, σε βάρος της ταξικής πάλης που έπρεπε το Α και το Β του Μαρξισμού).

Η ιστορία αποδείξε ότι ακριβώς αυτές οι απαρτητροπές, απ' τη θεωρία (στα χαρτιά) στήριξαν τη σοβιετική έφευσία και δημιούργησαν τη συμφερνή δύναμη - ενθθενική στον κεφαλαοκρατικό εμπειριατισμό - με την τόση ακτινοβολία για τους λαούς.

3. Ο Λένιν αρμοίσε τις μαρξιστικές ιδέες, αλλά ποτέ δεν τις ένοιωσε να δεσμεύουν την πολιτική γραφή που κάρασε στο κόμμα των Μποσεβίκων, είτε πριν είτε μετά την άνοδο του στην έφευσία. Η δόξη αρχή (ή δόγμα) δεν δέσποσε ποτέ ούτε στη σκέψη του, ούτε στην Πολιτική Πράξη. Αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, δεν θα μπορούσε να δεκτιμίζει διαδεκτικά την είδική περίπτωση που παρουσίαζε η Ρωσία κείνη την εποχή: ένας κόμμος από αντιθέσεις του παγκόσμιου καπιταλισμού πάνω σ' ένα βουδαρπικό κατάρατο (εμφερισμός) ενός εξακοζουθαούς να έπιβετ με την άδύνατη βία και τον μυστικισμό ενός Ρασπούτιν - έπόμενο η άδύνατα του κεφαλαοκρατισμού να έπιδει στο πιά άδθενικό της σφύρο!

4. Η έσωτη (διαδεκτική) έκτιμηση μίας πραγματικότητας, έφηνε και την άναδοξη πολιτική γραφή στο πρωτοπόρο κόμμα πάχη είδεοχηκή μέσα στους κόλμους του για το χαρπικάρτερα αυτών της πρωτοτύπης μαρξιστικής γραφής στις συνθήκες της τσαρικής Ρωσίας είχε σαν έσωτικό αποτέλεσμα τη διάσπαση: μποσεβίκικο (πλειοψηφία) απ' τη μία, μενσεβίκικο (μετοψηφία) απ' την άλλη. Φανερό ότι την πλειοψηφία σχηματίσαν κείνοι που διαδοθάνησαν τις είδικές κοινωνικές συνθήκες (με έπιμετρα: τον Λένιν) και προσάρμοσαν άναδοξη τις μαρξιστικές ιδέες, ένω στη μειοψηφία έμεναν οι προσκολλημένοι στα δόγματα του μαρξισμού.

5. Η άναρτήτη-έφευτικτική πάχη άναρμια σ' αυτή τις δυο παραθέσεις του έσωλαδικού κόμματος της Ρωσίας ήταν έπιπρακτική για το έεκαθαρισμό της γραφής που θα έυπνοσε απ' τον προαίωλο διάσπαρο το βραδυνόκνητο χαίκο σφύρα της στέπας! Η κείνη Ρωσία, κριατόταν γερό σόκο στην κείνη είδων για υ'άποδεκτη τη δικτατορία του προλεταριάτου, έεκαταθέποντας ψυχικά τον επατηρήτη Τσέρη!

6. Όπως ο Μαρξισμός δεν ήταν δόγμα για το Μποσεβίκικο κόμμα, έτσι κι ο Λενινισμός δεν είναι δόγμα (πιστή τίρηση αρχών) για τα σύγχρονα πρωτοπόρα κόμματα, με μέθοδος για έρεση.

1. In the first part of the report, the author discusses the general situation of the country and the progress of the war. He mentions the various battles and the movements of the troops. The author also discusses the political situation and the role of the government. The report is written in a clear and concise style, and it provides a good overview of the situation at the time.

2. The second part of the report deals with the military operations. The author describes the tactics used by the different sides and the results of the battles. He also discusses the state of the army and the morale of the soldiers. The author mentions the names of the commanders and the units involved. The report is written in a detailed and factual style, and it provides a good overview of the military operations.

3. The third part of the report deals with the economic situation. The author discusses the impact of the war on the economy and the measures taken by the government to deal with the situation. He mentions the price of food and other necessities, and the state of the currency. The author also discusses the role of the different sectors of the economy. The report is written in a clear and concise style, and it provides a good overview of the economic situation.

4. The fourth part of the report deals with the social situation. The author discusses the impact of the war on the population and the measures taken by the government to deal with the situation. He mentions the state of the different social classes and the role of the different institutions. The author also discusses the role of the different sectors of the economy. The report is written in a clear and concise style, and it provides a good overview of the social situation.

5. The fifth part of the report deals with the international situation. The author discusses the relations between the different countries and the role of the different international organizations. He mentions the various treaties and agreements, and the state of the international law. The author also discusses the role of the different sectors of the economy. The report is written in a clear and concise style, and it provides a good overview of the international situation.

6. The sixth part of the report deals with the future of the country. The author discusses the different views on the future of the country and the measures taken by the government to deal with the situation. He mentions the different political parties and the role of the different institutions. The author also discusses the role of the different sectors of the economy. The report is written in a clear and concise style, and it provides a good overview of the future of the country.

Map 1000 Bayan Khasavitor

I - LES FAITS

Alors que la Grèce se trouvait en pleine mutation démocratique, les colonels ont interrompu brutalement, le 21 avril 1967, cette évolution.

L'un des premiers communiqués officiels du régime dictatorial, signé par le Général Odysseas Angelis, concernait l'interdiction des oeuvres culturelles en général et, entre autres, l'oeuvre de Mikis Théodorakis, disant notamment :

"Il est interdit dans tout le pays de reproduire "
 "ou de jouer là musique et les chansons du com- "
 "positeur Mikis Théodorakis, ancien leader de "
 "l'organisation maintenant dissoute "Les Jeunesses "
 "Lambrakis, étant donné que cette musique est au "
 "service du communisme. (...)"

Il est, aussi, à préciser que toute infraction a été sévèrement réprimée et immédiatement traduite devant le Tribunal militaire suivant la loi de l'état d'exception militaire.

Il n'est pas utile de rappeler que Mikis Théodorakis est entré en action et a été condamné, déporté, etc., et est arrivé en France dans des conditions que tout le monde garde en mémoire.

Mikis Théodorakis, arrivé en France, s'est fait soigner, sa santé ayant été gravement compromise pendant les années de persécution par les colonels.

Sans désespérer, il a repris son activité politique (Président du Front patriotique), à travers le monde et, occasionnellement en France.

Ses activités artistiques n'avaient pour seul but que d'assurer la propagande contre le régime des colonels, et non pas le profit.

Ses premiers concerts ont été alimentés, au départ, par des collectes à travers les divers pays qui soutenaient la cause du peuple grec contre les colonels.

Par la suite, les concerts de Mikis Théodorakis se sont poursuivis dans de nombreux pays, tant en Europe qu'en Amérique, en Australie, concerts, d'ailleurs, organisés dans un but strictement politique, et qui ont été l'occasion d'avoir des rencontres avec des personnalités politiques dont liste ci-jointe.

I - LES FAITS

Autre que la Grèce se trouve en pleine mutation démographique, les données ont interrompu pratiquement le 31 août 1967, sans évolution.

L'un des premiers communiqués officiels du régime des Colonels, signé par le Général Odyssées Angelis, concernant l'intervention des forces militaires en Grèce et, entre autres, l'arrivée de Miltos Thodorakis, était notamment :

"Il est interdit dans tout le pays de reconnaître " "par les journaux et les émissions de radio " "nos héros Miltos Thodorakis, ancien leader de " "l'organisation militaire des jeunes " "Grecs, étant donné que cette musique est au " "service du communisme (...)"

Il est, aussi, à préciser que toute intrusion a été sévèrement réprimée et immédiatement traduite devant le Tribunal militaire, suivant le loi de l'état d'exception militaire.

Il n'est pas utile de rappeler que Miltos Thodorakis est arrivé en action et a été condamné, déporté, etc., et est arrivé en France dans des conditions que tout le monde garde en mémoire.

Miltos Thodorakis, arrivé en France, s'est fait suivre, et sans avoir été gravement compromise pendant les années de persécution par les colonels.

Sans hésiter, il a repris son activité politique (président du Front populaire), à travers le monde et, occasionnellement, en France.

Ses activités artistiques n'étaient pour tout dire d'essence le propagande contre le régime des colonels, et non pas le profit.

Ses premières concerts ont été alimentés, au départ, par des collectes à travers les divers pays qui soutenaient la cause du peuple grec contre les colonels.

Pour la suite, les concerts de Miltos Thodorakis se sont poursuivis dans de nombreux pays, tant en Europe qu'en Amérique, en Asie, concerts d'ailleurs, organisés dans un but strictement politique, et qui ont été l'occasion d'avoir des rencontres avec des personnalités politiques dont liste ci-jointe.

A l'occasion de ces concerts, des collectes étaient organisées pour venir en aide au peuple grec qui s'opposait aux colonels.

Il est évident que les fonds collectés, tant par les concerts que par les collectes, acheminés vers la Grèce, n'avaient pas un caractère officiel, et c'est la raison pour laquelle "Monde Musique" a été constitué pour lui permettre d'acheminer ces fonds collectés. L'activité officielle de "Monde Musique" était la gestion de l'oeuvre de Mikis Théodorakis.

II - ANALYSE

1. - Mikis Théodorakis a toujours été un citoyen hellène ;
2. - Pendant la période de 1967 à 1976, lui et sa famille ont disposé d'un foyer d'habitation permanent en Grèce (ci-joint attestation) ;
3. - De 1970 à juillet 1974, Mikis Théodorakis a été dans l'impossibilité physique d'occuper son foyer permanent, pour des raisons exclusivement politiques ;
4. - Les liens personnels de Mikis Théodorakis et de sa famille ont toujours eu comme base la Grèce :

Activité politique

Activité créatrice, axée aussi sur la Grèce
(lieu de source créatrice)

5. - Il n'a pas résidé, de façon habituelle, ni en France, ni en Grèce, son activité se déplaçant essentiellement à travers le monde;
6. - Il a été locataire en France, de 1970 à janvier 1974 (59 Boulevard Saint-Michel à Paris 6e). Aux rares moments où lui et sa famille étaient en France, c'était leur seule habitation.
7. - Au début de janvier 1974, il a acheté un appartement, Bd Notre Dame des Champs, qui n'a jamais été occupé de façon permanente, très occasionnellement, et toujours pour les mêmes motifs ;

1911

1912

1913

1914

1915

1916

1917

8. - En juillet 1974, Mikis Théodorakis rejoignait la Grèce et n'eut plus aucune activité en France, si ce n'est des concerts sporadiques. Il ne séjourne pas au 42/42 bis rue Notre-Dame des Champs, lieu qui ne peut pas être considéré comme une résidence, et un courrier envoyé à cette adresse ne saurait lui parvenir ; il n'a pris aucune disposition pour en être avisé, cet appartement n'étant ni une résidence principale ni secondaire, et son adresse personnelle étant toujours à Athènes, 1 rue Epiphaneos. Aux termes de l'article 2 (2-b-aacc) de la convention entre la Grèce et la France, Mikis Théodorakis est donc résident grec ;

9. - Il a déposé, en Grèce, chaque année, pour la période de 1972 à 1974, des déclarations de revenus (ci-joint attestations de ces déclarations) ;

Son épouse a déposé en France des déclarations pour 1972 à 1974, pensant (n'étant pas au courant de la convention franco-hellénique) qu'il était imposable sur ses revenus de source française ;

10. - La SACEM a recueilli les redevances à travers le monde dues à Mikis Théodorakis. Sur ce montant, il y a eu, ou 5 % de prélevé, ou 30 % (24/80èmes), alors que rien n'obligeait Mikis Théodorakis à faire transiter ces fonds par la SACEM ;

Il est à préciser que le fait que la SACEM recueille les redevances de Mikis Théodorakis ne peut nullement être considéré comme un des éléments du centre des intérêts vitaux, Mikis Théodorakis étant toujours libre, à tout moment, de transférer ailleurs, la perception de ces redevances.

III - Problème de principe

Il a été rappelé très sommairement la situation de fait et de droit de Mikis Théodorakis.

L'Administration des Impôts française, dans l'ignorance de la totalité des problèmes, d'une part, et la mauvaise interprétation qui s'en est suivie, d'autre part, a envoyé des mises en demeure non justifiées à Mikis Théodorakis, celui-ci étant résident hellène.

2. - En juillet 1974, Mlle Théodorakis rejoignit la Grèce et n'eut plus aucune activité en France, ni en tant que journaliste indépendante. Il ne séjourne pas au 15/16 rue Pasteur-Camille des Chartres, lieu où ne peut pas être considéré comme une résidence, et un courrier envoyé à cette adresse ne parvient ni par avion ; Il n'a pris aucune disposition pour son être social, cet appartement n'étant ni une résidence principale ni secondaire, et son adresse personnelle étant toujours à Athènes, 1 rue Epiphaneou. Aux termes de l'article 2 (2°-c) de la convention entre la Grèce et la France, Mlle Théodorakis est donc résidente grec ;

3. - Il a déclaré, en Grèce, chaque année, pour la période de 1972 à 1974, des déclarations de revenus (à-jour attesté dans les cas déclaratoires) ;

Donc depuis le décès en France des déclarations pour 1972 à 1974, perçues (n'étant pas au courant de la vente franco-hellénique) qu'il était impossible sur ses revenus de sources françaises ;

10. - Le SACEM a recueilli les revenus à payer le montant due à Mlle Théodorakis. Sur ce montant, il y a eu 2 \$ de prélevé, ou 30 \$ (34/80èmes), alors que rien n'était dû. Mlle Théodorakis a fait transférer ces fonds par le SACEM ;

Il est à préciser que le fait que le SACEM recueille les revenus de Mlle Théodorakis ne peut en aucun cas être considéré comme un des éléments du centre des intérêts vitaux, Mlle Théodorakis étant toujours libre, à tout moment, de transférer ailleurs, la perception de ces revenus.

III - Examen de principe

Il a été rappelé très sommairement la situation de fait et de droit de Mlle Théodorakis.

L'administration des impôts françaises, dans l'ignorance de la réalité des problèmes, d'une part, et la mauvaise interprétation qui s'en est suivie, d'autre part, a envoyé des mises en demeure non justifiées à Mlle Théodorakis, celle-ci étant résidente hellène.

- Pendant la période 1972, l'Administration, établissant une procédure particulièrement stricte et sévère :

- lettre 4 960 du 19 novembre 1976
- " 2 172 du " " "
- " 2 120 du 23 décembre 1976

veut imposer Mikis Théodorakis sur un revenu net de 1 800 000 F. Il ne serait pas raisonnable de persévérer dans cette démarche pour la simple raison que Mikis Théodorakis n'est pas imposable en France, indépendamment du fait que la somme de 1 800 000 F ne correspond en rien à la réalité. Il va de soi que Mikis Théodorakis possède des justificatifs de recettes et dépenses de ses activités artistiques.

- Par lettre 751 du 15 février 1977, l'Administration persévère dans sa volonté d'imposer Mikis Ghéodorakis en France pour la période de 1972 à 1974, et se livre, actuellement, à des recherches auprès des Banques, alors que les relevés des Banques de Mikis Théodorakis sont à la disposition de toute Administration dans la mesure où elle veut bien les demander.

Nonobstant l'aspect inquisitorial de la procédure employée, dès le début, contre Mikis Théodorakis, le vérificateur ayant mis en doute sa moralité fiscale, Mikis Théodorakis proteste énergiquement contre de telles affirmations, qui sont en contradiction flagrante avec sa conduite depuis des décennies.

C'est pourquoi, Mikis Théodorakis souhaite que cette pression morale qui est exercée contre lui et qui est intolérable, pression qui dure depuis novembre 1976, cesse au plus tôt, car elle n'est pas de nature à assainir le climat qui permettrait de mieux connaître et de mieux préciser la situation ci-dessus exposée.

Enfin, quoique n'étant pas imposable en France, Mikis Théodorakis, afin de clôturer cette affaire et de conserver les bonnes relations que la France a toujours témoignées à son égard, est prêt à renoncer à se faire rembourser les impôts que son épouse a cru devoir verser en France.

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

Il ne faut pas perdre de vue que ces malentendus successifs sont le fruit d'une erreur de l'Administration française qui a assimilé la situation de Mikis Théodorakis à celle de Johny Halliday et de Claude François...

Il ne faut pas perdre de vue que ces manifestations successives sont le fait d'une erreur de l'Administration française qui a assimilé la situation de M. de La Roche à celle de M. de La Roche et de Claude François...